

Holy Bible

Aionian Edition®

Kinh Thánh Tiếng Việt Hiện Đại
Vietnamese Contemporary Bible
New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

Kinh Thánh Tiếng Việt Hiện Đại
Vietnamese Contemporary Bible
New Testament
Language: Vietnamese
Vietnam, China

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 9/10/2025

Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0, International

Biblica, Inc., 1982, 1987, 1994, 2005, 2015

Original work available for free at www.biblica.com and open.bible

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Lời nói đầu

tiếng Việt at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

tiếng Việt at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoa Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Mục lục

Kinh Tân Ước

Ma-thi-σ	1
Mác	30
Lu-ca	48
Giăng	79
Công Vụ Các Sứ đồ	104
Rô-ma	135
I Cô-rinh-tô	150
II Cô-rinh-tô	164
Ga-la-ti	173
Ê-phê-sô	179
Phi-líp	184
Cô-lô-se	188
I Thê-sa-lô-ni-ca	192
II Thê-sa-lô-ni-ca	195
I Ti-mô-thê	197
II Ti-mô-thê	201
Tít	204
Phi-lê-môn	206
Hê-bo-rơ	207
Gia-cơ	218
I Phi-rơ	222
II Phi-rơ	227
I Giăng	230
II Giăng	234
III Giăng	235
Giu-de	236
Khải Huyền	238

Phụ Lục

Hướng dẫn Đọc

Bảng chú giải

Bản đồ

Vận Mạng

Minh họa, Doré

Kinh Tân Ước

Chúa Giê-xu cầu nguyện: "Thưa Cha, xin tha tội cho họ, vì họ không biết mình làm điều gì."

Rồi bọn lính gieo súc sắc chia nhau bộ áo của Ngài.

Lu-ca 23:34

Ma-thi-ơ

1 Đây là gia phả của Chúa Giê-xu, Đáng Mết-si-a, theo dòng dõi Đa-vít và Áp-ra-ham: **2** Áp-ra-ham sinh Y-sác. Y-sác sinh Gia-côp. Gia-côp sinh Giu-đa và các con. **3** Giu-đa sinh Pha-rê và Xa-ra (tên mẹ là Ta-ma). Pha-rê sinh Hết-rôm. Hết-rôm sinh A-ram. **4** A-ram sinh A-mi-na-dáp. A-mi-na-dáp sinh Na-ách-son. Na-ách-son sinh Sanh-môn. **5** Sanh-môn cưới Ra-háp, sinh sứ của Chúa, cưới Ma-ri làm vợ. **6** Gie-sê sinh Vua Đa-vít. Đa-vít sinh Sa-lô-môn (mẹ là Bết-sê-ba, là bà góa U-ri). **7** Sa-lô-môn sinh Rô-bô-am. Rô-bô-am sinh A-bi-gia. A-bi-gia sinh A-sa. **8** A-sa sinh Giô-sa-phát. Giô-sa-phát sinh Giô-ram. Giô-ram sinh Ô-xia. **9** Ô-xia sinh Giô-tham. Giô-tham sinh A-cha. A-cha sinh È-xê-chia. **10** È-xê-chia sinh Ma-na-se. Ma-na-se sinh A-môn. A-môn sinh Giô-si-a. **11** Giô-si-a sinh Giê-cô-nia và các con trước khi người Do Thái bị lưu đày qua Ba-by-lôn. **12** Sau khi bị lưu đày: Giê-cô-nia sinh Sa-la-thi-ên. Sa-la-thi-ên sinh Xô-rô-ba-bên. **13** Xô-rô-ba-bên sinh A-bi-út. A-bi-út sinh È-li-a-kim. È-li-a-kim sinh A-xô. **14** A-xô sinh Xa-đốc. Xa-đốc sinh A-kim. A-kim sinh È-li-út. **15** È-li-út sinh È-lê-a-sa. È-lê-a-sa sinh Ma-than. Ma-than sinh Gia-côp. **16** Gia-côp sinh Giô-sép, chồng Ma-ri. Ma-ri sinh Chúa Giê-xu là Đáng Mết-si-a. **17** Vậy, từ Áp-ra-ham đến Đa-vít có mười bốn thế hệ, từ Đa-vít đến thời kỳ lưu đày ở Ba-by-lôn có mười bốn thế hệ, và từ thời kỳ lưu đày ở Ba-by-lôn đến Đáng Mết-si-a cũng có mười bốn thế hệ. **18** Sự giáng sinh của Chúa Giê-xu, Đáng Mết-si-a diễn tiến như sau: Mẹ Ngài, cô Ma-ri, đã đính hôn với Giô-sép. Nhưng trước khi cưới, lúc còn là trinh nữ, cô chịu thai do quyền năng của Chúa Thánh Linh. **19** Giô-sép, vị hôn phu của Ma-ri là một người ngay lành, quyết định kín đáo từ hôn, vì không nỡ để cô bị sỉ nhục công khai. **20** Đang suy tính việc ấy, Giô-sép bỗng thấy một thiên sứ của Chúa đến với ông trong giấc mộng: “Giô-sép, con của Đa-vít.

Đừng ngại cưới Ma-ri làm vợ. Vì cô ấy chịu thai do Chúa Thánh Linh. **21** Cô ấy sẽ sinh con trai, và người hãi đặt tên là Giê-xu, vì Ngài sẽ cứu dân Ngài khỏi tội lỗi.” **22** Việc xảy ra đúng như lời Chúa đã phán bảo các nhà tiên tri loan báo: “Này! Một trinh nữ sẽ chịu thai! Người sẽ sinh hạ một Con trai, họ sẽ gọi Ngài là Em-ma-Hết-rôm sinh A-ram. **23** “Đức Chúa Trời ở với chúng ta.” **24** Giô-sép tỉnh dậy, ông làm theo lệnh thiên sứ của Chúa, cưới Ma-ri làm vợ. **25** Nhưng ông không ăn ở với cô ấy cho đến khi cô sinh con trai, và Giô-sép đặt tên là Giê-xu.

2 Chúa Giê-xu giáng sinh tại làng Bết-lê-hem, xứ Giu-de, vào đời Vua Hê-rốt. Lúc ấy, có mấy nhà bác học từ Đông phương đến thủ đô Giê-ru-sa-lem, hỏi: **2** “Vua người Do Thái mới ra đời hiện ở đâu? Chúng tôi đã thấy ngôi sao Ngài mọc lên nên tìm đến thờ phượng Ngài.” **3** Được tin ấy, Vua Hê-rốt rất lo ngại; dân chúng tại Giê-ru-sa-lem cũng xôn xao. **4** Vua liền triệu tập các trưởng tế và các thầy thông giáo vào triều chất vấn: “Các tiên tri thời xưa có nói Đáng Mết-si-a sẽ sinh tại đâu không?” **5** Họ đáp: “Muôn tâu, tại làng Bết-lê-hem, xứ Giu-de vì có nhà tiên tri đã viết: **6** ‘Bết-lê-hem tại xứ Giu-de không còn là một làng quê tầm thường. Đã thành trú quán Thiên Vương, là Người chăn giữ, dẫn đường Ít-ra-ên, dân Ta.’” **7** Vua Hê-rốt gọi riêng các nhà bác học, hỏi cho biết đích xác ngày giờ họ nhìn thấy ngôi sao xuất hiện. **8** Rồi vua nói với họ: “Hãy đến Bết-lê-hem và cẩn thận tìm Ấu Chúa. Khi tìm được, hãy trở về đây nói cho ta biết, để ta cũng đến thờ phượng Ngài!” **9** Các nhà bác học tiếp tục lên đường. Ngôi sao họ đã thấy bên Đông phương, hướng dẫn họ đến Bết-lê-hem tận nơi Con Trẻ ở. **10** Thấy lại ngôi sao, họ mừng rỡ vô cùng. **11** Họ vào nhà, thấy Con Trẻ và mẹ Ngài, là Ma-ri, họ quỳ xuống thờ lạy Ngài, rồi dâng hiến vàng, trầm hương, và nhụa thơm. **12** Sau đó, qua giấc mộng, Đức Chúa Trời dặn họ không được trở lại gặp Hê-rốt, nên họ đi đường khác để trở về. **13** Sau khi các nhà bác học đã đi, một thiên sứ

của Chúa hiện ra với Giô-sép trong giấc chiêm khước và quở rằng: “Con cái loài rắn! Làm sao bao: “Đây đi! Người hãy đem Con Trẻ và mẹ các ông có thể tránh thoát hình phạt của Đức Ngài lánh qua Ai Cập. Ở đó cho đến khi ta báo Chúa Trời? 8 Muốn chịu báp-têm, các ông phải tin sẽ trở về, vì Hê-rốt đang tìm giết Con Trẻ.” có một đời sống mới, chứng tỏ lòng ăn năn trở 14 Đêm đó, Giô-sép sang Ai Cập với Con Trẻ và lại với Đức Chúa Trời. 9 Đừng tưởng mình là Ma-ri, mẹ Ngài, 15 rồi họ ngụ tại đó cho đến dòng dõi Áp-ra-ham thì Đức Chúa Trời sẽ dung ngày Hê-rốt qua đời. Việc xảy ra đúng như lời that! Vì Đức Chúa Trời có quyền biến những Chúa phán qua nhà tiên tri: “Ta đã gọi Con Ta hòn đá này thành con cháu Áp-ra-ham! 10 Lười ra khỏi Ai Cập.” 16 Khi biết mình đã bị các nhà búa xét đoán của Đức Chúa Trời đã vung lên! bác học đánh lừa, Hê-rốt vô cùng giận dữ. Vua Cây nào không sinh quả tốt sẽ bị Ngài đốn ném ra lệnh giết tất cả các con trai từ hai tuổi trở lại vào lửa.” 11 “Tôi dùng nước làm báp-têm cho tại Bết-lê-hem và vùng phụ cận, vì theo lời khai những người ăn năn tội, nhưng Đấng đến sau của các nhà bác học, ngôi sao ấy xuất hiện đã tôi sẽ làm báp-têm bằng Thánh Linh và lửa. hai năm. 17 Việc xảy ra đúng như lời Đức Chúa Người cao quý hơn tôi vô cùng; tôi không xứng Trời phán qua Tiên tri Giê-rê-mi: 18 “Tại Ra-ma đáng hồn hạ Người. 12 Người sẽ sảy lúa thật có tiếng kêu la đau buồn— Tiếng Ra-chên than sạch, đem trữ lúa vào kho và đốt rơm rác trong khóc đòn con, chẳng bao giờ tìm được an ủi, vì lò lửa chẳng hề tắt.” 13 Từ xứ Ga-li-lê, Chúa chúng đã khuất bóng nghìn thu.” 19 Khi Hê-rốt Giê-xu xuông bờ sông Giô-đan để nhờ Giăng qua đời, một thiên sứ của Chúa hiện ra với Giô- làm báp-têm. 14 Nhưng Giăng hết sức từ chối: sép trong giấc mộng tại Ai Cập. 20 “Hãy đem “Đúng ra, chính tôi phải xin Chúa làm báp-Con Trẻ và mẹ Ngài về Ít-ra-ên, vì những người tem, sao Chúa đến với tôi.” 15 Nhưng Chúa Giê-tìm giết Con Trẻ đã chết.” 21 Vậy Giô-sép đưa xu đáp: “Cứ làm đi, vì chúng ta nên chu toàn Con Trẻ và mẹ Ngài trở về Ít-ra-ên. 22 Nhưng mọi ý muốn của Đức Chúa Trời.” Vậy Giăng nghe tin A-khê-lâu, con Hê-rốt lên ngôi làm vâng lời Ngài. 16 Sau khi chịu báp-têm, Chúa vua xứ Giu-đê, Giô-sép lo ngại không dám về Giê-xu vừa lên khỏi nước, các tầng trời mở ra, đó. Được Chúa chỉ dẫn trong mộng, Giô-sép đến Ngài thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời giáng vùng Ga-li-lê, 23 ở tại thành Na-xa-rét. Mọi việc xuông như bồ câu và đậu trên Ngài. 17 Từ trời diễn tiến đúng như lời tiên tri trong Thánh có tiếng phán vang dội: “Đây là Con yêu dấu kinh: “Ngài sẽ được gọi là người Na-xa-rét.” của Ta, làm hài lòng Ta hoàn toàn.”

3 Lúc đó, Giăng Báp-tít bắt đầu giảng dạy trong **4** Sau đó, Chúa Thánh Linh đưa Chúa Giê-xu đồng hoang xứ Giu-đê: 2 “Phải ăn năn tội vào hoang mạc để chịu ma quỷ cám dỗ. 2 lõi, trở về với Đức Chúa Trời, vì Nước Thiên Chúa nhịn ăn suốt bốn mươi ngày bốn mươi Đàng gần đến!” 3 Tiên tri Y-sai đã nói về Giăng: “đêm nén Ngài đói. 3 Lúc đó ma quỷ liền đến và “Người là tiếng gọi nơi đồng hoang: ‘Chuẩn’ nói với Ngài: “Nếu Thầy là Con Đức Chúa Trời bị đe dọa cho Chúa Hàng Hữu đến! Dọn sạch hãy hóa đá này thành bánh.” 4 Nhưng Chúa đe dọa chờ đón Ngài.”” 4 Giăng mặc áo lông Giê-xu đáp: “Thánh Kinh chép: ‘Người ta sống lạc đà, thắt dây lưng da, ăn chzą chzą và mật không phải chỉ nhờ bánh, nhưng nhờ vâng ong rừng. 5 Người từ Giê-ru-sa-lem, cả vùng theo mọi lời Đức Chúa Trời phán dạy.’” 5 Ma Giu-đê và đồng bằng sông Giô-đan lũ lượt kéo quỷ liền đưa Ngài đến thành thánh Giê-ru-sa-đen nghe Giăng giảng dạy. 6 Khi họ xưng tội, lem, đặt Ngài trên nóc Đền Thờ. 6 Nó xúi giục: Giăng làm lễ báp-têm cho họ dưới sông Giô- “Để chứng tỏ Thầy là Con Đức Chúa Trời, Thầy đan. 7 Nhưng khi thấy nhiều thầy Pha-ri-si và cứ lao mình xuống đi! Vì Thánh Kinh chép: Sa-đu-sê đến xem ông làm báp-têm, Giăng từ ‘Ngài sẽ sai thiên sứ bảo vệ Con. Và họ sẽ giữ

Con trong tay mình cho chân Con không vấp ngã vào đá.” 7 Chúa Giê-xu đáp: “Thánh Kinh cũng dạy: ‘Đừng thử Chúa là Đức Chúa Trời ngươi.’” 8 Tiếp đó, ma quỷ đem Chúa lên đỉnh núi cao, chỉ cho Ngài các nước vinh quang rực rỡ khắp thế giới. 9 Nó nói: “Nếu Thầy quỳ gối lạy tôi, tôi sẽ cho Thầy tất cả!” 10 Chúa Giê-xu quở: “Lui đi Sa-tan! Vì Thánh Kinh dạy: ‘Ngươi chỉ thờ lạy Chúa là Đức Chúa Trời ngươi, và chỉ phục vụ Ngài mà thôi.’” 11 Ma quỷ liền rút lui, các thiên sứ đến và phục vụ Chúa Giê-xu. 12 Được tin Giăng bị tù, Chúa Giê-xu lìa xứ Giu-đê về thành Na-xa-rét xứ Ga-li-lê. 13 Ngài lại rời Na-xa-rét, đến ngụ tại thành Ca-bê-na-um bên bờ biển Ga-li-lê, cạnh vùng Sa-bu-luân và Nép-ta-li. 14 Việc xảy ra đúng như lời Tiên tri Y-sai: 15 “Đất Sa-bu-luân và Nép-ta-li, cạnh bờ biển, bên kia sông Giô-đan, là miền Ga-li-lê có nhiều dân ngoại cư trú, 16 dân vùng ấy đang ngồi trong bóng tối đã thấy ánh sáng chói lòa. Đang ở trong tử địa âm u bỗng được ánh sáng chiếu soi.” 17 Từ đó, Chúa Giê-xu bắt đầu giảng dạy: “Hãy ăn năn tội lỗi, quay về với Đức Chúa Trời, vì Nước Thiên Đàng gần đến!” 18 Một hôm, Chúa đang đi ven bờ biển Ga-li-lê, gặp hai anh em—Si-môn, còn gọi là Phi-e-rơ, và Anh-rê—đang thả lưới đánh cá, vì họ làm nghề chài lưới. 19 Chúa Giê-xu gọi họ: “Hãy theo Ta! Ta sẽ đào luyện các con thành người đánh lưới người.” 20 Họ liền bỏ lưới chài, đi theo Chúa. 21 Đi khỏi đó một quãng, Chúa thấy hai anh em Gia-cô và Giăng, con trai Xê-bê-đê, đang ngồi vá lưới với cha trên thuyền. Chúa gọi hai anh em. 22 Họ lập tức bỏ thuyền, từ giã cha mình, đi theo Chúa. 23 Chúa Giê-xu đi khắp xứ Ga-li-lê, dạy dỗ trong các hội đường, công bố Phúc Âm về Nước Trời. Và Ngài chữa lành mọi bệnh tật cho dân chúng. 24 Danh tiếng Chúa đồn qua bên kia biên giới Ga-li-lê, lan khắp xứ Sy-ri, đến nỗi dân chúng đem tất cả người đau yếu đến với Ngài. Bất cứ bệnh tật gì, động kinh, tê liệt, hay quỷ ám—Chúa đều chữa lành cả. 25 Đoàn dân đông đảo từ xứ Ga-li-lê, Mười Thành,

Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, và miền đông sông Giô-đan kéo nhau đi theo Chúa.

5 Thầy dân chúng tụ tập đông đúc, Chúa Giê-xu lên trên sườn núi ngồi xuống. Các môn đệ tụ tập chung quanh, 2 và Ngài bắt đầu dạy dỗ họ. 3 “Phước cho ai biết tâm linh mình nghèo khó, vì sẽ hưởng Nước Trời. 4 Phước cho người than khóc, vì sẽ được an úi. 5 Phước cho người khiêm nhu, vì sẽ được đắt dai. 6 Phước cho người khao khát điều công chính vì sẽ được thỏa mãn. 7 Phước cho người có lòng thương người, vì sẽ được Chúa thương xót. 8 Phước cho lòng trong sạch, vì sẽ thấy Đức Chúa Trời. 9 Phước cho người hòa giải, vì sẽ được gọi là con của Đức Chúa Trời. 10 Phước cho ai chịu bức hại khi làm điều công chính, vì sẽ hưởng Nước Trời. 11 Phước cho các con khi bị người ta nhục mạ, bức hại, và vu cáo đủ điều, chỉ vì các con theo Ta. 12 Các con nên hân hoan, mừng rỡ vì sẽ được giải thưởng lớn dành sẵn trên trời. Ngày xưa, các nhà tiên tri cũng từng bị bức hại như thế.” 13 “Các con là muối của đất; nếu các con đánh mất phẩm chất của mình, làm sao lấy lại được? Các con sẽ trở thành vô dụng, bị vứt bỏ và chà đạp như muối hết mặn. 14 Các con là ánh sáng của thế giới, như một thành phố sáng rực trên đỉnh núi cho mọi người nhìn thấy trong đêm tối. 15 Không ai thắp đèn rồi đầy kín, nhưng đem đặt trên già đèn để soi sáng mọi người trong nhà. 16 Cũng thế, các con phải soi sáng cho mọi người, để họ thấy việc làm tốt đẹp của các con và ca ngợi Cha các con trên trời.” 17 “Đừng tưởng Ta đến để hủy bỏ luật pháp và lời tiên tri. Không, Ta đến để hoàn thành luật pháp và thực hiện các lời tiên tri. 18 Ta nói quả quyết: Một khi trời đất vẫn còn thì không một chi tiết nào trong luật pháp bị xóa bỏ, trước khi mục đích luật pháp được hoàn thành. 19 Người nào phạm điều răn nhỏ nhất và quyền rũ người khác làm theo là người hèn mọn nhất trong Nước Trời. Trái lại, người nào vâng giữ điều răn và dạy người khác làm theo là người lớn trong Nước Trời. 20 Ta

cảnh báo các con—nếu đức hạnh các con không đen hay trắng. 37 Nhưng chỉ nên nói: ‘Đúng’ khá hơn các thầy dạy luật và Pha-ri-si, các con hay ‘Không’ là đủ. Càng thè thót càng chứng tỏ sẽ không được vào Nước Trời.” 21 “Các con mình sai quấy.” 38 “Các con có nghe luật pháp nghe người xưa nói: ‘Các ngươi không được dạy: ‘Người nào móc mắt người khác, phải bị giết người. Ai giết người phải bị đưa ra tòa xét mắng; ai đánh gãy răng người, phải bị đánh xử.’” 22 Nhưng Ta phán: Người nào giận anh chị em mình cũng phải bị xét xử; người nào nặng lời nchiec mắng anh chị em cũng phải ra tòa; người nào nguyên rủa anh chị em sẽ bị lửa địa ngục hình phạt. (Geenna g1067) 23 Vậy, khi các con dâng lễ vật trước bàn thờ trong Đền Thờ, dặm đường, nên đi luôn hai dặm. 24 Ai xin gì, chyện nhớ còn có điều bất hòa nào với anh chị em, 24 các con cứ để lễ vật trên bàn thờ, đi làm có nghe luật pháp nói: ‘Yêu người lân cận’ và hòa với người đó, rồi hãy trở lại dâng lễ vật ghét người thù nghịch. 44 Nhưng Ta phán: Phải lên Đức Chúa Trời. 25 Khi có việc tranh chấp, yêu kẻ thù, và cầu nguyện cho người bức hại nên tìm cách thỏa thuận với đối phương trước các con. 45 Có như thế, các con mới xứng đáng khi quá muộn; nếu không, họ sẽ đưa các con ra làm con cái Cha trên trời. Vì Ngài ban nắng cho tòa, các con sẽ bị tống giam 26 và ở tù cho đến người ác lẩn người thiện, ban mưa cho người khi trả xong đồng xu cuối cùng.” 27 “Các con công chính lẩn người bất chính. 46 Nếu các con có nghe luật pháp dạy: ‘Các ngươi không được chỉ yêu những người yêu mình thì tốt đẹp gì ngoại tình.’” 28 Nhưng Ta phán: Người nào nhìn đâu? Người thu thuế cũng yêu nhau lối ấy. 47 phụ nữ với con mắt thèm muốn là đã phạm tội ngoại tình trong lòng rồi. 29 Nếu mắt bên phải gây cho các con phạm tội, cứ móc nó ném đi, vì thà chột mắt còn hơn cả thân thể bị ném vào hỏa ngục. (Geenna g1067) 30 Nếu tay phải gây cho các con phạm tội, cứ cắt bỏ đi, vì thà cứt tay còn hơn cả thân thể bị sa vào hỏa ngục.” (Geenna g1067) 31 “Các con có nghe luật pháp dạy: ‘Người nào ly dị vợ, phải trao cho vợ chứng thư ly dị.’” 32 Nhưng Ta phán: Nếu người nào ly dị không phải vì vợ gian dâm, là gây cho nàng phạm tội ngoại tình khi tái giá. Còn người nào cưới nàng cũng phạm tội ngoại tình.” 33 “Các con có nghe người xưa dạy: ‘Không được bội lời thề, nhưng phải làm trọn mọi điều thề nguyện với Chúa Hằng Hữu.’” 34 Nhưng Ta phán cùng các con: Đừng bao giờ thè thoát! Đừng chỉ trời mà thề, vì là ngai Đức Chúa Trời, 35 đừng chỉ đất mà thề, vì là bệ chân Ngài; đừng chỉ thành Giê-ru-sa-lem mà thề vì là thành của Vua lớn. 36 Cũng đừng chỉ đầu mình mà thề vì các con không thể thay đổi một sợi tóc thành

6 “Phải thận trọng! Đừng phô trương các việc từ thiện của mình, vì như thế các con sẽ mất phần thưởng của Cha các con trên trời. 2 Khi các con bỗ thí, đừng khua chiêng gióng trống cho người ta chú ý ca ngợi như bọn đạo đức giả từng làm trong hội đường và ngoài phố chợ. Ta quả quyết bọn ấy không còn được khen thưởng gì đâu. 3 Nhưng khi tay phải các con cùu tê, đừng để tay trái biết. 4 Nên giữ cho kín đáo và Cha các con là Đáng biết mọi việc kín đáo sẽ thưởng cho các con.” 5 “Khi các con cầu nguyện, đừng bắt chước bọn đạo đức giả đứng cầu nguyện giữa phố chợ và trong hội đường cốt cho mọi người trông thấy. Ta cho các con biết, bọn đó không còn được thưởng gì đâu. 6 Nhưng khi các con cầu nguyện, nên vào phòng riêng đóng cửa lại, kín đáo cầu nguyện với Cha trên trời, Cha các con biết hết mọi việc kín đáo

sẽ thường cho các con. 7 Khi cầu nguyện, các chǎng gieo, gặt, cung chǎng tích trữ vào kho, con đừng làm nhảm nhiều lời như người ngoại nhưng Cha các con trên trời vẫn nuôi chúng. đạo, vì họ tưởng phải lặp lại lời cầu nguyện Các con không có giá trị hơn loài chim sao? 27 mới linh nghiệm. 8 Đừng bắt chước họ, vì Cha Trong các con có ai lo âu mà kéo dài đời mình các con biết rõ nguyễn vọng các con trước khi thêm được một giờ không? 28 Sao các con lo các con cầu xin! 9 Vậy, các con nên cầu nguyện âu về quần áo? Hãy xem hoa huệ ngoài đồng, như sau: Lạy Cha chúng con trên trời, Danh chúng chǎng làm việc nặng nhọc, cũng chǎng Cha được tôn thánh. 10 Xin Nước Cha sớm đến, se tơ kéo chi. 29 Thế mà giàu có sang trọng như Ý muốn Cha thực hiện dưới đất như đã từng Vua Sa-lô-môn cũng không được mặc áo đẹp thực hiện trên trời. 11 Xin cho chúng con đủ ăn bằng hoa huệ. 30 Cỏ hoa ngoài đồng là loài sờn hằng ngày, 12 xin tha thứ hết lỗi làm chúng nở tối tàn mà Đức Chúa Trời còn cho mặc đẹp con, như chúng con tha lỗi cho người nghịch như thế, lẽ nào Ngài không cung cấp y phục cùng chúng con. 13 Xin đừng đưa chúng con cho các con đầy đủ hơn sao? Tại sao các con vào vòng cám dỗ, nhưng giải cứu chúng con thiếu đức tin đến thế? 31 Vậy các con đừng khóc điêu gian ác. 14 Cha các con trên trời sẽ lo âu về điêu này, và tự hỏi: ‘Chúng ta sẽ ăn tha lỗi các con nếu các con tha lỗi cho người gì? Chúng ta sẽ uống gì? Chúng ta sẽ mặc gì?’ khác, 15 Nhưng nếu các con không tha thứ, 32 Vì những điêu này là điêu người ngoại đạo Ngài cũng sẽ không tha thứ các con. 16 Khi vẫn lo tìm kiếm, nhưng Cha các con trên trời kiêng ăn, các con đừng đóng kịch như bọn đạo thừa biết nhu cầu của các con. 33 Nhưng trước đức giả để mặt mày hốc hác tiêu tụy. Ta cho hết các con phải tìm kiếm nước của Đức Chúa các con biết, bọn ấy không còn được thưởng gì Trời và sống công chính, Ngài sẽ cung cấp đầy đàu. 17 Nhưng khi các con kiêng ăn, phải rửa đủ mọi nhu cầu cho các con. 34 Vì thế, các con mặt, chải đầu. 18 Như thế, ngoài Cha trên trời, đừng lo âu về tương lai. Ngày mai sẽ lo việc không ai biết các con đang đối. Cha các con là ngày mai. Nỗi khó nhọc từng ngày cũng đã đủ Đáng biết hết mọi việc kín đáo sẽ thường cho rồi.’

các con.” 19 “Đừng tích trữ của cải dưới đất, là nơi có mối mọt, ten rỉ dễ bị hư hỏng, hủy hoại, và trộm đào gạch, khoét vách mà lấy. 20 Hãy tích trữ của cải trên trời, là nơi không có mối mọt, ten rỉ, chǎng bị hư hỏng, hủy hoại hay trộm cắp bao giờ. 21 Vì của cải các con để đâu, lòng các con sẽ bị thu hút vào đó. 22 Mắt là ngọn đèn của thân thể. Nếu mắt các con sáng suốt, cả con người mới trong sạch. 23 Nhưng nếu mắt bị quáng lòa, cả thân thể sẽ tối tăm, và cảnh tối tăm này thật là khủng khiếp! 24 Các con không thể làm tôi hai chủ, vì sẽ ghét chủ này yêu chủ kia, trọng chủ này khinh chủ khác. Các con không thể phụng sự cả Đức Chúa Trời lẫn tiền tài. 25 Ta khuyên các con đừng lo âu vì vấn đề cơm áo. Đời sống không quý hơn thức ăn, thức uống sao? Thân thể không trọng hơn quần áo sao? 26 Hãy xem loài chim. Chúng

7 “Đừng lên án ai, các con sẽ khỏi bị lên án. 2 Vì các con đối với người ta cách nào, họ sẽ đối với các con cách ấy. Các con lường cho người ta mức nào, họ sẽ theo mức ấy lường lại cho các con. 3 Sao các con nhìn thấy cái dầm trong mắt người khác mà không biết có cả khúc gỗ trong mắt mình? 4 Sao các con dám nói: ‘Này anh, để tôi lấy cái dầm trong mắt cho anh’ khi chính các con không thấy khúc gỗ trong mắt mình? 5 Hạng đạo đức giả! Trước hết phải lấy cái dầm ra khỏi mắt mình, mới có thể thấy rõ và giúp đỡ người khác. 6 Đừng đưa vật thánh cho người trụy lạc, đừng trao châu ngọc cho heo vì họ sẽ chà đạp rồi quay lại tấn công các con.” 7 “Hãy xin, sẽ được. Hãy tìm, sẽ gặp. Hãy gõ cửa, cửa sẽ mở ra. 8 Vì bất kỳ ai xin, sẽ được, ai tìm, sẽ gặp và cửa sẽ mở cho người nào gõ. 9 Có người cha nào khi con mình

xin bánh mà cho đá, 10 hay xin cá, lại cho rắn đều ngạc nhiên về lời dạy của Chúa. 29 Vì Ngài chăng? 11 Các con vốn là người xấu xa còn biết giảng dạy đầy uy quyền, khác hẳn các thầy dạy cho con mình vật tốt, huống chi Cha các con luật của họ.

trên trời chăng ban vật tốt cho người cầu xin Ngài sao?" 12 "Hãy làm cho người khác điều các con muốn người ta làm cho mình. Câu này đúc kết tất cả sự dạy của luật pháp và các sách tiên tri." 13 "Vào Nước Đức Chúa Trời chỉ bằng cửa hẹp, vì cửa rộng và đường thênh thang dẫn xuống địa ngục; quá nhiều người chọn lối đi dễ dãi đó! (questioned) 14 Còn cửa hẹp và đường chật dẫn vào nguồn sống, lại có ít người tìm thấy." 15 "Phải đề phòng các tiên tri giả đội lốt chiên hiền lành trà trộn vào hàng ngũ các con, kỳ thực chỉ là muông sói hay cắn xé. 16 Cứ nhìn vào hành động mà nhận ra chúng nó, chăng khác nào xem quả biết cây. Bụi gai độc chăng bao giờ sinh quả nho; gai xương rồng không hề sinh quả vả. 17 Vì cây lành sinh quả lành; cây độc sinh quả độc. 18 Loại cây lành trong vườn chăng bao giờ sinh quả độc; còn loại cây độc cũng chăng sinh quả lành. 19 Cây nào không sinh quả lành đều bị chủ đốn bỏ. 20 Vậy, các con có thể nhận ra bọn giáo sư giả nhở xem hành động của chúng." 21 "Không phải người nào gọi Ta: 'Chúa! Chúa!' cũng được vào Nước Trời, chỉ những người vâng theo ý Cha Ta trên trời mới được vào đó. 22 Trong ngày phán xét sẽ có nhiều người phản trần: 'Thưa Chúa! Chúa! Chúng tôi đã giới thiệu Chúa cho nhiều người, đã dùng Danh Chúa để duỗi quỷ và làm nhiều phép lạ.' 23 Nhưng Ta sẽ đáp: 'Ta không hề biết các người. Lui ngay cho khuất mắt Ta, vì các người chỉ làm việc gian ác.'" 24 "Ai nghe lời Ta và thực hành mới là người khôn ngoan, giống như người xây nhà trên vàng đá vững chắc. 25 Đến mùa mưa nước lũ, gió bão thổi mạnh tàn phá, nhưng ngôi nhà không sụp đổ vì đã xây trên vàng đá. 26 Còn ai nghe lời Ta mà không thực hành là người khờ dại, chẳng khác gì xây nhà trên bãi cát. 27 Đến mùa mưa nước lũ, gió bão thổi tới tàn phá, ngôi nhà sụp đổ, hư hại nặng nề." 28 Dân chúng nghe xong

8 Khi Chúa Giê-xu xuống núi, có đoàn dân đồng đi theo. 2 Một người phong hủi đến gần, quỳ trước mặt Chúa, nài xin: "Nếu Chúa vui lòng, Chúa có thể chữa cho con được sạch." 3 Chúa Giê-xu đưa tay sờ người phong hủi và phán: "Ta sẵn lòng, lành bệnh đi!" Lập tức bệnh phong hủi biến mất. 4 Chúa Giê-xu phán với anh: "Con đừng cho ai biết, nhưng cứ đến ngay thầy tế lễ xin khám bệnh và dâng lễ vật như luật pháp Mô-i-se án định, để chứng tỏ cho mọi người biết con được lành." 5 Khi Chúa vào thành Ca-bê-na-um, một viên đội trưởng La Mã đến cầu cứu: 6 "Thưa Chúa, đầy tớ của tôi đang nằm bại liệt ở nhà, đau đớn lắm." 7 Chúa đáp: "Ta sẽ đến chữa lành cho anh ấy." 8 Viên đội trưởng thưa: "Chúa không phải đến, vì tôi không xứng đáng rước Chúa về nhà, Chúa chỉ truyền lệnh từ đây, đầy tớ tôi sẽ được lành. 9 Tôi biết rõ, vì tôi thuộc quyền các cấp chỉ huy, và dưới quyền tôi cũng có nhiều binh sĩ. Tôi bảo tên này 'Đi,' nó đi, bảo tên kia 'Đến,' nó đến. Tôi sai đầy tớ tôi 'Hãy làm việc này,' nó liền vâng lời. Vậy Chúa chỉ cần ra lệnh, đầy tớ tôi sẽ được lành." 10 Khi Chúa Giê-xu nghe điều đó, Ngài ngạc nhiên quay lại với những người theo Ngài, Ngài phán: "Thật, trong cả xứ Ít-ra-ên, Ta cũng chưa thấy ai có đức tin như người này! 11 Ta cho anh chị em biết, sẽ có nhiều dân ngoại từ các nơi trên thế giới đến dự tiệc trên Nước Trời với Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-côp. 12 Trong khi đó, nhiều người Ít-ra-ên được gọi là 'con dân Nước Trời' lại bị ném ra chỗ tối tăm, là nơi đầy tiếng than khóc và nghiến răng." 13 Chúa Giê-xu nói với viên đội trưởng: "Ông cứ an tâm về nhà! Việc sẽ xảy ra đúng như điều ông tin." Ngay giờ đó, người đầy tớ được lành. 14 Chúa Giê-xu vào nhà Phi-e-ro, bà già Phi-e-ro đang sốt nặng, nằm trên giường bệnh. 15 Khi Chúa Giê-xu nắm tay bà, cơn sốt liền dứt. Bà đứng dậy phục vụ Chúa. 16 Tôi hôm ấy, người

ta đem nhiều người bị quỷ ám đến gặp Chúa **9** Chúa Giê-xu xuồng thuyền vượt biển về Giê-xu. Chúa chỉ quở một lời, các quỷ liền ra thành Ca-bê-na-um là nơi Ngài thường cư khói. Ngài cũng chữa lành mọi người bệnh tại trú. **2** Người ta mang đến một người bại nǎm đó. **17** Đúng như Tiên tri Y-sai đã viết: “Người trên đêm. Thầy đức tin của họ, Chúa Giê-xu đã mang tật nguyễn của chúng ta, gánh bệnh phán với người bại: “Hãy vững lòng, hỡi con! hoạn thay chúng ta.” **18** Thầy đoàn dân đứng Tội lỗi con đã được tha rồi!” **3** Mấy thầy dạy chung quanh quá đông, Chúa Giê-xu bảo các luật nghĩ thầm: “Ông này phạm thượng quá! môn đệ sửa soạn vượt biển sang bờ bên kia. **19** Không lẽ ông tự cho mình là Đức Chúa Trời Một thầy dạy luật đến thưa Chúa: “Thưa Thầy, sao?” **4** Chúa Giê-xu đọc được ý tưởng họ, liền dù Thầy đi đâu, tôi cũng xin theo!” **20** Nhưng hỏi: “Sao các ông nghĩ như thế? **5** Trong hai Chúa Giê-xu đáp: “Con cáo có hang, chim trời cách nói: ‘Tôi lỗi con đã được tha’ hoặc ‘Hãy có tổ, nhưng Con Người không có chỗ gối đầu!’” đứng dậy và bước đi,’ cách nào dễ hơn? **6** Để các **21** Một môn đệ tỏ vẻ do dự: “Thưa Chúa, đợi khi ông biết Con Người ở trần gian có quyền tha nào cha con mất, con sẽ theo Chúa.” **22** Nhưng tội, Ta sẽ chữa lành người bại này.” Chúa Giê-Chúa Giê-xu đáp: “Con cứ theo Ta ngay. Để xu quay lại phán cùng người bại: “Con đứng những người chết phần tâm linh lo mai táng dậy! Đem đệm về nhà!” **7** Người bại liền vùng người chết của họ.” **23** Chúa Giê-xu và các môn dậy và đi về nhà. **8** Dân chúng thấy việc xáy đệ xuồng thuyền, vượt biển qua bờ bên kia. **24** ra đều kinh sợ. Họ ca ngợi Đức Chúa Trời đã Thình lình có trận bão nổi lên, sóng tràn ập ban quyền năng phi thường cho loài người. **9** vào thuyền. Nhưng Chúa Giê-xu đang ngủ. **25** Trên đường đi, Chúa Giê-xu thấy Ma-thi-ơ đang Các môn đệ đến đánh thức Ngài, hốt hải thưa: làm việc tại sở thu thuế. Chúa gọi: “Con hãy “Chúa ơi, xin cứu chúng con, chúng con chết theo Ta!” Ma-thi-ơ liền đứng dậy theo Ngài. **10** mất!” **26** Chúa Giê-xu đáp: “Sao các con sợ hãi Chúa Giê-xu và các môn đệ ăn tối tại nhà Ma-thé? Đức tin các con thật kém cỏi!” Rồi Ngài thi-ơ. Có nhiều người thu thuế và người mang đứng dậy quở gió và biển, lập tức biến lặng gió tiếng xấu trong xã hội ngồi ăn chung với Chúa. yên. **27** Các môn đệ kinh ngạc hỏi nhau: “Người **11** Mấy thầy Pha-ri-si bất bình, đến chất vấn là ai mà đến gió và biển cũng phải vắng lời?” **28** các môn đệ Ngài: “Sao Thầy các anh ngồi ăn Qua đến bờ biển vùng Ga-đa-ren, có hai người với hạng người xấu xa đó?” **12** Chúa Giê-xu bị quỷ ám đến gặp Chúa. Họ sống ngoài nghĩa nghe điều đó, Ngài đáp: “Vì người bệnh mới địa, hung dữ đến nỗi chẳng ai dám đi ngang cần y sĩ, chứ người khỏe mạnh không cần!” **13** qua đó. **29** Họ kêu la: “Con Đức Chúa Trời! Ngài Ngài tiếp: “Thôi, các ông cứ đi và học ý nghĩa đến đây làm gì? Ngài đến hình phạt chúng tôi câu Thánh Kinh này: ‘Ta chẳng muốn sinh tế, trước thời hạn của Chúa sao?’” **30** Gần đó có bầy lể vật, Ta chỉ muốn lòng nhân từ.’ Vì Ta đến heo đồng đang ăn. **31** Bọn quỷ nài nỉ: “Nếu Ngài trần gian không phải để gọi người thánh thiện, đuổi chúng tôi, xin cho chúng tôi nhập vào bầy nhưng để kêu gọi người có tội.” **14** Một hôm, heo.” **32** Chúa ra lệnh: “Đi ral!” Chúng ra khỏi các môn đệ của Giăng Báp-tít đến hỏi Chúa Giê-hai người, nhập vào bầy heo. Cả bầy heo liền xu: “Tại sao môn đệ của Thầy không kiêng ăn, lao đầu qua bờ đá, rơi xuống biển, chết chìm còn chúng tôi và các thầy Pha-ri-si đều phải dưới nước. **33** Bọn chăn heo chạy vào thành kiêng ăn?” **15** Chúa Giê-xu đáp: “Bạn chàng rẽ báo lại mọi việc, kể cả việc xảy ra cho các người có buồn rầu kiêng ăn trong ngày cưới không? bị quỷ ám. **34** Mọi người trong thành kéo ra Chỉ khi nào chàng rẽ đi, họ mới không thiết gì xem Chúa Giê-xu. Khi nhìn thấy Chúa, họ nài đến ăn uống nữa. **16** Không ai vá miếng vải mới xin Ngài đi nơi khác.

vào áo cũ, vì miếng vá sê toạc ra, đường rách

càng rộng hơn. **17** Cũng không ai đồ rượu mới vào bầu da cũ, vì bầu da sẽ nứt, rượu chảy hết, bệnh tật. **18** Muốn giữ động lòng thương xót vì họ yếu đuối khốn khổ, cho lâu dài, rượu mới phải đồ vào bầu mới.” **19** Chúa Giê-xu đang giảng dạy, viên quản lý hội người chăn. **20** Một tân lạc bơ vơ chẳng khác đàn chiên không có xu và các môn đệ đến nhà viên quản lý. **21** Một người phụ nữ mắc bệnh rong huyết đã mười hai năm đi theo sau, sờ trôn áo Chúa, **22** vì bà nghĩ: “Chỉ sờ áo Chúa là ta lành bệnh!” **23** Chúa Giê-xu quay lại nhìn thấy bà liền bảo: “Con gái Ta ơi, con cứ mạnh dạn! Đức tin của con đã chữa cho con lành.” Ngay lúc ấy, bà được lành bệnh. **24** Khi Chúa Giê-xu vào nhà viên quản lý hội đường, Ngài nhìn thấy dân chúng tụ tập huyên náo và nghe nhạc tang lễ. **25** Chúa phán: “Đi chỗ khác! Em bé chỉ ngủ chứ không chết đâu!” Nhưng họ quay lại chế nhạo Ngài. **26** Khi đám đông đi khỏi, Chúa Giê-xu vào bên giường đứa bé, nắm tay nó. Nó liền đứng dậy, lành mạnh như thường. **27** Tin ấy được loan truyền khắp nơi. **28** Chúa Giê-xu đang đi, hai người khiêm thi theo sau, kêu xin: “Lạy Con Vua Đa-vít, xin thương xót chúng con!” **29** Khi Chúa vào nhà, họ cũng theo vào. Chúa Giê-xu hỏi: “Các con tin Ta có quyền chữa lành cho các con không?” Họ đáp: “Thưa Chúa, chúng con tin!” **30** Lập tức mắt hai người thấy rõ, Chúa phán họ không được nói cho ai biết, **31** nhưng vừa ra khỏi nhà, họ đồn Danh Chúa khắp nơi. **32** Họ vừa đi khỏi, người ta mang đến cho Chúa một người câm bị quỷ ám. **33** Chúa đuổi quỷ, người câm liền nói được. Dân chúng kinh ngạc bảo nhau: “Đây là việc dị thường, chưa từng thấy trong Ít-ra-ên!” **34** Nhưng các thày Phari-si bình phẩm: “Ông ấy dùng quyền của quỷ vương mà trừ quỷ.” **35** Chúa Giê-xu đi khắp các thành phố, làng mạc trong vùng, giảng dạy trong các hội đường, công bố Tin Mừng Nước

Trời. Đến nơi nào, Ngài cũng chữa lành mọi người quanh đó. **36** Thầy đoàn dân đông đảo, Chúa Giê-xu đang giảng dạy, viên quản lý hội người chăn. **37** Chúa phán cùng các môn đệ: “Mùa gặt thật trúng, song thợ gặt quá ít. **38** Các thưa: “Con gái tôi vừa chết! Xin Thầy đến đặt con hãy cầu xin Chủ mùa gặt đưa thêm nhiều tay trên mình nó, cho nó sống lại.” **39** Chúa Giê-xu thay gặt vào đồng lúa của Ngài!”

10 Chúa Giê-xu gọi mười hai sứ đồ đến gần, cho họ quyền năng đuổi quỷ và chữa bệnh. **2** Đây là tên mười hai sứ đồ: Đầu tiên là Si-môn (còn gọi là Phi-e-rơ), Kế đến là Anh-rê (em Si-môn), Gia-cơ (con Xê-bê-đê), Giăng (em Gia-cơ), **3** Phi-líp, Ba-thê-lê-my, Thô-ma, Ma-thi-ơ (người thu thuế), Gia-cơ (con An-phê), Tha-dê, **4** Si-môn (đảng viên Xê-lốt), Giu-đa Ích-ca-ri-ốt (người phản Chúa sau này). **5** Chúa Giê-xu sai mười hai sứ đồ lên đường và căn dặn: “Đừng đi đến các dân ngoại hoặc vào các thành của người Sa-ma-ri, **6** nhưng trước hết hãy đi tìm các con chiên thất lạc của nhà Ít-ra-ên. **7** Hãy đi và loan báo cho họ biết Nước Trời đã đến gần. **8** Hãy chữa lành bệnh tật, trị chứng phong hủi, khiến người chết sống lại, đuổi quỷ khỏi người bị ám. Hãy ban tặng như các con đã được ban tặng. **9** Đừng mang theo vàng, bạc, hoặc tiền đồng trong thắt lưng, **10** đừng mang túi hành trang. Đừng mang thêm áo choàng, giày dép, cũng đừng cầm gậy đi đường, vì các con sẽ được người ta săn sóc, tiếp đãi. **11** Khi vào thành phố hay xã thôn nào, nên tìm đến nhà người chân thành xứng đáng, ở lại đó cho đến khi đi nơi khác. **12** Khi xin phép ở lại, phải tỏ tình thân thiện. **13** Nếu thấy họ xứng đáng, các con cầu phước lành cho họ; nếu không, phước lành sẽ trở về các con. **14** Nếu nhà nào hay thành nào không tiếp rước, không nghe lời các con, cứ giữ áo ra đi để chứng tỏ các con không còn chịu trách nhiệm về số phận của họ. **15** Ta nói quả quyết, đến ngày phán xét, các thành gian ác như Sô-đôm và Gô-mô-rơ còn có thể dung thứ hơn thành ấy. **16** Nay, Ta sai các con đi như chiên vào giữa bầy muông sói. Phải

thận trọng như rắn và hiền lành như bò câu! nhưng đem gươm giáo. **35** ‘Ta đến để phân rẽ
17 Phải để phòng! Người ta sẽ bắt giải các con con trai với cha, con gái với mẹ, con dâu với
ra tòa, đánh đập các con giữa hội đường. **18** Vì mẹ chồng. **36** Kẻ thù không ở đâu xa, nhưng ở
Ta, họ sẽ giải các con đến trước mặt các vua và ngay trong nhà!’ **37** Nếu các con yêu cha mẹ
các tống trấn. Đó là cơ hội để các con nói về Ta hơn Ta, các con không đáng làm môn đệ Ta. Ai
cho họ và cho các dân ngoại. **19** Khi bị đưa ra yêu con trai, con gái mình hơn Ta cũng không
tò, đừng lo phải nói những gì, vì đúng lúc, đáng làm môn đệ Ta. **38** Nếu các con không
Đức Chúa Trời sẽ cho các con những lời đối đáp xác cây thập tự mìntheo Ta, các con không
thích hợp. **20** Lúc ấy không phải các con nói đáng làm môn đệ Ta. **39** Ai tham sống sơ chết sẽ
nữa, nhưng chính Thánh Linh của Cha các con mất mạng, nhưng ai hy sinh tính mạng vì Ta,
trên trời sẽ nói qua môi miệng các con. **21** Anh sẽ được sống.” **40** “Ai tiếp rước các con là tiếp
sẽ phản bội, đem nộp em cho người ta giết. Cha rước Ta. Ai tiếp rước Ta là tiếp rước Cha Ta,
sẽ nộp con. Con cái sẽ phản nghịch, đưa cha Đáng sai Ta đến. **41** Nếu các con tiếp rước một
mẹ vào chỗ chết. **22** Mọi người sẽ ganh ghét nhà tiên tri vì tôn trọng người của Đức Chúa
các con, vì các con là môn đệ Ta. Ai nhẫn nhục Trời, các con sẽ nhận phần thưởng như nhà
chiu đựng cho đến cuối cùng sẽ được cứu. **23** tiên tri. Nếu các con tiếp rước một người công
Nếu các con bị bức hại trong thành này, nên chính vì tôn trọng đức công chính, các con sẽ
trốn qua thành khác. Trước khi các con đi khắp nhận phần thưởng như người công chính. **42**
các thành của Ít-ra-ên, Con Người đã đến rồi. Nếu các con cho một người hèn mọn này uống
24 Môn đệ không hơn thầy, và đầy tớ không mệt chén nước lạnh vì người ấy là môn đệ Ta,
hơn chủ. **25** Cùng lầm, môn đệ chịu khổ nhục
bằng thầy, đầy tớ bị hành hạ bằng chủ. Người
ta dám gọi Ta là quỷ vương, còn có tên xấu nào
họ chẳng đem gán cho các con! **26** Đừng sợ họ,
vì chẳng có gì che giấu mãi; tất cả các bí mật
đều sẽ được công bố cho mọi người. **27** Nhữngh
diều Ta dạy các con ban đêm, nên nói lớn giữa
ban ngày; những lời Ta thì thầm bên tai, cứ
loan báo cho mọi người biết. **28** Đừng sợ những
người muốn giết hại các con vì họ chỉ có thể
giết thể xác, mà không giết được linh hồn. Phải
sợ Đức Chúa Trời, vì Ngài có quyền hủy diệt cả
thể xác và linh hồn trong hỏa ngục. (**Geenna 9:106**)

29 Hai con chim sẻ chỉ bán một xu, nhưng nếu
Cha các con không cho phép, chẳng một con
nào rơi xuống đất. **30** Ngài biết cả số tóc trên
đầu các con nữa. **31** Vậy, đừng lo sợ, vì các con
quý hơn chim sẻ. **32** Ai công khai xưng mình là
môn đệ Ta, Ta cũng sẽ công nhận họ trước mặt
Cha Ta trên trời. **33** Còn ai công khai chối bỏ
Ta, Ta cũng chối bỏ họ trước mặt Cha Ta trên
trời. **34** Đừng tưởng Ta đến để đem hòa bình
cho thế giới! Không, Ta không đem hòa bình,

11 Dặn bảo mười hai sứ đồ xong, Chúa Giê-xu đi vào các thành phố miền đó giảng
dạy. **2** Giảng Báp-tít ở trong tù, nghe mọi việc
Chúa Cứu Thế đã làm, liền sai các môn đệ mình
đến hỏi Chúa: **3** “Thầy có phải là Chúa Cứu Thế
không? Hay chúng tôi còn phải chờ đợi Đáng
khác?” **4** Chúa Giê-xu đáp: “Cứ về thuật lại cho
Giảng mọi việc anh chị em chứng kiến tại đây:
5 Người khiêm thị được thấy, người què được
đi, người phong được sạch, người điếc được
nghe, người chết sống lại, và người nghèo được
nghe giảng Phúc Âm. **6** Cũng nhẫn cho Giảng
lời này: ‘Phước cho người nào không nghi ngờ
Ta.’” **7** Sau khi môn đệ Giảng đi khỏi, Chúa Giê-xu
nói về Giảng với dân chúng: “Khi vào tìm
Giảng trong đồng hoang, anh chị em mong sẽ
gặp một người như thế nào? Người yếu ớt như
lau sậy ngả theo chiều gió? **8** Hay người ăn mặc
sang trọng? Không, người ăn mặc sang trọng
chỉ sống trong cung điện. **9** Hay anh chị em đi
tìm một nhà tiên tri? Đúng, Giảng chẳng những
là nhà tiên tri mà còn quan trọng hơn nữa! **10**

Vì Thánh Kinh đã chép về Giăng: ‘Này Ta sai sứ cho Ta. Chỉ một mình Cha biết Con, cũng chỉ giả Ta đi trước Con, người sẽ dọn đường cho một mình Con—và những người được Con tiết Con.’ **11** Ta nói quá quyết, trong đời này chẳng lộ—biết Cha mà thôi.” **28** Rồi Chúa Giê-xu phán: có ai lớn hơn Giăng, nhưng trong Nước Trời, “Hãy đến với Ta, những ai đang nhọc mệt và người nhỏ nhất còn lớn hơn Giăng! **12** Từ khi nặng gánh ưu tư, Ta sẽ cho các con được nghỉ Giăng truyền giảng và làm báp-têm đến nay, ngươi. **29** Ta có lòng khiêm tốn, dịu dàng; hãy có vô số người nhiệt thành lũ lượt vào Nước mang ách với Ta và học theo Ta, các con sẽ Trời, **13** vì tất cả luật pháp và lời tiên tri đều được an nghỉ trong tâm hồn. **30** Vì ách Ta êm được công bố cho đến thời đại Giăng. **14** Nói rõ dịu và gánh Ta nhẹ nhàng.”

hơn, Giăng chính là É-li mà các tiên tri loan báo sẽ đến vào giai đoạn khởi đầu. **15** Ai có tai để nghe, nên lắng nghe! **16** Ta có thể so sánh thế hệ này với ai? Họ giống như đám trẻ chơi ngoài phố trách nhau: **17** ‘Bạn tao diễn trò vui, bay không thích, mà diễn trò buồn, bay cũng không ưa!’ **18** Thầy Giăng thường nhịn ăn, nhịn uống, họ bảo: ‘Ông ấy bị quỷ ám!’ **19** Thầy Con Người ăn uống, họ lại chỉ trích: ‘Người này ham ăn mê uống, kết bạn với bạn người thu thuế và tội lỗi’. Nhưng phải chờ xem kết quả, mới biết thế nào là khôn ngoan thật!” **20** Rồi Chúa Giê-xu khởi sự lên án những thành phố đã chứng kiến rất nhiều phép lạ Chúa làm, nhưng vẫn ngoan cố không chịu ăn năn quay về với Đức Chúa Trời: **21** “Khốn cho thành Cô-ra-xin, khốn cho thành Bết-sai-đa! Vì nếu các phép lạ Ta làm nơi đây được thực hiện tại thành Ty-rơ và thành Si-đôn, dân hai thành ấy hẳn đã mặc áo gai, rải tro lên đầu tò lòng ăn năn từ lâu rồi! **22** Đến ngày phán xét cuối cùng, Ty-rơ và Si-đôn còn đáng được dung thứ hơn Cô-ra-xin và Bết-sai-đa! **23** Còn thành Ca-bê-na-um được đem lên tận trời sao? Không, nó sẽ bị ném xuống hỏa ngục! Vì nếu các phép lạ Ta làm tại đây được thực hiện tại thành Sô-đôm, hẳn thành ấy còn tồn tại đến ngày nay. (**Hadès 886**) **24** Đến ngày phán xét cuối cùng, Sô-đôm còn đáng được dung thứ hơn Ca-bê-na-um!” **25** Lúc ấy, Chúa Giê-xu cầu nguyện: “Thưa Cha, là Chúa Tể vũ trụ, Con tạ ơn Cha, vì đối với người tự cho là khôn ngoan, Cha đã giấu kín chân lý để tiết lộ cho con trẻ biết. **26** Thưa Cha, việc ấy đã làm Cha hài lòng! **27** Cha Ta đã giao hết mọi việc

12 Một hôm, nhầm ngày Sa-bát, Chúa Giê-xu và các môn đệ đi ngang qua đồng lúa mì. Các môn đệ đổi nén hái bông lúa, vò ăn. **2** Các thầy Pha-ri-si nhìn thấy, liền phàn nàn: “Môn đệ của Thầy làm thế là trái luật! Không được hái lúa vào ngày Sa-bát.” **3** Chúa Giê-xu phán với họ: “Các ông chưa đọc chuyện vua Đa-vít và các bạn đồng hành bị đói sao? **4** Vua vào trong Đền Thờ ăn bánh thánh dành riêng cho các thầy tế lễ, và chia cho các bạn cùng ăn. Việc ấy chẳng trái luật sao? **5** Các ông cũng chưa đọc sách luật Môi-se nói về các thầy tế lễ phục vụ trong Đền Thờ phải làm việc ngày Sa-bát mà không mắc tội sao? **6** Tôi cho các ông biết, tại đây có Đáng cao trọng hơn Đền Thờ! **7** Nếu các ông hiểu ý nghĩa câu Thánh Kinh: ‘Ta chẳng muốn sinh tế, lễ vật, Ta chỉ muốn lòng nhân từ,’ hẳn các ông không còn lên án người vô tội. **8** Vì Con Người cũng là Chúa của ngày Sa-bát.” **9** Chúa Giê-xu đến hội đường, **10** gặp một người bị teo bàn tay. Người Pha-ri-si hỏi Chúa Giê-xu: “Chữa bệnh trong ngày Sa-bát có hợp pháp không?” (Họ mong Ngài trả lời có, để họ có thể gài bẫy tố cáo Ngài). **11** Chúa Giê-xu đáp: “Nếu chiên của các ông bị rơi xuống hố trong ngày Sa-bát, các ông có tìm cách cứu nó lên ngay hôm ấy không? Dĩ nhiên các ông sẽ cứu nó. **12** Con người còn quý trọng hơn chiên biết bao! Phải, làm việc thiện trong ngày Sa-bát là hợp pháp!” **13** Rồi Chúa phán với người teo tay: “Con xòe bàn tay ra!” Anh vâng lời, bàn tay teo liền được lành như tay kia. **14** Các thầy Pha-ri-si bỏ về, họp nhau để tìm mưu giết Chúa Giê-xu. **15** Chúa Giê-xu biết

ý định họ, nên rời khỏi hội đường. Dân chúng giờ được tha, dù trong đời này hay đời sau. (ai) kéo nhau theo Chúa rất đông. Ngài chữa lành **g165** 33 Nhờ xem quả mà biết cây. Cây lành sinh mọi người bệnh **16** và cầm họ đứng cho người quả lành. Cây độc sinh quả độc. **34** Loài rắn độc khác biết về Ngài. **17** Việc ấy xảy ra đúng theo kia! Gian ác như các ông làm sao nói được lời lời Tiên tri Y-sai: **18** “Đây là Đầy tớ Ta, Người ngay thẳng trong sạch? Vì do những điều chất được Ta lựa chọn. Là Người Ta yêu quý, làm Ta chữa trong lòng mà miệng nói ra. **35** Người tốt thỏa lòng. Ta sẽ ôm Thánh Linh Ta trên Người, do lòng thiện mà nói ra lời lành; người xấu Người sẽ công bố công lý cho các dân tộc. **19** do lòng ác mà nói ra lời dữ. **36** Ta nói với các Người sẽ chẳng tranh giành, kêu la, cũng chẳng ông, đến ngày phán xét cuối cùng, mọi người lớn tiếng ngoài đường phố. **20** Người sẽ chẳng phải khai hết những lời vô ích mình đã nói. bê cây sậy yếu nhất cũng chẳng dập tắt ngọn **37** Lời nói sẽ định đoạt số phận mỗi người vì đèn mong manh. Cho đến lúc Người đưa công do lời nói người này được tha bổng, cũng do lý đến cuộc toàn thắng. **21** Danh Người sẽ là lời nói, người kia bị kết tội.” **38** Một hôm, các nguồn hy vọng cho mọi dân tộc.” **22** Người ta thày dạy luật và Pha-ri-si đến thưa với Chúa mang đến Chúa Giê-xu một người bị quỷ ám, Giê-xu: “Thưa thày, chúng tôi muốn xem Thầy đã cầm lại khiếm thị. Được Chúa chữa lành, làm dấu lạ.” **39** Chúa Giê-xu đáp: “Thế hệ gian người ấy liền nói và thấy được. **23** Dân chúng ác, thông dâm này đòi xem dấu lạ, nhưng dấu kinh ngạc bảo nhau: “Có thể Giê-xu này là Con lạ của tiên tri Giô-na cũng đủ rồi. **40** Như Giô-của Đa-vít, là Đáng Mết-si-a không?” **24** Nhưng na đã nằm trong bụng cá ba ngày ba đêm, Con khi các thày Pha-ri-si nghe về phép lạ thì nói: Người cũng sẽ vào lòng đất ba ngày ba đêm. **41** “Ông ấy dùng quyền của quỷ vương để đuổi Đến ngày phán xét, người Ni-ni-ve sẽ đứng lên quý.” **25** Biết ý tưởng của họ, Chúa Giê-xu giảng buộc tội thế hệ này. Vì khi Giô-na cảnh cáo, họ giải: “Một quốc gia chia rẽ phải bị tiêu diệt. đã ăn năn lìa bỏ tội ác, quay về Đức Chúa Trời. Một thành phố hay một gia đình chia rẽ cũng Nhưng tại đây có Đáng lớn hơn Giô-na mà dân không thể bền vững. **26** Nếu Sa-tan đuổi Sa-tan này không chịu ăn năn! **42** Đến ngày phán xét, thì nước nó bị chia rẽ và tự tiêu diệt. **27** Nếu Ta Nữ hoàng Sê-ba sẽ đứng lên buộc tội thế hệ nhờ quyền năng Sa-tan để đuổi quý, môn đệ này, vì bà đã từ một nước xa xăm đến nghe lời các ông sẽ nhờ quyền năng nào? Chính họ sẽ lè khôn ngoan của Vua Sa-lô-môn, nhưng tại xét xử các ông. **28** Nhưng nếu Ta nhờ Thánh đây có Đáng lớn hơn Sa-lô-môn mà chẳng ai Linh của Đức Chúa Trời để đuổi quý, thì Nước muốn nghe. **43** Khi tà linh ra khỏi một người, của Đức Chúa Trời đã đến với các ông rồi! **29** nó đi vào nơi hoang mạc, tìm chỗ nghỉ ngơi Không ai vào nhà một người chủ nô cường bạo nhưng không tìm được. **44** Rồi nó nói: ‘Ta sẽ trở để giải cứu đám nô lệ mà trước hết không trói lại người mà ta đã ra đi.’ Lúc trở lại, thấy đám người ấy lại. Nếu không thắng Sa-tan, không ai lòng người ấy dọn dẹp sạch sẽ, nhưng vẫn còn đuổi quý của nó được. **30** Ai không hợp tác với vô chủ. **45** Nó liền rủ bảy quỷ khác độc ác hơn, Ta là chống lại Ta, ai không quy tụ quanh Ta sẽ cùng vào chiếm cứ tấm lòng ấy. Vậy người ấy bị phân tán. **31** Vậy Ta nói với các ông, mọi tội lâm vào tình trạng bi thảm hơn trước.” **46** Chúa lỗi và lời phạm thượng của loài người đều có Giê-xu đang giảng dạy dân chúng, mẹ và các thế được tha thứ, ngay cả lời xúc phạm Chúa em Ngài đến đứng bên ngoài muốn nói chuyện Cứu Thế; nhưng xúc phạm đến Chúa Thánh với Ngài. **47** Người ta nói với Chúa Giê-xu: “Mẹ Linh sẽ chẳng bao giờ được tha. **32** Ai nói lời và các em Thày đứng bên ngoài, họ muốn nói xúc phạm Con Người cũng được tha, nhưng ai chuyện với Thày.” **48** Chúa Giê-xu hỏi: “Ai là xúc phạm đến Chúa Thánh Linh sẽ không bao mẹ Ta? Ai là em Ta?” **49** Rồi Ngài chỉ các môn

đệ: “Đây là mẹ và anh chị em Ta. 50 Vì tất cả những người làm theo ý muốn Cha Ta trên trời đều là anh em, chị em, và mẹ Ta.”

13 Cũng trong ngày đó, Chúa Giê-xu ra khỏi

nha, đến bờ biển. 2 Dân chúng tụ tập rất đông đảo, nên Chúa xuống một chiếc thuyền, ngồi đó giảng dạy, còn dân chúng đứng trên bờ, chăm chú nghe. 3 Chúa dùng nhiều ẩn dụ dạy dỗ họ: “Một người ra đồng gieo lúa. 4 Lúc vãi hạt giống, có hạt rơi trên đường mòn, liền bị chim ăn sạch. 5 Có hạt đinh vào lớp đất mỏng phủ trên đá; cây non sớm mọc lên 6 nhưng khi bị ánh mặt trời thiêu đốt, nó héo dần rồi chết, vì rễ không bám sâu vào lòng đất. 7 Có hạt rơi giữa bụi gai, bị gai mọc lên chặn nghẹt. 8 Những hạt gieo vào đất tốt kết quả gấp ba mươi, sáu mươi, hay một trăm lần. 9 Ai có tai để nghe, nên lắng nghe.” 10 Các môn đệ đến và hỏi Chúa: “Sao Thầy dùng những chuyện ẩn dụ nói với dân chúng?” 11 Chúa đáp: “Các con hiểu huyền nhiệm về Nước Trời, còn những người khác không hiểu được. 12 Vì ai nghe lời dạy Ta, sẽ cho thêm sự hiểu biết, nhưng ai không nghe, dù còn gì cũng bị lấy đi. 13 Cho nên Ta dùng ẩn dụ này: Vì họ nhìn, nhưng không thật sự thấy. Họ nghe, nhưng không thật sự lắng nghe hay hiểu gì. 14 Đúng như lời Tiên tri Y-sai: ‘Các ngươi nghe điều Ta nói mà các ngươi không hiểu. Các ngươi thấy điều Ta làm mà các ngươi không nhận biết. 15 Vì lòng dân này chai lì, đôi tai nghennifer ngang, và đôi mắt khép kín— nên chúng không thể thấy, tai không thể nghe, lòng không thể hiểu, và chúng không thể quay về với Ta để được Ta chữa lành cho.’ 16 Nhưng, phước cho mắt các con vì thấy được, phước cho tai các con, vì nghe được. 17 Có biết bao nhà tiên tri và người công chính thời xưa mong mỏi được thấy những việc các con thấy, và nghe những lời các con nghe, mà không được. 18 Và đây là ý nghĩa ẩn dụ người gieo giống. 19 Người nghe sứ điệp về Nước Trời mà không hiểu chẳng khác gì hạt giống rơi nhầm đường mòn chai đá. Vừa nghe xong, liền bị Sa-

tan đến cướp hạt giống đi, ấy là hạt giống đã được gieo trong lòng. 20 Hạt giống rơi nơi lớp đất mỏng phủ trên đá tượng trưng cho người nghe Đạo, vội vui mừng tiếp nhận, 21 nhưng quá hời hợt, rẽ không vào sâu trong lòng. Khi bị hoạn nạn, bức hại vì Đạo Đức Chúa Trời, họ vội buông tay đầu hàng. 22 Hạt giống rơi nhầm bụi gai là những người nghe đạo Đức Chúa Trời nhưng quá lo âu về đời này và ham mê phú quý đến nỗi làm cho Đạo bị nghẹt ngòi, không thể nào kết quả được. (aiôn g165) 23 Còn hạt giống rơi vào vùng đất tốt chỉ về người nghe Đạo Đức Chúa Trời và hiểu rõ, nên đem lại kết quả dồi dào ba mươi, sáu mươi, hay cả trăm lần như lúc gieo trồng!” 24 Chúa Giê-xu kể cho dân chúng nghe một câu chuyện khác: “Nước Trời giống như một người gieo lúa ngoài đồng. 25 Đang đêm, lúc mọi người an giấc, kẻ thù đến gieo cỏ dại lẫn với lúa. 26 Khi lúa lớn lên, trổ bông kết hạt, cỏ dại cũng lớn theo. 27 Đây tờ đến trình với chủ: ‘Thưa, trước kia chủ gieo lúa nhưng bây giờ có cỏ dại mọc đầy đồng!’ 28 Chủ giải thích: ‘Kẻ thù gieo cỏ dại vào đó!’ Đây tờ hỏi: ‘Chủ muốn chúng tôi giẫy cỏ đi không?’ 29 Chủ trả lời: ‘Không, giẫy có thể nào cũng động đến lúa. 30 Cứ để yên cho đến mùa gặt, Ta sẽ báo thợ gặt gom cỏ dại đốt sạch, rồi thu lúa vào kho.’” 31 Chúa Giê-xu kể tiếp: “Nước Trời giống như hạt cải người ta gieo ngoài đồng. 32 Đó là hạt nhỏ nhất trong các loại hạt giống, nhưng khi mọc lên trở thành cây lớn, đến nỗi chim có thể đến làm tổ trên cành.” 33 Chúa Giê-xu còn dạy ẩn dụ này nữa: “Nước Trời giống như men làm bánh. Một thiêu phụ kia lấy men trộn vào bột, nhồi cho đến lúc đồng bột dậy lên.” 34 Đó là những ẩn dụ Chúa Giê-xu dạy dỗ dân chúng. Ngài luôn luôn dùng ẩn dụ giảng dạy. 35 Đúng như lời Đức Chúa Trời phán qua tiên tri: “Ta sẽ dùng ẩn dụ giảng dạy Ta sẽ kể những huyền nhiệm từ khi sáng tạo thế gian.” 36 Rời đám đông bên ngoài, Chúa Giê-xu đi vào nhà. Các môn đệ Ngài thưa: “Xin Chúa giải thích cho chúng con câu chuyện cỏ dại ngoài đồng.” 37

Chúa Giê-xu đáp: "Con Người là người gieo lúa. 38 Đ Đồng ruộng là thế gian. Hạt giống là công dân Nước Trời. Còn cỏ dại là người theo quỷ Sa-tan. 39 Kẻ thù gieo cỏ dại vào lúa chính là ma quỷ; mùa gặt là ngày tận thế; thợ gặt là các thiên sứ. (aiôn g165) 40 Cũng như cỏ dại bị gom lại đốt đi, đến ngày tận thế, (aiôn g165) 41 Con Người sẽ sai thiên sứ tập họp những kẻ gây ra tội lỗi và người gian ác lại, 42 ném chúng vào lò lửa là nơi đầy tiếng than khóc và nghiến răng. 43 Còn những người công chính sẽ chiếu sáng như mặt trời trong Nước Cha. Ai có tai để nghe, nên lắng nghe!" 44 "Nước Trời giống như chảo báu chôn dưới đất. Có người tìm được, vui mừng bán cả gia tài, lấy tiền mua miếng đất đó. 45 Nước Trời còn giống trường hợp nhà buôn ném lưới xuống biển bắt đủ thứ cá. 46 Khi lưới đã đầy, người ấy kéo vào bờ, ngồi chọn cá tốt 50 ném người gian ác vào lò lửa, là nơi khóc lóc và nghiến răng. 51 Các con có hiểu những ân huệ, trong ngày tận thế, thiên sứ sẽ đến chia rẽ người gian ác với người công chính, (aiôn g165) 52 Chúa lại tiếp: "Người nào vốn thông thạo luật pháp, nay làm môn đệ Ta là người có hai đụng nhau: Chân báu cũ và chân báu mới." 53 Khi Chúa Giê-xu kể xong các ân dụ, Ngài rời khỏi nơi đó. 54 Ngài trở về quê hương, ngồi dạy dân chúng trong hội đường. Mọi người đều kinh ngạc về lời lẽ khôn ngoan và các phép lạ của Chúa. 55 Họ bảo nhau: "Ông ấy con nhà thợ bao sao? Chúng con chỉ có năm ổ bánh nhỏ và mộc, chúng ta đều biết cả! Mẹ là bà Ma-ri; các em trai là Gia-cơ, Giô-sép, Si-môn, và Giu-đe. 56 đây!" 19 Chúa cho dân chúng ngồi trên bãi cỏ. Các em gái cũng đều sinh trưởng tại đây. SaoNhưng Chúa Giê-xu phán với họ: "Các tiên tri phán với họ: "Các tiên tri các môn đệ phân phát cho dân chúng. 20 Mọi chặng bao giờ được gia đình tôn kính, hay quê hương ca ngợi." 58 Chúa làm rất ít phép lạ tại quê hương, vì người ta không tin Ngài.

14 Khi Hê-rôt An-ti-ba, người cai trị Ga-lilê nghe về Chúa Giê-xu, 2 ông bảo các cận thần: "Người này chắc là Giăng Báp-tít sống lại, nên mới làm được nhiều việc dị thường như thế!" 3 Trước đó ít lâu, vua đã bắt Giăng xiềng lại và tống giam theo lời yêu cầu của Hê-rô-đia, vợ Phi-líp, em Hê-rôt, 4 vì Giăng dám nói với vua: "Bệ hạ lấy nàng là điều trái luật pháp." 5 Vua muốn giết Giăng, nhưng sợ dân chúng nổi loạn, vì mọi người đều công nhận Giăng là ringleader. 6 Trong buổi liên hoan mừng ngày sinh Hê-rôt, con gái Hê-rô-đia ra khiêu vũ giữa tiệc, khiến Hê-rôt say mê. 7 Vua thì sẽ cho cô gái bắt cứ điều gì cô xin. 8 Vì mẹ xúi giục, cô gái xin lấy đầu Giăng Báp-tít để trên mâm. 9 ra lệnh làm theo ý cô gái. 10 Đao phủ chém Giăng trong ngực, 11 đặt thủ cấp trên mâm, đưa cô gái bụng về cho mẹ. 12 Các môn đệ của Giăng đến lấy xác về mai táng, rồi báo mọi việc cho Chúa Giê-xu. 13 Hay tin ấy, Chúa Giê-xu xuống thuyền đến nơi thanh vắng. Nhưng dân chúng biết được, liền từ nhiều thành phố, làng mạc, theo đường bộ kéo nhau chạy trước đến cho Chúa Giê-xu. 14 Vừa lên bờ, thấy đoàn dân đông đảo đang chờ đợi, Chúa động lòng thương cho họ. 15 Gần tối, các môn đệ đến bên Chúa, thưa: "Đã quá giờ ăn tối; giữa nơi hoang vắng này chẳng có gì ăn cả. Xin Thầy cho dân chúng giải tán, để họ vào làng mua thức ăn." 16 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: "Họ chẳng cần đi đâu cả. Chính các con hãy cho họ ăn!" 17 Các môn đệ ngạc nhiên: "Thầy cho họ ăn!" 18 Chúa phán: "Đem lại hai ổ bánh và hai con cá, người mắt ông ấy tài giỏi thế?" 57 Vì đó họ khước từ Ngài. 19 Chúa cầm nắm ổ bánh và hai con cá, người mắt lén trót cảm tạ Đức Chúa Trời, rồi bẻ ra, đưa cho họ ăn!" 20 Mọi môn đệ đi lượm những mẩu bánh thừa, đựng được mười hai giỏ. 21 Số người ăn bánh vào khoảng 5.000, không kể phụ

nữ và trẻ em! 22 Lập tức, Chúa Giê-xu bảo các Hạng đạo đức giả! Tiên tri Y-sai đã nói về các môn đệ xuồng thuyền chèo trước qua bờ bên ông thật đúng: 8 ‘Miệng dân này nói lời tôn kia, còn Ngài ở lại cho dân chúng ra về. 23 Sau kính Ta, nhưng lòng họ cách xa Ta. 9 Việc họ khi từ giã dân chúng, một mình Ngài lên núi thờ phượng Ta thật vô ích, thay vì vâng giữ câu nguyễn. Đến tối, Chúa vẫn còn trên núi. 24 mệnh lệnh Ta, họ đem dạy luật lệ do họ đặt Khi thuyền các môn đệ ra khơi, gặp sóng to ra.’” 10 Chúa Giê-xu gọi đoàn dân đến dạy bảo: gió lớn nên họ phải chèo chống sóng lớn. 25 “Anh chị em hãy lắng nghe và cõi hiểu lời này: Khoảng bốn giờ sáng, Chúa Giê-xu đi bộ trên 11 Vật đưa vào miệng không làm con người dơ mặt nước đến gần thuyền. 26 Các môn đệ thấy bần; nhưng điều gì ra từ miệng mới làm ô uế Chúa đi trên mặt nước, họ vô cùng hoảng sợ. con người.” 12 Các môn đệ thưa: “Lời Thầy vừa Trong cơn kinh hãi, họ thét lên: “Ma kia!” 27 nói làm mất lòng phái Pha-ri-si.” 13 Chúa Giê-Chúa liền trấn an: “Ta đây, các con đừng sợ!” 28 xu đáp: “Cây nào Cha Ta không trồng sẽ bị nhổ Phi-e-ro thưa: “Nếu đúng là Chúa, xin cho con đi. 14 Đừng tiếc làm gì! Họ đã mù quáng, lại đi trên mặt nước đến gần Chúa.” 29 Chúa Giê- ra lãnh đạo đám người mù, nên chỉ đưa nhau xu đáp: “Được, con lại đây!” Phi-e-ro ra khỏi xuồng hổ thám.” 15 Phi-e-ro xin Chúa Giê-xu thuyền, đi trên mặt nước lại gần Chúa. 30 Nhìn giải nghĩa câu: “Vật vào miệng không làm dơ thấy sóng gió chung quanh, Phi-e-ro lo sợ, bắt bần con người ...” 16 Chúa Giê-xu đáp: “Con đầu chìm xuồng nước, liền kêu lớn: “Chúa ơi, cũng không hiểu nữa sao? 17 Con không biết xin cứu con!” 31 Chúa Giê-xu lập tức đưa tay thúc ăn vào miệng, chỉ qua dạ dày, rồi ra khỏi nǎm chặt Phi-e-ro: “Đức tin con thật kém cỏi! thân thể sao? 18 Còn lời nói độc ác phát ra từ Sao con nghi ngờ Ta?” 32 Chúa và Phi-e-ro vừa lòng mới thật sự làm dơ bần con người. 19 Vì bước vào thuyền, sóng gió đều lặng yên. 33 Các từ lòng dạ con người sinh ra tư tưởng ác, như môn đệ thờ lạy Ngài và nhìn nhận: “Thầy đúng giết người, ngoại tình, gian dâm, trộm cắp, đối là Con Đức Chúa Trời!” 34 Thuyền tới bờ bên trá, và phỉ báng. 20 Những thứ ấy mới làm dơ kia, đậu vào bến Ghê-nê-xa-rết. 35 Dân chúng dấy con người. Trái lại, không làm lễ rửa tay trong thành nhận ra Chúa Giê-xu, nên vội vã trước bữa ăn chẳng làm hoen ô tâm hồn con vào các làng mạc chung quanh báo tin và đem người đâu.” 21 Chúa Giê-xu rời xứ Ga-li-lê đến tất cả người bệnh đến với Chúa. 36 Họ xin Chúa phía bắc của miền Ty-ro và Si-dôn. 22 Một phụ cho người bệnh sờ trôn áo Ngài; ai sờ áo Chúa nữ Ca-na-an ở vùng đó đến kêu xin: “Lạy Chúa, đều được lành.

15 Các thầy dạy luật và Pha-ri-si từ Giê-rusalem đến chất vấn Chúa Giê-xu: 2 “Sao môn đệ Thầy không tuân theo tục lệ của người xưa truyền lại? Họ không rửa tay trước khi ăn!” 3 Chúa Giê-xu đáp: “Thế sao tục lệ của các ông vi phạm mệnh lệnh của Đức Chúa Trời? 4 Đức Chúa Trời dạy: ‘Phải hiếu kính cha mẹ,’ và ‘Ai nguyên rủa cha mẹ phải bị xử tử.’ 5 Nhưng các ông cho là đúng khi con cái nói với cha mẹ rằng: ‘Con không thể giúp cha mẹ. Vì con đã lấy tiền phụng dưỡng cha mẹ dâng lên Đức Chúa Trời.’ 6 Như vậy, vì truyền thống của mình mà các ông đã hủy bỏ lời của Đức Chúa Trời. 7

Con Vua Đa-vít, xin thương xót tôi, vì con gái tôi bị quỷ ám! Quỷ hành hạ nó kinh khiếp lắm!” 23 Chúa Giê-xu không đáp một lời. Các môn đệ thưa: “Xin Thầy bảo bà ấy đi chỗ khác, vì bà kêu la ồn ào quá.” 24 Chúa Giê-xu quay lại bảo bà: “Ta được sai đến đây để cứu giúp đàn chiên lạc của Đức Chúa Trời—là nhà Ít-ra-ên.” 25 Nhưng bà đến gần Chúa, quỳ lạy cầu khẩn: “Xin Chúa cứu giúp tôi!” 26 Chúa Giê-xu đáp: “Đâu có thể lấy bánh của con cái đem ném cho chó ăn!” 27 Bà thưa: “Vâng, đúng thế! Nhưng chó chỉ ăn bánh vụn trên bàn chủ rơi xuống!” 28 Chúa Giê-xu nói với bà: “Bà là người có đức tin lớn. Lời cầu xin của bà đã được chấp thuận.” Ngay

lúc đó, con gái bà được lành. **29** Chúa Giê-xu đi họ: “Đức tin các con thật kém cỏi! Sao cứ lo dọc theo bờ biển Ga-li-lê, lên ngồi trên ngọn lăng vì không có thức ăn? **9** Các con chưa hiểu đói. **30** Một đoàn dân đông mang theo người sao? Các con không nhớ năm ô bánh Ta cho què, người khiếm thị, người câm, người tàn 5.000 người ăn mà còn thừa bao nhiêu giỗ? **10** tật, và các bệnh khác đem đặt trước Chúa Giê- Cũng không nhớ bảy ô bánh Ta cho 4.000 người xu. Chúa chữa lành tất cả. **31** Thật là một cảnh ăn mà còn thừa bao nhiêu giỗ sao? **11** Tại sao tương lai lùng: Người câm nói, người què đi, các con nghĩ Ta nói về thức ăn? Ta bảo các con người khiếm thị thấy rõ, người bệnh tật được phái để phòng men của phái Pha-ri-si và Sa-chűa lành. Ai này đều ngạc nhiên sững sờ, rồi đau-sê.” **12** Lúc ấy các môn đệ mới hiểu Chúa ngợi tôn Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên. **32** Chúa không nói về men làm bánh, nhưng về lời dạy Giê-xu gọi các môn đệ đến gần bảo: “Ta thương sai lạc của các thầy Pha-ri-si và Sa-đu-sê. **13** đoàn dân này. Họ ở đây với Ta đã ba ngày, thức Khi đến thành Sê-sa-rê Phi-líp, Chúa hỏi các ăn đã hết. Ta không muốn để họ nhịn đói ra môn đệ: “Người ta nói Con Người là ai?” **14** Các về, vì có thể bị ngất xỉu giữa đường.” **33** Các môn đệ đáp: “Thưa, có người nói Thầy là Giăng môn đệ thưa: “Giữa chỗ hoang vắng, chúng Báp-tít, người khác cho là Ê-li, người lại bảo ta tìm bánh đâu cho đủ để dài đoàn dân đông là Giê-rê-mi hoặc một nhà tiên tri khác.” **15** đảo này?” **34** Chúa Giê-xu hỏi: “Các con có bao Chúa lại hỏi: “Các con biết Ta là ai không?” **16** nhiêu bánh?” Họ đáp: “Thưa, còn bảy ô bánh Si-môn Phi-e-rơ thưa: “Thầy là Đáng Mết-si-a, và mấy con cá nhỏ.” **35** Chúa bảo dân chúng Con Đức Chúa Trời hằng sống!” **17** Chúa Giê-xu ngồi xuống đất. **36** Ngài cầm bảy ô bánh và mấy đáp: “Si-môn, con Giô-na, Đức Chúa Trời ban con cá, tạ ơn Đức Chúa Trời, rồi bẻ ra trao cho phước cho con! Vì chính Cha Ta trên trời đã môn đệ đem phân phát cho đoàn dân. **37** Sau bày tỏ cho con biết sự thật đó, chứ không phải khi tất cả đều ăn no, người ta lượm thức ăn loài người. **18** Giờ đây, Ta sẽ gọi con là Phi-e-thura, đựng đầy bảy giỗ. **38** Số người ăn bánh được 4.000, chưa kể phụ nữ, thiếu nhi. **39** Chúa Giê-xu cho dân chúng ra về, còn Ngài xuống thuyền đến vùng Ma-ga-dan.

16 Một hôm, các thầy Pha-ri-si và Sa-đu-sê muôn gài bẫy Chúa Giê-xu nên đến xin Ngài làm một dấu lạ trên trời. **2** Chúa đáp: “Các ông biết nói rằng: ‘Trời đó ban chiêu thì ngày mai sẽ nắng ráo; 3 buổi sáng, trời đó âm u, thì suốt ngày mưa bão.’ Các ông rất thạo thời tiết, nhưng các ông chẳng hiểu dấu hiệu của thời đại! **4** Thế hệ gian ác, hoài nghi này đòi xem dấu lạ trên trời, nhưng dấu lạ Giô-na cũng đủ rồi!” Nói xong, Chúa Giê-xu bỏ đi nơi khác. **5** Khi thuyền cập bến bên kia, các môn đệ Chúa mới biết họ quên mang theo bánh. **6** Chúa Giê-xu cảnh báo họ: “Các con phải cẩn thận, để phòng men của phái Pha-ri-si và Sa-đu-sê.” **7** Các môn đệ tự trách nhau vì họ quên đem bánh theo. **8** Chúa Giê-xu biết được, liền quở

nào con đóng dưới đất, cũng sẽ đóng lại trên trời, cửa nào con mở dưới đất, cũng sẽ mở ra trên trời!” **20** Rồi Chúa Giê-xu cầm các môn đệ không được cho ai biết Ngài là Đáng Mết-si-a. **21** Từ lúc đó, Chúa Giê-xu nói rõ cho các môn đệ biết chương trình Chúa đến Giê-ru-sa-lem, chịu nhiều đau khổ do các trưởng lão, các trưởng tế, và các thầy dạy luật. Ngài bị giết, nhưng ba ngày sau sẽ sống lại. **22** Phi-e-rơ đưa Chúa ra một nơi, can gián: “Đức Chúa Trời chẳng bao giờ để việc ấy xảy đến cho Chúa đâu!” **23** Chúa Giê-xu quay lại với Phi-e-rơ và phán: “Lui đi, Sa-tan! Đừng hòng cám dỗ Ta! Người chỉ suy luận theo quan điểm loài người chứ không theo ý Đức Chúa Trời!” **24** Rồi Chúa Giê-xu phán với các môn đệ: “Nếu ai muốn làm môn đệ Ta, phải

phủ nhận chính mình, vác cây thập tự mình khốn khổ lắm! 16 Tôi đã mang đến cho các theo Ta. 25 Ai tham sống sợ chết, sẽ mất mạng. môn đệ Chúa, nhưng họ không chừa được.” Ai hy sinh tính mạng vì Ta, sẽ được sống. 26 17 Chúa Giê-xu trách: “Những người ngoan cố Nếu một người chiếm được cả thế giới nhưng hoài nghi kia, Ta phải ở với các anh bao lâu mất linh hồn thì có ích gì? Vì không có gì đánh nữa? Phải chịu đựng các anh cho đến bao giờ? đổi được linh hồn. 27 Vì Con Người sẽ trở lại Đem ngay đứa bé lại đây!” 18 Chúa quở trách với các thiên sứ trong vinh quang của Cha Ngài quý. Quý liền ra khỏi đứa bé. Từ giờ đó, đứa bé để thường phạt mỗi người tùy theo việc họ được lành. 19 Các môn đệ hỏi riêng Chúa Giê-làm. 28 Ta cho các con biết, một vài người đang xu: “Sao chúng con không đuổi quý ấy được?” đứng đây sẽ còn sống cho đến khi nhìn thấy 20 Chúa Giê-xu đáp: “Vì đức tin các con quá Con Người vào trong Nước Ngài.”

17 Sáu ngày sau, Chúa Giê-xu đem riêng Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng, em Gia-cơ lên một ngọn núi cao. 2 Chúa hóa hình ngay trước mặt họ, gương mặt Chúa sáng rực như mặt trời, áo Ngài tráng như ánh sáng. 3 Thình lình Môi-se và Ê-li hiện ra thưa chuyện với Chúa Giê-xu. 4 Phi-e-rơ buột miệng: “Thưa Chúa, ở đây thật tuyệt! Nếu Chúa muốn, con sẽ dựng ba chiếc lều cho Chúa, Môi-se và Ê-li.” 5 Khi Phi-e-rơ đang nói, một đám mây sáng chói bao phủ mọi người, và từ trong mây có tiếng phán: “Đây là Con yêu dấu của Ta, làm hài lòng Ta hoàn toàn! Mọi người phải nghe lời Con.” 6 Các môn đệ vô cùng kinh hãi, quỳ sấp mặt xuống đất. 7 Chúa Giê-xu đến bên cạnh sờ họ, phán: “Đứng dậy, đừng sợ hãi.” 8 Họ nhìn lên, chỉ còn thấy một mình Chúa Giê-xu. 9 Lúc xuống núi, Chúa dặn họ: “Đừng thuật lại cho ai những việc các con vừa thấy, cho đến khi Con Người từ cõi chết sống lại.” 10 Các môn đệ hỏi: “Sao các thầy dạy luật quả quyết Ê-li phải đến trước Đáng Mết-si-a?” 11 Chúa Giê-xu đáp: “Ê-li đến trước để chuẩn bị mọi việc. 12 Nhưng Ta phán với các con, Ê-li đã đến rồi, nhưng chẳng ai nhìn nhận, lại còn bị nhiều người bạc đãi. Chính Con Người cũng sẽ chịu đau khổ dưới tay những cho đứng giữa đám đông, 3 rồi Ngài dạy: “Ta người ấy.” 13 Các môn đệ hiểu Chúa đang nói quả quyết với các con, nếu không được đổi với họ về Giăng Báp-tít. 14 Dưới chân núi, một mới, thành như em bé, các con sẽ chẳng được đoàn dân đông đang chờ đợi Chúa. Một người vào Nước Trời. 4 Ai khiêm tốn hạ mình như bước tới, quỳ xuống trước mặt Ngài: 15 “Thưa em bé này, là người cao trọng nhất trong Nước Chúa, xin thương xót con trai tôi vì nó bị đên Trời. 5 Ai nhân danh Ta tiếp rước một em bé loạn, thường bị ngã vào lửa và rơi xuống nước, như nó, tức là tiếp rước Ta. 6 Nhưng nếu ai

kém cỏi. Với đức tin bằng hạt cải, các con có thể bảo hòn núi này: ‘Dời đi chỗ khác,’ nó sẽ đi ngay. Chẳng có việc gì các con không làm được. 21 Nếu không cầu nguyện và kiêng ăn, các con không thể đuổi thứ quý này được.” 22 Một hôm, ở xứ Ga-li-lê, Chúa Giê-xu phán với các môn đệ: “Con Người sẽ bị phản bội, nộp vào tay người ta, 23 họ sẽ giết Ngài, nhưng ba ngày sau, Ngài sẽ sống lại.” Và các môn đệ buồn bã lắm. 24 Về đến thành Ca-bê-na-um, Phi-e-rơ bị các nhân viên thu thuế Đền Thờ gạn hỏi: “Thầy của anh có đóng thuế Đền Thờ không?” 25 Phi-e-rơ đáp: “Có chứ!” Rồi ông đi vào nhà. Nhưng vừa định thưa chuyện với Chúa, thì Ngài đã hỏi trước: “Con nghĩ sao, Phi-e-rơ? Các vua chúa đánh thuế con cái trong nhà hay người ngoài?” 26 Phi-e-rơ thưa: “Người ngoài!” Chúa Giê-xu phán: “Vậy con cái trong nhà khỏi đóng thuế! 27 Nhưng chúng ta không muốn để người ta phiền lòng, bây giờ con hãy ra biển câu cá. Được con cá đầu tiên, con banh miệng nó sẽ thấy một đồng bạc. Con lấy đồng bạc đó đem đóng thuế cho Ta với con.”

18 Lúc ấy, các môn đệ đến hỏi Chúa Giê-xu: “Ai là người cao trọng nhất trong Nước Trời?” 2 Chúa Giê-xu gọi một đứa trẻ đến gần, cho đứng giữa đám đông, 3 rồi Ngài dạy: “Ta người ấy.” 13 Các môn đệ hiểu Chúa đang nói quả quyết với các con, nếu không được đổi với họ về Giăng Báp-tít. 14 Dưới chân núi, một mới, thành như em bé, các con sẽ chẳng được đoàn dân đông đang chờ đợi Chúa. Một người vào Nước Trời. 4 Ai khiêm tốn hạ mình như bước tới, quỳ xuống trước mặt Ngài: 15 “Thưa em bé này, là người cao trọng nhất trong Nước Chúa, xin thương xót con trai tôi vì nó bị đên Trời. 5 Ai nhân danh Ta tiếp rước một em bé loạn, thường bị ngã vào lửa và rơi xuống nước, như nó, tức là tiếp rước Ta. 6 Nhưng nếu ai

làm cho một em bé đã theo Ta mất đức tin, thì phải không, thưa Chúa?” 22 Chúa Giê-xu đáp: “Thà buộc cối đá vào cổ người ấy ném xuống ‘Không, không phải bảy lần, nhưng bảy mươi lần còn hơn! 7 Khốn cho thế giới đầy dẫy cạm bẫy! 23 Vậy nên, Nước Trời giống như cuộc bẫy tội lỗi! Cạm bẫy tất nhiên phải có, nhưng kết toán sổ sách của một vị vua. 24 Khi đang khốn cho ai già bẫy để người khác phạm tội! 8 Tính sổ, người ta điệu vào một người mắc nợ Vậy nếu tay hay chân xui các con phạm tội, hãy cắt bỏ nó đi! Thà què cụt mà vào cõi sống (aiōnios g166) 9 Nếu mắt xui các con phạm tội, hãy móc nó vứt đi! Thà chột mắt mà vào cõi sống còn hơn lành lặn mà bị quăng vào lửa đời đời. 10 Các con phải thận trọng, đừng bao giờ khinh thường các em bé này! Vì Ta cho các con biết, thiên sứ của các em luôn luôn được quyền đến gần Cha Ta trên trời. 11 Vì Ta đến anh sòng phẳng.’ 30 Nhưng anh không chịu, trân gian để cứu vớt người làm đường lạc lối.” nhẫn tâm bắt bỏ tù cho đến khi trả hết nợ. 31 12 “Các con nghĩ xem, một người nuôi một trăm con chiên, nếu có một con thất lạc, người ấy vua mọi việc đã xảy ra. 32 Vua cho bắt người không bén mẻ chín mươi chín con trên đồi, lặn lội đã được tha hết nợ đến, khiến trách: ‘Người tìm kiếm con chiên đi lạc hay sao? 13 Khi tìm thật độc ác, bần tiện! Ta đã tha món nợ lớn được, ta quả quyết rằng người ấy vui mừng về cho người vì người khẩn khoản nài xin. 33 Sao con đó hơn về chín mươi chín con không lạc. người không biết thương xót bạn, như ta đã 14 Cũng thế, Cha các con trên trời chẳng muốn thương xót người?’ 34 Vua nổi giận, ra lệnh một em nào trong đám trẻ này bị hư vong.” 15 giam anh vào xà lim cho đến ngày thanh toán “Nếu anh chị em có lỗi với con, nên đến nói xong món nợ không lồ! 35 Cha Ta trên trời đối riêng cho người ấy biết. Nếu người ấy giác ngộ xử với người không tha thứ anh chị em mình nhận lỗi, thì con được lại anh chị em. 16 Nếu cũng như thế!”

người ấy không nghe, con nên mời một vài nhân chứng đến xác nhận điều con nói. 17 Nếu người ấy vẫn không nhận lỗi, con báo cho Hội Thánh. Nếu ngoan cố không nghe Hội Thánh, người ấy sẽ bị Hội Thánh xem như người thuế và người ngoại. 18 Ta quả quyết với các con, điều gì các con cấm đoán dưới đất sẽ bị cấm đoán trên trời, điều gì các con cho thực hành dưới đất sẽ được thực hành trên trời. 19 Ta cũng quả quyết điều này: Nếu hai người trong các con trên đất đồng tâm cầu xin bất cứ điều gì, Cha Ta trên trời sẽ thực hiện điều đó. 20 Nếu hai ba người trong các con nhân danh Ta họp mặt, Ta sẽ đến với họ.” 21 Phi-e-ro đến với Chúa và hỏi: “Con phải tha thứ mấy lần cho người có lỗi với con? Bảy lần là nhiêu

19 Giảng dạy xong, Chúa Giê-xu lìa xứ Galilê, đến miền đông sông Giô-đan, xứ Giude. 2 Một đoàn dân đông đi theo Chúa. Ngài chữa cho những người bệnh được lành. 3 Các thầy Pha-ri-si đến chất vấn để gài bẫy Chúa: “Thầy nghĩ sao? Bất luận vì lý do nào, người chồng cũng được phép ly dị vợ mình không?” 4 Chúa Giê-xu đáp: “Các ông không đọc Thánh Kinh sao? Thánh Kinh chép rằng từ ban đầu Đức Chúa Trời tạo nên người nam, người nữ.” 5 Và: ‘Người nam phải lìa cha mẹ để kết hợp với vợ mình, hai người thành một.’ 6 Vợ chồng không phải là hai nữa, nhưng chỉ là một. Vậy chẳng ai có thể phân ly những người Đức Chúa Trời đã phối hợp.” 7 Họ lại hỏi: “Nếu thế, tại sao Môise dạy người chồng khi muốn ly dị,

phải trao cho vợ chứng thư ly dị và cho nàng Nước của Đức Chúa Trời!” 25 Nghe Chúa dạy, đi?” 8 Chúa Giê-xu đáp: “Môi-se cho phép ly dị các môn đệ đều kinh ngạc: “Vậy thì ai được vì lòng dạ các ông cứng cỏi, nhưng đó không cứu?” 26 Chúa Giê-xu nhìn các môn đệ: “Đối với phải ý định của Đức Chúa Trời từ ban đầu. 9 Ta loài người, việc ấy không ai làm được. Nhưng quả quyết điều này, người nào ly dị vợ, rồi cưới Đức Chúa Trời làm mọi việc được cả!” 27 Phi-e-vợ khác là phạm tội ngoại tình—trừ trường rõ thưa: “Chúng con đã bỏ tất cả để theo Thầy, hợp ly dị vì vợ gian dâm.” 10 Các môn đệ của vậy chúng con sẽ được gì?” 28 Chúa Giê-xu Chúa Giê-xu thưa: “Nếu thế, thà đừng cưới vợ đáp: “Ta quả quyết với các con: Đến lúc Con còn hơn!” 11 Chúa Giê-xu đáp: “Không phải mọi Người ngồi trên ngai vinh quang, các con là người đều có thể sống độc thân, chỉ những môn đệ Ta cũng sẽ ngồi trên mười hai ngai để người được Đức Chúa Trời giúp đỡ mà thôi. 12 xét xử mười hai đại tộc Ít-ra-ên. 29 Người nào Có người không có khả năng sinh sản từ lúc bỏ nhà cửa, anh chị em, cha mẹ, vợ con và tài lợt lòng mẹ; có người mất khả năng ấy vì tay sán mình để theo Ta, sẽ nhận lại gấp trăm lần, người ta; cũng có người từ khước hôn nhân vì Tuy nhiên, nhiều người đang dần dần sẽ lui lại sống.” 13 Người ta đem trẻ con đến gần Chúa hàng cuối, và nhiều người đang ở hàng cuối sẽ Giê-xu để Ngài đặt tay cầu nguyện. Các môn vượt lên hàng đầu!”

đệ quở trách họ, không cho quấy rầy Chúa. 14 Nhưng Chúa Giê-xu phán: “Cứ để trẻ con đến gần Ta, đừng ngăn cản, vì Nước Trời thuộc về những người giống các em ấy.” 15 Trước khi đi nơi khác, Chúa đặt tay lên đầu ban phước cho các em. 16 Một thanh niên đến hỏi Chúa: “Thưa Thầy, tôi phải làm điều thiện gì để được sống vĩnh cửu?” (aiōnios g166) 17 Chúa Giê-xu đáp: “Tại sao anh hỏi Ta về điều thiện? Chỉ có một Đáng Thánh Thiện là Đức Chúa Trời. Muốn hưởng sự sống vĩnh cửu, anh phải vâng giữ các điều răn.” 18 Anh hỏi tiếp: “Thưa, những điều nào?” Chúa Giê-xu đáp: “Ngươi không được giết người. Người không được ngoại tình. Người không được trộm cắp. Người không được làm chứng dối. 19 Phải hiếu kính cha mẹ. Yêu người lân cận như chính mình.” 20 Anh tự hỏi: “Tôi đã vâng giữ những điều ấy. Vậy tôi còn thiếu gì nữa?” 21 Chúa Giê-xu đáp: “Muốn được hoàn toàn, anh về bán hết tài sản lấy tiền phân phát cho người nghèo để chia của cải trên trời, rồi theo Ta.” 22 Nghe Chúa dạy, người thanh niên buồn rầu bỏ đi, vì anh rất giàu có. 23 Chúa Giê-xu phán với các môn đệ: “Người giàu vào Nước Trời thật khó! 24 Ta cho các con biết, lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào

bỏ nhà cửa, anh chị em, cha mẹ, vợ con và tài sán mình để theo Ta, sẽ nhận lại gấp trăm lần, và sẽ hưởng sự sống vĩnh cửu. (aiōnios g166) 30

20 “Nước Trời giống như người chủ vườn nho, sáng sớm đi mướn công nhân về hái nho trong vườn. 2 Chủ thỏa thuận trả mỗi ngày một đồng bạc, và đưa họ vào vườn làm việc. 3 Vài giờ sau, chủ ra phố, thấy một số người đang đứng chờ xin việc làm. 4 Chủ bảo: ‘Vào vườn tôi hái nho, tôi sẽ trả tiền công sòng phẳng cho!’ 5 Khoảng mười hai giờ trưa và ba giờ chiều, chủ lại mướn thêm công nhân như trước. 6 Độ năm giờ chiều, chủ lại ra phố, thấy còn một số người đứng đó, liền hỏi: ‘Sao hôm nay các anh không làm việc?’ 7 Họ đáp: ‘Vì không ai mướn chúng tôi.’ Chủ bảo: ‘Vào vườn tôi hái nho!’ 8 Đến tối, chủ bảo quản gia gọi công nhân vào lãnh tiền, người vào làm sau được phát trước. 9 Bắt đầu, người làm từ năm giờ chiều vào, mỗi người lãnh được một đồng bạc. 10 Lần lượt đến người làm từ sáng sớm, tưởng sẽ được nhiều hơn, nhưng mỗi người cũng lãnh được một đồng bạc. 11 Nhận tiền xong, họ phản đối: 12 ‘Máy người đến sau chỉ làm có một giờ, sao chủ trả cho họ bằng chúng tôi? Chúng tôi phải làm việc vất vả và phơi nắng suốt ngày!’ 13 Nhưng chủ trả lời: ‘Này bạn, tôi chẳng xử tệ với bạn đâu! Chính bạn đã thỏa thuận làm việc mỗi ngày một đồng bạc. 14 Cầm tiền về đi! Chẳng qua là

tôi muốn trả cho mấy người đến sau bằng bạn. ngang qua, liền kêu lớn: “Lạy Chúa, Con Vua
15 Chắc có gì trái lẽ khi tôi sử dụng tiền tôi Đa-vít, xin thương xót chúng con!” 31 Đoàn dân theo ý muốn. Hay bạn nỗi lòng ganh tị thấy tôi quở hai người khiếm thị, bảo không được la lối tử tế rộng rãi với họ sao?” 16 Chúa kết luận: om sòn, nhưng hai người lại kêu lớn hơn: “Lạy “Người đầu lui lại hàng cuối và người cuối vượt Chúa, Con Vua Đa-vít, xin thương xót chúng lên hàng đầu là thế.” 17 Trên đường lên Giê-ru-
con!” 32 Chúa Giê-xu dừng bước, cho gọi họ sa-lem, Chúa Giê-xu đem riêng mười hai sứ đồ đến và hỏi: “Các anh muốn Ta giúp gì đây?” 33 ra một nơi, cho họ biết những việc sắp xảy ra. Họ thưa: “Lạy Chúa, xin cho mắt chúng con
18 Chúa phán: “Hãy lắng nghe, chúng ta sẽ lên được sáng!” 34 Chúa Giê-xu thương xót họ và Giê-ru-sa-lem, Con Người sẽ bị phản bội, nộp sờ mắt hai người. Lập tức mắt họ được sáng, cho các thầy trưởng tế và các thầy dạy luật, họ họ liền đi theo Chúa.

sẽ lên án xử tử Ngài. 19 Rồi họ sẽ giao nộp Ngài cho chính quyền La Mã; người La Mã sẽ ché giếu, đánh đập và đóng đinh Ngài vào cây thập tự. Nhưng đến ngày thứ ba, Ngài sẽ sống lại.” 20 Mẹ của Gia-cơ và Giăng, con trai Xê-bê-đê đem hai con mình đến gần Chúa, quỳ lạy Ngài để xin một ân huệ. 21 Chúa hỏi: “Bà muốn xin gì?” Bà thưa: “Xin Chúa cho hai con tôi được ngồi bên phải và bên trái ngai của Chúa trên Nước Trời.” 22 Chúa đáp: “Bà không hiểu điều bà cầu xin!” Rồi Ngài quay lại hỏi Gia-cơ và Giăng: “Các con có thể uống chén mà Ta sắp uống không?” Họ liền đáp: “Thưa Thầy, chúng con uống được!” 23 Chúa Giê-xu dạy: “Các con sẽ uống chén Ta. Nhưng việc ngồi bên cạnh Ta, Ta không có quyền định đoạt, vì những chỗ ấy dành cho những người Cha Ta lựa chọn.” 24 Mười sứ đồ kia rất bức tức khi hay được điều Gia-cơ và Giăng cầu xin. 25 Nhưng Chúa gọi họ đến dạy bảo: “Các con biết vua chúa các dân tộc nước ngoài cai trị rất tàn ác, và bọn quan lại cũng đua nhau hà hiếp dân chúng. 26 Nhưng giữa các con, không ai làm điều đó. Trái lại, ai muốn làm lớn phải làm tôi tớ người khác. 27 Ai muốn lãnh đạo phải làm nô lệ cho anh chị em. 28 Các con nên bắt chước Con Người, vì Ta đến trần gian không phải để cho người phục vụ, nhưng để phục vụ người, và hy sinh tính mạng cứu chuộc nhiều người.” 29 Khi Chúa Giê-xu và các môn đệ rời thành Giê-ri-cô, một đoàn dân đông đi theo Ngài. 30 Có hai người khiếm thị đang ngồi bên lề đường, nghe Chúa Giê-xu đi

21 Khi Chúa Giê-xu và các môn đệ gần đến Giê-ru-sa-lem, ngang làng Bê-pha-giê trên sườn núi Ô-liu, Chúa Giê-xu sai hai môn đệ đi trước 2 và dặn: “Các con đi thẳng vào làng trước mặt, sẽ thấy một con lừa cái buộc bên cạnh một lừa con. Cứ mở dây dắt chúng về đây cho Ta! 3 Nếu có ai hỏi, các con trả lời: ‘Chúa cần dùng chúng,’ người ta sẽ cho đi.” 4 Việc xảy ra đúng theo lời tiên tri: 5 “Hãy loan báo cho người Ít-ra-ên: ‘Vua các ngươi đang đến thăm. Ngài khiêm tốn cưỡi lừa con— là con lừa cái.’” 6 Hai môn đệ vâng lệnh ra đi, làm đúng điều Chúa Giê-xu dạy. 7 Họ dắt lừa cái và lừa con về, lót áo mình trên lưng để Chúa lèn cưỡi. 8 Trong dân chúng, nhiều người lấy áo mình trói trên đường, người khác bẻ nhánh cây rải trước mặt Chúa. 9 Người vượt lên trước, người chạy theo sau, tung hô: “Chúc tụng Con Vua Đa-vít! Phước cho Đáng nhân danh Chúa Hallel Hữu mà đến! Chúc tụng Đức Chúa Trời trên nơi chí cao!” 10 Cả thành Giê-ru-sa-lem náo động khi Chúa tiến vào thành. Họ hỏi: “Ông này là ai?” 11 Đám đông theo Chúa đáp: “Nhà Tiên Tri Giê-xu, ở Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê!” 12 Chúa Giê-xu đi thẳng vào Đền Thờ, đuổi hết những người mua bán ra ngoài, lật đổ bàn của bọn đổi tiền và ghê của bọn bán bồ câu. 13 Chúa nói với họ: “Thánh Kinh chép: ‘Đền Thờ Ta là nơi cầu nguyện,’ nhưng các người đã biến thành sào huyệt trộm cướp!” 14 Lúc ấy, những người mù lòa, què quặt kéo nhau đến với Chúa trong Đền Thờ và được chữa lành. 15 Tuy nhiên, các

thầy trưởng tế và thầy dạy luật thấy các phép nhanh nhau đáp: ‘Vâng, con sẽ đi ngay,’ nhưng lạ Chúa thực hiện và nghe tiếng trẻ con hoan cứ ở nhà, không chịu đi. 31 Vậy người con nào hô: “Con Vua Đa-vít” vang dậy Đền Thờ, họ rất vâng lời cha?” Họ đáp: “Người con trưởng.” bực tức, 16 đến chất vấn Chúa Giê-xu: “Thầy Chúa Giê-xu tiếp: “Tôi quả quyết với các ông, có nghe bọn trẻ con nói gì không?” Chúa Giê- người thu thuế và gái giang hồ sẽ vào Nước xu đáp: “Có! Thế các ông chưa đọc câu Thánh Trời trước các ông. 32 Vì Giăng bảo các ông ăn Kinh: ‘Người sẽ được các em bé miệng còn hôi năn, quay về Đức Chúa Trời, nhưng các ông súc ca ngợi’ sao?” 17 Rồi Chúa bỏ họ, ra khỏi không nghe; còn bọn thu thuế và gái giang hồ thủ đô, về trọ tại làng Bê-tha-ni đêm ấy. 18 tin lời Giăng. Các ông đã thấy rõ nhưng vẫn Sáng hôm sau, Chúa Giê-xu trở lại Giê-ru-sa- không chịu ăn năn và không tin lời Giăng.” 33 lem, Ngài nói; 19 Ngài thấy một cây vả bên vệ “Các ông nghe thêm ẩn dụ này: Người kia trồng đường, liền lại gần nhưng không thấy trái, chỉ một vườn nho, dựng hàng rào chung quanh, toàn cành lá rườm rà. Chúa quở: “Cây này sẽ đào hầm ép nho, xây tháp canh, cho đầy tớ chẳng bao giờ ra trái nưa!” Cây vả lập tức héo mướn rồi lên đường đi xa. 34 Đến mùa hái nho, khô. (aiōn g165) 20 Các môn đệ ngạc nhiên hỏi: chủ sai người nhà về thu hoa lợi. 35 Nhưng họ “Làm sao cây vả khô héo nhanh chóng như bị các đầy tớ bắt giữ; người bị đánh đập, người thế?” 21 Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với bị giết, người bị ném đá. 36 Chủ lại phái đến các con, nếu các con có đức tin, không chút một nhóm tôi tớ đông hơn nữa. Họ cũng bị các nghi ngờ, không những các con bảo cây vả khô đầy tớ đối xử tàn tệ và giết hại như trước. 37 đi, mà còn có thể ra lệnh thì núi này cũng bị Sau hết, chủ sai con trai mình đến gặp các đầy bứng lên và quăng xuống biển. 22 Bất cứ điều tớ, vì nghĩ rằng họ sẽ kính nể con mình. 38 gì các con cầu xin và tin quyết, các con sẽ nhận Nhưng, khi vừa thấy con trai chủ, các đầy tớ được.” 23 Chúa Giê-xu vào Đền Thờ và bắt đầu bảo nhau: ‘Nó là con thừa tự, chúng ta phải giảng dạy, thỉnh lình, các thầy trưởng tế và các giết nó để chiếm đoạt tài sản!’ 39 Họ liền bắt trưởng lão bước vào và hỏi Chúa: “Thầy cây người con, kéo ra ngoài vườn nho rồi giết đi. uy quyền gì để làm việc đó? Ai ủy quyền cho 40 Vậy, khi chủ vườn nho trở về sẽ đổi xử với Thầy?” 24 Chúa Giê-xu đáp: “Tôi cũng hỏi một các đầy tớ ấy ra sao?” 41 Các lãnh đạo tôn giáo câu, nếu các ông trả lời được, tôi sẽ giải đáp câu đáp: “Chủ sẽ tiêu diệt bọn gian ác ấy, cho người hỏi của các ông. 25 Lễ báp-têm của Giăng bắt khác mướn vườn, canh tác và nộp hoa lợi đúng nguồn từ đâu? Từ trời hay từ người?” Họ thảo mù.” 42 Chúa Giê-xu hỏi: “Các ông chưa đọc luận với nhau: “Nếu chúng ta nói từ trời, ông lời Thánh Kinh này sao? Tảng đá bị thợ xây ấy sẽ hỏi: Sao các ông không tin Giăng? 26 Nếu nhà loại ra đã trở thành tảng đá móng. Đây là chúng ta nói từ người, thì nguy với dân chúng việc Chúa Hallel Hữu đã thực hiện, và đó là điều vì dân chúng đều công nhận Giăng là tiên tri kỳ diệu trước mắt chúng ta.’ 43 Ta cho các ông của Đức Chúa Trời.” 27 Vậy họ thưa với Chúa: biết: Chỗ của các ông trong Nước của Đức Chúa “Chúng tôi không biết!” Chúa Giê-xu đáp: “Nếu Trời sẽ dành cho những người biết nộp cho thuế, Ta cũng không nói cho các ông biết nguồn Chúa phần hoa lợi của Ngài. 44 Ai ngã vào tảng gốc uy quyền của Ta.” 28 “Các ông nghĩ thế đá sẽ bị tan xác, còn tảng đá ấy rơi nhầm ai, nào về chuyện này: Người kia có hai con trai. sẽ nghiêm họ ra bụi.” 45 Các thầy trưởng tế và Ông bảo đứa con trưởng: ‘Con ơi, hôm nay con Pha-ri-si nghe Chúa giải thích ẩn dụ, biết Ngài ra vườn nho làm việc!’ 29 Nó đáp: ‘Con không ám chỉ họ, 46 nên tìm cách bắt Chúa, nhưng muốn đi,’ nhưng sau hồi hận, ra vườn làm việc. còn e ngại dân chúng, vì dân chúng đều công 30 Người cha lại sai đứa con thứ ra vườn. Nó nhận Chúa Giê-xu là nhà tiên tri.

22 Chúa Giê-xu phán thêm một ẩn dụ: 2 lại) đến hỏi Chúa: 24 “Thưa Thầy, Môi-se đã “Nước Trời được ví như một nhà vua tống dạy: ‘Nếu người đàn ông nào qua đời không chức tiệc cưới cho thái tử. 3 Vua cho người có con, thì em trai người đó sẽ lấy vợ goá của nhắc nhớ tân khách đã được mời đến dự tiệc, anh để sinh con nối dõi cho anh.’ 25 Chúng tôi nhưng họ đều từ chối! 4 Vua lại sai người khác gấp trường hợp: Gia đình kia có bảy anh em, giục già: ‘Tiệc đã dọn sẵn. Bò và thú béo đã người anh cả cưới vợ rồi chết không con, để nấu xong. Mời tân khách đến dự!’ 5 Nhưng họ vợ lại cho em. 26 Rồi từ người thứ hai, thứ ba, chẳng quan tâm, mỗi người cứ lo việc riêng. cho đến người thứ bảy, việc xảy ra giống hệt Người đi thăm ruộng, người đi buôn bán. 6 Có như thế. 27 Sau đó, người đàn bà cũng chết. 28 người lại bắt các sứ giả hạ nhục và giết đi. 7 Đến ngày sống lại, người đàn bà ấy sẽ làm vợ ai Vua nổi giận, cho quân đội tiêu diệt bọn sát trong bảy anh em? Vì tất cả đều đã cưới nàng.” nhân và thiêu hủy thành của họ. 8 Rồi vua bảo 29 Chúa Giê-xu đáp: “Các ông làm lẩn vì không các cận thần: ‘Tiệc cưới đã dọn xong, nhưng hiếu Thánh Kinh, cũng chẳng hiểu quyền năng khách được mời đều không xứng đáng. 9 Vậy, Đức Chúa Trời. 30 Khi sống lại, không ai còn cứ đi ra các đường phố lớn, gặp ai cũng mời về cưới vợ lấy chồng nữa, mọi người đều giống dự tiệc!” 10 Họ đi khắp các ngã đường, đem về như thiên sứ trên trời. 31 Về sự sống lại của đủ hạng người, không phân biệt tốt xấu, nên người chết, các ông chưa đọc Lời Đức Chúa phòng tiệc đầy đầy tân khách ăn uống nhộn Trời phán với các ông sao? Sau nhiều năm Áp-nhịp. 11 Khi vua vào phòng tiệc, vua gặp một vị ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp qua đời, Đức Chúa khách không mặc trang phục cho lễ cưới. 12 Trời phán: 32 ‘Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-Vua hỏi: ‘Này bạn, sao đã vào đây mà không ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa mặc áo lẽ?’ Nhưng người ấy không đáp lại. 13 Trời của Gia-cốp.’ Ngài không phải là Đức Chúa Vua truyền cho thuộc hạ: ‘Hãy trói người ấy, Trời của người chết, nhưng Đức Chúa Trời của ném ra ngoài, vào chỗ tối tăm đầy tiếng khóc người sống.’ 33 Dân chúng ngạc nhiên và khâm lóc và nghiến răng.’ 14 Vì nhiều người được phục các lời dạy của Chúa. 34 Khi các thầy Pha-mời, nhưng ít người được chọn.” 15 Các thầy ri-si nghe tin Chúa khiến cho các thầy Sa-đu-Pha-ri-si họp nhau bàn mưu gài bẫy Chúa Giê- sê cứng họng, họ liền họp nhau tìm cách gài xu để có lý do bắt Ngài. 16 Họ sai vài môn đệ bẫy Ngài. 35 Một thầy Pha-ri-si làm luật gia đến của họ cùng đi với các đảng viên Hê-rốt đến hỏi chất vấn Chúa: 36 “Thưa Thầy, điều răn nào Chúa: “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là người quan trọng nhất trong luật pháp Môi-se?” 37 chân chính, lấy công tâm giảng dạy Đạo Đức Chúa Giê-xu đáp: “Phải yêu thương Chúa Hằng Chúa Trời, không nể sợ, thiêng vị ai. 17 Xin Thầy Hữu là Đức Chúa Trời ngươi với cả tám lòng, cho biết: Có nên nộp thuế cho Sê-sa không?” 18 linh hồn, và trí tuệ!” 38 Đó là điều răn thứ nhất Chúa Giê-xu biết rõ dụng ý họ, liền bảo: “Hạng và quan trọng nhất. 39 Điều răn thứ hai cũng đạo đức giả! Các ông muốn gài bẫy Ta sao? 19 giống như thế: ‘Yêu người lân cận như chính Đứa Ta xem một đồng bạc nộp thuế!’ Khi họ mình.’ 40 Hai điều răn ấy làm nền tảng cho tất đưa cho Ngài một đồng bạc La Mã, 20 Chúa hỏi: cả luật pháp và lời tiên tri. Ai giữ hai điều răn “Hình và tên ai đây?” 21 Họ đáp: “Sê-sa.” Chúa ấy là giữ được toàn bộ luật pháp.” 41 Thầy các dạy: “Vậy, hãy nộp cho Sê-sa những gì của Sê- thầy Pha-ri-si vây quanh mình, Chúa Giê-xu sa! Hãy trả lại cho Đức Chúa Trời những gì hỏi: 42 “Các ông nghĩ thế nào về Đấng Mết-thuộc về Ngài!” 22 Họ sững sờ, không biết nói si-a? Ngài là dòng dõi của ai?” Họ đáp: “Con gì nên rút lui ngay. 23 Cũng ngày hôm ấy, các của Đa-vít.” 43 Chúa Giê-xu hỏi tiếp: “Tại sao thầy Sa-đu-sê (chủ trương không có sự sống Đa-vít được Chúa Thánh Linh cảm hứng, gọi

Đáng Mết-si-a là ‘Chúa tôi?’ Vì Đa-vít nói: 44 **g1067** 16 Khốn cho các ông, hạng lãnh đạo mù ‘Chúa Hằng Hữu phán cùng Chúa tôi: Hãy ngồi quáng! Các ông dạy người ta: ‘Lời thề trước bên phải Ta cho đến chừng Ta đặt kẽ thù dưới Đền Thờ của Đức Chúa Trời không quan trọng, gót chân Con.’ 45 Đa-vít đã gọi Đáng Mết-si- nhưng ai chỉ vàng của Đền Thờ mà thề mới a là ‘Chúa tôi,’ thì sao Đáng Mết-si-a có thể là buộc phải giữ lời thề ấy.’ 17 Thật là mù quáng, dòng dõi của Đa-vít được?’” 46 Các thầy Pha-ri- khờ dại! Chính Đền Thờ làm cho vàng ra thánh, si không biết giải đáp thế nào. Không ai dám vậy giữa vàng và Đền Thờ, bên nào quan trọng chất vấn Chúa nữa.

23 Chúa Giê-xu dặn dân chúng và các môn

đệ. 2 “Các thầy dạy luật và Pha-ri-si đều chiếm địa vị của Môi-se. 3 Các con nên vâng lời họ, nhưng đừng bắt chước việc họ làm, vì họ dạy thật giỏi nhưng không thực hành. 4 Họ đặt ra bao nhiêu luật lệ khắt khe buộc người khác phải vâng giữ, nhưng chính họ không giữ một điều nào. 5 Làm việc gì, họ cũng nhầm mục đích phô trương. Họ deo các thẻ bài da thật lớn, mặc áo lê thêu tua dài thậm thụt. 6 Họ ưa ngồi ghế danh dự trong phòng tiệc và hội đường. 7 Họ thích được người ta kính chào ngoài đường phố và xưng họ là ‘Thầy.’ 8 Các con đừng chịu người ta gọi mình là ‘Thầy,’ vì chỉ Đức Chúa Trời là Thầy, còn các con đều là anh chị em. 9 Đừng nhận người nào làm ‘Cha’ vì chỉ Đức Chúa Trời là Cha của mọi người. 10 Đừng chịu ai gọi mình là ‘Chủ’ vì các con chỉ có một Chủ là Chúa Cứu Thế. 11 Ai là người lớn hơn hết giữa các ngươi, phải là đầy tớ. 12 Ai tự đe cao sẽ bị hạ thấp, ai khiêm tốn hạ mình sẽ được nâng cao. 13 Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng đạo đức giả! Các ông đóng sập cửa Nước Trời trước mặt người ta. Các ông đã không chịu bước vào mà ai muốn vào lại ngăn cản. 14 Khốn cho các ông, giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng đạo đức giả! Các ông làm ra vẻ thánh thiện bằng cách đọc những bài cầu nguyện cho dài giữa đám đông, đồng thời cướp đoạt nhà cửa của những quả phụ. Vì thế các ông sẽ bị hình phạt nặng hơn. 15 Khốn cho các ông, các thầy dạy luật và người Pha-ri-si! Các ông đi khắp các đường thủy, đường bộ tuyển mộ một người theo phe mình, để rồi huấn luyện người ấy trở thành hiểm độc gấp đôi các ông. (**Geenna**)

16 Khốn cho các ông, hạng lãnh đạo mù trên bàn thờ mới phải giữ lời thề. 19 Thật là mù quáng! Chính bàn thờ làm cho lễ vật ra thánh, vậy giữa bàn thờ và lễ vật, bên nào quan trọng hơn? 20 Vì ai thề trước bàn thờ là hứa nguyện trước bàn thờ và lễ vật trên bàn thờ. 21 Ai thề ‘trước Đền Thờ’ là hứa nguyện trước Đền Thờ và Đức Chúa Trời ngự trong Đền Thờ. 22 Ai ‘chỉ trời’ mà thề là hứa nguyện trước ngai Đức Chúa Trời và Đáng ngự trên ngai. 23 Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng người giả hình! Các ông dâng một phần mười bát hà, thì là và rau cần mà bỏ qua những điều quan trọng hơn trong luật pháp: công lý, nhân từ và thành tín. Đúng ra phải giữ những điều này, nhưng không được bỏ những điều kia. 24 Hạng lãnh đạo mù quáng, các ông vòi lọc cho ra con muỗi mà nuốt chửng con lạc đà! 25 Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng đạo đức giả! Các ông lau chùi bên ngoài bát đĩa còn bên trong lại đầy những tham nhũng và phóng dục. 26 Nay, phái Pha-ri-si mù quáng, trước hết phải rửa sạch bể trong bát đĩa rồi bể ngoài mới sạch. 27 Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng giả nhân giả nghĩa! Các ông đạo đức giả! Các ông giống những ngôi cổ mộ, sơn phết bên ngoài thật đẹp mà bên trong đầy xương người chết và mọi thứ dơ bẩn. 28 Cũng thế, các ông khoác chiếc áo đạo đức để che dấu lòng đạo đức giả, vô đạo. 29 Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng đạo đức giả! Các ông xây mộ cho các nhà tiên tri và trang trí đài kỷ niệm các nhà đạo đức 30 rồi tuyên bố: ‘Nếu sống vào thời ấy, chúng tôi đã không về chung phần với tổ phụ mà sát hại các nhà tiên tri.’ 31 Các ông tự nhận

mình là con cháu kẻ giết các tiên tri! **32** Các ông chiến với nước kia. Nhiều xứ sẽ gặp nạn đói và theo gót người xưa, làm cho tội ác của họ thêm động đất. **8** Đó chỉ là giai đoạn đầu của cơn đại dày tràn. **33** Hỡi loài rắn độc! Dòng dõi rắn lục! nạn. **9** Khi ấy, người ta sẽ khủng bố, bức hại, và Làm sao các ngươi thoát khỏi đoán phạt của địa giết các con. Tất cả các dân tộc đều ghen ghét ngục? (*Geenna g1067*) **34** Vì thế, Ta sẽ sai các tiên các con vì các con thuộc về Ta. **10** Nhiều người tri, các nhà triết học, và giáo sư đến với các sẽ bỏ đạo, phản bội nhau và ghen ghét nhau. ông. Các ông sẽ đóng đinh người này trên cây **11** Nhiều tiên tri giả sẽ nỗi lên quyền rũ nhiều thập tự, đánh đập người khác rách da nát thịt người vào con đường lầm lạc. **12** Vì tội ác lan trong các hội đường, truy nã họ từ thành này tràn, tình yêu thương của nhiều người sẽ lạnh sang thành khác. **35** Như thế, các ông phải chịu nhạt. **13** Nhưng ai nhẫn nhục chịu đựng cho trách nhiệm về máu của những người công đến cuối cùng, sẽ được cứu. **14** Phúc Âm Nước chính đổ ra khắp đất, từ máu A-bên cho đến Trời phải được công bố khắp thế giới cho mọi máu Xa-cha-ri, con trai Ba-ra-chi, người đã bị dân tộc đều biết, rồi mới đến ngày tận thế. **15** các ông giết giữa Đền Thờ và bàn thờ. **36** Ta Khi các con thấy vật ghê tởm đặt tại Nơi Thánh quả quyết với các ông, chính thế hệ này phải mà tiên tri Đa-ni-ên đã nói trước (người đọc chịu trách nhiệm hoàn toàn.”) **37** “Ôi Giê-ru-sa-phải lưu ý!” **16** Ai đang ở xứ Giu-dê phải trốn lem, Giê-ru-sa-lem, thành đã giết các nhà tiên lên miền đồi núi. **17** Ai đứng ngoài hiên đừng tri, và ném đá các sứ giả của Đức Chúa Trời! **Đã** quay vào nhà góp nhặt của cải. **18** Ai ở ngoài bao lắn Ta muốn tập họp các con như gà mẹ đồng, đừng trở về nhà lấy áo. **19** Trong những túc gà con về áp ú dưới cánh, nhưng chẳng ai ngày đó, không ai khổ cho bằng phụ nữ có thai nghe. **38** Vì thế, nhà các con sẽ hoang vắng tiêu hay có con mọn. **20** Các con hãy cầu nguyện để điêu. **39** Ta cho các con biết điều này, các con sẽ cuộc lánh nạn đừng xây vào ngày thứ bảy hay không còn thấy Ta nữa, cho đến ngày các con giữa mùa Đông. **21** Vì khi ấy sẽ có tai họa khủng nói: ‘Chúc tụng Đáng nhân danh Chúa Hằng Hỗn mà đến!’

24 Chúa Giê-xu bước ra khỏi Đền Thờ, các môn đệ lại gần, xin Ngài xem các công trình kiến trúc Đền Thờ. **2** Nhưng Chúa đáp: “Đền Thờ nguy nga các con trông thấy đây, một ngày kia sẽ bị san bằng, không có đến hai tảng đá chồng lên nhau nữa!” **3** Khi Chúa Giê-xu ngồi trên núi Ô-liu, các môn đệ đến hỏi riêng: “Xin Thầy cho chúng con biết khi nào việc ấy xảy ra, và có dấu hiệu gì báo trước ngày Chúa trở lại và thời kỳ tận thế?” (*aiōn g165*) **4** Chúa Giê-xu đáp: “Phải thận trọng để các con khỏi bị lừa gạt! **5** Nhiều người sẽ mạo Danh Ta, tự xưng là ‘Đáng Mết-si-a.’ Họ sẽ làm cho nhiều người làm lạc. **6** Các con sẽ nghe chiến tranh bùng nổ, và những tin tức khủng khiếp về chiến tranh. Đừng bối rối, vì các biến cố ấy phải xảy ra, nhưng chưa đến ngày tận thế. **7** Dân tộc này sẽ tiến đánh dân tộc khác, nước nọ tuyê-

giờ, và trong tương lai cũng chẳng bao giờ có nữa. **22** Nếu những ngày tai họa không được rút ngắn, cá nhân loại sẽ bị diệt vong. Nhưng vì con dân Chúa, số ngày khủng khiếp sẽ giảm bớt. **23** Khi ấy, nếu ai bảo các con: ‘Kìa, Đáng Mết-si-a ở đây,’ hay ‘Ngài ở kia’ thì đừng tin. **24** Vì những đáng Mết-si-a giả hay tiên tri giả sẽ xuất hiện và làm phép lạ để lừa gạt nhiều người, có thể đánh lừa cả con dân Chúa. **25** Ta nói trước để các con đề phòng. **26** Nếu có người bảo: ‘Kìa, Đáng Mết-si-a ở ngoài hoang mạc,’ thì đừng bận tâm và đi tìm. Hoặc họ nói: ‘Chúa đang ẩn nơi kia,’ cũng đừng tin. **27** Vì như chớp nhoáng chiếu rực khắp vòm trời trong nháy mắt, Đông phương hay Tây phương sẽ đồng thời thấy Con Người đến. **28** Xác chết nằm đâu, chim kén kén tụ họp tại đó. **29** Ngay sau ngày đại nạn, mặt trời sẽ tối tăm, mặt trăng cũng không chiếu sáng, các vì sao trên trời sẽ rơi

rung, và các quyền lực dưới bầu trời sẽ rung 25 “Lúc ấy, Nước Trời sẽ giống trường hợp chuyên. 30 Khi ấy, dấu hiệu Con Người trở lại mươi cô trình nữ cầm đèn đi rước chàng địa cầu sẽ xuất hiện trên trời, khắp thế giới sẽ rẽ. 2 Năm cô dại, và năm cô khôn. 3 Năm cô dại than khóc. Mọi dân tộc sẽ trông thấy Con Người cầm đèn mà quên đem thêm dầu, 4 trong khi giáng xuống trong mây trời với vinh quang và các cô khôn đem dầu theo để châm vào đèn. 5 uy quyền tuyệt đối. 31 Ngài sẽ sai các thiên sứ Vì chàng rẽ đến trễ, các cô đều ngủ gục. 6 Đến thời kèn vang dội để tập họp con dân Ngài chọn khuya, có tiếng gọi: ‘Chàng rẽ sắp đến! Mau ra khắp bốn phương, từ những nơi chân trời góc nghênh tiếp!’ 7 Tất cả trình nữ bừng tỉnh, mở biển. 32 Hãy học bài học cây vả. Khi cây đâm mắt chuẩn bị đèn dầu. 8 Các cô dại thấy đèn chòi nẩy lộc, các con biết sắp đến mùa hạ. 33 mình cạn dầu sắp tắt, liền nài nỉ các bạn chia Cùng thế, khi thấy các biến cố ấy, các con biết cho tí dầu. 9 Các cô khôn từ khước: ‘Chúng ngày Chúa trở lại rất gần, như ngay bên cửa. 34 tôi không có đủ dầu để chia sót. Các chị nên Ta quả quyết, thời đại này chưa chấm dứt, các ra quán mua.’ 10 Khi các cô ra quán, chàng rẽ biến cố ấy đã xảy ra rồi. 35 Trời đất sẽ tiêu tan đến. Năm cô săn sàng chờ đợi đều được vào dự nhưng lời Ta vẫn còn mãi mãi. 36 Không một ai tiệc cưới, rồi cửa đóng lại. 11 Còn năm cô dại biết được ngày giờ tận thế. Các thiên sứ trên khi quay lại, đứng ngoài gỗ cửa, nài nỉ: ‘Xin trời và Ta cũng thế. Chỉ Cha biết mà thôi. 37 mở cửa cho chúng tôi!’ 12 Nhưng chàng rẽ đáp: Khi Con Người đến sẽ giống như thời Nô-ê. 38 ‘Các cô phải đi nơi khác! Muộn quá rồi!’ 13 Vậy, Người ta vẫn an nhiên hưởng thụ—cưới già, tiệc phải cảnh giác chờ đợi! Vì các con không biết tùng—cho đến khi Nô-ê vào tàu. 39 Chẳng ai tin ngày giờ Ta trở lại.’ 14 “Nước Trời cũng giống nước lụt sẽ tràn ngập, cuốn sạch mọi người. trường hợp người chủ sắp lên đường viễn du, Ngày Con Người trở lại cũng thế. 40 Khi ấy, hai gọi các đầy tớ vào, ủy thác cho họ tài sản mình. người đang làm ruộng, một người được rước 15 Chủ giao cho người thứ nhất năm túi bạc, đi, người kia bị bỏ lại. 41 Hai người đang xay người thứ hai, hai túi bạc, và người thứ ba một lúa, một người được rước đi, người kia bị bỏ túi bạc. 16 Sau khi chủ lên đường, người lãnh lại. 42 Các con phải cảnh giác! Vì không biết lúc năm túi bạc lập tức kinh doanh, lời được năm nào Chúa mình sẽ đến. 43 Nên nhớ, nếu chủ túi bạc. 17 Người nhận hai túi bạc cũng dầu nhà biết trước giờ nào bọn gian phi đến, tất tư, thu lời hai túi bạc. 18 Còn người nhận một phải canh gác đề phòng để khỏi bị mất trộm. 44 túi bạc đào đất chôn giấu số bạc của chủ. 19 Các con phải luôn luôn sẵn sàng vì Con Người Sau một thời gian khá lâu, chủ trở về, tính số sẽ đến vào giờ các con không ngờ.” 45 “Ai là với các đầy tớ. 20 Người nhận năm túi bạc đem quản gia trung thành, khôn ngoan, được chủ thêm năm túi bạc đến trình: ‘Thưa chủ, năm ủy thác coi sóc người nhà và phân phát thực túi bạc chủ giao, tôi làm lời thêm được năm phẩm cho họ đúng giờ? 46 Người ấy sẽ được túi nữa.’ 21 Chủ khen: ‘Tốt lắm, đầy tớ ngay khen ngợi khi chủ trở về thấy đã làm trọn bỗn thật và trung tín. Con đã trung tín trong việc phận. 47 Ta quả quyết, chủ sẽ cho người ấy cai nhô, nên sẽ được ủy thác nhiều việc lớn. Hãy quản tất cả tài sản mình. 48 Còn quản gia bắt cùng chung vui với Ta!” 22 Người lãnh hai túi trung sẽ tự nhủ: ‘Chủ ta còn lâu mới về,’ 49 rồi bạc cũng bước đến: ‘Thưa chủ, hai túi bạc chủ hành hạ người đầy tớ, ăn uống say xưa. 50 Chủ giao, tôi làm lời thêm được hai túi nữa.’ 23 Chủ sẽ trả về trong giờ nó không ngờ. 51 Nó sẽ bị khen: ‘Tốt lắm, đầy tớ ngay thật và trung tín. hình phạt nặng nề, và chịu chung số phận với Con đã trung tín trong việc nhỏ, nên sẽ được bọn giả nhân giả nghĩa, mãi mãi than khóc và ủy thác nhiều việc lớn. Hãy cùng chung vui với ta!’ 24 Người nhận một túi bạc đến phản trần:

'Thưa chủ, tôi biết chủ khắt khe, hay gặt hái người không mặc áo cho Ta. Ta đau ốm và bị trong chỗ không gieo, thu hoạch ở nơi không tù, các người không thăm viếng Ta!' 44 Họ sẽ tròng. 25 Vì lo sợ, nên tôi tìm chỗ chôn giấu thắc mắc: 'Thưa Chúa, chúng con có bao giờ tiền của chủ, và đây, tôi xin gửi lại số tiền cho thấy Chúa đói, khát, khách lạ, trần truồng, đau chủ.' 26 Chủ quở trách: 'Anh thật gian ngoa lười ốm, hay bị giam cầm đâu mà săn sóc giúp đỡ?' biếng! Đã biết ta thu hoạch lợi tức, 27 sao anh 45 Ngài sẽ đáp: 'Ta quả quyết với các người, không gửi số vàng ấy vào ngân hàng để khi ta kinh các người từ chối không cứu giúp một anh về sẽ lấy cả vốn lắn lời?' 28 Rồi chủ ra lệnh: em và chị em hèn mọn nhất của Ta, tức là các 'Đem số tiền này cho người có mười túi bạc. 29 Vì ai có, sẽ được thêm đến mức dư dật; còn ai không có, dù còn gì cũng bị lấy đi. 30 Còn tên đầy tớ vô dụng kia, đem quăng nó vào chỗ tối tăm, đầy tiếng than khóc và nghiến răng.' 31 'Khi Con Người trở lại địa cầu trong vinh quang với tất cả các thiên sứ thánh, Ta sẽ ngồi trên ngôi vinh quang. 32 Tất cả dân tộc sẽ tập họp trước mặt Ta. Ta sẽ phân chia họ làm hai, như người chăn chia chiên với dê, 33 sắp người công chính đứng bên phải và người gian ác bên trái. 34 Vua sẽ nói với nhóm người bên phải: 'Những người được Cha Ta ban phước! Hãy vào hưởng cơ nghiệp Ta đã chuẩn bị cho các con từ khi sáng tạo trời đất. 35 Vì lúc Ta đói, các con cho Ta ăn. Ta khát, các con cho Ta uống. Ta là khách lạ, các con tiếp rước Ta về nhà. 36 Ta trần truồng, các con mặc áo cho Ta. Ta đau yếu, các con chăm sóc Ta. Ta bị tù, các con thăm viếng Ta.' 37 Lúc ấy, những người công chính sẽ ngạc nhiên: 'Thưa Chúa, có khi nào chúng con thấy Chúa đói mà mồi ăn? Hay thấy Chúa khát mà mồi uống?' 38 Hoặc gặp Chúa là khách lạ mà tiếp đãi? Thấy Chúa trần truồng mà mặc quần áo?' 39 Hay biết Chúa đau ốm và bị tù mà thăm viếng đâu?' 40 Và Vua giải thích: 'Ta quả quyết với các con, khi các con tiếp đãi anh em và chị em Ta tức là tiếp đãi Ta!' 41 Rồi Vua quay sang nhóm người bên trái và nói: 'Những người gian ác đáng nguyên rủa kia! Đừng vào lò lửa đói khổng hề tắt dành cho quý vương và các quý sứ.' (aiōnios g166) 42 Vì Ta đói các người không cho Ta ăn. Ta khát các người không cho Ta uống. 43 Ta là khách lạ, các người không tiếp đón Ta. Ta trần truồng, các

người không mặc áo cho Ta. Ta đau ốm và bị trong chỗ không gieo, thu hoạch ở nơi không tù, các người không thăm viếng Ta!' 44 Họ sẽ tròng. 25 Vì lo sợ, nên tôi tìm chỗ chôn giấu thắc mắc: 'Thưa Chúa, chúng con có bao giờ tiền của chủ, và đây, tôi xin gửi lại số tiền cho thấy Chúa đói, khát, khách lạ, trần truồng, đau chủ.' 26 Chủ quở trách: 'Anh thật gian ngoa lười ốm, hay bị giam cầm đâu mà săn sóc giúp đỡ?' biếng! Đã biết ta thu hoạch lợi tức, 27 sao anh 45 Ngài sẽ đáp: 'Ta quả quyết với các người, không gửi số vàng ấy vào ngân hàng để khi ta kinh các người từ chối không cứu giúp một anh về sẽ lấy cả vốn lắn lời?' 28 Rồi chủ ra lệnh: em và chị em hèn mọn nhất của Ta, tức là các người khước từ Ta.' 46 Rồi người ác bị đưa vào nơi hình phạt đời đời, còn người công chính được hưởng sự sống vĩnh cửu.' (aiōnios g166)

26 Giảng dạy xong, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ: 2 'Các con biết còn hai ngày nữa đến lễ Vượt Qua, Con Người sẽ bị phản bội và đóng đinh trên cây thập tự.' 3 Chính lúc ấy, các thầy trưởng tế và các trưởng lão họp tại dinh thày thượng tế Cai-phe, 4 tìm âm mưu để bắt giết Chúa Giê-xu. 5 Họ quyết định chờ qua ngày lễ, để dân chúng khỏi náo động. 6 Chúa Giê-xu vào nhà Si-môn, một người phong hủi tại làng Bê-tha-ni. 7 Chúa đang ngồi ăn, một thiếu phụ bước vào, mang theo bình ngọc thạch đựng dầu thơm rất đắt tiền. Chị đó trên đầu Chúa. 8 Các môn đệ tức giận trách: 'Phí của quá! 9 Sao không đem bán bình dầu thơm lấy số tiền lớn cứu trợ người nghèo?' 10 Biết dụng ý của họ, Chúa Giê-xu can thiệp: 'Sao các con quở trách chị ấy? Chị đã làm một việc tốt đẹp cho Ta. 11 Các con còn nhiều cơ hội giúp đỡ người nghèo, nhưng không có Ta luôn luôn. 12 Chị đã xức dầu tắm liệm thân Ta trước ngày mai táng. 13 Ta cho các con biết, việc làm của chị hôm nay sẽ được nhắc nhở ca tụng khắp thế giới, tại những nơi Phúc Âm được truyền bá.' 14 Lúc ấy, một trong mười hai sứ đồ tên Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đến tiếp xúc với các thầy trưởng tế. 15 Giu-đa hỏi: 'Nếu tôi bắt Thầy tôi nộp cho các ông, các ông thưởng bao nhiêu?' Họ đồng ý trả ba mươi lạng bạc, và cân ngay số bạc cho Giu-đa. 16 Từ đó, Giu-đa tìm cơ hội nộp Chúa Giê-xu. 17 Ngày đầu lễ Vượt Qua—trong ngày lễ này, người Do Thái chỉ ăn bánh không men—các môn đệ đến hỏi Chúa Giê-xu: 'Thầy muôn ăn lễ

Vượt Qua tại đâu? Xin Thầy chỉ bảo để chúng Xê-bê-đê, Gia-cơ và Giăng, theo Ngài. Từ lúc con sửa soạn.” 18 Chúa đáp: “Các con vào thành đó, Ngài cảm thấy đau buồn sầu não vô cùng, tìm một người, rồi nói: ‘Thầy bảo: Giờ Ta gần 38 Ngài phán với họ: “Linh hồn Ta buồn rầu tột độ, Ta và các môn đệ sẽ dự lễ Vượt Qua tại đây! Các con ở đây thức canh với Ta.” 39 Chúa nhả anh.” 19 Các môn đệ làm đúng theo lời đi một quãng, rồi quỳ gối sấp mặt xuống đất Chúa Giê-xu và chuẩn bị lễ Vượt Qua. 20 Đến cầu nguyện: “Cha ơi! Nếu có thể được, xin cho tôi, Chúa Giê-xu ngồi ăn với mười hai sứ đồ. 21 Con khỏi uống chén này. Nhưng xin theo ý Cha, Giữa bữa ăn, Chúa phán: “Ta quả quyết, một chữ không theo ý Con.” 40 Khi quay lại, Chúa người trong các con sẽ phản Ta!” 22 Các môn thấy ba môn đệ đang ngủ, Chúa phán với Phi-đê vô cùng buồn bức, lần lượt hỏi Chúa: “Thưa e-ro: “Con không thức với Ta được một giờ Chúa, có phải con không?” 23 Chúa đáp: “Người sao? 41 Phải tỉnh thức và cầu nguyện để khỏi nào nhúng bánh vào đĩa với Ta là người phản sa vào vòng cấm dỗ. Vì tâm linh thật muôn, Ta. 24 Con Người phải chết như lời Thánh Kinh nhưng thế xác yếu đuối!” 42 Chúa Giê-xu đi nói trước. Nhưng khốn cho kẻ phản Con Người. cầu nguyện lần thứ nhì: “Cha ơi! Nếu chén Thà nó chẳng sinh ra còn hơn!” 25 Giu-đa cũng này không thể dẹp bỏ được cho đến khi Con giả vờ hỏi: “Thưa Thầy, có phải con không?” uống xong, xin ý Cha được thực hiện.” 43 Lần Chúa Giê-xu đáp: “Chính con đã nói điều đó.” này, Chúa quay lại thấy các môn đệ vẫn ngủ, 26 Khi đang ăn, Chúa Giê-xu lấy bánh, cầm tạ mắt nhắm nghiền. 44 Vậy, Ngài đi cầu nguyện rồi bẻ ra trao cho các môn đệ. Ngài dạy: “Đây là lần thứ ba, cũng xin như lần trước. 45 Chúa thân thế Ta, các con hãy lấy ăn.” 27 Chúa cũng trở lại, bảo các môn đệ: “Giờ này các con còn rót nước nho, cầm tạ Đức Chúa Trời rồi đưa ngủ và nghỉ ngơi sao? Đã đến lúc Con Người bị cho các môn đệ: 28 “Các con hãy uống vì đây phán nộ vào tay bọn gian ác. 46 Đứng dậy, đi là máu Ta, máu đổ ra cho nhiều người được với Ta! Nay, kẻ phản Ta đã tới!” 47 Chúa Giê-tha tội, án chứng Giao Ước mới giữa Đức Chúa xu còn đang nói, Giu-đa, một trong mười hai Trời và nhân loại. 29 Ta cho các con biết: Ta sẽ sứ đồ xông đến. Theo sau, có một đoàn người không uống nước nho nữa cho đến ngày cầm gươm dao, gậy gộc, là tay sai của các thầy uống nước nho mới với các con trong Nước trưởng tế và các trưởng lão. 48 Tên phán Chúa, Cha Ta.” 30 Hát thánh ca xong, Chúa và các Giu-đa, ra ám hiệu: “Tôi hôn người nào, các môn đệ lên núi Ô-liu. 31 Chúa Giê-xu phán với anh cứ bắt giữ ngay!” 49 Giu-đa trân tráo xông họ: “Đêm nay, các con đều lia bở Ta. Vì Thánh thắng đến chào Chúa Giê-xu: “Lạy Thầy!” rồi Kinh đã viết: ‘Ta sẽ đánh người chăn, và bầy hôn Chúa. 50 Chúa Giê-xu đáp: “Bạn ơi, cứ làm chiên tan tác.’” 32 Nhưng sau khi sống lại, Ta sẽ cho xong việc của bạn đi!” Bọn kia liền xông qua xứ Ga-li-lê gặp các con.” 33 Phi-e-ro thưa: vào bắt giữ Chúa Giê-xu. 51 Một môn đệ của “Dù mọi người lia bở Thầy, con cũng sẽ chẳng Chúa rút gươm chém đầy tớ của thầy thượng bao giờ xa Thầy.” 34 Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả tế, đứt mất một vành tai. 52 Tuy nhiên, Chúa quyết với con, Phi-e-ro—đêm nay trước khi gà Giê-xu báo: “Hãy tra ngay gươm vào vỏ! Vì ai gáy, con sẽ chối Ta ba lần.” 35 Phi-e-ro thưa: cầm gươm sẽ bị giết bằng gươm. 53 Con chẳng “Dù phải chết với Thầy, con cũng sẽ không bao biết Ta có quyền xin Cha mười hai quân đoàn giờ chối Thầy!” Các môn đệ khác cũng đều quả thiên sứ đến bảo vệ Ta sao? 54 Nhưng nếu thế quyết như thế. 36 Chúa Giê-xu đi với các môn thì lời Thánh Kinh đã viết về các việc này làm đệ vào vườn Ghép-sê-ma-nê, Ngài phán: “Các sao ứng nghiệm được?” 55 Chúa Giê-xu hỏi con ngồi đây, đợi Ta đi cầu nguyện đồng kia!” đoàn người bắt Ngài: “Ta đâu phải trộm cướp 37 Chúa chỉ đem Phi-e-ro cùng hai con trai của mà các ông đem gươm dao, gậy gộc đến bắt?

Hằng ngày Ta vẫn ngồi giảng dạy trong Đền xa-rét.” 72 Phi-e-rơ lại chối: “Tôi thè chẳng hề Thờ, sao các ông không bắt Ta? 56 Nhưng mọi quen biết người đó!” 73 Một lát sau, bọn người việc xảy ra đây đều làm ứng nghiệm lời các nhà đứng chung quanh lại tố Phi-e-rơ: “Đúng rồi! tiên tri trong Thánh Kinh.” Khi ấy, tất cả các Anh cũng là một trong bọn họ; anh nói đặc môn đệ đều bỏ Ngài và chạy. 57 Bắt được Chúa giọng Ga-li-lê, còn chối cãi gì nữa!” 74 Phi-e-rơ, họ giải Ngài đến dinh thầy thượng tế Cai-ro liền thề: “Sự rủa sả ở trên tôi nếu tôi dối phe. Các thầy dạy luật và các trưởng lão đã họp trá-tôi không hề quen biết người đó!” Lập tức mặt đồng đú trong dinh. 58 Trong khi đó, Phi-e-rơ theo sau Chúa xa xa, cho đến khi vào sân Giê-xu: “Trước khi gà gáy, con sẽ chối Ta ba dinh thầy thượng tế. Ông len lỏi ngồi chung lán.” Rồi ông bước ra ngoài, khóc lóc đắng cay. với bọn tuân cảnh để theo dõi mọi diễn biến. 59 Các thầy trưởng tế và cả Hội Đồng Quốc Gia tìm bằng chứng dối để khép Chúa Giê-xu vào tội tử hình. 60 Dù nhiều người đứng lên vучáo đủ điều, nhưng họ vẫn chưa tìm thấy bằng chứng nào có đủ giá trị. Cuối cùng, hai người tiên lên tố cáo: 61 “Người này đã nói: ‘Ta sẽ phá nát Đền Thờ của Đức Chúa Trời rồi xây cất lại trong ba ngày.’” 62 Thầy thượng tế vùng đứng dậy, hỏi Chúa Giê-xu: “Sao, ông trả lời thế nào về lời tố cáo đó?” 63 Nhưng Chúa Giê-xu vẫn im lặng không đáp. Thầy thượng tế tiếp: “Tôi buộc ông thè trước Đức Chúa Trời Hằng Sống—hãy nói cho chúng tôi biết, ông có phải là Đáng Mết-si-a, Con Đức Chúa Trời không?” 64 Chúa Giê-xu đáp: “Các ông đã nói vậy! Trong tương lai, các ông sẽ thấy Con Người ngồi bên phải Đức Chúa Trời và cõi mây trời trở lại trần gian.” 65 Thầy thượng tế xé toạc chiếc áo lê đang mặc, thét lên: “Phạm thượng! Chúng ta cần gì nhân chứng nữa! Quý ngài vừa nghe tận tai lời phạm thượng đó. 66 Vậy quý ngài quyết định thế nào?” Họ đáp: “Nó đáng bị tử hình!” 67 Họ đưa nhau khạc nhão vào mặt Chúa Giê-xu, đánh đấm, tát tai Ngài, 68 rồi nói: “Này, Đáng Mết-si-a! Đoán xem ai vừa đánh anh đó?” 69 Trong khi đó, Phi-e-rơ vẫn ngồi ngoài sân. Một đầy tớ gái đến nhìn mặt ông và nói: “Anh cũng là một trong các môn đệ của Giê-xu, người Ga-li-lê.” 70 Nhưng Phi-e-rơ chối trước mặt mọi người: “Chị nói gì, tôi không hiểu!” 71 Thầy ông đi ra cổng, một chị đầy tớ khác báo cho bọn gác cổng: “Anh này là môn đệ của Giê-xu người Na-

27 Trời vừa sáng, các thầy trưởng tế và các trưởng lão bàn định kế hoạch giết Chúa Giê-xu. 2 Họ xiềng Ngài thật chặt rồi giải qua Phi-lát, tổng trấn La Mã. 3 Khi Giu-đa, người phản Chúa, thấy Chúa bị kết án nặng nề, thì hối hận. Ông liền đem ba mươi miếng bạc trả lại các thầy trưởng tế và các trưởng lão. 4 Giu-đa than thở: “Tôi có tội, vì phản bội người vô tội!” Họ lạnh lùng đáp: “Mặc anh chứ! Việc ấy liên hệ gì đến chúng tôi?” 5 Giu-đa ném bạc vào trong Đền Thờ rồi ra ngoài thắt cổ chết. 6 Các thầy trưởng tế lượm bạc lên, bảo nhau: “Bạc này dính dấp máu người, không được để trong kho báu của Đền Thờ.” 7 Họ quyết định dùng số bạc mua đám đất của thợ gốm để làm nghĩa trang chôn người nước ngoài. 8 Vì thế, người ta gọi đám đất đó là Cánh Đồng Máu. 9 Việc xảy ra đúng theo lời Tiên tri Giê-rê-mi: “Họ lấy ba mươi miếng bạc, là giá người Ít-ra-ên định cho một người, 10 và dùng số bạc mua cánh đồng của thợ gốm, như lời Chúa Hằng Hữu truyền bảo tôi.” 11 Chúa Giê-xu đứng trước Phi-lát, tổng trấn La Mã. Tổng trấn hỏi: “Anh có phải là Vua người Do Thái không?” Chúa Giê-xu đáp: “Ông đã nói điều đó.” 12 Nhưng khi các thầy trưởng tế và các trưởng lão tranh nhau vu cáo, Chúa Giê-xu vẫn im lặng. 13 Phi-lát nhắc: “Anh không nghe họ tố cáo anh đủ điều đó sao?” 14 Nhưng Chúa Giê-xu vẫn im lặng, khiến tổng trấn vô cùng ngạc nhiên. 15 Hằng năm, đến Lễ Vượt Qua, tổng trấn có lệ tha một tù tù theo lời thỉnh cầu của dân chúng. 16 Năm ấy, có một phạm nhân nổi tiếng tên Ba-

ra-ba. 17 Khi thấy dân chúng tụ tập đông đảo Họ gieo súc sắc chia nhau bộ áo của Ngài, 36 trước dinh, Phi-lát hỏi: “Các anh muốn ta tha rồi ngồi canh gác chung quanh cây thập tự. 37 ai? Ba-ra-ba hay Giê-xu còn gọi là Đáng Mết- Họ treo trên đầu Ngài tấm bảng ghi tội trạng: si-a?” 18 (Vì Phi-lát biết rõ họ bắt nộp Chúa “Đây là Giê-xu, Vua người Do Thái.” 38 Bọn lính Giê-xu chỉ vì lòng ganh ghét). 19 Giữa lúc Phi- cũng đóng đinh hai tay cùi dưới trên cây thập lát đang ngồi xử án, vợ ông sai người đến dặn: tự, một tên bên phải, một tên bên trái Chúa. “Đừng động đến người vô tội đó, vì đêm qua 39 Khách qua đường lắc đầu, sĩ nhục Chúa: 40 tôi có một cơn ác mộng kinh khiếp về người.” “Anh đòi phá nát Đền Thờ rồi xây lại trong ba 20 Nhưng các thầy trưởng tế và các trưởng lão ngày, sao không tự giải cứu đi! Nếu anh là Con sách động quân chúng xin Phi-lát phóng thích Đức Chúa Trời, sao không xuống khỏi cây thập Ba-ra-ba và xử tử Chúa Giê-xu. 21 Tống trấn tự đi!” 41 Các thầy trưởng tế, thầy dạy luật, hỏi lại: “Trong hai người, các anh muốn ta tha và các trưởng lão cũng mỉa mai: 42 “Nó cứu ai?” Dân chúng đáp: “Ba-ra-ba!” 22 Phi-lát hỏi người khác giỏi lắm mà cứu mình không nỗi! tiếp: “Vậy ta phải làm gì với Giê-xu còn gọi là Vua người Do Thái hả? Phải xuống khỏi cây Đáng Mết-si-a?” Họ la lớn: “Đóng đinh hắn!” thập tự chúng ta mới tin! 43 Nó tin cậy Đức 23 Phi-lát hỏi: “Tại sao? Người phạm tội gì?” Chúa Trời, lại tự xưng là Con Đức Chúa Trời. Nhưng họ gầm thét: “Đóng đinh hắn trên cây Nếu Ngài nhìn nhận nó, hắn Ngài phải cứu nó!” thập tự!” 24 Phi-lát thấy mình không kiểm soát 44 Hai tay cùi bị đóng đinh bên cạnh Chúa nỗi dân chúng, cuộc náo loạn sắp bùng nổ, nên cũng hùa theo sĩ nhục Ngài. 45 Từ trưa đến 3 ông lấy nước rửa tay trước mặt mọi người và giờ chiều, khắp nơi đều tối đèn như mực. 46 tuyên bố: “Ta vô tội về máu của Người này. Lúc ba giờ, Chúa Giê-xu kêu lớn: “Ê-li, Ê-li, lam-Trách nhiệm về phần các anh!” 25 Cả đoàn dân ma-sa-bách-ta-ni?” nghĩa là: “Đức Chúa Trời đều thét lên: “Cứ đòi nợ máu ấy nơi chúng tôi ơi! Đức Chúa Trời ơi! Sao Ngài lìa bỏ Con?” 47 và con cháu chúng tôi!” 26 Vậy, Phi-lát phóng Nghe tiếng kêu, mấy người đứng gần bảo: “Này, thích Ba-ra-ba cho họ, đồng thời sai đánh Chúa hắn gọi Ê-li!” 48 Một người chạy đi lấy bông Giê-xu rồi giao cho lính đem đóng đinh trên đá, tắm rượu chua, buộc vào đầu cây gậy đưa cây thập tự. 27 Quân lính La Mã giải Chúa Giê- lên cho Chúa nhầm. 49 Những người khác lại xu vào dinh tống trấn, rồi tập họp cả đại đội bảo: “Ta chờ xem Ê-li có đến cứu nó không!” vây quanh Ngài. 28 Họ lột áo rồi khoác cho Ngài 50 Chúa Giê-xu kêu lên một tiếng lớn nữa, rồi tấm áo choàng màu tía. 29 Họ bện chiếc mao tắt hơi. 51 Lập tức, bức màn trong Đền Thờ bị bằng gai đội lên đầu Chúa và đặt vào tay phải xé đôi từ trên xuống dưới. Đất rúng động dữ Ngài một cây gậy bằng sậy. Rồi họ quỳ xuống dội, đá lớn vỡ ra. 52 Các cửa mộ mở tung và trước mặt Ngài, chế giễu: “Lạy Vua người Do nhiều người thánh đã chết được sống lại. 53 Họ Thái!” 30 Họ lại khạc nhổ vào mặt Chúa, lấy gậy ra khỏi mộ, đợi đến khi Chúa sống lại mới vào đập lên đầu Ngài. 31 Chế giễu xong, họ cởi áo thành thánh Giê-ru-sa-lem xuất hiện cho nhiều choàng ra, mặc áo lại cho Chúa rồi dẫn Ngài đi người xem thấy. 54 Viên đại đội trưởng cũng đóng đinh trên cây thập tự. 32 Vừa lên đường, như quân lính La Mã đang canh giữ Chúa thấy quân lính thấy Si-môn, người xứ Ly-bi, liền bắt cơn động đất và các dien biến ấy, đều khiếp anh vác cây thập tự cho Chúa. 33 Đoàn người sợ và nhìn nhận: “Người này thật đúng là Con tiên lên đồi Gô-gô-tha (nghĩa là đồi Sọ). 34 Họ Đức Chúa Trời!” 55 Nhóm phụ nữ theo phục vụ cho Chúa uống rượu thuốc để xoa dịu cơn đau, Chúa từ xứ Ga-li-lê, đều đứng từ xa mà nhìn. 56 nhưng Ngài ném qua rồi không chịu uống. 35 Trong số ấy có Ma-ri Ma-đơ-len, Ma-ri (mẹ của Quân lính đóng đinh Chúa trên cây thập tự. Gia-cơ và Giô-sép), và bà Xê-bê-đê, mẹ Gia-cơ

và Giăng. 57 Đến tối, Giô-sép—một người giàu sợ! Các con cứ đi báo tin mừng cho các anh có ở vùng A-ri-ma-thê—cũng là môn đệ của chị em Ta để họ lên xứ Ga-li-lê họp mặt với Chúa Giê-xu— 58 đến xin Phi-lát cho lanh xác Ta.” 11 Trong khi các bà đi về, bọn lính canh Chúa Giê-xu. Phi-lát ra lệnh giao xác Chúa cho cũng chạy về thành báo mọi việc cho các thầy ông. 59 Giô-sép hạ thi hài Chúa xuống, khâm trướng tế. 12 Họ họp kín với các trưởng lão rồi liệt bằng một cây vải gai sạch, 60 rồi đem an cho bọn lính thật nhiều tiền 13 và dặn: “Các táng trong huyệt đá của riêng ông mà ông mới anh cứ phao tin rằng giữa đêm, các anh đang đục trong sườn núi. Giô-sép lăn một tảng đá ngủ, bọn môn đệ đã lén vào lấy trộm xác Giê-lớn chặn trước cửa mộ, rồi ra về. 61 Còn Ma-ri xu. 14 Nếu vụ này tới tai tổng trấn, chúng ta sẽ Ma-đơ-len và Ma-ri, mẹ Gia-cơ vẫn ngồi trước tìm cách giải thích để các anh khỏi bị liên lụy.” mộ. 62 Hôm sau, kể ngày chuẩn bị lễ Vượt Qua, 15 Bọn lính nhận tiền và làm theo chỉ thị. Đến các thầy trưởng tế và thầy Pha-ri-si đến gấp ngày nay, giữa vòng người Do Thái, người ta Phi-lát. 63 Họ thỉnh cầu: “Chúng tôi nhớ khi vẫn còn nghe lời đồn đại đó. 16 Mười một sứ đồ còn sống tên lừa bịp này đã nói: ‘Sau ba ngày đến xứ Ga-li-lê, lên ngọn núi Chúa Giê-xu đã tôi sẽ sống lại.’ 64 Để đề phòng mưu gian, xin hẹn. 17 Vừa thấy Chúa, họ đều quỳ xuống thờ tổng trấn ra lệnh canh gác mộ nó thật nghiêm lay Ngài, nhưng một vài người còn nghi ngờ. ngọt suốt ba ngày, như thế môn đệ nó không 18 Chúa Giê-xu đến gần các môn đệ, ân cần dặn thề đánh cắp xác nó rồi phao tin rằng nó sống bảo: “Tất cả uy quyền trên trời dưới đất đều lại! Nếu mưu gian ấy được thành, việc đổi gạt giao về tay Ta. 19 Vậy, các con hãy đi dù dắt tất này sẽ tai hại hơn lần trước.” 65 Phi-lát đáp: cả các dân tộc làm môn đệ Ta, làm báp-tem cho họ nhân danh Cha, Con, và Chúa Thánh Linh, 20 và dạy họ vâng giữ mọi mệnh lệnh Ta! Chắc chắn Ta ở với các con luôn luôn, từ nay cho đến ngày tận thế.” (aiōn g165)

28 Sáng Chúa Nhật, trời mới rạng đông, Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri, mẹ Gia-cơ đi thăm mộ Chúa. 2 Thinh lình, có trận động đất dữ dội! Một thiên sứ của Chúa từ trời giáng xuống, lăn tảng đá khỏi cửa mộ và ngồi lên trên. 3 Mặt thiên sứ sáng như chớp nhoáng, áo trắng như tuyết. 4 Bọn lính canh run rẩy khiếp sợ, trở nên bất động như xác chết. 5 Thiên sứ bảo: “Đừng sợ, tôi biết các bà tìm Chúa Giê-xu, Đáng đã chịu đóng đinh trên cây thập tự. 6 Nhưng Chúa không ở đây đâu, Ngài sống lại rồi đúng như lời Ngài nói. Hãy đến xem chỗ Chúa đã nằm 7 và lập tức đi loan tin cho các môn đệ biết Chúa đã sống lại! Hiện nay Chúa đi trước lên xứ Ga-li-lê để gặp các môn đệ Ngài tại đó. Xin các bà ghi nhớ!” 8 Họ vừa sợ vừa mừng, vội vàng ra khỏi mộ, chạy đi báo tin cho các môn đệ. 9 Nhưng bất ngờ họ gặp Chúa Giê-xu. Thấy Ngài chào mừng, họ liền đến gần, ôm chân Chúa và thờ lạy Ngài. 10 Chúa Giê-xu phán bảo họ: “Đừng

Mác

đánh lưới người.” 18 Họ liền bỗ lưới chài, đi theo Chúa. 19 Đi thêm một quãng nữa, Chúa

1 Phúc Âm của Chúa Giê-xu, Đáng Mết-si-a, Giê-xu thấy hai anh em Gia-cơ và Giăng, con Con Đức Chúa Trời, bắt đầu được công bố 2 trai Xê-bê-đê, đang ngồi vá lưới trên thuyền. như nhà Tiên tri Y-sai đã viết: “Này, Ta sẽ sai 20 Chúa cũng gọi họ. Hai anh em liền từ già Xê-sứ giả Ta đi trước Con, người sẽ dọn đường cho bê-đê, cha mình, trong thuyền và mấy người Con. 3 Người là tiếng gọi nơi hoang dã: ‘Chuẩn làm công, rồi đi theo Ngài. 21 Sau đó, Chúa Giê-bi cho đường Chúa Hallel Hữu đến! Dọn sạch xu và các môn đệ đến thành phố Ca-bê-na-um. đường chờ đón Ngài!” 4 Sứ giả đó là Giăng Khi ấy nhầm ngày Sa-bát, Chúa vào hội đường Báp-tít. Ông sống trong đồng hoang, rao giảng giảng dạy. 22 Người ta ngạc nhiên về lời dạy mọi người phải chịu báp-tem, để chứng tỏ lòng của Chúa, vì Ngài giảng dạy đầy uy quyền, khác ăn năn tội lỗi, và quay về với Đức Chúa Trời hẵn các thầy dạy luật. 23 Lúc ấy, một người bị đẻ được tha tội. 5 Dân chúng từ Giê-ru-sa-lem quý ám đang ngồi trong hội đường bỗng la lên: và khắp xứ Giu-dê lũ lượt kéo đến nghe Giăng 24 “Giê-xu người Na-xa-rét! Ngài định làm gì giảng dạy. Sau khi họ xưng tội, Giăng làm báp- chúng tôi? Có phải Ngài đến tiêu diệt chúng tôi tem cho họ trong dòng sông Giô-đan. 6 Giăng không? Tôi biết Ngài là Đáng Thánh của Đức mặc áo lông lạc đà, thắt dây lưng da, ăn chay Chúa Trời!” 25 Chúa Giê-xu quở trách quỷ: “Hãy cháu và mệt ong rừng. 7 Giăng thường tuyên im đi! Mau ra khỏi người này.” 26 Quỷ liền hé bồ: “Có một Người đến sau tôi—cao quý hơn lên, vật nhào người ấy rồi ra khỏi. 27 Mọi người tôi vô cùng, chính tôi cũng không đáng hầu hạ đều kinh ngạc vô cùng, bàn tán xôn xao về việc Người hay mở dây giày cho Người. 8 Tôi chỉ vừa xảy ra. Họ bảo nhau: “Đạo mới này là đạo làm báp-tem cho anh chị em bằng nước, nhưng gì đây? Lạ thật, cả đến ác quỷ cũng phải tuân Người sẽ làm báp-tem bằng Chúa Thánh Linh!” lệnh Ngài!” 28 Việc Chúa đuổi quỷ được đồn 9 Một hôm, Chúa Giê-xu từ Na-xa-rét xứ Ga-li-ra nhanh chóng khắp xứ Ga-li-lê. 29 Rời hội lê đến bờ sông Giô-đan nhờ Giăng làm báp-tem. đường, Chúa Giê-xu cùng Gia-cơ và Giăng đến 10 Ngày khi bước lên khỏi nước, Chúa thấy các nhà Si-môn và Anh-rê. 30 Bà gia Si-môn đang bị tảng trời mờ ra, và Chúa Thánh Linh giáng trên sốt nặng, nằm trên giường. Các môn đệ đến Người như bồ câu. 11 Có tiếng vang dội từ trời: thưa với Chúa. 31 Chúa bước lại, nắm tay bà “Con là Con yêu dấu của Ta, làm hài lòng Ta đỡ dậy, cơn sốt liền dứt. Bà đứng dậy tiếp đãi hoàn toàn.” 12 Chúa Thánh Linh liền thúc giục mọi người. 32 Lúc mặt trời lặn, người ta đem Chúa Giê-xu vào hoang mạc xứ Giu-dê. 13 Ngài tất cả người bệnh và người bị quỷ ám đến gặp ở đó một mình trong bốn mươi ngày cho Sa-Chúa Giê-xu. 33 Dân thành Ca-bê-na-um tụ họp tan cám dỗ. Chung quanh Ngài chỉ toàn là dã trùm cửa, xem Chúa chữa bệnh. 34 Tối hôm đó, thú. Sau đó, các thiên sứ đến phục vụ Ngài. 14 Chúa Giê-xu chữa lành rất nhiều người bệnh Sau khi Giăng bị tù, Chúa Giê-xu quay về xứ và đuổi nhiều ác quỷ. Tuy nhiên, Chúa không Ga-li-lê truyền giảng Phúc Âm của Đức Chúa cho phép các quỷ lén tiếng, vì chúng biết Ngài Trời. 15 Ngài tuyên bố: “Thời kỳ đã đến, Nước là Con Đức Chúa Trời. 35 Sáng hôm sau, lúc của Đức Chúa Trời đã gần! Phải ăn năn tội lỗi trời còn tối, Chúa Giê-xu thức dậy đi một mình và tin nhận Phúc Âm!” 16 Một hôm đang đi dọc vào nơi thanh vắng để cầu nguyện. 36 Si-môn theo bờ biển Ga-li-lê, Chúa thấy hai anh em Si- và các môn đệ khác đi tìm Chúa. 37 Gặp Chúa, môn và Anh-rê đang thả lưới đánh cá, vì họ thưa: “Mọi người đều tìm kiếm Thầy!” 38 làm nghề chài lưới. 17 Chúa Giê-xu gọi họ: “Hãy Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Chúng ta còn phải đi theo Ta! Ta sẽ đào luyện các con thành người đến những thành khác nữa để truyền giảng

Phúc Âm. Chính vì lý do đó mà Ta đến trần mặt mọi người. Ai nấy đều kinh ngạc, ca ngợi gian.” 39 Rồi Ngài đi khắp xứ Ga-li-lê, giảng dạy Đức Chúa Trời và bảo nhau: “Thật là việc phi trong các hội đường, giải cứu nhiều người khỏi thường, chưa bao giờ thấy!” 13 Sau đó, Chúa ác quỷ. 40 Một người phong hủi đến quỳ trước Giê-xu trỏ ra bờ biển giảng dạy; dân chúng tụ mặt Chúa Giê-xu, cầu xin: “Nếu Chúa vui lòng, họp quanh Ngài. 14 Đi dọc theo bờ biển, Chúa Chúa có thể chữa cho con lành bệnh.” 41 Chúa thấy Lê-vi, con An-phê đang làm việc tại sở thu Giê-xu đồng lòng thương xót, đưa tay sờ người thuế, Ngài bảo: “Hãy theo Ta và trở nên môn phong hủi và phán: “Ta săn lòng, lành bệnh đệ Ta!” Lê-vi liền đứng dậy và theo Ngài. 15 Tối đi!” 42 Lập tức bệnh phong hủi biến mất, người hôm đó, Chúa Giê-xu và các môn đệ dự tiệc tại bệnh được chữa lành. 43 Chúa Giê-xu bảo anh nhà Lê-vi. Nhiều người thu thuế, bạn Lê-vi, và ấy đi ngay, và nghiêm nghị căn dặn: 44 “Con những người mang tiếng xấu trong xã hội, đi đứng cho ai biết về điều này. Nhưng cứ đến theo Chúa và ngồi ăn chung với Ngài. 16 Mấy ngày thầy tế lễ xin kiểm tra lại cho con. Dâng thầy dạy luật và Pha-ri-si thấy Chúa ăn uống lễ vật như luật pháp Mô-sê đã án định, đế với những người này, liền hỏi môn đệ Ngài: chứng tỏ cho mọi người biết con được sạch.” “Tại sao Thầy các anh ngồi ăn chung với hạng 45 Nhưng anh ấy đi đến đâu cũng khoe mình người đó?” 17 Chúa Giê-xu liền đáp: “Vì người được Chúa chữa lành. Người ta đến vây quanh bệnh mới cần y sĩ, chứ khỏe mạnh không cần! Chúa, đến nỗi Ngài không thể công khai vào Ta đến tràn gian không phải để thuyết giảng thành, phải ở lại nơi vắng vẻ. Dân chúng khắp cho người thánh thiện, nhưng để kêu gọi người nơi kéo đến với Ngài.

2 Mấy ngày sau, Chúa Giê-xu về thành Ca-bê-na-um. Mọi người hay tin Chúa trở về, 2 đều kéo đến đông đảo, từ trong nhà ra ngoài cửa, chẳng còn chỗ chen chân. Trong khi Chúa đang giảng dạy Đạo của Đức Chúa Trời cho họ, 3 có bốn người khiêng đến một người bại nằm trên đệm. 4 Biết không thể chen qua đám đông, họ liền dỡ mái nhà, dòng người bại xuống trước mặt Chúa Giê-xu. 5 Thấy đức tin của họ, Chúa Giê-xu phán bảo người bại: “Con ơi, tội lỗi con được tha rồi!” 6 Mấy thầy dạy luật ngồi đó nghĩ thầm: 7 “Phạm thượng thật! Không lẽ ông này tưởng mình là Đức Chúa Trời sao? Ngoài Đức Chúa Trời còn ai có quyền tha tội!” 8 Chúa Giê-xu hiểu thấu tư tưởng họ, liền hỏi: “Tại sao các ông thắc mắc về điều đó? 9 Trong hai việc ‘Tôi con đã được tha’ và ‘Hãy đứng dậy, vác đệm, và bước đi,’ thì việc nào dễ hơn? 10 Để các ông biết Con Người ở tràn gian có quyền tha tội, Ta sẽ chữa lành người bại này.” Rồi Chúa Giê-xu quay lại phán cùng người bại: 11 “Con hãy đứng dậy, vác đệm của con về nhà!” 12 Người bại lập tức vùng dậy, xếp đệm vác đi, ngay trước

môn đệ của Giăng và các thầy Pha-ri-si đều kiêng ăn. Họ đến hỏi Chúa Giê-xu: “Tại sao môn

đệ của Thầy không kiêng ăn như chúng tôi?”

19 Chúa Giê-xu đáp: “Bạn chàng rể có kiêng ăn trong ngày cưới không? Nếu chàng rể còn đói, họ chẳng kiêng ăn đâu! 20 Nhưng khi chàng rể ra đi, họ không thiết gì đến ăn uống nữa! 21

Không ai vá miếng vải mới vào áo cũ, vì miếng vá sẽ toạc ra, và đường rách càng rộng hơn. 22

Cũng không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ, vì rượu sẽ làm nứt bầu, rượu chảy hết mà bầu cũng hỏng. Rượu mới phải đổ vào bầu mới.” 23

Vào một ngày Sa-bát, Chúa Giê-xu và các môn đệ đi ngang qua đồng lúa mì. Thấy các môn đệ Chúa hái bông lúa, 24 mấy thầy Pha-ri-si liền

phản nàn với Chúa Giê-xu: “Kìa, tại sao họ hái lúa vào ngày Sa-bát?” 25 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Các ông chưa đọc chuyện Đa-vít và các

bạn đồng hành bị đói sao? 26 Vua vào trong nhà của Đức Chúa Trời (thời A-bia-tha giữ chức thầy thượng tế) ăn bánh thánh dành riêng cho các thầy tế lễ, và phân phát cho các bạn cùng ăn. Việc ấy cũng trái luật!” 27 Rồi Chúa Giê-xu

phán với họ: “Ngày Sa-bát được lập ra để giúp môn (đảng viên Xê-lốt), 19 Giu-đa Ích-ca-ri-ót loài người, chứ không phải loài người được tạo (về sau phản Chúa). 20 Khi Chúa Giê-xu trở về nên để phục vụ ngày Sa-bát. 28 Cho nên, Con Người cũng là Chúa của ngày Sa-bát!”

3 Lần khác, Chúa Giê-xu đến hội đường, gặp

một người bị teo bàn tay. 2 Hôm ấy nhầm ngày Sa-bát, người ta chăm chú theo dõi xem Chúa có chữa bệnh cho người ấy không, để lấy cớ tố cáo Ngài. 3 Chúa Giê-xu phán bảo người teo tay: “Hãy đi và đứng trước mặt mọi người.”

4 Rồi Chúa quay sang hỏi họ: “Trong ngày Sa-bát, làm điều thiện là hợp pháp, hay làm điều ác? Ngày ấy nên cứu người hay hại người?”

Nhưng không ai dám trả lời. 5 Chúa đưa mắt nhìn họ, vừa giận vừa buồn vì họ đứng đิง trước khổ đau của đồng loại. Ngài bảo người teo tay: “Con xòe bàn tay ra!” Anh vâng lời, bàn tay liền được lành! 6 Các thầy Pha-ri-si ra về, liền họp với đảng Hê-rốt tìm mưu giết Chúa Giê-xu.

7 Chúa Giê-xu và các môn đệ đến bờ biển. Một đoàn dân đông đảo đi theo Chúa. Họ đến từ Ga-li-lê, Giu-đê, 8 Giê-ru-sa-lem, I-đu-mê, miền đông sông Giô-đan, và từ những nơi xa xôi như Ty-ro, Si-đôn. Họ nghe tin đồn về các phép lạ Chúa làm, nên kéo nhau đến gặp Ngài. 9 Chúa Giê-xu dặn các môn đệ chuẩn bị một chiếc thuyền, phòng khi bị dân chúng xô đẩy thì Ngài lên thuyền. 10 Chúa chữa lành cho nhiều người, nên vô số người bệnh chen lấn quanh Ngài, cố sờ Ngài cho được. 11 Những người bị quỷ ám thấy Ngài liền quỳ xuống, lớn tiếng thưa: “Thầy là Con Đức Chúa Trời!” 12 Nhưng Chúa Giê-xu nghiêm cấm chúng không được nói cho người ta biết về Ngài. 13 Chúa

Giê-xu đi lên núi, gọi theo một số người Ngài lựa chọn. 14 Chúa bổ nhiệm mười hai sứ đồ để họ theo Ngài thường xuyên, và sai họ đi công bố Phúc Âm 15 với quyền năng đuổi quỷ. 16 Đây là tên mười hai sứ đồ: Si-môn (Chúa đặt tên là Phi-e-ro) 17 Gia-cơ và Giăng, (con của Xê-bê-dê, nhưng Chúa Giê-xu gọi họ là “Con của Sám Sét”), 18 Anh-rê, Phi-líp, Ba-thê-lê-my, Ma-thi-ơ, Thô-ma, Gia-cơ (con của An-phê), Tha-dê-Si-

nà, dân chúng tụ họp mỗi lúc một đông, đến nỗi Ngài không có thời giờ ăn uống. 21 Gia đình Ngài được tin, liền tìm cách cầm giữ Ngài, vì cho rằng Ngài bị mất trí. 22 Nhưng các thầy dạy luật từ Giê-ru-sa-lem về lại nói: “Ông ấy bị quỷ Sa-tan ám nên nhờ quyền của quỷ vương để đuổi quỷ.” 23 Chúa Giê-xu mời những người đó đến, giải thích: “Làm sao Sa-tan có thể đuổi Sa-tan? 24 Một nước chia rẽ phải sụp đổ, 25 một gia đình chia rẽ phải tan nát. 26 Nếu Sa-tan chống lại Sa-tan, nước nó sẽ bị chia rẽ, không còn tồn tại nữa. 27 Không ai vào nhà một người chủ nô cường bạo để giải cứu đám nô lệ mà trước hết không trói người ấy lại. Nếu không thắng Sa-tan, không thể đuổi quỷ sứ của nó được. 28 Ta quả quyết với các ông, mọi tội lỗi và lời xúc phạm của loài người đều có thể được tha. 29 Nhưng ai xúc phạm đến Chúa Thánh Linh sẽ chẳng bao giờ được tha. Đó là một tội đời đời.” (aiōn g165, aiōnios g166) 30 Chúa bảo thê, vì trong khi Ngài nhờ quyền năng Chúa Thánh Linh để đuổi quỷ, họ vẫn nói rằng Ngài nhờ quỷ vương. 31 Mẹ và các em Chúa Giê-xu đến thăm Chúa. Họ đứng bên ngoài và nhờ người gọi Ngài. 32 Đám đông đang ngồi chung quanh Chúa Giê-xu, có người thưa với Ngài: “Mẹ và các em Thầy ở phía ngoài, muốn gặp Thầy.” 33 Chúa Giê-xu hỏi: “Ai là mẹ Ta, ai là em Ta?”

34 Quay nhìn những người ngồi chung quanh, Ngài bảo: “Đây là mẹ Ta và anh chị em Ta. 35 Vì tất cả những người làm theo ý muốn Đức Chúa Trời đều là anh em, chị em, và mẹ Ta.”

4 Một lần khác, Chúa Giê-xu giảng dạy bên bờ biển. Dân chúng tụ tập quá đông, nên Ngài ngồi trên một chiếc thuyền, còn dân chúng đứng quanh trên bờ. 2 Ngài dùng nhiều ẩn dụ dạy dỗ họ, một trong những ẩn dụ đó là: 3 “Một người ra đồng gieo lúa. 4 Khi đang gieo, có hạt rơi trên đường mòn, bị chim ăn hết. 5 Có hạt rơi nhầm lớp đất mỏng phủ trên đá. Cây non mọc lên rất nhanh. 6 Nhưng khi bị ánh nắng

mặt trời thiêu đốt, nó héo dần rồi chết, vì rẽ thêm, nhưng ai không có, dù còn gì cũng bị mất không bám sâu vào lòng đất. 7 Có hạt rơi giữa luân.” 26 Chúa Giê-xu kể ẩn dụ khác: “Nước bụi gai, bị gai mọc lên chặn nghẹt, không kết của Đức Chúa Trời giống trường hợp người kia quả được. 8 Những hạt gieo vào đất tốt kết quả gieo lúa trong ruộng. 27 Ngày qua tháng lại, lúa gấp ba mươi, sáu mươi, hay một trăm lần. 9 mọc và lớn lên; người ấy không cần theo dõi, Ai có tai để nghe, nên lắng nghe!” 10 Khi dân 28 vì đất làm cho lúa mọc. Trước hết, hạt giống chúng về hết, mươi hai sú đồ và các môn đệ thành cây mạ, lớn lên trồi bông rồi kết hạt. 29 khác xin Chúa Giê-xu giải thích ý nghĩa của ẩn Khi lúa chín, người ấy trở lại, đem liềm theo dụ. 11 Chúa đáp: “Đức Chúa Trời cho các con gặt hái.” 30 Chúa Giê-xu kể tiếp: “Ta phải diễn hiểu huyền nhiệm về Nước của Đức Chúa Trời, ta Nước của Đức Chúa Trời cách nào? Nên dùng còn những người khác chỉ được nghe ẩn dụ, 12 ẩn dụ gì? 31 Nước của Đức Chúa Trời giống như đúng như Thánh Kinh đã chép: ‘Họ thấy những một hạt cài rất nhỏ. Đó là hạt nhỏ nhất trong điều Ta làm, nhưng họ sẽ chẳng học được gì. các loại hạt giống, nhưng khi gieo xuống đất, Họ nghe những điều Ta nói, nhưng họ sẽ không 32 nòi mọc thành cây lớn, cành lá sum suê đến hiểu. Vì nếu hiểu, họ sẽ quay về với Ta để được nỗi chim chóc có thể làm tổ trên đó.’ 33 Chúa tha tội.” 13 Chúa Giê-xu hỏi các môn đệ: “Nếu Giê-xu dùng nhiều ẩn dụ giảng dạy dân chúng, các con không hiểu ẩn dụ này, làm sao có thể tùy theo trình độ hiểu biết của họ. 34 Ngài luôn hiểu những ẩn dụ khác? 14 Người gieo giống là luôn dùng ẩn dụ để giảng dạy, nhưng khi họp người đi công bố Phúc Âm. 15 Hạt giống rơi riêng với môn đệ, Ngài giải thích ý nghĩa. 35 trên đường mòn, là Đạo gieo vào lòng người Đến tối, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ: “Chúng cứng cỏi, liền bị Sa-tan đến cướp đi. 16 Lớp đất ta qua bờ bên kia!” 36 Sau khi từ giã dân chúng, mòng phủ trên đá tượng trưng cho người nghe môn đệ rước Ngài xuống thuyền chèo đi. Có Đạo vội vui mừng tiếp nhận, 17 nhưng rẽ quá nhiều thuyền khác cùng theo. 37 Thình lình, hời hợt, mầm sống không vào sâu trong lòng. một cơn bão nỗi lên, các lượn sóng lớn bủa vào Khi bị hoạn nạn, bức hại vì Đạo Đức Chúa Trời, thuyền, đến nỗi thuyền ngập nước gần chìm. họ vội buông tay đầu hàng. 18 Đất có gai gốc 38 Chúa Giê-xu đang gói đầu nằm ngủ phía sau tượng trưng cho tấm lòng những người nghe lái. Họ hốt hoảng đánh thức Ngài dậy, la lên: Đạo, 19 nhưng quá lo âu về đời này, ham mê “Thầy ơi, chúng ta sắp chết chìm! Thầy không phú quý và những lạc thú khác, đến nỗi làm lo sao?” 39 Khi Chúa Giê-xu thức dậy, Ngài liền cho Đạo bị nghẹt ngòi, không thể nào kết quả quở gió và ra lệnh cho biển: “Yên lặng đi!” Gió được. (aiôn g165) 20 Đất tốt tượng trưng cho tấm liền ngưng bặt và biển lặng yên! 40 Rồi Ngài lòng những người nghe Đạo và tiếp nhận, nên bảo các môn đệ: “Sao các con sợ hãi đến thế? đem lại kết quả dài dào, dù dắt ba mươi, sáu Các con không có đức tin sao?” 41 Mọi người mươi, hay cả trăm người vào Nước Trời!” 21 đều khiếp sợ bảo nhau: “Người là ai mà đến gió Rồi Chúa Giê-xu phán cùng các môn đệ: “Không và biển cũng phải vâng lời?”

ai thấp đèn rồi đây kín, nhưng đem đặt trên giá đèn để soi sáng khắp nơi. 22 Tất cả những việc giấu kín, một ngày kia sẽ phải phơi bày trước ánh sáng. 23 Ai có tai để nghe, nên lắng nghe.” 24 Ngài tiếp: “Phải để ý đến những lời các con nghe: Các con lường cho người ta mức nào, người ta sẽ lường lại cho các con mức đó, mà còn gắt gao hơn nữa. 25 Vì ai có sẽ được cho

5 Vậy họ đến bờ bên kia, thuộc vùng Ga-đa-ren. 2 Lúc Chúa Giê-xu bước lên bờ, một người bị quỷ ám từ trong nghĩa địa chạy đến gặp Ngài. 3 Anh ấy sống trong bãi tha ma, mạnh mẽ dữ tợn vô cùng. 4 Mỗi khi bị xiềng tay còng chân, anh liền bứt xiềng đập còng bỏ đi, chẳng ai đủ sức trị nổi. 5 Suốt ngày đêm, anh lang thang giữa nghĩa trang, trên đồi núi, kêu la và

lấy đá nhọn rạch mình. **6** Khi Chúa Giê-xu còn đứng, đến sau lưng Chúa và sờ áo Ngài. **28** Bà tự ở từ xa, anh đã thấy Ngài, vội chạy đến quỳ nhú: “Ta chỉ cần sờ áo Chúa là được lành!” **29** xuống thờ lạy. **7** Anh run rẩy hét lên: “Giê-xu, Ngay khi bà sờ áo Chúa, huyết liền cầm lại, bà Con Đức Chúa Trời Chí Cao! Ngài định làm gì biết mình đã lành bệnh! **30** Lập tức, Chúa Giê-tô? Nhân danh Đức Chúa Trời, xin đừng hành xu nhận biết có quyền lực chữa bệnh từ Ngài hại tôi!” **8** Anh nói thế vì Chúa Giê-xu ra lệnh: phát ra, nên nhìn quanh đám đông và hỏi: “Ai “Ác quỷ, hãy ra khỏi người này.” **9** Chúa Giê-xu vừa sờ áo Ta?” **31** Các môn đệ thưa: “Bao nhiêu hỏi: “Mày tên gì?” Đáp: “Tôi tên Quân Đoàn, vì người đang chen lấn quanh Thầy, sao Thầy còn chúng tôi rất đông.” **10** Bọn quỷ cầu xin Ngài hỏi ai đụng vào Thầy?” **32** Nhưng Chúa cứ nhìn đứng đuổi chúng ra khỏi vùng đó. **11** Trên sườn quanh, tìm người đã sờ áo Ngài. **33** Người phụ núi, có bầy heo đông đúc đang ăn. **12** Bọn quỷ nữ run rẩy, sợ hãi, biết mình đã lành bệnh, đến nài nỉ: “Xin Chúa cho chúng tôi nhập vào bầy quỷ dưới chân Chúa, trình bày tất cả sự thật. heo đó.” **13** Chúa Giê-xu cho phép. Bọn quỷ ra **34** Chúa nói với bà: “Con ơi, đức tin con đã chữa khỏi người bị ám, nhập vào bầy heo. Cả bầy heo cho con lành. Con về nhà bình an, mạnh khỏe.” độ 2.000 con, liền lao đầu qua bờ đá rơi xuống **35** Trong khi Chúa còn đang nói, người nhà Giai-biển, chết chìm hết. **14** Bọn chăn heo chạy vào ru đến báo tin: “Con gái ông chết rồi! Đừng làm thành và thôn xóm gần đó báo tin. Mọi người phiền Thầy nữa!” **36** Nhưng Chúa Giê-xu chẳng đỏ xô ra xem cho tường tận. **15** Họ đến gần quan tâm đến lời trình báo. Ngài bảo Giai-ru: Chúa Giê-xu, thấy người vốn bị quỷ ám ngồi “Đừng sợ. Hãy vững lòng tin.” **37** Chúa Giê-xu đó, áo quần tươm tất, trí óc tinh táo, thì họ không cho ai đi theo Ngài, ngoài Phi-e-rơ, Gia-khiếp sợ. **16** Những người chứng kiến việc ấy cơ, và Giăng. **38** Khi đến nhà Giai-ru, Ngài thấy đều thuật lại từng chi tiết về người bị quỷ ám cả nhà huyên náo vì những tiếng than khóc và những con heo. **17** Đoàn dân nài xin Chúa kêu la. **39** Vừa bước vào, Chúa hỏi mọi người: Giê-xu đi nơi khác. **18** Vì thế, Chúa Giê-xu lui về “Tại sao khóc lóc ôn ào thế? Em bé chỉ ngủ chứ thuyền. Người vốn bị quỷ ám xin đi theo Ngài. không chết đâu.” **40** Họ quay lại ché nhạo Ngài, **19** Nhưng Chúa Giê-xu bảo: “Con về nhà, kể cho nhưng Ngài bảo mọi người lui ra, rồi đưa cha bạn hữu nghe những việc diệu kỳ Đức Chúa có bé và ba môn đệ vào phòng. **41** Cầm tay nó, Trời đã làm cho con, và lòng nhân từ của Ngài Chúa gọi: “Con ơi, dậy đi!” **42** Cô bé liền đứng đối với con.” **20** Người ấy đi khắp vùng Mười dậy, bước đi. (Nó đã được mười hai tuổi). Cha Thành, rao giảng những việc lớn lao Chúa Giê-mê nó ngạc nhiên, sững sờ. **43** Chúa Giê-xu dặn xu đã làm cho mình; mọi người nghe chuyện họ đừng đồn việc đó ra, và bảo cho cô bé ăn. đều kinh ngạc. **21** Khi Chúa Giê-xu vượt biển trở lại bờ bên kia, dân chúng tụ họp quanh Ngài. **22** Giai-ru, viên quản lý nhà hội đến và quỳ trước mặt Chúa, **23** khẩn khoản: “Con gái tôi sắp chết, xin Thầy làm ơn đến đặt tay trên mình nó cứu nó sống.” **24** Chúa Giê-xu đi với ông, dân chúng chen lấn chung quanh Ngài. **25** Trong đám đông, có một phụ nữ bị bệnh rong huyết đã mươi hai năm. **26** Bà khổ sở vì lâu nay đã chạy lầm thầy nhiều thuốc, hao tổn tiền của mà vẫn không khỏi bệnh. **27** Bà nghe đồn về quyền năng của Chúa Giê-xu, nên len vào đám

6 Chúa Giê-xu rời khỏi miền đó, cùng các môn đệ trở về quê hương. **2** Đến ngày Sa-bát, Chúa đến hội đường giảng dạy. Mọi người đều ngạc nhiên về sự khôn ngoan và các phép lạ của Chúa, vì Ngài cũng là người Na-xa-rét như họ. **3** Họ bảo nhau: “Ông này làm nghè thợ mộc, con bà Ma-ri, anh của Gia-cơ, Giô-sép, Giu-đa, và Si-môn. Các em gái của ông ấy cũng chẳng xa lìa gì!” Vì thế họ khước từ Ngài. **4** Chúa Giê-xu bảo họ: “Nhà tiên tri không bao giờ được giao đình bà con tôn kính, quê hương ca ngợi!” **5** Vì họ không tin, nên Ngài không thể làm phép lạ

lớn lao tại đây, chỉ đặt tay chữa lành một vài cung bằng lòng.” 24 Cô gái liền ra hỏi mẹ: “Con người bệnh. 6 Chúa ngạc nhiên vì lòng không phải cầu xin điều gì?” Hê-rô-đia xúi con: “Con tin của họ. Rồi Chúa Giê-xu đi sang các làng hãy xin cái đầu Giangi Báp-tít!” 25 Cô gái vội vã khác giảng dạy. 7 Chúa gọi mười hai sứ đồ, sai trở vào tâu với vua: “Ngay bây giờ, xin vua cho đi từng đôi, và ban cho mỗi người quyền năng con cái đầu của Giangi Báp-tít để trên mâm!” 26 đuổi quỷ. 8 Ngài dặn họ đừng mang theo hành Nghe vậy, vua rất buồn phiền, nhưng đã lỡ thè, trang, trừ một cây gậy nhô—không lương thực, không thể nuốt lời trước mặt quan khách. 27 không túi bao, không tiền bạc, 9 không đem Vua lập tức sai đao phủ đi lấy đầu Giangi. Đao thêm áo choàng, chỉ mang dép vào chân. 10 phủ vào chém Giangi trong ngực, 28 đặt thủ Chúa phán: “Vào làng nào, các con cứ ở luôn cấp trên mâm, đưa cô gái bưng về cho mẹ. 29 một nhà cho đến khi qua làng khác. 11 Nếu làng Hay tin ấy, các môn đệ của Giangi đến lấy xác nào không tiếp rước và nghe lời các con, cứ giữ về chôn cất. 30 Các sứ đồ trở về phúc trình áo ra đi để chứng tỏ các con không còn trách với Chúa Giê-xu mọi điều họ đã làm và giảng nhiệm gì về số phận của họ.” 12 Các sứ đồ lên dạy. 31 Chúa Giê-xu bảo: “Chúng ta nên đi riêng đường giảng dạy, khuyên giục mọi người phải đến chỗ thanh tĩnh nghỉ ngơi một lúc!” Vì quá ăn năn tội lỗi. 13 Họ đuổi quỷ, xức dầu, chữa nhiều người đến xin gặp Chúa, nên Ngài và các lành nhiều người bệnh. 14 Vua Hê-rôt An-ti-pa môn đệ không có thì giờ ăn uống. 32 Chúa và được trình báo đầy đủ về các hoạt động của các môn đệ xuồng thuyền đến nơi vắng vẻ. 33 Chúa Giê-xu, vì danh tiếng Ngài đồn ra khắp Thầy thuyền rời bến, dân chúng đoán biết chỗ nơi. Vua nghĩ Chúa là Giangi Báp-tít sống lại, Ngài định đi, nên tìm đường tắt, kéo nhau chạy nên mới làm được nhiều việc dị thường như bộ đến trước. 34 Vừa đặt chân lên bờ, Chúa thề. 15 Có người nói Chúa là Tiên tri Ê-li, người Giê-xu động lòng thương xót, vì họ như chiên khác cho Ngài là một tiên tri như các tiên tri không có người chăn. Ngài tiếp tục dạy dỗ họ. lớn ngày xưa. 16 Nhưng Hê-rôt đã nghe tin về 35 Đến chiều tối, các môn đệ thưa với Chúa: Chúa Giê-xu, nên ông nói: “Không, đây chính là “Thưa Thầy ở đây hoang vắng quá, mà trời đã Giangi mà ta chém đầu, nay ông ấy sống lại.” 17 gần tối. 36 Xin Thầy cho họ giải tán để họ vào Vì trước đó, Hê-rôt đã sai lính bắt Giangi xiềng làng gần đây mua thức ăn!” 37 Nhưng Chúa lại trong ngực về việc Hê-rô-đia. Bà là vợ Phi- Giê-xu đáp: “Chính các con hãy cho họ ăn!” Các líp, em vua, nhưng Hê-rôt lại cưới bà. 18 Giangi môn đệ thưa: “Đem cả gia tài mua bánh mới nói với Hê-rôt: “Lấy vợ của em mình là trái với có thể đãi đám đông này!” 38 Chúa hỏi: “Các luật Đức Chúa Trời.” 19 Cho nên Hê-rô-đia cầm con xem ở đây có bao nhiêu ổ bánh?” Các môn giận, muốn giết Giangi trả thù, nhưng không để kiểm kê rồi trở lại trình: “Thưa, có năm ổ làm gì được. 20 Trái lại, Hê-rôt kính nể Giangi, bánh và hai con cá!” 39 Chúa Giê-xu ra lệnh cho biết ông là người thánh thiện, nên tìm cách dân chúng ngồi xuồng từng nhóm trên bãi cỏ. bảo vệ. Vua thích nghe Giangi thuyết giảng, 40 Họ ngồi thành từng nhóm năm mươi hoặc mặc dù mỗi khi nghe, vua thường bối rối. 21 một trăm người. 41 Chúa Giê-xu cầm năm ổ Cuối cùng, dịp may của Hê-rô-đia đã đến. Ký bánh và hai con cá, ngược mắt lên trời cảm tạ niệm sinh nhật, Vua Hê-rôt thết tiệc đãi các Đức Chúa Trời rồi bẻ ra, đưa các môn đệ phân cận thần, quan viên chức cao, và các nhà lãnh phát cho dân chúng. 42 Mọi người đều ăn no đạo xứ Ga-li-lê. 22 Giữa bữa tiệc, con gái Hê-rô- nê. 43 Các môn đệ đi lượm những mẩu bánh và đia ra khiêu vũ, khiến vua và các quan khách cá còn thừa, đựng đầy mươi hai giỏ. 44 Riêng đều say mê. 23 Vua hứa với cô gái: “Con muốn số đàn ông dự bữa ăn hôm đó lên đến 5.000 xin gì, ta cũng cho, dù xin phân nửa nước, ta người. 45 Lập tức, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ

xuống thuyền qua thành Bết-sai-đa, còn Ngài ở Trời để giữ tục lệ của các ông. **10** Chẳng hạn lại cho dân chúng ra về. **46** Sau đó, Chúa lên khi Môi-se dạy: ‘Phải hiếu kính cha mẹ,’ và ‘Ai núi cao nguyện. **47** Đến tối, thuyền các môn đệ nguyền rủa cha mẹ phải bị xử tử.’ **11** Nhưng đã ra khơi, Chúa vẫn còn trên bờ. **48** Ngài thấy các ông cho là đúng khi con cái nói với cha họ phải ra sức chèo chống, vì thuyền ngược mẹ rằng những gì con có thể giúp cha mẹ là gió. Khoảng ba giờ sáng, Chúa Giê-xu đi bộ trên Co-ban (nghĩa là lễ vật đã dâng lên Đức Chúa mặt nước, và định vượt lên trước họ). **49** Thấy Trời), **12** rồi các ngươi không cho phép người có người đi trên mặt nước, các môn đệ rú lên ấy làm gì cho cha mẹ mình nữa. **13** Như vậy, vì kinh khủng, vì ngỡ là ma. **50** Mọi người trong truyền thống của mình mà các ông đã hủy bỏ thấy Ngài đều khiếp đảm. Nhưng Chúa Giê-xu lời của Đức Chúa Trời. Các ông còn làm nhiều trán an: “Ta đây, các con đừng sợ!” **51** Chúa điều khác cũng sai quấy như thế!” **14** Sau đó bước vào thuyền, sóng gió liền lặng yên. Ai Chúa Giê-xu gọi đoàn dân đến, Ngài phán: “Anh nấy ngạc nhiên vô cùng. **52** Họ vẫn không hiểu chị em lắng nghe và cố hiểu lời này: **15** Người phép lạ hóa bánh ra nhiều vì tâm trí vẫn đóng ta bị dơ bẩn không phải vì những vật từ bên kín. **53** Đến bờ bên kia, họ neo thuyền tại bến ngoài vào, nhưng vì những điều ra từ trong Ghê-nê-xa-rét. **54** Mọi người vừa bước lên bờ, lòng.” **17** Khi Chúa Giê-xu rời đám đông vào dân chúng nhận ra Chúa Giê-xu ngay, **55** nên nhà, các môn đệ thắc mắc, hỏi Ngài về câu ẩn vội vã chạy vào các thôn xóm khiêng người dụ áy. **18** Chúa đáp: “Các con cũng không hiểu bệnh đến với Chúa. **56** Chúa đi đến đâu—nơi nữa sao? Các con không biết thức ăn không lành mạc, thành phố, hay thôn quê—người ta làm cho con người ô uế sao? **19** Vì nó không đều đem người bệnh lại các khu họp chợ, xin vào trong lòng, chỉ đi qua cơ quan tiêu hóa rồi Chúa cho họ sờ tròn áo Ngài, ai sờ áo Chúa đều ra khỏi thân thể.” (Lời Chúa dạy cho thấy các được lành.

thực phẩm đều không ô uế). **20** Chúa dạy tiếp:

“Những điều ra từ trong lòng mới làm cho con người dơ bẩn. **21** Vì từ bên trong, từ tâm hồn con người, sinh ra những tư tưởng ác, như gian dâm, trộm cắp, giết người, ngoại tình, **22** tham lam, độc ác, lừa dối, phóng đãng, ganh ghét, phi báng, kiêu căng, và dại dột. **23** Chính những thứ xấu xa từ bên trong mới làm con người dơ bẩn.” **24** Sau đó, Chúa Giê-xu rời xứ Ga-li-lê, đến miền Ty-rô và Si-đôn. Khi vào nhà, Ngài không muốn cho ai biết, nhưng không sao giấu được. **25** Một người phụ nữ có con gái bị quỷ ám, nghe Chúa đến, lập tức ra quỳ trước mặt Ngài, **26** van xin Ngài đuổi quỷ cho con gái mình. Bà là người Hy Lạp gốc Sy-rô Phê-ni-xi, **27** Chúa Giê-xu phán với bà: “Ta phải cứu giúp người Ít-ra-ên trước! Đâu có thể lấy bánh của con đem ném cho chó!” **28** Bà thưa: “Vâng, đúng thế thưa Chúa! Nhưng chó chỉ ăn bánh vụn của con cái từ trên bàn rơi xuống!” **29** Chúa đáp: “Bà đã nói thê, cứ về nhà đi! Quỷ

7 Một hôm, các thầy Pha-ri-si và thầy dạy luật từ Giê-ru-sa-lem đến gặp Chúa Giê-xu. **2** Họ thấy các môn đệ của Chúa không rửa tay trước khi ăn. **3** (Theo tục lệ cổ truyền, người Do Thái, đặc biệt là người Pha-ri-si, đều rẩy nước trên cánh tay trước khi ăn. **4** Mỗi khi đi phó về, họ đều tẩy uế như thế, rồi mới ngồi vào bàn ăn. Họ còn làm nhiều điều khác theo tục lệ, như làm phép tẩy uế nồi niêu, bát đĩa ...) **5** Các thầy Pha-ri-si và thầy dạy luật chất vấn Chúa: “Tại sao môn đệ Thầy không rửa tay trước khi ăn theo tục lệ cổ truyền?” **6** Chúa Giê-xu đáp: “Các ông đạo đức giả! Tiên tri Y-sai đã miêu tả các ông thật đúng: ‘Miệng dân này nói lời tôn kính Ta, nhưng lòng họ cách xa Ta. **7** Việc họ thờ phượng Ta thật vô ích, thay vì vâng giữ mệnh lệnh Ta, họ đem dạy luật lệ do họ đặt ra!’ **8** Các ông vâng giữ tục lệ của loài người, mà bỏ qua mệnh lệnh của Đức Chúa Trời.” **9** Chúa tiếp: “Các ông khéo léo chối bỏ luật Đức Chúa

đã ra khỏi con gái bà rồi!” 30 Về đến nhà, bà thuyền, sang bờ bên kia. 14 Lúc ấy các môn đệ thấy con gái mình nằm trên giường tinh táo, quên mang thức ăn theo, trong thuyền chỉ còn không bị quỷ ám nữa. 31 Từ Ty-ro, Chúa Giê-xu một ổ bánh. 15 Chúa Giê-xu khuyên: “Các con qua Si-dôn, xuống vùng Mười Thành và đến phải cẩn thận, đề phòng men của phái Pha-ri-si biển Ga-li-lê. 32 Người ta đem đến một người và đảng Hê-rốt!” 16 Các môn đệ tranh luận với điếc và ngọng, nài xin Chúa Giê-xu đặt tay chữa nhau vì họ quên đem bánh theo. 17 Chúa Giê-lành. 33 Chúa Giê-xu dắt anh ra khỏi đám đông, xuôi biết được, liền quở trách: “Sao các con cứ lo đặt ngón tay vào lỗ tai và lấy nước bọt thầm không có thức ăn? Các con chẳng biết, chẳng vào lưỡi anh, 34 rồi ngược mắt lên trời, thở hiểu gì ư? Lòng các con chai lì rồi sao? 18 Các mạnh và bảo: “Mở ra!” 35 Lập tức, anh ấy nghe con có mắt sao không nhìn, có tai sao không hoàn hảo, lưỡi anh được thông thả nên anh nói nghe? Các con cũng chẳng nhớ gì sao? 19 Nay, nǎng rõ ràng. 36 Chúa Giê-xu bảo mọi người khi Ta chia năm ổ bánh cho 5.000 người ăn, các đừng thuật chuyện đó với ai, nhưng càng ngăn con lượm bánh thừa được bao nhiêu giỗ?” Họ cầm, người ta càng phổ biến rộng hơn. 37 Ai đáp: “Thưa, mười hai giỗ.” 20 “Còn lúc Ta chia này đều ngạc nhiên vô cùng, bảo nhau: “Ngài bảy ổ bánh cho 4.000 người, các con lượm được làm gì cũng tuyệt diệu! Đến cả người điếc nghe bao nhiêu giỗ?” Họ đáp: “Thưa, bảy giỗ.” 21 được, người câm nói được.”

8 Cũng vào thời gian ấy, một đám đông nhóm họp với Chúa cho đến khi hết lương thực. Chúa Giê-xu gọi các môn đệ lại gần, bảo: 2 “Ta thương đoàn dân này đã ở với Ta ba ngày, thức ăn đã hết. 3 Nếu Ta để họ nhịn đói ra về, họ sẽ ngất xỉu dọc đường, vì nhiều người ở rất xa.” 4 Các môn đệ thưa: “Làm sao tìm đủ thức ăn cho họ giữa nơi hoang vắng này?” 5 Chúa Giê-xu hỏi: “Các con còn thức ăn không?” Họ đáp: “Thưa, còn bảy ổ bánh.” 6 Chúa Giê-xu truyền lệnh cho dân chúng ngồi xuống đất, rồi cầm bảy ổ bánh tạ ơn Đức Chúa Trời, bẻ ra đưa các môn đệ phân phát cho dân chúng. 7 Các môn đệ cũng tìm được mấy con cá nhỏ; Chúa tạ ơn rồi bảo môn đệ đem phân phát. 8 Sau khi tất cả đều ăn no, người ta lượm thức ăn thừa, đựng được bảy giỗ. 9 Riêng số đàn ông dự bữa ăn ấy vào khoảng 4.000 người, rồi Chúa Giê-xu cho họ ra về sau khi ăn xong. 10 Liên sau đó, Ngài và các môn đệ xuống thuyền đến Đan-ma-nu-tha. 11 Hay tin Chúa đến, các thầy Pha-ri-si tới tranh luận với Ngài. Họ muốn gài bẫy, nên xin Ngài làm một dấu lạ trên trời. 12 Nghe vậy, Chúa thở dài và đáp: “Tại sao thế hệ này đòi xem dấu lạ? Ta cho các ông biết, sẽ chẳng có dấu lạ nào theo ý muốn các ông cả.” 13 Rồi Ngài bỏ họ xuống

Chúa hỏi tiếp: “Bây giờ các con hiểu chưa?” 22 Khi họ đến Bết-sai-đa, người ta đem lại một người khiếm thị, nài xin Chúa Giê-xu đặt tay chữa lành. 23 Chúa Giê-xu nắm tay anh khiếm thị dắt ra khỏi làng, thoa nước bọt vào mắt, rồi đặt tay lên. Ngài hỏi: “Con thấy gì không?” 24 Anh ngược nhìn, đáp: “Thưa có, con thấy người ta chập chờn như cây cối đi qua đi lại.” 25 Chúa Giê-xu lại đặt tay trên mắt anh. Anh khiếm thị chăm chú nhìn, mắt liền được sáng, thấy rõ mọi vật. 26 Chúa Giê-xu bảo anh về nhà và căn dặn: “Con đừng trở vào làng!” 27 Chúa Giê-xu và các môn đệ đi đến các làng gần thành Sê-sa-re Phi-líp. Dọc đường, Ngài hỏi: “Người ta nói Ta là ai?” 28 Các môn đệ đáp: “Có người nói Thầy là Giăng Báp-tít, người cho là Ê-li, người bảo là nhà tiên tri.” 29 Chúa hỏi tiếp: “Còn các con biết Ta là ai không?” Phi-e-ro thưa: “Thầy là Đáng Mết-si-a.” 30 Nhưng Chúa Giê-xu nghiêm cầm họ không được nói cho ai biết. 31 Lúc ấy Chúa Giê-xu bắt đầu cho các môn đệ biết Con Người sẽ chịu nhiều thống khổ, bị các trưởng lão, trưởng tế, và các thầy dạy luật khai trừ và giết đì, nhưng sau ba ngày sẽ sống lại. 32 Chúa Giê-xu trình bày thật rõ ràng. Phi-e-ro liền đem riêng Chúa ra, trách: “Thầy chớ nên nói thế!” 33 Chúa Giê-xu quay

lại nhìn các môn đệ, và quả Phi-e-ro: “Lui đi, biết, Ê-li đã đến rồi, nhưng bị người ta bạc đãi Sa-tan! Người chỉ suy luận theo quan điểm loài đúng như Thánh Kinh đã viết.” 14 Xuống đến người, chứ không theo ý Đức Chúa Trời.” 34 chân núi, Chúa thấy một đoàn dân rất đông Sau đó, Chúa gọi các môn đệ và dân chúng đến bao vây các môn đệ của Ngài, và các thầy dạy gần, dạy bảo: “Nếu ai muốn làm môn đệ Ta, luật đang tranh luận với họ. 15 Vừa thấy Chúa phải phủ nhận chính mình, vác cây thập tự Giê-xu, dân chúng rất ngạc nhiên, chạy ra chào mình theo Ta. 35 Ai tham sống sợ chết sẽ mất đón Ngài. 16 Chúa Giê-xu hỏi: “Các anh chị em mạng, nhưng ai vì Ta và vì Phúc Âm mà hy sinh đang bàn cãi gì đó?” 17 Một người trong đám tính mạng, sẽ được sống. 36 Nếu một người đồng lên tiếng: “Thưa Thầy, tôi đem con trai chiêm được cả thế giới nhưng mắt linh hồn thì tôi đến xin Thầy cứu giúp, nó bị quỷ ám không có ích gì? 37 Có cái gì đáng giá hơn linh hồn? 38 nói được. 18 Mỗi khi quỷ nhập, nó bị vật nhào Ai hổ thẹn về Ta và về Đạo Ta trong thời đại tội xuồng đất, sùi bọt mép, nghiến răng rồi cứng lỗi, thông dâm này, Con Người cũng sẽ hổ thẹn đờ ra. Tôi xin các môn đệ Thầy đuổi quỷ cho, về họ khi Ta trở lại trong vinh quang của Cha nhưng họ không đuổi được.” 19 Chúa Giê-xu Ta với các thiên sứ thánh.

9 Chúa Giê-xu bảo các môn đệ: “Ta cho các con biết, một vài người đang đứng đây sẽ còn sống cho đến khi nhìn thấy Nước của Đức Chúa Trời thiết lập với uy quyền vĩ đại!” 2 Sáu ngày sau, Chúa Giê-xu đem riêng Phi-e-ro, Gia-cô, và Giăng lên một ngọn núi cao. Chúa hóa hình ngay trước mặt họ. 3 Áo Ngài trắng và chói sáng, trên đời này không có cách gì phiến trắng đến thế. 4 Ê-li và Môi-se hiện ra, hầu chuyện với Chúa. 5 Phi-e-ro buột miệng: “Thưa Thầy, ở đây thật tuyệt! Chúng con sẽ dựng ba chiếc lều—một cho Thầy, một cho Môi-se, và một cho Ê-li.” 6 Nhưng Phi-e-ro không biết mình nói gì, vì các môn đệ đều khiếp sợ. 7 Một đám mây kéo đến bao phủ mọi người, và từ trong mây có tiếng phán: “Đây là Con yêu dấu của Ta. Hãy nghe lời Người.” 8 Các môn đệ lập tức nhìn quanh, nhưng chỉ thấy một mình Chúa Giê-xu. 9 Khi xuống núi, Chúa dặn ba môn đệ đừng thuật lại cho ai việc họ vừa thấy, trước khi Con Người từ cõi chết sống lại. 10 Các môn đệ vâng lời Chúa, nhưng bàn cãi với nhau “sống lại từ cõi chết” có nghĩa gì? 11 Họ hỏi: “Tại sao các thầy dạy luật quả quyết Ê-li phải đến trước Đáng Mết-si-a?” 12 Chúa Giê-xu đáp: “Đúng! Ê-li đến trước để chuẩn bị mọi việc. Thánh Kinh cũng chép Con Người phải chịu nhiều thống khổ và bị chế giễu khinh bỉ. 13 Ta cho các con

trách: “Những người hoài nghi kia! Ta phải ở với các người bao lâu nữa, phải chịu đựng các người đến bao giờ? Đem ngay đứa trẻ lại đây.” 20 Vậy họ mang đứa trẻ đến. Nhưng khi quỷ thấy Chúa Giê-xu, nó liền khiến đứa trẻ co giật, nhào xuồng đất, lăn lộn và miệng sùi bọt mép. 21 Chúa Giê-xu hỏi cha đứa trẻ: “Nó bị hành hạ thế này bao lâu rồi?” Ông đáp: “Thưa, từ khi còn nhỏ. 22 Quỷ đã ném nó vào lửa, xuồng sông để giết nó. Nếu Thầy có thể cứu nó, xin thương xót giúp cho!” 23 Chúa Giê-xu ngắt lời: “Sao ông nói ‘nếu có thể’? Ai tin, mọi việc đều được cả.” 24 Cha đứa trẻ lập tức la lên: “Tôi tin, xin giúp tôi thắng hơn sự vô tín của tôi.” 25 Thấy dân chúng tụ tập mỗi lúc một đông, Chúa Giê-xu liền quở trách quỷ: “Quỷ câm và điếc kia! Ta ra lệnh: phải ra khỏi đứa trẻ này, không được nhập vào nó nữa!” 26 Quỷ liền hét lớn; đứa trẻ bị động kinh dữ dội, rồi quỷ ra khỏi. Đứa trẻ nằm bất động như xác chết, nên mọi người đều nói: “Nó chết rồi.” 27 Nhưng Chúa Giê-xu nắm tay nâng nó lên, nó liền đứng dậy. 28 Khi vào nhà, các môn đệ hỏi riêng Chúa: “Sao chúng con không đuổi quỷ ấy được?” 29 Chúa Giê-xu đáp: “Những trường hợp này, cần phải cầu nguyện mới đuổi quỷ được.” 30 Rời miền đó, Chúa Giê-xu và các môn đệ đi ngang qua xứ Ga-li-lê, nhưng Chúa không muốn cho ai biết, 31 vì Ngài có ý dành thi giờ dạy dỗ các môn đệ.

Ngài bảo họ: “Con Người sẽ bị phản bội, nộp con đừng đánh mất bản chất của mình, và hãy vào tay người ta. Ngài sẽ bị giết, nhưng ba ngày sau, Ngài sẽ sống lại.” **32** Các môn đệ không hiểu nổi lời Ngài dạy, nhưng sợ không dám hỏi lại. **33** Chúa và các môn đệ về thành Ca-bê-nam. Khi vào nhà, Chúa Giê-xu hỏi: “Đọc đƣờng các con bàn cãi gì với nhau đó?” **34** Họ không dám trả lời, vì khi đi đƣờng, họ tranh luận với nhau xem người nào cao trọng nhất trong các môn đệ. **35** Chúa ngồi xuống, gọi mười hai sứ đồ lại gần, và phán: “Ai muốn làm lớn, phải chịu phận nhỏ, làm đầy tớ người khác.” **36** Rồi Ngài đặt một đứa trẻ giữa các môn đệ, ôm nó trong vòng tay, và dạy: **37** “Ai nhân danh Ta tiếp rước một em bé như nó, tức là tiếp rước Ta. Còn ai tiếp Ta, là tiếp rước Đáng đã sai Ta.” **38** Sứ đồ Giăng trình với Chúa: “Thưa Thầy, chúng con thấy có người nhân danh Thầy đuổi quỷ, chúng con đã cầm vì họ không ở trong nhóm chúng ta.” **39** Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Đừng ngăn cấm, vì không ai có thể nhân danh Ta làm phép lạ, rồi quay lại nói nghịch Ta. **40** Ai không chống chúng ta là theo chúng ta. **41** Nếu ai cho các con một chén nước vì các con là môn đệ của Chúa Cứu Thế, Ta quả quyết người ấy sẽ được tưởng thưởng. **42** Nhưng nếu ai phá hoại đức tin của một em bé đã theo Ta, thì thà buộc cối đá vào cổ người ấy ném xuống biển còn hơn! **43** Nếu tay các con xui các con phạm tội, hãy cắt nó đi! Thà cụt một tay mà lên thiên đàng, còn hơn đủ hai tay mà bị ném vào lửa địa ngục không hề tắt. (**Geenna g1067**) **45** Nếu chân xui các con phạm tội, hãy chặt nó đi! Thà cụt một chân mà có sự sống đời đời còn hơn đủ hai chân mà bị ném vào hỏa ngục. (**Geenna g1067**) **47** Nếu mắt xui các con phạm tội, hãy móc nó đi! Thà chột mắt vào Nước của Đức Chúa Trời, còn hơn đủ hai mắt mà bị quăng vào hỏa ngục, (**Geenna g1067**) **48** ‘nơi sâu bọ không hề chết và lửa không hề tàn.’ **49** Vì mọi người sẽ bị muối bằng lửa. **50** Muối là vật hữu ích, nhưng nếu muối mất mặn, làm sao lấy lại vị mặn được nữa? Các

con đừng đánh mất bản chất của mình, và hãy sống hòa thuận với nhau.”

10 Sau đó, Chúa Giê-xu rời thành Ca-bê-nam, đến xứ Giu-dê và miền đông sông Giôдан. Dân chúng tụ họp đông đảo nghe Ngài giảng dạy như thường lệ. **2** Các thầy Pharisai đến chất vấn Chúa, cố gài bẫy Ngài. Họ hỏi: “Thầy nghĩ sao? Người chồng được phép ly dị vợ mình không?” **3** Chúa Giê-xu hỏi lại: “Môi-se dạy thế nào về việc ấy?” **4** Họ đáp: “Môi-se đã cho phép! Chồng khi muốn ly dị, phải trao cho vợ chứng thư ly dị và cho nàng đi.” **5** Chúa Giê-xu giảng giải: “Vì lòng dạ các ông cứng cỏi, Môi-se mới lập điều luật đó. **6** Nhưng từ ban đầu, Đức Chúa Trời tạo nên người nam người nữ.” **7** Vì thế, người nam phải lia cha mẹ để kết hợp với vợ, hai người thành một, **8** vợ chồng không phải là hai nữa, nhưng chỉ là một.” **9** Vậy chẳng ai có thể phân ly những người Đức Chúa Trời đã phối hợp.” **10** Khi về nhà, các môn đệ lại hỏi Chúa vấn đề đó. **11** Chúa giải thích: “Người nào ly dị vợ rồi cưới vợ khác là phạm tội ngoại tình. **12** Và người đàn bà nào ly dị chồng rồi lấy chồng khác, cũng phạm tội ngoại tình.” **13** Một ngày kia, các cha mẹ đem con mình đến gần Chúa Giê-xu, để Ngài đặt tay ban phước cho chúng, nhưng các môn đệ quở trách họ, không cho quấy rầy Chúa. **14** Thấy thế, Chúa Giê-xu không hài lòng. Ngài bảo các môn đệ: “Cứ để trẻ con đến gần Ta, đừng ngăn cản, vì Nước của Đức Chúa Trời thuộc về những người giống các con trẻ ấy. **15** Ta cho các con biết: Ai không tiếp nhận Đức Chúa Trời như con trẻ, sẽ không được vào Nước của Đức Chúa Trời.” **16** Rồi Ngài bồng các em, đặt tay lên đầu, ban phước cho. **17** Khi Chúa Giê-xu sửa soạn lên đường, một người chạy đến quỳ xuống hỏi: “Thưa Thầy Thánh Thiện, tôi phải làm gì để được sống vĩnh cửu?” (**aiōnios g166**) **18** Chúa Giê-xu đáp: “Sao anh gọi Ta là Thánh Thiện? Chỉ có một Đáng Thánh Thiện là Đức Chúa Trời. **19** Anh hẳn biết các điều răn: ‘Các ngươi không được giết người; các ngươi không được ngoại tình; các ngươi

không được trộm cắp; các ngươi không được 37 Họ đáp: “Xin Thầy cho hai anh em chúng con làm chứng dối; đừng gian lận và phải hiếu kính được ngồi bên phải và bên trái ngai vinh quang cha mẹ.” 20 Anh hăng hái: “Từ thuở nhỏ đến của Thầy trên Nước Trời.” 38 Nhưng Chúa Giê-giờ, tôi luôn vâng giữ các điều răn đó!” 21 Chúa xu bảo: “Các con không hiểu điều mình cầu xin. Giê-xu nhìn anh, lòng đầy thương mến: “Anh Các con có uống chén đắng Ta sắp uống và chịu còn thiếu một điều: Về bán hết tài sản, lấy tiền nỗi báp-tem đau đớn Ta phải chịu không?” 39 phân phát cho người nghèo để chúa của cải Họ đáp: “Thưa Thầy được!” Chúa Giê-xu dạy: trên trời, rồi hãy theo làm môn đệ Ta.” 22 Nghe “Các con sẽ uống chén Ta và chịu báp-tem Ta, Chúa dạy, anh ủ rũ mặt mày, bỏ đi, vì anh rất 40 nhưng về việc ngồi cạnh Ta, Ta không có giàu có. 23 Chúa Giê-xu nhìn quanh, bảo các quyền định đoạt, vì những chỗ ấy dành cho môn đệ: “Người giàu rất khó vào Nước của những người đã được Cha Ta chỉ định.” 41 Đức Chúa Trời!” 24 Nghe lời ấy, các môn đệ Mười sứ đồ kia rất bức tức khi nghe Gia-cơ và đều ngạc nhiên. Chúa Giê-xu dạy tiếp: “Này các Giangi cầu xin. 42 Chúa Giê-xu gọi họ đến dạy con, người nào cậy mình giàu có, rất khó vào bảo: “Các con biết vua chúa các dân tộc nước Nước của Đức Chúa Trời. 25 Lạc đà chui qua ngoài cai trị rất tàn ác, và bọn quan lại cũng hà lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước của hiệp nhân dân, 43 nhưng giữa các con không ai Đức Chúa Trời!” 26 Các môn đệ đều sững sờ: làm điều đó. Trái lại ai muôn làm lớn, phải làm “Vậy thì ai được cứu?” 27 Chúa Giê-xu nhìn đầy tớ người khác. 44 Ai muốn lãnh đạo, phải họ và đáp: “Đối với loài người, việc ấy không làm nô lệ mọi người. 45 Vì Con Người đến trần ai làm được. Nhưng Đức Chúa Trời làm mọi gian không phải để cho người phục vụ, nhưng việc đều được cả!” 28 Phi-e-ro thưa: “Chúng để phục vụ người, và hy sinh tính mạng cứu con đã bô tất cả để theo Thầy.” 29 Chúa Giê- chuộc nhiều người.” 46 Sau đó, mọi người đến xu đáp: “Ta quả quyết với các con: Không ai Giê-ri-cô. Khi Chúa Giê-xu và các môn đệ rời bỏ nhà cửa, anh chị em, cha mẹ, vợ con, tài thành phố này, có đoàn dân đông đi theo. Ba-ti-sản vì Ta và vì Phúc Âm 30 mà trong đời này, mê (con của Ti-mê), người hành khất mù ngồi không nhận lại gấp trăm lần nhà cửa, anh chị bên lề đường, 47 nghe nói Chúa Giê-xu ở Na-em, cha mẹ, vợ con, tài sản, với sự bức hại. xa-rét sấp đi ngang qua, liền gọi lớn: “Lạy Giê-Trong đời sau người ấy còn được sống vĩnh xu, Con Vua Đa-vít, xin thương xót con!” 48 cứu. (αιօης g165, αἰօηνος g166) 31 Nhưng nhiều người Nhiều người quở mắng, bảo anh không được la đang cao trọng sẽ kém cao trọng, và người kém lỗi. Nhưng anh cứ gân cổ kêu lớn hơn: “Lạy cao trọng sẽ vượt lên hàng cao trọng.” 32 Trên Con Vua Đa-vít, xin thương xót con!” 49 Chúa đương lê Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đi trước, Giê-xu dừng bước, bảo: “Gọi anh ấy đến đây!” các môn đệ theo sau, ngạc nhiên và sợ hãi. Họ lại đổi giọng: “Kìa Chúa gọi anh đấy! Vui Chúa đem riêng mười hai sứ đồ, nói cho biết lên đi!” 50 Ba-ti-mê liền vắt áo choàng, đứng những việc sắp xảy ra: 33 “Lên đến Giê-ru-sa- dây đến gần Chúa Giê-xu. 51 Chúa Giê-xu hỏi: lem, Con Người sẽ bị phản bội, bắt nộp cho các “Con muôn Ta giúp gì đây?” Anh mù liền đáp: thầy trưởng té và thầy dạy luật, họ sẽ lén án xử “Lạy Thầy, xin cho con thấy được!” 52 Chúa tử Người, rồi giao nộp Người cho người La Mã. Giê-xu phán với anh: “Con cứ đi, đức tin con đã 34 Họ sẽ chế giễu, phi nhổ, đánh đập, và giết chĩa cho con lành!” Lập tức, Ba-ti-mê được Người, nhưng ba ngày sau, Người sẽ sống lại.” sáng mắt, rồi cùng đám đông đi theo Chúa. 35 Gia-cơ và Giangi, hai con trai Xê-bê-đê, đến 11 Khi đến gần Giê-ru-sa-lem, ngang làng Bê- pha-giê và Bê-tha-ni, trên núi Ô-liu, Chúa Giê-xu sai hai môn đệ đi trước. 2 Ngài dặn họ:

“Các con cứ đi đến làng trước mặt, vừa vào tin nơi Đức Chúa Trời. 23 Ta quả quyết, nếu làng, sẽ thấy một con lừa con chưa ai cưỡi đang người nào có niềm tin vững chắc không chút cột tại đó. Cứ mở dây dắt lừa về đây cho Ta. 3 nghị ngờ, có thể ra lệnh thì núi này cũng bị Nếu ai hỏi, các con trả lời: ‘Chúa cần dùng nó, bưng lên, quăng xuống biển. 24 Vì thế, Ta bảo rồi sẽ trả ngay.’” 4 Hai môn đệ vâng lệnh ra các con: Khi cầu nguyện, hãy tin đã được, tất đi, quả nhiên thấy lừa con buộc nơi cổng bên các con xin gì được nấy. 25 Khi các con cầu đường. Khi họ mở dây, 5 có mấy người đứng đó nguyện, nếu có điều bất bình với ai, hãy tha hỏi: “Các ông mở lừa làm gì?” 6 Hai môn đệ lặp thứ để Cha các con trên trời tha lỗi các con.” 27 lại những lời Chúa Giê-xu đã dặn, người ta liền Chúa Giê-xu và các môn đệ trở vào thành Giê-de để cho đi. 7 Họ đem lừa con về cho Chúa, lấy ru-sa-lem. Khi Ngài đang đi trong sân Đền Thờ, áo mình lót trên lưng lừa để Ngài lén cưỡi. 8 các thầy trưởng tế, các thầy dạy luật và các Nhiều người trải áo trên đường, người khác trưởng lão đến hỏi Ngài: 28 “Thầy cậy uy quyền rải lá cây vừa bẻ ngoài đồng. 9 Người đi trước, gì để làm các việc đó? Ai ủy quyền cho Thầy?” người theo sau đều tung hô: “Chúc tụng Đức 29 Chúa Giê-xu đáp: “Ta cũng hỏi các ông một Chúa Trời! Phước cho Đáng nhân danh Chúa câu, nếu các ông trả lời được, Ta sẽ giải đáp Hằng Hữu mà đến! 10 Phước cho Vương Quốc câu hỏi của các ông. 30 Lễ báp-têm của Giangi sắp đến của tổ phụ Đa-vít! Chúc tụng Đức Chúa bắt nguồn từ trời hay từ người?” 31 Họ tháo Trời trên nơi chí cao!” 11 Chúa Giê-xu đến Giê-luận với nhau: “Nếu ta nói từ trời, ông ấy sẽ ru-sa-lem, vào trong Đền Thờ. Sau khi quan sát hỏi: Sao các ông không tin Giangi? 32 Nếu ta nói mọi vật, Ngài rời khỏi đó vì trời đã tối. Ngài từ người, thì sợ dân chúng, vì dân chúng đều đem mười hai sú đồ trổ lại Bê-tha-ni. 12 Hôm công nhận Giangi là nhà tiên tri của Đức Chúa sau, khi rời Bê-tha-ni, Chúa đón. 13 Từ xa, Ngài Trời.” 33 Vậy nên, họ thưa với Chúa: “Chúng thấy một cây vả sum suê, liền lại gần hái trái, tôi không biết!” Chúa Giê-xu đáp: “Nếu thế Ta nhưng chỉ thấy lá, vì chưa tới mùa. 14 Chúa quở cây ấy: “Từ nay về sau, không ai ăn trái của cây này nữa!” Các môn đệ đều nghe lời đó. (aiôn g165) 15 Trở lại Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu vào Đền Thờ, đuổi hết những người mua bán ra ngoài. Ngài lật đổ bàn của bọn đổi tiền, ghê của bọn bán bồ câu, 16 và cấm không cho đem hàng hóa vào Đền Thờ. 17 Chúa phán với họ: “Thánh Kinh chép: ‘Đền Thờ Ta là nơi muôn dân cầu nguyện,’ nhưng các người đã biến thành sào huyệt trộm cướp.” 18 Các thầy trưởng tế và thầy dạy luật biết được việc đó, liền tìm cách thủ tiêu Ngài, nhưng họ sợ dân nổi loạn, vì dân chúng hết sức hâm mộ lời Ngài giảng dạy. 19 Đến tối, Chúa và các môn đệ ra khỏi thành. 20 Sáng hôm sau, đi ngang qua cây vả, các môn đệ thấy nó khô từ gốc đến ngọn. 21 Nhớ lại lời Chúa Giê-xu đã phán, Phi-e-rơ kêu lên: “Thầyơi, cây vả Thầy quở hôm qua nay đã chết khô rồi!” 22 Chúa Giê-xu đáp: “Các con phải có đức

12 Chúa Giê-xu dạy họ với câu chuyện: “Người kia trồng một vườn nho, dựng hàng rào chung quanh, đào hầm ép nho, xây tháp canh, cho người khác mướn, rồi lên đường đi xa. 2 Tới mùa hái nho, chủ sai người nhà về thu hoa lợi. 3 Nhưng người ấy bị các đầy tớ bắt giữ, đánh đập, và đuổi về tay không. 4 Chủ sai người thứ hai, nhưng bị họ sỉ nhục và đánh vỡ đầu. 5 Một người khác được chủ sai đi, lại bị chúng hạ sát. Nhiều người đến sau cũng đều bị đánh, giết. 6 Cuối cùng, chủ chỉ còn người con trai yêu quý. Chủ sai con đến, vì nghĩ rằng họ sẽ kính nể con mình. 7 Nhưng các đầy tớ bảo nhau: ‘Nó là con thừa tự, giết nó đi, sản nghiệp sẽ về tay chúng ta!’ 8 Họ liền bắt giết người con, ném thây bên ngoài vườn nho.” 9 Chúa Giê-xu hỏi: “Vậy, chủ vườn nho sẽ đối xử ra sao? Chắc chắn chủ sẽ đến tiêu diệt mấy đầy

tớ ấy, giao vươn cho người khác mướn. **10** Các Đức Chúa Trời phán cùng Môi-se: ‘Ta là Đức ông chưa đọc câu Thánh Kinh này sao? Tảng Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của đá bị thợ xây nhà loại ra đã trở thành tảng đá Y-sác, Đức Chúa Trời của Gia-côp.’ **27** Ngài là móng. **11** Đây là việc Chúa Hallel Hush đã thực Đức Chúa Trời của người sống, không phải của hiện, và đó là việc diệu kỳ trước mắt chúng người chết. Các ông lầm to rồi.” **28** Một thầy ta.” **12** Các nhà lãnh đạo Do Thái biết Chúa dạy luật theo dõi cuộc tranh luận, thấy Chúa ám chỉ họ, nên tìm cách bắt Ngài, nhưng còn đối đáp lưu loát, liền hỏi: “Thưa Thầy, trong e ngại dân chúng. Cuối cùng, họ bỏ đi. **13** Sau các điều răn, điều nào quan trọng hơn cả?” **29** đó, họ cử mấy người thuộc phái Pha-ri-si và Chúa Giê-xu đáp: “Điều răn quan trọng nhất là: đáng Hê-rốt đến gặp Chúa Giê-xu, tìm cách gài ‘Hỡi người Ít-ra-ên, hãy lắng nghe! Chúa Hallel bấy trong lời nói, để có cớ bắt Ngài. **14** Họ hỏi: Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta là Chân Thần duy “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là người chân nhất. **30** Phải yêu thương Đức Chúa Trời với cả chính, không nể sợ, thiêng vị ai, chỉ lấy công tâm lòng, linh hồn, trí tuệ, và năng lực.’ **31** Điều tâm giảng dạy Đạo Đức Chúa Trời. Xin Thầy răn thứ hai cũng quan trọng: ‘Yêu người lân cho biết nộp thuế cho Sê-sa có đúng luật hay cận như chính mình.’ Không còn điều răn nào không? **15** Chúng tôi có nên nộp thuế không?’ lớn hơn hai điều ấy.” **32** Thầy dạy luật thừa: Chúa Giê-xu biết rõ đạo đức giả của họ, liền “Thầy dạy rất đúng! Đức Chúa Trời là Chân đáp: “Các ông muốn gài bẫy Ta sao? Đưa một Thần duy nhất, ngoài Ngài không có Thần nào đồng bạc cho Ta xem!” **16** Họ trao đồng bạc cho khác. **33** Yêu thương Ngài với tất cả tấm lòng, Chúa. Ngài hỏi: “Hình và tên ai đây?” Họ đáp: trí óc, năng lực và yêu thương người lân cận “Sê-sa.” **17** Chúa Giê-xu phán: “Hãy nộp cho Sê-sa như chính mình thật tốt hơn dâng mọi lễ vật sa những gì của Sê-sa, và trả lại Đức Chúa Trời và sinh tế cho Đức Chúa Trời.” **34** Thầy người những gì thuộc về Đức Chúa Trời.” Họ ngần đó hiểu đúng ý nghĩa luật pháp, Chúa khen: ngơ trước câu trả lời của Chúa. **18** Các thầy Sa- “Ông không xa Nước của Đức Chúa Trời đâu!” đu-sê—chủ trương không có sự sống lại—đến Sau đó không ai dám chất vấn Ngài điều gì nữa. hỏi Chúa Giê-xu: **19** “Thưa Thầy, Môi-se truyền **35** Trong lúc giảng dạy tại Đền Thờ, Chúa Giê-xu lại cho chúng ta luật này: Nếu người đàn ông hỏi: “Tại sao các thầy dạy luật nói Đáng Mết-nào qua đời không có con, thì em trai người đó si-a là con của Đa-vít? **36** Chính Đa-vít được sẽ lấy vợ goá của anh để sinh con nối dõi cho Chúa Thánh Linh cảm hứng đã nói: ‘Chúa Hallel anh. **20** Gia đình kia có bảy anh em. Người anh Hữu phán cùng Chúa tôi: Hãy ngồi bên phải cả lấy vợ rồi chết không con. **21** Người thứ hai Ta cho đến chừng Ta đặt kẻ thù dưới gót chân lấy vợ góa của anh, cũng chết không con. Người Con.’ **37** Chính Đa-vít đã gọi Đáng Mết-si-a là thứ ba cũng vậy. **22** Cứ thế, cả bảy anh em đều ‘Chúa tôi,’ thì sao Đáng Mết-si-a là dòng dõi qua đời không con nối dõi. Cuối cùng, người của Đa-vít được?” Nghe Chúa giảng dạy, dân phụ nữ cũng chết. **23** Vậy đến ngày sống lại, chúng thích thú vô cùng. **38** Chúa Giê-xu dạy người phụ nữ đó sẽ làm vợ ai, vì cả bảy người tiếp: “Phải đền phòng các thầy dạy luật, vì họ đều đã cưới nàng?” **24** Chúa Giê-xu đáp: “Các thích mặc áo lỗ thật dài, mong được người ta ông làm lẩn, vì không hiểu Thánh Kinh, cũng kính chào ngoài đường phố, **39** ưa ngồi ghế chẳng biết quyền năng Đức Chúa Trời. **25** Vì danh dự trong hội đường và phòng tiệc. **40** Họ khi người ta sống lại, sẽ không còn cưới vợ lấy làm ra vẻ thánh thiện bằng cách đọc những chồng nữa, ai nấy đều giống như thiên sứ trên bài cầu nguyện đông dài, nhưng đồng thời lại trời. **26** Về người chết sống lại, các ông không cướp đoạt nhà cửa của những quả phụ cô đơn! đọc sách Môi-se, chõ viết về bụi gai cháy sao? Vì thế, họ sẽ bị hình phạt nặng nề hơn nữa!” **41**

Sau đó, Chúa Giê-xu đến ngồi đối ngang hộp người sẽ ghen ghét các con vì các con thuộc về tiền dâng trong Đền Thờ, xem người ta dâng Ta. Nhưng ai nhẫn nhục chịu đựng đến cuối tiền. Có lăm người giàu dâng rất nhiều, **42** cũng cùng sẽ được cứu. **14** Khi các con thấy vật ghê có một quả phụ nghèo khổ đến bô vào hộp hai tớm đặt tại Đền Thờ.” (Người đọc phải lưu ý!) đồng xu. **43** Chúa Giê-xu gọi các môn đệ lại bảo: “Ai đang ở xứ Giu-de, phải trốn lên miền đồi “Ta cho các con biết, bà quả phụ nghèo này núi, **15** ai đang đứng ngoài hiên, đừng quay đã dâng nhiều hơn mọi người. **44** Vì ai cũng vào nhà góp nhặt của cải. **16** Ai ở ngoài đồng, lấy của thừa thãi đem dâng, nhưng bà này tuy đừng trở về nhà lấy áo. **17** Trong những ngày túng ngặt đã dâng tất cả tiền mình có.”

13 Khi Chúa Giê-xu bước ra khỏi Đền Thờ,

một môn đệ thưa: “Thày xem, Đền Thờ này thật tráng lệ, trang trí toàn đá quý cả!” **2** Chúa Giê-xu đáp: “Đền Thờ vĩ đại các con trông thấy đây, một ngày kia sẽ bị san bằng, không còn đến hai táng đá chồng lên nhau nữa!” **3** Khi Chúa Giê-xu ngồi trên núi Ô-liu đối ngang Đền Thờ, Phi-e-rơ, Gia-cơ, Giăng, và Anh-rê đến hỏi riêng: **4** “Xin Thày cho chúng con biết bao giờ việc ấy xảy ra, và có dấu hiệu gì báo trước?” **5** Chúa Giê-xu đáp: “Phải đề phòng, để các con khỏi bị lừa gạt. **6** Nhiều người sẽ mạo danh Ta, tự xưng ‘ta là Đáng Mết-si-a.’ Họ làm cho nhiều người làm lạc. **7** Các con sẽ nghe chiến tranh bùng nổ, và những tin tức khủng khiếp về chiến tranh, nhưng các con đừng bối rối, vì những biến cố ấy phải xảy ra, nhưng chưa đến ngày tận thế. **8** Dân tộc này sẽ tiến đánh dân tộc khác, nước nọ tuyên chiến với nước kia. Nhiều xứ sẽ bị động đất và đói kém. Đó chỉ là giai đoạn đầu của cơn đại nạn. **9** Phải đề phòng! Người ta sẽ bắt giải các con ra tòa, đánh đập các con giữa hội đường. Vì Ta, các con sẽ bị xét xử trước mặt các vua và các tổng trấn. Đó là cơ hội để các con nói về Ta cho họ. **10** Vì Phúc Âm phải được công bố cho mọi dân tộc đều biết, rồi mới đến ngày tận thế. **11** Khi bị bắt đưa ra tòa, các con đừng lo phải nói những gì, nhưng chỉ nói những điều Chúa cho biết vào giờ đó. Lúc ấy không phải các con nói, nhưng chính Chúa Thánh Linh sẽ nói cho các con. **12** Anh sẽ phản bội em, đem nộp em cho người ta giết, cha sẽ nộp con, con cái sẽ phản nghịch, đưa cha mẹ vào chõ chết. **13** Mọi

đó, không ai khổ cho bằng đàn bà có thai hay người mẹ có con còn bú! **18** Các con hãy cầu nguyện để biến cố đó đừng xảy ra vào mùa Đông. **19** Vì lúc ấy sẽ có tai họa khủng khiếp chưa từng thấy trong lịch sử từ khi Đức Chúa Trời sáng tạo trời đất, và trong tương lai cũng chẳng bao giờ có nữa. **20** Nếu Đức Chúa Trời không rút ngắn những ngày tai họa, cả nhân loại sẽ bị diệt vong. Nhưng vì con dân Ngài, Chúa sẽ giảm bớt những ngày đó. **21** Khi ấy, nếu ai bảo các con: ‘Đáng Mết-si-a vừa đến nơi kia,’ hay ‘Ngài ở đây,’ các con đừng tin. **22** Vì những đáng Mết-si-a giả hay tiên tri giả sẽ xuất hiện và làm phép lạ để lừa gạt nhiều người, có thể đánh lừa cả con dân Chúa. **23** Các con phải đề phòng! Ta đã nói trước mọi việc rồi! **24** Trong những ngày đó, sau cơn đại nạn, mặt trời sẽ tối tăm, mặt trăng cũng không chiếu sáng, **25** các vì sao trên trời sẽ rơi rụng, và các quyền lực dưới bầu trời sẽ rung chuyển. **26** Nhân loại sẽ trông thấy Con Người giáng xuống trong mây trời, với vinh quang và uy quyền tuyệt đối. **27** Ta sẽ sai các thiên sứ tập họp con dân Ta khắp bốn phương, từ những nơi chân trời góc biển. **28** Các con nên rút tia bài học cây vả. Khi cây đậm chồi nảy lộc, các con biết sắp đến mùa hạ. **29** Cũng thế, khi thấy các dấu hiệu ấy xuất hiện, các con biết ngày Ta trở lại rất gần, Ta đã đến ngay bên cửa. **30** Ta quả quyết, thế hệ này chưa qua đi thì các biến cố ấy đã xảy ra rồi. **31** Trời đất sẽ tiêu tan nhưng lời Ta vẫn còn mãi mãi. **32** Không một ai biết được ngày giờ tận thế. Ngay cả thiên sứ và chính Con Người cũng không biết. Chỉ Cha biết mà thôi. **33** Các con phải đề phòng, cảnh giác, vì không biết Ta đến giờ nào!

34 Như trường hợp chủ nhà đi xa, giao cho đầy con vào thành, sẽ gặp một người xách vò nước; từ mỗi người một việc, và bảo người gác cổng người ấy đi đâu, cứ theo đó. **14** Khi vào nhà, các phái thức canh. **35** Cũng thế, các con phái cảnh con nói với chủ nhà: ‘Thầy hỏi: Phòng dành giác! Vì các con không biết giờ nào chủ nhà riêng cho Ta và các môn đệ ăn lễ Vượt Qua ở trở lại—có thể lúc trời vừa tối, hoặc nửa đêm, đâu?’ **15** Chủ nhà sẽ chỉ cho các con một phòng lúc gà gáy, hay buổi bình minh. **36** Nếu chủ trờ rộng trên lầu, trang bị đầy đủ. Các con cứ dọn về bắt ngờ, đừng để chủ bắt gặp các con đang tiệc tại đó.” **16** Hai môn đệ ra đi, gặp mọi điều ngủ. **37** Lời Ta dặn các con, Ta cũng nói với mọi đúng như lời Chúa dặn, và chuẩn bị lễ Vượt người: Phải cảnh giác chờ đợi Ta trở lại!”

14 Còn hai ngày nữa đến lễ Vượt Qua và lễ

Bánh Không Men—các thầy trưởng tế và thầy dạy luật tìm cơ hội bắt giữ Chúa Giê-xu và bí mật giết. **2** Họ cùng đồng ý: “Không làm trong ngày lễ Vượt Qua, để khỏi gây náo động trong dân chúng.” **3** Lúc ấy, Chúa Giê-xu đến nhà Si-môn, một người phong hủi tại Bê-than-i. Giữa bữa ăn, một phụ nữ bước vào, mang theo bình ngọc thạch đựng dầu cam tùng đắt tiền. Bà mở nắp đồ dầu trên đầu Ngài. **4** Có người trông thấy, tức giận bảo: “Thật phí của! Bình dầu thơm này rất quý giá! **5** Sao bà không bán bình này giá hơn một năm tiền lương, và đem tiền ấy giúp người nghèo!” Rồi họ nặng lời quở trách bà. **6** Nhưng Chúa Giê-xu can thiệp: “Để mặc người, đừng la rầy! Người đã làm một việc tốt đẹp cho Ta. **7** Các con luôn luôn gặp người nghèo, có thể giúp đỡ họ khi nào tùy ý, nhưng các con không ở bên Ta mãi. **8** Người này đã hết sức cố gắng, xúc dầu tắm liệm thân Ta trước khi chôn cất. **9** Ta cho các con biết, việc làm của người phụ nữ hôm nay sẽ được nhắc nhở ca tụng khắp thế giới, tại những nơi Phúc Âm được truyền bá.” **10** Sau đó, Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, một trong mười hai sứ đồ, đến tiếp xúc với các thầy trưởng tế bàn mưu nộp Chúa Giê-xu cho họ. **11** Nghe Giu-đa đề nghị, họ rất mừng rỡ, hứa sẽ thưởng tiền. Vậy, Giu-đa lo tìm cơ hội nộp Chúa Giê-xu. **12** Ngày đầu của lễ Bánh Không Men, khi chiên con bị giết cho lễ Vượt Qua, các môn đệ đến hỏi Chúa: ‘Thầy muốn ăn lễ Vượt Qua tại đâu? Xin Thầy chỉ bảo để chúng con sửa soạn.’ **13** Chúa Giê-xu liền sai hai môn đệ đến Giê-ru-sa-lem và căn dặn: ‘Các

sứ đồ cùng đến. **18** Khi mọi người đang ngồi ăn, Chúa Giê-xu phán: “Ta quả quyết, một người trong các con sẽ phản Ta.” **19** Các môn đệ rất buồn bực, lần lượt hỏi: “Thưa Thầy, có phải con không?” **20** Chúa đáp: “Đó là một trong số mười hai người các con, là người đang nhúng bánh vào đĩa với Ta. **21** Vì Con Người phải hy sinh như lời Thánh Kinh đã nói. Nhưng khốn cho kẻ phản Con Người, thà nó chẳng sinh ra còn hơn!” **22** Khi đang ăn, Chúa lấy bánh, cầm tạ Đức Chúa Trời rồi bẻ ra trao cho các môn đệ: “Đây là thân thể Ta, các con hãy lấy ăn!” **23** Ngài cũng rót nước nho, cầm tạ rồi đưa cho các môn đệ cùng uống. **24** Chúa giải thích: “Đây là máu Ta, máu đổ ra cho nhiều người, để ấn chứng giao ước mới giữa Đức Chúa Trời và nhân loại. **25** Ta cho các con biết: Ta sẽ không uống nước nho này nữa cho đến ngày uống nước nho mới trong Nước của Đức Chúa Trời.” **26** Hát thánh ca xong, Chúa Giê-xu và các môn đệ đi lên núi Ô-liu. **27** Chúa Giê-xu nói với các môn đệ: “Các con sẽ lìa bỏ Ta như Thánh Kinh đã viết: ‘Ta sẽ đánh Người Chăn, và bày chiên sẽ chạy tan tác.’” **28** Nhưng sau khi Ta sống lại từ cõi chết, Ta sẽ qua xứ Ga-li-lê trước để gặp các con tại đó.” **29** Phi-e-rơ thưa: “Con sẽ chẳng xa Thầy, dù mọi người bỏ chạy!” **30** Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với con, Phi-e-rơ—đêm nay, trước khi gà gáy lần thứ hai, con sẽ chối Ta ba lần.” **31** Nhưng Phi-e-rơ cam kết: “Con thà chết chứ không chối Thầy đâu!” Các môn đệ khác cũng đều quả quyết như thế. **32** Chúa Giê-xu và các môn đệ vào vườn ô-liu gọi là Ghết-sê-mâne, Ngài bảo họ: “Các con ngồi đây, trong khi Ta

đi và cầu nguyện.” 33 Chúa chỉ đem Phi-e-rơ, trùm chay trốn. 53 Người ta giải Chúa Giê-xu Gia-cơ, và Giangi theo Ngài. Từ lúc đó, Ngài cảm đến dinh thày thượng tế, nơi các thày trưởng thày bối rối, sầu não vô cùng. 34 Ngài nói: “Linh tế, các trưởng lão, và các thày dạy luật đã họp hồn Ta buồn rầu tột độ! Các con ở đây và thức mặt đồng đú. 54 Phi-e-rơ theo sau Chúa xa xa, canh với Ta.” 35 Chúa đi một quãng, rồi quỳ cho đến khi vào sân dinh thày thượng tế. Ông sấp dưới đất, cầu xin cho giờ phút khung khiếp ngồi chung với bọn tuẫn cảnh, sưởi ấm bên đứng đến với Ngài nếu có thể được. 36 Ngài đồng lửa. 55 Các thày trưởng te và cả Hội Đồng cầu nguyện: “Thưa Cha, Cha có quyền làm mọi Quốc Gia tìm bằng chứng để ghép Chúa Giê-việc, xin cho Con khỏi uống chén này, nhưng xu vào tội tử hình, nhưng không tìm được. 56 xin theo ý Cha, chứ không theo ý Con.” 37 Khi Nhiều người vu cáo Chúa đủ điều, nhưng lời trở lại, Chúa thấy các môn đệ đang ngủ gục. chứng của họ mâu thuẫn nhau. 57 Sau đó, có Ngài gọi Phi-e-rơ: “Si-môn, con ngủ sao? Con người đứng lên làm chứng dối rằng: 58 “Chúng không thức với Ta được một giờ sao? 38 Phải tôi nghe người này nói: ‘Ta sẽ phá nát Đền Thờ tinh thức và cầu nguyện để khỏi sa vào vòng do con người xây cất, rồi trong ba ngày Ta sẽ cám dỗ. Vì tâm linh thật muôn, nhưng thể xác dựng một Đền Thờ khác, không bởi tay con yêu đuối.” 39 Chúa Giê-xu lại đi và cầu xin như người.” 59 Ngay điểm này, lời tố cáo của họ lần trước. 40 Lần này quay lại, Chúa thấy các cũng không phù hợp nhau. 60 Thày thượng môn đệ vẫn ngủ, mắt nhắm nghiền, không đổi té đứng dậy giữa hội đồng và hỏi Chúa: “Sao? đáp gì được. 41 Trở lại lần thứ ba, Chúa bảo họ: Anh trả lời thế nào về lời tố cáo đó?” 61 Nhưng “Bây giờ các con vẫn còn ngủ sao? Đủ rồi! Đã Chúa Giê-xu vẫn im lặng, không đáp một lời. đến lúc Con Người bị phản nộp vào tay bọn Thày thượng tế hỏi tiếp: “Anh có phải là Đáng gian ác. 42 Đứng dậy, đi với Ta. Kìa, kẻ phản Ta Mết-si-a, Con của Đáng Phước Lành không?” 62 đã tới!” 43 Ngay khi Chúa Giê-xu đang nói, Giu- Chúa Giê-xu đáp: “Phải, chính Ta. Rồi đây các đà, một trong mười hai sứ đồ, xông đến. Theo ông sẽ thấy Con Người ngồi bên phải ngai của sau là một toán người cầm gươm dao, gậy gộc, Đức Chúa Trời quyền năng, và cõi mây trời trở do các thày trưởng te, các thày dạy luật, và các lại trần gian.” 63 Thày thượng te xé áo mình và trưởng lão sai đến. 44 Tên phản Chúa đã ra ám nói: “Chúng ta cần gì nhân chứng nữa! 64 Quý hiệu: “Tôi hôn người nào, các anh cứ bắt dẫn Ngài vừa nghe tận tai lời phạm thượng. Vậy đi!” 45 Vì vậy, vừa đến nơi, Giu-đa trán tráo quý ngài quyết định thế nào?” Các lãnh tụ Do xông lên chào Chúa: “Lạy Thày!” Rồi nó hôn Thái đều đồng ý lên án tử hình Chúa Giê-xu. 65 Chúa. 46 Bọn kia liền bắt giữ Chúa Giê-xu. 47 Người ta khặc nhổ vào mặt Chúa, bịt mắt Chúa, Nhưng có một người đứng gần đó rút gươm đánh đầm Ngài rồi nói: “Thứ đoán xem, ai vừa chém đầy tớ của thày thượng te, đứt mất một đánh anh đó?” Bọn lính canh cũng vả vào mặt vành tai. 48 Chúa Giê-xu hỏi họ: “Ta đâu phải Ngài và giải đi. 66 Phi-e-rơ đang ở ngoài sân, trộm cướp mà các ông đem gươm dao, gậy gộc một đầy tớ gái của thày thượng te bước đến, 67 đến bắt? 49 Hằng ngày Ta vẫn ở với các ông, thấy ông đang ngồi sưởi, lại gần nhìn mặt rồi giảng dạy trong Đền Thờ, sao các ông không nói: “Anh cũng là đồ đệ của Giê-xu, người Nabi bắt Ta? Nhưng những việc này xảy ra để làm xa-rét!” 68 Nhưng Phi-e-rơ chối: “Chị nói gì tôi ứng nghiệm lời tiên tri trong Thánh Kinh nói không hiểu!” Rồi ông đi ra cổng liền có tiếng gà về Ta.” 50 Tất cả môn đệ đều bỏ Chúa trốn biệt. gáy. 69 Chị đầy tớ nhìn thấy, báo cho những 51 Có một thanh niên đi theo Chúa, chỉ choàng người đứng chung quanh: “Anh ấy theo phe trên người một tấm khăn. Toán người kia túm Giê-xu đó!” 70 Phi-e-rơ liền chối một lần nữa. bắt anh, 52 nhưng anh buông tấm khăn, trần Một lát sau, những người đứng chung quanh tố

Phi-e-ro: “Đúng rồi! Anh cũng thuộc bọn Giê-xu, vì anh là người Ga-li-lê.” 71 Phi-e-ro liền lạy. 20 Ché giê-xong, chúng cởi áo màu tía ra, thề độc: “Tôi không biết người mày ông nói đó mặc áo dài lại cho Chúa, rồi dẫn Ngài đi đóng là ai cả! Nếu tôi dối, xin sự rủa sả giáng trên đỉnh trên cây thập tự. 21 Si-môn, người xứ Ly-tôi.” 72 Vừa lúc ấy, gà gáy lần thứ hai. Phi-e-ro bị, vừa từ thôn quê lên Giê-ru-sa-lem, bị bọn sự nhớ lại lời Chúa Giê-xu: “Trước khi gà gáy lính bắt vác cây thập tự cho Chúa Giê-xu. (Si-lần thứ hai, con sẽ chối Ta ba lần!) Ông liền môn là cha của A-lết-xan-đơ và Ru-phu). 22 thốn thức khóc.

15 Ngay sáng hôm sau, các thầy trưởng tế, các trưởng lão, các thầy dạy luật, và cả Hội Đồng Quốc Gia họp nhau thảo luận. Họ trói Chúa Giê-xu lại và giải Ngài qua Phi-lát, tổng trấn La Mã. 2 Phi-lát hỏi Chúa: “Anh có phải là Vua người Do Thái không?” Chúa Giê-xu đáp: “Phải.” 3 Các thầy trưởng tế tố cáo Ngài nhiều tội. 4 Phi-lát hỏi Chúa: “Anh không trả lời gì hết sao? Người ta tố cáo anh đủ điều đó!” 5 Chúa Giê-xu vẫn không đáp, khiến Phi-lát rất ngạc nhiên. 6 Hằng năm đến lễ Vượt Qua, Phi-lát có lệ phóng thích một người tù theo thỉnh nguyện của dân chúng. 7 Năm ấy có Ba-ra-ba bị giam trong ngục cùng một số phạm nhân can tội cỏ sát, nhân cuộc nổi dậy chống chính quyền La Mã. 8 Dân chúng kéo đến xin Phi-lát phóng thích một người tù theo thông lệ. 9 Phi-lát hỏi: “Các anh muốn ta tha Vua người Do Thái không?” 10 Vì Phi-lát biết rõ các thầy trưởng tế bắt Chúa nộp cho ông chỉ vì lòng ganh ghét. 11 Nhưng các thầy trưởng tế sách động quần chúng yêu cầu Phi-lát phóng thích Ba-ra-ba. 12 Phi-lát hỏi lại: “Còn người các anh gọi là Vua người Do Thái, ta phải xử sao đây?” 13 Họ hét lớn: “Đóng đinh nó trên cây thập tự!” 14 Phi-lát hỏi: “Tại sao? Người ấy có tội gì đâu?” Nhưng họ gầm thét: “Đóng đinh hắn trên cây thập tự!” 15 Để mua chuộc lòng dân, Phi-lát phóng thích Ba-ra-ba cho họ, đồng thời sai đánh Chúa Giê-xu rồi giao cho lính đem đóng đinh trên cây thập tự. 16 Quân lính giải Chúa vào dinh tổng trấn, rồi tập họp cả đại đội. 17 Chúng mặc cho Ngài tấm áo màu tía, bện chiếc mao bằng gai đai lên đầu Ngài. 18 Chúng già vờ chào: “Lạy Vua người Do Thái!” 19 Rồi lấy gậy sậy đập lên

đầu Chúa, khạc nhổ vào mặt Chúa, và quỳ gối là Đồi Sọ). 23 Chúng cho Ngài uống rượu pha với chất nhựa thơm, nhưng Ngài không uống. 24 Bọn lính đóng đinh Chúa trên cây thập tự. Chúng gieo súc sắc chia nhau bộ áo của Ngài, mỗi người lãnh một phần. 25 Chúa bị đóng đinh vào khoảng chín giờ sáng. 26 Tấm bảng tội trạng ghi mấy chữ: “Vua người Do Thái.” 27 Bọn lính cũng đóng đinh hai tướng cướp trên cây thập tự, một tên bên phải, một tên bên trái Chúa. 28 Việc xảy ra đúng như lời tiên tri trong Thánh Kinh: “Ngài bị kể vào hàng phạm nhân.” 29 Khách qua đường lắc đầu, sỉ nhục Chúa: “Hal! Anh đòi phá nát Đền Thờ rồi xây lại trong ba ngày! 30 Sao không tự giải cứu và xuống khỏi cây thập tự đi!” 31 Các thầy trưởng tế và các thầy dạy luật cũng chế nhạo: “Hắn cứu người khác giỏi lắm mà cứu mình không nổi!” 32 Nay, Đáng Mết-si-a, Vua người Do Thái! Phải xuống khỏi cây thập tự cho chúng tôi thấy, chúng tôi mới tin chứ!” Hai tên cướp bị đóng đinh với Chúa cũng sỉ nhục Ngài. 33 Lúc giữa trưa, khắp đất đều tối đen như mực cho đến ba giờ chiều. 34 Đúng ba giờ, Chúa Giê-xu kêu lớn: “Ê-li, Ê-li, la-ma-sa-bách-ta-ni” nghĩa là “Đức Chúa Trời ơi! Đức Chúa Trời ơi! Sao Ngài lìa bỏ Con?” 35 Nghe tiếng kêu, mấy người đứng gần bảo: “Này, hắn gọi Ê-li!” 36 Một người chạy đi lấy bông đá tắm rượu chua, buộc vào đầu cây sậy đưa lên cho Chúa nhấm, và nói: “Để chờ xem Ê-li có đến đem hắn xuống không!” 37 Chúa Giê-xu kêu lên một tiếng lớn, rồi tắt thở. 38 Bức màn trong Đền Thờ bị xé làm đôi từ trên xuống dưới. 39 Viên đội trưởng La Mã đứng trước cây thập tự, thấy Chúa qua đời như thế, liền nhìn nhận: “Người này đúng là Con Đức Chúa Trời!” 40

Một số phụ nữ nhìn từ xa. Trong số đó có Ma-đơ-len, Ma-ri (mẹ Gia-cơ nhỏ và Giô-sép), nói Chúa Giê-xu sống lại và Ma-ri đã thấy Ngài, cùng Sa-lô-mê. **41** Khi Chúa còn ở Ga-li-lê, họ đã các môn đệ đều không tin. **12** Sau đó, Chúa lấy cùng nhiều phụ nữ khác đi theo phục vụ Ngài. hình dạng khác hiện ra cho hai môn đệ đang Họ mới theo Chúa lên Giê-ru-sa-lem để dự lễ trên đường về quê. **13** Hai người ấy liền quay Vượt Qua. **42** Hôm đó, nhằm ngày thứ Sáu, là lại Giê-ru-sa-lem thuật cho các môn đệ khác, ngày chuẩn bị, trước ngày Sa-bát. Đến chiều nhưng cũng chẳng ai tin. **14** Về sau, Chúa hiện tối, **43** Giô-sép, người A-ri-ma-thê, một nhân ra cho mười một sú đồ giữa một bữa ăn. Ngài viên có uy tín trong Hội Đồng Quốc Gia, từng quở trách họ đã hoài nghi, cứng lòng không trông đợi Nước của Đức Chúa Trời, đã bạo dạn tin lời những người gặp Ngài sống lại. **15** Chúa đến xin Phi-lát cho lanh xác Chúa Giê-xu. **44** phán các môn đệ: “Hãy đi khắp thế giới, công Phi-lát không tin Chúa Giê-xu đã chết, nên gọi bố Phúc Âm cho cả nhân loại. **16** Ai tin và chịu viên đại đội trưởng đến phôi kiềm. **45** Khi viên báp-tem sẽ được cứu, còn ai không tin sẽ bị kết sĩ quan xác nhận Chúa Giê-xu đã tắt hơi, Phi-lát tội. **17** Người tin Ta sẽ thực hiện những phép lạ cho phép Giô-sép được lanh xác Ngài. **46** Giô- này: Nhân danh Ta đuổi quỷ, nói những ngôn sép mua một cây vải gai, gỡ xác Chúa Giê-xu ngũ mới, **18** bắt rắn trong tay hay uống phải xuồng khâm liệm, chôn trong huyệt đá đục bên thuốc độc cũng không bị hại, đặt tay trên các sườn núi, rồi lăn một tảng đá lớn chặn trước người bệnh thì họ được lành.” **19** Phán dặn cửa mộ. **47** Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri, mẹ Giô- các môn đệ xong, Chúa Cứu Thế Giê-xu được sép theo dõi nêu biết nơi an táng Chúa Giê-xu. tiếp rước lên trời, ngồi bên phải ngai Đức Chúa Trời. **20** Các môn đệ đi khắp nơi công bố Phúc Âm. Chúa cùng làm việc với các môn đệ, xác nhận lời họ truyền giảng bằng nhiều phép lạ.

16 Chiều thứ Bảy, nhằm ngày Sa-bát kết thúc, Ma-ri Ma-đơ-len, Ma-ri, mẹ Gia-cơ, và Sa-lô-mê đi mua hương liệu ướp xác Chúa Giê-xu. **2** Sáng sớm Chúa Nhật, lúc mặt trời mới mọc, họ rủ nhau đi thăm mộ, **3** dọc đường băn khoăn không biết phải nhờ ai lăn tảng đá khỏi cửa mộ. **4** Nhưng khi đến nơi, thì tảng đá lớn đã được lăn đi rồi. **5** Khi bước vào trong mộ, họ thấy một thanh niên mặc áo trắng ngồi bên phải, họ giật mình hoảng sợ. **6** Thanh niên nói: “Đừng sợ! Tôi biết các bà tìm Chúa Giê-xu ở Na-xa-rét. Ngài chịu đóng đinh nhưng đã sống lại rồi, không còn ở đây đâu! Hãy xem chỗ người ta đặt xác Ngài, **7** và đi báo cho các môn đệ Ngài và cho Phi-e-rơ biết Chúa đi trước lên xứ Ga-li-lê để gặp họ, đúng như Ngài đã phán dặn.” **8** Các bà run rẩy, sợ hãi chạy ra và trốn khỏi mộ. Họ sợ hãi đến nỗi không nói gì được với ai. **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Sau khi sống lại sáng sớm Chúa Nhật, Chúa Giê-xu hiện ra trước nhất cho Ma-ri Ma-đơ-len, người được Ngài giải thoát khỏi bảy quỷ dữ. **10** Ma-ri liền đi báo tin cho các

Lu-ca

cao tuổi lăm ròi!” 19 Thiên sứ đáp: “Tôi là Gáphiên! Tôi thường đứng trước mặt Đức Chúa

1 Thưa ngài Thê-ô-phi-lơ thân kính, trước đây Trời. Chính Ngài sai tôi đến báo tin mừng cho đã có nhiều người ghi chép những sự việc ông. 20 Ông không tin lời tôi, nên sẽ bị cảm cho đã hoàn thành giữa chúng ta. 2 Họ biện soạn đến khi đứa trẻ ra đời. Nhưng lời tôi nói, đến theo lời tường thuật của các môn đệ đầu tiên đúng kỹ sẽ thành sự thật.” 21 Dân chúng đứng và của nhiều nhân chứng. 3 Do đó, tôi đã sưu bên ngoài chờ Xa-cha-ri, ngạc nhiên vì ông ở tầm, kiểm chứng tất cả sử liệu và viết lại theo quá lâu trong Đền Thờ. 22 Lúc trở ra, Xa-cha-ri thứ tự để kính gửi ngài xem. 4 Ước mong công không nói được, phải dùng tay ra dấu, nên họ trình khảo cứu này chứng tỏ những điều ngài biết ông vừa thấy khai tượng trong Đền Thờ. đã học hỏi là chính xác. 5 Thời Vua Hê-rốt cai 23 Khi mãn phiên phục vụ, Xa-cha-ri về nhà. 24 trị xứ Giu-dê, thày Tế lễ Xa-cha-ri, thuộc ban Sau đó, Ê-li-sa-bét có thai, sống ẩn dật trong A-bi-gia, lo việc tế lễ trong Đền Thờ. Vợ là Ê-li- năm tháng. 25 Bà tự nhủ: “Chúa thật nhân từ, sa-bét cũng thuộc dòng họ A-rôn. 6 Ông bà là Ngài đã xóa bỏ sự nhục nhã cho ta rồi!” 26 Qua người công chính trước mặt Đức Chúa Trời, tháng thứ sáu, Đức Chúa Trời sai thiên sứ Gáphiên giữ trọng vẹn điều răn và luật lệ của Ngài. 27 đến thành Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê, 28 đến 7 Họ không có con vì Ê-li-sa-bét hiềm muộn, thăm Ma-ri là một trinh nữ đã hứa hôn với và cả hai đều đã cao tuổi. 8 Một hôm, Xa-cha- Giô-sép, thuộc dòng Vua Đa-vít. 29 Thiên sứ ri vào Đền Thờ lo việc tế lễ theo phiên thứ. 9 nói: “Chào cô, người được ơn của Chúa! Chúa ở Ông bắt thăm nhằm phần việc dâng hương cho với cô!” 29 Ma-ri bối rối, tự hỏi lời chào ấy có Chúa trong Đền Thờ. 10 Lúc ông dâng hương, nghĩa gì. 30 Thiên sứ giải thích: “Đừng sợ, vì dân chúng cầu nguyện ngoài sân. 11 Thình lình, Đức Chúa Trời đã ban đặc ân cho cô. 31 Cô sắp một thiên sứ của Chúa hiện đến với ông, đứng có thai, sinh con trai, và đặt tên là Giê-xu. 32 bên phải bàn thờ dâng hương. 12 Xa-cha-ri Con Trai đó rất cao quý, sẽ được xưng là Con nhìn thấy, giật mình hoảng sợ. 13 Thiên sứ nói: của Đáng Chí Cao. Chúa là Đức Chúa Trời sẽ “Xa-cha-ri, đừng sợ! Tôi đến báo tin Đức Chúa ban cho Ngài ngôi vua của Đa-vít. 33 Ngài sẽ Trời đã nghe lời ông cầu nguyện. Ê-li-sa-bét, vợ cai trị Ít-ra-ên mãi mãi; nước Ngài tồn tại đời ông sẽ sinh con trai, hãy đặt tên con trai ấy là đời.” (aiôn g165) 34 Ma-ri hỏi thiên sứ: “Tôi là Giăng. 14 Con trai sẽ là niềm vui lớn cho ông trinh nữ, làm sao có con được?” 35 Thiên sứ bà, và nhiều người cũng sẽ hân hoan khi nó đáp: “Chúa Thánh Linh sẽ giáng trên cô, quyền ra đời, 15 vì con trai sẽ được quý trọng trước năng Đáng Chí Cao sẽ bao phủ cô, cho nên Con mặt Chúa. Con trai ấy sẽ không bao giờ uống Thánh sinh ra sẽ được gọi là Con Đức Chúa rượu nhưng được đầy dẫy Chúa Thánh Linh từ Trời. 36 Như trường hợp Ê-li-sa-bét, bà con của khi còn trong lòng mẹ. 16 Con trai sẽ dìu dắt cô là người đã già, quá tuổi sinh nở, mà cũng nhiều người Ít-ra-ên trở về với Chúa là Đức có thai được sáu tháng rồi. 37 Vì chẳng có việc Chúa Trời của họ. 17 Con trai sẽ có tinh thần gì Đức Chúa Trời không làm được.” 38 Ma-ri và khí lực dũng mãnh như tiên tri Ê-li thời xưa: “Tôi là đầy tớ Chúa, sẵn sàng vâng theo ý xưa. Con trai sẽ dọn đường cho Chúa, chuẩn bị muôn Chúa. Xin Chúa thực hiện mọi điều ông dân chúng sẵn sàng đón tiếp Ngài. Con trai sẽ nói.” Sau đó thiên sứ rời khỏi cô. 39 Mấy ngày hòa giải cha với con, làm cho kẻ bội nghịch trở sau, Ma-ri vội vã lên đường, đến một thành tên khôn ngoan như người công chính.” 18 phố miền đồi núi xứ Giu-dê, 40 nơi Xa-cha-ri Xa-cha-ri nói với thiên sứ: “Việc đó làm sao sinh sống. Cô vào nhà và chào thăm Ê-li-sa- thực hiện được? Vì tôi đã già, vợ tôi cũng đã bết. 41 Vừa nghe tiếng Ma-ri chào, thai trong

bụng Ê-li-sa-bét liền nhảy mừng, Ê-li-sa-bét nói tiên tri: **68** “Tôn ngợi Chúa là Đức Chúa được đầy dẫy Chúa Thánh Linh. **42** Ê-li-sa-bét Trời của Ít-ra-ên, vì Ngài đã thăm viếng và cứu vui mừng và nói lớn với Ma-ri: “Cô là người thuộc dân Ngài. **69** Ngài sai Đáng Cứu Rỗi đến được phước nhất trong giới phụ nữ! Thai trong với chúng tôi, sinh ra trong dòng họ Đa-vít, đầy lòng cô thật phước hạnh lớn lao! **43** Thật vinh tú Ngài, **70** đúng theo lời hứa của Ngài qua mỗi dự cho tôi vì được mẹ Chúa tôi đến thăm! **44** miệng các tiên tri thánh ngày xưa. (**aiôn g165**) **71** Vừa nghe cô chào hỏi, thai trong bụng tôi đã Ngài sẽ giải cứu chúng tôi khỏi kẻ thù nghịch nhảy mừng. **45** Đức Chúa Trời ban phước cho và người ghen ghét chúng tôi. **72** Ngài bày tỏ cô, vì cô tin lời Ngài hứa sẽ thành sự thật.” **46** lòng thương xót tổ phụ chúng tôi, nhớ lại giao Ma-ri đáp: “Tâm hồn tôi ca ngợi Chúa. **47** Tâm ước thánh của Ngài— **73** giao ước Ngài đã thề linh tôi hân hoan vì Đức Chúa Trời, Đáng Cứu với Áp-ra-ham, tổ phụ chúng tôi. **74** Chúng tôi Rỗi tôi. **48** Chúa đã lưu ý đến nô tỳ hèn mọn được giải thoát khỏi kẻ thù nghịch, cho chúng của Ngài, và từ nay, mọi thế hệ sẽ khen tôi là tôi được mạnh dạn phụng sự Đức Chúa Trời, người được phước. **49** Đáng Toàn Năng đã làm **75** và mãi mãi sống thánh thiện, công chính những việc lớn cho tôi, Danh Ngài là Thánh. **50** trước mặt Ngài. **76** Còn con, con trai bé nhỏ của Ngài thương xót người kính sợ Ngài từ đời này ta, sẽ được xưng là tiên tri của Đáng Chí Cao, sang đời khác. **51** Khi cánh tay Ngài đưa ra thề vì con sẽ dọn đường cho Chúa. **77** Con sẽ chỉ hiện quyền năng, mưu trí người kiêu ngạo liền cho dân Ngài biết con đường cứu rỗi nhờ sự tan biến. **52** Ngài truất phế các vua chúa xuống tha tội. **78** Bởi lòng thương xót của Đức Chúa và cất nhắc người thấp hèn lên. **53** Ngài cho Trời, mà ánh bình minh sấp chiếu trên chúng người đói được no nê và đuổi người giàu về tay ta, **79** soi sáng người ngồi trong cõi tối tăm và không. **54** Ngài nhớ lại sự thương xót, nên cứu dưới bóng tử vong, dùi dắt chúng ta vào néo an giúp Ít-ra-ên, đầy tớ Ngài. **55** Vì Ngài đã hứa lành.” **80** Giangi lớn lên, có ý chí mạnh mẽ. Ông với tổ phụ chúng ta, với Áp-ra-ham và cả dòng sống trong hoang mạc cho đến khi công khai tống người đến muôn đời.” (**aiôn g165**) **56** Ma-ri ở mình trước người Ít-ra-ên.

lại với Ê-li-sa-bét độ ba tháng rồi trở về nhà mình. **57** Đến ngày mân nguyệt, Ê-li-sa-bét sinh được một con trai. **58** Bà con lảng gièng đều hoan hỉ khi nghe tin Chúa thương xót bà cách đặc biệt. **59** Được tám ngày, họ đến làm lễ cắt bì cho đứa bé, và định đặt tên nó là Xa-cha-ri, theo tên cha, **60** nhưng mẹ đứa bé quả quyết: “Không! Tên nó là Giangi!” **61** Họ nói: “Họ hàng ta đâu có ai mang tên đó?” **62** Rồi ra dấu hỏi Xa-cha-ri muốn đặt tên gì cho đứa bé? **63** Ông sai lấy bảng viết: “Tên nó là Giangi!” Mọi người đều kinh ngạc. **64** Ngay lúc ấy, Xa-cha-ri nói được, và ca ngợi Đức Chúa Trời. **65** Hàng xóm lảng gièng đều kinh sợ, đồn việc ấy khắp miền đồi núi xứ Giu-dê. **66** Mọi người nghe chuyện đều ngãm nghĩ: “Không biết tương lai đứa bé sẽ ra sao? Vì rõ ràng tay Chúa phù hộ nó.” **67** Xa-cha-ri được đầy dẫy Chúa Thánh Linh, liền

2 Thời đó, Hoàng đế La Mã Âu-gút-tor ra lệnh kiểm kê dân số khắp Đế quốc La Mã. **2** (Đây là cuộc kiểm kê dân số đầu tiên, được thực hiện thời Qui-ri-ni làm tổng trấn xứ Sy-ri.) **3** Mọi người đều phải về quê đăng ký. **4** Vì Giô-sép thuộc dòng họ Đa-vít, nên phải từ thành Na-xa-rét xứ Ga-li-lê, về làng Bết-lê-hem, xứ Giu-dê, quê hương Vua Đa-vít, **5** đăng ký cho mình và cô Ma-ri, vị hôn thê đang có thai. **6** Về đến Bết-lê-hem, Ma-ri tới ngày sinh nở. **7** Cô sinh con trai đầu lòng, lấy khăn bọc lại, đặt trong máng cỏ, vì nhà quán không còn chỗ trọ. **8** Tại miền đó, có mấy người chăn chiên đang ở ngoài đồng, thức đêm canh giữ bầy chiên. **9** Thình lình, một thiên sứ của Chúa hiện ra, hào quang Chúa chói lòa khắp nơi. Họ vô cùng kinh hãi, **10** nhưng thiên sứ liền trấn an: “Đừng sợ, tôi đến báo cho các anh một tin mừng. Tin

này sẽ đem lại niềm vui lớn cho mọi người. 11 ên, dân Ngài!" 33 Giô-sép và Ma-ri kinh ngạc về Đêm nay, Đáng Cứu Rồi—phải, Đáng Mết-si-a, là những lời Si-mê-ôn nói về Con Trẻ. 34 Sau khi Chúa—đã ra đời tại Bết-lê-hem, thành Đa-vít! 12 cầu phước lành cho hai người, Si-mê-ôn nói Các anh sẽ nhận ra Ngài bởi dấu hiệu: Các anh riêng với Ma-ri: "Con Trẻ này sẽ làm cho nhiều gấp một em bé quần khăn nằm trong máng cỏ." người Ít-ra-ên vấp ngã trong khi nhiều người 13 Thình lình, vô số các thiên sứ hiện ra, hợp được giải cứu. Con Trẻ sẽ bị người ta chống với thiên sứ ấy ca ngợi Đức Chúa Trời: 14 "Vinh đỗi. 35 Kết quả là những tư tưởng thầm kín của quang Đức Chúa Trời nơi chí cao, bình an dưới họ bị phơi ra ánh sáng. Còn bà sẽ bị đau đớn đất cho người được ơn!" 15 Khi các thiên sứ lên như gươm đâm thấu vào tâm hồn bà!" 36 Hôm trời, các người chăn chiên bảo nhau: "Chúng ta đó, nữ Tiên tri An-ne cũng có mặt trong Đền hãy tới làng Bết-lê-hem xem chuyện lạ Chúa Thờ. Bà là con gái của Pha-nu-ên, thuộc đại tộc vừa cho biết!" 16 Họ vội vã đến nơi, gặp Ma-A-se, trước kia đã sống với chồng được bảy ri, Giô-sép, và thấy Con Trẻ đang nằm trong năm, 37 rồi ở góa cho đến năm tám mươi bốn máng cỏ. 17 Họ liền thuật lại việc vừa xảy ra tuổi. Bà cứ ở luôn trong Đền Thờ, ngày đêm và những lời thiên sứ nói về Con Trẻ. 18 Mọi thờ phượng Đức Chúa Trời, kiêng ăn và cầu người nghe đều ngạc nhiên, 19 riêng Ma-ri ghi nguyện. 38 Lúc Si-mê-ôn nói chuyện với Ma-nhớ từng chi tiết và suy nghiệm trong lòng. 20 ri và Giô-sép, bà cũng vừa tối đó, cảm tạ Đức Các người chăn chiên trở về, ca tụng Đức Chúa Trời và báo cho mọi người biết Đáng Cứu Trời về những điều nghe thấy, đúng như lời Chuộc họ trông đợi đã đến rồi. 39 Sau khi làm thiên sứ nói. 21 Tám ngày sau, Con Trẻ chịu lễ xong mọi việc theo luật pháp của Chúa, Giô-sép cắt bì và được đặt tên là Giê-xu, như thiên sứ và Ma-ri trở về Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê. 40 Tại đó, đã dặn trước khi Ngài giáng sinh. 22 Khi những Con Trẻ lớn lên, khỏe mạnh, đầy khôn ngoan, ngày thanh tẩy theo luật Môi-se đã mãn sau và ơn phước của Đức Chúa Trời. 41 Hằng năm, khi sinh con, Ma-ri và Giô-sép đem Con Trẻ lên Giô-sép và Ma-ri đều lên Giê-ru-sa-lem dự lễ Giê-ru-sa-lem dâng lên Chúa. 23 Vì luật Chúa Vượt Qua. 42 Khi Chúa Giê-xu được mười hai dạy: "Mọi con trai đều lòng phải dâng lên Chúa tuổi, Ngài theo cha mẹ đi dự lễ. 43 Sau đó, cha Hằng Hữu," 24 và "dâng một cặp chim cu hay mẹ trở về nhà. Chúa Giê-xu vẫn ở tại Giê-ru-bồ câu to" theo luật định của Chúa. 25 Lúc đó, sa-lem mà ông bà không biết. 44 Họ định ninh tại Giê-ru-sa-lem có một người tên là Si-mê- Ngài cùng đi với đám đông, nên cứ đi suốt một ôn. Ông là người công chính, mộ đạo, và ngày ngày, đến tối mới tìm trong nhóm bà con bạn đêm trông đợi Đáng Mết-si-a đến để giải cứu hữu. 45 Tìm không được, họ trở lại Giê-ru-sa-Ít-ra-ên. Chúa Thánh Linh ngự trong lòng ông, lem. 46 Ba ngày sau, ông bà tìm gặp Ngài đang 26 và cho biết ông sẽ được thấy Đáng Mết-si-a ngồi trong Đền Thờ, giữa các thầy dạy luật, của Chúa trước khi qua đời. 27 Hôm đó, Chúa chắt vấn và bàn cãi nhiều vấn đề quan trọng. Thánh Linh thúc giục ông vào Đền Thờ, nhằm 47 Mọi người đều ngạc nhiên về kiến thức và lúc Ma-ri và Giô-sép đem Con Trẻ đến dâng lời đối đáp của Ngài. 48 Thấy thế cha mẹ Ngài lên Chúa đúng theo luật lệ. 28 Si-mê-ôn bàng vô cùng sững sốt. Mẹ Ngài trách: "Con ơi, sao Con Trẻ và tôn ngợi Đức Chúa Trời: 29 "Lạy con để cha mẹ như thế này? Cha mẹ phải vất Chúa Chí Cao, bây giờ con có thể an vui qua và lo lắng tìm con!" 49 Ngài hỏi: "Cha mẹ tìm đời, theo lời hứa của Ngài. 30 Vì chính mắt con con làm chi? Cha mẹ không biết con phải lo đã thấy Đáng Cứu Chuộc 31 mà Ngài chuẩn bị việc Cha con sao?" 50 Nhưng ông bà chẳng hiểu cho nhân loại. 32 Ngài là ánh sáng rọi đe dọa Ngài nói gì. 51 Sau đó, Ngài trở về Na-xa-rét, cho các dân tộc, là vinh quang cho người Ít-ra-phục tùng cha mẹ. Mẹ Ngài ghi nhớ mọi việc

trong lòng. 52 Chúa Giê-xu càng thêm khôn lớn, báp-tem bằng nước, nhưng Đáng sấp đến sẽ càng đẹp lòng Đức Chúa Trời và mọi người.

3 Năm thứ mươi lăm đời Hoàng đế La Mã Ti-be-rơ. Khi đó Phi-lát làm tổng trấn xứ Giude; Hê-rốt làm vua xứ Ga-li-lê; em Hê-rốt là Phi-líp cai trị xứ I-tu-rê và Tra-cô-nít; Ly-sa-nia cai trị xứ A-bi-len. 2 An-ne và Cai-phe giữ chức thượng tế. Bấy giờ, Giăng, con Xa-cha-ri, nghe tiếng gọi của Đức Chúa Trời trong hoang mạc. 3 Giăng đi khắp lưu vực sông Giô-đan, dạy mọi người phải chịu báp-tem để chứng tỏ lòng ăn năn, và quay về Đức Chúa Trời để được tha tội. 4 Theo lời Tiên tri Y-sai nói về Giăng: “Người là tiếng gọi nơi hoang dã: ‘Phải dọn đường cho Chúa! Ngay thật mở lòng chờ đón Ngài! 5 Hãy lập đầy các thung lũng, và san phẳng các núi đồi. Hãy làm cho thẳng những khúc quanh co, và san cho bằng những chỗ gồ ghề. 6 Và nhân loại sẽ thấy sự cứu chuộc từ Đức Chúa Trời.’” 7 Giăng cảnh cáo đoàn dân đến xin chịu báp-tem: “Con cái loài rắn! Làm sao các ông có thể tránh thoát hình phạt của Đức Chúa Trời? 8 Muốn chịu báp-tem, các ông phải có một đời sống mới, chứng tỏ lòng ăn năn trở lại với Đức Chúa Trời. Đừng tưởng mình là dòng dõi Áp-ra-ham thì Đức Chúa Trời sẽ dung tha, vì Đức Chúa Trời có quyền biến những hòn đá này thành con cháu Áp-ra-ham. 9 Lưỡi búa xét đoán của Đức Chúa Trời đã vung lên! Cây nào không sinh quả tốt sẽ bị Ngài đốn và ném vào lửa!” 10 Dân chúng hỏi: “Vậy chúng tôi phải làm gì?” 11 Giăng đáp: “Phải chia cơm sẻ áo cho người nghèo!” 12 Những người thu thuế—hạng người mang tiếng xấu trong xã hội—cũng đến chịu báp-tem. Họ hỏi: “Chúng tôi phải làm gì?” 13 Ông đáp: “Phải liêm khiết, đừng lạm thu các sắc thuế nhà nước đã án định.” 14 Các quân nhân cũng hỏi: “Còn chúng tôi phải làm gì?” Giăng đáp: “Đừng áp bức hay vu cáo để tống tiền, nhưng phải bằng lòng với đồng lương của mình!” 15 Lúc ấy, mọi người trông đợi Đáng Mết-si-a đều muốn biết Giăng có phải là Đáng Mết-si-a không. 16 Giăng giải đáp: “Tôi chỉ làm

làm báp-tem bằng Chúa Thánh Linh và lửa. Người cao quý hơn tôi vô cùng, tôi không đáng mở quai dép cho Người. 17 Người sẽ sảy lúa thật sạch, đem trữ lúa vào kho, và đốt rơm rác trong lò lửa chẳng hề tắt.” 18 Giăng còn dùng nhiều lời khuyên cáo khác mà công bố Phúc Âm. 19 Giăng còn công khai chỉ trích Hê-rốt An-ti-pa, vua chư hầu, vì vua cưới em dâu là Hê-rô-đia, vợ của em mình, và làm nhiều việc gian ác. 20 Hê-rốt còn làm thêm một điều ác nữa là bắt Giăng giam vào ngục. 21 Khi toàn dân đều được báp-tem, Chúa Giê-xu cũng chịu báp-tem. Lúc Ngài đang cầu nguyện, bầu trời mở ra, 22 Chúa Thánh Linh lấy hình chim bồ câu ngự xuống trên Ngài, và có tiếng từ trời tuyên phán: “Con là Con yêu dấu của Ta, làm hài lòng Ta hoàn toàn.” 23 Khi Chúa Giê-xu bắt đầu chức vụ, tuổi Ngài khoảng ba mươi. Người ta tin Chúa Giê-xu là con Giô-sép. Giô-sép con Hê-li. 24 Hê-li con Mát-tát. Mát-tát con Lê-vi. Lê-vi con Mên-chi. Mên-chi con Gia-ne. Gia-ne con Giô-sép. 25 Giô-sép con Ma-ta-thia. Ma-ta-thia con A-mốt. A-mốt con Na-hum. Na-hum con Éch-li. Éch-li con Na-ghê. 26 Na-ghê con Ma-át. Ma-át con Ma-ta-thia. Ma-ta-thia con Sê-mê-in. Sê-mê-in con Giô-séch. Giô-séch con Giô-đa. 27 Giô-đa con Giô-a-nan. Giô-a-nan con Rê-sa. Rê-sa con Xô-rô-ba-bê-n. Xô-rô-ba-bê-n con Sa-la-thi-ên. Sa-la-thi-ên con Nê-ri. 28 Nê-ri con Mên-chi. Mên-chi con A-đi. A-đi con Cô-sam. Cô-sam con Èn-ma-đan. Èn-ma-đan con Èr-ơ. 29 È-ơ con Giô-suê. Giô-suê con È-li-ê-se. È-li-ê-se con Giô-rim. Giô-rim con Mát-thát. Mát-thát con Lê-vi. 30 Lê-vi con Si-mê-ôn. Si-mê-ôn con Giu-đa. Giu-đa con Giô-sép. Giô-sép con Giô-nam. Giô-nam con È-li-a-kim. 31 È-li-a-kim con Mê-lê-a. Mê-lê-a con Mên-na. Mên-na con Mát-ta-tha. Mát-ta-tha con Na-than. Na-than con Đa-vít. 32 Đa-vít con Gie-sê. Gie-sê con Ô-bết. Ô-bết con Bô-ô. Bô-ô con Sa-la. Sa-la con Na-ách-son. 33 Na-ách-son con A-mi-na-đáp. A-mi-na-đáp con Át-min. Át-min con A-ro-ni. A-

rơ-ni con Éch-rôm. Éch-rôm con Pha-rê. Pha-rê 16 Chúa Giê-xu về Na-xa-rét, nơi Ngài sống từ con Giu-đa. 34 Giu-đa con Gia-cốp. Gia-cốp con thuở bé, Chúa thường vào hội đùờng vào ngày Y-sác. Y-sác con Áp-ra-ham. Áp-ra-ham con Sa-bát và đứng dậy đọc Thánh Kinh. 17 Người Tha-rê con Na-cô. 35 Na-cô con Sê-rúc. ta trao sách tiên tri Y-sai, Ngài mở ra đọc: 18 Sê-rúc con Rê-hu. Rê-hu con Bê-léc. Bê-léc con “Thánh Linh Chúa ngự trên tôi, Chúa ủy nhiệm Hê-be. Hê-be con Sa-la. 36 Sa-la con Cai-nam. tôi truyền giảng Phúc Âm cho người nghèo. Cai-nam con A-bác-sát. A-bác-sát con Sem. Sem Ngài sai tôi loan tin tù nhân được giải thoát, con Nô-ê. Nô-ê con Lê-méc. 37 Lê-méc con Mê- người khiếm thị được sáng, người bị áp bức tu-sê-la. Mê-tu-sê-la con Hê-nóc. Hê-nóc con được tự do, 19 và Chúa Hằng Hữu săn sàng ban Gia-rết. Gia-rết con Ma-ha-la-ên. Ma-ha-la-ên ân lành cho người tin nhận Ngài.” 20 Chúa gấp con Kê-nan. 38 Kê-nan con Ê-nót. Ê-nót con Sét. sách trả cho người giúp việc hội đùờng và ngồi Sét con A-đam. A-đam con Đức Chúa Trời.

4 Chúa Giê-xu đầy dẫy Chúa Thánh Linh, từ bờ sông Giô-đan trở về, liền được Chúa Thánh Linh đưa vào hoang mạc, 2 nơi ma quỷ cám dỗ trong bốn mươi ngày. Chúa nhịn ăn suốt thời gian ấy, nên Ngài đói. 3 Sau đó ma quỷ đến cám dỗ: “Thầy cứ hóa đá thành bánh mà ăn! Có thể mời chứng tỏ Thầy là Con Đức Chúa Trời!” 4 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Thánh Kinh chép: ‘Người ta sống không phải chỉ nhờ bánh.’” 5 Sau đó, Sa-tan đem Chúa lên cao, chỉ cho Ngài xem tất cả các nước trên thế giới trong giây phút. 6 Và hứa: “Tôi sẽ cho Thầy tất cả uy quyền và vinh quang của các nước đó. Vì tất cả đã giao cho tôi, tôi muốn cho ai tùy ý. 7 Tôi sẽ cho Thầy tất cả, nếu Thầy thờ lạy tôi.” 8 Chúa Giê-xu đáp: “Thánh Kinh dạy: ‘Người chỉ thờ lạy Chúa Hằng Hữu là Đức Chúa Trời ngươi, và chỉ phụng sự Ngài mà thôi.’” 9 Sa-tan đưa Ngài đến Giê-ru-sa-lem, đặt Ngài trên nóc Đền Thờ mà xúi giục: “Nếu Thầy là Con Đức Chúa Trời, Thầy cứ lao mình xuống đi! 10 Vì Thánh Kinh chép: ‘Đức Chúa Trời sẽ sai thiên sứ bảo vệ Con. 11 Và đưa tay nâng đỡ Con, cho chân Con khỏi vấp vào đá.’” 12 Chúa Giê-xu đáp: “Thánh Kinh cũng dạy: ‘Người đừng thách thức Chúa Hằng Hữu là Đức Chúa Trời ngươi!’” 13 Sau khi ma quỷ cám dỗ Chúa Giê-xu đủ cách, nó tạm lìa Ngài. 14 Chúa Giê-xu trở về xứ Ga-li-lê, đầy quyền năng Chúa Thánh Linh. Danh tiếng Ngài đồn ra khắp vùng. 15 Ngài giảng dạy trong các hội đùờng, được mọi người ca ngợi.

16 Chúa Giê-xu về Na-xa-rét, nơi Ngài sống từ con Giu-đa. 34 Giu-đa con Gia-cốp. Gia-cốp con thuở bé, Chúa thường vào hội đùờng vào ngày Y-sác. Y-sác con Áp-ra-ham. Áp-ra-ham con Sa-bát và đứng dậy đọc Thánh Kinh. 17 Người Tha-rê con Na-cô. 35 Na-cô con Sê-rúc. ta trao sách tiên tri Y-sai, Ngài mở ra đọc: 18 Sê-rúc con Rê-hu. Rê-hu con Bê-léc. Bê-léc con “Thánh Linh Chúa ngự trên tôi, Chúa ủy nhiệm Hê-be. Hê-be con Sa-la. 36 Sa-la con Cai-nam. tôi truyền giảng Phúc Âm cho người nghèo. Cai-nam con A-bác-sát. A-bác-sát con Sem. Sem Ngài sai tôi loan tin tù nhân được giải thoát, con Nô-ê. Nô-ê con Lê-méc. 37 Lê-méc con Mê- người khiếm thị được sáng, người bị áp bức tu-sê-la. Mê-tu-sê-la con Hê-nóc. Hê-nóc con được tự do, 19 và Chúa Hằng Hữu săn sàng ban Gia-rết. Gia-rết con Ma-ha-la-ên. Ma-ha-la-ên ân lành cho người tin nhận Ngài.” 20 Chúa gấp con Kê-nan. 38 Kê-nan con Ê-nót. Ê-nót con Sét. sách trả cho người giúp việc hội đùờng và ngồi Sét con A-đam. A-đam con Đức Chúa Trời.

21 Chúa mở lời: “Hôm nay lời Thánh Kinh mà các người vừa nghe đó đã được ứng nghiệm!” 22 Cả hội đùờng đều tán thưởng và ngạc nhiên về những lời dạy cao sâu của Chúa. Họ hỏi nhau: “Ông ấy có phải con Giô-sép không?” 23 Chúa đáp: “Hắn các ông muốn áp dụng tục ngữ này cho tôi: ‘Y sĩ, hãy chữa lành cho mình đi!’ Ý các ông là ‘Hãy làm phép lạ tại quê nhà như đã thực hiện tại Ca-bê-na-um.’” 24 Nhưng tôi cho các ông biết, chẳng có tiên tri nào được quê hương mình hoan nghênh cả. 25 Thật thế, ngày xưa khi người Ít-ra-ên bị hạn hán ba năm rưỡi và nạn đói lớn, dù trong nước có rất nhiều quả phụ, 26 nhưng tiên tri Ê-li được Đức Chúa Trời sai đến nhà một quả phụ nước ngoài tại Sa-rép-ta, xứ Si-đôn. 27 Cũng vậy, vào đời tiên tri Ê-li-sê, nhiều người Ít-ra-ên mắc bệnh phong hủi, nhưng chỉ có Na-a-man, người Sy-ri được chữa lành.” 28 Nghe Chúa dạy, mọi người trong hội đùờng đều giận dữ, 29 xông lại kéo Ngài ra ngoài thành, đẩy Ngài lên sườn núi, định xô Ngài xuống vực thẳm. 30 Nhưng Chúa lách qua đám đông, đi nơi khác. 31 Chúa trở lại thành Ca-bê-na-um, xứ Ga-li-lê, và Ngài vào hội đùờng giảng dạy nhằm ngày Sa-bát. 32 Dân chúng rất ngạc nhiên, vì lời Chúa đầy uy quyền. 33 Trong hội đùờng, một người bị quỷ ám kêu lên: 34 “Giê-xu người Na-xa-rét! Ngài định làm gì chúng tôi? Có phải Ngài đến tiêu diệt chúng tôi không? Tôi biết Ngài là Đáng Thánh của Đức Chúa Trời!” 35 Chúa Giê-xu quở trách quỷ. Ngài

phán: “Im đi! Hãy ra khỏi người này.” Quỷ vật gần Chúa.” 9 Vì mè lươi quá nhiều cá, nên các nhào anh ấy trước mặt mọi người, rồi ra khỏi, tay chài chuyên nghiệp vô cùng kinh ngạc. 10 không làm thiệt hại gì. 36 Ai nấy kinh ngạc bảo Cả bạn của ông là Gia-cơ và Giăng, hai con trai nhau: “Lời Ngài đầy uy quyền đến nỗi quỷ cũng Xê-bê-đê, cũng đều kinh ngạc. Chúa Giê-xu bảo phải tuân lệnh.” 37 Việc Chúa đuổi quỷ được Phi-e-ro: “Đừng sợ, từ nay con sẽ đi cứu vớt đòn ra khắp xứ. 38 Rời hội đường, Chúa Giê-xu đồng loạt!” 11 Sau khi đưa thuyền vào bờ, họ bỏ đến nhà Si-môn. Bà gia Si-môn đang sốt nặng, tất cả đi theo Chúa Giê-xu. 12 Chúa Giê-xu đến mọi người xin Ngài chữa cho bà. 39 Chúa đến làng kia, một người mắc bệnh phong hủi thật bên giường quở cơn sốt; lập tức bà hết sốt, nặng gắp Ngài, liền sấp mặt xuống đất nài xin: đứng dậy tiếp dài mọi người. 40 Lúc mặt trời “Nếu Chúa vui lòng, Chúa có thể chữa cho con lặn, người ta đem tất cả người bệnh tật đến lành bệnh.” 13 Chúa Giê-xu đưa tay sờ anh và gần Chúa Giê-xu. Ngài đặt tay chữa lành từng nói: “Ta săn lòng, lành bệnh đi!” Lập tức bệnh người. 41 Chúa cũng đuổi quỷ cho nhiều người. phong hủi biến mất. 14 Chúa phán dặn: “Con Các quỷ bị trực xuất thường kêu lớn: “Ngài là đừng cho ai biết, nhưng cứ đi ngay đến thầy tế Con Đức Chúa Trời!” Nhưng Chúa quở trách, lẽ xin khám bệnh và dâng lễ vật như luật Môï-không cho chúng lên tiếng, vì chúng biết Ngài se án định để chứng tỏ cho mọi người biết con là Đáng Mết-si-a. 42 Sáng hôm sau, Chúa Giê-xu được lành.” 15 Tiếng đòn về quyền năng Chúa đến nơi vắng vẻ. Dân chúng đi tìm Ngài khắp Giê-xu loan truyền nhanh chóng, dân chúng lũ nơi. Tìm gặp Chúa, họ nài xin Ngài ở lại, đừng lượt kéo đến nghe Ngài giảng dạy và xin chữa rời khỏi xứ họ. 43 Nhưng Chúa đáp: “Ta còn bệnh. 16 Nhưng Chúa thường lui vào nơi vắng phải truyền giảng Phúc Âm Nước của Đức Chúa vể để cầu nguyện. 17 Một hôm, trong khi Chúa Trời tại nhiều nơi khác nữa. Đó là lý do Ta được Giê-xu giảng dạy, các thầy Pha-ri-si và dạy luật sai đến trần gian.” 44 Vậy Ngài tiếp tục đi khắp ngồi nghe. Họ đến từ các làng mạc xứ Ga-li-lê, xứ Giu-dê, và Giê-ru-sa-lem. Chúa Giê-xu đầy dẫy quyền năng của Chúa Hallel Hữu, sẵn sàng chữa bệnh. 18 Người ta khiêng vào một người bại nằm trên đệm. Họ cố chen qua đám đông đến gần Chúa Giê-xu, 19 nhưng không thể đến gần Ngài vì đông người quá. Nên họ phải lên dỡ mái nhà, dòng người bại nằm trên đệm xuống giữa đám đông, trước mặt Chúa. 20 Thầy đức tin của họ, Chúa bảo người bại: “Tôi lỗi con được tha rồi!” 21 Các thầy Pha-ri-si và dạy luật thì thầm với nhau: “Ông này là ai mà phạm thượng quá! Ngoài Đức Chúa Trời, còn ai có quyền tha tội!” 22 Biết ý tưởng họ, Chúa Giê-xu hỏi: “Tại sao các ông thắc mắc về điều đó? 23 Trong hai việc chữa bệnh và tha tội, việc nào dễ hơn? 24 Để các ông biết Con Người ở trần gian có quyền tha tội, Ta sẽ chữa lành người bại này.” Rồi Chúa Giê-xu quay lại phán cùng người bại: “Hãy đứng dậy, đem đệm của con và đi về nhà!” 25 Lập tức người bại vùng dậy, xếp đệm

5 Một hôm, Chúa Giê-xu giảng dạy trên bờ biển Ghê-nê-xa-rét. Dân chúng chen lấn đến gần để nghe lời Đức Chúa Trời. 2 Chúa thấy hai chiếc thuyền đậu gần bờ, mấy người đánh cá đã ra khỏi thuyền giặt lưới. 3 Bước lên thuyền của Si-môn, Chúa Giê-xu bảo ông đẩy ra khỏi bờ một quãng rồi ngồi trên thuyền dạy dỗ dân chúng. 4 Sau đó, Chúa nói với Si-môn: “Con chèo ra chỗ nước sâu thả lưới, sẽ bắt được nhiều cá.” 5 Si-môn đáp: “Thưa Thầy, anh em chúng con đánh cá quần quật suốt đêm mà chẳng được gì. Nhưng Thầy đã bảo, chúng con xin thử một lần nữa xem!” 6 Họ liền thả lưới và bắt được nhiều cá đến nỗi lưới sắp rách! 7 Họ gọi bạn chài trên thuyền kia đến tiếp tay. Cả hai chiếc thuyền đều tràn ngập cá, gần chìm. 8 Thầy việc lạ xảy ra, Si-môn Phi-e-ro quỳ xuống trước mặt Chúa Giê-xu: “Lạy Chúa, xin lỗi xa con, vì con là người tội lỗi, không xứng đáng ở

mang về nhà, ca ngợi Đức Chúa Trời. **26** Mọi Rồi Chúa Giê-xu tiếp: “Con Người là Chúa, cũng người đều kinh ngạc, ca ngợi Đức Chúa Trời là Chúa của ngày Sa-bát.” **6** Một ngày Sa-bát Họ sợ sệt bảo nhau: “Hôm nay chúng ta thấy khác, Chúa Giê-xu vào hội đường giảng dạy, những việc dị thường!” **27** Đì khỏi đó, Chúa gặp một người bị teo bàn tay phải. **7** Các thầy Giê-xu thấy Lê-vi, một người thu thuế đang dạy luật và Pha-ri-si chăm chú theo dõi, xem làm việc tại sở. Chúa gọi Lê-vi: “Con hãy theo Chúa Giê-xu có chữa bệnh trong ngày Sa-bát Ta!” **28** Lê-vi bỗng đứng dậy theo Ngài. **29** Lê- không, để lấy cớ tố cáo Ngài. **8** Nhưng Chúa vi mờ tiệc tại nhà mình khoản đãi Chúa. Nhiều Giê-xu biết ý tưởng họ. Ngài bảo người teo tay: người thu thuế, bạn Lê-vi, và nhiều người khác “Hãy đứng dậy và đến trước mặt mọi người.” được mời đến dự. **30** Các thầy Pha-ri-si và dạy Anh ấy liền vâng lời. **9** Chúa Giê-xu quay sang luật phàn nàn với các môn đệ của Chúa Giê-xu: các thầy Pha-ri-si và dạy luật “Tôi hỏi các ông, “Sao các ông ăn uống với hạng người xấu xa ngày Sa-bát làm điều thiện là hợp pháp, hay đó?” **31** Chúa Giê-xu đáp: “Người bệnh mới cần làm điều ác? Nên cứu người hay hại người?” **10** y sĩ chứ người khỏe mạnh không cần. **32** Ta Chúa nhìn quanh mọi người rồi phán với người đến trần gian không phải để thuyết giảng cho teo tay: “Hãy xòe bàn tay ra!” Anh làm theo, người công chính, nhưng để kêu gọi người có bàn tay liền được lành. **11** Các thầy Pha-ri-si và tội ăn năn, quay về Đức Chúa Trời.” **33** Người thầy dạy luật rất giận dữ, bàn nhau tìm mưu ta còn phàn nàn với Chúa Giê-xu: “Môn đệ của giết Ngài. **12** Một hôm, Chúa Giê-xu lên núi cầu Giăng cũng như môn đệ phái Pha-ri-si thường nguyện với Đức Chúa Trời suốt đêm. **13** Đến kiêng ăn cầu nguyện, trong khi môn đệ của sáng, Ngài gọi các môn đệ đến, chọn mười hai Thầy cứ ăn uống.” **34** Chúa Giê-xu đáp: “Chẳng người làm sứ đồ. Dưới đây là tên của họ: **14** lẽ các ông muốn bạn chàng rể phải nhịn ăn Si-môn (Chúa đặt tên là Phi-e-ro), Anh-rê (em trong ngày cưới sao? **35** Chỉ khi nào chàng rể ra Phi-e-ro), Gia-cơ, Giăng, Phi-líp, Ba-thê-lê-my, đi, họ mới không thiết gì đến ăn uống nữa.” **36** **15** Ma-thi-ơ, Thô-ma, Gia-cơ (con An-phê), Si-Chúa Giê-xu dạy tiếp ẩn dụ: “Không ai xé áo môn (thuộc đảng Xê-lốt), **16** Giu-đa (con Gia-mới để lấy vải vá áo cũ. Như thế, không những cơ), và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt (về sau phản Chúa). phá nát áo mới, mà miếng vái mới cũng không **17** Xuống núi, Chúa Giê-xu và các sứ đồ đến một xứng hợp với áo cũ. **37** Cũng không ai đỗ rượu khu đất bằng phẳng, nhiều môn đệ đứng chung mới vào bầu da cũ, vì rượu mới sẽ làm nứt bầu, quanh. Dân chúng đông đảo từ xứ Giu-đê, Giê-rượu chảy hết mà bầu cũng không dùng được. ru-sa-lem, và từ miền duyên hải xa xôi như Ty-**38** Rượu mới phải đỗ vào bầu mới. **39** Sau khi rơ và Si-dôn. **18** Họ kéo đến nghe Ngài giảng uống rượu cũ, người ta không thích rượu mới dạy và xin trị bệnh. Các người bị quỷ ám cũng nữa, vì cho rằng ‘rượu cũ ngon hơn.’” được chữa lành. **19** Mọi người tìm cách lại gần sờ Chúa, vì quyền năng từ Ngài phát ra chữa lành bệnh tật cho họ. **20** Nhìn các môn đệ, Chúa Giê-xu dạy: “Phước cho các con đang nghèo khổ, vì Nước của Đức Chúa Trời thuộc về các con. **21** Phước cho các con đang đói khát, vì sẽ được no đủ. Phước cho các con đang than khóc, vì đến lúc sẽ vui cười. **22** Phước cho các con khi bị người ta thù ghét, xua đuổi, nhục mạ, nguyên rủa vì Con Người. **23** Gặp cảnh ngộ ấy, các con hãy vui mừng nhảy múa, vì sẽ được

6 Một ngày Sa-bát, Chúa Giê-xu và các môn đệ đi ngang qua đồng lúa mì. Các môn đệ hái bông lúa, chà cho tróc vỏ rồi ăn. **2** Các thầy Pha-ri-si liền phàn nàn: “Các ông làm thế là trái luật! Không được hái lúa vào ngày Sa-bát!” **3** Chúa Giê-xu đáp: “Các ông chưa đọc Kinh Thánh về điều Đa-vít và các bạn đồng hành bị đói sao? **4** Vua vào Đền Thờ, ăn bánh thánh dành riêng cho các thầy tế lễ, còn đưa cho các bạn ăn nữa. Việc đó không trái luật sao?” **5**

phần thưởng lớn dành sẵn trên trời. Ngày xưa con dám nói: ‘Này anh, để tôi lấy cái dầm trong các nhà tiên tri cũng từng bị đối xử như thế.’” mắt cho anh’ khi chính các con không thấy 24 “Nhưng khốn cho người giàu có, vì chỉ được khúc gỗ trong mắt mình? Hạng đạo đức giả, sung sướng tạm thời. 25 Khốn cho người đang trước hết phải lấy khúc gỗ khỏi mắt mình, mới no chán, vì sẽ phải đói khổ. Khốn cho người có thể thấy rõ để giúp đỡ người khác.” 43 “Cây đang cười cợt, vì sẽ phải than khóc. 26 Khốn lành không sinh quả độc; cây độc cũng không cho người được quần chúng ca ngợi, vì các tiên sinh quả lành. 44 Nhờ xem quả mà biết cây. Bụi tri giá ngày xưa cũng từng được ca ngợi như gai không bao giờ sinh quả vả, bụi gai độc cũng thế.” 27 “Các con hãy nghe: Phải yêu kẻ thù, không sinh quả nho. 45 Người tốt do lòng thiện lấy ân báo oán. 28 Phải cầu phước cho người mà nói ra lời lành. Người xấu do lòng ác mà nói nguyên rủa mình, cầu nguyên cho người ngược ra lời dữ. Vì do những điều chất chứa trong дâi mình. 29 Nếu các con bị ai tát má bên này, lòng mà miệng nói ra.” 46 “Sao các con gọi Ta cứ đưa luôn má bên kia! Nếu có ai đoạt áo dài, là ‘Chúa, Chúa!’ mà không vâng lời Ta? 47 Ta cứ cho luôn áo ngắn! 30 Ai xin gì, cứ cho; ai sẽ chỉ cho các con biết người nào đến với Ta, chiêm đoạt gì, đừng tìm cách lấy lại! 31 Hãy nghe lời Ta, và làm theo Ta là thế nào. 48 Ví làm cho người khác điều các con muốn người như người cát nhà biết đào móng, đặt nền trên ta làm cho mình! 32 Nếu các con chỉ yêu những vàng đá vững chắc. Khi nước lụt dâng lên, dòng người yêu mình thì có gì đáng khen đâu? Người nước cuốn mạnh, nhưng nhà không lay chuyển tội lỗi cũng yêu nhau lỗi ấy. 33 Nếu các con vì được xây cất kiên cố. 49 Nhưng ai nghe lời Ta chỉ lấy ân báo ân thì tốt đẹp gì đâu? Người tội mà không thực hành, giống như người cát nhà lỗi cũng cư xử như thế. 34 Nếu các con chỉ không xây nền. Khi bị dòng nước cuốn mạnh, cho những người sòng phẳng vay mượn thì ân nó sẽ sụp đổ tan tành.”

nghĩa gì! Người gian ác cũng cho vay như thế, và đòi lại đầy đủ. 35 Phải yêu kẻ thù! Làm ơn cho họ. Cứ cho mượn, đừng đòi lại. Như thế, phần thưởng các con trên trời sẽ rất lớn. Các con sẽ được làm con Đấng Chí Cao, vì chính Ngài ban ơn cho người bội bạc và người gian ác. 36 Phải có lòng thương người như Cha của các con đầy lòng thương.” 37 “Đừng chỉ trích lên án ai, các con sẽ khỏi bị chỉ trích lên án. Hãy tha thứ, các con sẽ được tha thứ. 38 Các con cho gì, sẽ nhận ấy. Người ta sẽ lấy thùng lớn đóng đầy, nhận chặt, lắc, và đổ thêm cho tràn rồi trao cho các con. Các con lường cho người ta mức nào, người ta sẽ lường lại mức đó.” 39 Chúa Giê-xu còn dạy ẩn dụ này: “Người khiếm thị làm sao dẫn đường cho người khiếm thị? Cả hai sẽ đưa nhau xuống hố thẳm. 40 Môn đệ không hơn thầy, nhưng nếu được rèn luyện đầy đủ, sẽ giống thầy mình. 41 Sao các con nhìn thấy cái dầm trong mắt người khác, mà không biết có cả khúc gỗ trong mắt mình? 42 Sao các

7 Giảng dạy xong, Chúa Giê-xu trở về thành Ca-bê-na-um. 2 Lúc ấy, đầy tớ thân tín của viên đội trưởng La Mã đau nặng gần chết. 3 Nghe đồn về Chúa Giê-xu, ông nhờ các trưởng lão Do Thái mời Ngài chữa bệnh cho đầy tớ mình. 4 Họ đến gặp Chúa Giê-xu, khẩn khoản nài xin: “Ông ấy xứng đáng được Thầy giúp đỡ, 5 vì ông thương dân tộc chúng ta, lo xây cất hội đường cho chúng ta.” 6 Chúa Giê-xu đi với họ. Khi Chúa gần đến nhà, viên đội trưởng nhờ mấy người bạn ra đón, thưa với Ngài: “Xin Chúa đừng nhọc công, vì tôi không xứng đáng rước Chúa về nhà. 7 Tôi cũng không xứng đáng đi đón Chúa. Chỉ xin Chúa đứng đây truyền lệnh, đầy tớ tôi sẽ được lành. 8 Tôi biết rõ, vì tôi thuộc quyền các cấp chỉ huy, và dưới quyền tôi cũng có nhiều binh sĩ. Tôi bảo tên này ‘Đi,’ nó đi, bảo tên kia ‘Đến,’ nó đến. Tôi sai đầy tớ tôi ‘Hãy làm việc này,’ nó liền vâng lời. Vậy Chúa chỉ cần ra lệnh, đầy tớ tôi sẽ được lành.” 9 Chúa Giê-xu ngạc nhiên, quay lại bảo đoàn

dân: “Trong cả xứ Ít-ra-ên, Ta chưa thấy ai có xa hoa, ăn mặc sang trọng chỉ ở trong cung đức tin như người này.” 10 Bạn hữu của viên điện. 26 Hay anh chị em đi tìm một nhà tiên tri? đội trưởng về nhà, thấy đầy tớ đã lành mạnh. Đúng, Giăng chẳng những là nhà tiên tri mà 11 Sau đó, Chúa Giê-xu và các môn đệ đến thành còn quan trọng hơn nữa! 27 Vì Thánh Kinh đã Na-in, một đoàn dân đồng theo Ngài. 12 Gần chép về Giăng: ‘Này, Ta sai sứ giả đi trước Con, đến cổng thành, Chúa gặp đám tang một thiêu và người sẽ dọn đường cho Con.’ 28 Ta cho anh niêm, con trai duy nhất của một quả phụ. Dân chi em biết, trong đời này chẳng có ai lớn hơn trong thành đưa đám rất đông. 13 Thấy bà mẹ Giăng, nhưng người nhỏ nhất trong Nước của kêu khóc, Chúa động lòng thương xót, liền bảo: Đức Chúa Trời còn lớn hơn Giăng!” 29 Tất cả “Bà đừng khóc nữa!” 14 Ngài tiến tới đặt tay những người nghe Giăng giảng dạy, kể cả người trên quan tài, các người khiêng liền dừng lại. xấu xa nhất, đều vâng phục ý muôn của Đức Chúa gọi: “Con ơi, Ta bảo con ngồi dậy!” 15 Chúa Trời, xin Giăng làm báp-têm. 30 Nhưng Thiếu niên liền ngồi dậy và bắt đầu nói chuyện. các thầy Pha-ri-si và dạy luật từ chối chuông Chúa giao cậu lại cho bà mẹ. 16 Dân chúng đều trình của Đức Chúa Trời, không chịu xin Giăng kinh sợ, ca tụng Đức Chúa Trời: “Nhà tiên tri vĩ làm báp-têm. 31 Chúa Giê-xu hỏi: “Ta có thể đại đã xuất hiện giữa chúng ta,” và “Đức Chúa so sánh thế hệ này với ai? Ta phải diễn tả họ Trời đã đến cứu giúp dân Ngài.” 17 Tin này như thế nào? 32 Họ giống đám trẻ chơi ngoài đồn ra khắp xứ Giu-đê và các miền phụ cận. 18 phô trách nhau: ‘Chúng tôi diễn trò vui, mà các Môn đệ Giăng Báp-tít trình báo cho ông mọi anh không nhảy múa, vậy chúng tôi diễn trò việc Chúa Giê-xu thực hiện. 19 Giăng sai hai buồn, các anh cũng không khóc than.’ 33 Vì môn đệ đến hỏi Chúa: “Thầy có phải là Đáng Giăng Báp-tít không ăn bánh hay uống rượu, Mết-si-a không? Hay chúng tôi còn phải chờ các ngươi nói: ‘Ông ấy bị quỷ ám.’” 34 Thấy Con đợi một Đáng khác?” 20 Hai môn đệ của Giăng Người ăn uống, các ngươi chỉ trích: ‘Người này đến gặp Chúa Giê-xu và nói với Ngài: “Giăng ham ăn mê uống, kết bạn với bọn xấu xa và Báp-tít sai chúng tôi đến hỏi: ‘Có phải Thầy tội lỗi?’” 35 Nhưng phải chờ xem thành quả mới là Đáng Mết-si-a hay chúng tôi phải đợi một biết thế nào là khôn ngoan thật.” 36 Một thầy đáng khác?” 21 Chính giờ đó, Chúa Giê-xu chữa Pha-ri-si mời Chúa Giê-xu về nhà dự tiệc. Khi lành nhiều người bệnh tật, yếu đau, đuối quỷ Chúa ngồi bàn ăn, 37 một người phụ nữ truy lạc cho dân chúng, cũng có nhiều người khiêm thị trong thành hay tin liền đem bình ngọc thạch được thấy. 22 Rồi Ngài phán với các môn đệ của đựng dầu thơm 38 đến quỳ dưới chân Chúa Giăng: “Hãy trở lại với Giăng và thuật lại mọi mà khóc, nước mắt chảy xuống chân Ngài. Chị việc các anh vừa thấy và nghe—người khiêm lấy tóc mình lau, rồi hôn và xúc dầu thơm lên thi được nhìn thấy, người què được đi, người chân Chúa. 39 Chủ nhà trông thấy, vốn biết lai phong hủi được sạch, người điếc được nghe, lịch chị này, nên tự nhủ: “Nếu ông này là nhà người chết sống lại, và người nghèo được nghe tiên tri, hẳn biết rõ chị ấy là người tội lỗi xấu giăng Phúc Âm. 23 Cũng nhẫn cho Giăng lời xa!” 40 Biết ý nghĩ ấy, Chúa Giê-xu lên tiếng: này: ‘Phước cho người nào không nghi ngờ “Si-môn, Ta muốn hỏi ông điều này.” Si-môn Ta.” 24 Sau khi môn đệ Giăng ra về, Chúa Giê- thư: “Xin Thầy cứ dạy.” 41 Chúa Giê-xu kể câu xu nói về Giăng với dân chúng: “Khi vào tìm chuyện này: “Có hai người thiêu nợ của chủ, Giăng trong hoang mạc, anh chị em mong sẽ một người thiêu 500 miếng bạc và một người gặp một người như thế nào? Người yếu ớt như thiêu 50 miếng bạc. 42 Nhưng không ai có tiền lau sậy ngả theo chiều gió? 25 Hay người ăn trả nợ, nên chủ tha cho cả hai. Theo ý ông, mặc sang trọng? Không, những người sống người nào yêu thương chủ nhiều hơn?” 43 Si-

môn trả lời: “Tôi nghĩ người được tha nợ nhiều hơn.” Chúa Giê-xu khen: “Ông đáp đúng.” **44** không hiểu.’ **11** Đây là ý nghĩa của ân dụ: Hạt Rồi hướng về người phụ nữ, Chúa phán với Sí- giống là Đạo Đức Chúa Trời. **12** Những hạt rơi môn: “Hãy xem người phụ nữ đang quỳ đây. trên đường mòn là Đạo gieo vào lòng người Từ khi Ta vào nhà, ông không đem nước cho cúng cõi, bị ma quỷ đến cướp đi, không cho họ Ta rửa chân, nhưng chị đã lấy nước mắt rửa tin nhận để được cứu. **13** Hạt giống rơi nơi lốp chân Ta, rồi lấy tóc lau cho khô. **45** Ông không đất mỏng phủ trên đá tượng trưng cho người hôn mường Ta, nhưng từ lúc Ta vào đây, chị này nghe Đạo liền vui lòng tiếp nhận, nhưng quá không ngọt hôn chân Ta. **46** Ông không xíc dầu hời hợt, màm sống không vào sâu trong lòng. trên đầu Ta, nhưng chị đã thoa dầu thơm lên Khi bị cám dỗ, họ liền bỏ Đạo. **14** Hạt giống rơi chân Ta. **47** Chị này được tha thứ nhiều tội lỗi nhầm bụi gai là những người nghe Đạo nhưng nên yêu thương nhiều. Còn ông được tha thứ mãi lo âu về đời này, ham mê phú quý và lạc ít, nên yêu thương ít.” **48** Rồi Chúa Giê-xu phán thú tràn gian, làm cho Đạo bị nghẹt ngòi, nên với người phụ nữ: “Tôi lỗi con được tha rồi.” **49** họ không thể giúp người khác tin nhận Phúc Nhữn người cùng ngồi ăn với Chúa hỏi nhau: Âm. **15** Hạt giống gieo vào đất tốt là những “Ông này là ai mà có quyền tha tội?” **50** Chúa người thành tâm vâng phục, nghe Đạo liền tin Giê-xu phán với người phụ nữ: “Đức tin con đã nhận và kiên tâm phô biến cho nhiều người cứu con, Hãy đi về bình an.”

8 Sau đó, Chúa Giê-xu đi khắp các thành phố,

làng mạc, công bố Phúc Âm về Nước của Đức Chúa Trời. Mười hai sứ đồ cùng đi với Ngài. **2** Nhiều phụ nữ từng được Chúa đuổi quỷ, chữa bệnh, cũng đi theo Ngài. Trong số đó có Ma-ri Ma-đơ-len, người được Chúa giải thoát khỏi bảy quỷ; **3** Gian-nơ, vợ Chu-xa, quản lý hoàng cung Hê-rốt; Su-danh, và nhiều bà khác nữa, đã dâng tiền ủng hộ Chúa Giê-xu và các môn đệ. **4** Một đoàn dân đông từ nhiều thành phố kéo nhau đến tụ họp chung quanh Chúa Giê-xu. Ngài dạy họ ân dụ này: **5** “Một người ra đồng gieo lúa. Khi vãi hạt giống, có hạt rơi trên đường mòn, bị người ta dẫm lên, rồi chim ăn sạch. **6** Có hạt rơi nhầm lớp đất mỏng phủ trên đá, cây mọc lên khô héo ngay, vì thiếu hơi ẩm. **7** Có hạt rơi vào giữa bụi gai, bị gai mọc lên chặn ngạt. **8** Nhưng hạt gieo vào đất tốt, lớn lên kết quả gấp trăm lần.” Khi nói những lời này, Chúa gọi lớn: “Ai có tai để nghe, hãy lắng nghe!” **9** Các môn đệ xin Chúa giải thích ý nghĩa ân dụ. **10** Chúa đáp: “Đức Chúa Trời cho các con hiểu huyền nhiệm về Nước của Đức Chúa Trời. Nhưng Ta dùng ân dụ để dạy những người khác để ứng nghiệm lời Thánh Kinh đã

chép: ‘Họ nhìn mà không thấy. Họ nghe mà không hiểu.’ **11** Đây là ý nghĩa của ân dụ: Hạt Rồi hướng về người phụ nữ, Chúa phán với Sí- giống là Đạo Đức Chúa Trời. **12** Những hạt rơi môn: “Hãy xem người phụ nữ đang quỳ đây. trên đường mòn là Đạo gieo vào lòng người Từ khi Ta vào nhà, ông không đem nước cho cúng cõi, bị ma quỷ đến cướp đi, không cho họ Ta rửa chân, nhưng chị đã lấy nước mắt rửa tin nhận để được cứu. **13** Hạt giống rơi nơi lốp chân Ta, rồi lấy tóc lau cho khô. **45** Ông không đất mỏng phủ trên đá tượng trưng cho người hôn mường Ta, nhưng từ lúc Ta vào đây, chị này nghe Đạo liền vui lòng tiếp nhận, nhưng quá không ngọt hôn chân Ta. **46** Ông không xíc dầu hời hợt, màm sống không vào sâu trong lòng. trên đầu Ta, nhưng chị đã thoa dầu thơm lên Khi bị cám dỗ, họ liền bỏ Đạo. **14** Hạt giống rơi chân Ta. **47** Chị này được tha thứ nhiều tội lỗi nhầm bụi gai là những người nghe Đạo nhưng nên yêu thương nhiều. Còn ông được tha thứ mãi lo âu về đời này, ham mê phú quý và lạc ít, nên yêu thương ít.” **48** Rồi Chúa Giê-xu phán thú tràn gian, làm cho Đạo bị nghẹt ngòi, nên với người phụ nữ: “Tôi lỗi con được tha rồi.” **49** họ không thể giúp người khác tin nhận Phúc Nhữn người cùng ngồi ăn với Chúa hỏi nhau: Âm. **15** Hạt giống gieo vào đất tốt là những “Ông này là ai mà có quyền tha tội?” **50** Chúa người thành tâm vâng phục, nghe Đạo liền tin Giê-xu phán với người phụ nữ: “Đức tin con đã nhận và kiên tâm phô biến cho nhiều người cứu con, Hãy đi về bình an.”

cùng tin.” **16** “Không ai thấp hèn rồi dậy kín, nhưng đem đặt trên giá đèn để soi sáng mọi người trong nhà. **17** Chẳng có gì che kín mãi, tất cả các điều bí mật sẽ bị phơi bày trước ánh sáng. **18** Vậy hãy thận trọng về cách các con nghe, vì ai có sẽ được cho thêm, còn ai không có, dù tưởng mình có gì cũng bị mất luôn.” **19** Mẹ và các em của Chúa Giê-xu đến tìm Ngài, nhưng đông người quá, không đến gần Ngài được. **20** Có người thưa với Chúa: “Mẹ và các em Thầy đang chờ bên ngoài, muốn gặp Thầy.” **21** Chúa Giê-xu đáp: “Mẹ và em Ta là những người nghe và làm theo lời Đức Chúa Trời.” **22** Một hôm, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ: “Chúng ta hãy qua bên kia bờ hồ.” Vậy, họ bước vào thuyền và chèo đi. **23** Khi thuyền đang chạy, Chúa Giê-xu nằm ngủ. Thình lình, một cơn bão nổi lên, nước tràn vào thuyền thật nguy ngập. **24** Các môn đệ đến đánh thức Ngài dậy, hốt hồn thưa: “Thầy ơi, chúng ta chết mất!” Chúa Giê-xu thức dậy quở sóng gió. Sóng gió liền ngưng; biển lặng yên. **25** Chúa hỏi các môn đệ: “Đức tin các con ở đâu?” Mọi người đều kinh ngạc, sợ hãi báo nhau: “Người là ai, mà có quyền lực bảo sóng gió phải vâng lời Người!” **26** Thuyền cập bến vùng Ga-đa-ren, phía Đông biển Ga-li-

lê. 27 Chúa vừa lén bờ, một người bị quỷ ám tức huyệt cầm lại. 45 Chúa Giê-xu hỏi: “Ai sờ trong thành đến gặp Ngài. Từ lâu, anh sống đến Ta vậy?” Không thấy ai nhận, Phi-e-rơ lén lang thang ngoài nghĩa địa, không nhà cửa, tiếng: “Thưa Thầy, biết bao nhiêu người đang không quần áo. 28 Vừa thấy Chúa và nghe Ngài chen lấn quanh Thầy mà!” 46 Nhưng Chúa Giê-ra lệnh đuổi quỷ, anh hét lớn, quỳ xuống trước xu đáp: “Có người vừa sờ áo Ta, vì Ta biết có mặt Ngài, kêu la: “Giê-xu, Con Đức Chúa Trời quyền lực trong Ta phát ra.” 47 Biết không thể Chí Cao, Ngài định làm gì tôi? Tôi van Ngài giấu được nữa, người phụ nữ run rẩy đến quỳ đừng hành hạ tôi!” 29 Trước kia quỷ thường trước mặt Chúa, thưa thật giữa công chúng tại điều khiển anh, dù anh bị còng tay xiềng chân, sao mình đã sờ áo Chúa và lập tức được lành. quỷ cũng xúi anh bé còng bứt xiềng, chạy vào 48 Chúa phán: “Con ơi, đức tin con đã chữa cho hoang mạc. 30 Chúa Giê-xu hỏi: “Mày tên gì?” con lành. Hãy về nhà bình an!” 49 Khi Chúa còn Đáp: “Quân Đoàn” – vì có rất nhiều quỷ ở trong đang nói, người nhà Gai-ru đến báo tin: “Con người ấy. 31 Bọn quỷ năn nỉ Chúa đừng đuổi gái ông chết rồi, đừng làm phiền Thầy nữa!” 50 chúng xuống vực sâu. (Abyssos g12) 32 Trên sườn Nge tin ấy, Chúa Giê-xu bảo Gai-ru: “Đừng sợ, núi có bầy heo đông đang ăn, bọn quỷ xin Chúa cứ vững lòng tin, con ông sẽ được lành.” 51 cho chúng nhập vào bầy heo. Vậy Chúa Giê-xu Đến nhà, Chúa Giê-xu không cho ai vào, ngoài cho phép. 33 Chúng liền ra khỏi người bị ám, Phi-e-rơ, Gia-cơ, Giăng, và cha mẹ cô bé. 52 Cả nhập vào bầy heo. Bầy heo đua nhau lao đầu nhà đang than khóc kêu la, nhưng Chúa phán: qua bờ đá rơi xuống biển, chết chìm tất cả. 34 “Đừng khóc nữa! Em bé chỉ ngủ chứ không Bọn chăn heo liền chạy vào thành phố và thôn chết đâu!” 53 Nhưng đám đông quay lại chế xóm gần đó báo tin. 35 Dân chúng đỗ ra xem. nhao Ngài, vì biết cô bé đã chết rồi. 54 Chúa Họ đến gần Chúa, thấy người vốn bị quỷ ám, áo nấm tay cô bé, gọi: “Dậy đi, con!” 55 Cô bé sống quần túm tất, trí óc tinh táo, đang ngồi dưới lại, liền đứng dậy. Chúa Giê-xu bảo cho nó ăn. chân Chúa Giê-xu, thì khiếp sợ. 36 Những người 56 Cha mẹ cô bé quá ngạc nhiên, nhưng Chúa chứng kiến việc đuổi quỷ thuật lại mọi chi tiết. dặn đừng nói cho ai biết.

37 Quá kinh hãi, tất cả dân chúng vùng Ga-đa-ren xin Chúa Giê-xu đi nơi khác. Vậy, Chúa Giê-xu xuống thuyền trở qua bờ bên kia. 38 Người vốn bị quỷ ám xin đi theo. Nhưng Chúa Giê-xu không cho, Ngài bảo: 39 “Hãy về nhà, thuật lại những việc lạ lùng Đức Chúa Trời đã làm cho con.” Người ấy đi khắp thành phố công bố việc lớn lao Chúa Giê-xu đã làm cho mình. 40 Trở lại bờ bên kia, Chúa Giê-xu được dân chúng đón tiếp, vì họ chờ đợi Ngài. 41 Gai-ru, viên quản lý hội đường đến quỳ dưới chân Chúa Giê-xu, khẩn khoản mời Ngài về nhà, 42 vì đứa con gái duy nhất của ông lên mười hai tuổi đang hấp hối. Khi đi đường, dân chúng chen lấn chung quanh Chúa. 43 Trong đám đông có một phụ nữ bị bệnh rong huyết mười hai năm, đã chạy chữa nhiều thầy lâm thuốc, nhưng không lành. 44 Bà đến sau lưng Chúa, sờ trôn áo Ngài, lập

9 Ngày kia, Chúa Giê-xu gọi mười hai sứ đồ, ban cho mỗi người quyền năng đuổi quỷ và chữa bệnh. 2 Rồi Ngài sai họ đi công bố Phúc Âm Nước của Đức Chúa Trời và chữa lành người bệnh. 3 Ngài phán dặn họ: “Đừng mang theo hành trang, không gậy, không bao, không lương thực tiền bạc, cũng không đem thêm áo choàng. 4 Vào làng nào, các con cứ ở luôn một nhà cho đến khi qua làng khác. 5 Nếu làng nào không tiếp rước các con, cứ giữ áo ra đi để chứng tỏ không còn trách nhiệm gì về số phận của họ.” 6 Các sứ đồ đi khắp các làng, công bố Phúc Âm và chữa lành người bệnh. 7 Khi Hê-rốt An-ti-pa, cai trị xứ Giu-dê, nghe phúc trình về các hoạt động của Chúa Giê-xu thì hoang mang lo sợ. Có người nói rằng Giăng Báp-tít đã sống lại từ cõi chết. 8 Người khác cho rằng Chúa Giê-xu là Ê-li hay là một trong các tiên tri

ngày xưa sống lại từ cõi chết. **9** Hê-rốt nói: “Ta hy sinh tính mạng vì Ta, sẽ được sống. **25** Nếu đã chém đầu Giăng rồi, còn người này là ai mà một người chiếm được cả thế giới nhưng bắn làm nhiều việc dã thử thường như thế?” Và vua tìm thân phải hứ vong thì có ích gì? **26** Ai hổ thẹn cách gặp Chúa. **10** Các sứ đồ trở về trình báo về Ta và Đạo Ta, Con Người cũng sẽ hổ thẹn công việc. Nghe xong, Chúa đem riêng họ đến về họ khi Ta trở lại trong vinh quang của Ta, thành Bết-sai-đa. **11** Nhưng dân chúng biết tin, của Cha, và các thiên sứ thánh. **27** Ta cho các liền kéo nhau theo Ngài. Chúa tiếp đón đoàn con biết, một vài người đang đứng đây sẽ còn dân, giảng dạy về Nước của Đức Chúa Trời và sống cho đến khi nhìn thấy Nước Đức Chúa chưa lành người bệnh. **12** Trời gần tối, mươi Trời.” **28** Tám ngày sau, Chúa Giê-xu đem Phi-hai sứ đồ đến thưa với Chúa: “Xin Thầy cho e-rơ, Gia-cơ, và Giăng lên núi để cầu nguyện. **29** dân chúng giải tán để họ có thể vào làng xóm Đang cầu nguyện, gương mặt Chúa biến đổi gần đây mua thức ăn và tìm chỗ nghỉ đêm, vì sáng rực, y phục Ngài tráng và chói sáng. **30** nơi này hoang vắng quá!” **13** Nhưng Chúa Giê- Thình linh Môi-se và É-li hiện ra trong vinh xu đáp: “Chính các con phải cho họ ăn.” Các quang hào chuyện với Chúa. **31** Họ đề cập đến sứ đồ ngạc nhiên: “Chúng con chỉ có năm ô việc Chúa sắp chịu chết tại Giê-ru-sa-lem để bánh và hai con cá. Hay Thầy muốn chúng con hoàn thành chương trình của Đức Chúa Trời. mua thức ăn cho cả đoàn dân này?” **14** Riêng **32** Phi-e-rơ và hai bạn đều ngủ mê. Lúc tỉnh dậy, số đàn ông đã lên đến 5.000 người. Chúa Giê- họ thấy vinh quang của Chúa Giê-xu, và hai xu đáp: “Các con cho họ ngồi từng nhóm năm người đứng cạnh Ngài. **33** Khi Môi-se và É-li mươi người.” **15** Các môn đệ vâng lời, cho dân từ giã Chúa, Phi-e-rơ bỗng buột miệng: “Thưa chúng ngồi xếp hàng. **16** Chúa Giê-xu cầm nắm Thầy, ở đây thật tuyệt! Chúng con sẽ dựng ba ô bánh và hai con cá, ngược mắt lên trời cảm chiếc lều cho Thầy, Môi-se, và É-li.” Nhưng Phít-ta Đức Chúa Trời, rồi bẻ ra, đưa các môn đệ, e-rơ không biết mình nói gì. **34** Ngay lúc ấy, phân phát cho dân chúng. **17** Mọi người đều một đám mây kéo đến bao phủ mọi người, các ăn no, sau đó các môn đệ đi lượm những mẩu môn đệ đều kinh hãi. **35** Từ trong mây có tiếng bánh thừa, được mươi hai giờ! **18** Một hôm, phán: “Đây là Con Ta, Đáng Ta lựa chọn! Mọi Chúa Giê-xu rời đám đông để đi cầu nguyện người phải nghe lời Con!” **36** Khi tiếng ấy vừa riêng, các môn đệ quay quần bên cạnh Ngài. dứt, các môn đệ chỉ thấy một mình Chúa Giê-Chúa hỏi họ: “Người ta nói Ta là ai?” **19** Các xu. Họ giữ kín chuyện đó rất lâu, không nói môn đệ thưa: “Có người nói Thầy là Giăng Báp- cho ai biết. **37** Hôm sau, Chúa Giê-xu và các tít, người khác cho là É-li, người lại bảo là một môn đệ vừa xuống núi, một đoàn dân đông nhà tiên tri đời xưa sống lại.” **20** Chúa hỏi tiếp: kéo đến. **38** Trong đám đông, một người kêu “Còn các con nói Ta là ai?” Phi-e-rơ thưa: “Thầy lớn: “Thưa Thầy, xin cứu con tôi, đứa con trai là Đáng Mết-si-a do Đức Chúa Trời sai xuống duy nhất của tôi! **39** Quý nhập vào nó, khiến nó tràn gian.” **21** Chúa Giê-xu căn dặn các môn đệ la hét bắt chọt và bị động kinh sùi bọt mép. không được nói cho ai biết Ngài là ai. **22** Chúa Quý hành hạ nó luôn, ít khi để yên. **40** Tôi nài phán: “Con Người phải chịu nhiều thống khổ, xin các môn đệ Thầy đuổi quý cho, nhưng họ bị các trưởng lão, trưởng tế, và các thầy dạy không đuổi nổi.” **41** Chúa Giê-xu trách: “Những luật khai trừ và bị giết, nhưng sau ba ngày sẽ người ngoan cố hoài nghi kia! Ta phải ở đây sống lại.” **23** Chúa phán cùng đám đông: “Nếu chịu đựng các ngươi đến bao giờ? Hãy đem ai muôn làm môn đệ Ta, phải phủ nhận chính đứa bé lại đây!” **42** Khi đứa bé đến gần, quý mình, hằng ngày vác cây thập tự mình theo vật nó nhào xuống đất, động kinh dữ dội. Chúa Ta. **24** Ai tham sống sợ chết sẽ mất mạng. Ai Giê-xu đuổi quý, chưa lành đứa bé và giao lại

cho người cha. 43 Mọi người đều kinh ngạc con.” 62 Nhưng Chúa Giê-xu phán với người trước quyền năng phi thường của Đức Chúa Trời. Trong lúc dân chúng đang thán phục các phép lạ Ngài thực hiện, Chúa Giê-xu nói với các môn đệ: 44 “Các con ghi nhớ lời này. Con Người sẽ bị phản bội và nộp vào tay người ta!”

45 Nhưng các môn đệ không hiểu lời Ngài dạy, vì trí óc họ như bị đóng kín. Họ lại sợ, không dám hỏi Ngài. 46 Các môn đệ tranh luận với nhau, xem người nào cao trọng nhất. 47 Chúa Giê-xu biết ý tưởng họ, nên đem một đứa trẻ đến bên cạnh. 48 Ngài phán cùng họ: “Ai nhân danh Ta tiếp rước một em bé như nó, tức là tiếp rước Ta. Còn ai tiếp rước Ta là tiếp rước Đấng đã sai Ta. Trong các con, ai nhỏ nhất lại là người cao trọng nhất.” 49 Giăng thưa với Chúa Giê-xu: “Thưa Thầy, chúng con thấy có người nhân danh Thầy đuổi quỷ, chúng con đã cấm vì họ không thuộc nhóm chúng ta.” 50 Nhưng Chúa Giê-xu đáp “Đừng cấm! Vì ai không chống các con là theo các con.” 51 Gần đến ngày về trời, Chúa Giê-xu cương quyết lên Giê-ru-salem. 52 Ngài sai mấy người đi trước, vào một làng Sa-ma-ri sửa soạn chỗ trọ cho Ngài. 53 Nhưng dân làng không chịu tiếp rước Chúa, vì biết Ngài muốn lên Giê-ru-salem. 54 Thấy thế, Gia-cơ và Giăng hỏi Chúa Giê-xu: “Thưa, Chúa muốn chúng con khiến lửa từ trời xuống thiêu đốt họ không?” 55 Nhưng Chúa Giê-xu quay lại trách hai người, 56 rồi dẫn môn đệ qua làng khác. 57 Đang đi trên đường, có người đến thưa với Chúa Giê-xu: “Dù Thầy đi đâu, tôi cũng xin theo.” 58 Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Con cáo có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ gối đầu.” 59 Chúa gọi một người khác: “Hãy theo Ta.” Người ấy đồng ý, nhưng thưa rằng: “Thưa Chúa, trước hết xin cho con về nhà chôn cha con.” 60 Chúa Giê-xu đáp: “Cứ để những người chết phần tâm linh lo mai táng người chết của họ. Còn con phải đi công bố Phúc Âm của Nước Đức Chúa Trời.” 61 Cũng có người trả lời: “Thưa Chúa, con sẽ theo Chúa, nhưng trước hết xin để con về từ giã gia đình

10 Sau đó, Chúa chọn thêm bảy mươi hai môn đệ, sai từng đôi đi trước đến các thành phố làng mạc, là những nơi Ngài định viếng thăm. 2 Ngài phán bảo họ: “Mùa gặt thật trúng, nhưng thợ gặt còn ít. Các con hãy cầu xin Chủ mùa gặt đưa thêm nhiều thợ gặt vào đồng lúa của Ngài. 3 Sửa soạn lên đường! Ta sai các con ra đi như chiên vào giữa bầy muông sói. 4 Đừng đem theo tiền bạc, túi bao, hay giày dép. Đừng dừng lại chào hỏi ai dọc đường. 5 Khi vào nhà nào, các con cầu phước cho nhà đó. 6 Nếu nhà ấy xứng đáng, họ sẽ được phước lành. Nếu không, phước lành sẽ trở về với các con. 7 Khi vào thành nào, cứ ở trong một nhà, đừng bỏ nhà này sang nhà khác. Khi người ta mời, các con cứ ăn uống, vì người làm việc xứng đáng được tiếp đãi. 8 Nếu thành nào tiếp rước và dọn thức ăn, các con cứ ăn. 9 Các con chừa lành người bệnh, và báo cho họ biết: ‘Nước của Đức Chúa Trời gần đến.’ 10 Nếu thành nào từ chối không tiếp rước, các con phải cảnh cáo: 11 ‘Chúng tôi giũ áo ra đi, không còn chịu trách nhiệm về thành này nữa. Nhưng đừng quên Nước của Đức Chúa Trời gần đến!’ 12 Ta quả quyết, đến ngày phán xét, thành phố gian ác như Sôđôm còn có thể dung thứ hơn thành ấy. 13 Khốn cho thành Cô-ra-xin, khốn cho thành Bết-sai-đa! Vì nếu các phép lạ Ta làm nơi đây được thực hiện tại thành Ty-rơ và Siđôn, dân hai thành ấy hẳn đã mặc áo gai, rái tro lên đầu tỏ lòng ăn năn từ lâu rồi! 14 Đến ngày phán xét, Ty-rơ và Siđôn còn đáng được dung thứ hơn Cô-ra-xin và Bết-sai-đa. 15 Còn thành Ca-bê-na-um được đem lên tận trời sao?—Không, nó sẽ bị ném xuống cõi chết.” (*Hadès g86*) 16 Chúa phán với các môn đệ: “Ai nghe các con là nghe Ta. Ai từ chối các con là từ chối Ta. Và ai từ chối Ta, là từ chối Đức Chúa Trời, Đấng đã sai Ta.” 17 Bảy mươi hai môn đệ trở về, mừng rỡ

báo: “Thưa Chúa, nhờ Danh Chúa, ngay đến Đến lượt người Sa-ma-ri qua đường nhìn thấy các quỷ cõng vâng phục chúng con!” 18 Chúa nạn nhân thì động lòng thương xót, 34 nên lại đáp: “Ta thấy Sa-tan như tia chớp từ trời sa gần, lấy dầu ô-liu và rượu thoa vết thương và xuồng. 19 Ta cho các con uy quyền để thắng băng bó lại, rồi đỡ nạn nhân lên lưng lừa mình, mọi quyền lực thù nghịch, chà đạp rắn rết, chở đến quán trợ chăm sóc. 35 Hôm sau, người bò cạp. Chẳng có gì làm hại các con được. 20 ấy trao cho chủ quán một số tiền bảo săn sóc Tuy nhiên, điều đáng mừng không phải vì quỷ nạn nhân và dặn: ‘Nếu còn thiếu, khi trở về tôi vâng phục các con, nhưng vì tên các con được sẽ trả thêm.’” 36 Chúa Giê-xu hỏi: “Vậy, trong ghi ở trên trời.” 21 Lúc ấy, Chúa Giê-xu tràn ba người đó, ai là người lân cận với người bị ngập niêm vui của Chúa Thánh Linh. Ngài cầu cướp?” 37 Thầy dạy luật đáp: “Người đã bày nguyện: “Thưa Cha, Chúa của trời và đất, Con tò lòng nhân từ của mình.” Chúa Giê-xu dạy: tạ ơn Cha, vì Cha đã giấu kín những điều này “Hãy đi và làm đúng như vậy.” 38 Chúa Giê-đối với người tự cho là khôn ngoan và thông xu và các môn đệ trên đường lên Giê-ru-sá-sáng mà bày tỏ cho trẻ con biết. Thưa Cha, việc lem, họ đi đường đến một làng kia, có một phụ ấy đã làm Cha hài lòng. 22 Cha đã giao hết mọi nữ tên Ma-thê rước Chúa vào nhà. 39 Em cô là việc cho Con. Chỉ một mình Cha biết Con cũng Ma-ri ngồi dưới chân Chúa nghe Ngài giảng chỉ một mình Con—và những người được Con dạy. 40 Còn Ma-thê bận rộn lo việc tiếp đãi. Một bày tỏ—biết Cha mà thôi.” 23 Chúa quay lại lúc sau, Ma-thê đến với Chúa Giê-xu và phàn phán riêng với các môn đệ: “Phước cho mắt nàn: “Chúa không thấy em con ngồi không, để các con vì thấy được những điều đó. 24 Có biết một mình con làm hết mọi việc sao? Xin Chúa bao nhả tiên tri và vua chúa thời xưa ước ao bảo nó giúp con.” 41 Nhưng Chúa đáp: “Ma-thê, được thấy những việc các con thấy, được nghe những lời các con nghe, mà không được.” 25 Một thầy dạy luật muốn thử Chúa Giê-xu đứng lên hỏi: “Thưa Thầy, tôi phải làm gì để được sự sống vĩnh cửu?” (*aiōnios* g166) 26 Chúa Giê-xu hỏi lại: “Luật pháp Môi-se dạy điều gì? Ông đã đọc thế nào về điều đó?” 27 Thầy dạy luật đáp: “Phải yêu thương Chúa Hằng Hữu, là Đức Chúa Trời người với cả tấm lòng, linh hồn, nỗ lực, và trí óc. Và yêu người lân cận như chính mình.” 28 Chúa Giê-xu dạy: “Đúng! Cứ làm theo đó, ông sẽ được sống!” 29 Nhưng thầy dạy luật muốn biện hộ là người công chính, nên hỏi lại Chúa Giê-xu: “Ai là người lân cận tôi?” 30 Đè trả lời, Chúa Giê-xu kể câu chuyện này: “Một người Do Thái đi từ Giê-ru-sa-lem xuống Giê-ri-cô, giữa đường bị cướp. Chúng lột hết quần áo, tiền bạc, đánh đập tàn nhẫn rồi bỏ nằm dở sống dở chết bên vệ đường. 31 Tình cờ, một thầy tế lễ đi ngang qua, thấy nạn nhân liền tránh sang bên kia đường, rồi đi luôn. 32 Một người Lê-vi đi qua trông thấy, cũng bỏ đi. 33

11 Một hôm Chúa Giê-xu vừa cầu nguyện xong, một môn đệ đến với Ngài và thưa: “Xin Chúa dạy chúng con cầu nguyện, như Giangi đã dạy môn đệ mình.” 2 Chúa Giê-xu đáp: “Các con nên cầu nguyện như sau: Lạy Cha, nguyện Danh Cha được tôn thánh. Nước Cha sớm thể hiện. 3 Xin cho chúng con đủ ăn hằng ngày, 4 xin tha tội lỗi chúng con, như chúng con tha người phạm tội nghịch cùng chúng con. Xin đừng để chúng con vào vòng bị cám dỗ.” 5 Để dạy thêm về sự cầu nguyện, Chúa kể chuyện này: “Nếu nửa đêm các con đến nhà bạn mình để mượn ba ổ bánh. Các con nói với người ấy: 6 ‘Vì tôi có người bạn ở xa vừa tới thăm, nhưng trong nhà thức ăn đã hết.’ 7 Nhưng người ấy trả lời vọng ra: ‘Đừng làm phiền tôi! Cửa khóa rồi, các con tôi đang ngủ với tôi. Không thể nào dậy lấy bánh cho anh!’ 8 Ta quả quyết với các con, dù anh ấy không

dậy vì nể bạn, nhưng cũng phải dậy trao đổi dục Thầy!” 28 Chúa Giê-xu đáp: “Ai nghe và làm bánh cho bạn, vì người này kiên nhẫn gõ cửa. 9 theo lời Đức Chúa Trời còn được phước hơn Việc cầu nguyện cũng thế: Hãy xin, sẽ được, nữa.” 29 Dân chúng tụ tập mỗi lúc một đông, hãy tìm, sẽ gặp, hãy gõ cửa, cửa sẽ mở ra. 10 Vì Chúa Giê-xu tiếp tục giảng dạy: “Thế hệ này bất kỳ ai xin sẽ được. Ai tìm sẽ gặp. Và cửa sẽ thật gian ác! Họ đòi xem dấu lạ, nhưng dấu lạ mở cho người nào gõ. 11 Có người cha nào khi Giô-na cũng đủ rồi. 30 Dấu lạ ấy chứng tỏ cho con mình xin bánh mà cho đá, xin cá mà cho người Ni-ni-ve biết Đức Chúa Trời đã sai Giô-rắn. 12 Hay xin trứng lại cho bò cạp không? na, thì dấu lạ của Con Người sẽ minh chứng 13 Các con vốn là người xấu xa còn biết cho cho thế hệ này thấy Đức Chúa Trời đã sai Ta con mình vật tốt, huống chi Cha các con ở trên xuống đời. 31 Đến ngày phán xét, Nữ hoàng Sê-trời chẳng ban Chúa Thánh Linh cho người cầu ba sẽ đứng lên buộc tội thế hệ này, vì bà đến từ xin Ngài sao?” 14 Chúa Giê-xu đuổi quỷ khỏi một nước xa xăm đến nghe lời lẽ khôn ngoan một người câm, người này liền nói được. Dân của Vua Sa-lô-môn. Nhưng tại đây có Đáng cao chúng kinh ngạc vô cùng, 15 nhưng có người trọng hơn Sa-lô-môn mà chẳng ai muốn nghe. bảo: “Ông ấy nhờ uy quyền của Bê-ên-xê-bun 32 Đến ngày phán xét, người Ni-ni-ve cũng sẽ để đuổi quỷ.” 16 Những người khác, muốn gài đứng lên buộc tội thế hệ này. Vì nghe Giô-na bầy Chúa, nên xin Ngài làm một dấu lạ trên cảnh cáo, họ đã ăn năn lìa bỏ tội ác, quay về trời. 17 Biết ý tưởng họ, Chúa giảng giải: “Một Đức Chúa Trời. Nhưng tại đây có Đáng cao nước chia rẽ sẽ bị tiêu diệt, một gia đình phân trọng hơn Giô-na mà dân này không chịu ăn ly phải tan nát. 18 Các ông nói Ta nhờ quyền năn.” 33 “Không ai thấp hèn rồi đây kín, nhưng năng của Sa-tan. Nếu nước của Bê-ên-xê-bun đem đặt trên giá đèn để mọi người trong nhà chia rẽ, làm sao nó còn tồn tại! 19 Nếu Ta nhờ đều thấy ánh sáng. 34 Mắt là ngọn đèn của thân quyền năng Bê-ên-xê-bun để đuổi quỷ, môn đệ thể. Nếu mắt các con sáng suốt, cả con người các ông sẽ nhờ quyền năng nào? Chính họ sẽ mới trong sạch. Nhưng nếu mắt bị quáng lòa, xét xử các ông. 20 Nhưng nếu Ta nhờ quyền cả con người sẽ tối tăm. 35 Vậy phải thận trọng, năng của Đức Chúa Trời để đuổi quỷ thì Nước đứng đê ánh sáng trong các con thành tối tăm. Đức Chúa Trời đã đến với các ông rồi. 21 Một 36 Nếu cả con người các con sáng láng, không người chủ cường bạo vũ trang đầy đủ canh gác phần nào tối tăm, các con sẽ rực rỡ như ánh lâu dài mình để giữ cửa. 22 Nhưng khi có người đèn thật sáng rời vào các con.” 37 Chúa Giê-xu mạnh hơn xông vào, hạ được người chủ độc ác, giảng dạy xong, một thầy Pha-ri-si mời Chúa người ấy tước đoạt vũ khí của người chủ, và ăn tối. Ngài đến nhà, ngồi vào bàn. 38 Thầy đem chia của cải cướp được. 23 Ai không hợp Pha-ri-si rất ngạc nhiên thấy Chúa không rửa tác với Ta là chồng nghịch Ta, ai không quy tụ tay trước khi ăn theo tục lệ Do Thái. 39 Chúa quanh Ta sẽ bị phản tán. 24 Khi quỷ ra khỏi một dạy: “Phái Pha-ri-si các ông chỉ lo rửa bè ngoài người, liền đến vùng khô khan tìm nơi an nghỉ, chén đĩa, nhưng trong lòng đầy tham nhũng, nhưng không tìm được, quỷ tự nhủ: ‘Ta sẽ trở độc ác. 40 Thật khờ dại! Đức Chúa Trời đã tạo về với nạn nhân cũ.’ 25 Lúc trở lại, thấy lòng ra bè ngoài, lẽ nào không dựng nên bè trong người đã dọn dẹp sạch sẽ, 26 quỷ liền rủ bảy sao? 41 Cứ rộng lòng cứu trợ người nghèo, tất quỷ khác độc ác hơn vào chiếm cứ tâm lòng nhiên các ông sẽ được tinh sạch. 42 Khốn cho này. Vậy người ấy lâm vào tình trạng bi thảm phái Pha-ri-si! Các ông dâng một phần mười hơn trước.” 27 Khi Chúa đang giảng dạy, một bạc hà, cửu lý hương, và các thứ rau cỏ, nhưng phụ nữ trong đám đông nói lớn: “Phước cho lại bỏ quên công lý và tình yêu của Đức Chúa mẹ của Thầy—người đã sinh thành và dưỡng Trời. Dâng phần mười là đúng, nhưng không

được bỏ những điều quan trọng kia. **43** Khốn vì Ngài có quyền sinh sát và ném vào hỏa ngục. cho phái Pha-ri-sil Các ông ta ngồi ghế danh Phái, Ngài là Đáng phải sợ. (Geenna g1067) **6** Năm dự trong hội đường, thích được người ta kính Chúa Trời chẳng quên một con nào. **7** Ngài biết các ông giống như nấm mồ hoang không dấu cả số tóc trên đầu các con nữa. Vậy đừng lo sợ, tách, người ta dẫm lên mà không biết.” **45** Nghe vì các con quý hơn chim sẻ. **8** Thật Ta cho các Chúa quở trách, một thầy dạy luật thưa: “Thầy con biết, ai công khai xưng mình là môn đệ Ta, nói thế là sỉ nhục luôn cả giới chúng tôi nữa.” Con Người cũng sẽ công nhận họ trước mặt **46** Chúa Giê-xu đáp: “Khốn cho giới dạy luật! Các thiên sứ của Đức Chúa Trời. **9** Còn ai công Các ông đặt ra bao nhiêu luật lệ khắt khe buộc khai chối bỏ Ta, Ta cũng sẽ chối bỏ họ trước người khác vâng giữ, trong khi chính các ông mặt các thiên sứ của Đức Chúa Trời. **10** Ai xúc không giữ một điều nào! **47** Các ông xây mộ phạm đến Con Người còn có thể được tha thứ, cho các nhà tiên tri bị tống tiền các ông sát hại. nhưng ai xúc phạm đến Chúa Thánh Linh sẽ **48** Vậy các ông tán thưởng hành động của tổ chẳng bao giờ được tha thứ. **11** Khi các con bị tiên, họ giết các nhà tiên tri, còn các ông xây đem ra xét xử trong hội đường, trước mặt các mộ. **49** Vì thế, Đức Chúa Trời đã nói: ‘Ta sẽ sai nhà lãnh đạo và cầm quyền, đừng lo phải nói các tiên tri và sứ đồ đến, nhưng họ sẽ xử tử những gì, **12** vì đúng lúc đó, Chúa Thánh Linh người này, khùng bô người kia.’ **50** Thế hệ các sẽ dạy các con những lời phải nói.” **13** Trong ông phải chịu trách nhiệm về máu các tiên tri đám đồng có người lên tiếng: “Thưa Thầy, xin của Đức Chúa Trời đã ra từ thuở sáng tạo trời bảo anh tôi chia gia tài cho tôi.” **14** Nhưng Chúa đất đến nay, **51** từ máu A-ben cho đến máu Xa- Giê-xu đáp: “Ai cử Ta làm phán quan, phân chia cha-ri, người bị giết giữa bàn thờ và Đền Thờ. gia tài cho các ngươi?” Rồi Ngài phán: **15** “Phải Phái Phái, Ta xác nhận chắc chắn rằng thế hệ này đê phòng, đừng để lòng tham lam lôi cuốn. Vì phải lãnh trọng trách nhiệm. **52** Khốn cho giới đời sống con người không cốt ở chỗ giàu có dù dạy luật, vì các ông cố tình che lấp chân lý! Đã dật đâu.” **16** Và Chúa kể câu chuyện: “Người không tin, các ông còn ngăn cản, không cho giàu kia trúng mùa, thu hoạch hoa lợi dư dật. người khác tìm hiểu chân lý.” **53** Khi Chúa Giê- xu rời quê nhà kho cũ, xây kinh tế mới lớn hơn. Như thế, sẽ có đủ chỗ chứa tất cả lúa, và hoa lợi. **19** Xong xuôi, ta sẽ tự nhủ: Của cải này có thể tiêu dùng hàng chục năm. Thôi, ta hãy nghỉ ngơi, ăn uống vui chơi!” **20** Nhưng Đức Chúa Trời bảo: ‘Ngươi thật dại dột! Tối nay ngươi qua đời, của cải dành dụm đó để cho ai?’” **21** “Người nào lo làm giàu dưới trần gian nhưng nghèo nàn trong mối liên hệ với Đức Chúa Trời cũng dại dột như thế.” **22** Chúa Giê-xu dạy các môn đệ: “Đừng lo âu về vấn đề đủ thức ăn để ăn hay đủ quần áo để mặc. **23** Vì đời sống quý hơn thức ăn, thân thể quý hơn quần áo. **24** Hãy xem loài qua. Chúng chẳng gieo, chẳng gặt, cũng chẳng có vừa lâm

12 Lúc ấy, dân chúng tụ họp mỗi lúc một đông, hàng nghìn người chen lấn dẫm lên nhau. Chúa Giê-xu quay lại các môn đệ và cảnh báo: “Phải đê phòng men của phái Pha-ri-si—hạng đạo đức giả! **2** Chẳng có gì che giấu mãi, tất cả các điều bí mật đều sẽ công bố cho mọi người. **3** Chuyện các con nói ban đêm, người ta sẽ nghe giữa ban ngày. Những lời các con thì thầm trong phòng kín sẽ được loan báo nơi công cộng! **4** Các bạn hữu ta ơi, đừng sợ những người muốn giết các con; họ chỉ có thể giết thế xác, mà không giết được linh hồn. **5** Vậy các con phải sợ ai? Phải sợ Đức Chúa Trời,

lương thực, thế mà chúng vẫn sống, vì được nhà và phân phát thực phẩm cho họ đúng giờ. Đức Chúa Trời nuôi. Các con còn quý hơn loài **43** Nếu chủ trở về và thấy quản gia làm đúng chim biết bao! **25** Trong các con, có ai lo âu mà như vậy, người ấy sẽ được thưởng. **44** Ta quả kéo dài đời mình thêm được một giờ không? **26** quyết với các con, chủ sẽ cho cai quản tất cả tài Việc nhỏ nhặt đó còn không làm nổi, tại sao sản mình. **45** Nhưng nếu quản gia tự nhủ: ‘Chủ các con phải lo âu những việc lớn? **27** Hãy xem ta còn lâu mới về,’ rồi hành hạ đầy tớ nam nữ, hoa huệ. Chúng chẳng làm việc nặng nhọc, ăn uống say sưa. **46** Chủ sẽ trở về trong giờ nó cũng chẳng se tơ kéo chỉ, thế mà giàu có sang không ngờ! Nó sẽ bị hình phạt nặng nề, và chịu trọng như Sa-lô-môn cũng không được mặc chung số phận với bọn bất trung. **47** Bị phạt áo đẹp bằng loài hoa đó. **28** Cỏ hoa ngoài đồng nặng như thế, vì nó đã biết ý chủ nhưng không là loài sörn nở tối tàn mà Đức Chúa Trời còn làm, cũng chẳng chuẩn bị sẵn sàng. **48** Nhưng cho mặc đẹp như thế, lẽ nào Ngài không cung người nào không biết mà phạm lỗi, sẽ bị hình cấp y phục cho các con đầy đủ sao? Tại sao các phạt nhẹ hơn. Ai được giao cho nhiều, sẽ bị con yêu đức tin đến thế? **29** Cũng đừng bận đòi hỏi nhiều, vì trách nhiệm nặng nề hơn.” **49** tâm lo nghĩ về cơm ăn áo mặc, **30** là những “Ta đến để đem lửa xuống trần gian. Ta mong điều dân ngoại đạo mãi lo tìm kiếm, vì Cha các muốn đám lửa bắt đầu bốc cháy. **50** Có một lẽ con thừa biết nhu cầu của các con. **31** Trái lại, báp-tem của sự thông khổ đang chờ đợi Ta, Ta phải tìm kiếm Nước của Đức Chúa Trời, Ngài sẽ đau xót biết bao cho đến khi chịu xong lê báp-cung cấp đầy đủ mọi nhu cầu cho các con. **32** tem đó! **51** Đừng tưởng Ta đến để đem hòa bình Bầy chiên bé nhỏ của Ta, đừng lo sợ, vì Cha cho thế giới. Không, Ta đến để chia loài người các con rất vui lòng ban Nước Trời cho các làm hai! **52** Từ đây, một nhà có năm người sẽ con. **33** Các con hãy bán tài sản cứu trợ người chia rẽ chồng đối nhau, hai chồng ba, và ba nghèo. Hãy sắm cho mình túi không hư, tích chồng hai. **53** ‘Cha sẽ chia rẽ với con trai và con trứ tài sản không hao mòn trên trời. Vì trên trai chồng nghịch với cha; mẹ nghịch cùng con đó không bị trộm cắp, cũng không có mối mọt gái và con gái chồng nghịch với mẹ; mẹ chồng làm hư hại. **34** Của cải các con để đâu, lòng các nghịch cùng con dâu và con dâu chồng nghịch con sẽ bị thu hút vào đó.” **35** “Phải mặc áo săn với mẹ chồng.” **54** Chúa Giê-xu quay sang dân sàng phục vụ và thấp đèn lên, **36** như đầy tớ chúng và phán: “Khi thấy mây tụ lại phương chờ đợi chủ dự tiệc cưới về, khi chủ về đến Tây, anh chị em nói trời sắp mưa, và trời mưa và gõ cửa, lập tức mở cửa cho chủ. **37** Đầy tớ thật. **55** Khi gió Nam thổi, anh chị em đoán trời sẽ được khen thưởng nếu chủ trở về thấy sẵn oi bức, quả đúng như thế. **56** Hạng đạo đức giả! sàng chờ đợi. Chắc chắn chủ sẽ cho ngồi vào Anh chị em rất thạo xem dấu hiệu trên trời bàn, thắt lưng dọn ăn cho họ. **38** Dù lúc chiều dưới đất, nhưng sao không tìm hiểu dấu hiệu tối hay nửa đêm hoặc trước rạng đông, chủ về thời đại? **57** Sao không biết tự xét thế nào là nhà thấy họ săn sàng, chủ sẽ khen thưởng. **39** đúng? **58** Nếu có việc tranh tụng, nên cố gắng Hãy nhớ điều này: Nếu chủ nhà biết trước giờ điêu đình với đối phương trước khi quá muộn, bọn gian phi đến, hẳn sẽ không bị mất trộm. Nếu không, họ sẽ đưa anh chị em ra tòa, anh **40** Vậy các con phải săn sàng, vì Con Người sẽ chị em sẽ bị tống giam, **59** và ngồi tù cho đến đến vào giờ các con không ngờ.” **41** Phi-e-rơ khi trả xong đồng nợ cuối cùng.”

thưa: “Những lời này, Chúa dạy riêng anh chị em chúng con, hay chung cho mọi người?” **42** Chúa đáp: “Người quản gia trung thành khôn ngoan là người được chủ ủy thác coi sóc người

13 Lúc ấy, có người thuật cho Chúa Giê-xu chuyện Phi-lát giết mấy người Ga-li-lê, khi họ đang dâng sinh tế tại Đền Thờ. **2** Chúa Giê-xu hỏi: “Anh chị em tưởng mấy người đó bị

giết vì phạm tội nặng hơn những người Ga- của Đức Chúa Trời giống như men mà một phụ li-lê khác sao? 3 Không đâu! Chính anh chị nũ lấy trộn vào bột, nhồi cho đến lúc đóng bột em cũng bị hư vong nếu không ăn năn tội lỗi, dậy lên.” 22 Tiếp tục cuộc hành trình lên Giê-quay về với Đức Chúa Trời. 4 Còn mười tám ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đi qua các thành phố, người bị tháp Si-lô sập xuống đè chết, có phải làng mạc, dạy dỗ dân chúng. 23 Có người hỏi: vì họ nhiều tội nhất trong thành Giê-ru-sa-lem “Thưa Chúa, chỉ ít người được cứu thoát sao?” không? 5 Không đâu! Anh chị em cũng sẽ bị Chúa đáp: 24 “Phải gắng sức đi cửa hẹp vào hư vong nếu không chịu ăn năn.” 6 Rồi Chúa Nước của Đức Chúa Trời, vì có nhiều người cố kẽ ẩn dụ này: “Người kia trồng cây vả trong gắng, nhưng không vào được. 25 Khi chủ đã vườn, thường ra xem có trái không, nhưng khóa cửa, nếu anh chị em đứng ngoài gõ và chẳng thấy. 7 Ông bảo người làm vườn: ‘Ba năn nỉ: ‘Thưa chủ, xin mở cho chúng tôi!’ Chủ nǎm nay tôi đến hái trái mà không thấy. Anh sẽ trả lời: ‘Ta không bao giờ biết các ngươi và đón nó đi, để làm gì choán đất.’ 8 Người làm các ngươi đến từ đâu.’ 26 Anh chị em sẽ phân vườn thưa: ‘Xin chủ hoãn cho nó một năm nữa. trán: ‘Chúng tôi từng ăn chung với chủ, và chủ Tôi sẽ chăm sóc, bón phân thật nhiều. 9 Nếu từng dạy dỗ trong thành chúng tôi’. 27 Nhưng không kết quả, khi ấy ông hãy đón.’” 10 Một chủ sẽ đáp: ‘Ta không biết các ngươi. Quân gian ngày Sa-bát, Chúa Giê-xu đang giảng dạy trong ác, hãy lui đi.’ 28 Anh chị em sẽ khóc lóc nghiên hội đường, 11 Ngài thấy một phụ nữ tàn tật bởi răng khi nhìn thấy Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp, tà linh, lung bị còng đã mười tám năm, không và tất cả nhà tiên tri đều ở trong Nước của Đức đứng thẳng lên được. 12 Chúa gọi bà lại, bảo: Chúa Trời, còn các ngươi bị quăng ra ngoài. “Bà được giải thoát khỏi bệnh tật rồi!” 13 Chúa 29 Người từ bốn phương sẽ đến dự tiệc trong đặt tay trên bà, lập tức bà đứng thẳng lên, vui Nước của Đức Chúa Trời. 30 Chú ý điều này: mừng ca ngợi Đức Chúa Trời! 14 Viên quản lý Những người dường như kém quan trọng bấy hội đường tức giận, vì Chúa Giê-xu chữa bệnh giờ sẽ trở nên cao trọng, và những người bây vào ngày Sa-bát. Ông nói với dân chúng: “Mỗi giờ cao trọng lúc ấy sẽ kém quan trọng.” 31 tuần có sáu ngày làm việc, anh chị em muốn xin Ngay lúc đó, mấy thầy Pha-ri-si đến báo tin: chữa bệnh cứ đến những ngày ấy, chứ đừng “Vua Hê-rốt đang tìm giết Thầy, xin Thầy lánh đến ngày Sa-bát.” 15 Nhưng Chúa đáp: “Ông chỉ đi nơi khác!” 32 Chúa Giê-xu đáp: “Các ông nói đạo đức giả! Vào ngày Sa-bát, các ông không cho tên cáo đó biết, ngày nay, ngày mai Ta vẫn thả bò lừa ra khỏi chuồng cho chúng đi uống còn đuổi quỷ và chữa bệnh cho dân chúng, đến nước sao? 16 Người phụ nữ này, con gái Áp-ra- ngày thứ ba Ta mới hoàn tất mục đích của Ta. ham bị Sa-tan trói buộc đã mười tám năm, sao 33 Phải, hôm nay, ngày mai, và ngày kia Ta vẫn không thể giải thoát cho bà vào ngày Sa-bát?” tiếp tục hành trình. Vì tiên tri của Đức Chúa 17 Nghe Chúa quở trách, bọn thù nghịch lấy làm Trời không thể chết nơi nào khác hơn Giê-ru-xáu hổ, còn dân chúng vui mừng vì những việc sa-lem! 34 Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, thành diệu kỳ Ngài đã làm. 18 Chúa Giê-xu giảng dạy: đã giết các nhà tiên tri, ném đá sát hại sứ giả “Nước của Đức Chúa Trời được ví như điều gì? của Đức Chúa Trời! Đã bao lần Ta muốn tập Chúng ta nên dùng hình ảnh nào để so sánh họp ngươi như gà mẹ túc con về ấp ủ dưới với Nước của Đức Chúa Trời? 19 Nước của Đức cánh, nhưng chẳng ai nghe. 35 Vậy, nhà của Chúa Trời giống như hạt cải gieo ngoài vườn. ngươi sẽ bị bỏ hoang. Ta cho ngươi biết, ngươi Nó mọc lên thành cây lớn, chim chóc có thể sẽ không còn thấy Ta nữa, cho đến ngày ngươi đến làm tổ trên cành.” 20 Chúa hỏi: “Nước của nói: ‘Phước cho Đáng nhân danh Chúa Hằng Đức Chúa Trời được ví như điều gì? 21 Nước Hữu mà đến!”

14 Một ngày Sa-bát, Chúa Giê-xu dự tiệc tại phố, và mời về những người nghèo đói, tàn tật, nhà một lãnh đạo Pha-ri-si, còn dân chúng khiếm thị, và khuyết tật.’ 22 Tuy nhiên, bàn tiệc theo dõi Ngài rất kỹ. 2 Trước mặt Ngài có người vẫn còn nhiều chỗ trống. 23 Chủ lại bảo đầy tớ: bị bệnh phù. 3 Chúa Giê-xu hỏi những người ‘Vào các con đường nhỏ trong làng, gặp ai mời Pha-ri-si và thầy dạy luật: “Chữa bệnh vào ngày này, đưa về cho đầy nhả. 24 Vì những người ta Sa-bát có hợp pháp không?” 4 Nhưng họ không mời trước đây sẽ không được ném một chút gì trả lời. Chúa Giê-xu rờ người bệnh và chữa lành trên bàn tiệc của ta.” 25 Dân chúng theo Chúa rồi cho về. 5 Chúa hỏi các thầy dạy luật và Pha-ri-si: “Trong ngày Sa-bát, nếu bò lừa của các 26 “Ai theo Ta mà không yêu Ta hơn cha mẹ, người chẳng may té xuống hố, các ngươi không vợ con, anh em, chị em, và hơn cả tính mạng kéo nó lên sao.” 6 Họ không trả lời được. 7 mình, thì không thể làm môn đệ Ta. 27 Ai không Chúa Giê-xu để ý thấy nhiều người khách được vác cây thập tự mình theo Ta cũng không thể mời ăn, muốn ngồi chỗ danh dự đầu bàn, nên làm môn đệ Ta. 28 Vậy anh chị em phải suy Ngài khuyên: 8 ‘Khi được mời dự tiệc cưới, các nghĩ kỹ! Có ai trước khi xây nhà mà không tính ông đứng ngồi chỗ danh dự. Vì nếu có người toán mọi phí tổn, liệu mình có đủ sức làm cho quan trọng hơn các ông cũng được mời, 9 chủ xong? 29 Nếu không, mới đặt nền đã ngưng vì sẽ đưa họ đến và bảo các ông nhường chỗ. Lúc hết tiền, sẽ bị mọi người chê cười: 30 ‘Người ấy các ông sẽ hổ thẹn xuống ngồi tận cuối bàn! này xây cất nửa chừng đã bỏ cuộc vì không đủ 10 Vậy các ông nên chọn chỗ thấp nhất, chủ nhà khả năng.’ 31 Có vua nào trước khi ra trận mà trông thấy sẽ mời lên chỗ tốt hơn. Các ông sẽ không bàn tính cẩn thận, với 10.000 quân trong được vinh dự trước mặt quan khách. 11 Vì ai tự tay, liệu có thể chống lại 20.000 địch quân đang đè cao sẽ bị hạ xuống, còn ai hạ mình sẽ được tiến đánh mình không? 32 Nếu không thể, vua nâng cao.” 12 Chúa quay sang chủ tiệc: “Khi đãi phải sai sứ giả cầu hòa khi địch quân còn ở xa tiệc, đừng mời bạn hữu, anh chị em, bà con, 33 Cũng vậy, nếu anh chị em không bỏ hết mọi hay láng giềng giàu có, vì họ sẽ mời người để điều mình có, anh chị em không thể làm môn đáp lễ. 13 Trái lại, nên mời người nghèo khổ, đệ Ta. 34 Muối là vật hữu ích. Nhưng nếu muối tàn tật, đui què. 14 Đến kỳ người công chính mệt mẫn, làm sao lấy lại vị mẫn được nữa? 35 sống lại, Đức Chúa Trời sẽ ban thưởng, vì ông Muối ấy chẳng dùng làm gì được, dù làm phân đã mời những người không thể mời lại mình.” bón cũng không, đành phái vứt bỏ đi. Ai có tai 15 Nghe Chúa Giê-xu dạy, một thực khách lên để nghe, hãy lắng nghe!”

tiếng: “Phước cho người được dự tiệc trong Nước của Đức Chúa Trời!” 16 Chúa Giê-xu liền kể chuyện này: “Người kia mở tiệc lớn, mời rất nhiều người. 17 Đến giờ, ông sai đầy tớ đi báo cho tân khách: ‘Tiệc đã dọn, xin mời đến dự.’ 18 Nhưng mọi người đều kiêm cớ khước từ. Người này trả lời: ‘Tôi mới mua đám ruộng, phải đi xem, xin cho tôi cáo từ.’ 19 Người kia nêu lý do: ‘Tôi vừa mua năm đôi bò, sắp đem cày thử, xin cho tôi kiêu.’ 20 Người khác thoái thác: ‘Tôi mới cưới vợ, không đến được.’ 21 Đầy tớ trở về phúc trình mọi việc. Chủ tức giận nói: ‘Hãy đi mau ra các đường lớn, ngõ hẻm trong thành

15 Những người thu thuế và người bị xã hội coi là tội lỗi thường đến nghe Chúa Giê-xu giảng dạy, 2 nên các thầy Pha-ri-si và thầy dạy luật phàn nàn Chúa hay giao du, ăn uống với hạng người tội lỗi xấu xa! 3 Vì thế, Chúa Giê-xu kể câu chuyện này: 4 “Trong các ông có ai nuôi một trăm con chiên, nếu một con thất lạc, người ấy không bỏ chín mươi chín con kia trong đồng hoang, lặn lội đi tìm cho ra con chiên lạc hay sao? 5 Khi tìm được, người ấy vui mừng vác nó lên vai về nhà, 6 mời bạn hữu láng giềng đến, hớn hở nói: ‘Hãy chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được con chiên thất lạc!’ 7

Cũng thế, thiên đàng sẽ vui mừng vì một tội mờ tiệc liên hoan.’ **28** Người con cả tức giận nhân ăn năn quay về Đức Chúa Trời, hơn là không chịu vào nhà, người cha phải ra năn nỉ, chín mươi chín người công chính không cần **29** nhưng cậu nói: ‘Bao nhiêu năm con làm việc ăn năn!’ **8** ‘Bà kia có mười đồng bạc quý, nhỡ cực nhọc, chưa hề dám trái lệnh cha. Thế mà đánh mất một đồng, lẽ nào bà không thắp đèn, cha chẳng cho một con dê con để đãi bạn hữu, quét nhà, kiếm cho ra đồng bạc hay sao?’ **9** **30** Còn con trai này của cha đã tiêu sạch tiền của Khi tìm được, bà gọi bạn hữu láng giềng đến, cha với bọn điểm đĩ rồi trở về, cha lại làm thịt mừng rỡ nói: ‘Hãy chung vui với tôi, vì tôi đã bò con béo ăn mừng!’ **31** Người cha đáp: ‘Con tìm được đồng bạc bị mất.’ **10** Cũng thế, các ơi, con luôn luôn ở cạnh cha, tất cả tài sản của thiên sứ của Đức Chúa Trời sẽ vui mừng khi cha là của con. **32** Nhưng chúng ta nên mờ tiệc một tội nhân ăn năn.’ **11** Chúa Giê-xu kể tiếp: ăn mừng, vì em con đã chết bây giờ lại sống! ‘Người kia có hai con trai. **12** Người con thứ nói với cha: ‘Xin cha chia cho con phần gia tài thuộc về con trước khi cha chết.’ Vậy, người cha bằng lòng, chia gia tài cho con. **13** Ít ngày sau, cậu thu hết của cải mình, lên đường đến xứ xa lị, ở đó chỉ ăn chơi, phung phí hết tiền bạc. **14** Cậu vừa sạch túi, xú áy bị nạn đói lớn. Quá túng quẫn, **15** cậu phải đi làm công cho người bản xứ. Họ sai cậu ra đồng chăn heo. **16** Bụng đói còn cào, cậu muốn ăn vỏ đậu heo ăn, nhưng chẳng ai cho. **17** Cuối cùng, cậu cũng tinh ngô, nghĩ thầm: ‘Ở nhà cha ta, biết bao đầy tớ đều có thức ăn dư dật, mà ta ở đây sắp chết đói.’ **18** Ta phải trở về và thưa với cha: ‘Con thật có tội với Trời và với cha, **19** không đáng làm con của cha nữa. Xin cha nhận con làm đầy tớ cho cha!’ **20** Cậu liền đứng dậy trở về nhà cha. Khi cậu còn ở từ xa, cha vừa trông thấy, động lòng thương xót, vội chạy ra ôm chàng lấy con mà hôn. **21** Cậu thưa với cha: ‘Con thật có tội với Trời và với cha, không đáng làm con của cha nữa.’ **22** Nhưng người cha ngắt lời, bảo đầy tớ: ‘Mau lên! Lấy áo tốt nhất mặc cho cậu, đeo nhẫn vào tay, mang giày vào chân.’ **23** Hãy bắt bò con béo làm thịt để chúng ta ăn mừng! **24** Vì con ta đã chết mà bây giờ lại sống, đã lạc mất mà bây giờ lại tìm được.’ Và tiệc mừng bắt đầu. **25** Lúc ấy, người con cả đang làm việc ngoài đồng. Về gần đến nhà, nghe tiếng đàn nhạc và nhảy múa, **26** cậu gọi một đầy tớ đến hỏi lý do. **27** Đầy tớ báo: ‘Em cậu mới về, bình an khỏe mạnh, cha cậu vui mừng cho giết bò con béo

16 Chúa Giê-xu kể cho các môn đệ câu chuyện này: ‘Người nhà giàu kia mướn một viên quản gia. Sau có người tố cáo quản gia phung phí tiền của chủ. **2** Chủ liền gọi quản gia đến báo: ‘Anh làm gì tôi biết hết! Vậy phải lo kết toán sổ sách, vì anh bị sa thải.’ **3** Quản gia nghĩ thầm: ‘Phải làm gì đây? Chủ đuổi ta rồi? Ta không đủ sức cuốc đất. Còn đi ăn mày? Thật xấu hổ! **4** Được rồi, ta đã có cách! Rồi đây khi rời khỏi chỗ này, sẽ không thiếu người tiếp ta vào nhà!’ **5** Anh lẩn lượn gọi những người mắc nợ của chủ mình đến. Anh hỏi người thứ nhất: ‘Ông thiếu chủ tôi bao nhiêu?’ **6** Đáp: ‘Một trăm thùng dầu ô-liu!’ Quản gia bảo: ‘Tôi trả giấy nợ lại đây. Viết ngay giấy khác: Nợ năm chục.’ **7** Anh hỏi người kế tiếp: ‘Ông nợ chủ của tôi bao nhiêu?’ Đáp: ‘Một nghìn giã lúa.’ Anh giục: ‘Giấy nợ đây, cầm lấy! Viết ngay giấy khác: Tám trăm giã.’ **8** Chủ phải khen quản gia bất lương đã hành động khôn khéo! Vì người thế gian vẫn xử sự khôn lanh hơn con cái sự sáng. (*aiōn g165*) **9** Ta khuyên các con phải biết dùng của cải tràn gian kết bạn, để khi tiền của hết, các con được tiếp vào nhà đời đời. (*aiōnios g166*) **10** Ai trung thành trong việc nhỏ cũng sẽ trung thành trong việc lớn. Ai bất chính trong việc nhỏ cũng sẽ bất chính trong việc lớn. **11** Nếu các con không trung tín về của cải tràn gian, còn ai đem của cải đời đời giao cho các con? **12** Nếu các con gian lận của cải người khác, còn ai cho các con bảo vật làm của riêng? **13** Không ai

có thể làm tôi hai chủ, vì sẽ ghét chủ này yêu khôi phái xuông nơi khổ hình này.’ 29 Áp-ra-chú kia, trọng chủ này, khinh chủ khác. Các con ham đáp: ‘Đã có Môise và các tiên tri cảnh không thể phụng sự cả Đức Chúa Trời lẫn Tiên cáo họ. Anh em còn có thể đọc những điều họ Tài.’ 14 Các thầy Pha-ri-si vốn tham tiền nghe viết.’ 30 Người giàu nài nỉ: ‘Thưa tổ Áp-ra-ham, Chúa dạy liền chế giễu Ngài. 15 Chúa nói với không được đâu! Nếu có người chết sống lại họ: ‘Trước mặt người ta, các ông làm ra vẻ đạo cảnh cáo, họ mới ăn năn tội của họ và quay lại đức, nhưng Đức Chúa Trời biết rõ lòng dạ các với Đức Chúa Trời.’ 31 Nhưng Áp-ra-ham nói: ông. Các ông được người ta tôn trọng nhưng ‘Nếu không tin lời Môise và các tiên tri, dù có đối với Đức Chúa Trời, các ông thật ghê tởm. 16 người chết sống lại, họ cũng chẳng tin đâu.”

Luật pháp Môise và các sách tiên tri được ban bố cho đến thời Giăng. Từ đó Phúc Âm được truyền giảng, mọi người hăng hái chen nhau vào Nước của Đức Chúa Trời. 17 Tuy nhiên, dù trời đất tiêu tan, không một chi tiết nào trong luật pháp bị mất hiệu lực. 18 Thí dụ, một người ly dị vợ, rồi cưới vợ khác là phạm tội ngoại tình, còn ai cưới đàn bà bị chồng ly dị cũng phạm tội ngoại tình.” 19 Chúa Giê-xu phán: “Có một người giàu hằng ngày sống xa hoa trên nhung lụa. 20 Trước cổng nhà, một người nghèo tên La-xa-rơ mình đầy ghê lở đến năm. 21 La-xa-rơ ước ao được những thức ăn rơi rớt từ trên bàn người giàu. Nhưng chỉ có vài con chó đến liếm ghê lở cho người. 22 Rồi người nghèo chết, được thiên sứ đem đặt vào lòng Áp-ra-ham. Người giàu cũng chết, người ta đem chôn, 23 linh hồn ông đến chỗ của những người chết chịu khổ hình. Tại đó, người giàu nhìn lên, thấy Áp-ra-ham ở nơi xa với La-xa-rơ. [Hadès g86] 24 Người giàu kêu xin: ‘Lạy tổ Áp-ra-ham, xin thương xót con. Xin sai La-xa-rơ nhúng đầu ngón tay vào nước, đến đây nhổ vào lưỡi con cho mát, vì con bị đốt trong lò lửa này, đau đớn quá!’ 25 Nhưng Áp-ra-ham đáp: ‘Con không nhớ con đã ích kỷ hưởng thụ suốt đời sao? Còn La-xa-rơ phải khổ sở. Bây giờ, La-xa-rơ được an ủi tại đây, còn con phải chịu đau khổ.’ 26 Hơn nữa, giữa chúng ta có một vực thăm ngã cách, ai muốn từ đây qua đó, hay từ đó qua đây đều không được.’ 27 Người giàu thưa: ‘Vậy, xin tổ Áp-ra-ham làm ơn sai La-xa-rơ đến nhà cha con. 28 Vì con có năm anh em, con muốn anh ấy cảnh cáo họ để khi chết họ

17 Một hôm, Chúa Giê-xu dạy các môn đệ:

“Cạm bẫy tội lỗi không thể nào không có, nhưng khốn cho ai gài bẫy cho người khác phạm tội. 2 Ai xui các em bé này phạm tội, thì thà buộc cối đá vào cổ người ấy ném xuống biển còn hơn. 3 Các con phải thận trọng! Nếu anh chị em con có lỗi, hãy khiến trách; khi họ ăn năn, phải tha thứ. 4 Dù người ấy có lỗi với con đến bảy lần trong một ngày, mỗi lần đều đến xin lỗi, con cũng phải tha thứ.” 5 Các sứ đồ thưa với Chúa: “Xin Chúa cho chúng con có lòng tin vững mạnh!” 6 Chúa đáp: “Nếu đức tin bằng hạt cát, các con có thể bão cây dâu: ‘Hãy tự bứng lên và tròng xuống biển’ nó sẽ tuân lệnh ngay! 7 Một người đầy tớ đi cày hay đi chăn vè, không lẽ người chủ nói: ‘Hãy đến và ăn với ta?’ 8 Không, chủ nói: ‘Hãy chuẩn bị dọn ăn cho ta, phục vụ trong khi ta ăn, rồi người ăn sau.’ 9 Chủ không cần phải cảm ơn, vì đó là bỗn phận đầy tớ. 10 Cũng thế, khi các con vâng lời Ta, làm xong những việc Đức Chúa Trời, các con hãy nói: ‘Chúng con là đầy tớ vô dụng chỉ làm theo bỗn phận của chúng con.’” 11 Trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đến ranh giới xứ Ga-li-lê và xứ Sa-ma-ri. 12 Lúc Ngài sắp vào một làng kia, mười người phong hủi đứng từ xa, 13 kêu lớn: “Lạy Giê-xu, xin thương xót chúng con!” 14 Khi thấy họ, Chúa phán: “Cứ đến trình diện với thầy tế lễ.” Họ vừa lên đường, bệnh phong hủi liền sạch và biến mất. 15 Một người thấy mình được lành, quay lại mừng rỡ: “Tạ ơn Đức Chúa Trời, con lành bệnh rồi!” 16 Anh cui sấp mặt xuống đất nới chân Chúa Giê-xu, tạ ơn Ngài. Người này là người

Sa-ma-ri. 17 Chúa Giê-xu hỏi: “Có phải Ta chữa xảy ra tại đây?” Chúa Giê-xu đáp: “Xác chết lành mươi người? Vậy, còn chín người kia đâu?”

18 Chỉ có người nước ngoài này trở lại tạ ơn Đức Chúa Trời sao?” 19 Rồi Chúa Giê-xu phán với người ấy: “Con đứng dậy và lên đường! Đức tin con đã chữa cho con lành.” 20 Một hôm, các thầy Pha-ri-si hỏi Chúa Giê-xu: “Khi nào Nước của Đức Chúa Trời mới thể hiện?” Chúa Giê-xu đáp: “Nước của Đức Chúa Trời không thể hiện trong thế giới hữu hình này! 21 Người ta không thể nói Nước của Đức Chúa Trời ở miền này hay xứ kia, vì Nước của Đức Chúa Trời ở trong lòng người.” 22 Sau đó, Chúa nói với các môn đệ: “Sẽ có lúc các con mong mỏi được thấy ngày của Con Người trở lại, nhưng chẳng thấy. 23 Các con sẽ nghe người ta nói: ‘Kìa, Con Người ở nơi này,’ hay ‘Ngài nơi kia,’ đừng theo họ. 24 Vì Con Người sẽ trở lại như chớp nhoáng xuất hiện khắp vòm trời trong nháy mắt, bất cứ nơi nào cũng thấy Con Người. 25 Nhưng trước hết Con Người phải chịu khổ, bị thế hệ này chối bỏ. 26 Ngày Con Người trở lại, thế giới vẫn giống như thời Nô-ê. 27 Trong những ngày đó, người ta vẫn hưởng thụ—cưới gả, tiệc tùng cho đến khi Nô-ê vào tàu, rồi nước lụt tràn ngập tiêu diệt mọi người. 28 Và thế gian sẽ giống như thời của Lót. Người ta vẫn làm những việc thường ngày của họ—ăn uống, mua bán, trồng tía, và xây cất— 29 cho đến ngày Lót ra khỏi thành Sôđôm. Lửa và diêm sinh từ trời trút xuống hủy diệt tất cả dân thành ấy. 30 Phải, ngày Con Người trở lại cũng sẽ như thế. 31 Ngày ấy, ai đang đứng ngoài hiên, đừng vào nhà góp nhặt của cải. Ai ở ngoài đồng, đừng trở về nhà. 32 Phải nhớ bài học của vợ Lót! 33 Ai giữ sự sống, sẽ bị mất, nếu ai mất sự sống, thì sẽ được lại. 34 Đêm đó, hai người ngủ chung một giường; một người được rước đi, người kia bị bỏ lại. 35 Hai người phụ nữ đang xay lúa chung một cối xay; một người được rước đi, người kia bị bỏ lại. 36 Hai người đang làm ruộng ngoài đồng; một người được rước đi, người kia bị bỏ lại.” 37 Các môn đệ hỏi: “Thưa Chúa, việc đó sẽ

xảy ra tại đâu?” Chúa Giê-xu đáp: “Xác chết nằm đâu, chim kê kêu tụ họp ở đó.”

18 Chúa Giê-xu kể câu chuyện dạy các môn đệ phải bền lòng cầu nguyện, không bao giờ mỏi mệt: 2 “Tại thành phố kia có một phán quan không kính sợ Đức Chúa Trời, cũng chẳng vị nể ai. 3 Trong thành phố ấy có một quả phụ đến xin phán quan xét xử và nói: ‘Xin xét công minh cho tôi để chống lại kẻ thù tôi.’ 4 Vị phán quan chẳng quan tâm, tuy thế, về sau ông tự nhủ: ‘Dù ta không kính sợ Đức Chúa Trời, cũng chẳng vị nể ai, 5 nhưng chị này làm phiền ta quá, ta phải xét xử công bằng để chị khỏi đến quấy rầy, làm nhức đầu ta!’” 6 Chúa dạy tiếp: “Các con có nghe lời phán quan bắt công ấy nói không? 7 Lẽ nào Đức Chúa Trời lại không xem xét bênh vực những đứa con yêu ngay đêm kêu xin Ngài mà lại chậm đến giải cứu họ sao? 8 Chắc chắn Ngài sẽ vội vàng xét xử công minh cho họ. Nhưng khi Con Người trở lại, sẽ còn có đức tin trên mặt đất không?” 9 Chúa Giê-xu kể câu chuyện dạy những ai lên mặt đạo đức, khinh người: 10 “Có hai người lên Đèn Thờ cầu nguyện. Một là thành viên Pha-ri-si, còn người kia là người thu thuế. 11 Thầy Pha-ri-si đứng cầu nguyện: ‘Cảm tạ Đức Chúa Trời, tôi không có tội như người ta. Tôi không gian lận, bất công, ngoại tình. Khác hẳn tên thu thuế kia! 12 Mỗi tuần tôi kiêng ăn hai ngày và dâng lên Đức Chúa Trời một phần mười các thứ lợi tức.’ 13 Còn người thu thuế đứng xa xa, không dám ngẩng mặt lên, chỉ đầm ngực than thở: ‘Lạy Đức Chúa Trời, xin thương xót con, vì con là người tội lỗi.’ 14 Ta nói với các con, người tội lỗi này, không phải là người Pha-ri-si, trở về nhà mình được xưng là công chính. Vì ai tự đề cao sẽ bị hạ xuống, còn ai hạ mình sẽ được đề cao.” 15 Một hôm, cha mẹ đem con của họ đến gần Chúa để Ngài đặt tay và ban phước cho các em. Nhưng các môn đệ trách mắng không cho quấy rầy Ngài. 16 Chúa Giê-xu gọi các em đến và nói với các môn đệ: “Cứ để trẻ con lại gần Ta. Đừng ngăn cản! Vì Nước của Đức Chúa Trời

thuộc về những người giống các em này. **17** náo, liền hỏi chuyện gì xảy ra. **37** Họ nói với ông Ta quả quyết với các con, ai không tiếp nhận **rằng** có Giê-xu, người Na-xa-rét đi qua đây. **38** Đức Chúa Trời như con trέ, sẽ không được vào Nước của Đức Chúa Trời.” **18** Một nhà lánh đạo tôn giáo hỏi Chúa Giê-xu: “Thưa Thầy nhân lành, tôi phải làm gì để được sống vĩnh cửu?” **(aiōnios g166)** **19** Chúa Giê-xu đáp: “Tại sao ngươi gọi Ta là nhân lành? Chỉ có một Đáng nhân lành là Đức Chúa Trời. **20** Hắn ngươi biết các **hỏi:** **41** “Con muốn Ta giúp gì đây?” Anh mừng điều răn: ‘Các ngươi không được ngoại tình. **rõ:** “Lạy Chúa, xin cho mắt con thấy được.” **42** Các ngươi không được giết người. Các ngươi **Chúa Giê-xu** truyền lệnh: “Sáng mắt lại! Đức không được trộm cắp. Các ngươi không được tin con đã chữa cho con lành.” **43** Lập tức anh làm chứng dối. Phải hiếu kính cha mẹ.” **21** thấy được rõ ràng và đi theo Chúa Giê-xu, vừa Ông tự hào: “Từ thuở nhỏ đến giờ, tôi luôn đi vừa cảm tạ Đức Chúa Trời. Mọi người chứng luôn vâng giữ các điều răn đó!” **22** Chúa Giê-xu khuyên: “Ông còn thiếu một điều. Bán hết tài sản lấy tiền phân phát cho người nghèo để **chứa** của cải trên trời, rồi theo làm môn đệ Ta.” **23** Nghe Chúa dạy, ông rất buồn rầu vì tài sản quá nhiều. **24** Chúa Giê-xu nhìn ông, nói với các môn đệ: “Người giàu vào Nước của Đức Chúa Trời thật khó! **25** Lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước của Đức Chúa Trời.” **26** Mọi người nghe đều ngạc nhiên: “Vậy thì ai được cứu?” **27** Chúa đáp: “Đức Chúa Trời làm những việc người ta không thể làm được.” **28** Phi-e-rơ thưa: “Chúng con đã bỏ nhà cửa để theo Thầy!” **29** Chúa Giê-xu dạy: “Đúng vậy, Ta bảo đảm với các con, ai bỏ nhà cửa, anh chị em, cha mẹ, vợ con vì Nước của Đức Chúa Trời, **30** sẽ nhận lại gấp trăm lần trong đời này, và **sau** được sống vĩnh cửu.” **(aiōn g165, aiōnios g166)** **31** Chúa Giê-xu đem riêng mười hai sứ đồ ra, và phán: “Hãy lắng nghe, chúng ta sẽ lên Giê-ru-sa-lem, tất cả những lời tiên tri đã viết về Con Người sẽ được ứng nghiệm. **32** Ngài sẽ bị bắt nộp cho người La Mã. Ngài sẽ bị chế giễu, nhục mạ, phỉ nhão. **33** Họ sẽ đánh đập rồi giết Ngài, nhưng sau ba ngày, Ngài sẽ sống lại.” **34** Nhưng các sứ đồ không hiểu Chúa nói gì, vì trí óc họ như bị đóng kín. **35** Khi Chúa Giê-xu đến gần thành Giê-ri-cô, một người khiếm thị ngồi ăn xin bên đường. **36** Khi anh nghe tiếng huyên

rằng có Giê-xu, người Na-xa-rét đi qua đây. **38** Anh gọi lớn: “Lạy Chúa Giê-xu, Con của Đa-vít, xin thương xót con!” **39** Những người đi trước la anh: “Im đi!” Nhưng anh la to hơn: “Con của Đa-vít, xin thương xót con!” **40** Chúa Giê-xu nghe anh, Ngài dừng lại và ra lệnh đem anh ấy đến với Ngài. Khi anh đến gần, Chúa Giê-xu **kiến** đều ca ngợi Đức Chúa Trời.

19 Chúa Giê-xu vào Giê-ri-cô, đi ngang qua thành. **2** Ở đó có một người tên Xa-chê. Ông là trưởng ban thuế vụ và giàu có. **3** Ông cố tìm cách nhìn mặt Chúa Giê-xu nhưng không thấy được, vì ông quá thấp, dân chúng lại quá đông. **4** Ông vội chạy trước mọi người và trèo lên cây sung nhìn xuống, vì Chúa Giê-xu sắp đi ngang qua đó. **5** Khi Chúa Giê-xu đến nơi ấy, Ngài nhìn lên Xa-chê và gọi đích danh ông: “Xa-chê! Xuống mau! Hôm nay Ta sẽ làm khách tại nhà ông.” **6** Xa-chê vội vàng nhảy xuống, mừng rỡ rước Chúa Giê-xu về nhà. **7** Nhưng dân chúng bất mãn, họ phàn nàn: “Người này vào nhà người tội lỗi xấu xa.” **8** Nhưng Xa-chê đến đứng trước mặt Chúa và nói: “Thưa Chúa, con sẽ lấy phân nửa tài sản phân phát cho người nghèo. Nếu làm thiệt hại ai điều gì, con xin đền gấp tư.” **9** Chúa Giê-xu phán: “Nhà này hôm nay được hưởng ơn cứu rỗi, vì Xa-chê cũng là con cháu Áp-ra-ham. **10** Vì Con Người đến trần gian để tìm và cứu những người hư vong.” **11** Đám đông vẫn đang nghe Chúa Giê-xu giảng dạy. Vì gần đến Giê-ru-sa-lem, Chúa kể thêm một câu chuyện vì dân chúng tưởng đã đến lúc thiết lập Nước của Đức Chúa Trời tại thế gian. Ngài phán: **12** “Một hoàng thân sắp đi xa nhận lễ tấn phong để về làm vua xứ mình. **13** Trước khi lên đường, ông gọi mười двây tớ đến

giao cho mười nén bạc và dặn: ‘Hãy dùng số bạc xu phán dặn. **33** Thầy họ mở dây lừa, người chủ này để kinh doanh khi ta đi vắng.’ **14** Nhưng lừa hỏi: ‘Các ông mở dây làm gì?’ **34** Hai môn dân bản xứ ghét ông nên họ gửi phái đoàn theo đệ đáp: ‘Chúa cần dùng nó.’ **35** Vậy, họ dẫn lừa sau ông và phản đối: ‘Chúng tôi không muốn về cho Chúa Giê-xu, lót áo mình trên lưng nó, ông ấy làm vua của chúng tôi.’ **15** Khi được tần nâng Ngài lên cưỡi. **36** Dân chúng trãi áo dọc phong làm vua, ông trở về và cho gọi mười đầy theo đường Chúa cưỡi lừa đi qua. **37** Lúc đến tớ mà ông đã giao bạc đến báo lợi tức. **16** Người quãng đường dốc núi Ô-liu, đoàn mòn đệ đồng thứ nhất đến trình: ‘Thưa chủ, nén bạc của đảo vừa đi vừa tung hô nợi tôn Đức Chúa chủ đã sinh lợi mười lần!’ **17** Vua khen: ‘Tốt Trời về những phép lạ họ đã thấy. **38** “Hoan hô lăm, ngươi rất ngay thật. Vì ngươi trung thành Vua, Đáng nhân danh Chúa Hằng Hữu mà đến! trong việc nhỏ, ta sẽ cho ngươi cai trị mười Thiên cung thái hòa, và vinh quang trên nơi chí thành phố.’ **18** Người thứ hai đến trình: ‘Thưa cao!’ **39** Nhưng mấy thày Pha-ri-si trong đám chủ, nén bạc của chủ đã làm lợi được năm lần! đồng lên tiếng phản đối: ‘Xin Thầy quở mòn **19** Vua khen: ‘Tốt lăm, ngươi sẽ cai trị năm đệ đừng reo hò như thế!’ **40** Chúa đáp: ‘Nếu họ thành phố.’ **20** Nhưng người thứ ba mang trả im lặng, đá sẽ tung hô!’ **41** Khi gần đến Giê-ru-lại số bạc ban đầu và nói: ‘Thưa chủ, nén bạc sa-le-m, vừa trông thấy thành phía trước, Chúa chủ giao, tôi vẫn còn giữ cẩn thận đây. **21** Tôi bắt đầu khóc: **42** “Ngày nay Giê-ru-sa-lem đã sợ chủ lăm, vì chủ rất nghiêm khắc, muốn thu biết cơ hội hưởng thái bình đang ở trong tầm hoạch nơi mình không kinh doanh, gặt hái chỗ tay mà không chịu nắm lấy! **43** Rồi đây quân mình không gieo trồng.’ **22** Vua quát: ‘Ngươi là thù sẽ đến đắp lũy, bao vây, phong tỏa. **44** Họ đầy tớ gian ngoai! Miệng lưỡi ngươi đã buộc tội san bằng thành quách, tiêu diệt dân chúng và ngươi, ta cứ theo lời ngươi nói mà xử ngươi. con cái trong thành. Quân thù ngươi sẽ không Đã biết ta nghiêm khắc, muốn thu hoạch nơi để lại một viên đá nào ở đây, vì thành phố này không kinh doanh, gặt hái nơi không cày cây, **23** đã khước từ cơ hội cứu rỗi dành cho mình.” sao ngươi không đem bạc gửi vào ngân hàng? **45** Chúa Giê-xu vào Đền Thờ và bắt đầu đuổi ít nhất cũng thu được lời cho đến khi ta về.’ **24** những người buôn bán thú vật cho việc sinh tế Rồi vua ra lệnh cho những người đứng gần: ra ngoài. **46** Ngài phán cùng họ: ‘Thánh Kinh ‘Hãy lấy nén bạc của đầy tớ này đem cho người công bố: ‘Đền Thờ Ta là nơi cầu nguyện,’ nhưng có mười nén.’ **25** Họ nói: ‘Nhưng, thưa chủ, anh các ngươi đã biến thành sào huyệt trộm cướp.’ ấy đã có mươi nén rồi!’ **26** Vua đáp: ‘Đúng thế! **47** Sau đó, Chúa vào Đền Thờ giảng dạy mỗi Ai có, sẽ cho thêm, nhưng ai không có, dù còn ngày, nhưng các thày trưởng tế, thày dạy luật, gì cũng bị mất luôn. **27** Và bây giờ, những kẻ và các lãnh đạo tìm cách giết Ngài. **48** Nhưng thù đã chống đối ta, đem chúng ra đây hành họ chưa tìm được kế gì, vì dân chúng ngưỡng hình trước mặt ta.” **28** Dạy xong, Chúa Giê-xu mệ Chúa, chăm chỉ nghe Ngài giảng dạy.

đem các môn đệ lên Giê-ru-sa-lem. **29** Đến làng Bê-pha-giê và Bê-tha-ni trên núi Ô-liu, Chúa sai hai môn đệ đi lên trước: **30** “Hãy đi thẳng đến làng phía trước, vừa vào làng, các con sẽ thấy một con lừa con chưa ai cưỡi, đang cột tại đó. Cứ mở dây dắt nó về đây! **31** Nếu có ai hỏi: ‘Tại sao các ông tháo lừa ra?’ Các con hãy trả lời: ‘Chúa cần dùng nó.’” **32** Hai môn đệ vâng lời ra đi, quả nhiên mọi việc xảy ra như lời Chúa Giê-

20 Một hôm, Chúa Giê-xu đang giảng dạy cho dân chúng và rao truyền Phúc Âm trong sân Đền Thờ, các thày trưởng tế, các thày dạy luật, và các trưởng lão đến hỏi: **2** “Xin Thầy cho chúng tôi biết, Thầy cậy uy quyền gì để làm những việc đó? Ai ủy quyền cho Thầy?” **3** Chúa đáp: “Ta cũng hỏi các ngươi một câu: **4** Lễ báp-têm của Giăng bắt nguồn từ trời hay từ người?” **5** Họ thảo luận với nhau: “Nếu chúng ta nói từ

trời, ông ấy sẽ hỏi: Sao các ngươi không tin xu nói: 24 “Đưa Ta xem một đồng La Mã. Hình Giăng? 6 Còn nếu chúng ta nói từ người, dân và tên ai trên đồng bạc này?” Họ đáp: “Sê-sa.” chúng sẽ ném đá chúng ta, vì dân chúng đều 25 Chúa dạy: “Dem nộp cho Sê-sa những gì của công nhận Giăng là nhà tiên tri.” 7 Vậy họ đáp Sê-sa, và trả lại Đức Chúa Trời những gì thuộc rẳng: “Chúng tôi không biết.” 8 Chúa Giê-xu về Đức Chúa Trời.” 26 Thế là âm mưu gài bẫy đáp: “Nếu thế, Ta cũng không nói cho các ông Chúa trước công chúng bị thất bại. Sững sờ vì biết nguồn gốc uy quyền của Ta.” 9 Chúa Giê- câu trả lời của Chúa, họ cứng miệng không biết xu kẽ câu chuyện này cho dân chúng: “Người nói gì. 27 Các thầy Sa-đu-sê—các lãnh đạo tôn kia trồng một vườn nho, cho đầy tớ mướn, rồi giáo chủ trưởng không có sự sống lại từ cõi đi xa một thời gian khá lâu. 10 Đến mùa hái chết. Họ đặt câu hỏi: 28 “Thưa Thầy, luật Môï-nho, chủ sai người nhà về thu hoa lợi. Nhưng se dạy nếu người đàn ông nào qua đời không các đầy tớ đánh đập và đuổi về tay không. 11 có con, thì em trai người đó sẽ lấy vợ goá của Chủ sai người khác, lại bị đánh đập sỉ nhục và anh để sinh con nối dõi cho anh. 29 Trường đuối về tay không. 12 Người thứ ba cũng bị hợp nhà kia có bảy anh em. Người anh cả cưới đánh đập đến mang thương tích, rồi đuối đi. vợ rồi chết không con. 30 Người thứ hai cưới 13 Chủ vườn nho tự nghĩ: ‘Phải làm sao đây? vợ goá của anh, cũng chết không con. 31 Người Được rồi! Ta sẽ sai con trai yêu quý của ta đến, thứ ba cũng vậy. Cứ thế, cả bảy người đều chết chắc họ phải kính nể con ta.’ 14 Thầy con trai không con. 32 Cuối cùng người phụ nữ cũng chủ, các đầy tớ bảo nhau: ‘Nó là con thừa tự. chết. 33 Đến ngày sống lại, người phụ nữ đó sẽ Giết nó đi, sản nghiệp sẽ về tay chúng ta!’ 15 Và làm vợ ai? Vì cả bảy người đều đã cưới nàng!” họ kéo người con ra ngoài vườn, giết đi.” Chúa 34 Chúa Giê-xu đáp: “Hôn nhân là việc của loài Giê-xu hỏi: “Vậy, chủ vườn nho sẽ đối xử với người trên đất. (aiōn g165) 35 Còn người được các đầy tớ cách nào? 16 Ta quả quyết với anh sống lại trong Nước Trời không ai còn cưới gả chị em—chắc chắn chủ sẽ đến tiêu diệt họ và nữa. (aiōn g165) 36 Họ sẽ không chết nữa, nhưng giao vườn cho người khác mướn.” Người nghe giống như thiên sứ. Họ là con cái Đức Chúa góp ý kiến: “Mong không ai làm như mấy đầy Trời, vì được Ngài cho sống lại. 37 Về vấn đề tớ đối!” 17 Chúa Giê-xu nhìn họ và phán: “Vậy người chết sống lại, chính Môi-se đã đề cập câu Thánh Kinh này có nghĩa gì: ‘Tảng đá bị thợ trong trang sách viết về bụi gai cháy. Ông gọi xây nhà loại ra đã trở thành tảng đá móng?’ 18 Chúa là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Ai ngã vào tảng đá sẽ bị tan xác, còn tảng đá Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của Gia- ấy rơi nhầm ai, sẽ nghiêm họ ra bụi.” 19 Nghe cớp.’ 38 Chúa là Đức Chúa Trời của người sống, xong, các thầy dạy luật và các thầy trưởng tế không phải của người chết. Vậy đối với Đức muốn bắt Chúa Giê-xu ngay vì họ biết Ngài ám Chúa Trời, mọi người đều sống.” 39 Các thầy chỉ họ—họ là những đầy tớ gian ác. Nhưng họ dạy luật đứng nghe buột miệng khen: “Thầy không dám ra tay, vì sợ dân chúng nổi loạn. giải đáp hay thật!” 40 Sau đó không ai dám hỏi 20 Để tìm cơ hội, các lãnh đạo sai thám tử giả Ngài nữa. 41 Chúa Giê-xu hỏi họ: “Tại sao người làm người thành thật. Họ cốt gài bẫy để bắt ta nói Đấng Mết-si-a thuộc dòng dõi Đa-vít? 42 Chúa Giê-xu nộp cho chính quyền La Mã. 21 Họ Vì chính Đa-vít đã viết trong Thi Thiên: ‘Chúa hỏi Chúa: “Thưa Thầy, chúng tôi biết lời Thầy Hằng Hữu phán bảo Chúa tôi: Hãy ngồi bên dạy rất ngay thẳng. Thầy không thiên vị ai, chỉ phải Ta 43 cho đến chừng Ta đặt kẻ thù dưới lấy công tâm giảng dạy đạo Đức Chúa Trời. 22 gót chân Con.’ 44 Đa-vít đã gọi Đấng Mết-si-a Xin Thầy cho biết có nên nộp thuế cho Sê-sa là ‘Chúa,’ thì sao Đấng Mết-si-a có thể thuộc không?” 23 Biết rõ âm mưu của họ, Chúa Giê- dòng dõi Đa-vít được?” 45 Khi dân chúng đang

lắng nghe, Chúa nói với các môn đệ: **46** “Phải Ta sẽ cho các con lời lẽ khôn ngoan, lập luận để phòng các thầy dạy luật, vì họ thích mặc đanh thép, kẻ thù không tranh luận, bài bác áo lỗ thát dài, mong được người ta kính chào noi. **16** Ngay những người thân yêu nhất của ngoài đường phố, ưa ngồi ghê danh dự trong các con như cha mẹ, anh chị em, bà con, bạn hội đường và phòng tiệc. **47** Họ làm ra vẻ thánh huu cũng sẽ phản bội, bắt các con nộp cho kẻ thù và một số người trong các con sẽ bị giết. dòng, nhưng đồng thời lại cướp đoạt nhà cửa **17** Mọi người sẽ ghen ghét các con, vì các con của những quả phụ cô đơn. Vì thế, họ sẽ bị thuở về Ta, **18** nhưng một sợi tóc trên đầu các con cũng không mất. **19** Cứ nhẫn nhục chịu đựng cho đến cuối cùng, các con sẽ được cứu.

21 Chúa Giê-xu đang ở trong Đền Thờ, Ngài nhìn thấy nhiều người giàu có bỏ tiền dâng vào hộp. **2** Rồi một quả phụ nghèo đến dâng hai đồng xu. **3** Chúa Giê-xu phán: “Ta quả quyết với các con, quả phụ nghèo khổ này dâng nhiều hơn tất cả những người kia, **4** vì họ lấy của thừa thãi đem dâng, còn bà này tuy túng ngặt đã dâng tất cả tiền mình có để sống qua ngày.” **5** Một vài môn đệ trầm trồ khen ngợi những tảng đá đẹp đẽ và các vật trang trí lộng lẫy trong Đền Thờ. **6** Nhưng Chúa Giê-xu phán: “Trong tương lai, tất cả công trình kiến trúc các con thấy đây sẽ sụp đổ tan tành. Không còn một tảng đá nào chòng lên tảng đá nào!” **7** Các môn đệ hỏi: “Thưa Thầy, bao giờ việc đó xảy ra? Có dấu hiệu gì báo trước không?” **8** Chúa đáp: “Các con phải thận trọng để khỏi bị lừa gạt. Vì nhiều người sẽ mạo Danh Ta, tự xưng ‘ta là Đáng Mết-si-a’ và nói rằng ‘ngày tận thế đã đến!’ Nhưng các con đừng tin họ. **9** Khi nghe có chiến tranh, loạn lạc, các con đừng khiếp sợ. Những biến cố ấy phải xảy ra trước, nhưng chưa đến ngày tận thế.” **10** Chúa dạy tiếp: “Dân tộc này sẽ tấn công dân tộc khác, và nước nọ tuyên chiến với nước kia. **11** Sẽ có động đất dữ dội, nhiều xứ bị đói kém và bệnh dịch. Sẽ có những biến cố khủng khiếp và trên trời sẽ có nhiều dấu lạ. **12** Nhưng trước khi các việc ấy xảy ra, có thời gian cho sự bức hại lớn. Các con sẽ bị hành hạ, khủng bố, giải ra hội đường và bị bỏ tù. Các con sẽ bị giải đến tòa án các vua và các tổng trấn vì các con thuộc về Ta. **13** Đó là cơ hội để các con làm chứng về Ta. **14** Các con đừng lo phải tự biện hộ thế nào, **15** vì

20 Khi các con thấy Giê-ru-sa-lem bị kẻ thù bao vây, các con biết thời kỳ tàn phá đã đến. **21** Lúc ấy, ai ở trong xứ Giu-dê phải trốn lên miền đồi núi, ai ở trong thành phải chạy ra ngoài, ai ở ngoài thành đừng tìm cách trở vào. **22** Vì đó là thời kỳ đoán phạt của Đức Chúa Trời theo đúng lời tiên tri trong Thánh Kinh. **23** Trong những ngày ấy, không ai khổ cho bằng đàn bà có thai hay còn cho con bú. Tai họa đau thương sẽ trút trên đất nước và dân tộc này. **24** Họ sẽ bị quân thù tàn sát và lưu đày khắp thế giới. Giê-ru-sa-lem sẽ bị các dân ngoại chà đạp cho đến thời kỳ của dân ngoại đến và chấm dứt. **25** Nhiều dấu lạ sẽ hiện ra trên mặt trời, mặt trăng, và các vì sao. Dưới đất, các dân tộc đều hoang mang rối loạn trước cảnh biến động, sóng thần. **26** Người ta sẽ ngất xỉu khiếp sợ đợi chờ những biến cố sắp diễn ra trên mặt đất, và các quyền lực dưới bầu trời cũng rung chuyển. **27** Bấy giờ nhân loại sẽ thấy Con Người giáng xuống trong mây trời với uy quyền và vinh quang tuyệt đối. **28** Khi những việc đó bắt đầu, các con hãy đứng dậy và ngược nhìn lên! Vì sự cứu rỗi của con đang gần đến.” **29** Chúa giải thích: “Các con xem cây vả và các loài cây khác. **30** Khi cây đậm chồi trổ lá, các con biết gần tới mùa hạ. **31** Cũng thế, khi thấy những biến cố ấy xảy ra, các con biết Nước của Đức Chúa Trời đã gần. **32** Ta quả quyết với các con, thời đại này chưa chấm dứt, các biến cố ấy đã xảy ra rồi. **33** Trời đất sẽ tiêu tan, nhưng lời Ta vẫn còn mãi mãi. **34** Phải thận trọng! Đừng buông mình vào đời sống phóng dâng, say sưa, bận tâm lo lắng việc đời này, để

khi ngày ấy đến, các con khôi bị bắt ngờ **35** như Nước của Đức Chúa Trời được thể hiện.” **19** mắc bẫy. Ngày ấy cũng sẽ đến bắt ngờ cho mọi Người lấy bánh, tạ ơn Đức Chúa Trời, bẻ ra trao người trên mặt địa cầu. **36** Các con phải luôn cho các môn đệ: “Đây là thân thể Ta, vì các con luôn cảnh giác; hãy cầu nguyện để có đủ sức mà hy sinh. Hãy ăn để tưởng niệm Ta.” **20** Cũng vượt qua mọi cảnh hoạn nạn và nghênh đón thế, sau bữa ăn, Chúa cầm chén nước nho và Con Người.” **37** Ngày nào cũng thế, ban ngày bảo: “Chén này là giao ước mới giữa Đức Chúa Giê-xu vào Đền Thờ giảng dạy, ban đêm, Trời và nhân loại, án chứng bằng máu Ta, máu Ngài về nghỉ trên núi Ô-liu. **38** Dân chúng đến phải đỡ ra vì các con. **21** Nhưng tại bàn này, Đền Thờ thật sớm mỗi sáng để nghe Ngài.

22 Đã gần đến ngày Lễ Bánh Không Men, gọi

là lễ Vượt Qua. **2** Các thầy trưởng tế và thầy dạy luật tìm cách giết Chúa Giê-xu, nhưng họ sợ dân chúng nổi loạn. **3** Quý Sa-tan nhập vào Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, là một trong mươi hai sứ đồ. **4** Giu-đa tìm gặp các thầy trưởng tế và các viên chỉ huy lính gác Đền Thờ để bàn cách tốt nhất nộp Chúa Giê-xu cho họ. **5** Họ mừng lăm, hứa sẽ thưởng tiền. **6** Từ đó, Giu-đa tìm cơ hội nộp Chúa lúc không có dân chúng ở gần Ngài. **7** Đến ngày Lễ Bánh Không Men, người Do Thái giết chiên con để ăn với bánh không men. **8** Chúa Giê-xu sai Phi-e-rơ và Giăng đi trước và phán: “Hãy đi và chuẩn bị bữa tiệc cho chúng ta.” **9** Họ hỏi Chúa: “Thưa Thầy, chúng con sẽ dọn tiệc tại đâu?” **10** Chúa đáp: “Vừa khi vào Giê-ru-sa-lem, các con sẽ gặp một người xách vò nước. Người ấy vào nhà nào, các con cứ theo vào, **11** nói với chủ nhà: ‘Thầy hỏi: Phòng khách dành riêng cho Ta và các môn đệ ăn lễ Vượt Qua ở đâu?’ **12** Chủ nhà sẽ chỉ cho các con một phòng rộng trên lầu đầy đủ tiện nghi. Các con hãy dọn tiệc tại đó.” **13** Họ ra đi gặp mọi điều đúng như lời Chúa dạy và họ chuẩn bị bữa ăn lễ Vượt Qua ở đó. **14** Đến giờ dự lễ, Chúa Giê-xu ngồi ăn với các sứ đồ. **15** Chúa Giê-xu phán: “Ta rất muốn dự lễ Vượt Qua này với các con trước khi chịu thống khổ.” **16** Ta cho các con biết: Ta sẽ không dự tiệc này nữa cho đến khi mục đích bữa tiệc được hoàn thành trong Nước của Đức Chúa Trời.” **17** Chúa lấy chén nước nho tạ ơn Đức Chúa Trời và phán: “Các con cầm chén này chia nhau uống đi. **18** Vì từ nay, Ta sẽ không uống nước nho này nữa cho đến khi

Người phái hy sinh đúng theo chương trình Đức Chúa Trời, nhưng khốn cho kẻ phản Ngài!” **23** Các môn đệ hỏi nhau ai là người phản Chúa. **24** Rồi họ bắt đầu tranh luận với nhau xem ai cao trọng nhất giữa vòng họ. **25** Chúa Giê-xu dạy: “Vua chúa các dân tộc nước ngoài cai trị tàn ác; người áp bức dân chúng lại được gọi là ân nhân. **26** Nhưng giữa các con, ai muốn làm lớn phải chịu phận nhỏ, ai muốn lãnh đạo phải làm đầy tớ. **27** Ai lớn hơn? Người ngồi ở bàn ăn và người phục vụ? Nhưng Ta ở giữa các con như người phục vụ vậy. **28** Vì các con trung thành với Ta trong những ngày thử thách **29** và vì Cha đã ủy quyền cai trị cho Ta, nên Ta cũng cho các con quyền đó. **30** Các con sẽ được ăn uống chung bàn với Ta trong Nước Ta và ngồi trên ngai xét xử mươi hai đại tộc Ít-ra-ên.” **31** “Si-môn, Si-môn, Sa-tan đã xin phép thử thách con như người ta sàng sảy lúa. **32** Nhưng Ta đã cầu nguyện cho con khôi thiêu đức tin. Sau khi con ăn năn, hãy gây dựng đức tin cho anh chị em con!” **33** Phi-e-rơ đáp: “Thưa Chúa, con sẵn sàng ngồi tù, chịu chết với Thầy!” **34** Nhưng Chúa Giê-xu phán: “Phi-e-rơ ơi, Ta cho con biết, trước khi gà gáy đêm nay, con sẽ chối Ta ba lần.” **35** Chúa Giê-xu hỏi các môn đệ: “Khi Ta sai các con đi truyền giáo, không mang theo tiền bạc, túi bao hay giày dép, các con có thiếu thốn gì không?” Họ đáp: “Thưa không!” **36** Chúa tiếp: “Nhưng bây giờ lại khác. Ai có tiền bạc hay túi bao, cứ mang theo. Ai không có gươm, nên bán áo choàng mà mua. **37** Vì lời tiên tri này sắp ứng nghiệm: ‘Người sẽ bị kẻ vào hàng phạm nhân.’ Phải, các lời tiên tri nói về Ta đều

sẽ ứng nghiệm.” 38 Các môn đệ đáp: “Thưa rơ liền nói: “Anh cũng thuộc bọn đó!” Phi-e-rơ Thầy, chúng con có hai thanh gươm đây.” Chúa cãi: “Không phải đâu!” 59 Chừng một giờ sau, đáp: “Đủ rồi.” 39 Rồi phòng tiệc, Chúa Giê-xu người khác nữa quả quyết: “Đúng rồi! Anh này lên núi Ô-liu như thường lệ. Các môn đệ đi là một trong số họ, vì cũng là người Ga-li-lê!” theo Ngài. 40 Đến nơi, Ngài nói với họ: “Các 60 Nhưng Phi-e-rơ lại chối: “Ông ơi, tôi không con phải cầu nguyện để khỏi bị cám dỗ.” 41 Rồi hiểu ông nói gì hết!” Ngay lúc ấy, có tiếng gà Chúa đi, quăng chừng ném một viên đá, và quỳ gáy. 61 Chúa quay lại nhìn Phi-e-rơ. Chợt nhớ xuống cầu nguyện: 42 “Thưa Cha, nếu Cha vui lời Chúa: “Trước khi gà gáy đêm nay, con sê lòng, xin cho Con khỏi uống chén này. Nhưng chối Ta ba lần.” 62 Phi-e-rơ bước ra ngoài khóc xin ý Cha được thực hiện, chứ không theo ý lóc đắng cay. 63 Bọn người canh giữ Chúa Giê-Con.” 43 Lúc ấy, một thiên sứ đến thêm sức cho xu bắt đầu chế giễu, đánh đập Ngài. 64 Chúng Ngài. 44 Trong lúc đau đớn thống khổ, Chúa bịt mắt, đầm Ngài rồi hỏi: “Thứ đoán xem ai cầu nguyện càng tha thiết, mồ hôi toát ra như vừa đánh anh đó?” 65 Chúng si nhục Ngài dù những giọt máu nhỏ xuống đất. 45 Cầu nguyện điền. 66 Sáng sớm hôm sau, hội đồng được triệu xong, Chúa đứng lên, trở lại với các môn đệ, tập, gồm các trưởng lão, các thầy trưởng tế, và thấy họ đang ngủ vì quá buồn rầu. 46 Chúa gọi: các thầy dạy luật. Chúa Giê-xu bị giải ra trước “Sao các con ngủ? Hãy thức dậy cầu nguyện hội đồng, rồi họ chất vấn: 67 “Hãy cho chúng để khỏi bị cám dỗ.” 47 Nhưng khi Chúa Giê-xu tôt biết, anh có phải là Đáng Mết-si-a không?” còn đang nói, một đám đông kéo tới, do Giu-đa, Chúa đáp: “Dù Ta nói, các ông cũng không tin. một trong mười hai sứ đồ dẫn đường. Giu-đa 68 Và nếu Ta hỏi, các ông cũng không trả lời. trán tráo tới gần hôn Chúa Giê-xu. 48 Nhưng 69 Nhưng từ nay, Con Người sẽ ngồi bên phải Chúa Giê-xu trách: “Giu-đa, con lấy cái hôn để ngai quyền năng của Đức Chúa Trời.” 70 Cả Hội phản Con Người sao?” 49 Các môn đệ thấy việc đồng đều hỏi: “Vậy anh là Con Đức Chúa Trời xảy ra, liền hỏi: “Thưa Chúa, chúng con nên sao?” Chúa đáp: “Chính các ông đã nói vậy!” cầm gươm chiến đấu không?” 50 Một môn đệ 71 Họ bảo nhau: “Chúng ta cần gì nhân chứng vung gươm chém đứt vành tai phải của đầy tớ nữa, vì chính miệng nó đã khai ra rồi!” thầy thượng tế. 51 Nhưng Chúa Giê-xu ngăn lại: “Đừng đánh chém nữa.” Rồi Ngài đặt tay chữa lành tai người đầy tớ. 52 Chúa Giê-xu hỏi các thầy trưởng tế, các viên chỉ huy lính gác Đền Thờ và các trưởng lão: “Ta đâu phải trộm cướp mà các ông cầm gươm dao, gậy gộc đến bắt?” 53 Hằng ngày Ta vẫn ở với các ông trong Đền Thờ, sao các ông không bắt Ta? Nhưng nay đã đến giờ của các ông, giờ của quyền lực tối tăm.” 54 Vậy họ bắt Chúa giải đến dinh thầy thượng tế. Phi-e-rơ theo sau Chúa xa xa. 55 Bọn lính nhóm một đồng lửa ngoài sân rồi ngồi lại sưởi, Phi-e-rơ len vào ngồi với họ. 56 Một đầy tớ gái thấy ông bên đồng lửa liền nhìn mặt: “Anh này là một trong nhóm người theo Giê-xu!” 57 Nhưng Phi-e-rơ chối: “Chị ơi, tôi không biết ông ấy đâu!” 58 Một lúc sau, người khác thấy Phi-e-

23 Toàn thể hội đồng đứng dậy, giải Chúa qua dinh Phi-lát, tổng trấn La Mã. 2 Họ bắt đầu tố cáo: “Chúng tôi bắt được người này xúi dân nổi loạn, bảo đừng đóng thuế cho chính quyền La Mã và tự xưng là Đáng Mết-si-a, tức là Vua.” 3 Phi-lát hỏi Chúa: “Anh có phải là vua người Do Thái không?” Chúa Giê-xu đáp: “Ông đã nói như thế.” 4 Phi-lát quay sang bảo các trưởng tế và đám đông: “Ta không thấy người này phạm luật gì cả!” 5 Nhưng họ cố buộc tội: “Người này sách động dân chúng khắp xứ Giude, bắt đầu ở xứ Ga-li-lê, và bây giờ đến Giê-rusalem!” 6 Phi-lát hỏi: “Anh này là người Ga-li-lê sao?” 7 Khi biết Chúa là người Ga-li-lê, Phi-lát liền ra lệnh giải Ngài đến cho Hê-rốt An-tipa vì Ga-li-lê dưới quyền của Hê-rốt. Lúc ấy vua cũng có mặt tại Giê-rusalem. 8 Gặp Chúa

Giê-xu, Hê-rốt rất mừng vì đã nghe danh tiếng 29 Vì sắp đến ngày con cái bị coi là điều bất Ngài và ước ao xem Ngài làm phép lạ. 9 Hê-rốt hạnh. Người ta sẽ bảo nhau: ‘Phước cho phụ hỏi Chúa Giê-xu nhiều câu nhưng Chúa Giê-xu nữ chẳng từng thai nghén, chẳng phải lo bú không trả lời. 10 Trong lúc đó, các thầy trưởng mớm cho con.’ 30 Người ta sẽ cầu xin núi: ‘Hãy té và thầy dạy luật đều gay gắt buộc tội Ngài. ngã lên chúng tôi,’ và nài xin các đồi: ‘Hãy chôn 11 Vua Hê-rốt và bọn lính tò vò khinh bỉ và bắt chúng tôi.’ 31 Vì nếu họ đổi xử với Ta là Cây đầu ché giễu Chúa Giê-xu. Họ mặc cho Ngài Hằng Sóng thế này, số phận các bà sẽ ra sao?’ một chiếc áo sặc sỡ rồi giải Ngài về cho Phi- 32 Hai tử tội cũng bị giải ra pháp trường với lát. 12 (Trước kia, Hê-rốt và Phi-lát thù ghét Chúa. 33 Đến ngọn đồi Sô, họ đóng đinh Chúa nhau, nhưng hôm đó trở thành bạn hữu.) 13 và hai tử tội trên cây thập tự, một tên bên phải Phi-lát cho gọi các thầy trưởng tế, các nhà lãnh và một tên bên trái Ngài. 34 Chúa Giê-xu cầu đạo, và dân chúng họp lại, 14 rồi tuyên bố: ‘Các nguyện: “Thưa Cha, xin tha tội cho họ, vì họ ông bắt giải và tố cáo người này về tội phản không biết mình làm điều gì.” Rồi bọn lính gieo nghịch, xúi dân làm loạn. Trước mặt các ông, ta súc sắc chia nhau bộ áo của Ngài. 35 Dân chúng đã tra xét tỉ mỉ các lời tố cáo đó nhưng đương đứng quanh đưa mắt nhìn. Các cấp lãnh đạo sự thật vô tội. 15 Vua Hê-rốt cũng không buộc Do Thái ché nhạo Ngài: ‘Nó chỉ giỏi cứu người tội được, nên trao trả đương sự về đây. Như khác! Nếu nó đúng là Đấng Mết-si-a của Đức thế, người này không làm gì đáng tội tử hình Chúa Trời, Đáng Được Lựa Chọn thì phải tự giải cả. 16 Vì vậy, ta sẽ đánh đòn rồi trả tự do.’ 18 cứu đi chứ!” 36 Bọn lính cũng giễu cợt Chúa, Nhưng dân chúng đồng thanh kêu gào: ‘Xử tử đưa rượu chua cho Ngài uống 37 và mỉa mai: nó đi và tha Ba-ra-ba cho chúng tôi!’ 19 (Ba-ra- “Nếu anh là Vua người Do Thái, sao không tự ba đang bị tù vì giết người và nổi loạn tại Giê- cứu thoát?” 38 Phía trên đầu Ngài, có treo tấm ru-sa-lem.) 20 Phi-lát muốn tha Chúa Giê-xu bảng ghi mấy chữ: ‘Đây là Vua người Do Thái.’ nên tìm cách khuyên giải họ. 21 Nhưng họ cứ 39 Một tử tội bị đóng đinh bên cạnh cũng nheo la hét: ‘Đóng đinh nó trên cây thập tự!’ 22 Phi- móc Chúa: ‘Anh không phải là Đấng Mết-si-a lát hỏi lần thứ ba: ‘Tại sao? Người ấy có tội gì sao? Hãy tự giải thoát và cứu bọn tôi với!’ 40 đâu? Ta không thấy tội gì đáng xử tử cả. Để ta Nhưng tên kia trách nó: ‘Anh không sợ Đức sai đánh đòn rồi thả ra.’ 23 Nhưng dân chúng Chúa Trời sao? 41 Mặc dù chịu chung một bản lớn tiếng gào thét, khăng khăng đòi xử tử Chúa án tử hình, nhưng anh và tôi đều tội thật xứng Giê-xu. Cuối cùng, tiếng gào thét của họ thảng đáng; còn Người này có tội gì đâu?’ 42 Rồi anh thề. 24 Phi-lát đành tuyên án tử hình Chúa Giê- quay lại: ‘Thưa Chúa Giê-xu, khi về Nước Chúa, xu theo lời họ yêu cầu. 25 Cũng thề theo ý họ, xin nhớ đến con!’ 43 Chúa Giê-xu đáp: ‘Ta hứa Phi-lát phóng thích Ba-ra-ba, người đang ngồi chắc chắn, hôm nay con sẽ ở với Ta trong thiên tú vì nổi loạn và giết người. Rồi ông giao Chúa đàng!’ 44 Khoảng giữa trưa, mặt trời không Giê-xu cho họ hành hình theo ý muốn. 26 Trên chiếu sáng nuga, bóng tối bao trùm khắp đất cho đường giải Chúa Giê-xu ra pháp trường, họ gấp đến ba giờ chiều. 45 Mặt trời trở nên tối. Bức Si-môn, người xứ Ly-bi vừa từ thôn quê lên màn trong Đèn Thờ thình lình bị xé làm đôi. 46 Giê-ru-sa-lem, liền bắt anh vác cây thập tự cho Chúa Giê-xu kêu lớn: ‘Thưa Cha, Con xin giao Chúa Giê-xu. 27 Một đoàn dân rất đông kéo thác linh hồn Con trong tay Cha!’ Nói xong, theo sau, nhiều phụ nữ vừa đi vừa khóc. Ngài tắt thở. 47 Viên đại đội trưởng La Mã thấy 28 Nhưng Chúa Giê-xu quay lại và phán với họ: ‘cánh tượng ấy liền ngợi tôn Đức Chúa Trời và ‘Con gái Giê-ru-sa-lem, đừng than khóc Ta, nhìn nhận: ‘Chắc chắn, Người này là vô tội!’’ nhưng hãy khóc cho bản thân và con cái mình! 48 Dân chúng đi xem cuộc hành hình đều đầm

ngực ra về. **49** Những người quen biết Chúa ngạc nhiên về những gì xảy ra. **13** Cũng trong Giê-xu và nhóm phụ nữ đã theo Ngài từ xứ Ga-li-lê, đều đứng xa mà nhìn. **50** Có một người đạo đức và công chính tên Giô-sép. Ông là thành viên trong Hội Đồng Quốc Gia, **51** nhưng ông không tán thành quyết định và hành động của Chúa Giê-xu đến gần, đi sát bên họ. **14** Ông là người không nhận ra Ngài. **15** Đang lúc bàn cãi, thình lình xin Phi-lát cho lanh xác Chúa Giê-xu. **52** Ông đến buồn bã. **18** Cơ-lê-ô-ba, một trong hai người hạ xác Chúa xuống, lấy một cuộn vải gai khâm chỉ một mình ông không biết những biến cố liệm, rồi đặt vào huyệt đá đục sẵn trong sườn núi, chưa hề chôn ai. **54** Hôm ấy nhầm chiều “Việc gì thế?” Họ nói: “Nhà Tiên tri Giê-xu, thứ Sáu, ngày chuẩn bị, và sắp đến ngày Sa-bát. **55** Nhóm phụ nữ theo Chúa từ xứ Ga-li-lê cũng chứng kiến việc chôn cất và biết ngôi mộ Chúa không thấy xác Chúa Giê-xu. **56** Họ trở về nhà sửa soạn các loại hương liệu và dầu thơm để ướp xác Chúa. Hôm sau nhầm ngày Sa-bát, họ nghỉ ngơi theo luật lệ.

24 Sáng sớm Chúa Nhật, các bà ấy thăm mộ Chúa, đem theo các hương liệu đã chuẩn bị. **2** Tới nơi, họ thấy tảng đá lớn chặn trước cửa mộ đã lăn qua một bên. **3** Bước vào mộ không thấy xác Chúa Giê-xu. **4** Họ hoang mang, không biết việc gì xảy ra. Thình lình có hai người nam mặc áo sáng ngồi xuất hiện trước mặt. **5** Các bà sợ quá, cúi mặt xuống đất. Hai người hỏi: “Tại sao các bà đi tìm người sống giữa vòng những người chết? **6** Chúa không ở đây đâu, Ngài sống lại rồi! Hãy nhớ Ngài đã phán lúc còn ở Ga-li-lê rằng, **7** Con Người phải bị phán nộp vào tay bọn gian ác, bị đóng đinh trên cây thập tự, đến ngày thứ ba sẽ sống lại.” **8** Họ liền nhớ lại lời Chúa phán. **9** Vậy, họ chạy về Giê-ru-sa-lem, thuật chuyện cho mười một sứ đồ và mọi người họ gặp. **10** Những người đi thăm mộ gồm có Ma-ri Ma-đơ-len, Gian-nơ, Ma-ri mẹ Gia-cơ, và những người phụ nữ khác nữa là những người thuật chuyện cho các sứ đồ mọi việc xảy ra. **11** Các sứ đồ hoài nghi, cho là chuyện hoang đường, nên họ không tin. **12** Nhưng Phi-e-ro chạy đến mộ, cúi xuống nhìn vào trong chỉ thấy vải liệm còn đó. Ông về nhà,

ngày đó, hai môn đệ đi đường về làng Em-ma-út. Làng này cách Giê-ru-sa-lem bảy dặm. **14** Hai người vừa đi vừa bàn luận về cái chết của họ không nhận ra Ngài. **17** Chúa hỏi: “Anh em A-ri-ma-thê, xứ Giu-dê, và ông vẫn trông đợi đang thảo luận gì thế?” Họ dừng lại, nét mặt Nước của Đức Chúa Trời xuất hiện. **52** Ông đến buồn bã. **18** Cơ-lê-ô-ba, một trong hai người xin Phi-lát cho lanh xác Chúa Giê-xu. **53** Ông trả lời: “Trong cả thành Giê-ru-sa-lem, chắc chắn chỉ một mình ông không biết những biến cố xảy ra mấy ngày nay!” **19** Chúa Giê-xu hỏi: “Việc gì thế?” Họ nói: “Nhà Tiên tri Giê-xu, mặt Đức Chúa Trời và toàn thể dân chúng. **20** **21** Họ tuy nhiên án tử hình và đóng đinh Ngài trên cây thập tự. **21** Chúng tôi tin tưởng Ngài là Đáng Mết-si-a đến giải cứu Ít-ra-ên. Việc xảy ra đã ba ngày rồi! **22** Hơn nữa, mới sáng hôm nay, những phụ nữ trong nhóm chúng tôi đi thăm mộ Ngài trở về làm chúng tôi sững sốt. **23** Họ không thấy xác Ngài đâu cả, lại gặp các thiên sứ báo tin Ngài đã sống lại! **24** Một vài môn đệ chạy đến mộ; quả đúng như lời các bà ấy nói, họ chẳng tìm thấy xác Ngài!” **25** Chúa Giê-xu nói với họ: “Anh em thật dại dột, chậm tin lời các tiên tri trong Thánh Kinh. **26** Các tiên tri chẳng nói Đáng Mết-si-a phải chịu khổ hình, rồi mới đến ngày quang vinh sao?” **27** Chúa Giê-xu giải thích những phần Thánh Kinh viết về Ngài, từ các sách Mô-i-se đến các sách tiên tri. **28** Gần đến làng Em-ma-út, Chúa Giê-xu tỏ vẻ muốn đi xa hơn nữa, **29** nhưng hai người cô nài Ngài ở lại với họ, vì trời sắp tối. Ngài nhận lời dừng lại. **30** Khi ngồi vào bàn ăn, Chúa cầm bánh tạ ơn Đức Chúa Trời, rồi bẻ ra trao cho họ. **31** Thình lình, hai người như được mở mắt, nhận ra Chúa Giê-xu. Nhưng ngay lúc ấy, Ngài biến mất! **32** Hai người bảo nhau: “Đọc đường, Chúa nói chuyện và giải nghĩa Thánh Kinh, lời

Ngài nung nấu lòng dạ chúng ta biết bao!” 33 Lập tức, họ quay lại Giê-ru-sa-lem, gặp mười một sứ đồ đang họp với các môn đệ khác. 34 Các sứ đồ cho họ biết: “Chắc chắn Chúa sống lại rồi! Ngài vừa hiện ra cho Phi-e-ro.” 35 Hai người liền thuật chuyện Chúa Giê-xu hiện ra với họ trên đường làng, và họ nhìn ra Chúa khi Ngài bẻ bánh. 36 Lúc họ đang nói, thình lình Chúa Giê-xu đến đứng giữa họ. Ngài nói: “Bình an cho các con.” 37 Ai nấy đều khiếp sợ, tưởng thấy thần linh. 38 Chúa hỏi: “Sao các con sợ? Sao vẫn còn nghi ngờ? 39 Hãy xem tay chân Ta! Chính Ta đây! Hãy sờ Ta xem, vì thần linh đâu có thân thể như Ta!” 40 Ngài vừa nói vừa đưa tay chân cho họ xem. 41 Trong lúc họ bỡ ngỡ vì quá ngạc nhiên và vui mừng, Chúa liền hỏi: “Các con có gì ăn không?” 42 Họ dâng lên Ngài một miếng cá nướng. 43 Ngài cầm lấy ăn trước mặt mọi người. 44 Chúa nhắc nhở: “Trước đây, khi còn ở với các con, Ta đã từng nói mọi lời Môi-se, các tiên tri, và các Thi Thiên viết về Ta đều phải được ứng nghiệm.” 45 Rồi Chúa mở trí cho họ hiểu Thánh Kinh. 46 Ngài nhấn mạnh: “Thánh Kinh chép: Đấng Mết-si-a phải chịu thống khổ, đến ngày thứ ba sẽ sống lại. 47 Phúc Âm cứu rỗi phải được công bố cho tất cả dân tộc, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem: ‘Ai ăn năn trở về với Ta sẽ được tha tội.’” 48 Các con đã chứng kiến các việc đó. 49 Ta sẽ sai Chúa Thánh Linh đến với các con như Cha đã hứa. Vậy các con cứ chờ đợi trong thành này, cho đến khi đầy dẫy quyền năng thiêng thượng.” 50 Chúa Giê-xu dẫn các môn đệ đến gần làng Bê-tha-ni rồi đưa tay ban phước cho họ. 51 Đang khi ban phước, Chúa lìa họ, lên trời. 52 Các môn đệ thờ lạy Ngài, rồi trở về Giê-ru-sa-lem, lòng đầy vui mừng. 53 Họ cứ ở trong Đền Thờ, ngồi tôn Đức Chúa Trời.

Giăng

gồm các thầy tế lễ và những người phụ giúp
Đèn Thờ từ Giê-ru-sa-lem đến hỏi Giăng: “Ông

1 Ban đầu có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở với Đức Chúa là ai?” **20** Biết họ hiếu lầm, Giăng trả lời dứt Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời. **2** Ngài ở khoát: “Tôi không phải là Đáng Mết-si-a.” **21** với Đức Chúa Trời từ nguyên thủy vì Ngài là Họ hỏi tiếp: “Vậy ông là ai? Ông có phải là El-îi Đức Chúa Trời ngôi hai. **3** Đức Chúa Trời đã không?” Giăng đáp: “Không phải!” “Ông là Nhà sáng tạo vạn vật, mọi loài trong vũ trụ đều do Tiên Tri phải không?” “Cũng không.” **22** “Thế tay Chúa tạo nên. **4** Ngôi Lời là nguồn sống bất ông là ai? Xin cho chúng tôi biết để về trình với diệt, và nguồn sống ấy soi sáng cả nhân loại. những người đã sai phái chúng tôi.” **23** Giăng **5** Ánh sáng chiếu rọi trong bóng tối dày đặc, đáp như lời của Tiên tri Y-sai đã nói: “Tôi là nhưng bóng tối không tiếp nhận ánh sáng. **6** tiếng gọi nơi hoang mạc: ‘Hãy đắp cho thằng Đức Chúa Trời sai một người, Giăng Báp-tít, **7** con đường của Chúa Hallel Hữu.’” **24** Những để làm chứng về ánh sáng của nhân loại cho người được phái Pha-ri-si sai đến **25** hỏi ông: mọi người tin nhận. **8** Giăng không phải là ánh “Nếu ông không phải là Đáng Mết-si-a, cũng sáng; nhưng để làm chứng về ánh sáng. **9** Đáng không phải El-îi hay Nhà Tiên Tri, sao ông dám là ánh sáng thật, nay xuống trần gian chiếu làm lễ báp-têm?” **26** Giăng nói với họ: “Tôi chỉ sáng mọi người. **10** Chúa đã đến thăm thế giới làm báp-têm bằng nước, nhưng có Người đang do chính Ngài sáng tạo, nhưng thế giới không sống giữa các ông mà các ông không nhận biết. nhận biết Ngài. **11** Chúa Cứu Thế đã sống giữa **27** Người đến sau tôi nhưng tôi không xứng lòng dân tộc, nhưng dân tộc Chúa khước từ đáng mờ quai dép của Người.” **28** Việc ấy xảy ra Ngài. **12** Tuy nhiên, tất cả những người tiếp tại làng Bê-tha-ni thuộc miền đông sông Giô-nhận Chúa đều được quyền làm con cái Đức đan, là nơi Giăng làm báp-têm. **29** Hôm sau, Chúa Trời—tiếp nhận Chúa là đặt niềm tin nơi Giăng thấy Chúa Giê-xu đi về hướng mình nên Chúa— **13** Những người ấy được chính Đức ông nói: “Kia! Chiên Con của Đức Chúa Trời, Chúa Trời sinh thành, chứ không sinh ra theo Đáng tẩy sạch tội lỗi nhân loại! **30** Người là huyết thống, hay theo tình ý loài người. **14** Ngôi Đáng mà tôi từng nhắc đến khi nói: ‘Có một Lời đã trở nên con người, cư ngụ giữa chúng Người đến sau tôi, nhưng cao trọng hơn tôi, ta. Ngài đầy tràn ơn phước và chân lý. Chúng vì Người vốn có trước tôi.’ **31** Tôi chưa từng tôi đã ngắm nhìn vinh quang rực rỡ của Ngài, biết Người, nhưng tôi đến làm báp-têm bằng đúng là vinh quang Con Một của Cha. **15** Giăng nước để Người được bày tỏ cho người Ít-ra-lớn tiếng giới thiệu Chúa: “Đây là Người tôi ên.” **32** Giăng lại xác nhận: “Tôi đã nhìn thấy thường nhắc đến khi tôi nói: ‘Người đến sau tôi Chúa Thánh Linh từ trời giáng xuống như bồ nhưng cao cả hơn tôi vì Người có trước tôi.’” câu đầu trên Người. **33** Trước kia tôi chưa từng **16** Do ơn phước đầy dẫy của Chúa, chúng tôi biết Người, nhưng khi Đức Chúa Trời sai tôi được hưởng hạnh phúc ngày càng dư dật. **17** làm báp-têm đã phán dặn tôi: ‘Con thấy Chúa Ngày xưa luật pháp được ban hành qua Môi-se, Thánh Linh xuống ngự trên ai, Người ấy sẽ làm nhưng ngày nay ơn phước và chân lý của Đức báp-têm bằng Chúa Thánh Linh.’ **34** Chính tôi Chúa Trời được ban qua Chúa Cứu Thế Giê-xu. đã thấy việc xảy ra với Chúa Giê-xu nên tôi **18** Không ai nhìn thấy Đức Chúa Trời, ngoại trừ xác nhận Người là Con Đức Chúa Trời.” **35** Qua Chúa Cứu Thế là Con Một của Đức Chúa Trời. ngày sau, Giăng đang đứng nói chuyện với hai Chúa sống trong lòng Đức Chúa Trời và xuống môn đệ. **36** Thấy Chúa Giê-xu đi ngang qua, đời dạy cho loài người biết về Đức Chúa Trời. Giăng nhìn Ngài và công bố: “Đây là Chiên Con **19** Các nhà lãnh đạo Do Thái cử một phái đoàn của Đức Chúa Trời!” **37** Hai môn đệ của Giăng

nghe xong, họ liền đi theo Chúa Giê-xu. **38** Chúa mẹ, việc ấy có liên hệ gì đến chúng ta? Thời Giê-xu quay lại, thấy họ theo mình, liền hỏi: “điểm của con chưa đến.” **5** Nhưng mẹ Chúa bảo “Các anh tìm chi?” Họ đáp: “Ra-bi (nghĩa là những đầy tớ: “Hãy làm theo những gì Ngài ‘Thầy’), Thầy ở đâu?” **39** Chúa phán: “Hãy đến bão.” **6** Trong nhà có sáu cái chum bằng đá và xem.” Họ đến chỗ Chúa tro và ở lại với Ngài đựng nước dùng để lấy trần theo phong tục Do từ bốn giờ chiều cho đến tối. **40** Anh-rê, em Si- Thái. Mỗi chum chứa 75 đến 113 lít. **7** Chúa Giê-môn Phi-e-rơ là một trong hai người đã nghe xu phán với những đầy tớ: “Hãy múc nước đồ những điều Giăng nói và đi theo Chúa Giê-xu. đầy các chum đó.” Khi các chum đã đầy nước, **41** Anh-rê đi tìm anh mình là Si-môn và báo **8** Chúa phán: “Bây giờ các anh múc ra, đem cho tin: “Chúng tôi đã gặp Đáng Mết-si-a” (nghĩa là ông chủ tiệc.” Vậy những đầy tớ làm y theo lời “Chúa Cứu Thế”). **42** Rồi Anh-rê đưa Si-môn Chúa phán dặn. **9** Chủ tiệc ném nước đã hóa đến với Chúa Giê-xu. Nhìn Si-môn, Chúa Giê-xu thành rượu nho, không biết rượu này lấy từ phán: “Con là Si-môn, con Giăng—nhưng từ đâu (dù các đầy tớ đều biết rõ), nên gọi chú rể nay sẽ gọi con là Sê-pha” (nghĩa là “Phi-e-rơ”). mà khen: **10** “Ai cũng đãi rượu ngon trước, đến **43** Sáng hôm sau, Chúa Giê-xu quyết định lên khi tân khách uống say mới dọn rượu thường, xứ Ga-li-lê. Chúa tìm gặp Phi-líp và phán: “Hãy Anh thật khác người, giữ rượu ngon đến giờ theo Ta!” **44** Phi-líp quê ở Bết-sai-đa (bên bờ này mới đem ra!” **11** Việc xảy ra tại làng Ca-na, biển Ga-li-lê), đồng hương với Anh-rê và Phi- xú Ga-li-lê, là phép lạ đầu tiên của Chúa Giê-xu e-rơ. **45** Phi-líp gặp Na-tha-na-ên, liền mách: biểu lộ vinh quang của Ngài. Các môn đệ đều “Chúng tôi vừa gặp Người mà Môi-se và các tin Ngài. **12** Sau tiệc cưới, Chúa cùng với mẹ, nhà tiên tri đã nói trước! Người là Chúa Giê- các em trai, và các môn đệ trở về thành Ca-xu, con ông Giô-sép, quê làng Na-xa-rét.” **46** bê-na-um, và ở lại đó vài ngày. **13** Gần đến lễ Na-tha-na-ên ngạc nhiên: “Na-xa-rét! Có điều Vượt Qua của người Do Thái, Chúa Giê-xu lên gì tốt ra từ Na-xa-rét đâu?” Phi-líp đáp: “Hãy Giê-ru-sa-lem. **14** Thấy nhiều người bày bán bò, tự mình đến và xem.” **47** Vừa thấy Na-tha-na- chiên, bò câu, và đồi bạc ngay trong Đền Thờ. ên, Chúa Giê-xu nhận xét: “Đây là một người **15** Chúa Giê-xu bện dây làm roi đuối hết bọn ấy chân thật, đúng là con cháu của Ít-ra-ên.” **48** khói Đền Thờ. Chúa cũng xua đuổi chiên, bò, Na-tha-na-ên hỏi: “Con chưa hề gặp Thầy, sao vãi tiền, và lật đổ bàn của bọn đồi bạc. **16** Chúa Thầy biết con?” Chúa Giê-xu đáp: “Ta đã thấy phán bọn bán bò câu: “Dẹp hết đi! Đừng biến con dưới cây vả, trước khi Phi-líp gọi con.” **49** nhà Cha Ta thành chợ buôn bán!” **17** Các môn Na-tha-na-ên nhìn nhận: “Thưa Thầy, Thầy là đệ sự nhớ lời Thánh Kinh: “Lòng nhiệt thành Con Đức Chúa Trời—Vua của Ít-ra-ên!” **50** Chúa về nhà Chúa nung nấu tôi.” **18** Những người Giê-xu phán: “Con nghe Ta thấy con dưới cây lãnh đạo Do Thái hỏi: “Thầy làm phép lạ gì để vả nên con tin. Rồi đây con sẽ thấy nhiều việc chứng tỏ Thầy có thẩm quyền dẹp sạch Đền kỳ diệu hơn.” **51** Chúa phán: “Ta quả quyết với Thờ?” **19** Chúa Giê-xu đáp: “Cứ phá Đền Thờ con, con sẽ thấy bầu trời rộng mở và thiên sứ này đi, trong ba ngày Ta sẽ xây lại.” **20** Họ chế của Đức Chúa Trời lên xuống trên Con Người, nhạo: “Người ta xây Đền Thờ mất bốn mươi chính Ngài là chiếc cầu giữa trời và đất.” **21** Hai ngày sau, mẹ Chúa Giê-xu đi dự tiệc cưới sáu năm, còn Thầy chỉ xây cất trong ba ngày!”

2 Hai ngày sau, mẹ Chúa Giê-xu đi dự tiệc cưới tại làng Ca-na, xứ Ga-li-lê. **2** Chúa Giê-xu và các môn đệ cũng được mời dự tiệc. **3** Khi rượu nho đã hết, mẹ Chúa Giê-xu nói với Ngài: “Họ đã hết rượu rồi.” **4** Chúa Giê-xu đáp: “Thưa

Qua, nhiều người tin Chúa vì thấy các phép lạ nhờ Ngài mà loài người được cứu. **18** Ai tin Ngài làm. **24** Nhưng Chúa Giê-xu không tin cây Con sẽ không bị phán xét, ai không tin đã bị họ vì Ngài biết rõ mọi người. **25** Chẳng cần ai phán xét rồi, vì không tin nhận Con Một của nói, Chúa biết hết lòng dạ con người.

3 Có một nhà lãnh đạo Do Thái thuộc phái

Pha-ri-si, tên là Ni-cô-đem. **2** Một buổi tối, ông đến để nói chuyện với Chúa Giê-xu: “Thưa Thầy, chúng tôi biết Đức Chúa Trời sai Thầy xuống để dạy chúng tôi, nếu Đức Chúa Trời không ở cùng Thầy, chẳng ai thực hiện nổi những phép lạ Thầy đã làm.” **3** Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với ông, nếu ông không tái sinh, ông không thấy được Nước của Đức Chúa Trời.” **4** Ni-cô-đem thắc mắc: “Người đã già làm cách nào tái sinh được? Không lẽ trở vào lòng mẹ để sinh ra lần nữa sao?” **5** Chúa Giê-xu đáp: “Ta chắc chắn với ông: Nếu không nhờ nước và Chúa Thánh Linh sinh ra, không ai được vào Nước của Đức Chúa Trời. **6** Thể xác chỉ sinh ra thể xác, nhưng Chúa Thánh Linh mới sinh ra tâm linh. **7** Vậy, đừng ngạc nhiên khi nghe Ta nói: ‘Ông phải tái sinh.’ **8** Gió thổi hướng nào cũng được. Nghe tiếng gió, nhưng ông không biết gió đến từ đâu hay sẽ đi đâu. Người được Chúa Thánh Linh sinh thành cũng thế.” **9** Ni-cô-đem lại hỏi: “Làm sao thực hiện được điều đó?” **10** Chúa Giê-xu đáp: “Ông làm giáo sư Do Thái mà chưa hiểu điều căn bản đó sao? **11** Đây là sự thật, chúng ta nói điều chúng ta biết, làm chứng điều chúng ta thấy, nhưng các ông không chấp nhận. **12** Ta nói những việc dưới đất, các ông còn không tin, làm sao các ông tin được những việc trên trời? **13** Không bao giờ có ai lên trời. Ngoại trừ Con Người từ trời xuống trần gian. **14** Như Môi-se đã treo con rắn giữa hoang mạc, Con Người cũng phải bị treo lên, **15** để bắt cứ người nào tin Ngài đều được sự sống vĩnh cửu. (*aiōnios g166*) **16** Vì Đức Chúa Trời yêu thương nhân loại đến nỗi hy sinh Con Một của Ngài, để tất cả những người tin nhận Con đều không bị hư vong nhưng được sự sống vĩnh cửu. (*aiōnios g166*) **17** Đức Chúa Trời sai Con Ngài xuống thế không phải để phán xét, nhưng để

Con sẽ không bị phán xét, ai không tin đã bị phán xét rồi, vì không tin nhận Con Một của Đức Chúa Trời. **19** Bị phán xét vì ánh sáng của Đức Chúa Trời đã soi chiếu thế giới, nhưng loài người thích bóng tối hơn ánh sáng, vì họ làm những việc ám muội. **20** Ai làm việc gian ác đều ghét ánh sáng, không dám đến gần ánh sáng, vì sợ tội ác mình bị phát hiện. **21** Ngược lại, người làm điều chân thật thích gần ánh sáng, vì ánh sáng phát hiện công việc tốt đẹp họ làm theo ý muốn Đức Chúa Trời.” **22** Sau đó, Chúa Giê-xu và các môn đệ rời Giê-ru-sa-lem và đi qua xứ Giu-dê. Chúa Giê-xu ở lại một thời gian để làm baptême cho dân chúng. **23** Lúc ấy, Giăng Báp-tít cũng làm baptême tại Ê-nôn, gần Sa-lem, vì tại đó có rất nhiều nước; và người ta cứ kéo đến với ông để được làm baptême. **24** (Lúc này Giăng chưa bị giam cầm.) **25** Một người Do Thái tranh luận với các môn đệ của Giăng về lễ baptême. **26** Vậy môn đệ của Giăng đến và nói với ông: “Thưa thầy, Người mà thầy đã gặp bên kia sông Giô-đan, là Người được thầy chứng nhận là Đáng Mết-si-a, hiện đang làm baptême. Dân chúng đều đến với Người thay vì đến với chúng ta.” **27** Giăng đáp: “Nếu Đức Chúa Trời không cho, không ai có khả năng làm nổi việc gì. **28** Có các anh làm chứng, tôi đã nói: ‘Tôi không phải là Đáng Mết-si-a. Tôi chỉ là người đi trước dọn đường cho Ngài.’ **29** Trong cuộc hôn nhân, chàng rể là nhân vật chính, còn bạn chàng rể chỉ có nhiệm vụ chuẩn bị xếp đặt mọi việc, rồi chờ đợi. Người bạn sẽ khấp khởi vui mừng khi nghe tin chàng rể đến. Đó là niềm vui của tôi. **30** Chúa phải trở nên cao trọng, còn tôi phải hạ xuống thấp. **31** Chúa từ trời đến, nên Ngài cao trọng hơn tất cả. Chúng ta là người phàm nên chỉ biết nói việc trần gian, nhưng Chúa từ trời đến, nên siêu việt hơn mọi người. **32** Chúa kể lại những điều Ngài đã thấy và nghe, nhưng không ai tin lời chứng của Ngài! **33** Ai tin lời chứng của Chúa đều nhinn nhận Đức Chúa Trời là Nguồn Chân Lý. **34** Sứ giả của Đức Chúa Trời

chỉ rao truyền lời Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời ban Chúa Thánh Linh cho Ngài không giới hạn. **35** Chúa Cha yêu Con Ngài và giao cho Con uy quyền tuyệt đối. **36** Ai tin Con Đức Chúa Trời đều được sự sống vĩnh cửu, còn ai không vâng phục Ngài chẳng được sự sống ấy mà còn mang án phạt của Đức Chúa Trời.” (*aiōnios g166*)

4 Chúa Giê-xu nghe tin phái Pha-ri-si đã được báo rằng Ngài làm báp-tem và thu nạp nhiều môn đệ hơn Giăng **2** (thật ra Chúa Giê-xu không làm báp-tem cho họ—các môn đệ Ngài đã làm báp-tem). **3** Vì thế, Chúa rời xứ Giu-dê và qua xứ Ga-li-lê. **4** Theo lộ trình, Chúa phải đi ngang qua xứ Sa-ma-ri. **5** Gần đến làng Si-kha trong xứ Sa-ma-ri, gần khu đất mà Gia-cốp cho con mình là Giô-sép. **6** Tại đó có giếng Gia-cốp; vì đi đường mệt mỏi, Chúa Giê-xu ngồi nghỉ bên giếng vào lúc giữa trưa. **7** Thấy một phụ nữ Sa-ma-ri đến múc nước, Chúa Giê-xu nói: “Xin cho Ta uống nước!” **8** Lúc đó, Chúa ở một mình vì các môn đệ đã vào thành mua thức ăn. **9** Người phụ nữ ngạc nhiên, vì người Do Thái không bao giờ giao thiệp với người Sa-ma-ri. Chị nói với Chúa Giê-xu: “Ông là người Do Thái, còn tôi là phụ nữ Sa-ma-ri. Sao ông lại xin tôi cho uống nước?” **10** Chúa Giê-xu đáp: “Nếu chị biết được tặng phẩm Đức Chúa Trời dành cho chị, và biết Người đang nói với chị là ai, tất chị sẽ xin Ta cho nước hằng sống.” **11** Chị hỏi: “Thưa ông, giếng thì sâu mà ông không có gầu dây gì cả, làm sao ông múc được nước sống đó?” **12** Liệu ông tài giỏi hơn tôi phụ chúng tôi là Gia-cốp sao? Người đã đê giếng này lại cho chúng tôi. Chính người, con cái và súc vật người đều uống giếng này.” **13** Chúa Giê-xu đáp: “Ai uống nước này sẽ còn khát mãi. **14** Nhưng uống nước Ta cho sẽ chẳng bao giờ khát nữa; nước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong tâm hồn, tuôn tràn mãi mãi sức sống vĩnh cửu.” (*aiōn g165, aiōnios g166*) **15** Chị mừng rỡ: “Thưa ông, xin ông cho tôi uống nước ấy cho đói khát, đê khỏi cực nhọc đến đây múc nước nữa.” **16** Chúa Giê-xu phán: “Chị đi về gọi chồng đến đây!” **17** Chị

đáp: “Chị nói chị không chồng cũng phải— **18** vì chị đã có năm đời chồng, còn người đang sống với chị cũng chẳng phải chồng chị. Chị đã nói sự thật!” **19** Chị sợ hãi nhìn nhận: “Ông thật là nhà tiên tri, biết hết mọi việc. **20** Xin cho tôi biết, người Sa-ma-ri chúng tôi thờ Đức Chúa Trời trên đỉnh núi này. Tại sao người Do Thái các ông bảo Giê-ru-sa-lem mới đúng là nơi thờ phượng?” **21** Chúa Giê-xu đáp: “Chị cứ tin lời Ta, đã đến lúc người ta không thờ phượng Cha trên núi này hay Giê-ru-sa-lem nữa. **22** Người Sa-ma-ri không hiểu rõ sự thờ phượng, còn người Do Thái chúng tôi biết rõ, vì sự cứu rỗi nhân loại bắt đầu từ người Do Thái. **23** Nhưng giờ đã đến—khi những người thật tâm thờ phượng Cha trong tâm linh và trong chân lý. Chúa Cha nhìn vào những người thờ phượng Ngài cách ấy. **24** Vì Đức Chúa Trời là Thần Linh, nên Ngài muốn con người thờ phượng Ngài trong tâm linh và trong chân lý.” **25** Chị thưa: “Tôi biết Đáng Mết-si-a sẽ đến—Đáng được gọi là Chúa Cứu Thế. Khi Ngài đến, Ngài sẽ chỉ dẫn mọi việc cho chúng ta.” **26** Kế đến, Chúa Giê-xu phán với chị: “Ta chính là Đáng Mết-si-a!” **27** Lúc ấy, các môn đệ trở lại. Họ ngạc nhiên thấy Chúa nói chuyện với một phụ nữ, nhưng không ai dám hỏi: “Thầy cần gì?” hay “Tại sao Thầy nói chuyện với chị ấy?” **28** Người phụ nữ bỏ vò nước bên giếng, chạy vào làng, hăng say nói với mọi người: **29** “Hãy đến và xem có một người nói đúng tất cả những việc tôi đã làm. Đó không phải là Đáng Mết-si-a sao?” **30** Dân chúng kéo nhau đến gặp Chúa. **31** Thấy thế, các môn đệ nài nỉ Chúa Giê-xu: “Xin Thầy dùng ít thức ăn.” **32** Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Ta đã có thức ăn mà các con không biết.” **33** Các môn đệ hỏi nhau: “Ai đã mang thức ăn cho Thầy khi chúng ta đi vắng?” **34** Chúa Giê-xu giải thích: “Thức ăn của Ta là làm theo ý muốn của Đáng sai Ta và làm trọn công việc Ngài. **35** Các con nói: ‘Còn bốn tháng nữa mới đến mùa gặt.’ Nhưng các con cứ phóng rộng tầm mắt xem

khắp cánh đồng. Lúa đã chín vàng, sẵn chờ gặt **5** Sau đó, Chúa Giê-xu lên Giê-ru-sa-lem dự hái. **36** Thợ gặt được thưởng công để đưa nhiều một kỳ lễ của người Do Thái. **2** Trong thành, linh hồn vào cõi sống vĩnh cửu, nên cả người gần Cửa Chiên, có ao Bê-tết-đa, chung quanh gieo lắn người gặt đều vui mừng. (*aiōnios g166*) **37** ao có năm vòm cổng. **3** Rất đông người bệnh Thật đúng với câu: ‘Người này gieo, người khác tật như khiếm thị, tàn tật, và tê liệt nằm chờ gặt.’ **38** Ta sai các con gặt hái ở những cánh chung quanh ao. **5** Trong số người bệnh, có đồng các con không gieo trồng; người khác đã một người bệnh đã ba mươi tám năm. **6** Chúa gieo, nay các con gặt hái.” **39** Nhiều người Sa- Giê-xu nhìn thấy, biết anh mắc bệnh kinh niên, ma-ri trong làng Si-kha tin nhận Chúa Giê-xu nên Ngài hỏi: “Anh muốn được lành không?” **7** nhở lời chứng của phụ nữ: “Người nói đúng tất Người bệnh đáp: “Thưa ông, chẳng có ai đưa cả những việc tôi đã làm!” **40** Gặp Chúa bên bờ tóixuống ao khi nước động, Lúc tôi đến nơi, giếng, họ nài xin Chúa ở lại với họ. Vậy, Chúa đã có người xuống trước tôi rồi!” **8** Chúa Giê-lưu lại hai ngày, **41** nghe lời Chúa giảng dạy, xu phán: “Hãy đứng lên, vác đệm đi về nhà!” có thêm nhiều người tin nhận. **42** Họ nói với **9** Người bệnh tức khắc được lành, cuốn đệm người phụ nữ: “Bây giờ chúng tôi tin, không mang đi. Hôm ấy nhầm ngày Sa-bát. **10** Người phải chỉ nhở lời chứng của chị, nhưng chúng Do Thái ngăn anh lại. Họ nói với người được tôi đã nghe Chúa dạy, và biết Ngài là Chúa Cứu chữa lành: “Anh không được làm gì trong ngày Thế của thế giới.” **43** Hai ngày sau, Chúa Giê-Sa-bát! Luật không cho phép anh mang đệm xu lén đường về xứ Ga-li-lê. **44** Chính Chúa đã đi như thế!” **11** Nhưng anh đáp: “Chính người xác nhận rằng nhà tiên tri chẳng được quê chữa bệnh cho tôi đã nói: ‘Hãy vác đệm và đi.’” hương minh tôn trọng. **45** Đến nơi, Ngài được **12** Họ nói: “Ai dám bảo anh như thế?” **13** Nhưng người Ga-li-lê niềm nở tiếp đón, vì họ có về anh không biết người chữa bệnh cho mình là Giê-ru-sa-lem dự lễ Vượt Qua và chứng kiến ai, vì Chúa Giê-xu đã đi lẩn vào đám đông. **14** những việc Ngài đã làm. **46** Chúa lại vào làng Một lúc sau, Chúa Giê-xu tìm anh trong Đền Ca-na, xứ Ga-li-lê, là nơi Chúa đã hóa nước Thờ và phán: “Đã lành bệnh rồi; từ nay anh thành rượu. **47** Một viên chức có con trai đau đừng phạm tội nữa, để khỏi sa vào tình trạng nặng gần chết, nghe tin Chúa Giê-xu từ Giu-thê thảm hơn trước.” **15** Anh liền đi báo cho các đê về Ga-li-lê, vội vã đến nài nỉ Chúa Giê-xu nhà lãnh đạo Do Thái biết Chúa Giê-xu đã chữa xuống thành Ca-bê-na-um chữa bệnh cho con. bệnh cho anh. **16** Do đó, các nhà lãnh đạo Do **48** Chúa Giê-xu hỏi: “Nếu không nhìn thấy phép Thái hạch tội Chúa Giê-xu vì đã vi phạm luật lệ lạ, các ông chẳng bao giờ tin Ta.” **49** Viên chức ngày Sa-bát **17** Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Trước khẩn khoản: “Thưa Chúa, xin Chúa đến trước nay, Cha Ta luôn luôn làm việc thiện, Ta cũng khi con tôi chết.” **50** Chúa Giê-xu phán với ông: làm việc thiện như Ngài.” **18** Các nhà lãnh đạo “Hãy về đi. Con ông sẽ sống!” Ông tin lời Chúa Do Thái càng muốn giết Chúa. Vì chẳng những Giê-xu và tất cả về nhà. **51** Giữa đường, gặp Chúa vi phạm ngày Sa-bát, Ngài còn gọi Đức người nhà đến báo tin con trai đã lành bệnh. **52** Chúa Trời là Cha, chứng tỏ mình bình đẳng Ông hỏi họ con trai ông hết đau vào khi nào, họ với Đức Chúa Trời. **19** Chúa Giê-xu dạy tiếp: thưa: “Trưa hôm qua, vào lúc một giờ, con sốt “Ta quả quyết với các ông, Con không thể tự dứt hẳn!” **53** Ông nhận ra đúng vào giờ ấy Chúa mình làm việc gì. Con chỉ làm những việc Con Giê-xu phán: “Con ông sẽ sống.” Ông và cả gia đình thấy Cha làm. Bất kỳ Cha làm việc gì, Con cũng định đều tin nhận Chúa Giê-xu. **54** Đó là phép lạ làm như thế. **20** Cha yêu Con, chỉ dẫn cho Con thứ nhì Chúa Giê-xu làm tại xứ Ga-li-lê, sau mọi điều Cha làm. Đúng vậy, Cha sẽ chỉ cho Con chuyên đi Giu-dê.

bệnh này. Các ông sẽ kinh ngạc vô cùng. **21** giữ lời Ngài trong lòng, vì các ông không tin Như Cha đã kêu người chết sống lại, thì người Ta—Đáng Ngài đã sai đến. **39** Các ông tra cứu nào Con muốn, Con cũng sẽ cho họ sống lại. **22** Cha không xét xử một ai. Vì đã giao trọn quyền xét xử cho Con, **23** để mọi người biết tôn kính Con cũng như tôn kính Cha. Ai không tôn kính Con cũng không tôn kính Cha, là Đáng sai Con xuống đời. **24** Ta quả quyết với các ông, ai nghe lời Ta mà tin Đức Chúa Trời, Đáng đã sai Ta thì được sự sống vĩnh cửu. Người ấy không bị kết tội, nhưng đã thoát chết mà vào cõi sống. (aiōnios g166) **25** Tôi nhấn mạnh đã đến phái. **44** Các ông tin Ta sao được! Vì các ông lúc người chết nghe tiếng gọi của Ta—tức tiếng vẫn thích đề cao người khác, để rời họ đáp lễ gọi của Con Đức Chúa Trời. Người nào lắng lòng nghe sẽ được sống. **26** Cha là Nguồn Sống, chê của Đức Chúa Trời. **45** Các ông đừng tưởng nên Con Ngài cũng là Nguồn Sống. **27** Cha đã Ta sẽ tố cáo các ông trước mặt Cha. Môi-se sẽ giao quyền xét xử loài người cho Con, vì Ngài tố cáo các ông! Phải, chính Môi-se, người các là Con Người. **28** Đừng ngạc nhiên! Sắp đến ông đặt hy vọng. **46** Nếu các ông tin Môi-se, giờ mọi người chết nằm dưới mộ sâu sẽ nghe các ông cũng tin Ta, vì Môi-se đã viết về Ta. **47** tiếng gọi của Con Đức Chúa Trời, **29** và bước Nhưng các ông không tin lời Môi-se, làm sao ra khỏi mộ. Người làm điều thiện sống lại để tin lời nói của Ta?"

được sống mãi còn người làm ác sống lại để chịu hình phạt. **30** Ta không thể tự mình làm điều gì. Ta chỉ xét xử theo điều Ta đã nghe nơi Đức Chúa Trời. Vì thế, Ta xét xử công minh, vì Ta không theo ý mình, nhưng theo ý Đáng đã sai Ta." **31** "Nếu Ta tự làm chứng cho mình, các ông cho là không đáng tin. **32** Nhưng có Đáng khác làm chứng cho Ta, Ta chắc chắn lời chứng của Đáng ấy về Ta là thật. **33** Các ông đã cử người đến tra hỏi Giăng Báp-tít, và Giăng đã làm chứng về sự thật về Ta. **34** Tuy Ta không cần nhờ lời chứng của người nào, nhưng Ta nhắc đến Giăng để các ông tin và được cứu. **35** Giăng như bó đuốc thắp sáng một thời gian, và các ông tạm vui hưởng ánh sáng ấy. **36** Nhưng Ta còn có bằng chứng cao trọng hơn lời chứng của Giăng—sự giáng dạy của Ta và phép lạ của Ta. Cha đã giao những việc cho Ta thực hiện, và các việc ấy chứng tỏ Cha đã sai Ta. **37** Chính Cha cũng làm chứng cho Ta. Các ông chẳng hề nghe tiếng phán của Ngài, cũng chưa bao giờ nhìn thấy mặt Ngài, **38** các ông không vâng

6 Sau đó, Chúa Giê-xu xuống thuyền qua bên kia biển Ga-li-lê, cũng gọi là biển Ti-bê-ri-át. **2** Một đoàn dân đông theo Chúa vì được xem Chúa là phép lạ, chữa lành bệnh tật. **3** Chúa Giê-xu lên một ngọn đồi, ngồi giữa các môn đệ. **4** (Hôm ấy gần đến lễ Vượt Qua của người Do Thái.) **5** Chúa Giê-xu nhìn đoàn dân đông đảo đang chen chúc nhau đến gần. Quay sang Phi-líp, Chúa hỏi: "Chúng ta mua thức ăn tại đâu để đãi dân chúng?" **6** Chúa chỉ muôn thử Phi-líp, vì Ngài biết Ngài sẽ làm gì. **7** Phi-líp thưa: "Nếu chúng ta làm việc cả tháng, chúng ta cũng không đủ tiền để chia cho mỗi người một ít." **8** Sứ đồ Anh-rê, em của Si-môn Phi-e-rơ, thưa: **9** "Có cậu bé đem theo năm ổ bánh lúa mạch và hai con cá. Nhưng chẳng thấm gì với đoàn dân đông đảo này!" **10** Chúa Giê-xu phán: "Hãy bảo mọi người ngồi xuống." Mọi người chia nhau ngồi trên các bãi cỏ. (Riêng số đàn ông đã lên đến 5.000). **11** Chúa Giê-xu cầm bánh, tạ ơn Đức Chúa Trời và chia cho mỗi người, rồi đem cá phân phát. Ai muốn ăn bao nhiêu tùy thích. **12**

Khi dân chúng no nê rồi, Chúa Giê-xu nói với na trong hành trình xuyên hoang mạc! Như các môn đệ: “Hãy đi nhặt những mảnh bánh còn Thánh Kinh đã ghi: ‘Môi-se cho họ ăn bánh từ thừa, đừng bỏ phí!’” 13 Họ đi lượm nhưng mảnh tròn.” 32 Chúa Giê-xu giải thích: “Ta quá quyết vọn của năm ổ bánh mà người ta ăn còn thừa, với anh chị em, không phải Môi-se cho anh chị đựng đầy mười hai giờ. 14 Dân chúng thấy phép em bánh từ trời. Chính Cha Ta đã làm. Ngày lạ Chúa làm, họ bảo nhau: “Ngài đúng là Nhà nay, Ngài đã cho anh chị em bánh thật từ trời. Tiên Tri chúng ta đang mong đợi.” 15 Chúa Giê- 33 Bánh thật của Đức Chúa Trời là Đáng từ trời xu thấy họ sắp tạo áp lực đưa Ngài lên làm vua, xuống và ban cho nhân loại sự sống vĩnh cửu.” Chúa liền đi lên núi một mình. 16 Chiều hôm ấy, 34 Họ yêu cầu: “Thưa Thầy, xin Thầy cho chúng các môn đệ của Chúa Giê-xu đến bờ biển chờ tôi bánh ấy hằng ngày.” 35 Chúa Giê-xu đáp: “Ta Ngài. 17 Trời đã tối mà Chúa Giê-xu vẫn chưa là Bánh Hằng Sống. Ai đến cùng Ta chẳng bao đến. Họ xuống thuyền, định sang thành Ca-bê- giờ đó. Ai tin Ta chẳng bao giờ khát. 36 Nhưng na-um. 18 Mặt biển nổi sóng vì gió thổi mạnh. anh chị em không tin Ta dù anh chị em đã thấy 19 Chèo đi được ba hay bốn dặm, bỗng các môn Ta. 37 Vậy nên, người nào Cha dành cho Ta sẽ đệ thấy Chúa Giê-xu đi trên mặt nước đến gần đến với Ta và Ta chẳng bao giờ xua đuổi họ. 38 thuyền. Họ đều khiếp sợ, 20 nhưng Chúa gọi Vì Ta từ trời xuống, không phải để làm theo họ: “Đừng sợ. Ta đây!” 21 Lúc ấy, họ mới dám ý mình, nhưng để thực hiện ý muốn của Đức mời Chúa lên thuyền, và lập tức con thuyền Chúa Trời, Đáng đã sai Ta. 39 Và đây là ý muốn cập bến đúng nơi họ muốn đi. 22 Sáng hôm sau, của Đức Chúa Trời, Ta sẽ không làm mất một đoàn dân bên kia bờ biển nhìn sang, chỉ thấy người nào trong những người Ngài giao cho Ta, chiếc thuyền của các môn đệ, vì lúc thuyền rời nhưng cho họ sống lại trong ngày cuối cùng. 40 bến, không có Chúa Giê-xu đi theo. 23 Lúc ấy, Vì ý muốn của Cha Ta là những người thấy Con có máy chiếc thuyền từ cảng Ti-bê-ri-át đến và tin Ngài đều được sự sống vĩnh cửu và được đậu gần nơi Chúa đãi dân chúng ăn bánh hôm sống lại trong ngày cuối cùng.” (*aiōnios g166*) 41 trước. 24 Thấy bên bờ này không có Chúa Giê- Người Do Thái lầm bẩm trách Chúa vì Ngài nói: xu, các môn đệ Chúa cũng đã đi rồi, đoàn dân “Ta là Bánh từ trời xuống.” 42 Họ nói: “Ông ấy xuống thuyền qua Ca-bê-na-um tìm Ngài. 25 chẳng phải là Giê-xu, con trai của Giô-sép sao? Gặp Chúa bên bờ biển, họ hỏi: “Thầy đến đây Chúng ta đều biết cha và mẹ của ông ấy. Thế bao giờ?” 26 Chúa Giê-xu đáp: “Ta quá quyết mà ông ấy dám nói: ‘Ta từ trời xuống’ sao?” 43 với anh chị em, anh chị em tìm Ta không phải Chúa Giê-xu nói với họ: “Hãy thôi phàn nán về vì tin Ta sau khi thấy Ta làm phép lạ, nhưng vì được ăn bánh no nê thỏa thích. 27 Đừng nhọc công tìm kiếm thức ăn dễ hư nát. Nhưng hãy cất công tìm kiếm sự sống vĩnh cửu mà Con Người ban cho anh chị em. Chính vì mục đích ‘Họ sẽ được Đức Chúa Trời dạy dỗ.’ Hễ ai nghe ấy mà Đức Chúa Trời là Cha đã ân chứng cho.” (*aiōnios g166*) 28 Họ hỏi: “Chúng tôi phải làm gì (Chẳng có người nào nhìn thấy Cha, ngoại trừ cho đẹp ý Đức Chúa Trời?” 29 Chúa Giê-xu đáp: Ta, Người được Đức Chúa Trời sai đến, đã thấy “Anh chị em chỉ làm một việc Đức Chúa Trời Ngài.) 47 Tôi quá quyết với anh chị em, ai tin Ta muôn: Tin Đáng mà Ngài đã sai đến.” 30 Họ sẽ được sự sống vĩnh cửu. (*aiōnios g166*) 48 Phải, thắc mắc: “Thầy làm phép lạ gì cho chúng tôi Ta là Bánh Hằng Sống! 49 Tô phụ anh chị em ăn thấy, rồi chúng tôi mới tin Thầy. Thầy có thể bánh ma-na trong hoang mạc rồi cũng chết. 50 làm gì? 31 Tô phụ chúng tôi đã ăn bánh ma- Ai ăn Bánh từ trời xuống, chẳng bao giờ chết.

51 Ta là Bánh Hằng Sống từ trời xuống. Ai ăn Bánh này sẽ được sự sống đời đời; Bánh cứu sống nhân loại chính là thân thể Ta.” (*aiōn g165*)

52 Người Do Thái cãi nhau: “Làm sao ông này cắt thịt mình cho chúng ta ăn được?” **53** Chúa Giê-xu nhắc lại: “Ta quả quyết với anh chị em, nếu không ăn thịt và uống máu của Con Người, anh chị em không có sự sống thật.” **54** Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta sẽ được sự sống vĩnh cửu; Ta sẽ khiến người ấy sống lại trong ngày cuối cùng. (*aiōnios g166*) **55** Vì thịt Ta là thức ăn thật, máu Ta là nước uống thật. **56** Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta là người sống trong Ta và Ta sống trong người ấy. **57** Như Cha Hằng sống là Đáng sai Ta xuống đời làm Nguồn Sống cho Ta; cũng vậy, Ta cũng làm Nguồn Sống cho người nào tiếp nhận Ta. **58** Ta là Bánh thật từ trời xuống. Ai ăn Bánh này sẽ không chết như tổ phụ của anh chị em (dù họ đã ăn bánh ma-na) nhưng sẽ được sống đời đời.” (*aiōn g165*) **59** Chúa giảng dạy những lời ấy trong hội đường Do Thái tại Ca-bê-na-um. **60** Nhiều môn đệ phàn nàn: “Lời dạy này khó quá. Ai có thể chấp nhận được?”

61 Nghe các môn đệ than phiền, Chúa Giê-xu liền hỏi: “Các con bắt mẫn vì những lời Ta dạy sao? **62** Các con sẽ nghĩ thế nào nếu thấy Con Người trở về thiên đàng? **63** Chúa Thánh Linh ban sự sống mới. Xác thịt chẳng làm chi được. Lời Ta dạy biểu hiện Chúa Thánh Linh và đầy sức sống. **64** Nhưng trong các con vẫn có người ngoan cố không tin Ta.” (Vì Chúa Giê-xu biết từ đầu ai cứng cỏi không tin, và Ngài biết ai sẽ phản Ngài.) **65** Chúa dạy tiếp: “Vì thế Ta đã bảo các con, nếu Cha Ta không cho, chẳng ai đến cùng Ta được.” **66** Từ đó, nhiều môn đệ bỏ cuộc, không theo Ngài nữa. **67** Chúa Giê-xu hỏi mười hai sứ đồ: “Còn các con muốn bỏ Ta không?” **68** Si-môn Phi-e-rơ thưa: “Thưa Chúa, chúng con sẽ đi theo ai? Chúa đem lại cho chúng con Đạo sống vĩnh cửu.” (*aiōnios g166*)

69 Chúng con tin và biết Chúa là Đáng Thánh của Đức Chúa Trời.” **70** Chúa Giê-xu đáp: “Ta lựa chọn có mười hai người thân tín, mà một

người đã thành ác quỷ.” **71** Chúa muôn nói về Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, con Si-môn, một trong mười hai sứ đồ, người sẽ phản Chúa sau này.

7 Sau đó, Chúa Giê-xu đi thăm khắp xứ Ga-li-lê. Chúa không muôn qua xứ Giu-dê, vì các nhà lãnh đạo Do Thái đang tìm giết Ngài. **2** Lúc ấy lê Lều Tạm của người Do Thái gần đến, **3** các em trai của Chúa Giê-xu nói với Ngài: “Anh nên qua xứ Giu-dê, cho các môn đệ anh chứng kiến phép lạ của anh! **4** Muôn được danh tiếng, đâu cần lẩn tránh giấu giếm! Nếu anh muôn làm việc lớn, cứ ra mặt cho thiên hạ biết rõ!” **5** Ngay cả các em của Chúa cũng chưa tin Ngài. **6** Chúa Giê-xu đáp: “Chưa đến giờ anh qua đó, còn các em đi lúc nào cũng được. **7** Người ta không thể ghét các em, nhưng họ ghét anh vì anh tố cáo tội ác của họ. **8** Các em cứ đi dự lễ. Anh chưa đi vì chưa phải lúc.” **9** Nói chuyện xong, Chúa Giê-xu vẫn ở lại xứ Ga-li-lê. **10** Khi các em Ngài đã đi dự lễ, Chúa Giê-xu cũng kín đáo lên đường, tránh sự dòm ngó của mọi người. **11** Các nhà lãnh đạo Do Thái tìm Chúa trong kỳ lễ và hỏi xem có ai trông thấy Ngài không. **12** Dân chúng thì thầm bàn tán về Chúa. Có người nói: “Ông ấy thật là nhân đức,” người khác bảo: “Không, ông ấy chỉ khéo mị dân!” **13** Tuy nhiên, không ai dám công khai nói về Chúa vì sợ các nhà lãnh đạo Do Thái. **14** Đến giữa kỳ lễ, Chúa Giê-xu xuất hiện trong Đèn Thờ và bắt đầu giảng dạy. **15** Dân chúng ngạc nhiên hỏi nhau: “Ông này có được học đâu, sao mà uyên bác thế?” **16** Chúa Giê-xu đáp: “Ta không đặt ra những lời này. Đó là lời Đức Chúa Trời, Đáng sai Ta xuống trần gian. **17** Người nào sẵn lòng làm theo ý muốn Đức Chúa Trời hẳn biết lời Ta dạy là của Đức Chúa Trời hay của Ta. **18** Người trình bày tư tưởng riêng chỉ mong người đời ca tụng, còn người tìm vinh dự cho Đáng sai mình mới đúng là người tốt và chân thật. **19** Môi-se đã ban hành luật pháp cho các ngươi, nhưng chẳng một ai vâng giữ! Sao các ngươi lại nói Ta phạm luật và tìm cách giết Ta?” **20** Dân chúng không hiểu, vội trả lời: “Ông bị quỷ ám rồi sao?

Có ai tìm giết ông đâu?" 21 Chúa Giê-xu đáp: "nơi Ta ở' có ẩn ý gì?" 37 Ngày cuối trong kỳ "Ta đã làm một phép lạ trong ngày Sa-bát, các lễ là ngày long trọng nhất, Chúa Giê-xu đứng ngươi đều kinh ngạc. 22 Chính các người theo lên, lớn tiếng kêu gọi: "Người nào khát hãy đến lệnh Môi-se cắt bì cho con cháu vào ngày Sa- với Ta mà uống. 38 Người nào tin Ta sẽ được bát. (Thật ra tục lệ ấy đã có từ thời các tổ tiên, các mạch nước hằng sống tuôn trào không dứt không phải đến đời Môi-se mới có). 23 Nếu các trong lòng, đúng như Thánh Kinh đã chép." 39 ngươi cắt bì vào ngày Sa-bát để khỏi phạm luật (Chúa ngụ ý nói về Chúa Thánh Linh mà người Môi-se, tại sao các ngươi nỗi giận khi Ta chữa nào tin Ngài sẽ tiếp nhận vào lòng. Lúc ấy Chúa lành cho một người bệnh trong ngày Sa-bát? 24 Thánh Linh chưa giáng xuống vì Chúa Giê-xu Các ngươi đừng phê phán hời hợt, nhưng phải chưa được vinh quang). 40 Nghe Chúa kêu gọi, lấy công tâm mà xét cho thật công bằng." 25 trong dân chúng có nhiều người nhìn nhận: Trong số người sống ở Giê-ru-sa-lem, có người "Ông ấy đúng là nhà tiên tri." 41 Người khác hỏi: "Có phải đây là người mà các cấp lãnh đạo nói: "Đây chính là Đáng Mết-si-a." Nhưng một đang tìm giết không? 26 Sao họ để yên cho ông số khác thắc mắc: "Đáng Mết-si-a sao quê quán ấy giảng dạy công khai như thế? Không lẽ các ở Ga-li-lê? 42 Thánh Kinh chẳng dạy rõ Đáng cấp lãnh đạo thừa nhận ông là Đáng Mết-si- Mết-si-a thuộc dòng dõi Đa-vít, quê ở Bét-lê-a sao? 27 Vô lý! Vì chúng ta biết ông này đến hem, là làng mà Vua Đa-vít đã sinh ra sao?" từ đâu. Khi Đáng Mết-si-a đến, Ngài chỉ đơn 43 Dân chúng chia rẽ nhau vì Chúa. 44 Có mấy giản xuất hiện; không một ai biết Ngài đến từ người định bắt Chúa nhưng không ai đụng đến đâu." 28 Lúc ấy Chúa Giê-xu đang giảng dạy Ngài được. 45 Các tuần cảnh Đền Thờ quay về trong Đền Thờ. Ngài lớn tiếng tuyên bố: "Phải, tay không. Các thầy trưởng tế và các thầy Pha-các ngươi biết Ta, các ngươi biết Ta từ đâu ri-si hỏi: "Sao không giải nó về đây?" 46 Họ đến. Tuy nhiên, không phải Ta tự ý xuống đời, thưa: "Chúng tôi chưa bao giờ nghe ai giảng nhưng Đáng sai Ta là Nguồn Chân Lý, các ngươi dạy tuyệt diệu như ông ấy!" 47 Mấy thầy Pha-chẳng biết Ngài. 29 Còn Ta biết Ngài, vì Ta từ ri-si bức túc: "Các anh cũng bị mê hoặc nữa Ngài mà ra và Ngài đã sai Ta đến." 30 Các nhà sao? 48 Các anh thấy có ai trong giới lãnh đạo lãnh đạo lại tìm cách bắt Chúa, nhưng không ai và phái Pha-ri-si tin theo nó không? 49 Chỉ có tra tay trên Ngài vì giờ Ngài chưa đến. 31 Nhiều đám dân dốt đặc không biết gì về luật pháp tin người trong đoàn dân tại Đền Thờ tin Chúa. Họ theo nó mà thôi. Đức Chúa Trời sẽ nguyên rúa nói: "Đáng Mết-si-a chúng ta đang mong đợi có họ!" 50 Ni-cô-đem, một người trong giới lãnh làm nhiều phép lạ hơn Người này không?" 32 đạo, trước đây có đến yết kiến Chúa Giê-xu, Phái Pha-ri-si nghe dân chúng bàn tán về Chúa phát biểu: 51 "Theo pháp luật, chúng ta không liền hợp với các thầy trưởng tế sai cảnh vệ Đền có quyền kết án ai trước khi thẩm vấn điều tra Thờ đi bắt Chúa Giê-xu. 33 Chúa nói với họ: "Ta cần thận." 52 Nhưng họ cãi lại: "Ông cũng là còn ở đây với các người một thời gian ngắn, người Ga-li-lê sao? Hãy khảo cứu tìm tội đi, rồi Ta sẽ về với Đáng đã sai Ta. 34 Lúc ấy các chẳng có nhà tiên tri nào xuất thân từ Ga-li-lê người có tìm Ta cũng không gặp. Vì các người cả!" 53 Cuộc họp giải tán, ai nấy đều trở về nhà không thể đến nơi Ta ở." 35 Các nhà lãnh đạo mình.

Do Thái bảo nhau: "Ông ấy đi đâu mà tìm không được? Hay ông ấy định ra nước ngoài giảng đạo cho người Do Thái di cư hoặc truyền giáo cho người Hy Lạp? 36 Câu: 'Các người có tìm Ta cũng không gặp,' và 'Các người không thể đến

8 Chúa Giê-xu lên núi Ô-liu nghỉ đêm. 2 Mới rạng đông, Chúa đã trở lại Đền Thờ. Dân chúng kéo nhau đến gần, Ngài ngồi xuống dạy dỗ họ. 3 Chúa đang giảng dạy, các thầy dạy luật và Pha-ri-si dẫn đến một thiểu phụ bị bắt về tội

ngoại tình, để chỉ đứng trước đám đông. **4** Họ không thể đến nơi Ta đi?" **23** Chúa Giê-xu tiếp chất vấn Chúa Giê-xu: "Thưa Thầy, chị này bị tục: "Các ông sinh ra từ dưới đất; còn Ta từ bắt quả tang phạm tội ngoại tình. **5** Theo luật trời xuống. Các ông thuộc trần gian; nhưng Ta Môi-se, người ngoại tình phải bị ném đá xử không thuộc trần gian. **24** Đó là tại sao Ta nói tử. Còn Thầy nghĩ sao?" **6** Họ cố ý gài bẫy để các ông sẽ chết trong tội lỗi mình; nếu các ông tìm lý do tố cáo Ngài, nhưng Chúa Giê-xu cúi không tin Ta là Đáng đó, các ông sẽ chết trong xuống, lấy ngón tay viết trên mặt đất. **7** Họ cứ tội lỗi mình." **25** Họ lại hỏi: "Vậy, Thầy là ai?" hỏi mãi, Chúa đứng dậy và trả lời: "Trong các Chúa Giê-xu đáp: "Ta đã xác nhận nhiều lần. **26** Ông, người nào vô tội hãy ném đá chị ấy trước Đáng lẽ Ta nói nhiều điều và lén án các ông, đi!" **8** Chúa lại cúi xuống viết trên mặt đất. **9** nhưng Ta chỉ truyền lại những điều Ta nghe Nghe câu ấy, họ lần lượt bỏ đi, người lớn tuổi Đáng sai Ta phán dạy, vì Ngài là nguồn chân đi trước cho đến khi chỉ còn một mình Chúa lý." **27** Họ vẫn không hiểu Ngài đang nói về Cha Giê-xu với thiếu phụ đó. **10** Chúa Giê-xu đứng Ngài. **28** Chúa Giê-xu tuyên bố: "Khi các ông lên hỏi: "Này chị, họ đi đâu hết cả? Không có ai treo Con Người trên cây thập tự, các ông sẽ lén án chị sao?" **11** Chị đáp: "Thưa Chúa, không biết Ta là ai. Ta không tự ý làm việc gì, nhưng ai cả." Chúa Giê-xu ôn tồn: "Ta cũng không lên chỉ nói những điều Cha đã dạy Ta. **29** Đáng sai án con đâu. Con về đi, từ nay đừng phạm tội Ta vẫn ở với Ta, không bao giờ để Ta cô đơn, vì nữa!" **12** Sau đó, Chúa Giê-xu dạy dân chúng: Ta luôn luôn làm vui lòng Ngài." **30** Nghe Chúa "Ta là nguồn sáng cho nhân loại. Người nào giảng dạy, nhiều người tin Ngài. **31** Chúa Giê-theo Ta, sẽ không quờ quạng trong bóng tối, xu nói với dân chúng là những người tin Ngài: nhưng có ánh sáng sự sống soi đường." **13** Các "Nếu các con tiếp tục vâng lời Ta dạy, các con thầy Pha-ri-si bắt bé: "Thầy tự khoa trương mới thật là môn đệ Ta. **32** Các con sẽ biết chân thì ai tin được!" **14** Chúa Giê-xu đáp: "Dù Ta lý và chân lý sẽ giải cứu các con." **33** Họ nói: tự làm chứng, lời chứng ấy vẫn xác thực, vì "Chúng tôi là dòng dõi Áp-ra-ham, không bao Ta biết rõ Ta từ đâu đến, và sẽ về đâu, còn các giờ làm nô lệ ai, sao Thầy nói chúng tôi được ông chẳng biết gì về Ta cả. **15** Các ông dựa theo giải thoát?" **34** Chúa Giê-xu đáp: "Ta quả quyết bè ngoài mà phê phán, còn Ta hiện giờ không với các người, người nào phạm tội là nô lệ của kết án ai. **16** Nhưng nếu cần phê phán, Ta luôn tội lỗi. **35** Thân phận nô lệ rất báp bênh, tạm luôn xét xử đúng sự thật, vì Cha là Đáng sai bợ, khác hẳn địa vị vững vàng của con cái trong Ta xuống trần gian vẫn ở với Ta. **17** Theo luật gia đình. ([aiôn g165](#)) **36** Nếu được Con Đức Chúa các ông, lời chứng giống nhau của hai người Trời giải thoát, các người mới thật sự được tự được nhận là xác thực. **18** Ta làm chứng và do. **37** Vẫn biết các người là dòng dõi Áp-ra-Cha là Đáng sai Ta cũng làm chứng cho Ta." **19** ham, nhưng các người lại tìm cách giết Ta vì lời Họ hỏi: "Cha Thầy ở đâu?" Chúa Giê-xu đáp: Ta dạy không lọt vào tai, vào lòng các người. "Các ông không biết Ta, cũng chẳng biết Cha **38** Ta chỉ nói những điều Cha Ta dạy bảo, còn Ta, Nếu các ông biết Ta, hẳn sẽ biết Cha Ta." **20** các người làm những điều học với cha mình." Chúa Giê-xu dạy những lời ấy tại kho bạc của **39** Họ cãi: "Cha chúng tôi là Áp-ra-ham!" Chúa Đền Thờ. Nhưng không ai dám bắt Chúa vì giờ Giê-xu đáp: "Nếu đúng là con cháu Áp-ra-ham, Ngài chưa đến. **21** Chúa Giê-xu lại phán với họ: các người phải hành động như Áp-ra-ham. **40** "Khi Ta ra đi, các ông sẽ tìm kiếm Ta và sẽ chết. Nhưng các người đang tìm cách giết Ta chỉ vì trong tội lỗi mình, nhưng các ông không thể Ta trình bày chân lý Ta đã nghe nơi Đức Chúa tìm đến nơi Ta đi." **22** Họ thắc mắc: "Ông ấy Trời. Áp-ra-ham đâu có làm việc đó! **41** Thật đi tự tử sao? Ông ấy có ý gì khi nói: 'Các ông cha nào con này, thấy việc con làm người ta

biết ngay được cha. Các người làm những việc thời kỳ Ta xuống đời. Người biết trước nên cha mình thường làm.” Họ cãi: “Chúng tôi đâu vô cùng mừng rỡ.” **57** Người Do Thái mỉ mai: phải con hoang! Chúng tôi chỉ có một Cha là “Thầy chưa đầy năm mươi tuổi mà đã thấy Áp-Đức Chúa Trời.” **42** Chúa Giê-xu đáp: “Nếu Đức ra-ham!” **58** Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết Chúa Trời là Cha các người, các người đã yêu với các người, trước khi Áp-ra-ham ra đời đã mến Ta, vì Ta từ Đức Chúa Trời đến đây. Đức có Ta!” **59** Họ lượm đá định ném Chúa. Nhưng Chúa Trời sai Ta, chứ Ta không tự ý đến. **43** Chúa Giê-xu tránh mặt họ và rời khỏi Đền Thờ. Sao các người không chịu hiểu những điều Ta nói? Vì các người không thể nghe lời Ta! **44** Các người là con của quỷ vương nên chỉ thích làm những điều nó muốn. Từ ban đầu nó đã giết người và chối bỏ chân lý, vì trong nó chẳng có gì chân thật. Nó nói dối theo bản tính tự nhiên, vì nó là kẻ nói dối và cha của mọi người nói dối. **45** Vì thế, khi Ta nói thật, các người không tin Ta. **46** Có ai trong các người kết tội Ta được không? Ta đã nói thật, sao các người không chịu tin Ta? **47** Con cái Đức Chúa Trời luôn luôn nghe lời Đức Chúa Trời. Các người không chịu nghe theo lời Đức Chúa Trời chỉ vì các người không phải là con cái Ngài.” **48** Người Do Thái nhiếc mắng Chúa: “Thầy là người Sa-ma-ri bị quỷ ám, không đúng sao?” **49** Chúa Giê-xu đáp: “Ta không bị quỷ ám, nhưng Ta chúc tụng Cha Ta, còn các người sỉ nhục Ta. **50** Ta không tìm vinh dự cho mình, nhưng Đức Chúa Trời ban vinh dự và quyền xét xử cho Ta. **51** Ta nói quả quyết, ai vâng giữ lời Ta sẽ chẳng bao giờ chết!” (*aiōn g165*) **52** Người Do Thái bức tức: “Rõ ràng Thầy bị quỷ ám. Ngay đến Áp-ra-ham và các nhà tiên tri cũng chết, thế mà Thầy dám nói: ‘Ai vâng lời Ta sẽ chẳng bao giờ chết!’” (*aiōn g165*) **53** Liệu Thầy lớn hơn Áp-ra-ham, tổ phụ chúng tôi là người đã chết sao? Thầy tài giỏi hơn các nhà tiên tri đã qua đời sao? Thầy nghĩ mình là ai?” **54** Chúa Giê-xu đáp: “Nếu Ta tự đe cao thì chẳng vinh quang gì. Nhưng Cha Ta ban vinh dự cho Ta. Các người nói: ‘Ngài là Đức Chúa Trời chúng tôi,’ **55** nhưng các người không biết Ngài. Còn Ta biết Ngài. Nếu nói Ta không biết Ngài, là Ta nói dối như các người! Nhưng Ta biết Ngài và vâng giữ lời Ngài. **56** Áp-ra-ham, tổ phụ các người rất hân hoan khi biết được

9 Đang đi, Chúa Giê-xu gặp một người khiếm thị từ lúc sơ sinh. **2** Các môn đệ hỏi Chúa: “Thưa Thầy, vì tội của ai mà anh này từ lúc mới sinh đã mù lòa như thế? Tội của anh hay của cha mẹ anh?” **3** Chúa Giê-xu đáp: “Không phải vì tội của ai cả! Đức Chúa Trời muôn dùng anh này để chứng tỏ quyền năng siêu việt của Ngài. **4** Khi còn ban ngày Ta phải làm những việc Cha Ta giao thác; trong đêm tối không còn cơ hội làm việc nữa. **5** Khi còn ở trần gian, Ta là Nguồn Sáng cho nhân loại.” **6** Nói xong Chúa nhổ nước bọt xuống đất, hòa bùn thoa vào mắt người khiếm thị. **7** Ngài phán: “Hãy xuống ao Si-lô rửa mắt cho sạch” (chữ Si-lô có nghĩa là “được sai đi”). Người khiếm thị đi rửa, trở về liền được sáng mắt! **8** Hàng xóm láng giềng và người quen biết anh hành khắt khiếm thị đều kinh ngạc hỏi nhau: “Đây có phải là người thường ngồi ăn xin không?” **9** Vài người nói chính là anh ấy, người khác lại bảo: “Không phải đâu, chỉ trông giống anh ấy thôi!” Nhưng người ăn xin lên tiếng xác nhận: “Tôi là người đó!” **10** Họ hỏi: “Làm sao mắt anh được lành?” **11** Anh đáp: “Một người tên Giê-xu đã hòa bùn xúc mắt tôi và bảo tôi đi rửa dưới ao Si-lô. Tôi vâng lời đến đó rửa nên thấy được!” **12** Họ lại hỏi: “Ông ấy đâu rồi?” Anh đáp: “Tôi không biết.” **13** Họ dắt anh đến trình các thầy Pha-ri-si, **14** vì Chúa Giê-xu hòa bùn mờ mắt cho anh nhằm ngày Sa-bát. **15** Các thầy Pha-ri-si cũng hỏi anh tại sao mắt được lành. Anh thưa: “Ông ấy thoa bùn vào mắt tôi, tôi rửa đi thì thấy được!” **16** Các thầy Pha-ri-si nói: “Ông ấy không phải là người của Đức Chúa Trời, vì không tôn trọng ngày Sa-bát.” Nhưng người khác cãi lại: “Người có tội đâu làm nỗi phép lạ ấy?” Vậy,

giữa họ có sự chia rẽ. 17 Họ quay lại hỏi anh dạy đời sao?" Rồi anh bị họ trục xuất khỏi hội khiếm thị mới được sáng mắt: "Anh nghĩ thế đường. 35 Chúa Giê-xu nghe tin liền tìm anh nào về người đã chữa mắt cho anh?" Anh thưa: hỏi: "Anh có tin Con Người không?" 36 Anh "Tôi nghĩ ông ấy là một tiên tri." 18 Các nhà đáp: "Thưa, Người ấy là ai? Xin ông cho biết để lãnh đạo Do Thái vẫn không tin chuyện anh tôi tin." 37 Chúa Giê-xu đáp: "Anh đã gặp Người khiếm thị được sáng mắt nên gọi cha mẹ anh ấy và Người đang nói chuyện với anh đây!" 38 đến. 19 Họ hỏi: "Có phải người này là con ông Anh cung kính: "Thưa Chúa, con tin!" rồi quỳ bà không? Có phải nó bị mù từ lúc mới sinh xuống thờ lạy Chúa Giê-xu. 39 Chúa Giê-xu dạy: không? Thế sao bây giờ nó thấy được?" 20 Cha "Ta xuống trần gian để phán xét, giúp người mẹ anh đáp: "Nó đúng là con trai chúng tôi, mù được sáng, và cho người sáng biết họ đang khiếm thị từ lúc mới sinh, 21 nhưng chúng tôi mù." 40 Mấy thày Pha-ri-si đứng gần nghe câu không biết tại sao nó thấy được hay ai chữa ấy, liền chất vấn: "Thầy báo chúng tôi mù sao?" mắt cho nó. Nó đã khôn lớn có thể trả lời, xin 41 Chúa Giê-xu đáp: "Nếu các ông biết mình mù các ông cứ hỏi nó." 22 Cha mẹ anh nói thế vì sợ thì được khỏi tội. Nhưng các ông cứ cho mình các cấp lãnh đạo Do Thái, là người đã thông sáng nêu tội vẫn còn."

báo sẽ khai trừ khỏi hội đường những ai nhìn nhận Chúa Giê-xu là Đáng Mết-si-a. 23 Đó là lý do họ nói: "Nó đã đùa tuổi. Hãy hỏi nó." 24 Một lần nữa, họ gọi người khiếm thị mới được chữa lành đến và nói: "Hãy ca tụng Đức Chúa Trời! Chúng ta biết Giê-xu này là người tội lỗi." 25 Anh đáp: "Tôi không biết ông ấy có tội lỗi hay không, nhưng tôi chỉ biết trước tôi khiếm thị mà nay được sáng!" 26 Họ lại hỏi: "Ông ấy làm gì? Chữa mắt anh cách nào?" 27 Anh than phiền: "Này! Tôi đã nói rồi. Sao các ông không lưu ý? Các ông muốn nghe lần nữa? Hay các ông muốn làm mòn đê ông ấy?" 28 Họ mắng: "Hạng người như mày mới làm mòn đê ông ấy, còn chúng ta là mòn đê Môise! 29 Chúng ta biết Môise được hầu chuyện Đức Chúa Trời, còn người này chúng ta chẳng biết tông tích từ đâu!" 30 Anh trả lời: "Lạ lùng chưa! Ông ấy đã mở mắt cho tôi được sáng, mà các ông bảo không biết ai sai ông ấy đến? 31 Chúng ta đều biết Đức Chúa Trời không bao giờ nghe lời cầu xin của người tội lỗi, nhưng Ngài chỉ nhậm lời người tôn kính và vâng lời Ngài. 32 Xưa nay, chưa bao giờ có ai chữa lành người khiếm thị từ lúc sơ sinh. (aiōn g165) 33 Nếu ông ấy không do Đức Chúa Trời sai đến thì làm việc này sao được?" 34 Họ bức tức mắng: "Mày mới sinh ra tội lỗi đã đầy mình, còn muốn lén mặt

10 "Ta quả quyết với các ông, người nào không dám đi qua cửa, nhưng leo rào vào chuồng chiên là quân trộm cướp. 2 Người qua cửa vào chuồng mới là người chăn chiên. 3 Người gác mở cửa đón người chăn, chiên nghe tiếng liền chạy đến. Người chăn gọi tên từng con chiên và dẫn ra khỏi chuồng. 4 Khi chiên ra hết, người chăn đi trước, đàn chiên theo sau vì quen tiếng người chăn. 5 Chiên không theo người lạ nhưng chạy trốn vì không quen tiếng người lạ." 6 Khi Chúa Giê-xu kể ẩn dụ này, người nghe không hiểu ý, 7 nên Chúa giải thích cho họ: "Thật ra, Ta là cửa vào chuồng chiên. 8Bạn trộm cướp đã đến trước Ta nhưng chiên không nghe theo họ. 9 Ta là cái cửa, ai vào cửa này sẽ được cứu rỗi, tự do đi lại và tìm gặp đồng cỏ xanh tươi. 10 Kẻ trộm chỉ đến ăn cắp, giết hại, và tàn phá, còn Ta đến để đem lại sự sống sung mãn. 11 Ta là người chăn từ ái. Người chăn từ ái sẵn sàng hy sinh tính mạng vì đàn chiên. 12 Người chăn thuê không phải là người chăn thật, đàn chiên không phải của nó, nên gặp muông sói là nó bỏ chạy. Muông sói sẽ vồ lấy chiên, đuổi chiên chạy tán loạn. 13 Nó bỏ chạy không lo nghĩ đến chiên vì nó chỉ chăn thuê kiếm tiền. 14 Ta là người chăn từ ái; Ta biết chiên Ta, và chiên Ta biết Ta, 15 cũng như Cha Ta biết Ta và Ta biết Cha. Ta sẵn lòng

hy sinh tính mạng vì chiên. **16** Ta còn nhiều lời Ngài là thần—câu này trích trong Thánh chiên khác không thuộc chuồng này, Ta phải Kinh, mà Thánh Kinh không thể sai lầm— **36** thì dẫn chúng về. Chúng sẽ nghe theo tiếng Ta, khi Ta nói: Ta là Con Đức Chúa Trời, vì Ngài ủy rồi chỉ có một đàn chiên với một người chăn thác cho Ta chức vụ thánh và sai Ta xuông trần duy nhất. **17** Cha yêu mến Ta vì Ta hy sinh tính gian, tại sao các ông tố cáo Ta xúc phạm Đức mạng và Ta được lại. **18** Không ai có quyền giết Chúa Trời? **37** Nếu Ta không làm công việc kỵ Ta. Ta tình nguyện hy sinh. Ta có quyền hy diệu của Đức Chúa Trời, các ông đừng tin Ta. sinh tính mạng và có quyền lấy lại. Vì Cha đã **38** Nhưng nếu Ta làm công việc Ngài, dù không bảo Ta thi hành lệnh ấy.” **19** Nghe Chúa dạy, tin Ta, các ông cũng phải tin công việc Ta. Nhờ người Do Thái lại chia rẽ nhau vì Ngài. **20** Có đó các ông sẽ nhận thức rằng Cha ở trong Ta, người nói: “Ông này bị quỷ ám rồi lên cơn nói và Ta ở trong Cha.” **39** Một lần nữa, họ cố bắt sáng, các ông còn nghe làm gì?” **21** Người khác Chúa, nhưng Ngài lánh đi nơi khác. **40** Chúa cãi: “Người bị quỷ ám đâu nói được những lời vượt qua sông Giô-đan đến ngụ tại nơi Giăng ấy! Quỷ làm sao chữa lành người khiếm thị?” làm báp-tem khi trước. **41** Nhiều người đi theo **22** Vào mùa Đông, có lễ Cung Hiến Đền Thờ tại Chúa và nhìn nhận: “Dù Giăng không làm phép Giê-ru-sa-lem. **23** Chúa Giê-xu đang đi qua dưới lạ, nhưng mọi điều Giăng nói về Ngài đều đúng Hành Lang Sa-lô-môn trong khuôn viên Đền cả.” **42** Tại đây có nhiều người tin Chúa Giê-xu. Thờ. **24** Các nhà lãnh đạo Do Thái vây quanh Chúa và chất vấn: “Thầy cứ để chúng tôi hoang mang đến bao giờ? Nếu Thầy là Đáng Mết-sa, cứ nói thẳng cho chúng tôi biết!” **25** Chúa Giê-xu đáp: “Ta đã nói mà các ông không tin. Bao nhiêu phép lạ Ta nhân danh Cha thực hiện đều là bằng chứng hiển nhiên. **26** Nhưng các ông vẫn không tin, vì các ông không phải chiên của Ta. **27** Đàn chiên Ta nghe tiếng Ta; Ta biết chúng và chúng theo Ta. **28** Ta cho chúng sự sống vĩnh cửu, chúng chẳng bị hư vong, và chẳng ai có thể cướp chúng khỏi tay Ta. (aiōn g165, aiōnios g166) **29** Cha Ta đã cho Ta đàn chiên đó. Cha Ta có uy quyền tuyệt đối, nên chẳng ai có thể cướp chiên khỏi tay Cha. **30** Ta với Cha là một.” **31** Các nhà lãnh đạo Do Thái lại lượm đá để ném Chúa. **32** Chúa Giê-xu hỏi: “Ta đã làm trước mắt các ông bao nhiêu phép lạ theo lệnh Cha Ta. Vì lý do nào các ông ném đá Ta?” **33** Họ đáp: “Không phải vì ông làm phép lạ mà chúng tôi ném đá, nhưng vì ông đã phạm thượng! Ông là người mà dám tự xưng là Đức Chúa Trời.” **34** Chúa Giê-xu giải thích: “Như đã viết trong Thánh Kinh, Đức Chúa Trời phán với các lãnh đạo: ‘Ta phán, các ngươi là thần!’ **35** Một khi Đức Chúa Trời gọi những người nghe

11 Có một người tên La-xa-rơ đang bị bệnh. Ông sống tại Bê-tha-ni cùng với hai em gái là Ma-ri và Ma-thê. **2** Ma-ri là người xức dầu thơm cho Chúa và lấy tóc mình lau chân Ngài. La-xa-rơ, anh nàng, bệnh ngày càng trầm trọng. **3** Hai chị em liền sai người đến thưa với Chúa Giê-xu: “Thưa Chúa, người bạn thân yêu của Chúa đang đau nặng.” **4** Nghe tin ấy, Chúa Giê-xu phán: “Bệnh của La-xa-rơ không đến nỗi thiệt mạng. Nhưng sẽ làm rạng danh Đức Chúa Trời, và Con của Đức Chúa Trời cũng được vinh quang.” **5** Chúa Giê-xu yêu mến Ma-thê, Ma-ri, và La-xa-rơ, **6** tuy nhiên, khi nghe tin La-xa-rơ bị bệnh, Chúa không đến ngay, nhưng ở lại thêm hai ngày nơi Ngài đang trọ. **7** Sau đó, Chúa nói với các môn đệ: “Chúng ta hãy trở về xứ Giu-de.” **8** Các môn đệ Ngài thưa: “Thưa Thầy, hôm trước các nhà lãnh đạo Do Thái định ném đá Thầy. Sao Thầy còn qua đó làm gì?” **9** Chúa Giê-xu đáp: “Trong một ngày chỉ mươi hai giờ có ánh sáng. Ai đi trong những giờ ấy sẽ không vấp ngã vì có ánh sáng của thế giới này. **10** Nhưng ai đi trong đêm tối sẽ vấp ngã vì không có ánh sáng.” **11** Chúa tiếp: “La-xa-rơ, bạn Ta đang ngủ, nay Ta đi đánh thức người dậy.” **12** Các môn đệ thưa: “Thưa Chúa, nếu anh ấy ngủ,

anh ấy sẽ mau lành bệnh!” **13** Chúa Giê-xu ngụ ý Rồi Chúa Giê-xu khóc. **36** Thấy thế, người Do-nói La-xa-rơ đã chết, nhưng các môn đệ tưởng Thái bảo nhau: “Xem kìa, ông ấy thương La-xa-Chúa Giê-xu nói về giắc ngủ thường. **14** Vì thế rõ biết chừng nào!” **37** Có người nói: “Ông ấy Chúa nói rõ với họ: “La-xa-rơ đã chết. **15** Cơ hội đã mở mắt người khiêm thi. Lẽ nào không cứu này giúp các con thêm đức tin, nên Ta mừng được La-xa-rơ khỏi chết sao?” **38** Chúa Giê-xu vì không có mặt Ta tại đó. Nào, chúng ta hãy càng đau lòng hơn nữa, bước đến mộ. Ngôi mộ đến thăm anh ấy.” **16** Thô-ma, cũng gọi là Song đục trong sườn núi, có tảng đá chặn bên ngoài. Sinh, khuyến khích các môn đệ khác: “Chúng **39** Chúa nói với họ: “Hãy lăn tảng đá đi.” Nhưng ta cứ theo Thầy, săn sàng chết với Thầy!” **17** Ma-thê, em gái của người chết, ngăn lại: “Thưa Khi Chúa Giê-xu đến Bê-tha-ni, Ngài thấy La-Chúa, bây giờ đã có mùi, vì chôn cất bốn ngày xa-rơ đã được an táng bốn ngày rồi. **18** Làng rồi.” **40** Chúa Giê-xu đáp: “Ta đã chẳng từng bảo Bê-tha-ni chỉ cách Giê-ru-sa-lem độ vài dặm, **19** con rằng nếu con tin, con sẽ thấy vinh quang nên có nhiều người đến an ủi Ma-thê và Ma-**của Đức Chúa Trời** sao?” **41** Họ lăn tảng đá đi. **ri** về sự mất mát của họ. **20** Nghe Chúa Giê-xu Chúa Giê-xu ngược mắt lên trời và cầu nguyện: đến, Ma-thê ra ngoài nghênh tiếp. Nhưng Ma-**Thưa Cha, Con cảm tạ Cha vì nghe lời Con cầu ri vẫn ở trong nhà. **21** Ma-thê thưa với Chúa xin. **42** Con biết Cha luôn luôn nghe lời Con cầu Giê-xu: “Thưa Chúa, nếu Chúa đến ngay hôm xin, nhưng Con nói lên để những người đứng áy, thì anh con đã không chết! **22** Nhưng con quanh đây tin Cha đã sai Con xuống trần.” **43** biết bây giờ Chúa xin điều gì, Đức Chúa Trời Cầu nguyện xong, Chúa Giê-xu gọi lớn: “La-xa-cũng cho cả.” **23** Chúa Giê-xu phán: “Anh con rơ, ra đây!” **44** Người chết ra khỏi mộ, tay chân sẽ sống lại.” **24** Ma-thê đáp: “Con biết anh con còn quấn vải liệm, mặt phủ khăn. Chúa Giê-xu sẽ sống lại vào ngày phục sinh sau cùng.” **25** phán: “Hãy mở vải liệm để anh ấy đi!” **45** Nhiều Chúa Giê-xu phán: “Ta là sự sống lại và nguồn người Do Thái đến thăm Ma-ri, đã tin Chúa sống. Người nào tin Ta sẽ sống, dù đã chết rồi. Giê-xu khi họ thấy việc xảy ra. **46** Nhưng có vài **26** Những ai đang sống mà tin Ta sẽ không bao người khác đến với phái Pha-ri-si và nói với giờ chết. Con có tin điều này không, Ma-thê?” họ về những việc Chúa Giê-xu đã làm. **47** Các (*aiōn g165*) **27** Ma-thê thưa: “Thưa Chúa, con tin! thầy trưởng tế và các thầy Pha-ri-si liền triệu Con tin Chúa là Đấng Mết-si-a, Con Đức Chúa tập hội đồng công luận. Họ hỏi nhau: “Chúng Trời, Đấng phải đến thế gian.” **28** Nói xong, Ma-ta phải tìm biện pháp cứng rắn vì người này thê về nhà gọi riêng Ma-ri bảo: “Thầy đến rồi! đã làm nhiều phép lạ hiển nhiên. **48** Nếu cứ Thầy gọi em đó!” **29** Ma-ri vội vàng đứng dậy đi để yên không can thiệp, dân chúng sẽ tin theo đón Chúa. **30** Lúc ấy Chúa Giê-xu chưa vào làng người, rồi quân đội La Mã sẽ đến tàn phá Đèn mà vẫn còn ở nơi Ma-thê gặp Ngài. **31** Thấy Thờ và tiêu diệt đất nước chúng ta.” **49** Cai-phe, Ma-ri vội vã đứng dậy ra đi, những người Do-thầy thương tế đương thời lên tiếng: “Các ông Thái đến chia buồn cũng đi theo, vì tưởng cô ra không biết mình đang nói gì! **50** Các ông không mệ La-xa-rơ khóc lèn nữa. **32** Khi Ma-ri đến nhận thấy rằng, bà một người chết thay cho và thấy Chúa Giê-xu, cô quỳ dưới chân Ngài toàn dân còn hơn để cả dân tộc bị tiêu diệt.” và nói: “Thưa Chúa, nếu Chúa đến ngay hôm **51** Ông không nói lời này theo ý mình; nhưng áy, thì anh con không chết.” **33** Chúa Giê-xu trong cương vị thầy thương tế, ông nói tiên tri thấy Ma-ri khóc, những người Do Thái đi theo về việc Chúa Giê-xu sẽ hy sinh vì dân tộc. **52** cô cũng khóc, nên tâm linh Ngài xúc động. **34** Không riêng dân tộc Do Thái nhưng vì tất cả Chúa hỏi: “Các con an táng anh ấy tại đâu?” Họ con cái Đức Chúa Trời khắp thế giới sẽ được thưa: “Thưa Chúa, mời Chúa đến và xem.” **35** Ngài quy tụ làm một dân tộc. **53** Từ hôm ấy, các**

cấp lãnh đạo Do Thái âm mưu giết Chúa Giê-xu. chúng nô nức tung hô: “Chúc tụng Đức Chúa
54 Vì thế, Chúa Giê-xu không công khai hoạt Trời! Phước cho Đáng nhân danh Chúa Hằng
động trong xứ Giu-dê như trước. Ngài đến làng Hữu mà đến! Hoan hô Vua Ít-ra-ên!” 14 Chúa
Ép-ra-im, gân hoang mạc, và ở lại đó với các Giê-xu gặp một lừa con liền cõi đi, đúng như
môn đệ của mình. 55 Gần đến lễ Vượt Qua của lời tiên tri đã nói: 15 “Dân chúng Giê-ru-sa-lem,
người Do Thái, dân chúng khắp nơi kéo về Giê- đừng sợ hãi! Vì Vua các ngươi đang ngự đến,
ru-sa-lem tẩy uế để chuẩn bị dự lễ. 56 Họ đi cõi trên lưng lừa con.” 16 Lúc ấy, các môn đệ
tìm Chúa Giê-xu khắp khu vực Đền Thờ và bàn Chúa chưa hiểu. Nhưng sau khi Chúa Giê-xu
tán xao: “Anh chị em nghĩ thế nào? Ông ấy được vinh quang, họ nhớ lại và nhận thấy bao
không về dự lễ Vượt Qua sao?” 57 Lúc ấy, các nhiều lời tiên tri đều ứng nghiệm ngay trước
thầy trưởng tế và phái Pha-ri-si đã ra lệnh hẽ mắt họ. 17 Những người chứng kiến việc Chúa
ai gặp Chúa tại đâu, phải báo ngay để họ đến Giê-xu gọi La-xa-ro ra khỏi mộ, khiến ông sống
lại từ cõi chết, cũng tường thuật chuyện ấy cho
bất Ngài.

12 Sáu ngày trước lễ Vượt Qua, Chúa Giê-xu đến làng Bê-tha-ni, vào nhà La-xa-ro—người mà Chúa đã kêu sống lại. 2 Anh em La-xa-ro mời Chúa Giê-xu dự tiệc. Ma-thê phục vụ, còn La-xa-ro ngồi bàn tiếp Chúa và các tân khách. 3 Ma-ri lấy một cân dầu cam tùng nguyên chất rất quý đỗ lên chân Chúa Giê-xu, rồi lấy tóc mình lau. Hương thơm ngào ngạt khắp nhà. 4 Nhưng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, môn đệ sau này phản Chúa, nói: 5 “Chai dầu thơm á giá khoảng một năm làm công. Sao cô không đem bán nó lấy bạc bố thí cho người nghèo?” 6 Anh nói thế không phải vì thương người nghèo, nhưng vì anh là tên trộm cắp, và từ khi anh giữ túi tiền nên thường quen thói lấy tiền trong túi. 7 Chúa Giê-xu phán: “Đừng quấy rầy cô ấy. Cô ấy dành chai dầu này cho ngày mai táng Ta. 8 Các con có dịp giúp đỡ người nghèo luôn, nhưng không có Ta ở bên mình mãi mãi.” 9 Nghe tin Chúa Giê-xu đang ở làng Bê-tha-ni, người Do Thái kéo đến rất đông, ngoài mục đích gặp Chúa, họ còn muốn thấy La-xa-ro là người Chúa kêu sống lại. 10 Các thầy trưởng tế hay tin liền quyết định giết La-xa-ro, 11 vì nhiều người Do Thái nhân La-xa-ro sống lại đã bỏ họ và tin nhận Chúa Giê-xu. 12 Hôm sau, được tin Chúa Giê-xu trên đường lên Giê-ru-sa-lem sắp vào thành, một đoàn dân đông đảo về dự lễ Vượt Qua, 13 liền lũ lượt kéo ra đường, mỗi người cầm cành cây cọ đi đón Chúa. Dân

tôn giáo, cõi chết, cũng tường thuật chuyện ấy cho mọi người nghe. 18 Đó là lý do dân chúng ủn ủn kéo ra nghênh đón Chúa—vì họ đã nghe về những phép lạ này. 19 Các thầy Pha-ri-si bảo nhau: “Chúng ta thất bại rồi! Tất cả dân chúng đều theo ông ấy hết!” 20 Trong đoàn dân lên Giê-ru-sa-lem dự lễ Vượt Qua, có vài người Hy Lạp. 21 Họ đến tìm Phi-líp, người làng Bết-saïda, xứ Ga-li-lê. Họ nói: “Thưa ông, chúng tôi xin được gặp Chúa Giê-xu.” 22 Phi-líp bàn với Anh-rê, rồi hai người đến trình với Chúa Giê-xu. 23 Chúa Giê-xu đáp: “Đã đến giờ Con Người trở về nhà vinh quang rồi. 24 Ta quả quyết với các người, nếu hạt lúa kia không được gieo vào lòng đất và chết đi, nó chỉ là một hạt giống lé loi. Nhưng nếu chết đi, nó sinh sôi nảy nở rất nhiều. 25 Ai quý chuộng mạng sống mình sẽ mất nó. Ai hy sinh tính mạng trong đời này, sẽ được sự sống vĩnh cửu. (aiōnios g166) 26 Ai phục vụ Ta đều phải theo Ta, vì Ta ở đâu, người phục vụ Ta cũng ở đó. Ai phục vụ Ta sẽ được Cha Ta tôn trọng. 27 Böyle giờ linh hồn Ta phiền não quá. Ta có thể nói: ‘Xin Cha cho Con thoát khỏi giờ này’ không? Không, chính vì việc ấy mà Ta xuống trần gian. 28 Thưa Cha, xin Danh Cha được ngợi tôn!” Bỗng có tiếng vang dội từ trời: “Ta đã làm vinh hiển rồi, Ta sẽ còn làm vinh hiển nữa.” 29 Nghe tiếng ấy, dân chúng đứng chung quanh tường là tiếng sấm, trong khi những người khác lại bảo một thiên sứ đã nói chuyện với Ngài. 30 Chúa Giê-xu giải thích:

“Tiếng ấy vang ra không phải vì Ta mà vì các người. **31** Đã đến lúc thế gian bị xét xử, và Satan, kẻ thống trị thế gian bị trục xuất. **32** Còn Ta, khi bị treo lên khỏi mặt đất, Ta sẽ kéo mọi người đến cùng Ta.” **33** Chúa nói câu này để chỉ Ngài sẽ chết cách nào. **34** Dám đồng thắc mắc: “Chúng tôi hiểu từ Thánh Kinh cho biết Đáng Mết-si-a sống vĩnh viễn. Sao Thầy nói Con Người sẽ chết. Con Người này là ai?” (aiōn g165) **35** Chúa Giê-xu đáp: “Các người chỉ còn hưởng ánh sáng trong một thời gian ngắn. Vậy hãy bước đi khi còn ánh sáng. Khi bóng đêm phủ xuống, các người sẽ chẳng nhìn thấy gì. **36** Hãy tin cậy ánh sáng đang khi còn ánh sáng; để các người trở nên con cái của ánh sáng.” Nói xong những điều đó, Chúa Giê-xu đi và lánh khỏi họ. **37** Dù Chúa Giê-xu đã làm bao nhiêu phép lạ trước mắt, người Do Thái vẫn không tin Ngài. **38** Thật đúng như lời Tiên tri Y-sai đã nói: “Lạy Chúa Hallel Hữu, ai tin lời giảng của chúng con? Ai thấy được cánh tay uy quyền của Chúa Hallel Hữu?” **39** Nhưng dân chúng không thể tin, vì như Y-sai đã nói: **40** “Chúa khiến mắt họ đui mù và lòng họ cứng cỏi chai đá—để mắt họ không thể thấy, lòng họ không thể hiểu, và họ không thể quay về với Ta để Ta chữa lành cho họ.” **41** Y-sai nói tiên tri về Chúa Giê-xu, vì ông đã được chiêm ngưỡng và nói về vinh quang của Đáng Mết-si-a. **42** Tuy nhiên, có nhiều người trong giới lãnh đạo Do Thái tin Chúa mà không dám công nhận, vì sợ phái Phari-si khai trừ. **43** Họ thích được loài người tán tụng hơn là Đức Chúa Trời khen ngợi. **44** Chúa Giê-xu nói lớn với đoàn dân: “Ai tin Ta, không chỉ tin Ta, nhưng tin Đức Chúa Trời, Đáng đã sai Ta. **45** Ai thấy Ta là thấy Đáng đã sai Ta. **46** Ta đến như ánh sáng chiếu rọi trong thế gian tối tăm này, vì vậy ai tin Ta sẽ không còn lẩn quẩn trong bóng tối nữa. **47** Người nào nghe lời Ta mà không vâng giữ, Ta cũng không kết tội, vì lần này Ta đến thế gian không phải để kết tội, nhưng để cứu chuộc. **48** Nhưng ai chối bỏ Ta, không chịu tiếp nhận lời Ta đều sẽ bị kết tội, chính lời Ta nói hôm nay sẽ kết tội họ trong ngày phán xét. **49** Ta không nói theo ý Ta. Nhưng Cha là Đáng sai Ta đã truyền cho Ta nói. **50** Ta biết mệnh lệnh Ngài đem lại sự sống vĩnh cửu; vậy Ta chỉ nói những lời Cha đã truyền dạy cho Ta.” (aiōnios g166)

13 Đêm trước lễ Vượt Qua, Chúa Giê-xu biết sắp đến giờ Ngài rời thế gian để về với Cha của Ngài. Chúa yêu thương các môn đệ của mình trong thời gian Ngài thi hành chức vụ trên đất, và Chúa vẫn yêu họ cho đến cuối cùng. **2** Trong giờ ăn tối, quý vương thúc đẩy Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, con Si-môn, phản Chúa Giê-xu. **3** Chúa Giê-xu biết rõ Chúa Cha đã trao mọi quyền hành cho Ngài và Ngài từ Đức Chúa Trời đến, nay sắp trở về với Đức Chúa Trời. **4** Vì thế, Chúa đứng dậy, ra khỏi bàn ăn, cởi áo ngoài, lấy khăn quấn ngang lưng, **5** và đổ nước vào chậu. Chúa lần lượt rửa chân cho các môn đệ, rồi Ngài dùng khăn quấn ngang lưng mà lau cho họ. **6** Khi Chúa Giê-xu đến bên Si-môn Phi-e-ro, Phi-e-ro hỏi Ngài: “Thưa Chúa, sao Chúa lại rửa chân cho con?” **7** Chúa Giê-xu đáp: “Bây giờ con chưa hiểu được việc Ta làm, nhưng sau này con sẽ hiểu.” **8** Phi-e-ro thưa: “Con chẳng dám để Chúa rửa chân cho con bao giờ!” Chúa Giê-xu đáp: “Nếu Ta không rửa chân cho con, con không thuộc về Ta.” (aiōn g165) **9** Si-môn Phi-e-ro sốt sắng: “Thưa Chúa, đã rửa chân thì xin Chúa rửa luôn cả tay và gội đầu cho con nữa!” **10** Chúa Giê-xu đáp: “Ai đã tắm xong chỉ cần rửa chân là toàn thân sạch sẽ. Các con đã được sạch, nhưng không phải tất cả đều sạch đâu!” **11** Vì Chúa Giê-xu biết rõ người phản Ngài. Đó là lý do Ngài nói: “Không phải tất cả đều sạch đâu.” **12** Rửa chân cho môn đệ xong, Chúa mặc áo ngoài, ngồi vào bàn ăn và hỏi: “Các con có hiểu việc Ta vừa làm cho các con không? **13** Các con gọi Ta bằng ‘Thầy,’ bằng ‘Chúa’ là đúng, vì đó là sự thật. **14** Ta là Chúa và là Thầy mà rửa chân cho các con, thì các con cũng phải rửa chân cho nhau. **15** Ta nêu gương để các con noi theo điều Ta làm. **16** Ta quả quyết với các con,

đầy tớ không cao trọng hơn chủ. Hay sứ giả người mới biết các con là môn đệ Ta.” 36 Si-không quan trọng hơn người sai phái mình. 17 môn Phi-e-ro hỏi: “Thưa Chúa, Chúa đi đâu?” Bây giờ các con đã biết những điều này, các Chúa Giê-xu đáp: “Hiện nay con chưa theo Ta con phải thực hành mới được Đức Chúa Trời được, nhưng sau này con sẽ theo Ta.” 37 Phi-e-ban phước.” 18 “Ta không nói về tất cả các con; rõ thắc mắc: “Thưa Chúa, tại sao con không thể Ta biết rõ từng người Ta lựa chọn. Nhưng để theo Chúa ngay bây giờ? Con sẵn sàng hy sinh ứng nghiêm lời Thánh Kinh đã chép: ‘Người tính mạng vì Chúa.’” 38 Chúa Giê-xu đáp: “Con ăn bánh Ta trớ mặt phản Ta.” 19 Nay Ta cho hy sinh tính mạng vì Ta sao? Ta quả quyết với các con biết trước, để khi việc xảy đến, các con, Phi-e-ro—đêm nay trước khi gà gáy, con con sẽ tin Ta là Đáng Mết-si-a. 20 Ta quả quyết sẽ chối Ta ba lần.”

với các con, ai tiếp nhận sứ giả Ta là tiếp nhận Ta, và ai tiếp nhận Ta là tiếp nhận Cha, Đáng đã sai Ta.” 21 Sau khi dạy những lời ấy, tâm hồn Chúa Giê-xu xúc động, Ngài tiết lộ: “Ta quả quyết với các con, một người trong các con sẽ phản Ta!” 22 Các môn đệ hoang mang nhìn nhau không biết Ngài nói về ai. 23 Thấy môn đệ Chúa Giê-xu yêu ngồi bên cạnh Ngài, 24 Si-môn Phi-e-ro ra dấu bão bạn hỏi: “Chúa đang nói về ai?” 25 Môn đệ ấy dựa sát vào ngực Chúa Giê-xu và hỏi: “Thưa Chúa, người đó là ai?” 26 Chúa Giê-xu đáp: “Là người sẽ lấy miếng bánh Ta sắp nhúng đây.” Chúa nhúng bánh rồi trao cho Giu-đa, con trai Si-môn Ích-ca-ri-ốt. 27 Khi Giu-đa đã ăn bánh, quỷ Sa-tan liền nhập vào lòng. Chúa Giê-xu phán cùng Giu-đa: “Việc con làm, hãy làm nhanh đi.” 28 Những người ngồi chung quanh không hiểu Chúa Giê-xu nói về việc gì. 29 Giu-đa làm thủ quỹ, nên có người tưởng Chúa Giê-xu bảo Giu-đa đi mua sắm cho lễ Vượt Qua, hoặc đi cứu trợ người nghèo. 30 Lấy miếng bánh xong, Giu-đa vội vã ra đi trong đêm tối. 31 Khi Giu-đa đi rồi, Chúa Giê-xu dạy: “Đã đến giờ Con Người được tôn vinh, Đức Chúa Trời cũng được rạng danh vì Con Ngài. 32 Đã đến lúc Đức Chúa Trời cho Con Ngài vinh quang rực rỡ. Phải, Đức Chúa Trời sắp tôn vinh Con Ngài. 33 Các con thân yêu! Ta còn ở với các con không bao lâu nữa. Các con sẽ tìm kiếm Ta, nhưng không thể đến nơi Ta đi, như lời Ta đã nói với người Do Thái. 34 Ta cho các con một điều răn mới: Các con phải yêu nhau như Ta đã yêu các con. 35 Các con có yêu nhau, mọi

14 “Lòng các con đừng xao xuyến. Các con đang tin cậy Đức Chúa Trời thế nào, hãy tin Ta thế ấy. 2 Trong nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở. Nếu không, Ta đã nói cho các con rồi. Ta đi chuẩn bị chỗ ở cho các con. 3 Khi chuẩn bị xong, Ta sẽ trở lại đón các con về với Ta để các con ở cùng Ta mãi mãi. 4 Các con đều biết đường đến nơi Ta đi.” 5 Thô-ma thưa: “Chúng con không biết Chúa đi đâu, làm sao biết đường mà đến?” 6 Chúa Giê-xu đáp: “Ta là con đường, chân lý, và nguồn sống. Nếu không nhờ Ta, không ai được đến với Cha. 7 Đã biết Ta, các con cũng biết Cha Ta. Từ nay, các con biết Ngài và đã thấy Ngài!” 8 Phi-líp nói: “Thưa Chúa, xin chỉ Cha cho chúng con là đủ.” 9 Chúa Giê-xu đáp: “Này Phi-líp, Ta ở với các con đã lâu mà con chưa biết Ta sao? Ai thấy Ta tức là thấy Cha! Sao con còn xin Ta chỉ Cha cho các con? 10 Con không tin Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta sao? Những lời Ta nói với các con không phải Ta tự nói, nhưng chính Cha ở trong Ta đã nói ra lời Ngài. 11 Các con phải tin Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta. Nếu không, các con hãy tin công việc Ta. 12 Ta quả quyết với các con, ai tin Ta sẽ làm những việc Ta làm, lại làm việc lớn hơn nữa, vì Ta sắp về với Cha. 13 Các con nhân danh Ta cầu xin bất cứ điều gì, Ta sẽ làm cho!” 15 “Nếu các con yêu thương Ta, hãy vâng giữ mệnh lệnh Ta. 16 Ta sẽ cầu xin Cha ban cho các con Đáng An Ủi khác để sống với các con mãi mãi. (aiōn g165) 17 Ngài là Chúa Thánh Linh, Thần

Chân lý. Thê gian không thể tiếp nhận Ngài, vì sửa và làm thanh sạch do lời Ta dạy bảo. 4 Các họ chẳng thấy cũng chẳng biết Ngài. Nhưng con cứ sống trong Ta, Ta sẽ sống trong các con các con biết Ngài vì Ngài vẫn sống với các con luôn. Cành nho không thể ra trái khi lìa thân và sẽ ở trong các con. 18 Ta không để các con cây; cũng vậy các con không thể tự kết quả một bơ vơ như trẻ mồ côi, Ta sẽ đến với các con. 19 khi lìa khỏi Ta. 5 Phải, Ta là cây nho, các con Không bao lâu nữa người đời chẳng còn thấy là cành. Người nào sống trong Ta và được Ta Ta, nhưng các con sẽ thấy Ta, vì Ta sống thì các sống trong lòng sẽ kết quả dài dào, vì ngoài con cũng sẽ sống. 20 Ngày Ta sống lại, các con Ta các con chẳng làm chi được. 6 Người nào sẽ biết Ta ở trong Cha, các con ở trong Ta và Ta rời khỏi Ta sẽ bị vứt bỏ như những cành nho ở trong các con. 21 Ai vâng giữ mệnh lệnh Ta là bị cắt, phơi khô, người ta gom lại đốt. 7 Nếu người yêu thương Ta. Người yêu thương Ta sẽ các con tiếp tục ở trong Ta và lời Ta ở trong được Cha Ta yêu thương. Ta cũng yêu thương các con thì các con xin gì được nấy! 8 Các con và cho người ấy biết Ta.” 22 Giu-đa (không phải kết nhiều quả, tỏ ra xứng đáng làm môn đệ Ta, Ích-ca-ri-ốt, nhưng là một môn đệ khác cùng là các con đem vinh quang về cho Cha Ta. 9 tên) hỏi Chúa: “Thưa Chúa, tại sao Chúa không Ta yêu các con tha thiết như Cha yêu Ta. Hãy cho cả thế gian cùng biết, mà chỉ bày tỏ cho cứ sống trong tình yêu của Ta. 10 Khi các con chúng con?” 23 Chúa Giê-xu đáp: “Ta chỉ bày tỏ vâng giữ mệnh lệnh Ta là các con tiếp tục sống cho những người yêu thương Ta và vâng giữ trong tình yêu của Ta, cũng như Ta vâng giữ lời Ta. Cha Ta yêu thương họ, Chúng Ta sẽ đến mệnh lệnh Cha và sống mãi trong tình yêu của và sống với họ. 24 Người không yêu thương Ta Ngài. 11 Ta dạy các con những điều ấy để các chẳng vâng giữ lời Ta. Lời các con nghe Ta nói con được niềm vui của Ta, và niềm vui của các chẳng phải của Ta nhưng của Cha là Đáng đã con càng dư dật. 12 Đây là mệnh lệnh Ta: Các sai Ta. 25 Ta phán với các con những điều này con hãy yêu nhau như Ta đã yêu các con. 13 khi Ta còn ở với các con. 26 Nhưng Đáng An Ủi Người có tình yêu lớn nhất là người hy sinh là Chúa Thánh Linh mà Cha nhân danh Ta sai tính mạng vì bạn hữu. 14 Nếu các con vâng giữ đến, sẽ dạy dỗ các con mọi điều, nhắc các con mệnh lệnh Ta thì các con là bạn hữu Ta. 15 Ta nhớ mọi lời Ta đã phán. 27 Ta để lại cho các không gọi các con là đầy tớ nữa, vì chủ không con sự bình an trong tâm hồn. Ta ban cho các tin tưởng đầy tớ mình. Nhưng Ta gọi các con là con sự bình an, chẳng phải sự bình an của trần bạn hữu Ta vì Ta tiết lộ cho các con mọi điều gian cho. Lòng các con đừng bối rối, sợ hãi. 28 Cha Ta đã dạy. 16 Không phải các con đã chọn Các con ghi nhớ lời Ta đã phán: Ta đi rồi sẽ trở Ta nhưng Ta đã chọn các con. Ta bồ nhiệm, và lại với các con. Nếu các con yêu thương Ta, các sai phái các con đi để đem lại kết quả lâu dài; con vui mừng khi Ta về với Cha, vì Cha cao quý nhờ đó, các con nhân danh Ta cầu xin Cha điều hơn Ta. 29 Nay Ta nói trước, để khi việc xảy ra, gì, Ngài sẽ ban cho các con. 17 Đây là điều răn các con sẽ tin lời Ta. 30 Ta không còn thì giờ nói của Ta: Hãy yêu nhau.” 18 “Nếu người đời thù nhiều với các con nữa, vì Sa-tan sắp đến. Nó ghét các con, hãy nhớ họ đã thù ghét Ta trước không có quyền gì trên Ta, 31 nhưng nhân loại các con. 19 Nếu các con là người của thế gian, phải biết Ta yêu Cha Ta và làm mọi điều Cha sẽ được họ yêu mến, nhưng các con không truyền bá. Nay, chúng ta hãy đi nơi khác.”

15 “Ta là cây nho thật, Cha Ta trồng cây ấy.

2 Cành nào trong Ta không kết quả đều bị Ngài cắt bỏ. Ngài tẩy những cành ra trái để trái càng sai trĩu. 3 Các con đã được Cha Ta tia

thuộc về thế gian, vì Ta đã chọn lựa các con, nên họ thù ghét các con. 20 Các con không nhớ lời Ta dạy các con sao? ‘Đầy tớ không hơn chủ.’ Nếu thế gian bức hại Ta, họ cũng sẽ bức hại các con; nếu họ vâng giữ lời Ta họ cũng sẽ vâng

giữ lời các con. 21 Nhưng vì thù ghét Danh Ta Ngài sẽ cho các con biết sự thật về vinh quang họ sẽ bức hại các con, bởi họ không biết Đấng Ta. 15 Mọi điều Cha có đều thuộc về Ta, nên Ta đã sai Ta. 22 Nếu Ta không đến giảng giải cho nói: Thần Chân Lý sẽ cho các con biết sự thật họ, thì họ không mắc tội. Nhưng bây giờ họ về vinh quang Ta.” 16 “Chẳng bao lâu, các con không còn lý do chữa tội được nữa. 23 Người không thấy Ta nữa, nhưng chỉ một thời gian nào ghét Ta cũng ghét Cha Ta. 24 Nếu Ta không ngăn các con lại gặp Ta.” 17 Vài môn đệ hỏi thực hiện trước mắt họ những phép lạ chẳng nhau: “Lời Thầy có nghĩa gì khi nói: ‘Chẳng bao ai làm được, thì họ khỏi mắc tội. Nhưng họ đã lâu nữa các con không thấy Ta, nhưng chỉ một thấy những việc ấy mà vẫn thù ghét Ta và Cha thời gian ngăn các con lại gặp Ta,’ và ‘Ta sắp về Ta. 25 Đúng như lời Thánh Kinh: ‘Họ ghét Ta vô với Cha?’ 18 Và ý Thầy nói ‘một thời gian ngắn’ cớ!” 26 Nhưng Ta sẽ sai Đấng An Ủi đến với các là bao lâu? Chúng ta không hiểu được.” 19 Chúa con—là Thần Chân Lý. Ngài đến từ Cha và Ngài Giê-xu biết họ đang hoang mang, Ngài phán: sẽ làm chứng về Ta. 27 Các con cũng sẽ làm “Các con không hiểu lời Ta vừa nói sao? 20 Ta chứng về Ta vì các con đã ở với Ta từ ban đầu.” cho các con biết, các con sẽ than khóc về những

16 “Ta đã dạy các con những điều ấy để khi gặp khó khăn, các con sẽ không vấp ngã.

2 Người ta sẽ khai trừ các con. Sở có lúc mọi người nghĩ rằng giết các con là phục vụ Đức Chúa Trời. **3** Họ giết các con vì họ không biết Đức Chúa Trời và cũng không biết Ta. **4** Ta cho các con biết để khi các việc ấy xảy ra, các con nhớ rõ Ta báo trước rồi. Trước kia Ta chưa nói vì Ta còn ở với các con.” **5** “Bây giờ Ta sắp trở về với Đáng đã sai Ta, nhưng chẳng ai trong các con lưu ý hỏi Ta đi đâu. **6** Trái lại lòng các con phiền muộn vì những điều Ta nói. **7** Dù vậy, Ta đi là ích lợi cho các con, vì nếu Ta không đi, Đáng An Ủi sẽ không đến với các con. Khi Ta đi, Ta sẽ sai Ngài đến với các con. **8** Khi Ngài đến, Ngài sẽ chứng tỏ cho nhân loại biết họ lầm lạc trong tội lỗi, sẽ dìu dắt họ trở về đường công chính, và giúp họ hiểu công lý của Đức Chúa Trời. **9** Họ tội lỗi vì không chịu tin Ta. **10** Về sự công chính Ta đã dành cho họ khi Ta về cùng Cha, và các con sẽ không thấy Ta nữa. **11** Công lý sẽ đến vì những người cai trị thế gian này đã bị phán xét. **12** Ta còn nhiều điều muốn nói với các con, nhưng hiện giờ các con chưa hiểu. **13** Khi Thần Chân Lý đến, Ngài sẽ dạy cho các con biết chân lý toàn diện. Ngài không nói theo ý mình, nhưng truyền lại những điều Ngài đã nghe và nói cho các con biết những việc tương lai. **14** Thần Chân Lý sẽ tôn vinh Ta, vì

việc sắp xảy đến cho Ta nhưng người đời sẽ mừng rỡ. Các con sẽ đau buồn, nhưng nỗi buồn ấy sẽ biến thành niềm vui, vì các con lại gặp Ta. **21** Người mẹ sắp đến giờ sinh nở phải chịu đau đớn, buồn lo. Nhưng sau khi sinh con, người mẹ vui mừng và quên hết đau đớn. **22** Tuy hiện nay các con đau buồn, nhưng chẳng bao lâu Ta sẽ gặp các con, lòng các con sẽ tràn ngập niềm vui bất tận. **23** Lúc ấy các con sẽ không còn thắc mắc hỏi han gì nữa. Ta quá quyết với các con, các con nhân danh Ta cầu xin điều gì, Cha cũng ban cho. **24** Trước nay, các con chưa nhân danh Ta cầu xin điều chi cả. Cứ cầu xin đi, các con sẽ được, để lòng các con tràn ngập vui mừng. **25** Ta thường dùng ẩn dụ để dạy dỗ các con. Sẽ đến lúc Ta không dùng ẩn dụ nữa, nhưng giải bày trực tiếp về Cha cho các con. **26** Lúc ấy các con sẽ nhân danh Ta cầu xin, không phải chỉ có Ta cầu thay cho các con, nhưng chính các con cầu xin Cha, **27** vì Cha cũng yêu các con bởi các con yêu Ta và tin rằng Ta được Đức Chúa Trời sai đến. **28** Ta từ Cha xuống trần gian, nay Ta sắp rời trần gian trở về với Cha.” **29** Các môn đệ thưa: “Thưa Thầy, bây giờ Thầy giảng giải rõ ràng, không còn dùng ẩn dụ nữa. **30** Bây giờ chúng con biết Thầy thấu hiểu mọi việc, chẳng cần ai hỏi Thầy. Vì thế chúng con tin Thầy đến từ Đức Chúa Trời.” **31** Chúa Giê-xu hỏi: “Bây giờ các con tin rồi sao? **32** Sắp đến lúc các con

ly tán mỗi người một ngã, bỏ Ta lại một mình. **ngập niềm vui** của Con. **14** Con đã truyền lời Nhưng Ta không cô đơn bao giờ vì Cha ở với Cha cho họ, nên người đời thù ghét họ, vì họ Ta. **33** Ta nói cho các con những điều ấy để các không thuộc về thế gian cũng như Con không con được bình an trong Ta. Thế gian sẽ gây đủ thuộc về thế gian. **15** Con không cầu xin Cha thứ hoạn nạn khốn khổ cho các con. Nhưng rút họ ra khỏi thế gian, nhưng xin Cha giữ họ đừng nản lòng vì Ta đã chiến thắng thế gian.”

17 Sau khi dạy dỗ xong, Chúa Giê-xu ngược mắt lên trời cầu nguyện: “Thưa Cha, giờ đã đến, xin Cha bày tỏ vinh quang Con để Con làm rạng rỡ vinh quang Cha. **2** Cha đã trao cho Con uy quyền trên cả nhân loại, để Con ban sự sống vĩnh cửu cho những người Cha đã giao thác. (aiōnios g166) **3** Họ được sống vĩnh cửu khi nhận biết Cha là Đức Chúa Trời chân thật duy nhất, và nhìn nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đáng Ngài sai đến. (aiōnios g166) **4** Con đã làm rạng rỡ vinh quang Cha trên đất, hoàn tất mọi việc Cha ủy thác. **5** Thưa Cha, giờ đây xin Cha làm sáng tỏ vinh quang Con trước mặt Cha, là vinh quang chung của Cha và Con trước khi sáng tạo trời đất. **6** Con đã giải bày Danh Cha cho những người Cha chọn giữa thế gian và giao thác cho Con. Họ luôn thuộc về Cha. Cha đã giao họ cho Con, và họ luôn vâng giữ lời Cha. **7** Họ biết rõ mọi điều Con có đều do Cha cho, **8** vì Cha dạy Con điều gì, Con cũng truyền cho họ. Họ nhận và biết rằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng Cha đã sai Con. **9** Giờ đây, Con không cầu nguyện cho thế gian, nhưng Con cầu xin cho những người Cha đã giao thác, **10** vì họ vẫn thuộc về Cha cũng như mọi người của Cha đều thuộc về Con. Họ chính là vinh quang của Con. **11** Con sắp từ giã thế gian để trở về với Cha, nhưng họ vẫn còn ở lại. Thưa Cha Chí Thánh, xin lấy Danh Cha bảo vệ những người Cha giao cho Con để họ đồng tâm hợp nhất như Cha với Con.

12 Trong thời gian sống với họ, Con luôn luôn bảo vệ, che chở họ trong Danh Cha. Mọi người Cha giao thác, Con đều bảo vệ an toàn, ngoại trừ một người ngoan cố đi vào con đường chết, và Pha-ri-si, mang theo đèn, đuốc, và vũ khí đúng như Thánh Kinh đã chép. **13** Con sắp về đến vườn ô-liu. **4** Chúa Giê-xu biết rõ mọi việc với Cha. Nhưng khi còn ở thế gian, Con cho họ biết những điều này để lòng họ được tràn

khỏi điều gian ác. **16** Họ không thuộc về thế gian cũng như Con không thuộc về thế gian. **17** Xin Cha dùng chân lý thánh hóa họ. Lời Cha chính là chân lý. **18** Như Cha đã sai Con vào thế gian, Con cũng sai họ đi khắp thế giới. **19** Con đã cho chính mình là cửa lễ thánh hóa vì họ, để họ được thánh hóa nhờ chân lý của Cha. **20** Không những Con cầu xin cho họ, Con còn cầu xin cho những người sẽ tin Con nhờ lời chứng của họ. **21** Xin Cha cho các môn đệ mới cũ đều hợp nhất, cũng như Cha và Con là một—Cha ở trong Con, thưa Cha, và Con ở trong Cha. Để họ ở trong Chúng Ta, rồi nhân loại sẽ tin rằng Cha đã sai Con. **22** Con đã cho họ vinh quang Cha cho Con, để họ hợp nhất như Cha và Con đã hợp nhất. **23** Con ở trong họ và Cha ở trong Con để giúp họ hoàn toàn hợp nhất. Nhờ đó nhân loại sẽ biết Cha đã sai Con đến, và Cha yêu họ như Cha đã yêu Con. **24** Thưa Cha, Con muốn Con ở đâu, những người Cha giao cho Con cũng ở đó để họ chiêm ngưỡng vinh quang Cha đã cho Con, vì Cha đã yêu Con trước khi sáng tạo trời đất! **25** Thưa Cha Công Chính, thế gian không biết Cha, nhưng Con biết; và những môn đệ này cũng biết Cha đã sai Con. **26** Con đã bày tỏ Cha cho họ, và Con sẽ giải bày thêm nữa. Để tình yêu của Cha cho Con sẽ ở trong họ, và để Con sống trong lòng họ.”

18 Cầu nguyện xong, Chúa Giê-xu dẫn các môn đệ qua thung lũng Kít-rôn, vào khu vườん ô-liu. **2** Giu-đa là người phản bội cũng biết rõ vườn ấy, vì Chúa Giê-xu thường đến đây với các môn đệ. **3** Giu-đa hướng dẫn một đội tuần cảnh và chức dịch của các thầy trưởng tế đến vườn ô-liu. **4** Chúa Giê-xu biết rõ mọi việc sắp xảy ra, nên bước tới hỏi: “Các người tìm ai?” **5** Họ hùng hổ: “Giê-xu, người Na-xa-rét.”

Chúa Giê-xu đáp: “Chính Ta đây!” (Lúc ấy Giu- Giê-xu đáp: “Nếu Ta nói sai, xin anh cho biết đà, người phản Chúa, cũng đứng chung với họ). chô sai. Còn Ta nói đúng, tại sao anh đánh Ta?”

6 Nghe Chúa Giê-xu đáp: “Chính Ta đây,” cả bọn 24 An-ne ra lệnh giải Chúa Giê-xu, vẫn đang bị bị dội lại và té xuống đất. 7 Chúa lại hỏi: “Các trói, qua dinh thày thượng tế Cai-phe. 25 Lúc ấy người tìm ai?” Họ đáp: “Giê-xu, người Na-xa-Si-môn Phi-e-ro vẫn đứng sườn ngoài sân, các rét.” 8 Chúa Giê-xu nhắc lại: “Ta đã nói với các anh tuần cảnh đứng bên cạnh hỏi: “Anh không người là chính Ta đây! Nếu các người tìm bắt phải môn đệ ông ấy sao?” Ông chối: “Không, Ta, hãy để những người này đi tự do!” 9 Việc không phải tôi.” 26 Nhưng một đầy tớ trong xảy ra đúng như lời Chúa hứa: “Con không nhà thày thượng tế, là bà con với người bị Phi-de mất một người nào Cha đã giao cho Con.” e-ro chém đứt tai, hỏi: “Chính mất tôi thấy anh 10 Si-môn Phi-e-ro rút gươm chém rơi vành đứng trong vườn ô-liu với ông ấy mà!” 27 Phi-tai phải của Man-chu, đầy tớ của thày thượng e-ro lại chối lần nữa. Lập tức có tiếng gà gáy. té. 11 Nhưng Chúa Giê-xu phán cùng Phi-e-ro: 28 Cuộc xét xử Chúa Giê-xu trước Cai-phe kết “Hãy tra gươm vào vỏ! Lẽ nào Ta không uống thúc lúc trời vừa sáng. Rồi Ngài bị giải đến dinh chén thông khổ mà Cha đã dành cho Ta sao?” tổng trấn La Mã. Những người buộc tội Ngài 12 Lập tức, viên chỉ huy đội tuần cảnh và các không dám vào dinh vì sợ bị ô uế, họ sợ không chức dịch bắt trói Chúa Giê-xu. 13 Trước hết, được dự lễ Vượt Qua. 29 Vì thế Tổng trấn Phi-họ giải Chúa đến dinh An-ne, cha vợ của Cai-lát phải ra ngoài và hỏi: “Các anh tố cáo người phe. Cai-phe đang giữ chức thượng tế. 14 Cai-này về tội gì?” 30 Họ đáp: “Nếu hắn không phải phe đã có lần tuyên bố với các lãnh đạo Do là người gian ác, chúng tôi đâu dám giải lén Thái: “Thà một người chết thay cho dân tộc là ngài!” 31 Phi-lát nói với họ: “Hãy đem ông ấy đi hơn.” 15 Theo sau Chúa Giê-xu, có Si-môn Phi-và xử ông ấy theo luật các anh!” Các lãnh đạo e-ro và một môn đệ khác. Nhờ quen biết thày Do Thái đáp: “Chúng tôi không có phép xử tử thượng tế, môn đệ ấy được vào dinh với Chúa. ai, yêu cầu tổng trấn xử nó!” 32 (Điều này ứng 16 Còn Phi-e-ro đứng ngoài cổng. Vì môn đệ nghiêm lời Chúa Giê-xu báo trước Ngài phải ấy quen biết thày thượng tế trở ra xin cô gái chết cách nào.) 33 Rồi Phi-lát trở vào dinh hỏi gác cổng cho Phi-e-ro vào. 17 Cô hỏi Phi-e-ro: Chúa Giê-xu: “Ngươi có phải là vua người Do “Anh không phải là môn đệ ông ấy sao?” Phi-e-Thái không?” 34 Chúa Giê-xu hỏi lại: “Đây là rơ đáp: “Không, không phải tôi.” 18 Đêm càng câu hỏi của ông hay của người khác nói với lạnh, các chức dịch và các đầy tớ của những ông về Ta?” 35 Phi-lát xăng giọng: “Ta là người thày tế lễ nhóm một đám lửa rồi quay quần Do Thái sao? Chính người dân của anh và các ngồi sưởi. Phi-e-ro cũng đứng sưởi với họ. 19 thày trưởng tế của họ bắt anh giải lén cho ta Thầy thượng tế hỏi Chúa Giê-xu về các môn đệ xứ. Anh làm gì mà họ muốn giết anh?” 36 Chúa và lời giáo huấn của Ngài. 20 Chúa Giê-xu đáp: Giê-xu đáp: “Vương Quốc của Ta không phải “Ai cũng biết Ta giảng dạy điều gì. Ta thường là vương quốc trên đất. Nếu thế, các môn đệ giảng dạy trong các hội trường và Đền Thờ, của Ta đã chiến đấu để bảo vệ Ta không cho nơi mọi người thường tập họp lại. Ta chẳng người Do Thái bắt. Nhưng Vương Quốc của Ta có điều gì giàu diêm. 21 Tại sao các người hỏi không thuộc thế giới này.” 37 Phi-lát hỏi: “Thế Ta, mà không hỏi những người đã nghe Ta? anh là vua sao?” Chúa Giê-xu đáp: “Ông nói Ta Họ biết rõ những điều Ta nói.” 22 Một trong là vua. Thật, Ta sinh ra và xuống trần gian để những lính tuần cảnh Đền Thờ đứng gần sát làm chứng về chân lý. Những ai yêu chuộng vào mặt Chúa Giê-xu, quát lên: “Ngươi dám nói chân lý đều nhận ra điều Ta phán là thật.” 38 nồng như thế với thày thượng tế sao?” 23 Chúa Phi-lát thắc mắc: “Chân lý là gì?” Ông bước ra

ngoài tuyên bố: “Ta không thấy người này có tội gì cả.” **39** Nhưng theo thông lệ, mỗi năm đến lễ Vượt Qua, ta ân xá cho các anh một phạm lỗi. Các anh muốn ta tha ‘Vua của người Do Thái’ không?’ **40** Nhưng họ thét lên: “Không! Sê-sa, chúng tôi không có vua nào khác.” **16** Kế Không phải người này. Chúng tôi muốn ông tha Ba-ra-ba!” (Ba-ra-ba bị tù vì nỗi loạn và giết người.)

19 Phi-lát ra lệnh đánh đòn Chúa Giê-xu.

Bọn lính đan một vương miện bằng gai đội lên đầu Chúa, và họ khoác lên người Chúa chiếc áo dài màu tía. **3** Họ xúm lại chế giễu: “Kính mừng vua người Do Thái!” Họ lại tát vào mặt Chúa. **4** Phi-lát bước ra sân một lần nữa, tuyên bố với người Do Thái: “Này, ta giao người ấy lại cho các anh, nhưng nên hiểu rõ ràng rằng ta không tìm thấy người có tội gì.” **5** Chúa Giê-xu bước ra, đầu đội mao gai, mình khoác áo dài tía. Phi-lát nói: “Người ấy kia kìa!” **6** Các thầy trưởng tế và các lính tuần cảnh Đền Thờ vừa thấy Chúa liền reo hò: “Đóng đinh hắn! Đóng đinh hắn!” Phi-lát đáp: “Các anh cứ đóng đinh đi! Ta không thấy người này có tội.” **7** Các lãnh đạo Do Thái cãi: “Theo luật của chúng tôi, hắn phải bị xử tử, vì hắn tự xưng là Con của Đức Chúa Trời.” **8** Phi-lát nghe lời đó càng thêm sợ hãi. **9** Ông đem Chúa Giê-xu vào dinh và hỏi một lần nữa: “Anh từ đâu đến?” Nhưng Chúa Giê-xu không đáp một lời. **10** Phi-lát hỏi: “Sao anh không trả lời? Anh không biết ta có quyền tha anh, cũng có quyền đóng đinh anh sao?” **11** Chúa Giê-xu đáp: “Ông không có quyền gì trên Ta cả, nếu không do trên ban cho. Vì vậy người bắt Ta giải nộp cho ông còn nặng tội hơn ông nữa.” **12** Nghe Chúa giải đáp, Phi-lát tìm cách phóng thích Ngài, nhưng các lãnh đạo Do Thái dọa: “Nếu ông tha người này, thì ông không trung thành với hoàng đế. Ai tự xưng mình là vua tức là người phản nghịch với hoàng đế.” **13** Nghe họ nói vậy, Phi-lát liền ra lệnh giải Chúa Giê-xu ra cho ông xử tại Tòa Lát Đá (tiếng Hê-bo-rô gọi là Ga-ba-tha.) **14** Hôm ấy nhầm ngày chuẩn bị lễ Vượt Qua. Phi-lát nói với người Do

Thái: “Đây, vua của các anh!” **15** Họ kêu gào: “Giết hắn đi! Giết hắn đi! Hãy đóng đinh hắn!” **16** Phi-lát hỏi: “Không lẽ ta đem đóng đinh vua nhân. Các anh muốn ta tha ‘Vua của người Do Thái’ không?” Các thầy trưởng tế đáp: “Ngoài Thái’ không?” **17** Vậy họ dẫn Chúa Giê-xu đi. **18** Chúa vác cây thập tự lên ngọn đồi So, (tiếng Hê-bo-rô gọi là Gô-gô-tha). **19** Tại đây họ đóng đinh Chúa trên cây thập tự. Cũng có hai tướng cướp bị đóng đinh hai bên Chúa, mỗi bên một người. **20** Phi-lát cho treo tấm bảng trên cây thập tự, ghi dòng chữ: “Giê-xu người Na-xa-rét, Vua người Do Thái.” **21** Nhiều người xem thấy dòng chữ đó, vì nơi Chúa Giê-xu bị đóng đinh rất gần thành phố, và tấm bảng viết bằng tiếng Hê-bo-rô, La-tinh, và Hy Lạp. **22** Các thầy trưởng tế đến khiếu nại với Phi-lát: “Xin đừng viết: ‘Vua người Do Thái,’ nhưng sửa lại ‘Người này nói: Ta là Vua người Do Thái.’” **23** Sau khi mấy người lính đóng đinh Chúa Giê-xu, họ chia áo xống Ngài làm bốn phần, mỗi người lấy một phần. Họ cũng lấy áo dài của Chúa, đó là tấm áo dệt từ trên xuống không có đường may. **24** Họ nói: “Tốt hơn là đừng xé áo ra, chúng ta hãy gieo súc sắc xem tấm áo đó về phần ai.” Việc xảy ra đúng như lời Thánh Kinh: “Họ chia nhau áo xống Ta và bắt thầm lấy áo dài Ta.” Đó là điều mà họ đã làm. **25** Đứng gần cây thập tự có mẹ Chúa Giê-xu,dì Chúa là Mari (vợ Cơ-lưu-ba), và Ma-ri Ma-đơ-len. **26** Khi Chúa Giê-xu thấy mẹ và môn đệ Ngài yêu đứng bên cạnh, Chúa nói với mẹ: “Thưa bà, anh này là con của bà.” **27** Chúa cũng nói với môn đệ ấy: “Đây là mẹ của con.” Từ đó môn đệ ấy rước bà về nhà phụng dưỡng. **28** Chúa Giê-xu biết sứ mệnh đã xong, và muốn làm đúng lời Thánh Kinh, Chúa nói: “Ta khát.” **29** Tại đó có một bình giấm. Có người lấy miếng bông đùi tắm đâm giấm đặt lên cành phượng thảo, đưa kè miếng Chúa. **30** Khi Chúa Giê-xu nếm giấm rồi, Ngài phán: “Mọi việc đã hoàn thành!” Rồi Ngài gục

đầu, trút linh hồn. **31** Khi ấy là ngày Chuẩn Bị, cuốn lại để một bên, không nằm chung với vải nén người Do Thái không muốn để xác người liệm. **8** Môn đệ đến mộ trước cũng theo vào, phơi trên cây thập tự vào ngày Sa-bát (hơn nữa anh nhìn thấy và tin— **9** vì đến lúc ấy, các môn ngày Sa-bát này rất long trọng vì trùng với lễ đệ chưa hiểu lời Thánh Kinh nói Chúa Giê-xu Vượt Qua). Vậy nên họ yêu cầu Phi-lát ra lệnh sẽ sống lại từ cõi chết. **10** Rồi hai môn đệ trở đánh gãy chân từng người cho đến chết. Rồi họ về nhà. **11** Ma-ri đứng bên mộ mà khóc, nước đem các thi thể xuống. **32** Mấy người lính đến mắt đầm đìa, cô cúi xuống nhìn trong mộ. **12** đánh gãy chân hai tướng cướp bị đóng đinh với Cô thấy hai thiên sứ mặc áo trắng, một vị ngồi Chúa Giê-xu. **33** Nhưng khi đến gần Chúa Giê-xu, phía đầu, một vị ngồi phía chân nơi Chúa Giê-xu, họ thấy Chúa đã chết nên không đánh gãy xu đã nằm. **13** Hai thiên sứ hỏi: “Tại sao cô chân Ngài. **34** Nhưng một người lính lấy giáo khóc?” Cô đáp: “Vì người ta dời thi hài Chúa đâm xuyên sườn Chúa, lập tức máu và nước tôi đi mất, tôi không biết họ để Ngài tại đâu!” đổ ra. **35** (Tác giả đã chứng kiến việc đó và ghi **14** Nói xong, cô quay đầu nhìn lại, thấy có người chép cách trung thực để bạn đọc tin nhận.) đứng sau lưng. Đó là Chúa Giê-xu, nhưng cô **36** Mọi việc diễn ra đúng theo lời Thánh Kinh không nhận ra Ngài. **15** Chúa Giê-xu hỏi: “Tại đã nói: “Không một cái xương nào của Ngài bị sao cô khóc? Cô tìm ai?” Cô tưởng là người làm gãy,” **37** và “Họ sẽ nhìn thấy Người họ đã đâm.” vúrên nêu dò hỏi: “Thưa ông, nếu ông có đem **38** Sau đó, Giô-sép, người A-ri-ma-thê, từng làm thi hài Chúa đi đâu, xin làm ơn cho tôi biết để môn đệ Chúa cách kín đáo (vì ông sợ các lãnh tôi đem về!” **16** Chúa Giê-xu gọi: “Ma-ri!” Cô đạo Do Thái), đến xin phép Phi-lát cho nhận thi xoay hẳn người lại, mừng rỡ kêu lên: “Ra-bu-hài Chúa Giê-xu. Được Phi-lát phép, Giô-sép ni!” (tiếng Hê-bo-rơ nghĩa là “Thầy”). **17** Chúa gỡ thi hài Chúa xuống. **39** Ni-cô-dem là người Giê-xu phán: “Đừng cầm giữ Ta, vì Ta chưa lên đã hầu chuyện với Chúa ban đêm cũng đem cùng Cha. Nhưng hãy đi tìm anh em Ta, nói với **32,7** ký nhựa thơm trầm hương đến. **40** Hai ông họ rằng: ‘Ta lên cùng Cha Ta cũng là Cha của dùng hương liệu và vài gai mịn tắm liệm thi các con, cùng Đức Chúa Trời Ta cũng là Đức hài Chúa, theo tục lệ Do Thái. **41** Tại chỗ Chúa Chúa Trời của các con.’” **18** Ma-ri Ma-đơ-len đi đóng đinh, có một khu vườnvà một ngôi mộ tìm các môn đệ khác và nói với họ: “Tôi vừa chưa dùng. **42** Vì đó là ngày chuẩn bị cho lễ gặp Chúa!” Rồi cô thuật lại mọi điều Ngài dạy. Vượt Qua của người Do Thái và ngôi mộ này **19** Ngay tối hôm ấy, các môn đệ họp mặt với **20** Sáng Chúa Nhật, lúc trời còn tờ mờ, Ma-ri Ma-đơ-len đến viếng mộ Chúa và thấy **21** Các con tha tội cho ai, người ấy sẽ tảng đá lấp cửa mộ đã lăn qua một bên. **2** Cô vội chạy và tìm Si-môn Phi-e-rơ và môn đệ Chúa Giê-xu yêu. Cô báo tin: “Người ta đã dời thi hài Chúa Giê-xu khỏi mộ, không biết họ đặt Ngài tại đâu!” **3** Phi-e-rơ và môn đệ kia liền chạy đến mộ. **4** Cả hai cùng chạy, nhưng môn đệ kia chạy nhanh hơn Phi-e-rơ, nên đến mộ trước. **5** Anh cúi xuống nhìn vào mộ, thấy vải liệm nhưng không dám vào. **6** Si-môn Phi-e-rơ đến sau, bước vào trong mộ, thấy vải liệm còn đó, **7** tảng khấn trùm đầu Chúa Giê-xu thì

20 Sáng Chúa Nhật, lúc trời còn tờ mờ, Ma-ri Ma-đơ-len đến viếng mộ Chúa và thấy tảng đá lấp cửa mộ đã lăn qua một bên. **2** Cô vội chạy và tìm Si-môn Phi-e-rơ và môn đệ Chúa Giê-xu yêu. Cô báo tin: “Người ta đã dời thi hài Chúa Giê-xu khỏi mộ, không biết họ đặt Ngài tại đâu!” **3** Phi-e-rơ và môn đệ kia liền chạy đến mộ. **4** Cả hai cùng chạy, nhưng môn đệ kia chạy nhanh hơn Phi-e-rơ, nên đến mộ trước. **5** Anh cúi xuống nhìn vào mộ, thấy vải liệm nhưng không dám vào. **6** Si-môn Phi-e-rơ đến sau, bước vào trong mộ, thấy vải liệm còn đó, **7** tảng khấn trùm đầu Chúa Giê-xu thì

tin: “Chúng tôi mới gặp Chúa!” Nhưng Thô- lưới đầy cá, vì chỉ cách bờ độ 90 mét. **9** Khi lên ma đáp: “Tôi không tin trừ khi chính mắt tôi bờ, các môn đệ thấy có sẵn bánh mì và một đám thấy dấu định trên bàn tay Chúa, tay tôi sờ vết lửa, trên lửa có cá đang nướng. **10** Chúa Giê-xu thương, và đặt tay tôi vào sườn Ngài!” **26** Tám phán: “Hãy đem cá các con mới bắt lại đây!” **11** ngày sau, các môn đệ lại họp trong nhà ấy, lần Si-môn Phi-e-rơ kéo lưới vào bờ. Lưới đầy cá này Thô-ma cũng có mặt. Cửa ngõ đều đóng lớn, đêm được 153 con, cá nhiều thế mà lưới chật, bắt thỉnh lình, như lần trước, Chúa Giê- vẫn không đứt. **12** Chúa Giê-xu phán: “Hãy lại xu đến đứng giữa họ. Chúa phán: “Bình an cho đây ăn sáng!” Không một môn đệ nào dám hỏi: các con.” **27** Chúa phán riêng với Thô-ma: “Hãy “Ngài là ai?” Vì họ biết chắc chắn đó là Chúa. đặt ngón tay con vào đây và nhìn bàn tay Ta. **13** Chúa Giê-xu lấy bánh và cá trao cho các môn Hãy đặt bàn tay con vào sườn Ta. Đừng hoài đệ. **14** Đây là lần thứ ba Chúa Giê-xu hiện ra nghi nữa. Hãy tin!” **28** Thô-ma thưa: “Lạy Chúa với các môn đệ từ khi Ngài sống lại. **15** Sau khi tôi và Đức Chúa Trời tôi!” **29** Chúa Giê-xu phán ăn sáng xong, Chúa Giê-xu hỏi Si-môn Phi-e- với ông: “Con tin vì con thấy Ta. Phước cho rơ: “Si-môn, con Giăng, con yêu Ta hơn những những người chưa thấy mà tin Ta!” **30** Các môn người này không?” Phi-e-rơ đáp: “Vâng, Chúa đệ còn chứng kiến nhiều phép lạ khác do Chúa biết con yêu Chúa.” Chúa Giê-xu phán: “Hãy Giê-xu thực hiện, nhưng không thể chép tất cả chăn chiên con Ta!” **16** Chúa Giê-xu lặp lại câu vào sách này, **31** Nhưng chỉ xin ghi lại một số hỏi: “Si-môn, con Giăng, con yêu Ta không?” phép lạ để giúp người đọc tin nhận Chúa Giê- Phi-e-rơ quả quyết: “Thưa Chúa, Chúa biết con xu là Đáng Mết-si-a, là Con Đức Chúa Trời, và yêu Chúa.” Chúa Giê-xu dạy: “Hãy chăn đàn nhờ niềm tin đó, chúng ta hưởng được sự sống chiên Ta!” **17** Chúa hỏi lần thứ ba: “Si-môn, con vĩnh viễn trong Danh Chúa.

21 Sau đó, Chúa Giê-xu đến gặp các môn đệ lần nữa tại bờ biển Ga-li-lê. Chuyện xảy ra thế này. **2** Có nhiều môn đệ có mặt tại đó—Si-môn Phi-e-rơ, Thô-ma (cũng gọi là Song Sinh), Na-tha-na-ên quê làng Ca-na, xứ Ga-li-lê, hai con trai của Xê-bê-đê, và hai môn đệ nữa. **3** Si-môn Phi-e-rơ nói: “Tôi sẽ đi đánh cá!” Mọi người đều tán thành: “Chúng tôi cùng đi với anh!” Họ xuống thuyền thả lưới suốt đêm nhưng chẳng được con cá nào. **4** Đến rạng đông, Chúa Giê-xu đứng trên bờ, nhưng các môn đệ không nhận ra Ngài là ai. **5** Ngài gọi lớn: “Có bắt được cá không, các con?” Họ đáp: “Thưa không!” **6** Ngài phán: “Hãy thả lưới bên phải mạn thuyền thì sẽ được!” Họ vâng lời nên được rất nhiều cá, không thể kéo lưới vào thuyền. **7** Môn đệ Chúa Giê-xu yêu nói với Phi-e-ro: “Đó là Chúa!” Khi Si-môn Phi-e-rơ nghe đó là Chúa, ông liền khoác áo (vì ông cởi áo lúc làm việc), nhảy lùm xuống nước lội vào bờ. **8** Các môn đệ khác chèo thuyền vào, kéo theo mề

Giăng, con yêu Ta không?” Phi-e-rơ đau buồn vì Chúa Giê-xu hỏi mình câu ấy đến ba lần. Ông thành khẩn: “Thưa Chúa, Chúa biết mọi sự, Chúa biết con yêu Chúa!” Chúa Giê-xu phán: “Hãy chăn đàn chiên Ta! **18** Ta quả quyết với con, khi con còn trẻ, con tự súc làm mọi việc; con tự mặc đồ và muốn đi đâu tùy ý. Nhưng về già, con phải đưa tay ra, người ta sẽ mặc đồ cho con, và dắt con đến nơi con không muốn.” **19** Chúa Giê-xu ngụ ý cho biết ông phải chết cách nào để làm vinh quang Đức Chúa Trời. Sau đó, Chúa Giê-xu phán với ông: “Hãy theo Ta!” **20** Phi-e-rơ quay lại, thấy môn đệ Chúa Giê-xu yêu—người đã dựa vào ngực Chúa trong buổi ăn tối cuối cùng mà hỏi rằng: “Thưa Chúa, ai là người phản Chúa?” **21** Thấy người ấy đi theo, Phi-e-rơ hỏi Chúa Giê-xu: “Thưa Chúa, anh ấy sẽ ra sao?” **22** Chúa Giê-xu đáp: “Nếu Ta muốn cho anh ấy sống đến ngày Ta trở lại, thì liên hệ gì đến con? Phần con hãy theo Ta!” **23** Do đó, có tin đồn trong cộng đồng những người tin rằng môn đệ ấy sẽ không chết. Nhưng đó

không phải là điều Chúa Giê-xu nói. Ngài chỉ nói: “Nếu Ta muốn cho anh ấy sống đến ngày Ta trở lại, thì liên hệ gì đến con?” 24 Chính môn đệ ấy chứng kiến mọi việc vừa kể và ghi lại những dòng chữ này. Ai cũng biết lời chứng của người ấy là chân thật. 25 Chúa Giê-xu còn làm nhiều việc khác. Nếu người ta ghi chép đầy đủ, tôi chắc rằng cả thế giới cũng không có chỗ chứa hết những sách đã được viết.

Công Vụ Các Sứ đồ

1 Thưa Ngài Thê-ô-phi-lo thân kính, trong sách trước, tôi đã tường thuật mọi điều Chúa Giê-xu làm và dạy từ ban đầu cho đến ngày Ngài được tiếp đón về trời sau khi Ngài cậy Đa-vít, Chúa Thánh Linh đã báo trước về Giu-Chúa Thánh Linh ban huấn thị cho các sứ đồ đa, người điềm chỉ cho những người bắt Chúa Ngài đã chọn. 3 Chúa nêu nhiều bằng cớ vững Giê-xu. 17 Giu-đa vốn thuộc hàng ngũ chúng chắc chứng tỏ Ngài đang sống sau khi chịu ta, dự phần phục vụ với chúng ta.” 18 (Giudóng định. Suốt bốn mươi ngày, Chúa cho các đa lấy tiền thường của mình để mua một đám sứ đồ gặp Ngài nhiều lần để dạy họ về Nước ruộng. Té nhào xuống đó, nứt bụng và đổ ruột của Đức Chúa Trời. 4 Khi họp mặt, Chúa phán ra. 19 Chuyện ấy cả dân thành Giê-ru-sa-lem dặn: “Các con đừng vội ra khỏi thành Giê-ru- đều biết rõ, nên họ gọi miếng đất ấy là “Cánh sa-lem, nhưng phải ở lại chờ đợi điều Cha hứa, Đồng Máu” theo thõ ngữ là Hắc-ên-đa-ma.) 20 như Ta đã nói trước. 5 Vì Giangi chỉ làm báp- Phi-e-rơ nói tiếp: “Đúng như sách Thi Thiên đã tem bằng nước, nhưng ít ngày nữa các con chép: ‘Nhà cửa nó hoang vắng tiêu điều, nơi sẽ được báp-tem bằng Chúa Thánh Linh.’ 6 ở cửa nó không còn ai lưu trú.’ Cũng có chép Trong một buổi họp, các sứ đồ hỏi Chúa Giê-xu: ‘Một người khác phải lãnh nhiệm vụ nó.’ 21 “Thưa Chúa, có phải đây là lúc Chúa khôi phục Vậy, bây giờ phải chọn một người thay thế Giu-nước Ít-ra-ên không?” 7 Chúa đáp: “Các con đa, là người từng đi với chúng ta trong suốt không nên tìm biết giờ khắc do Cha ấn định; thời gian chúng ta theo Chúa Giê-xu đi đây đó—việc đó thuộc quyền của Ngài, 8 nhưng khi 22 từ lúc Giangi bắt đầu làm báp-tem cho đến Chúa Thánh Linh giáng trên các con, các con sẽ ngày Chúa về trời. Phải cử một người hiệp với nhận được quyền năng làm chứng cho Ta tại chúng ta làm chứng cho mọi người biết Chúa Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, và Giê-xu đã sống lại.” 23 Các môn đệ đề cử hai khắp thế giới.” 9 Dạy bảo các sứ đồ xong, Chúa người là Giô-sép, tức là Ba-sa-ba (cũng gọi là được tiếp rước lên trời đang khi họ ngắm nhìn Giúc-tu) và Ma-thia. 24 Rồi họ cầu nguyện: “Lạy Ngài. Một đám mây che khuất Chúa, không ai Chúa, Ngài biết rõ lòng người. Xin Chúa chọn còn trông thấy nữa. 10 Các sứ đồ còn đăm đăm một trong hai người này thay thế Giu-đa 25 để nhìn lên trời, thình lình có hai người đàn ông làm sứ đồ phục vụ Chúa, vì Giu-đa đã phản bội mặc áo trắng đến gần. 11 Họ hỏi: “Này các anh và đi vào nơi dành riêng cho mình.” 26 Họ bắt Ga-li-lê, các anh đứng ngóng lên trời làm chi? thăm trúng Ma-thia, nên ông được bổ nhiệm Chúa Giê-xu vừa được tiếp đón về trời cũng làm sứ đồ cùng với mười một sứ đồ khác. sẽ trở lại y như cách Ngài lên trời!” 12 Các sứ đồ liền xuống núi Ô-liu, trở về Giê-ru-sa-lem. Núi ấy chỉ cách Giê-ru-sa-lem độ một cây số. 13 Khi đến nơi, họ họp nhau trên một phòng cao nơi họ đang ở. Sau đây là tên những người có mặt: Phi-e-rơ, Giangi, Gia-cơ, Anh-rê, Phi-líp, Thô-ma, Ba-thê-lê-my, Ma-thi-ơ, Gia-cơ (con của An-phê), Si-môn (Xê-lót), và Giu-đa (con của Gia-cơ). 14 Ngoài các sứ đồ còn có các phụ nữ cùng bà Ma-ri, mẹ của Chúa Giê-xu và các

em trai của Chúa Giê-xu. Tất cả đều đồng tâm bèn chí cầu nguyện. 15 Một hôm, giữa buổi họp của 120 môn đệ của Chúa, Phi-e-rơ đứng lên nói: 16 “Thưa các anh em, lời Thánh Kinh phải được ứng nghiệm. Trong một bài thơ của Vua Giu-dóng định. Suốt bốn mươi ngày, Chúa cho các đa lấy tiền thường của mình để mua một đám sứ đồ gặp Ngài nhiều lần để dạy họ về Nước ruộng. Té nhào xuống đó, nứt bụng và đổ ruột của Đức Chúa Trời. 4 Khi họp mặt, Chúa phán ra. 19 Chuyện ấy cả dân thành Giê-ru-sa-lem dặn: “Các con đừng vội ra khỏi thành Giê-ru- đều biết rõ, nên họ gọi miếng đất ấy là “Cánh sa-lem, nhưng phải ở lại chờ đợi điều Cha hứa, Đồng Máu” theo thõ ngữ là Hắc-ên-đa-ma.) 20 như Ta đã nói trước. 5 Vì Giangi chỉ làm báp- Phi-e-rơ nói tiếp: “Đúng như sách Thi Thiên đã tem bằng nước, nhưng ít ngày nữa các con chép: ‘Nhà cửa nó hoang vắng tiêu điều, nơi sẽ được báp-tem bằng Chúa Thánh Linh.’ 6 ở cửa nó không còn ai lưu trú.’ Cũng có chép Trong một buổi họp, các sứ đồ hỏi Chúa Giê-xu: ‘Một người khác phải lãnh nhiệm vụ nó.’ 21 “Thưa Chúa, có phải đây là lúc Chúa khôi phục Vậy, bây giờ phải chọn một người thay thế Giu-nước Ít-ra-ên không?” 7 Chúa đáp: “Các con đa, là người từng đi với chúng ta trong suốt không nên tìm biết giờ khắc do Cha ấn định; thời gian chúng ta theo Chúa Giê-xu đi đây đó—việc đó thuộc quyền của Ngài, 8 nhưng khi 22 từ lúc Giangi bắt đầu làm báp-tem cho đến Chúa Thánh Linh giáng trên các con, các con sẽ ngày Chúa về trời. Phải cử một người hiệp với nhận được quyền năng làm chứng cho Ta tại chúng ta làm chứng cho mọi người biết Chúa Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, và Giê-xu đã sống lại.” 23 Các môn đệ đề cử hai khắp thế giới.” 9 Dạy bảo các sứ đồ xong, Chúa người là Giô-sép, tức là Ba-sa-ba (cũng gọi là được tiếp rước lên trời đang khi họ ngắm nhìn Giúc-tu) và Ma-thia. 24 Rồi họ cầu nguyện: “Lạy Ngài. Một đám mây che khuất Chúa, không ai Chúa, Ngài biết rõ lòng người. Xin Chúa chọn còn trông thấy nữa. 10 Các sứ đồ còn đăm đăm một trong hai người này thay thế Giu-đa 25 để nhìn lên trời, thình lình có hai người đàn ông làm sứ đồ phục vụ Chúa, vì Giu-đa đã phản bội mặc áo trắng đến gần. 11 Họ hỏi: “Này các anh và đi vào nơi dành riêng cho mình.” 26 Họ bắt Ga-li-lê, các anh đứng ngóng lên trời làm chi? thăm trúng Ma-thia, nên ông được bổ nhiệm Chúa Giê-xu vừa được tiếp đón về trời cũng làm sứ đồ cùng với mười một sứ đồ khác. sẽ trở lại y như cách Ngài lên trời!” 12 Các sứ đồ liền xuống núi Ô-liu, trở về Giê-ru-sa-lem. Núi ấy chỉ cách Giê-ru-sa-lem độ một cây số. 13 Khi đến nơi, họ họp nhau trên một phòng cao nơi họ đang ở. Sau đây là tên những người có mặt: Phi-e-rơ, Giangi, Gia-cơ, Anh-rê, Phi-líp, Thô-ma, Ba-thê-lê-my, Ma-thi-ơ, Gia-cơ (con của An-phê), Si-môn (Xê-lót), và Giu-đa (con của Gia-cơ). 14 Ngoài các sứ đồ còn có các phụ nữ cùng bà Ma-ri, mẹ của Chúa Giê-xu và các

2 Đến ngày lễ Ngũ Tuần, các môn đệ Chúa đều họp mặt đông đủ. 2 Thình lình, có tiếng động từ trời như luồng gió mạnh thổi vào đây nhà. 3 Các môn đệ thấy những chiếc lưỡi bằng lửa xuất hiện, đậu trên đầu mỗi người. 4 Tất cả đều đầy dây Chúa Thánh Linh, và bắt đầu nói ngôn ngữ do Chúa Thánh Linh ban cho. 5 Lúc đó, tại Giê-ru-sa-lem có những người Do Thái và người mộ đạo từ nhiều dân tộc về dự lễ. 6 Tiếng ồn ào vang ra, một đám đông kéo

đến, vô cùng kinh ngạc vì nghe các môn đệ nói Anh chị em đã mượn tay những người vô luật, đúng ngôn ngữ của chính mình. 7 Họ sững sốt đóng đinh và giết Ngài trên cây thập tự. 24 hỏi nhau: “Những người này là người Ga-li-lê, Nhưng Đức Chúa Trời cho Ngài sống lại, giải 8 nhưng chúng ta nghe họ nói ngôn ngữ của thoát Ngài khỏi nỗi thống khổ của sự chết, vì chúng ta! 9 Ngày, chúng ta đây là người Bạc-thê, âm phủ không có quyền giam giữ Ngài. 25 Như Mê-di, Ê-la-mít, người từ Mê-sô-pô-ta-ni, Giu- Vua Đa-vít đã chép về Ngài: ‘Tôi luôn thấy Chúa đê, Cáp-ba-đốc, Bông-ty, và Tiêu Á, 10 Phi-ri-gi, Hằng Hữu trước mặt tôi. Tôi không nao núng, Bam-phi-ly, Ai Cập, và các vùng thuộc Ly-bi gần vì Ngài ở bên cạnh tôi. 26 Do đó, lòng tôi hân Sy-ren, du khách từ La Mã 11 (cả người Do Thái hoan, lưỡi tôi mừng rỡ tôn ngợi Ngài! Thân xác và người nước ngoài theo đạo Do Thái), người tôi an nghỉ trong hy vọng. 27 Vì Chúa không bỏ Cơ-rết và A-rập. Tất cả chúng ta đều nghe họ rơi linh hồn tôi trong Âm Phủ, cũng chẳng để dùng ngôn ngữ của chúng ta để nói về những Đáng Thánh của Chúa bị rữa nát. (**Hadès g86**) 28 việc kỳ diệu Đức Chúa Trời đã thực hiện!” 12 Bởi Chúa đã chỉ cho tôi con đường sống, và cho Mọi người kinh ngạc, bối rối hỏi nhau: “Việc tôi nức lòng mừng rỡ trước mặt Chúa.” 29 Thưa này có nghĩa gì đây?” 13 Nhưng có người lại anh chị em, xin suy nghĩ điều này! Anh chị em chép giēu: “Họ say rượu đó!” 14 Nhưng Phi-e- đã biết rõ ràng Đa-vít, tổ phụ chúng ta đã qua đời cùng mười một sứ đồ đứng lên giải thích: đời và được an táng trong lăng mộ hiện còn “Xin lắng nghe tôi, thưa anh chị em, là người trong thành này. 30 Tuy nhiên, người là một Do Thái, và những người sinh sống tại Giê-ru- nhà tiên tri, người biết Đức Chúa Trời đã thề sa-lem! Xin đừng hiểu lầm việc này. 15 Những hứa sẽ đặt một hậu tự thuộc dòng dõi Đa-vít người này không say rượu như anh chị em làm ngồi trên ngôi báu. 31 Đa-vít đã thấy và báo tưởng. Vì bây giờ mới chín giờ sáng. 16 Nhưng trước sự sống lại của Đáng Mết-si-a. Người nói việc này đã được Tiên tri Giô-ên báo trước: 17 rằng Đức Chúa Trời sẽ không bỏ Đáng Mết-si-a Đức Chúa Trời dạy: ‘Trong những ngày cuối nơi âm phủ hay để cho thân thể Đáng ấy rữa cùng, Ta sẽ đỗ Thần Ta trên mọi người. Con nát. (**Hadès g86**) 32 Đức Chúa Trời đã khiến Chúa trai và con gái họ sẽ nói tiên tri. Thanh niên sẽ Giê-xu sống lại, và tất cả chúng tôi đều chứng thấy khái tượng, và phụ lão sẽ được báo mộng. kiến điều này. 33 Ngài được rước lên ngôi bên 18 Trong những ngày ấy, Ta sẽ đỗ Thần Ta đầy phải ngai Đức Chúa Trời. Ngài đã nhận lãnh dãy trên các đầy tớ Ta—cả nam lẫn nữ—và họ Chúa Thánh Linh theo lời hứa của Đức Chúa sẽ nói tiên tri. 19 Ta sẽ tạo những hiện tượng Cha và đỗ Chúa Thánh Linh xuống cho chúng lạ trên trời và làm những dấu lạ dưới đất—ta, như anh chị em thấy và nghe hôm nay. 34 Vì như máu, lửa, và luồng khói. 20 Mặt trời sẽ chính Đa-vít chưa lên trời nhưng đã nói: ‘Chúa tôi đèn như mực, và mặt trăng đỗ như máu Hằng Hữu phán với Chúa tôi: “Hãy ngồi bên trước ngày lớn và vinh quang của Chúa Hằng phải Ta 35 cho đến chừng Ta đặt kẻ thù dưới Hữu. 21 Khi ấy, ai cầu khấn Danh Chúa Hằng gót chân Con.”’ 36 Vậy, xin mỗi người trong Ít-Hữu đều được cứu.’ 22 Thưa toàn dân Ít-ra- ra-en nhận thức cho chắc chắn rằng Chúa Giê-ên, xin lắng nghe! Đức Chúa Trời đã công khai xu mà anh chị em đóng đinh trên cây thập tự xác nhận Giê-xu người Na-xa-rét là Chúa Cứu đã được Đức Chúa Trời tôn làm Chúa và Đáng Thế, bằng cách dùng tay Ngài thực hiện ngay Mết-si-a!” 37 Nghe lời giảng giải, dân chúng trước mắt anh chị em những phép lạ, dấu lạ cảm động sâu xa, liền hỏi Phi-e-ro và các sứ và việc phi thường. 23 Đức Chúa Trời đã biết đò: “Thưa các ông, chúng tôi phải làm chi?” 38 điều sẽ xảy ra, và chương trình của Ngài được Phi-e-ro đáp: “Anh chị em phải ăn năn tội lỗi thực hiện qua việc Chúa Giê-xu bị phản nộp. và trở về cùng Đức Chúa Trời, mỗi người phải

nân danh Chúa Cứu Thế Giê-xu chịu báp-têm **9** Dân chúng đều thấy anh đđ được tha tội. Rồi anh chị em sẽ nhận đđ được bước đi và ngợi tôn Đức Chúa Trời. **10** Họ nhận Chúa Thánh Linh. **39** Vì Chúa hứa ban Chúa ra anh là người liệt chân vẫn ngồi ăn xin tại Thánh Linh cho anh chị em và con cháu anh Cửa Đẹp, nên đều sững sốt. **11** Thấy anh nǎm chị em, cho cả dân ngoại—tức những người tay Phi-e-rơ và Giăng, họ vô cùng kinh ngạc, mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta kêu gọi.” kéo nhau chạy theo đến Hành Lang Sa-lô-môn. **40** Phi-e-rơ tiếp tục giảng dạy, trình bày nhiều **12** Phi-e-rơ quay lại giảng giải: “Thưa người Ít-bằng chứng rồi khích lệ: “Anh chị em hãy thoát ra-ên, sao anh chị em ngạc nhiên về điều này? lý thế hệ gian tà này!” **41** Nhiều người tiếp Tại sao anh chị em nhìn chúng tôi như thế? nhận lời Chúa và chịu báp-têm. Trong ngày Anh chị em tưởng nhớ quyền phép hay công đó có độ 3.000 người tin Chúa. **42** Các tín hữu đức của chúng tôi mà người liệt chân đi đđ được chuyên tâm vâng giữ lời dạy của các sứ đồ, sao? **13** Đó là do Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, thông công, và chia sẻ thức ăn (kể cả lẽ bẻ bánh Y-sác, và Gia-côp—Đức Chúa Trời của tổ tiên tưởng niệm Chúa), và cầu nguyện. **43** Mọi tín chúng ta—Đáng đã làm vinh quang Chúa Giê-hữu đều kính sợ vì các sứ đồ làm nhiều phép lạ xu, Đây Tớ Ngài. Đây là Chúa Giê-xu mà anh và việc phi thường. **44** Tất cả các tín hữu đều chị em đã bắt giải nạp cho Phi-lát và ngoan cố sát cánh nhau và góp tài sản làm của chung. **45** chống đối khi Phi-lát định thả Ngài. **14** Anh chị Họ bán của cải, sản nghiệp, rồi chia cho nhau em đã khước từ Đáng Thánh và Công Chính để theo nhu cầu mỗi người. **46** Anh chị em tín hữu xin phóng thích một kẻ giết người. **15** Anh chị đồng tâm nhóm họp hằng ngày tại Đền Thờ, rồi em đã giết Chúa Sụ Sống, nhưng Đức Chúa Trời về bẻ bánh tưởng niệm Chúa từ nhà này qua đã cho Ngài sống lại. Và chúng tôi đây đều là nhà khác, ăn chung với nhau cách vui vẻ, chân nhân chứng cho sự thật này! **16** Nhờ tin Danh thành. **47** Họ luôn ca ngợi Đức Chúa Trời và Chúa Giê-xu, người liệt chân đang đứng trước được mọi người quý mến. Mỗi ngày Chúa cứ mặt anh chị em đây được lành. Đức tin trong tăng thêm số người được cứu.

3 Một hôm, vào buổi cầu nguyện ba giờ chiều,

Phi-e-rơ và Giăng lên Đền Thờ. **2** Tại Cửa Đẹp của Đền Thờ, có một anh bị liệt chân từ lúc mới sinh, hằng ngày nhờ người khiêng đến đđ xin tiền những người vào Đền Thờ. **3** Anh liệt chân trông thấy Phi-e-rơ và Giăng sắp bước vào trong, liền ngửa tay xin bố thí. **4** Phi-e-rơ và Giăng nhìn thẳng mặt anh, rồi Phi-e-rơ nói: “Anh nhìn chúng tôi đây!” **5** Người liệt chân ngó chầm hai ông, mong sẽ đđ được ít tiền bố thí. **6** Nhưng Phi-e-rơ nói: “Tôi không có bạc hay vàng. Nhưng tôi sẽ cho anh điều tôi có. Nhân danh Chúa Cứu Thế Giê-xu ở Na-xa-rét, hãy đứng dậy và bước đi!” **7** Đồng thời Phi-e-rơ nắm tay phải anh liệt chân kéo lên. Lập tức bàn chân và mắt cá anh lành mạnh. **8** Anh vùng đứng dậy và bắt đầu bước đi! Rồi anh theo hai sứ đồ vào Đền Thờ, vừa đi, vừa nhảy, vừa ngợi

Danh Chúa Giê-xu đã chữa cho anh này khỏi tật nguyền như anh chị em vừa chứng kiến. **17** Thưa anh chị em, tôi biết anh chị em cũng như các nhà lãnh đạo đã hành động cách vô ý thức. **18** Việc này xảy ra đúng theo lời Đức Chúa Trời dùng các nhà tiên tri báo trước về Đáng Mết-si-a—rằng Chúa phải chịu thống khổ. **19** Vậy, anh chị em hãy ăn năn trở về với Đức Chúa Trời để tội lỗi đđ được tẩy sạch. **20** Như thế, thời kỳ tươi mới mà Chúa ban cho sẽ đến, và Ngài sẽ sai Chúa Giê-xu, tức Đáng Mết-si-a của anh chị em trở lại với anh chị em. **21** Hiện nay Chúa Giê-xu còn phải ở lại thiên đàng cho đến thời kỳ phục hưng vạn vật, như điều Đức Chúa Trời đã phán dạy từ xưa, qua môi miệng các nhà tiên tri thánh. (aiōn g165) **22** Môi-se đã nói: ‘Chúa Hằng Hữu, Đức Chúa Trời chúng ta sẽ dây lên từ giữa anh chị em một Đáng Tiên Tri như tôi. Hãy lắng nghe cẩn thận mọi điều Ngài phán

dạy.’ 23 Môi-se còn nói: ‘Ai không vâng lời Thiên này, chúng ta không thể kêu cầu danh nào khác Tri ây sẽ bị khai trừ khỏi con dân Đức Chúa để được cứu rỗi.’” 13 Mọi người đều ngạc nhiên Trời.” 24 “Thật thế, tất cả nhà tiên tri từ Sa- khi thấy Phi-e-ro và Giăng rất can đảm, dù họ ít mu-ên về sau đều báo trước những việc ngày học. Họ cũng nhận ra hai ông đã từng sống với nay. 25 Anh chị em là con cháu các nhà tiên Chúa Giê-xu. 14 Nhưng thấy người liệt chân đã tri và là người thừa hưởng giao ước Đức Chúa được chữa lành đứng cạnh hai ông, họ không Trời đã lập với tổ tiên ta. Đức Chúa Trời đã hứa biết ăn nói làm sao. 15 Vậy, họ ra lệnh đem với Áp-ra-ham: ‘Nhờ hậu tự của con, cả nhân hai ông ra khỏi hội đồng và bắt đầu thảo luận. loại sẽ hưởng hạnh phước.’ 26 Vậy Đức Chúa 16 Họ hỏi nhau: “Chúng ta phải xử hai người Trời đã tấn phong Đầu Tớ Ngài và sai Người này thế nào? Thật, họ đã làm một phép lạ hiển đem hạnh phước cho anh chị em trước hết, dù nhiên, cả dân thành Giê-ru-sa-lem đều biết rõ, dắt mỗi người rời bỏ con đường tội lỗi.”

4 Trong khi Phi-e-ro và Giăng đang nói chuyện

với dân chúng, thình lình các thầy tế lễ, viên chỉ huy đội tuần cảnh Đền Thờ, và các thầy Sa-đu-sê xông vào bắt hai ông. 2 Họ bức tức vì Phi-e-ro và Giăng dạy dỗ dân chúng và truyền giảng về sự sống lại của Chúa Giê-xu. 3 Lúc ấy trời đã tối, nên họ bắt hai ông giam vào ngục cho đến sáng hôm sau. 4 Tuy nhiên, nhiều người đã tin Chúa khi nghe lời truyền giảng, nên số người tin tăng lên khoảng 5.000 người, không kể phụ nữ và trẻ em. 5 Qua ngày sau, Hội Đồng Quốc Gia gồm các nhà lãnh đạo, các trưởng lão, và các thầy dạy giáo luật họp tại Giê-ru-sa-lem. 6 Có thầy thượng tế An-ne, cùng với Cai-phe, Giăng, A-lét-xan-đơ, và những người khác trong gia tộc thầy thượng tế. 7 Họ giải hai sứ đồ đến và tra vấn: “Các anh nhờ quyền lực nào chữa bệnh? Các anh nhân danh ai?” 8 Phi-e-ro được đầy dẫy Chúa Thánh Linh, giải đáp: “Thưa các nhà lãnh đạo và các trưởng lão, 9 hôm nay chúng tôi bị bắt vì làm phước cho một người tàn tật và bị tra hỏi về cách chữa lành người ấy. 10 Xin quý vị và toàn dân Ít-ra-ên lưu ý, đây là nhờ Danh Chúa Cứu Thế Giê-xu ở Na-xa-rét, Đáng mà quý vị đã đóng đinh nhưng Đức Chúa Trời đã cho Ngài sống lại từ cõi chết. 11 Nhờ Chúa Giê-xu, người khuyết tật này được lành mạnh và đứng trước mặt quý vị. ‘Chúa là Tảng Đá bị thợ xây nhà loại bỏ, nhưng đã trở thành Tảng Đá móng.’ 12 Chẳng có sự cứu rỗi trong đắng nào khác! Vì dưới bầu trời

này không thể chối cãi. 17 Nhưng để việc này không đồn ra trong dân chúng, chúng ta phải cảnh cáo, không cho họ truyền bá Danh Chúa Giê-xu nữa!” 18 Họ đòi các sứ đồ vào và ra lệnh cấm giảng dạy trong Danh Chúa Giê-xu. 19 Nhưng Phi-e-ro và Giăng trả lời: “Các ông nghĩ Đức Chúa Trời muốn chúng tôi vâng lời các ông hay vâng lời Ngài? 20 Chúng tôi không thể ngưng nói những điều chúng tôi đã thấy và nghe.” 21 Sau khi hăm dọa lần nữa, họ thả hai ông ra vì sợ dân chúng, họ không biết phải trừng phạt thế nào. Vì dân chúng đều ngợi tôn Đức Chúa Trời 22 về phép lạ này—chữa lành người liệt chân trên bốn mươi năm. 23 Vừa được tự do, Phi-e-ro và Giăng liền trở về với anh chị em tín hữu, kể lại những lời hăm dọa của các trưởng tế và các trưởng lão. 24 Nghe xong, mọi người đồng lòng cầu xin Đức Chúa Trời: “Lạy Chúa Chí Cao, Đáng Sáng Tạo trời và đất, biển, và vạn vật trong đó. 25 Chúa Thánh Linh của Ngài đã phán qua môi miệng Đa-vít, tổ tiên chúng con và là đầy tớ Ngài: ‘Tại sao các quốc gia cuồng giận? Tại sao các dân tộc âm mưu vô ích?’ 26 Các vua trên thế giới nô nức; các cai trị liên minh chống lại Chúa Hallel Hữu và Đáng Mết-si-a của Ngài?” 27 Thật vậy, việc này đã xảy ra trong thành phố này! Hết rồi, Bôn-xơ Phi-lát, dân ngoại, và người Ít-ra-ên đã cău kết nhau chống lại Chúa Giê-xu, Đầu Tớ Thánh của Ngài, Đáng mà Ngài xức dầu. 28 Nhưng vô tình họ đã thực hiện chương trình của Ngài. 29 Lạy Chúa, xin ghi nhớ lời người

đe dọa và xin cho các đầy tớ Chúa đủ can đảm phi-ra lập tức ngã nhào dưới chân Phi-e-ro và công bố lời Chúa. 30 Xin Chúa đưa tay chữa tắt thở. Các thanh niên bước vào, thấy chị đã bệnh; thực hiện phép lạ và việc quyền năng chết, liền đem ra mai táng bên chồng. 11 Cá Hội nhân danh Chúa Giê-xu, Đầy Tớ Thánh của Thánh đều kinh hãi. Người ngoài nghe chuyện Ngài!" 31 Khi cầu nguyện xong, phòng họp rúng đều khiếp sợ. 12 Các sứ đồ làm nhiều phép lạ và chuyền, mọi người đều đầy tràn Chúa Thánh việc kỳ diệu giữa dân chúng. Tất cả tín hữu đều Linh. Và họ công bố đạo Đức Chúa Trời cách đồng tâm hội họp tại Hành Lang Sa-lô-môn. dạn dĩ. 32 Số tín hữu đông đảo ấy đều đồng tâm 13 Người ngoài không ai dám đến họp, dù mọi hiệp ý. Không ai coi tài sản mình là của riêng, người đều kính phục những người theo Chúa. nhưng kể mọi vật là của chung. 33 Các sứ đồ 14 Dù vậy, càng ngày càng nhiều người nam và đầy dẫy quyền năng, truyền giảng sự sống lại người nữ tin Chúa, và số tín hữu cứ tăng thêm. của Chúa Giê-xu, và ơn phước của Đức Chúa 15 Người ta khiêng người bệnh ra đường, đặt Trời ngập tràn trên họ. 34 Không một tín hữu trên giường hay trên đệm, để khi Phi-e-ro đi nào túng thiếu vì nhiều người bán nhà cửa, qua, bóng ông cũng che được một số người. ruộng đất 35 và trao tiền cho các sứ đồ phân 16 Dân chúng ở các thành gần Giê-ru-sa-lem phổi cho tín hữu tùy theo nhu cầu mỗi người. cũng lũ lượt kéo đến, mang theo người bệnh 36 Chẳng hạn có Giô-sép—thuộc đại tộc Lê-vi, và người bị quỷ ám, và tất cả đều được chữa sinh quán ở đảo Síp, được các sứ đồ gọi là Ba-lanh. 17 Thầy thượng tế và các phụ tá thuộc na-ba (nghĩa là "Con Trai của Sự An Ủi"). 37 phái Sa-đu-sê vô cùng ghen ghét các sứ đồ. 18 Ông cũng bán đám đất của mình rồi trao tiền Họ bắt các sứ đồ giam vào ngục. 19 Nhưng đêm cho các sứ đồ.

5 Có một người tên A-na-nia, cùng với vợ là Sa-phi-ra đem bán tài sản mình. 2 Ông đồng ý với vợ cất bớt một số tiền, rồi trao phần còn lại cho các sứ đồ. 3 Nhưng Phi-e-ro hỏi: "A-na-nia, sao anh để Sa-tan xâm chiếm tâm hồn, xui anh dối Chúa Thánh Linh, giữ lại một phần tiền bán đất? 4 Khi chưa bán, đất đó chẳng phải thuộc quyền sở hữu của anh sao? Lúc bán rồi, anh vẫn có quyền sử dụng tiền đó. Tại sao anh âm mưu việc ác trong lòng? Đây không phải anh dối người, nhưng dối Đức Chúa Trời!" 5 A-na-nia nghe xong liền ngã xuống, tắt thở. Người nào nghe tin ấy đều khiếp sợ. 6 Các thanh niên đứng dậy khâm liệm xác A-na-nia, mang đi chôn. 7 Độ ba giờ sau, vợ A-na-nia đến, không hay biết việc mới xảy ra. 8 Phi-e-ro hỏi: "Xin chị cho biết đây có phải tất cả số tiền bán đất không?" Chị đáp: "Thưa đúng, đó là tất cả tiền bán đất!" 9 Phi-e-ro nói: "Tại sao anh chị đồng lòng thách thức Thánh Linh của Chúa? Nay, những người chôn chồng chị đã về đến ngoài cửa, họ cũng sẽ đem chị đi luôn!" 10 Sa-

ÿ, một thiên sứ của Chúa mở cổng ngục đem họ ra, căn dặn: 20 "Hãy vào Đền Thờ, công bố cho dân chúng nghe Lời Hằng Sống!" 21 Tảng sáng, các sứ đồ vào Đền Thờ, như lời được dặn bảo, họ bắt đầu giảng dạy. Thầy thượng tế và các phụ tá đến, triệu tập Hội Đồng Quốc Gia, gồm toàn thể nhà lãnh đạo Ít-ra-ên. Họ ra lệnh giải các sứ đồ ra xét xử. 22 Nhưng khi tuần Cảnh vào ngục, không thấy họ đâu cả, liền trở về trình: 23 "Chúng tôi thấy ngục thất khóa kỹ càng, lính canh gác ngoài cửa. Nhưng khi mở cửa ra, chúng tôi không thấy ai cả!" 24 Viên chỉ huy đội tuần Cảnh Đền Thờ và các thầy trưởng tế đều lúng túng, không biết xử trí thế nào. 25 Ngay lúc ấy, có người đến báo: "Những người bị giam đã vào trong Đền Thờ, dạy dỗ dân chúng." 26 Viên chỉ huy và đội tuần Cảnh Đền Thờ bắt giải các sứ đồ đi, nhưng không dám dùng bạo lực vì sợ dân chúng ném đá. 27 Họ giải các sứ đồ ra trước Hội Đồng Quốc Gia, thầy thượng tế chất vấn: 28 "Chúng ta đã truyền lệnh nghiêm cấm các anh nhân danh Người ấy giảng dạy, nhưng bây giờ đạo lý của các anh đã tràn ngập

Giê-ru-sa-lem, các anh muôn bắt chúng ta chịu **6** Lúc ấy, số tín hữu càng gia tăng nhanh trách nhiệm về máu của Người ấy sao?" **29** chóng. Các tín hữu nói tiếng Hy Lạp than Nhưng Phi-e-rô và các sứ đồ trả lời: "Chúng tôi phiền những tín hữu nói tiếng Hê-bo-rô vì các phải vâng lời Đức Chúa Trời hơn vâng lời loài quả phụ trong nhóm họ không được cấp phát người. **30** Đức Chúa Trời của tổ tiên chúng tôi thực phẩm đầy đủ. **2** Mười hai sứ đồ triệu tập đã khiến Chúa Giê-xu sống lại từ cõi chết sau toàn thể tín hữu và tuyên bố: "Chúng tôi không khi các ông đã giết Ngài trên cây thập tự. **31** thề bỏ việc giảng dạy lời của Đức Chúa Trời Đức Chúa Trời đã đưa Ngài lên địa vị tột đỉnh, để lo phân phối lương thực. **3** Vậy xin anh em tôn Ngài làm Lãnh Tụ và Chúa Cứu Thế. Nhờ đó cử bảy người được tiếng khen, đầy dẫy Chúa người Ít-ra-ên có cơ hội ăn năn và được tha Thánh Linh và khôn ngoan để chúng tôi ủy tội. **32** Chúng tôi là nhân chứng biết rõ việc ấy thác việc này. **4** Còn chúng tôi sẽ chuyên lo và Chúa Thánh Linh mà Đức Chúa Trời ban cho cầu nguyện và truyền giảng Đạo Chúa." **5** Đề những người vâng lời Ngài cũng làm chứng nghị này được toàn thể tín hữu chấp thuận. Họ với chúng tôi." **33** Nghe xong, các nhà lãnh đạo chọn Ê-tiên (một người đầy đức tin và Chúa Do Thái vô cùng tức giận và định tâm giết các Thánh Linh), Phi-líp, Bô-cô-rơ, Ni-ca-nô, Ti-sứ đồ. **34** Nhưng có một người Pha-ri-si, tên môn, Ba-mê-na, và Ni-cô-la là người An-ti-ốt Ga-ma-li-ên, giáo sư dạy luật, được dân chúng (mới theo Do Thái giáo). **6** Bảy người này trình kính trọng, từ hàng ghế hội đồng đứng lên, ra diện và được các sứ đồ đặt tay cầu nguyện. **7** lệnh đem các sứ đồ ra ngoài trong chốc lát. **35** Đạo của Đức Chúa Trời phát triển mạnh. Số tín Ông nói: "Thưa những đồng nghiệp Ít-ra-ên, hữu tại Giê-ru-sa-lem ngày càng gia tăng đồng xin quý vị thận trọng khi xét xử những người đảo, cũng có nhiều thầy tế lễ Do Thái theo Đạo này! **36** Trước đây, Thêu-đa nổi loạn, xưng hùng nũa. **8** Ê-tiên, một người đầy ơn và quyền năng xưng bá, chiêu tập độ 400 người, nhưng hắn bị của Đức Chúa Trời, làm nhiều việc kỳ diệu và giết, tất cả bè đảng đều tan rã. **37** Sau đó, Giu- phép lạ vĩ đại giữa dân chúng. **9** Một số người đa ở Ga-li-lê nổi dậy vào thời kỳ kiểm kê dân Do Thái thuộc Hội Đồng của Các Nô Lệ Được số, kéo theo khá đông người, nhưng rồi hắn Trả Tự Do hợp với người Do Thái ở Ly-bi, A-cũng chết và những người đi theo hắn bỏ chạy léc-xan-ri-a, Si-li-si, và Tiêu Á, nổi lên tranh tan lạc. **38** Cho nên, trường hợp những người luận với Ê-tiên. **10** Nhưng họ không thể đấu này, tôi xin quý vị hãy tránh xa và để mặc họ. trí với ông hoặc chồng lại Chúa Thánh Linh là Vì nếu mưu lược và phong trào này do họ phát Đáng hướng dẫn ông. **11** Vì vậy, họ ngầm xúi động, tự nó sẽ sụp đổ. **39** Nhưng nếu là do Đức giục mấy người khác phao tin: "Chúng tôi có Chúa Trời, quý vị không thể tiêu diệt, trái lại, nghe người này xúc phạm Môi-se và Đức Chúa quý vị còn vô tình chiếm đầu chồng lại Đức Trời." **12** Họ sách động quần chúng, xúi giục Chúa Trời!" **40** Họ nghe theo lời khuyên, cho các trưởng lão, các thầy dạy luật, rồi xông vào giải các sứ đồ vào, sai đánh đòn. Họ nghiêm bắt Ê-tiên giải đến trước Hội Đồng Quốc Gia. cầm không cho các sứ đồ nói đến Danh Chúa **13** Những nhân chứng khai gian: "Người này Giê-xu, rồi thả họ đi. **41** Các sứ đồ được tự do luôn luôn xúc phạm Đền Thờ thánh và chồng ra về, vui mừng sung sướng vì được công nhận lại luật Môi-se. **14** Chúng tôi nghe họ nói Giê-xu là người xứng đáng chịu sỉ nhục vì Danh Chúa người Na-xa-rét sẽ phá hủy Đền Thờ và thay Giê-xu. **42** Mỗi ngày, họ cứ tiếp tục dạy dỗ và đổi luật lệ Môi-se đã truyền dạy." **15** Mọi người truyền giảng về "Chúa Giê-xu là Đáng Mết-si-a" trong Hội Đồng Quốc Gia chăm chú nhìn Ê-tiên, tại Đền Thờ và trong nhà các tín hữu. vì thấy gương mặt ông sáng rực như diện mạo thiên sứ.

7 Thầy thượng tế hỏi Ê-tiên: “Lời tố cáo đó đã mua của con cháu Hê-mô, tại Si-chem. 17 đúng không?” 2 Ê-tiên đáp: “Thưa các vị lãnh Sấp đến thời kỳ Đức Chúa Trời thực hiện lời đạo, xin nghe tôi trình bày. Đức Chúa Trời vinh hứa với Áp-ra-ham, dân số Ít-ra-ên gia tăng quang đã hiện ra với Áp-ra-ham, tổ phụ chúng nhanh chóng ở Ai Cập. 18 Nhưng một vua mới ta, khi ông còn ở Mê-sô-pô-ta-ni, chưa dời đến lên ngôi, không biết gì về Giô-sep. 19 Vua đã Cha-ran. 3 Đức Chúa Trời phán với người: ‘Hãy bóc lột dân ta, ngược đãi áp bức cha mẹ ta, bắt rời bỏ quê hương, thân tộc và đi đến xứ Ta sẽ họ vứt bỏ trẻ sơ sinh không cho bé nào sống chỉ cho.’ 4 Áp-ra-ham ra khỏi xứ Canh-dê và sót. 20 Lúc ấy Môi-se ra đời—một bé khau khỉnh định cư tại Cha-ran cho đến ngày cha ông qua trước mặt Đức Chúa Trời. Em bé ấy chỉ được dời. Sau đó, Đức Chúa Trời đem ông đến vùng nuôi dưỡng ba tháng tại nhà cha. 21 Khi bị bỏ đát mà hiện các ông đang sống. 5 Đức Chúa xuống sông, Môi-se được công chúa Ai Cập vớt Trời không cho ông sản nghiệp gì trong xứ, về nuôi dưỡng như con. 22 Môi-se được học dù chỉ một tác đất cũng không. Nhưng Đức hỏi, hấp thụ kiến thức văn hóa Ai Cập, và ông Chúa Trời hứa sẽ ban cả xứ cho ông và hậu tự có năng lực trong cả lời nói lẫn việc làm. 23 Khi làm sản nghiệp, dù lúc ấy ông chưa có con. 6 Môi-se được bốn mươi tuổi, ông quyết định đi Đức Chúa Trời còn báo trước rằng dòng dõi thăm các anh em mình, là người Ít-ra-ên. 24 của ông sẽ kiều ngụ nơi đất khách, làm nô lệ và Ông thấy một người Ai Cập đang hành hạ một bị ngược đãi trong 400 năm. 7 Đức Chúa Trời người Ít-ra-ên, Môi-se liền bênh vực, đánh chết cũng hứa: ‘Chính Ta sẽ phạt dân tộc đã bắt họ người Ai Cập để trả thù. 25 Môi-se định ninh làm nô lệ, rồi họ sẽ ra đi, và đến thờ phượng anh em mình biết Chúa dùng mình giải cứu họ, Ta tại nơi này.’ 8 Đức Chúa Trời lập giao ước nhưng họ không hiểu. 26 Hôm sau, ông bắt gặp với Áp-ra-ham, dùng lẽ cắt bì làm dấu hiệu. Vì hai người Ít-ra-ên đánh nhau. Ông cố gắng hòa thê, khi sinh Y-sác được tám ngày, Áp-ra-ham giải: ‘Này các anh! Các anh là anh em với nhau. làm lẽ cắt bì cho con. Y-sác sinh Gia-cốp, Gia-Tạo sao các anh đánh nhau?’ 27 Nhưng người cớp sinh mười hai trưởng tộc. 9 Các trưởng tộc ngược đãi anh em mình xô Môi-se ra, sừng sộ ghen ghét Giô-sep, nên bán ông làm nô lệ, ông hỏi: ‘Ai cử anh cai trị và xét xử chúng tôi?’ 28 bị đưa xuống Ai Cập. Nhưng Đức Chúa Trời ở Anh muốn giết tôi như anh giết người Ai Cập với ông, 10 và giải cứu ông khỏi mọi khổn khổ. hôm qua sao?’ 29 Nghe lời tố cáo, Môi-se liền Đức Chúa Trời cho ông khôn ngoan lỗi lạc, đến trốn đi kiều ngụ trong xứ Ma-di-an. Tại đây ông nỗi ông được Pha-ra-ôn, vua Ai Cập, trọng đãi sinh được hai con trai. 30 Bốn mươi năm sau, và phong chức tể tướng, thống lãnh cả hoàng một thiên sứ xuất hiện gặp Môi-se trong hoang gia. 11 Lúc ấy, nạn đói lan tràn khắp Ai Cập và mạc, gần núi Si-nai, giữa một bụi gai đang bốc Ca-na-an, mọi người khốn khổ, tổ phụ chúng cháy. 31 Môi-se trông thấy thì ngạc nhiên, bước ta hết sạch lương thực. 12 Gia-cốp nghe bên lại gần nhìn cho rõ, liền nghe tiếng Chúa Hằng Ai Cập bán lúa, liền sai các con đi mua. 13 Khi Hữu phán: 32 ‘Ta là Đức Chúa Trời của tổ phụ họ đến Ai Cập lần thứ hai, Giô-sep tiết lộ danh con—tức Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác, tính minh cho các anh em, rồi giới thiệu họ với và Gia-cốp.’ Môi-se run sợ, chẳng dám nhìn lên. vua Pha-ra-ôn. 14 Giô-sep sai rước cha mình, 33 Nhưng Chúa Hằng Hữu phán: ‘Hãy cởi dép là Gia-cốp, và gia đình họ hàng xuống Ai Cập, ra, vì noi con đứng là đất thánh. 34 Ta đã thấy tất cả là bảy mươi lăm người. 15 Vậy, Gia-cốp nỗi gian khổ của dân Ta ở Ai Cập, đã nghe tiếng qua xứ Ai Cập rồi từ trần. Các trưởng tộc cũng than van, nên Ta xuống giải cứu họ. Lại đây, Ta lần lượt qua đời. 16 Hài cốt họ được dời về Si-sê sai con sang Ai Cập.’ 35 Vậy, Đức Chúa Trời chem và cải táng tại nghĩa địa mà Áp-ra-ham sai cùng một người đã bị dân mình khước từ:

‘Ai cùi anh cai trị và xét xử chúng tôi?’ Nhưng chõi nghỉ ngơi cho Ta? 50 Chẳng phải chính tay qua vị thiên sứ hiện ra với ông nơi bụi gai, Đức Ta đã sáng tạo trời và đất sao?’ 51 Các ông là Chúa Trời lại sai Môi-se đi lãnh đạo và cứu dân những người ngoan cố! Các ông có lòng chai tai tộc. 36 Chính Môi-se đã hướng dẫn họ ra khỏi nặng! Các ông mãi luôn chống đối Chúa Thánh Ai Cập, thực hiện nhiều phép lạ và việc diệu kỳ Linh sao? Các ông hành động giống hệt tổ tiên tại xứ Ai Cập, trên Biển Đỏ, trong hoang mạc mình! 52 Có nhà tiên tri nào mà tổ tiên các suốt bốn mươi năm. 37 Chính Môi-se đã nói với ông chẳng bức hại? Ngày xưa, họ giết những người Ít-ra-ên: ‘Đức Chúa Trời sẽ dấy lên một người báo trước sự xuất hiện của Đáng Công Tiên Tri như tôi từ giữa vòng con dân Ngài.’ 38 Chính—tức Đáng Mết-si-a mà các ông đã phản Môi-se ở với hội chúng của Đức Chúa Trời tức bội và sát hại Ngài. 53 Các ông đã nhận lãnh là tổ tiên chúng ta trong hoang mạc, khi thiêng luật pháp của Đức Chúa Trời do thiên sứ ban sứ nói chuyện với ông trên núi Si-nai. Tại đó, hành, nhưng chẳng bao giờ vâng giữ.” 54 Nghe Môi-se nhận lãnh Lời Hằng Sóng để lưu truyền đến đây, các cấp lãnh đạo Do Thái vô cùng giận cho chúng ta. 39 Nhưng tổ tiên chúng ta không dử và nghiến răng với Ê-tiên. 55 Nhưng Ê-tiên vâng phục Môi-se. Họ khước từ ông và muốn đầy dẫy Chúa Thánh Linh, ngước mặt nhìn lên trở về Ai Cập. 40 Họ nói với A-rôn: ‘Xin lập các trời, thấy vinh quang Đức Chúa Trời và Chúa thần để dìu dắt chúng tôi, vì không biết việc gì Giê-xu đứng bên phải Đức Chúa Trời. 56 Ê-tiên đã xẩy đến cho Môi-se, người đưa chúng tôi ra nói: “Kia, tôi thấy bàu trời mở rộng và Con khỏi Ai Cập.’ 41 Nên họ đúc tượng bò con, dâng Người đang đứng bên phải Đức Chúa Trời!” 57 sinh tế cho thần tượng và ăn mừng. 42 Thế rồi Nhưng họ bịt tai, gào thét, cùng xông vào bắt Đức Chúa Trời lìa bỏ họ, để mặc cho họ thờ Ê-tiên. 58 Họ đầy ông ra ngoài thành rồi ném đá phượng tinh tú, như có chép trong sách tiên giết ông. Các nhân chứng cởi áo dài đặt dưới tri: ‘Chẳng phải các ngươi đã từng dâng sinh tế chân một thanh niên tên là Sau-lơ. 59 Đang khi cho Ta suốt bốn mươi năm trong hoang mạc bị ném đá tới tấp, Ê-tiên cầu nguyện: “Lạy Chúa sao, hỡi Ít-ra-ên?” 43 Không, các ngươi khiêng Giê-xu, xin tiếp nhận linh hồn con!” 60 Rồi ông theo tà thần— bàn thờ thần Mô-lóc, và ngồi quỳ xuống, kêu lớn tiếng: “Lạy Chúa, xin đừng sao thần Rom-pha, là những thần tượng các quý tội này cho họ!” Vừa dứt lời, ông tắt thở. người tạo ra để thờ lạy. Nên Ta sẽ lưu đầy các người qua bên kia xứ Ba-by-lôn.’ 44 Tổ tiên ta đã khiêng Đèn Tạm theo họ trong hoang mạc. Nó được làm đúng theo kiểu mẫu Đức Chúa Trời truyền bao Môi-se. 45 Thế hệ sau, được Giô-suê lãnh đạo đánh các dân là dân bị Đức Chúa Trời đuổi ra khỏi xứ, họ cũng mang Đèn Tạm theo vào đất mới. Họ dựng Đèn Tạm tại đó cho đến đời Vua Đa-vít. 46 Đa-vít được đẹp lòng Đức Chúa Trời, nên xin lập Đèn Thờ cho Đức Chúa Trời của Gia-cốp. 47 Nhưng Sa-lô-môn mới là người xây cất Đèn Thờ cho Chúa. 48 Tuy nhiên, Đáng Chí Cao không ở trong Đèn Thờ do tay người. Như lời tiên tri: 49 ‘Trời là ngai Ta, và đất là bệ chân Ta. Các con sẽ cất đèn thờ gì cho Ta?’ Chúa Hằng Hữu hỏi. ‘Nơi nào là

8 Sau-lơ là một trong các nhân chứng, và ông hết sức tán thành việc giết Ê-tiên. Lúc ấy, Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem bị bức hại dữ dội. Trừ các sứ đồ, mọi người đều đi tản mát các nơi trong xứ Giu-dê và Sa-ma-ri. 2 Tuy nhiên, có mấy người mộ đạo lo chôn cất Ê-tiên và than khóc ông rất nhiều. 3 Còn Sau-lơ phá hoại Hội Thánh, đi từng nhà lùng bắt các tín hữu nam nữ, dùng bạo lực giam vào ngục. 4 Các tín hữu tản mát khắp nơi, đến đâu cũng truyền bá Phúc Âm về Chúa Giê-xu. 5 Phi-líp đến thành Sa-ma-ri truyền giảng về Đáng Mết-si-a. 6 Dân chúng đồng lòng lắng nghe ông giảng dạy, vì thấy các phép lạ ông thực hiện. 7 Nhiều ác quỷ kêu la khi bị trục xuất. Nhiều người té liệt, que quặt được chữa lành. 8 Dân chúng trong thành

rất hân hoan. **9** Lúc ấy có một thầy phù thủy về hướng nam, tới quãng đường giữa Giê-ru-tên là Si-môn, đã nhiều năm mê hoặc người Sa-sa-lem và Ga-xa, là nơi hoang vắng!" **27** Phi-líp ma-ri và tự cho mình là người vĩ đại. **10** Mọi đứng dậy lên đường trong khi viên quản đốc người, từ trẻ đến già thường nói về ông như ngân khố Nữ hoàng Can-đắc nước Ê-thi-ô-pi, "Đấng Vĩ Đại—Đấng Quyền Năng của Đức Chúa một vị thái giám quyền uy, cũng đi đường ấy. Trời." **11** Họ nghe theo ông vì lâu nay ông dùng Thái giám vừa lên Giê-ru-sa-lem thờ phượng, ma thuật làm họ kinh ngạc. **12** Nhưng bấy giờ **28** và đang trên đường trở về. Ông ngồi xe đọc dân chúng tin nhận sứ điệp Phi-líp giảng về sách tiên tri Y-sai. **29** Chúa Thánh Linh phán Phúc Âm Nước Đức Chúa Trời và Danh Chúa bảo Phi-líp: "Hãy tiến lên và đuổi theo xe đó!" Cứu Thế Giê-xu. Nhiều người, cả nam lẫn nữ **30** Phi-líp chạy đến, nghe hoan quan đang đọc đều chịu báp-tem. **13** Chính Si-môn cũng xin sách tiên tri Y-sai. Phi-líp hỏi: "Ông có hiểu theo Đạo, chịu báp-tem và ở luôn bên cạnh Phi- điều ông đang đọc không?" **31** Thái giám trả lời. Thấy các việc kỳ diệu và phép lạ lớn lao lời: "Không có người giải nghĩa, làm sao tôi Phi-líp làm, Si-môn kinh ngạc vô cùng. **14** Các hiểu được!" Rồi ông mời Phi-líp lên xe ngồi với sứ đồ tại Giê-ru-sa-lem nghe tin xứ Sa-ma-ri đã mình. **32** Đoạn Thánh Kinh ông đọc như sau: tiếp nhận sứ điệp của Đức Chúa Trời, liền sai "Người khác nào chiên bị dẫn đến lò thịt. Như Phi-e-rơ và Giăng đến thăm. **15** Tới nơi, hai ông chiên con nín lặng trược mặt thợ hớt lông, cầu nguyện cho tín hữu Sa-ma-ri được nhận Người không hề mở miệng phản đối. **33** Người lãnh Chúa Thánh Linh. **16** Chúa Thánh Linh ta sỉ nhục Người, bất chấp cả công lý. Còn ai sẽ chưa giáng trên những người vừa tin, họ chỉ kể lại cuộc đời Người? Vì mạng sống Người đã mới chịu báp-tem nhân danh Chúa Giê-xu. **17** bị cất khỏi mặt đất." **34** Thái giám hỏi Phi-líp: Phi-e-rơ và Giăng đặt tay trên những người "Nhà tiên tri nói về ai đây? Về chính ông ấy hay này, và họ liền nhận lãnh Chúa Thánh Linh. **18** người nào khác?" **35** Bắt đầu từ đoạn Thánh Thầy hai sứ đồ đặt tay trên ai, người ấy nhận Kinh ấy, Phi-líp giảng giải Phúc Âm về Chúa được Chúa Thánh Linh. Si-môn đem bạc dâng Giê-xu. **36** Đọc đường, đi ngang chỗ có nước, cho hai sứ đồ. **19** Ông năn nỉ: "Xin quý ông cho thái giám hỏi: "Săn nước đây! Có gì ngăn trở tôi quyền phép ấy, để người nào tôi đặt tay lên tôi chịu báp-tem không?" **38** Thái giám ra lệnh cũng nhận lãnh Chúa Thánh Linh!" **20** Nhưng dừng xe, hai người xuống nước và Phi-líp làm Phi-e-rơ đáp: "Tiền bạc anh cũng hư vong theo báp-tem cho thái giám. **39** Họ vừa ra khỏi nước, anh, vì anh dám đem bạc mua ân tú của Đức Thánh Linh của Chúa đem Phi-líp đi ngay. Thái Chúa Trời! **21** Anh chẳng dự phản gì trong công giám không thấy ông nữa, nhưng cứ hân hoan cuộc cứu rỗi, vì lòng anh gian tà trược mặt lên đường. **40** Được Chúa đưa đến thành A-xốt, Đức Chúa Trời. **22** Anh phải ăn năn tội lỗi, và Phi-líp tiếp tục công bố Phúc Âm tại các thành cầu nguyện với Chúa. Có lẽ Chúa sẽ tha thứ phô trên đường đi đến hải cảng Sê-sa-re.

cho anh tư tưởng tà ác ấy, **23** vì tôi thấy anh đầy ganh ghét dǎng cay và bị tội lỗi trói buộc." **24** Si-môn khẩn khoản: "Xin các ông cầu Chúa giúp tôi, để tôi thoát khỏi những điều kinh khiếp ấy!" **25** Sau khi làm chứng và công bố lời Chúa tại Sa-ma-ri, Phi-e-rơ và Giăng trở về Giê-ru-sa-lem. Trên đường về, họ truyền bá Phúc Âm tại nhiều làng mạc Sa-ma-ri. **26** Một thiên sứ của Chúa nói với Phi-líp: "Hãy đứng dậy đi

9 Sau-lơ vẫn tiếp tục đe dọa giết hại các tín hữu của Chúa. Ông đến cùng thầy thượng tế, **2** xin người viết thư gửi cho các hội đường tại Đa-mách, yêu cầu giúp ông lùng bắt những ai theo Đạo—cả nam lẫn nữ—trói lại giải về Giê-ru-sa-lem. **3** Trên đường gần đến thành Đa-mách, thình lình có ánh sáng từ trời chiếu rọi chung quanh Sau-lơ. **4** Ông ngã xuống đất và nghe có tiếng gọi: "Sau-lơ, Sau-lơ, sao con

bức hại Ta?" 5 Sau-lơ sợ hãi hỏi: "Chúa là ai?" thép chứng minh Chúa Giê-xu là Đáng Mết-si-a, Tiếng ấy đáp: "Ta là Giê-xu, mà con đang bức khiến người Do Thái tại Đa-mách không bácl hại! 6 Con hãy đứng dậy đi vào thành, người ta bỏ được. 23 Một thời gian sau, một số người sẽ chỉ dẫn cho con điều phải làm." 7Những Do Thái bàn mưu sát hại Sau-lơ. 24 Họ sắp đặt bạn đồng hành của Sau-lơ đứng lặng yên kinh người ngày đêm canh gác cổng thành để giết ngạc, vì nghe tiếng người nói nhưng chẳng ông, nhưng Sau-lơ biết được âm mưu đó. 25 thấy ai. 8 Sau-lơ đứng dậy, mắt vẫn mở nhưng Khoảng giữa đêm, nhân lúc tối trời, các tín hữu không thấy được. Người ta nắm tay dắt ông đặt ông vào chiếc thúng lớn rồi dòng xuống vào thành Đa-mách. 9 Suốt ba ngày, Sau-lơ mù bên ngoài vách thành. 26 Sau-lơ về Giê-ru-sa-hahn, không ăn cũng chẳng uống. 10 Tại Đa-lem, có gắng kết thân với các tín hữu, nhưng mách có một tín hữu tên A-na-nia. Chúa gọi họ đều sợ ông, nghi ngờ ông không thật lòng ông trong một khái tượng: "A-na-nia!" Ông tin Chúa. 27 Ba-na-ba đưa Sau-lơ đến giới thiệu thưa: "Lạy Chúa, con đây!" 11 Chúa phán: "Con với các sứ đồ, thuật lại việc Sau-lơ đã thấy Chúa đứng dậy đi đến Đường Thắng, tìm nhà Giu-đa, trên đường đi Đa-mách, được nghe tiếng Chúa, hỏi thăm Sau-lơ người Tat-so. Sau-lơ hiện đang và sau đó đã can đảm công bố Danh Chúa Giê-cầu nguyễn. 12 Ta đã tỏ khái tượng cho người xu tại thành Đa-mách. 28 Từ đó, Sau-lơ ở lại ấy thấy một người tên là A-na-nia sẽ đến đặt với các tín hữu, đi khắp thủ đô Giê-ru-sa-lem, tay, để người sáng mắt lại." 13 Nhưng A-na-nia nhân danh Chúa truyền giảng Phúc Âm cách thưa: "Lạy Chúa, con nghe tên này đã bức hại dạn dĩ. 29 Ông cũng tranh luận với nhóm người Hội Thánh của Chúa tại Giê-ru-sa-lem. 14 Và Do Thái nói tiếng Hy Lạp, nên họ tìm cách giết tại đây, người này cũng được thầy thượng tế ông. 30 Anh em tín hữu được tin ấy, liền đem ủy quyền bắt trói những người kêu cầu Danh ông xuống hải cảng Sê-sa-rê, rồi đưa đi Tat-Chúa." 15 Nhưng Chúa phán: "Con cứ đi, Ta đã sơ, quê hương của ông. 31 Hội Thánh khắp xứ lựa chọn người này để truyền bá Danh Ta cho Giu-dê, Ga-li-lê và Sa-ma-ri được hưởng một dân ngoại, cho các vua cũng như cho người Ít-thời kỳ bình an và ngày càng vũng mạnh. Hội ra-ên. 16 Ta sẽ tỏ cho Sau-lơ biết sẽ phải chịu Thánh càng tiến bộ trong niềm kính sợ Chúa nhiều khổ nạn vì Danh Ta." 17 A-na-nia đi tìm và nhờ sự khích lệ của Chúa Thánh Linh nên Sau-lơ, đặt tay trên ông nói: "Anh Sau-lơ, Chúa số tín hữu ngày càng gia tăng. 32 Phi-e-roj đi Giê-xu đã hiện ra, gặp anh trên đường. Ngài sai khắp nơi và đến thăm các tín hữu tại Ly-đa, tôi đến đây, để anh được sáng mắt lại và đây 33 Tại đó có một người tên là Ê-nê, bị bại nambi dãy Chúa Thánh Linh." 18 Lập tức, có vật gì liệt trên giường đã tắm năm, 34 Phi-e-roj bảo: như cái vảy từ mắt Sau-lơ rơi xuống, và ông "Anh Ê-nê, Chúa Cứu Thế Giê-xu chữa cho anh thấy rõ. Ông liền đứng dậy chịu báp-têm. 19 lành! Hãy đứng dậy dọn dép đệm của anh!" Lập Sau khi ăn uống, sức khỏe hồi phục. Sau-lơ ở lại tức Ê-nê đứng dậy. 35 Tất cả người dân Ly-đa với các tín hữu tại Đa-mách vài ngày. 20 Ngay và Sa-rôn thấy Ê-nê được lành, đều trở lại với sau đó ông đến các hội đường công bố về Chúa Chúa. 36 Tại Gia-phà có một nữ tín hữu tên Giê-xu, ông nói: "Ngài thật là Con Đức Chúa Ta-bi-tha (tiếng Hy Lạp là Đô-ca) chuyên làm Tròi!" 21 Mọi người nghe đều kinh ngạc hỏi việc cứu tế, từ thiện. 37 Lúc đó bà mắc bệnh nhau: "Đây không phải là người đã từng bức rồi qua đời. Người ta tắm rửa thi hài, và đem hại các môn đệ của Chúa Giê-xu tại Giê-ru-sa-quàn tại căn phòng trên gác. 38 Nghe tin Phi-le, và đến Đa-mách để bắt trói họ, giải về cho e-roj ở Ly-đa, gần Gia-phà, các tín hữu sai hai các thầy trưởng tế sao?" 22 Nhưng Sau-lơ giảng người đi mời ông xuống gấp. 39 Phi-e-roj đứng dậy ngày càng mạnh mẽ, dùng lập luận đanh dật theo hai người ấy xuống Gia-phà. Đến nơi,

họ đưa ông lên căn phòng trên gác. Các quả nứa: “Vật gì được Đức Chúa Trời tẩy sạch thì phụ đứng đây phòng, khóc lóc và đưa cho ông không còn ô uế nữa.” 16 Lời đó lặp lại ba lần. xem các chiếc áo dài, áo choàng mà Ta-bi-tha Rồi vật kia được thu lên trời. 17 Phi-e-ro rất đã may cho họ. 40 Phi-e-ro bảo họ ra ngoài rồi phân vân. Ý nghĩa khai tượng ấy là gì? Vừa lúc quỳ xuống cầu nguyện, và quay sang nói với đó người nhà Cột-nây tìm đến nhà của Si-môn. thi hài: “Ta-bi-tha, trỗi dậy!” Ta-bi-tha mở mắt Họ đứng ngoài cổng 18 và hỏi có người nào tên trông thấy Phi-e-ro, liền ngồi dậy. 41 Ông đưa Si-môn Phi-e-ro tại đó không. 19 Phi-e-ro đang tay đỡ bà đứng lên, rồi gọi các tín hữu và các ngãm nghĩ về khai tượng thì nghe Chúa Thánh quả phụ đến, cho gặp người vừa sống lại. 42 Cảnh Linh phán: “Này! Có ba người đang tìm con. 20 dân thành Gia-pha biết rõ việc ấy nên có nhiều Con cứ đứng dậy, xuống lầu và đi với họ. Đường người tin Chúa. 43 Phi-e-ro ở lại Gia-pha lâu lo lắng, vì Ta đã sai họ đến.” 21 Phi-e-ro xuống ngày, tại nhà Si-môn, thợ thuộc da.

10 Tại Sê-sa-rê, có một quan chỉ huy quân đội

La Mã tên Cột-nây, ông là đại đội trưởng trong trung đoàn Ý-đại-lợi. 2 Ông và mọi người trong nhà đều có lòng mộ đạo, kính sợ Đức Chúa Trời. Ông cứu tế dân nghèo cách rộng rãi và siêng năng cầu nguyện với Đức Chúa Trời. 3 Một hôm, vào khoảng ba giờ chiều, ông thấy rõ trong khai tượng, một thiên sứ của Đức Chúa Trời đến gọi “Cột-nây!” 4 Cột-nây nhìn sững thiên sứ, sợ hãi: “Thưa ngài, có việc gì?” Thiên sứ đáp: “Lời cầu nguyện và việc cứu tế của ngươi đã được Đức Chúa Trời ghi nhận. 5 Bây giờ ông hãy cho người đến Gia-pha, mời một người tên là Si-môn Phi-e-ro về đây. 6 Ông ấy đang trọ trong nhà Si-môn, thợ thuộc da, gần bờ biển. Phi-e-ro sẽ bảo ông mọi việc phải làm.” 7 Khi thiên sứ đi rồi, Cột-nây gọi hai gia nhân và một binh sĩ có lòng mộ đạo trong đám thuộc hạ của ông. 8 Ông thuật cho họ nghe khai tượng rồi sai đi Gia-pha. 9 Hôm sau, khi người nhà Cột-nây gần đến Gia-pha, Phi-e-ro lên sân thượng cầu nguyện, lúc ấy vào khoảng giữa trưa. 10 Phi-e-ro đang đói, muốn ăn, nhưng khi thức ăn đang được chuẩn bị, ông xuất thần, 11 thấy trời mở ra và một vật như tấm vải lớn buộc bốn góc hạ xuống đất, 12 trong đó có đủ loài thú vật, loài bò sát và loài chim trời. 13 Thình lình có tiếng gọi: “Phi-e-ro hãy đứng dậy, làm thịt mà ăn.” 14 Phi-e-ro nói: “Lạy Chúa, con không dám, vì con không hề ăn vật gì không tinh sạch hay ô uế.” 15 Tiếng ấy lại bảo ông lần

bảo người nhà Cột-nây: “Tôi chính là người các ông đang tìm. Các ông đến đây có việc gì?” 22 Họ đáp: “Đại đội trưởng Cột-nây sai chúng tôi đến. Chủ chúng tôi là người công chính và kính sợ Đức Chúa Trời, được mọi người Do Thái kính trọng. Đức Chúa Trời sai thiên sứ bảo chủ chúng tôi mời ông về nhà để nghe lời ông chỉ dạy.” 23 Phi-e-ro đưa họ vào nhà nghỉ đêm. Sáng sau, ông lên đường với họ, có vài anh em tín hữu Gia-pha cùng đi. 24 Hôm sau, Phi-e-ro đến Sê-sa-rê. Lúc ấy, Cột-nây đã mời họ hàng, thân hữu họp lại chờ đợi. 25 Thấy Phi-e-ro đến, Cột-nây ra đón, quỳ lạy dưới chân. 26 Nhưng Phi-e-ro đỡ Cột-nây đứng dậy: “Xin ông đừng lên! Tôi cũng chỉ là người như ông.” 27 Vừa nói vừa bước vào nhà, Phi-e-ro nhận thấy có nhiều người đang nhóm họp. 28 Ông nói: “Quý vị đều biết rõ, người Do Thái không được phép kết thân hoặc giao thiệp với dân ngoại. Tuy nhiên, Đức Chúa Trời đã dạy tôi không được phân biệt người ô uế hay người không tinh sạch. 29 Vì thế tôi không ngần ngại đến ngay khi quý ông mời. Vậy xin hỏi quý ông gọi tôi đến có việc gì?” 30 Cột-nây trả lời: “Ba ngày trước, cũng vào giờ này, khoảng ba giờ chiều, tôi đang cầu nguyện trong nhà. Thình lình một người mặc áo sáng chói đến đứng trước mặt. 31 Người bảo tôi: ‘Cột-nây! Lời cầu nguyện ông đã được Chúa nghe, việc cứu tế ông đã được Ngài ghi nhận. 32 Vậy ông nên sai người đến Gia-pha mời Si-môn Phi-e-ro. Ông ấy đang trọ tại nhà Si-môn, thợ thuộc da, ở cạnh bờ biển.’ 33 Tôi lập tức sai

người mời ông, nay ông đã vui lòng đến tận đây. Toàn thể chúng tôi đang nhóm họp trước mặt Đức Chúa Trời để nghe tất cả những điều Chúa đã truyền dạy ông.” 34 Phi-e-rơ nói: “Bây Giê-ru-sa-lem, bị các tín hữu Do Thái chỉ trích, giờ, tôi biết chắc chắn Đức Chúa Trời không 35 Bất cứ dân tộc nào, hễ ai kính sợ ăn chung với họ nữa!” 4 Rồi Phi-e-rơ kể cho họ Chúa và làm điều công chính, Chúa đều tiếp từng việc đã xảy ra: 5 “Tại thành Gia-phà, tôi nhận. 36 Chúa Cứu Thế Giê-xu là Chúa muôn đang cầu nguyện thì chợt xuất thần, thấy khai dân đã công bố Phúc Âm của Đức Chúa Trời tương. Có vật gì giống như tấm vải lớn buộc cho người Ít-ra-ên. 37 Như quý vị biết, sau khi bốn góc từ trời sa xuống trước mặt tôi. 6 Tôi Giăng giảng dạy về lễ báp-tem, Đạo Chúa được chăm chú nhìn, thấy bên trong có các loài súc truyền giảng từ xứ Ga-li-lê, và phổi biến khắp vật, dã thú, loài bò sát, và loài chim trời. 7 Tôi xứ Giu-dê. 38 Đức Chúa Trời đã cho Chúa Giê- 8 Nhưng tôi thưa: ‘Lạy Chúa, con xu người Na-xa-rét đầy dẫy Chúa Thánh Linh làm thịt ăn.’ 9 Nhưng tôi thưa: ‘Lạy Chúa, con và quyền năng. Chúa Giê-xu đi khắp nơi làm không dám, vì con không hề ăn vật gì mà theo việc thiện và chừa lành những người bị quỷ luật Do Thái là ô uế hay không tinh sạch.’ 9 áp bức, vì Đức Chúa Trời ở với Ngài. 39 Chúng Tiếng từ trời lại phán: ‘Vật gì Đức Chúa Trời đã tôi đã chứng kiến tất cả những việc Ngài làm tẩy sạch thì không nên xem là ô uế nữa!’ 10 trong nước Ít-ra-ên và tại Giê-ru-sa-lem. Người Tiếng đó lặp lại ba lần rồi mọi vật được thu Do Thái đã giết Ngài trên cây thập tự, 40 nhưng lên trời. 11 Ngay lúc ấy, có ba người từ Sê-sa-đến ngày thứ ba, Đức Chúa Trời cho Ngài sống rẽ đến, dừng chân trước nhà tôi đang trọ. 12 lại và hiện ra cho những người được Đức Chúa Thánh Linh bảo tôi đừng e ngại, cứ đi với Trời lựa chọn làm nhân chứng. 41 Ngài không họ. Ngoài ra có sáu anh em đây cùng đến nhà hiện ra cho mọi người, nhưng cho chúng tôi là Cột-nây với tôi. 13 Chúng tôi nghe Cột-nây kể người Đức Chúa Trời đã chọn làm nhân chứng, lại chuyện thiên sứ hiện đến bảo ông: ‘Hãy sai những người được ăn uống với Ngài sau khi người đến Gia-phà mời Phi-e-rơ. 14 Người ấy sẽ Ngài sống lại. 42 Chúa truyền lệnh cho chúng truyền lời Chúa cho ông, nhờ đó ông và mọi tôi rao giảng Phúc Âm mọi nơi, làm chứng rằng người trong nhà sẽ được cứu!’ 15 Khi tôi bắt Đức Chúa Trời đã lập Ngài làm Chánh Án xét đầu giáng, Chúa Thánh Linh liền giáng trên họ xử mọi người sống và người chết. 43 Tất cả như Ngài đã giáng trên chúng ta lúc đầu. 16 Tôi các nhà tiên tri đều viết về Ngài rằng hễ ai tin nhớ lại lời Chúa dạy: ‘Giăng làm báp-tem bằng Ngài đều được tha tội nhờ Danh Ngài.’ 44 Phi-e-rơ nước, nhưng các con sẽ nhận báp-tem bằng e-rơ còn đang nói, Chúa Thánh Linh đã giáng Chúa Thánh Linh.’ 17 Vậy nếu Đức Chúa Trời trên mọi người nghe. 45 Các tín hữu Do Thái ban ân tứ cho dân ngoại như Ngài đã ban cho đi theo Phi-e-rơ đều kinh ngạc vì dân ngoại chúng ta là người tin Chúa Cứu Thế Giê-xu, thì cũng nhận được ân tứ của Chúa Thánh Linh. tôi là ai mà dám ngăn cản Đức Chúa Trời?” 18 46 Họ nghe những người ấy nói ngoại ngữ và Họ nghe xong liền thôi chỉ trích ông, và tôn tôn vinh Đức Chúa Trời. Phi-e-rơ hỏi: 47 “Ai có vinh Đức Chúa Trời: ‘Thế là Chúa cũng cho các thế tử chối làm báp-tem bằng nước cho những dân ngoại cơ hội ăn năn để được sự sống đời người này? Vì họ đã nhận lãnh Chúa Thánh đời.’” 19 Lúc các tín hữu tân mac khớp nơi vì vụ Linh cũng như chúng ta.” 48 Vậy, ông làm báp- áp bức sau khi Ê-ti-en qua đời, một số đến tận tem cho họ nhân danh Chúa Cứu Thế Giê-xu. Phê-ni-xi, Síp, và An-ti-ốt truyền giáo, nhưng Sau đó họ mời ông ở lại thêm vài ngày.

Các sứ đồ và anh em tín hữu xứ Giu-dê nghe tin dân ngoại cũng đã tiếp nhận Đức Chúa Trời. 2 Nhưng khi Phi-e-rơ trở về

chỉ cho người Do Thái. 20 Tuy nhiên, mấy tín

hữu quê ở Síp và Ly-bi đến An-ti-ốt giảng về và mang dép vào!” Phi-e-ro làm theo. Thiên sứ Chúa Giê-xu cho người Hy Lạp. 21 Chúa cùng lại bảo: “Ông khoác áo choàng rồi theo tôi.” 9 làm việc với họ, nên có đông người ăn năn Phi-e-ro theo thiên sứ đi ra nhưng không biết tin Chúa. 22 Tin tức đưa về Giê-ru-sa-lem, Hội là chuyện thật, cứ ngỡ mình thấy khái tượng. Thánh cù Ba-na-ba đến An-ti-ốt. 23 Khi đến 10 Thiên sứ dẫn Phi-e-ro qua hai trạm gác, đến nơi, thấy công việc của Đức Chúa Trời, ông rất cồng sắt dẫn vào thành, cồng tự mở ra cho họ vui mừng, khích lệ anh chị em hết lòng trung bước qua. Đi chung một quãng đường nữa, thì tín với Chúa. 24 Ba-na-ba là người đạo đức, đầy thỉnh lình thiên sứ rời khỏi Phi-e-ro. 11 Phi-dãy Chúa Thánh Linh và đức tin. Ông dìu dắt e-ro chợt tỉnh, tự nhủ: “Bây giờ tôi biết chắc nhiều người đến với Chúa. 25 Sau đó, Ba-na-ba Chúa đã sai thiên sứ giải thoát tôi khỏi tay Hê-lên Tat-sor tìm Sau-lơ. 26 Ông tìm được Sau-rốt và âm mưu của người Do Thái.” 12 Phi-e-ro lơ và đưa về An-ti-ốt. Suốt một năm, hai ông đến nhà Ma-ri, mẹ của Giăng, biệt danh là Mác. nhóm họp với Hội Thánh và huấn luyện rất Trong nhà, nhiều người đang nhóm họp cầu nhiều người. (Tại An-ti-ốt, lần đầu tiên tín hữu nguyện. 13 Phi-e-ro gõ cửa ngoài, người tớ gái được gọi là Cơ Đốc nhân.) 27 Trong khi đó, có tên Rô-đa ra nghe ngóng. 14 Nhận ra tiếng Phi-máy nhà tiên tri từ Giê-ru-sa-lem xuống An-ti-e-ro, chị mừng quá, quên mở cửa, chạy vào báo ốt. 28 Một nhà tiên tri tên A-ga-bút được Chúa tin Phi-e-ro đã về tới cửa. 15 Mọi người trách: Thánh Linh hướng dẫn, đứng lên giữa buổi họp “Chị điên mất rồi!” Nhưng chị cứ quả quyết là báo trước rằng thế giới La Mã sẽ bị nạn đói lớn. thật. Họ dự đoán: “Chắc là thiên sứ của Phi-e-(Quả nhiên, nạn đói xảy ra vào thời cai trị của rơ.” 16 Phi-e-ro tiếp tục gõ. Mở cửa nhìn thấy Cơ-lốt.) 29 Các tín hữu tại An-ti-ốt quyết định ông, họ vô cùng sững sốt. 17 Ông lấy tay ra dấu mỗi người tùy theo khả năng gửi quà cứu trợ cho họ im lặng, rồi thuật việc Chúa giải cứu anh chị em tín hữu xứ Giu-dê. 30 Họ nhờ Ba-ông khỏi ngục. Ông nhờ họ báo tin cho Gia-cơ na-ba và Sau-lơ đem tặng phẩm về trao cho các và các anh em, rồi lánh sang nơi khác. 18 Sáng trưởng lão tại Giê-ru-sa-lem.

12 Vào thời gian ấy, Vua Hê-rốt Ac-ríp-ba
thẳng tay bức hại một số người trong Hội
Thánh. 2 Vua sai chém đầu Gia-cơ (anh của
Giăng.) 3 Thấy người Do Thái hài lòng, Hê-
rốt lại sai bắt Phi-e-ro. (Khi ấy nhầm vào lẽ
Vượt Qua.) 4 Vua ra lệnh tổng giam Phi-e-ro,
giao cho bốn đội canh gác mỗi đội bốn người,
định sau lẽ Vượt Qua sẽ đem xử tử trước dân
chúng. 5 Vậy Phi-e-ro bị giam trong ngục, còn
Hội Thánh cù tha thiết cầu nguyện cho ông
trước mặt Chúa. 6 Trước ngày Hê-rốt định đem
ông ra xử tử, Phi-e-ro bị trói chặt bằng hai dây
xích, nằm ngủ giữa hai binh sĩ. Trước cửa ngục
có lính canh gác. 7 Thinh lình, một thiên sứ của
Chúa hiện đến, ánh sáng chói lòa soi vào ngục
tối. Thiên sứ đậm vào hông Phi-e-ro, đánh thức
ông và giục: “Dậy nhanh lên!” Dây xích liền rời
khỏi tay ông. 8 Thiên sứ tiếp: “Ông hãy mặc áo

hôm sau, quân lính xôn xao dữ dội vì không
thấy Phi-e-ro đâu cả. 19 Hê-rốt sai người tìm
kiếm không được, liền ra lệnh điều tra và xử
tử cả đội lính gác. Sau đó vua rời xứ Giu-dê
xuống ở thành Sê-sa-rê. 20 Hê-rốt căm giận dân
chúng hai thành Ty-ro và Si-dôn. Tuy nhiên,
sau khi mua chuộc được Ba-la-tút, cận thần
của vua, để xin yết kiến vua, sứ giả hai thành
phố đó đến xin cầu hòa, vì họ cần mua thực
phẩm trong nước vua. 21 Đến ngày đã định,
Hê-rốt mặc vương bào, ngồi trên ngai nói với
dân chúng. 22 Dân chúng nhiệt liệt hoan hô, la
lên: “Đây là tiếng nói của thần linh, không phải
tiếng người!” 23 Lập tức một thiên sứ của Chúa
đánh vua ngã bệnh vì vua đã giàn vinh quang
của Chúa mà nhận sự thờ lạy của dân chúng.
Vua bị trùng ký sinh cắn lùng ruột mà chết. 24
Đạo của Đức Chúa Trời tiếp tục phát triển, số
tín hữu càng gia tăng. 25 Sau khi hoàn thành

công tác, Ba-na-ba và Sau-lơ rời Giê-ru-sa-lem về An-ti-ốt, đem theo Giăng, biệt danh là Mác.

13 Hội Thánh An-ti-ốt có năm nhà tiên tri và giáo sư: Ba-na-ba, Si-mê-ôn (còn được gọi là “người đen”), Lu-si-út quê ở Ly-bi, Ma-na-ên, em kết nghĩa của vua chư hầu Hê-rốt, và Sau-lơ. **2** Hội Thánh đang thờ phượng Chúa và kiêng ăn, Chúa Thánh Linh bảo: “Hãy dành riêng Ba-na-ba và Sau-lơ cho Ta, để làm công việc Ta chỉ định.” **3** Sau khi kiêng ăn cầu nguyện, Hội Thánh đặt tay và tiễn hai ông lên đường. **4** Được Chúa Thánh Linh ủy nhiệm, Ba-na-ba và Sau-lơ liền xuống Sê-lo-xi đi thuyền đến đảo Síp. **5** Cập bến Sa-la-min, họ lần lượt công bố Đạo của Đức Chúa Trời trong các hội đường Do Thái khắp đảo Síp. Giăng Mác cũng đi theo phụ tá. **6** Sau khi đi khắp đảo, cuối cùng họ đến Pa-phô, ở đó có một phù thủy người Do Thái, là tiên tri giả tên Ba-giê-xu, biệt danh È-li-ma. **7** Ba-giê-xu quen thân thống đốc Sê-giu Phao-lút. Thống đốc là người khôn ngoan, sai mời Ba-na-ba và Sau-lơ đến giảng Đạo Chúa. **8** Nhưng phù thủy È-li-ma chống đối hai ông, tìm cách khuyên thống đốc đừng tin Chúa. **9** Bấy giờ Sau-lơ cũng gọi là Phao-lô, được đầy dẫy Chúa Thánh Linh, quắc mắt nhìn tên phù thủy: **10** “Anh là người đầy gian trá xảo quyết, là ác quý, kẻ thù công lý! Anh không ngưng phá hoại công việc Chúa sao? **11** Nay, Chúa ra tay phạt anh bị mù, không nhìn thấy mặt trời một thời gian.” Lập tức bóng tối dày đặc bao phủ È-li-ma. Anh ta phải quờ quạng tìm người dẫn dắt. **12** Thấy việc phi thường, thống đốc liền tin Chúa và ngạc nhiên về Đạo Chúa. **13** Phao-lô và các bạn từ Pa-phô xuống tàu đi Bẹt-ga, xứ Bam-phy-ly, còn Giăng Mác rời họ trở về Giê-ru-sa-lem. **14** Từ Bẹt-ga, họ đến An-ti-ốt xứ Bi-si-đi. Vào ngày Sa-bát, họ vào thăm hội đường Do Thái. **15** Sau khi đọc sách luật Môi-se và các sách tiên tri, các quản lý hội đường sai người mời Phao-lô và Ba-na-ba: “Thưa các anh em, nếu các anh có lời khích lệ dân chúng, xin cứ nói!” **16** Phao-lô đứng dậy đưa tay chào và nói: “Thưa toàn

dân Ít-ra-ên và anh chị em dân ngoại, là những người có lòng kính sợ Đức Chúa Trời, xin lắng nghe tôi. **17** Đức Chúa Trời của dân tộc Ít-ra-ên đã chọn tổ tiên chúng ta, cho họ thịnh vượng tại xứ Ai Cập, dùng quyền năng phi thường đưa đất họ ra khỏi xứ đó. **18** Suốt bốn mươi năm, Ngài nhẫn nại chịu đựng họ giữa hoang mạc. **19** Sau khi tiêu diệt bảy dân tộc xứ Ca-na-an, Ngài chia đất cho họ làm sản nghiệp. **20** Tất cả điều đó diễn ra trong 450 năm. Sau đó, Đức Chúa Trời lập các phán quan lãnh đạo họ đến đời tiên tri Sa-mu-ên. **21** Theo lời thỉnh cầu của dân chúng, Đức Chúa Trời lập Sau-lơ, con trai Kích, thuộc đại tộc Bên-gia-min làm vua trong bốn mươi năm. **22** Nhưng Đức Chúa Trời truất phế Sau-lơ và đặt Đa-vít lên ngôi, người được Đức Chúa Trời chứng nhận: ‘Ta đã tìm thấy Đa-vít, con trai Gie-sê, là người làm Ta hài lòng; Đa-vít sẽ thực hiện chương trình Ta.’ **23** Đúng theo lời hứa, Đức Chúa Trời lập Chúa Giê-xu, hậu tự Vua Đa-vít làm Đáng Cứu Rỗi của Ít-ra-ên! **24** Trước khi Chúa đến, Giăng Báp-tít đã dạy dân Ít-ra-ên phải ăn năn tội lỗi và chịu báp-têm. **25** Khi hoàn thành nhiệm vụ, Giăng tuyên bố: ‘Anh em tưởng tôi là Đáng Mết-si-a sao? Không, tôi không phải là Đáng ấy! Nhưng Chúa sẽ sớm đến—tôi không đáng hầu hạ và mờ quai dép cho Ngài.’ **26** Thưa anh chị em—con cháu Áp-ra-ham và anh chị em dân ngoại, là những người có lòng kính sợ Đức Chúa Trời—sứ điệp cứu rỗi đã đến với chúng ta! **27** Vì dân thành Giê-ru-sa-lem và các cấp lãnh đạo không nhận biết Chúa Giê-xu, là Đáng đã được các vị tiên tri nói đến. Thay vào đó, họ kết án Ngài, và việc này làm ứng nghiệm các lời tiên tri thường được đọc trong ngày Sa-bát. **28** Dù không tìm được lý do khép Ngài vào tội tử hình, nhưng họ vẫn cứ xin Phi-lát giết Ngài. **29** Sau khi làm ứng nghiệm mọi lời đã chép về Chúa, họ gõ thi thể Ngài khỏi cây thập tự và đặt trong ngôi mộ. **30** Nhưng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài sống lại! **31** Trong nhiều ngày liên tiếp Chúa hiện ra gặp những người từng theo Ngài từ xứ Ga-li-lê

đến Giê-ru-sa-lem. Hiện nay họ còn làm chứng không đáng được sống vĩnh cửu, nên chúng tôi về Ngài cho người Ít-ra-ên. 32 Chúng tôi xin quay sang dân ngoại. (aiōnios g166) 47 Vì Chúa đã công bố Phúc Âm cho quý vị. Điều Úc Chúa truyền dạy chúng tôi: 'Ta dùng con làm ánh Trời hứa với tổ tiên chúng ta ngày trước, 33 sáng cho các dân ngoại, để truyền Đạo cứu rỗi Ngài đã thực hiện trong thời đại chúng ta, Ngài khắp thế giới.'" 48 Khi dân ngoại nghe xong đều đã khiến Chúa Giê-xu sống lại. Như Thi Thiên vui mừng ca tụng Phúc Âm. Những người được thứ hai đã viết về Chúa Giê-xu: 'Ngươi là Con định cho sự sống vĩnh cửu đều tin Chúa. (aiōnios Ta. Ngày nay Ta là Cha Người.' 34 Vì Đức Chúa g166) 49 Đạo Chúa được truyền bá khắp miền đó. Trời hứa cho Ngài sống lại, không bao giờ để 50 Nhưng các nhà lãnh đạo Do Thái xúi giục các Ngài bị mục nát trong mộ phần. Đức Chúa Trời phụ nữ quý phái sùng đạo Do Thái và các nhà phán: 'Ta sẽ cho Con đặc ân mà Ta đã hứa với chức trách thành phố tụ tập đám đông chống Đa-vít.' 35 Và 'Chúa không để Đấng Thánh Ngài nghịch Phao-lô và Ba-na-ba, đuổi hai ông khỏi bị mục nát.' 36 Lời hứa ấy không phải nói về lãnh thổ. 51 Hai ông giũ áo ra đi, đến thành Y-Đa-vít, vì sau khi phục vụ Đức Chúa Trời suốt cô-ni. 52 Còn các tín hữu được đầy dẫy Chúa đời, Đa-vít đã chết, được an táng bên cạnh tổ Thánh Linh và tràn ngập vui mừng.

phụ, và thi hài cũng rửa nát như mọi người. 37 Không, lời ấy nói về một Đấng khác—Đấng được Đức Chúa Trời khiến sống lại và thân thể Ngài không hề mục nát. 38 Vậy thưa anh chị em, chúng tôi ở đây để công bố rằng nhờ Chúa Giê-xu, chúng ta được ơn tha tội của Đức Chúa Trời: 39 Ai tin Chúa Cứu Thế đều được Đức Chúa Trời tha nhận là người công chính. Đó là điều mà luật pháp Môi-se không bao giờ làm được. 40 Xin quý vị thận trọng vì có lời tiên tri cảnh cáo: 41 'Này, những người nhạo báng, hãy kinh ngạc, rồi bị diệt vong! Vì trong đời các ngươi Ta sẽ làm một việc, một việc các ngươi không thể tin dù có người thuật lại các ngươi cũng chẳng tin.'" 42 Khi Phao-lô và Ba-na-ba bước ra khỏi hội đường, dân chúng nài nỉ hai ông trở lại giảng thêm Đạo Chúa vào tuần sau. 43 Giải tán xong, nhiều người Do Thái và người bản xứ theo đạo Do Thái đi theo Phao-lô và Ba-na-ba. Hai ông nói chuyện với họ và khích lệ họ tiếp tục sống trong ơn Chúa. 44 Tuần sau đó, hầu hết dân trong thành tập họp để nghe Đạo Chúa. 45 Thấy quần chúng đông đảo, các nhà lãnh đạo Do Thái sinh lòng ganh tị, phản đối những lời Phao-lô giảng dạy và nhục mạ ông. 46 Phao-lô và Ba-na-ba dõng dạc tuyên bố: "Đạo Chúa được truyền giảng cho anh chị em trước, nhưng anh chị em khước từ và xét mình

14 Nhưng sứ đồ Ba-na-ba và Phao-lô biết ý họ, Phao-lô và Ba-na-ba cùng đi với mấy người liền xé áo, chạy vào giữa đám đông la lên: **15** trong nhóm ấy lên Giê-ru-sa-lem trình bày vấn “Các ông làm gì thế? Chúng tôi cũng là người để cho các sứ đồ và trưởng lão. **3** Hội Thánh như các ông! Chúng tôi đến đây truyền giảng tiên họ lên Giê-ru-sa-lem, và họ ghé qua xứ Phúc Âm để các ông bỏ việc thờ phượng vô ích Phê-ni-xi và xứ Sa-ma-ri, họ tường thuật việc này mà trở về với Đức Chúa Trời Hằng Sống. các dân ngoại trở về với Chúa, nên anh em tín Ngài đã sáng tạo trời, đất, biển và vạn vật trong hữu rất vui mừng. **4** Tới Giê-ru-sa-lem, họ được đó. **16** Trước kia Ngài đã để các dân tộc đi theo Hội Thánh, các sứ đồ, và trưởng lão tiếp đón. đường lối riêng. **17** Nhưng Ngài vẫn luôn luôn Phao-lô và Ba-na-ba trình báo mọi việc Chúa đã chứng tỏ sự hiện hữu của Ngài bằng những cùng làm với mình. **5** Tuy nhiên, có mấy thầy phuộc lành như mưa móc từ trời, mùa màng Pha-ri-si đã tin Chúa, đứng lên yêu cầu: “Phải dư dật, thực phẩm dồi dào, tâm hồn vui thỏa.” làm lễ cắt bì cho các tín hữu dân ngoại và buộc **18** Dù đã nói hết lời, các sứ đồ phải vất vả lắm họ phải giữ luật pháp Môi-se.” **6** Các sứ đồ và mới ngăn được dân chúng, không cho họ dâng trưởng lão họp lại để cứu xét việc ấy. **7** Sau khi sinh tế cho mình. **19** Lúc ấy có mấy người Do thảo luận khá lâu, Phi-e-ro đứng lên phát biểu: Thái tử An-ti-ốt và Y-cô-ni đến, sách động quần “Thưa anh em, trước đây Đức Chúa Trời đã chúng ném đá Phao-lô. Tưởng ông đã chết họ chọn tôi giữa vòng anh em, sai đi truyền giảng kéo ông bỏ ra ngoài thành. **20** Nhưng khi các Phúc Âm cho dân ngoại để họ tin Chúa, như tín hữu tụ họp chung quanh, Phao-lô đứng dậy anh em đã biết. **8** Đức Chúa Trời là Đáng biết rõ đi vào thành. Hôm sau, Phao-lô và Ba-na-ba lòng người, đã minh xác việc Ngài tiếp nhận đi Đẹt-bơ. **21** Sau khi giảng Phúc Âm và giúp dân ngoại bằng cách ban Chúa Thánh Linh cho nhiều người tin Chúa, hai ông trở lại Lít-trơ, Y- họ cũng như cho chúng ta. **9** Chúa không phân cô-ni, và An-ti-ốt, **22** cung cố tình thần các tín biệt họ với chúng ta vì Ngài cũng tẩy sạch lòng hữu, khuyên họ cứ giữ vững đức tin, và dặn họ một khi họ tin nhận Chúa. **10** Nhu thế, tại họ rằng phải trải qua nhiều gian khổ mới vào sao anh em dám thách thức Chúa và quàng vào được Nước Trời. **23** Phao-lô và Ba-na-ba tuyên cổ tín hữu dân ngoại cái ách mà tổ phụ chúng chọn một số trưởng lão ở mỗi Hội Thánh, rồi ta và chính chúng ta chẳng từng mang nỗi? **11** kiêng ăn, cầu nguyện, và ủy thác họ cho Chúa, Anh em không tin chúng ta được cứu chỉ nhờ là Đáng họ đã tin. **24** Hai ông đi qua miền Bi-si- ân súng của Chúa Giê-xu cũng như họ sao?” **12** đi, đến Bam-phi-ly, **25** giảng đạo tại Bẹt-ga rồi Cả hội nghị yên lặng nghe Phao-lô và Ba-na-ba xuồng hải cảng A-tha-ly. **26** Cuối cùng, họ đi kể lại những phép lạ và việc diệu kỳ Chúa đã truyền về An-ti-ốt, nơi họ đã được Hội Thánh dùng họ thực hiện giữa các dân ngoại. **13** Nghe ủy thác cho ơn phuộc Chúa và giao phó nhiệm tường trình xong, Gia-cơ tuyên bố: “Xin anh vụ vừa chu toàn. **27** Đến An-ti-ốt, hai ông triệu em lưu ý. **14** Phi-e-ro vừa kể lại lúc Chúa mới tập Hội Thánh, tường thuật mọi việc Đức Chúa thăm viếng các dân ngoại lần đầu, Ngài đã cứu Trời cùng làm với mình, và cách Chúa mở cửa vớt một số người để làm rạng Danh Ngài. **15** cứu rỗi cho các dân ngoại. **28** Hai ông ở lại An- Việc ấy phù hợp với lời Chúa trong sách tiên tri: **16** ‘Sau đó, Ta sẽ quay lại, dựng trại Đa-vít đã sụp đổ. Ta sẽ tu bổ những chỗ đổ nát và xây dựng lại, **17** hầu những người còn lại trong nhân loại, có thể tìm kiếm Chúa Hằng Hữu, kể cả dân ngoại— là những người mang Danh Ta. Chúa Hằng Hữu đã phán vậy— **18** Chúa đã báo

15 Phao-lô và Ba-na-ba đang ở An-ti-öt, một nhóm người từ xứ Giu-dê xuồng, dạy các tín hữu: “Nếu không chịu cắt bì theo luật Môi-se, anh em không được cứu rỗi.” **2** Sau cuộc tranh luận sôi nổi, mọi người quyết định cử

trước những việc ấy từ xưa.’ (aiôn g165) 19 Theo thành phố chúng ta đã truyền bá Đạo Chúa!” 37 ý kiến tôi, không nên tạo khó khăn cho dân Ba-na-ba đồng ý và muốn đem Mác đi theo. 38 ngoại mới trở lại với Đức Chúa Trời. 20 Chỉ nên Nhưng Phao-lô không đồng ý, vì trong chuyến viết thư căn dặn họ đừng ăn của cúng thần trước, khi đến Bam-phi-ly, Mác đã bỏ cuộc về tượng, đừng gian dâm, đừng ăn máu, và thịt quê. 39 Vì bất đồng ý kiến, nên hai người chia thú vật chết ngạt. 21 Vì khắp các đô thị đều tay. Ba-na-ba đem Mác xuống tàu qua đảo Síp. có người giảng giải các luật lệ đó trong luật 40 Còn Phao-lô chọn Si-la rồi lên đường, sau khi pháp Môi-se vào mỗi ngày Sa-bát, trong các hội được anh em giao thắc mình cho ân sủng của đường Do Thái qua nhiều thế hệ rồi.” 22 Các sứ Chúa. 41 Ông thăm viếng xứ Sy-ri và Si-li-si, đồ, trưởng lão, và cả Hội Thánh đồng ý cử hai giúp các Hội thánh thêm vững mạnh.

người trong giới lãnh đạo Hội Thánh là Giu-đa (còn gọi là Ba-sa-ba) và Si-la cùng đi An-ti-ốt với Phao-lô và Ba-na-ba. 23 Họ mang theo bức thư nội dung như sau: “Các sứ đồ, trưởng lão và anh em tín hữu tại Giê-ru-sa-lem. Thân gửi anh em tín hữu dân ngoại tại An-ti-ốt, Sy-ri và Si-li-si. 24 Chúng tôi nghe có mấy người từ đây đi ra, đã gây hoang mang và làm rối loạn tinh thần anh em. Chúng tôi không hề sai họ làm việc ấy. 25 Vì thế chúng tôi đồng tâm hiệp ý lựa chọn hai đại biểu đi theo hai anh em thân yêu của chúng tôi là Ba-na-ba và Phao-lô, 26 hai người đã liều chết truyền giảng Danh Chúa Cứu Thế Giê-xu. 27 Chúng tôi cử Giu-đa và Si-la đến trình bày trực tiếp cho anh em vấn đề này. 28 Chúa Thánh Linh và chúng tôi đều không đặt thêm gánh nặng gì cho anh em ngoài mấy điều cần thiết: 29 Anh em đừng ăn của cúng thần tượng, máu, thịt thú vật chết ngạt, và đừng gian dâm. Anh em nên tránh những điều ấy. Thân ái.” 30 Phái đoàn lên đường đến thành An-ti-ốt, triệu tập Hội Thánh và trao bức thư. 31 Đọc thư xong, các tín hữu dân ngoại đều vui mừng vì được khích lệ. 32 Giu-đa và Si-la, cả hai tiên tri vốn có ân tứ giảng dạy, giải bày lời Chúa để khích lệ và cung cống đức tin các tín hữu. 33 Hai người ở tại An-ti-ốt ít lâu rồi anh em tiên họ về Hội Thánh Giê-ru-sa-lem. 34 Nhưng Si-la quyết định ở lại. 35 Phao-lô và Ba-na-ba cũng ở lại An-ti-ốt hợp tác với nhiều anh em, tiếp tục giảng dạy Đạo Chúa. 36 Sau một thời gian, Phao-lô đề nghị với Ba-na-ba: “Chúng ta nên trở lại thăm viếng anh em tín hữu tại các

16 Lần đầu Phao-lô đến thành Đẹt-bo và Lít-trơ, tại Lít-trơ có một tính hữu trẻ tên Ti-mô-thê. Mẹ cậu là tín hữu Do Thái, nhưng cha là người Hy lạp. 2 Anh em ở Lít-trơ và Y-cô-ni đều khen ngợi cậu, 3 vì vậy, Phao-lô muốn đem Ti-mô-thê theo, nên ông làm lễ cắt bì cho cậu. Vì người Do Thái ở các nơi ấy đều biết cha cậu là người Hy Lạp. 4 Đoàn truyền giáo đến thành phố nào cũng bảo các tín hữu phải vâng giữ quyết nghị của các sứ đồ và các trưởng lão tại Giê-ru-sa-lem. 5 Vậy đức tin của các Hội Thánh càng vững mạnh và mỗi ngày số tín hữu càng gia tăng. 6 Sau đó, Phao-lô và Si-la qua các xứ Phi-ri-gi và Ga-la-ti, vì Chúa Thánh Linh không cho giảng đạo ở Tiều Á trong thời gian ấy. 7 Khi đến ngang My-si-a, họ định vào xứ Bi-thi-ni nhưng Thánh Linh của Chúa Giê-xu không cho phép, 8 nên họ vượt qua xứ My-si-a xuống thành Trô-ách. 9 Đêm ấy, Phao-lô thấy khải tượng: Một người Ma-xê-doan đứng trước mặt ông van nài: “Xin đến xứ Ma-xê-doan cứu giúp chúng tôi.” 10 Được khải tượng ấy, chúng tôi tìm cách đi Ma-xê-doan ngay, vì tin chắc Đức Chúa Trời bảo chúng tôi truyền giảng Phúc Âm tại đó. 11 Từ Trô-ách, chúng tôi đáp tàu thẳng qua Sa-mô-trác, ngày sau tới Nê-a-bô-li, 12 rồi đến Phi-líp, thành phố của tỉnh Ma-xê-doan, thuộc địa La Mã, chúng tôi ở lại đây nhiều ngày. 13 Ngày Sa-bát chúng tôi ra ngoài thành, đến bên bờ sông là nơi người ta họp nhau cầu nguyện. Chúng tôi ngồi giảng giải Phúc Âm cho các phụ nữ đang họp. 14 Có bà Ly-đi, quê ở Thi-a-ti-rơ, buôn vải nhuộm, là người sùng kính

Đức Chúa Trời. Được Chúa mở tâm trí, bà chăm đem hai ông đi rửa vết thương rồi lập tức tin chú nghe Phao-lô giảng dạy. 15 Cả gia đình bà Chúa và chịu báp-têm với cả gia đình. 34 Giám đốc chịu báp-têm. Bà mời chúng tôi về nhà: “Ngươi đưa hai ông về nhà, dọn tiệc khoản đãi và “Nếu các ông thấy tôi có lòng tin Chúa, xin kính hết sức vui mừng vì mình và cả nhà đã tin Đức mời các ông ở lại nhà tôi.” 16 Một hôm, chúng Chúa Trời. 35 Đến sáng, các quan chức thành tôi đến chỗ cầu nguyện bên bờ sông, gặp một phó sai cảnh vệ đến nói với giám mục: “Hãy đầy tớ gái bị quý ám, có thể bói số nên kiêng phong thích hai người ấy đi!” 36 Giám mục được nhiều tiền cho chủ. 17 Cô theo sau Phao-lô thuẬt lại cho Phao-lô: “Các quan chức thành lô và chúng tôi, luôn miệng kêu lên: “Các ông phó truyền thả ông và Si-la. Vậy xin các ông ra này là đầy tớ của Đức Chúa Trời Chí Cao, đến đi bình an.” 37 Nhưng Phao-lô đáp: “Chúng tôi đây giảng đạo cứu rỗi.” 18 Việc này cứ xảy ra có quốc tịch La Mã. Khi chưa thành án, người nhiều ngày liên tiếp đến nỗi Phao-lô phiền lấm, ta đã đánh đòn chúng tôi trước công chúng, rồi quay lại bảo quỷ: “Nhân danh Chúa Cứu Thế giam vào ngục. Bây giờ lại muốn chúng tôi âm Giê-xu, ta truyền bảo ngươi phải ra khỏi người thầm ra đi sao? Không được! Chính họ phải này!” Lập tức quỷ bị trục xuất. 19 Những người đến đưa chúng tôi ra.” 38 Cảnh vệ báo lên các chủ thấy không còn dùng cõi để kiếm lợi được quan chức thành phố. Biết mình đã hành động nữa, liền bắt Phao-lô và Si-la, đưa đến quảng trai luật đồi với công dân La Mã, các quan chức trưởng. 20 Họ kéo hai ông đến trước các phán thành phố sơ hãi, 39 liền đến năn nỉ, đưa hai quan, vu cáo rằng: “Mấy người Do Thái này làm ông ra và xin rời khỏi thành phố. 40 Ra khỏi loạn trong thành phố chúng ta. 21 Họ xúi giục ngục, Phao-lô và Si-la đến nhà Ly-di, khích lệ dân chúng làm những điều trái luật La Mã!” 22 Anh em tín hữu, rồi lên đường.

Dân chúng cũng nổi dậy chống đối hai ông, nên các phán quan ra lệnh lột áo và đánh đòn. 23 Sau khi bị đánh đập tàn nhẫn, hai ông bị giam vào ngục. Viên giám mục được lệnh canh gác nghiêm mật. 24 Viên giám mục đem giam hai ông vào phòng tối và cùm chân lại. 25 Khoảng nửa đêm, Phao-lô và Si-la cầu nguyện và ca ngợi Chúa; các tù nhân đều lắng nghe. 26 Thình lình có trận động đất dữ dội. Nền ngục thất rung chuyển. Tất cả cửa ngục đều mở tung. Xiềng xích bị tháo rời ra cả. 27 Giám mục thức giấc, thấy các cửa ngục đều mở, tưởng các tù nhân đã trốn thoát nên ông rút gươm tự sát, 28 nhưng Phao-lô kêu lớn: “Đừng hủy mình! Chúng tôi còn cả đây!” 29 Giám mục sai lấy đèn rồi chạy vào phòng tối, run sợ quỳ dưới chân Phao-lô và Si-la. 30 Ông đưa hai người ra ngoài, rồi hỏi: “Thưa các ông, tôi phải làm gì để được cứu rỗi?” 31 Họ đáp: “Tin Chúa Giê-xu thì ông và cả nhà ông sẽ được cứu!” 32 Hai ông giảng giải Đạo Chúa cho giám mục và mọi người trong nhà. 33 Ngay lúc đêm khuya, giám mục

17 Phao-lô và Si-la đi qua Am-phi-bô-li và A-bô-lô-ni rồi đến Tê-sa-lô-ni-ca. Tại đây có một hội đường Do Thái. 2 Theo thói quen, Phao-lô vào hội đường. Trong ba ngày Sa-bát, ông giảng luận Thánh Kinh, 3 giải thích và minh chứng Đáng Mết-si-a phải chịu thống khổ, chịu chết, và sống lại. Ông nói: “Chúa Giê-xu mà tôi truyền giảng đây chính là Đáng Mết-si-a.” 4 Nhiều người tin Chúa, đi theo Phao-lô và Si-la, gồm những người Hy Lạp kính sợ Chúa và các phụ nữ thương lưu. 5 Nhưng người Do Thái ghen ghét, cỗ động bọn côn đồ trong chợ tập họp đông đảo làm náo loạn thành phố. Chúng kéo vào nhà Gia-sôn, tìm hai ông để đưa ra hội đồng thành phố xét xử. 6 Tỉnh không được, chúng lôi Gia-sôn và những tín hữu khác đến trước Hội Đồng thành phố và lớn tiếng tố cáo: “Mấy người này làm rối loạn thành phố! 7 Gia-sôn đã chứa chấp họ! Họ phản nghịch Sê-sa, và tuyên truyền cho một vua khác là Giê-xu!” 8 Dân chúng và các nhà chức trách nghe tin đều xôn xao. 9 Nhưng khi Gia-sôn và các

tín hữu nộp đủ số tiền bảo lãnh, liền được thả Thờ do tay người xây dựng. **25** Chúa không ra. **10** Đêm đó, anh em đưa Phao-lô và Si-la thiếu thốn gì hết, không cần loài người phục đi gấp qua Bê-rê. Đến nơi, hai ông cũng vào dịch, vì chính Ngài ban sự sống, hơi thở và mọi tham hội đường người Do Thái. **11** Người Bê- vật cho mọi người. **26** Chúa tạo nên loài người, rẽ có tinh thần cởi mở hơn người Tê-sa-lô-ni- sinh thành mọi chủng tộc khắp mặt đất cùng ca, vui lòng nghe Đạo Chúa, hằng ngày nghiên một dòng máu, ấn định thời gian và ranh giới cứu Thánh kinh để kiềm chứng lời giảng của lãnh thổ cho họ sinh hoạt. **27** Chúa đã tạo điều Phao-lô và Si-la có đúng không. **12** Nhờ đó kiện cho con người tìm kiếm Ngài và cố gắng nhiều người Do Thái tin Chúa, cũng như nhiều vươn lên để tìm gặp Ngài. Tuy nhiên, Chúa phụ nữ quý phái và đàn ông Hy Lạp nữa. **13** chẳng cách xa ai cả. **28** Vì trong Chúa chúng ta Nhưng người Do Thái ở Tê-sa-lô-ni-ca nghe được sống, hoạt động, và hiện hữu, như vài thi tin Phao-lô đang truyền bá Đạo Chúa tại Bê-rê, sĩ của quý vị đã viết: ‘Chúng ta cũng là dòng dõi liền đến sách động quần chúng gây rối loạn. của Ngài.’ **29** Đã là dòng dõi của Đức Chúa Trời, **14** Lập tức anh em đưa Phao-lô ra miền biển, chúng ta đừng lầm tưởng Đức Chúa Trời giống còn Si-la và Ti-mô-thê ở lại Bê-rê. **15** Vừa tới A- như vàng, bạc, hoặc đá, được chạm trổ do nghệ thiên, Phao-lô bảo các người dẫn đường quay thuật và sáng kiến của loài người. **30** Trước kia về mòn Si-la và Ti-mô-thê đến gấp. **16** Đang chờ loài người không biết Đức Chúa Trời, Ngài đã đợi tại A-thên, Phao-lô nhận thấy thành phố rộng lòng tha thứ, nhưng bây giờ Chúa truyền đầy đầy thần tượng, nên tinh thần vô cùng cho mọi người khắp thế giới phải ăn năn thờ phiền muộn. **17** Ông thảo luận với người Do phượng Ngài. **31** Vì Đức Chúa Trời đã ấn định Thái và người Hy Lạp theo đạo Do Thái trong ngày xét xử cả nhân loại cách công minh, do hội đường, và những người ông gặp hằng ngày Người mà Ngài tuyển chọn. Đức Chúa Trời đã tại trung tâm thành phố. **18** Các triết gia phái xác nhận uy quyền của Người bằng cách cho Hướng Lạc và phái Khắc Kỷ cũng tranh luận Người sống lại.” **32** Nghe Phao-lô nói người với ông. Khi Phao-lô giảng giải về Chúa Giê- chết sống lại, nhiều người ché giễu, nhưng xu và sự sống lại của Ngài thì họ hỏi: “Con vẹt những người khác yêu cầu: “Chúng tôi muốn kia muốn nói gì đây?” Người khác đáp: “Hình nghe thêm chuyện ấy.” **33** Phao-lô từ giã họ ra như ông ấy tuyên truyền cho các thần ngoại đi, **34** nhưng một nhóm người theo ông và tin quốc.” **19** Họ đưa Phao-lô đến hội đồng A-rê-ô- Chúa. Trong số đó có Đê-ni, một thành viên của pa rồi yêu cầu: “Xin ông thuyết trình triết lý hội đồng, bà Đa-ma-ri, cùng nhiều người khác. mới mê đó! **20** Vì ông đề cập những chuyện mới lạ nên chúng tôi muốn biết ý nghĩa ra sao.” **21** (Toàn dân A-thên và kiều dân trong thành rất thích nói và nghe tư tưởng mới lạ.) **22** Phao-lô đứng trước hội đồng tuyên bố: “Thưa quý vị là người A-thên. Tôi nhận thấy quý vị có tinh thần tín ngưỡng cao độ trong mọi lãnh vực. **23** Khi đi khắp thành phố, tôi thấy một bàn thờ khắc dòng chữ: ‘Thờ Thần Không Biết.’ Thần quý vị không biết mà vẫn thờ kính đó chính là Thần tôi đang truyền giảng. **24** Đức Chúa Trời, Đáng sáng tạo vũ trụ và vạn vật, là Chúa của trời đất nên không ngự trong Đền

18 Sau đó, Phao-lô rời A-thên đi Cô-rinh-tô.

2 Tại đây ông gặp A-qui-la, một người Do Thái quê ở Bông-tu, và vợ là Bê-rít-sin. Họ mới từ Ý-đại-lợi đến Cô-rinh-tô vì Hoàng đế Cơ-lốt ra lệnh trục xuất tất cả người Do Thái khỏi La Mã, **3** Phao-lô đến ở chung và làm việc với vợ chồng A-qui-la, vì cả ba đều làm nghề may lều.

4 Mỗi ngày Sa-bát, Phao-lô đến hội đường Do Thái, giảng luận và cố thuyết phục người Do Thái và Hy Lạp theo Chúa. **5** Khi Si-la và Ti-mô-thê từ Ma-xê-doan đến, Phao-lô chỉ giảng đạo cho người Do Thái, dùng nhiều bằng cớ chứng minh Chúa Giê-xu là Đáng Mết-si-a. **6** Nhưng họ

chóng đối ông và xúc phạm Chúa, nên ông giữ im, rồi đi An-ti-ốt. 23 Về An-ti-ốt một thời áo, tuyên bố: “Các ông phải chịu trách nhiệm gian, Phao-lô lại lên đường truyền giáo, lừa và hùngh phạt. Đối với các ông, tôi vô tội. Từ lượt thăm viếng khắp tỉnh Ga-la-ti và Phi-ri-gi, nay tôi sẽ đem Phúc Âm đến cho dân ngoại.” 7 giúp các tín hữu thêm vững mạnh trong Chúa. Rồi ông rời khỏi và đến nhà Ti-ti-u Giúc-tu, là 24 Có một người Do Thái mới đến Ê-phê-sô tên một dân ngoại, người sùng kính Đức Chúa Trời, là A-bô-lô, quê tại A-léc-xan-ri-a. Ông là một Nhà này ở bên cạnh hội đường Do Thái. 8 Cơ- nhà hùng biện, uyên bác về Thánh Kinh Cựu rít-bu, quản lý hội đường, và cả nhà đều tin Uớc. 25 Được học Đạo Chúa, ông đầy nhiệt tâm Chúa. Nhiều người Cô-rinh-tô nghe Đạo cũng giảng dạy về Chúa Giê-xu cách chính xác, dù quyết định tin Chúa và chịu báp-tem. 9 Một ông chỉ học đến “lễ báp-tem của Giăng.” 26 Ông đêm, Chúa phán với Phao-lô trong khải tượng: bắt đầu giảng giải Phúc Âm trong hội đường “Đừng sợ! Cứ truyền giảng Phúc Âm, đừng nín cách dũng cảm. Bê-rít-sin và A-qui-la nghe ông lặng, 10 vì Ta ở cùng con luôn. Không ai làm giảng, liền đón về nhà, giúp ông thâu triệt Đạo hại con được, vì nhiều người trong thành này Chúa. 27 Khi A-bô-lô định đi A-chai, anh chỉ em thuộc về Ta.” 11 Phao-lô ở Cô-rinh-tô một năm ở Ê-phê-sô khuyên khích ông đi và viết thư xin rưỡi, tiếp tục giảng Đạo của Đức Chúa Trời. 12 các tín hữu tại đó đón tiếp ông. Đến nơi, ông Khi Ga-li-ôn làm tổng trấn A-chai, người Do giúp ích rất nhiều cho người đã nhờ ân sủng Thái toa rập nhau bắt Phao-lô đưa ra tòa. 13 Họ mà tin Chúa. 28 A-bô-lô công khai tranh luận tố cáo Phao-lô vì đã “xúi giục dân chúng thờ với người Do Thái, dùng lập luận đanh thép và lạy Đức Chúa Trời cách trái luật.” 14 Nhưng viện dẫn Thánh Kinh để chứng minh Chúa Giê-Phao-lô chưa kịp trả lời, thì Ga-li-ôn đã bảo xu là Đáng Mết-si-a.

những người tố cáo: “Này các anh Do Thái! Nếu đây là một trường hợp liên quan đến việc sai trái hay một tội hình nghiêm trọng thì tôi mới chịu khô nghe các anh kiện tụng. 15 Nhưng đây chỉ là vấn đề ngôn từ, danh hiệu, giáo luật của các anh; chính các anh phải tự giải quyết lấy! Tôi không xét xử các vụ đó!” 16 Rồi Ga-li-ôn đuổi họ ra khỏi tòa án. 17 Để phản ứng, người Hy Lạp bắt Sót-then, quản lý hội đường Do Thái, đánh đòn ngay trước tòa án. Nhưng Ga-li-ôn chẳng hề quan tâm. 18 Phao-lô ở Cô-rinh-tô một thời gian rồi từ biệt anh em, cùng với Bê-rít-sin và A-qui-la đáp tàu qua xứ Sy-ri. Tại Sen-cơ-rê ông cạo đầu để kết thúc kỳ hứa nguyện theo phong tục Do Thái. 19 Khi đến Ê-phê-sô, Phao-lô để các bạn đồng hành dưới tàu, một mình vào hội đường giảng luận cho người Do Thái. 20 Họ mời ông ở lại, nhưng ông từ chối. 21 Ông nói: “Nếu Đức Chúa Trời cho phép, lần sau tôi sẽ trở lại thăm anh em!” Ông xuống tàu rời Ê-phê-sô. 22 Tàu cập bến Sê-sa-rê, ông lên chào thăm Hội Thánh Giê-ru-sa-

19 Trong khi A-bô-lô ở Cô-rinh-tô, Phao-lô đi lên các xứ miền Bắc, rồi xuống Ê-phê-sô. Gặp một số tín hữu, 2 ông hỏi: “Khi tin Chúa, anh em đã nhận được Chúa Thánh Linh chưa?” Họ đáp: “Chúng tôi chưa bao giờ nghe nói về Chúa Thánh Linh cả.” 3 Ông hỏi tiếp: “Thế anh em đã chịu báp-tem nào?” Họ đáp: “Báp-tem của Giăng.” 4 Phao-lô giải thích: “Báp-tem của Giăng chỉ về sự ăn năn tội lỗi. Giăng đã dạy dân chúng tin Đáng đến sau mình, tức là tin Chúa Giê-xu.” 5 Họ liền chịu báp-tem nhân danh Chúa Giê-xu. 6 Phao-lô đặt tay trên họ, Chúa Thánh Linh liền giáng xuống ngữ vào lòng mỗi người, cho họ nói ngoại ngữ và lời tiên tri. 7 Số tín hữu Phao-lô làm báp-tem hôm ấy được mười hai người. 8 Phao-lô vào hội đường, dặn dí nói về Chúa liên tiếp trong ba tháng. Ông giảng luận về Nước của Đức Chúa Trời và thuyết phục nhiều người tin Chúa. 9 Nhưng có một số người cứng lòng không tin, trờ mặt đả kích Đạo Chúa trước quần chúng. Phao-lô bỏ hội đường, đem các tín hữu về thảo luận riêng

tại trường học Ti-ra-nu. 10 Việc này được tiếp thàn Đì-anh vĩ đại cũng bị khinh bỉ, và uy danh tục suốt hai năm, Phúc Âm được phổ biến rộng nữ thần mà Tiêu Á và cả thế giới tôn thờ sẽ rãi đến nỗi dân chúng Tiêu Á, cả Do Thái và tiêu tan!" 28 Nghe xong, đám thợ bạc nỗi giận, Hy Lạp đều nghe Đạo Chúa. 11 Đức Chúa Trời đồng thanh hô lớn: "Hoan hô nữ thần Đì-anh vĩ cho Phao-lô quyền năng làm nhiều phép lạ. 12 đại của người Ê-phê-sô!" 29 Chẳng mấy chốc, Người ta chỉ cần lấy khăn tay, khăn choàng của cả thành phố đều náo động. Dân chúng cùng ông đặt trên người bệnh thì bệnh liền hết, quỷ ùa đến rạp hát, bắt theo hai bạn đồng hành bị trục xuất. 13 Một nhóm người Do Thái đi từ của Phao-lô là Gai-út và A-ri-tạc, người Ma-nơi này đến nơi khác để trừ quỷ. Họ đi khắp xê-doan. 30 Phao-lô định ra tiếp xúc với đám nơi thử dùng Danh Chúa Giê-xu để chữa những động, nhưng các tín hữu can ngăn. 31 Một vài người bị quỷ ám: "Nhân danh Chúa Giê-xu mà viên chức thành phố là bạn của Phao-lô, cũng Phao-lô truyền giảng, ta trục xuất các ngươi!" sai người đến khuyên ông đừng mạo hiểm vào 14 Bảy con trai của thầy trưởng tế Sê-va cũng nhà hát. 32 Bên trong, đám đông la ó, người la làm như vậy. 15 Nhưng quỷ trả lời: "Ta biết thế này, người la thế khác. Tất cả đều hỗn loạn. Chúa Giê-xu và biết Phao-lô, còn các anh là ai?" Phản động chẳng hiểu vì sao mình đến đó. 33 16 Người bị quỷ ám nhảy bổ vào đánh họ ngã Người Do Thái đầy A-léc-xan-đơ tới trước và rập, khiến họ phải vất quần áo chạy trốn, mình bảo ông phát biếu. Ông lấy tay ra hiệu định lên đầy thương tích. 17 Việc này đồn ra khắp thành tiếng thanh minh. 34 Nhưng khi dân chúng Ê-phê-sô, người Do Thái và Hy Lạp đều khiếp thấy ông là người Do Thái liền đồng thanh gào sợ. Danh Chúa Giê-xu càng được tôn kính. 18 thét suốt hai giờ: "Hoan hô nữ thần Đì-anh vĩ NHIỀU tín hữu đến xưng tội, khai ra những việc đại của người Ê-phê-sô! Hoan hô nữ thần Đì-xấu họ đã làm. 19 Có những thầy phù thủy đem anh vĩ đại của người Ê-phê-sô!" 35 Cuối cùng sách tà thuật gom lại đốt trước công chúng. Số viên thị trưởng yêu cầu mọi người yên lặng sách trị giá độ 50.000 miếng bạc. 20 Đạo Chúa rồi lựa lời khuyên can: "Thưa cư dân Ê-phê- ngày càng phát triển mạnh mẽ. 21 Sau thời sô, mọi người đều biết Ê-phê-sô là trung tâm gian ấy, Phao-lô có ý định đi thăm xứ Ma-xê-thờ phượng nữ thần Đì-anh vĩ đại. Tượng của đoàn và xứ A-chai trước khi về Giê-ru-sa-lem. nữ thần đã từ trời rơi xuống giữa chúng ta. Ông nói: "Sau đó tôi còn phải đến thủ đô La 36 Không ai chối cãi được điều ấy nên quý vị Mã nữa." 22 Phao-lô sai hai phụ tá là Ti-mô- phái bình tĩnh, đừng liều lĩnh. 37 Vì những thê và Ê-rát sang Ma-xê-doan trước, trong khi người quý vị bắt giải đến đây không trộm cắp ông còn ở lại Tiêu Á. 23 Lúc ấy tại Ê-phê-sô có vật thánh đèn thờ, cũng không xúc phạm nữ cuộc náo loạn lớn, nhằm chống lại công cuộc thần chúng ta. 38 Vậy nếu Đê-mê-tri và các truyền bá Phúc Âm. 24 Một người thợ bạc tên đoàn thợ bạc muốn kiện cáo ai, đã có tòa án Đê-mê-tri làm đèn thờ thần Đì-anh, đem lại và các phán quan xét xử. Cứ để họ đưa nhau thịnh vượng chung cho cả giới thủ công. 25 ra tòa. 39 Còn nếu quý vị muốn khiếu nại điều Một hôm, Đê-mê-tri triệu tập các đoàn thợ gì, sẽ có hội đồng hợp pháp giải quyết. 40 Vì bạc và hô hào: "Các bạn đã biết nhờ nghè này không khéo chúng ta có thể bị chính quyền La mà chúng ta phát tài. 26 Tuy nhiên, tên Phao- Mã hạch tội về vụ rối loạn hôm nay, mà không lô đã quyền rũ bao nhiêu người tại Ê-phê-sô có lý do nào để bào chữa cả!" 41 Nói xong, ông và cả Tiêu Á. Ông ấy dám bảo các thần do tay cho giải tán đám đông.

người làm ra đều là giả tạo! Các bạn đã thấy tận mắt, nghe tận tai rồi. 27 Như thế, nghè nghiệp chúng ta đã bị bêu xấu, mà đèn thờ của nǚ

20 Khi cuộc náo loạn đã lắng dịu, Phao-lô triệu tập các tín hữu và khích lệ họ. Rồi ông ngỏ lời từ biệt, lên đường đi Ma-xê-doan.

2 Ông đi khắp xứ Ma-xê-đoan khích lệ anh mắt, chịu bao thử thách gian khổ do người Do em tín hữu rồi đến Hy Lạp. **3** Ở Hy Lạp được Thái âm mưu hãm hại. **20** Tôi chẳng bao giờ ba tháng, Phao-lô sửa soạn đáp tàu về Sy-ri, từ chối truyền dạy anh em những điều hứu nhưng được tin người Do Thái định mưu sát Ích. Tôi đã huấn luyện anh em noi công cộng ông, nên ông quyết định đi đường bộ, quay lại cũng như tại các tư gia. **21** Tôi kêu gọi cả người Ma-xê-đoan. **4** Cùng đi chuyến này có Sô-ba- Do Thái lẩn người Hy Lạp ăn năn quay về Đức tê, con By-ru, người Bê-rê, A-ri-tac và Sê-cun- Chúa Trời và tin cậy Chúa chúng ta là Chúa đúc, người Tê-sa-lô-ni-ca, Gai-út người Đẹt- Giê-xu. **22** Giờ đây, do Chúa Thánh Linh thúc bơ, Ti-mô-thê, Ty-chi-cơ, và Trô-phim người đầy, tôi về Giê-ru-sa-lem. Tôi không biết việc gì Tiêu Á. **5** Những người đó đi trước, đợi chúng sẽ xảy đến, **23** ngoại trừ Chúa Thánh Linh đã tôi tại Trô-ách. **6** Sau lễ Vượt Qua, chúng tôi báo trước sự lao tù và hoạn nạn đón chờ tôi từ xuống tàu tại Phi-líp, xứ Ma-xê-đoan và năm thành này qua thành khác. **24** Nhưng tôi chẳng ngày sau đến Trô-ách, chúng tôi ở lại đây bảy ngã lòng, cũng không tiếc mạng sống mình, chỉ ngày. **7** Vào ngày thứ nhất trong tuần, các tín mong dang trọn cuộc đời cho Chúa và chu toàn hữu họp nhau dự Tiệc Thánh và nghe Phao-lô nhiệm vụ Chúa Giê-xu ủy thác, là công bố Phúc giảng dạy. Ông giảng cho anh chị em đến nửa Âm về ân sủng của Đức Chúa Trời. **25** Bây giờ đêm, vì ngày hôm sau ông phải lên đường. **8** tôi biết chắc anh em—những người đã nghe Phòng họp ở trên lầu cao, có thắp nhiều đèn. **9** tôi truyền giảng Nước Trời—không ai còn thấy Khi Phao-lô đang giảng dạy, có một thanh niên mặt tôi nữa. **26** Hôm nay tôi tuyên bố rằng tôi tên O-tích ngồi ngủ gục trên cửa sổ. Anh ngủ đã làm hết bốn phận, nên nếu trong anh em có say quá, bất chợt ngã nhào từ tầng lầu thứ ba ai bị hư vong, tôi không còn chịu trách nhiệm xuống đất. Người ta đỡ dậy, thấy anh đã chết. nữa. **27** Tôi không hề thoái thác nhiệm vụ công **10** Phao-lô xuống lầu, ôm xác anh và nói mọi bổ mệnh lệnh của Chúa cho anh em. **28** Anh người: “Đừng hốt hoảng, O-tích vẫn còn sống!” em phải giữ mình và giữ dân của Đức Chúa **11** Rồi ông lên lầu, dự Tiệc Thánh với anh chị Trời. Chăn bầy chiên của Đức Chúa Trời—là Hội em, và tiếp tục giảng dạy cho đến rạng sáng Thánh mà Chúa đã mua bằng máu Ngài—chính mới lên đường. **12** Quả nhiên O-tích sống lại và Chúa Thánh Linh đã lập anh em làm người được đưa về nhà. Mọi người đều được an ủi. chăm sóc. **29** Vì tôi biết sau khi tôi đi, sẽ có **13** Phao-lô muốn đi đường bộ qua A-sốt, nên phần tử giả mạo trà trộn phá hoại anh em như xếp đặt cho chúng tôi đi tàu qua đó trước, rồi lang sói độc ác chẳng tiếc gì bầy chiên. **30** Ngay chờ đón ông. **14** Gặp nhau tại A-sốt, chúng tôi trong anh em cũng sẽ có người xuyên tạc chân rước ông xuống tàu đi Mi-ty-len. **15** Hôm sau lý để lôi cuốn tín hữu. **31** Vậy anh em phải đè tàu chạy ngang đảo Chi-ô, ngày kế qua Sa-mô, cao cảnh giác, đừng quên tôi đã đồ nhiều nước đi một ngày nữa đến Mi-lê. **16** Phao-lô quyết mắt khuyên bảo mọi người, ngày cũng như định không ghé Ê-phê-sô để khỏi mất nhiều đêm, ròng rã suốt ba năm. **32** Bây giờ, tôi giao thì giờ tại Tiêu Á, vì ông gấp về Giê-ru-sa-lem thác anh em cho Đức Chúa Trời và Đạo ân sủng cho kịp lẽ Ngũ Tuần. **17** Nhưng khi chúng tôi của Ngài, vì Chúa có quyền gây dựng và ban cơ đến Mi-lê, Phao-lô nhắn tin sang Ê-phê-sô mời nghiệp cho anh em chung với tất cả con cái các trưởng lão của Hội Thánh đến gặp ông. **18** thánh thiện của Ngài. **33** Tôi không tham muốn Khi họ đến, ông nói: “Thưa anh em, từ ngày tôi bạc, vàng hay áo xống của ai. **34** Chính anh em đặt chân lên Tiêu Á đến nay, anh em biết tôi biết hai bàn tay này đã cung cấp tất cả nhu cầu đã sống với anh em như thế nào. **19** Tôi phục cho tôi và những người cộng sự với tôi. **35** Tôi vụ Chúa cách khiêm nhường, đồ nhiều nước đã chứng tỏ cho anh em biết phải làm lụng khó

nhọc để giúp đỡ người nghèo khổ, và phải ghi nhớ lời Chúa Giê-xu: ‘Người cho có phước hơn người nhận.’” 36 Nói xong, Phao-lô quỳ xuống nhà Ma-na-sôn, người đảo Síp, là một trong cầu nguyện với họ. 37 Mọi người đều khóc lóc, các tín hữu đầu tiên. 17 Chúng tôi đến Giê-ru-ôm Phao-lô hôn từ biệt. 38 Họ buồn bã nhất là sa-lem, và được anh em đón tiếp nồng hậu. 18 khi nghe ông nói họ sẽ chẳng bao giờ gặp mặt

21 Sau khi từ giã các trưởng lão Ê-phê-sô, chúng tôi rời bến đi thẳng qua đảo Cốt, ngày sau đến cảng Rô-đơ, rồi đến Ba-ta-ra. 2 Chúng tôi chuyển sang tàu khác đi Phê-ni-xi. 3 Khi thấy đảo Síp xuất hiện, tàu tránh qua bên phải chạy về hướng Sy-ri và cập bến Ty-ro, dỡ hàng tại đó. 4 Chúng tôi lên bờ tìm gặp anh em tín hữu địa phương, và ở lại với họ bảy ngày. Được Chúa Thánh Linh báo trước, anh em khuyên Phao-lô không nên lên Giê-ru-salem. 5 Cuối bảy ngày, chúng tôi sửa soạn tiếp tục cuộc hải trình. Tất cả các tín hữu cùng vợ con tiến chân chúng tôi ra khỏi thành phố. Chúng tôi quay trên bãi biển cầu nguyện, 6 rồi từ biệt nhau. Chúng tôi xuống tàu, còn họ trở về nhà. 7 Rời Ty-ro, chúng tôi đến Tô-lê-mai, chào thăm anh em và ở lại một ngày. 8 Hôm sau, chúng tôi tiếp tục lên đường. Về đến Sê-sa-rê, chúng tôi trợ tại nhà Phi-líp, một trong bảy vị chấp sự đang truyền giảng Đạo Chúa. 9 Ông có bốn con gái đồng trinh được ân tứ nói tiên tri. 10 Vài ngày sau, có một người tên A-gabút, một tiên tri từ Giu-dê xuống, 11 đến thăm chúng tôi. Ông lấy dây lưng của Phao-lô tự trói tay chân mà nói: “Chúa Thánh Linh công bố: ‘Người Do Thái tại Giê-ru-sa-lem sẽ bắt trói người chủ dây lưng này và đem nộp vào tay dân ngoại.’” 12 Nghe xong, chúng tôi cùng các tín hữu địa phương năn nỉ Phao-lô đừng lên thành Giê-ru-salem. 13 Nhưng Phao-lô trả lời: “Sao anh em khóc lóc cho đau lòng tôi? Chẳng những tôi sẵn sàng chịu trói, mà còn vui lòng chịu chết vì Danh Chúa Giê-xu tại Giê-ru-sa-lem!” 14 Ông nhất định không nghe, nên chúng tôi đành nín lặng, chỉ nói: “Xin ý Chúa được thực hiện.” 15 Sau đó, chúng tôi sửa soạn hành

trang lên đường về Giê-ru-sa-lem. 16 Vài tín hữu tại Sê-sa-rê cùng đi, đưa chúng tôi vào tro

về Đền Thờ như thác lũ. Họ bắt Phao-lô, kéo ra về Giê-ru-sa-lem trừng trị. 6 Vào khoảng giữa khói Đền Thờ, ngay lập tức các cửa Đền Thờ trưa, tôi đang đi trên đường đến gần Đa-mách, đóng lại. 7 Họ đang tìm cách giết Phao-lô, thì thình lình có luồng sáng từ trời chiếu xuống viên chỉ huy trung đoàn La Mã vừa nhận được chung quanh tôi. 8 Tôi ngã nhào xuống đất, và tin cả thành Giê-ru-sa-lem nỗi loạn. 9 Ông lập nghe có tiếng gọi bên tai: ‘Sau-lo! Sau-lo! Sao tức ra lệnh cho các lính và quan chỉ huy xông con bức hại Ta?’ 10 Tôi hỏi: ‘Lạy Chúa, Ngài là vào giữa đám đông. Nhìn thấy viên chỉ huy và ai?’ Tiếng ấy đáp: ‘Ta là Giê-xu người Na-xa-rét, quân đội đến, dân chúng mới ngưng đánh đập là người con đang bức hại.’ 11 Những người bạn Phao-lô. 12 Tướng chỉ huy ra lệnh bắt Phao-lô đường của tôi cũng thấy luồng sáng, nhưng trói lại bằng hai dây xích, rồi hỏi dân chúng: không nghe tiếng nói với tôi. 13 Tôi hỏi: ‘Thưa “Đương sự là ai? Tôi trạng thế nào?” 14 Trong Chúa, con phải làm gì?’ Chúa phán với tôi: ‘Hãy đám đông, người la thế này, người gào thế đứng dậy và đi vào thành Đa-mách, tại đó con khác. Thấy quá lộn xộn ào không thể tra hỏi sẽ được bảo cho biết mọi điều con sẽ phải làm.’ gì được, ông cho giải Phao-lô vào đồn. 15 Khi 16 Nhưng mắt tôi bị mù vì ánh sáng quá rực rỡ, lên bậc thềm, quân lính phải khiêng Phao-lô vì nên các bạn đường cầm tay tôi dẫn đến thành dân chúng quá hung bạo. 17 Họ kéo theo sau Đa-mách. 18 A-na-nia, một người mộ đạo, luôn gào thét: ‘Giết nó đi!’ 19 Lúc sắp được đưa vào luôn vâng giữ luật pháp Môise và được mọi đồn, Phao-lô hỏi viên chỉ huy: ‘Tôi được phép người Do Thái tại Đa-mách khen ngợi. 20 Ông thưa chuyện với Ngài không?’ Viên chỉ huy ấy đến bên cạnh và nói với tôi: ‘Anh Sau-lo, hãy ngạc nhiên: ‘Anh biết tiếng Hy Lạp sao? 21 Anh sáng mắt lại.’ Ngay lúc ấy, tôi nhìn thấy A-na-không phải là tên Ai Cập trước đây ít lâu đã nổi nia. 22 Ông ấy nói với tôi: ‘Đức Chúa Trời của loạn kéo 4.000 quân vào hoang mạc sao?’ 23 Tôi tiên chúng ta đã lựa chọn anh để bày tỏ ý Phao-lô đáp: ‘Tôi là người Do Thái, công dân định của Ngài, cho anh thấy Đáng Công Chính Tật-sơ, xứ Si-li-si, một thành phố nổi danh. Xin và nghe lời Ngài phán dạy. 24 Vì anh là nhân cho tôi nói chuyện với dân chúng.’ 25 Được chứng của Ngài, có nhiệm vụ công bố cho mọi chấp thuận, Phao-lô đứng lên bậc thềm, lấy tay người biết những điều anh đã thấy và nghe. 26 ra hiệu cho dân chúng yên lặng, rồi dùng tiếng Anh còn chần chờ gì nữa? Hãy đứng dậy chịu Hê-bo-rơ nói chuyện với họ.

22 “Thưa quý vị trưởng thượng và quý anh em, xin nghe tôi thanh minh đôi lời.” 2 Khi nghe Phao-lô nói tiếng Hê-bo-rơ, dân chúng càng yên lặng hơn. 3 Phao-lô tiếp: “Tôi là người Do Thái, sinh tại Tật-sơ, xứ Si-li-si, nhưng được nuôi dưỡng trong thành phố này, và học hỏi dưới chân luật sư Ga-ma-li-ên, nghiêm khắc thi hành luật pháp của tổ tiên. Tôi đầy nhiệt tâm với Đức Chúa Trời, cũng như quý vị ngày nay. 4 Tôi đã từng bức hại Đạo này, không ngàn ngại bắt trói, giam cầm, và giết hại tín hữu nam nữ. 5 Điều này có thầy thượng tế và cả hội đồng các trưởng lão làm chứng. Tôi cầm thư của họ gửi cho các nhà lãnh đạo Đa-mách cho phép tôi đến đó để bắt trói các tín hữu Đạo này, giải

báp-têm. Hãy kêu cầu Danh Chúa để tội anh được rửa sạch.’ 17 Sau khi trở về Giê-ru-sa-lem, một hôm đang cầu nguyện trong Đền Thờ, thì tôi xuất thần. 18 Tôi thấy khải tượng trong đó Chúa Giê-xu phán với tôi: ‘Nhanh lên! Hãy ra khỏi Giê-ru-sa-lem lập tức, vì dân thành này sẽ không chấp nhận lời con làm chứng về Ta!’ 19 Tôi thưa: ‘Lạy Chúa, chính họ biết con đã tống giam và đánh đập những người tin Chúa trong khắp các hội đường. 20 Khi Ê-tiên, nhân chứng của Chúa bị giết, con cũng đứng bên cạnh ủng hộ vụ mưu sát và coi giữ áo xống của những kẻ giết người.’ 21 Chúa phán: ‘Con phải lên đường! Vì Ta sẽ sai con đến các dân ngoại ở nơi xa!” 22 Nghe Phao-lô nói đến đây, dân chúng nỗi lên gào thét: ‘Giết nó đi! Nó không đáng sống

nữa!” 23 Họ reo hò, vắt áo choàng, hất tung sê nỗi lên chống nhau, và Hội Đồng chia làm bụi đất lên trời. 24 Viên chỉ huy trưởng ra lệnh hai phe. 8 Vì phái Sa-đu-sê chủ trương không đem Phao-lô vào đòn, đánh đòn để ông khai tội có sự sống lại, thiên sứ hay tà linh, còn phái ra. Viên chỉ huy muốn biết tại sao dân chúng Pha-ri-si nhìn nhận cả hai. 9 Hội Đồng tranh la hét. 25 Khi lính căng ông ra định đánh đòn, luận rất sôi nổi. Các thầy dạy luật phái Pha-ri-si Phao-lô hỏi viên quan đứng cạnh: “Pháp luật đứng dậy tuyên bố: “Chúng tôi nhận thấy ông có cho đánh đòn một công dân La Mã trước này chẳng có lỗi làm gì. Chúng ta đừng chống khi tòa án xét xử không?” 26 Viên quan nghe lại Đức Chúa Trời, vì biết đâu thần linh hoặc nói vậy, liền lên trình với chỉ huy trưởng: “Xin thiên sứ đã trực tiếp dạy ông?” 10 Khi thấy ông thận trọng, vì người này là công dân La cuộc xung đột càng trầm trọng, viên chỉ huy Mã!” 27 Viên chỉ huy trưởng đến hỏi Phao-lô: trưởng sợ Phao-lô bị giết, liền ra lệnh cho quân “Anh có phải thật là công dân La Mã không?” lính kéo ông ra khỏi đám đông, đem về đòn. 11 Phao-lô đáp: “Phải.” 28 Viên chỉ huy trưởng Đêm sau, Chúa đến bên Phao-lô khích lệ: “Hãy nói tiếp: “Tôi cũng vậy, và phải tốn nhiều tiền vững lòng, Phao-lô! Con đã làm chứng cho Ta ấy!” Phao-lô nói: “Còn tôi có quốc tịch ấy từ tại Giê-ru-sa-lem, con cũng sẽ rao giảng Tin kinh mới sinh ra!” 29 Quân lính đang chuẩn bị Mừng tại La Mã.” 12 Đến sáng, một số người Do tra khảo Phao-lô lập tức rút lui khi nghe ông là Thái tử sẽ tuyệt thực cho đến khi giết được công dân La Mã, còn viên chỉ huy trưởng thì lo Phao-lô. 13 Có trên bốn mươi người tham gia sợ vì ông đã ra lệnh bắt và đánh đòn ông. 30 kế hoạch đó. 14 Họ đến báo với các thầy trưởng Hôm sau, muốn biết chắc tại sao người Do Thái tế và các trưởng lão: “Chúng tôi đã tuyên thệ tố cáo Phao-lô, viên chỉ huy trưởng mở trói tuyệt thực cho đến khi giết được Phao-lô. 15 cho ông, đồng thời triệu tập các thầy trưởng tế Vật, bây giờ xin quý Ngài và Hội Đồng Quốc Gia và cả Hội Đồng Quốc Gia Do Thái, rồi giải Phao-lô yêu cầu chỉ huy trưởng giải ông ấy xuống đây lô đền trước họ.

23 Phao-lô nhin vào Hội Đồng Quốc Gia, và trình bày: “Thưa các ông, tôi đã sống trước mặt Đức Chúa Trời với lương tâm hoàn toàn trong sạch cho đến ngày nay.” 2 Thầy thượng tế A-na-nia ra lệnh cho các thủ hạ và vào miệng Phao-lô. 3 Phao-lô nói: “Đức Chúa Trời sẽ đánh ông, bức tường quét vôi kia! Ông ngồi xét xử tôi theo luật mà còn ra lệnh đánh tôi trái luật sao?” 4 Các người ấy quở Phao-lô: “Anh dám nặng lời với thầy thượng tế sao?” 5 Phao-lô đáp: “Thưa anh em, tôi không biết đó là thầy thượng tế! Vì Thánh Kinh chép: ‘Đừng xúc phạm các nhà lãnh đạo.’” 6 Nhận thấy thành viên Hội Đồng Quốc Gia gồm có phái Sa-đu-sê và phái Pha-ri-si, Phao-lô lớn tiếng xác nhận: “Thưa các ông, tôi thuộc phái Pha-ri-si, con của thầy Pha-ri-si. Sở dĩ tôi bị xét xử hôm nay vì tôi hy vọng sự sống lại của người chết!” 7 Vừa nghe câu ấy, phái Pha-ri-si và phái Sa-đu-

sàng để giết ông ấy trên đường đi.” 16 Nhưng người cháu gọi Phao-lô bằng cậu, biết được âm mưu đó, liền vào đồn báo cho Phao-lô biết. 17 Phao-lô gọi một viên quan La Mã yêu cầu: “Xin ngài đưa em này đến gặp chỉ huy trưởng! Em ấy có việc quan trọng cần báo.” 18 Viên chức liền dẫn cậu đến với chỉ huy trưởng và nói: “Tù nhân Phao-lô yêu cầu tôi đưa cậu này lên ông, để báo một tin khẩn.” 19 Chỉ huy trưởng nắm tay cậu dẫn riêng ra một nơi, hỏi: “Em cần báo việc gì?” 20 Cậu thưa: “Người Do Thái đã đồng mưu xin ông ngày mai giải Phao-lô ra Hội Đồng Quốc Gia, làm ra vẻ muốn tra vấn tì mỉ hơn. 21 Nhưng xin ngài đừng nghe họ, vì có trên bốn mươi người đang rình rập chờ phục kích Phao-lô. Họ đã thề nguyện tuyệt thực cho đến khi giết được Phao-lô. Bây giờ họ đã sẵn sàng, chỉ còn chờ ngài chấp thuận.” 22 Chỉ huy trưởng

cho thiếu niên ấy ra về, và căn dặn: “Đừng cho đói lời. 5 Chúng tôi nhận thấy tên này thật ai biết em đã mật báo cho tôi điều ấy!” 23 Rồi nguy hiểm, nó đi khắp nơi xúi giục người Do chi huy trưởng ra lệnh cho hai viên sĩ quan của Thái nỗi loạn chống chính quyền La Mã. Chính ông: “Hãy huy động 200 bộ binh, 70 kỵ binh, và nó đứng lên làm thủ lĩnh phái Na-xa-rét. 6 Nó 200 lính cầm giáo, sẵn sàng hành quân đến Sê-lê-nô, làm ô uế Đền Thờ, nên chúng tôi bắt giữ để xét sa-rê vào chín giờ đêm nay. 24 Cũng chuẩn bị xử theo luật chúng tôi. 7 Nhưng Ly-si-a, vị chỉ ngựa cho Phao-lô cõi để giải ông ta lên Tông huy trưởng của quân đòn trù đến can thiệp, trấn Phê-lít cho an toàn.” 25 Rồi ông viết một bức thư dùng bạo lực cướp nó khỏi tay chúng tôi, 8 bức thư cho tổng trấn: 26 “Cơ-lốt Ly-si-a trân và bảo nguyên cáo đến hầu quý tòa. Bây giờ trọng kính gửi ngài Tổng trấn Phê-lít! 27 Người xin tổng trấn xét hỏi nó, sẽ thấy những điều này bị người Do Thái bắt giữ và sắp bị sát hại chúng tôi tố cáo đều đúng sự thật” 9 Người thì tôi đem quân đến giải thoát kịp, vì được Do Thái cũng phụ họa theo Tết-tu-lu. 10 Tông tin đương sự là công dân La Mã. 28 Tôi đã đưa trấn ra hiệu cho Phao-lô nói. Phao-lô liền tự đương sự ra trước Hội Đồng Quốc Gia Do Thái biện hộ: “Thưa tổng trấn. Được biết ngài từng để tra xét tội trạng. 29 Tôi nhận thấy đương ngồi ghê phán quan tại nước tôi lâu năm nên sự bị tố cáo về những điều liên quan đến giáo tôi vui mừng trình bày mọi việc. 11 Ngài cho luật Do Thái, chứ không phạm tội nào đáng điều tra thì biết ngay tôi vừa lên Giê-ru-sa-lem xử tử hoặc giam giữ cả. 30 Tôi vừa được tin không quá mười hai ngày nay để thờ phượng, người Do Thái âm mưu sát hại đương sự, liền 12 Những người kiện cáo tôi không hề thấy tôi cho giải lên ngài. Tôi cũng báo cho bên nguyên cãi vã với ai trong Đền Thờ, hoặc sách động cáo phải lên quý tòa mà thưa kiện.” 31 Binh sĩ quần chúng nỗi loạn giữa các hội đường hay tuân lệnh, đang đêm giải Phao-lô đến An-ti-ba- ngoài đường phố. 13 Những người này không tri. 32 Trời vừa sáng, bộ binh quay về đòn, kỵ đưa ra được tang chứng nào về những điều binh tiếp tục đưa Phao-lô xuống Sê-sa-rê. 33 họ tố cáo tôi. 14 Tôi chỉ nhìn nhận một điều: Đến nơi, họ trình bức thư lên tổng trấn và giao tôi thờ phượng Đức Chúa Trời của tổ tiên dân nộp Phao-lô. 34 Đọc thư xong, tổng trấn hỏi tộc tôi, theo Đạo mà họ gọi là bè phái. Tôi tin Phao-lô về quê quán của ông. Phao-lô đáp: “Si-tất cả những điều ghi chép trong luật Do Thái li-si.” 35 Tổng trấn bảo: “Ta sẽ xét xử nội vụ khi và mọi điều các tiên tri viết. 15 Tôi cũng tin các nguyên cáo đến đây.” Rồi truyền lệnh giam như những người này rằng Đức Chúa Trời sẽ Phao-lô trong hành dinh Hê-rốt.

24 Năm ngày sau, thầy thượng tế A-na-nia cùng các nhà lãnh đạo Do Thái và luật sư Tết-tu-lu đến tố cáo Phao-lô trước tòa tổng trấn. 2 Khi Phao-lô được gọi lên, Tết-tu-lu bắt đầu trình bày cáo trạng trước tổng trấn: “Thưa ngài tổng trấn, nhờ tài lãnh đạo sáng suốt của ngài, nên nhiều công cuộc cải cách tốt đẹp đã được thực hiện và dân tộc chúng tôi được hưởng thái bình an lạc lâu dài. 3 Thưa ngài tổng trấn, chúng tôi ở nơi nào cũng hưởng ân đức của ngài đủ mọi phương diện. 4 Nhưng chẳng dám dài dòng làm phiền bà ngài, chỉ xin ngài rộng lượng lắng nghe chúng tôi tóm lược

Tôi thờ phượng Đức Chúa Trời của tổ tiên dân tộc tôi, theo Đạo mà họ gọi là bè phái. Tôi tin Phao-lô về quê quán của ông. Phao-lô đáp: “Si-tất cả những điều ghi chép trong luật Do Thái li-si.” 35 Tổng trấn bảo: “Ta sẽ xét xử nội vụ khi và mọi điều các tiên tri viết. 15 Tôi cũng tin các nguyên cáo đến đây.” Rồi truyền lệnh giam như những người này rằng Đức Chúa Trời sẽ khiến người công chính và người gian ác sống lại. 16 Do đó tôi luôn luôn cố gắng giữ lương tâm cho trong sạch trước mặt Đức Chúa Trời và loài người. 17 Sau nhiều năm xa vắng, tôi trở về Giê-ru-sa-lem, mang theo tặng phẩm để cứu tế anh chị em và dâng lễ vật lên Đức Chúa Trời. 18 Họ gấp tôi đang làm lễ thanh tẩy trong Đền Thờ, chứ tôi chẳng tập họp đám đông hay làm náo loạn gì cả. 19 Mấy người Do Thái đến từ Tiêu Á có mặt ở đó đáng lẽ phải ở đây nếu muốn tố cáo tôi trước tòa. 20 Xin ngài hỏi các vị lãnh đạo ngồi đây, Hội Đồng Quốc Gia đã tìm thấy tôi có lỗi làm gì không? 21 Tôi chỉ nói: ‘Vì sự sống lại của người chết mà hôm nay tôi bị

Hội Đồng xét xử.” 22 Phê-lít đã biết rõ về Đạo làm điều gì đáng chết, tôi xin sẵn sàng đền tội. Chúa, nên quyết định hoãn phiên tòa: “Khi nào Trái lại, nếu những lời họ tố cáo đều vô căn Chỉ Huy trưởng Ly-si-a đến đây, ta sẽ phân xử cứ thì không ai được giao nộp tôi cho họ. Tôi nội vụ.” 23 Tống trán ra lệnh cho một viên sĩ xin khiếu nại lên Sê-sa!” 12 Sau khi thảo luận quan giam giữ Phao-lô, nhưng cho dễ dãi phần với các cố vấn, Phê-tu tuyên bố: “Đương sự đã nào, không cấm đoán người thân đến viếng khiếu nại lên Sê-a nên sẽ được hầu tòa của Sê-thăm, giúp đỡ. 24 Vài ngày sau, Phê-lít trở lại sa.” 13 Mấy ngày sau, Vua Ac-ríp-ba và em gái cùng với vợ là Đa-ru-si, người Do Thái. Ông sai là Bê-rê-nít đến Sê-sa-rê thăm Phê-tu. 14 Vì họ mời Phao-lô đến để trình bày về đức tin trong ở lại lâu ngày nên Phê-tu đem vụ Phao-lô tâu Chúa Cứu Thế Giê-xu. 25 Khi Phao-lô giải luận với vua: “Có một tù nhân Phê-lít để lại đây. 15 về nếp sống công chính, tự chủ, và cuộc xét xử Khi tôi lên Giê-ru-sa-lem, các thày trưởng tế và tương lai của Chúa. Phê-lít run sợ gạt đi: “Bây các nhà lãnh đạo Do Thái đến tố cáo và xin tôi giờ anh về đi, khi nào có dịp ta sẽ gọi lại!” 26 kết án người này. 16 Tôi trả lời: ‘Theo pháp luật Phê-lít cũng mong Phao-lô đút lót cho mình La Mã, không thể kết tội khi bị cáo chưa được nên thường đòi Phao-lô đến nói chuyện. 27 xét xử, chưa đối chất với nguyên cáo để có cơ Hai năm sau, Bốt-xi Phê-tu được bổ nhiệm đến hội bào chữa.’ 17 Khi các nguyên cáo đến đây, thay Phê-lít. Vì muốn được lòng người Do Thái, tôi liền cho xử vụ này vào ngày hôm sau. 18 nên Phê-lít cứ tiếp tục giam giữ Phao-lô.

25 Vừa nhậm chức được ba ngày, Phê-tu từ Sê-sa-rê lên Giê-ru-sa-lem. 2 Các thày trưởng tế và các nhà lãnh đạo Do Thái lại đến tố cáo Phao-lô, 3 họ nài nỉ tống trán cho giải Phao-lô về Giê-ru-sa-lem, vì họ âm mưu giết ông dọc đường. 4 Nhưng Phê-tu từ khước: “Phao-lô đang bị giam tại Sê-sa-rê và ta cũng sắp trả về đó. 5 Ai đủ tư cách đại diện bên nguyên cáo nên theo ta xuống đó. Nếu đương sự có tội gì, cứ đem ra tố cáo!” 6 Phê-tu ở Giê-ru-sa-lem độ mười ngày rồi trở về Sê-sa-rê. Hôm sau, tống trán ra ngồi nghê chánh án và truyền lệnh giải Phao-lô ra tòa. 7 Phao-lô vừa bước vào, các cấp lãnh đạo Do Thái đến vây quanh, tranh nhau tố cáo ông nhiều tội nặng nề nhưng không nêu được bằng chứng. 8 Phao-lô trả lời: “Tôi chẳng có tội gì đối với luật pháp Do Thái, hoặc xúc phạm Đền Thờ, hoặc chống chính quyền La Mã.” 9 Nhưng Phê-tu muốn làm vừa lòng người Do Thái nên hỏi Phao-lô: “Anh muốn về Giê-ru-sa-lem cho ta xét xử tại đó không?” 10 Phao-lô đáp: “Không! Đây là tòa án công phán của La Mã, tôi xin được xét xử tại đây. Như ngài đã biết, tôi chẳng có lỗi gì với người Do Thái cả. 11 Nếu tôi có tội hoặc

Bên nguyên đứng lên tố cáo nhưng chẳng buộc tội gì như tôi tưởng, 19 chỉ nói những điều lăng nhăng về tôn giáo của họ, và về một người tên Giê-xu đã chết nhưng Phao-lô quả quyết vẫn còn sống. 20 Đang phân vân không biết quyết định thế nào, tôi hỏi Phao-lô có muốn về Giê-ru-sa-lem hầu tòa không. 21 Nhưng Phao-lô khiếu nại lên tòa án Sê-sa, nên tôi ra lệnh giam giữ đương sự cho đến ngày giải lên Sê-sa.” 22 Ac-ríp-ba nói: “Ta cũng muốn nghe người ấy!” Phê-tu thưa: “Ngày mai vua sẽ nghe.” 23 Hôm sau Ac-ríp-ba và Bê-rê-nít đến tòa án. Nghi lễ thật long trọng, có các quan chỉ huy quân đội và các cấp lãnh đạo thành phố tháp tùng. Phê-tu ra lệnh giải Phao-lô vào, 24 rồi tuyên bố: “Thưa Vua Ac-ríp-ba, thưa quý vị. Người này đã bị người Do Thái tại Giê-ru-sa-lem và Sê-sa-rê đòi mạng. 25 Nhưng tôi xét thấy đương sự chẳng phạm tội gì đáng chết cả. Vì đương sự khiếu nại lên Sê-sa nên tôi đã chấp thuận giải về La Mã. 26 Nhưng tôi viết gì để trình lên vua? Tôi chưa biết đích xác tội trạng đương sự nên đem ông ấy đến trước mặt quý vị, đặc biệt là trước mặt Vua Ac-ríp-ba để sau khi điều tra xong, tôi có dữ liệu để viết tờ trình. 27 Vì thiết

nghĩ, giải nộp phạm nhân mà không nêu tội trạng thì thật phi lý!"

26 Vua Ac-ríp-ba nói với Phao-lô: "Nhà ngươi được phép tự biện hộ." Đưa cánh tay lên cao, Phao-lô nói: **2** "Tâu Vua Ac-ríp-ba, hôm nay tôi lấy làm hân hạnh được minh oan trước mặt vua và trả lời những điều người Do Thái tố cáo. **3** Tôi vui mừng nhất là vì biết vua thông thạo pháp luật và phong tục của người Do Thái. Vậy kính xin vua kiên nhẫn nghe tôi trình bày. **4** Người Do Thái đều biết nếp sống tôi từ thuở nhỏ, lúc tôi còn ở quê hương và thời gian ở Giê-ru-sa-lem. **5** Họ không thể chối cãi vì đã biết rõ từ đâu tôi theo phái Pha-ri-si là phái nghiêm khắc nhất trong tôn giáo chúng tôi. **6** Hiện nay tôi phải ra tòa chỉ vì hy vọng Đức Chúa Trời sẽ thực hiện lời hứa với tôi tiên. **7** Cũng vì hy vọng như tôi mà mười hai đại tộc Ít-ra-ên ngày đêm hăng hái phục vụ Đức Chúa Trời. Chính vì hy vọng đó mà tôi bị người Do Thái tố cáo. **8** Tin người chết sống lại phải chẳng là một trọng tội? Tại sao các ngài lại không thể tin rằng Đức Chúa Trời có quyền cho người chết sống lại? **9** Chính tôi đã từng nghĩ phải chôn lại Danh Chúa Giê-xu, người Na-xa-rét bằng mọi cách. **10** Tôi đã thực hiện điều đó tại Giê-rus-a-lem. Tôi được các thầy trưởng tế ủy quyền bắt giam nhiều tín hữu, và khi họ bị sát hại, tôi đã nhiệt liệt tán thành. **11** Biết bao lần tôi đã hành hạ, đánh đập họ trong các hội đường, buộc họ phải nói xúc phạm đến Chúa Giê-xu. Tôi căm ghét họ đến độ đuổi theo họ tới các thành phố nước ngoài để bức hại. **12** Vì mục đích ấy tôi lên Đa-mách, được các thầy trưởng tế cho toàn quyền hành động. **13** Tâu vua, dọc đường, vào lúc giữa trưa, tôi thấy một luồng sáng từ trời chói rực hơn mặt trời, chiếu xuống chung quanh tôi và các bạn đường. **14** Chúng tôi đều ngã xuống đất. Tôi nghe có ai gọi tôi bằng tiếng Hê-bơ-rơ: 'Sau-lơ, Sau-lơ, sao con bức hại Ta? Đá vào mũi nhọn chỉ đau nhức cho con thôi!' **15** Tôi thưa: 'Lạy Chúa, Ngài là ai?' Chúa đáp: 'Ta là Giê-xu mà con đang bức hại.' **16**

Nhưng con hãy đứng dậy! Ta đến hiện ra gặp con để chọn con làm đầy tớ và chứng nhân cho Ta. Con sẽ thuật cho mọi người kinh nghiệm hôm nay và những điều Ta sẽ tiết lộ cho con. **17** Ta sẽ bảo vệ con thoát khỏi tay chính dân mình và các dân ngoại. Phải, Ta sai con đến các dân ngoại **18** để mở mắt họ, dùi dắt họ từ tối tăm qua sáng lâng, từ quyền lực Sa-tan quay về Đức Chúa Trời. Nhờ niềm tin nơi Ta, họ sẽ được tha tội và hưởng cơ nghiệp với các thánh đò.' **19** Tâu Vua Ac-ríp-ba, vì thế tôi vâng phục khai tượng từ trời. **20** Tôi truyền giảng tại Đa-mách, Giê-ru-sa-lem và cả xứ Giu-dê và khắp các dân ngoại, kêu gọi mọi người phải ăn năn tội lỗi mình quay về Đức Chúa Trời và sống xứng đáng để chứng tỏ lòng ăn năn. **21** Vì thế, người Do Thái đã bắt tôi trong Đền Thờ và định giết tôi. **22** Nhưng nhờ ơn Đức Chúa Trời phù hộ, tôi còn sống đến ngày nay để làm chứng cho mọi người từ nhỏ đến lớn về những điều các tiên tri và Mô-i-se đã báo trước— **23** rằng Đáng Mết-si-a phải chịu chết, nhưng Ngài sẽ là người sống lại đầu tiên, để đem ánh sáng của Đức Chúa Trời cho người Do Thái và tất cả dân ngoại! " **24** Thình lình, Phê-tu la lớn: "Phao-lô, anh điên rồi. Anh học hỏi nhiều quá nên anh mất trí!" **25** Nhưng Phao-lô đáp: "Tôi không điên đâu, thưa Tổng trấn Phê-tu, tôi vừa nói những lời chân thật, sáng suốt. **26** Đức Vua Ac-ríp-ba biết rõ việc này nên tôi đánh bạo tâu trình. Tôi biết chắc không thể giấu Đức Vua một chi tiết nào vì biến cố ấy chẳng phải xảy ra trong bóng tối! **27** Tâu Vua Ac-ríp-ba, vua tin các vị tiên tri không? Tôi biết vua tin!" **28** Vua Ac-ríp-ba nói với Phao-lô: "Chỉ trong khoảnh khắc mà ngươi tưởng có thể thuyết phục ta trở thành Cơ Đốc nhân sao?" **29** Phao-lô đáp: "Dù trong khoảnh khắc hay lâu dài, tôi cầu Đức Chúa Trời cho vua và toàn thể quý vị nghe tôi nói hôm nay đều trở nên giống như tôi, chỉ trừ xiềng xích này thôi." **30** Rồi vua đứng dậy, cả tổng trấn, Bê-rê-nít, và các quan khách cũng đứng lên theo và ra đi. **31** Khi ra khỏi phòng, họ

bảo nhau: "Người này chẳng phạm điều gì đáng bắc, 15 đầy tàu ra khơi. Vì không thể đưa tàu bị từ hình hoặc bỏ tù cả." 32 Ac-ríp-ba bảo Phê-vào bờ, họ để mắc cho tàu trôi theo chiều gió. tu: "Nếu người này chưa khiếu nại lên Sê-sa thì 16 Tàu trôi ngang đảo nhỏ Cơ-lô-đa, chúng tôi có thể tha được."

27 Đến ngày án định, chúng tôi lên tàu qua

Ý-đại-lợi. Phao-lô và mấy tù nhân khác được giao cho Đội trưởng Giu-lơ, thuộc trung đoàn Âu-gút trông coi. 2 Chúng tôi xuống tàu của thành A-đa-mi; tàu này sắp chạy và nghé qua các hải cảng Tiêu Á. Có A-ri-tac người Ma-xê-doan, quê ở Tê-sa-lô-ni-ca cùng đi với chúng tôi. 3 Hôm sau, chúng tôi đến cảng Si-dôn. Giu-lơ đổi xử với Phao-lô rất tử tế, cho phép ông lên bờ thăm bạn hữu và được họ tiếp tế. 4 Chúng tôi tiếp tục cuộc hành trình. Vì gió ngược tàu phải vòng lên hướng bắc đảo Síp đi giữa đảo và đất liền. 5 Vượt qua hải phận Si-li-si và Bam-phi-ly, chúng tôi đến cảng My-ra thuộc xứ Ly-si. 6 Đội trưởng Giu-lơ tìm được một chiếc tàu từ A-léc-xan-ri-a đến, sắp đi Ý-đại-lợi, nên cho chúng tôi xuống tàu đó. 7 Tàu phải chạy chậm và vất vả nhiều mới tới ngang thành Cơ-nít. Vì gió quá mạnh, chúng tôi phải chạy dọc theo bờ đảo Cơ-rết, đối ngang Sanh-môn. 8 Men theo bờ cách chật vật, chúng tôi đến My-ra, gần thành La-sê. 9 Chúng tôi dừng tại My-ra khá lâu. Thời tiết càng thêm bất lợi cho cuộc vượt biển, vì tiết thu phân đã qua, nên Phao-lô nêu ý kiến với các viên quan trên tàu. 10 Ông nói: "Thưa các ông, tôi nhận thấy cuộc hải trình này rất nguy hiểm, không những chiếc tàu và hàng hóa bị thiệt hại mà cả sinh mạng chúng ta cũng lâm nguy!" 11 Nhưng Đội trưởng Giu-lơ không quan tâm, chỉ nghe lời thuyền trưởng và chủ tàu thôi. 12 Vì My-ra không thuận lợi cho tàu đậu mùa Đông, nên đa số đồng ý ra khơi và cố gắng đến Phê-nít tạm trú qua mùa Đông. Cảng này thuộc đảo Cơ-rết, nhìn ra hướng tây bắc và tây nam. 13 Gió nam bắt đầu thổi nhẹ, thủy thủ tướng gấp được ngày thuận gió, liền nhổ neo cho tàu chạy men theo bờ biển Cơ-rết. 14 Nhưng thời tiết thình lình thay đổi, bão thổi mạnh hướng đông

vào bờ, họ để mắc cho tàu trôi theo chiều gió. 15 Tàu trôi ngang đảo nhỏ Cơ-lô-đa, chúng tôi vào chỗ khuất gió. Chúng tôi phải chặt vật lắm mồi trực được chiếc thuyền cứu nạn kéo theo tàu. 17 Rồi, thủy thủ dùng dây thừng ràng đáy tàu lại cho chắc vì sợ tàu mắc cạn trên bãi cát nên họ hạ buồm xuống, rồi để mắc cho gió đưa tàu đi. 18 Qua ngày sau, cuồng phong càng thổi mạnh, họ bắt đầu ném hàng hóa xuống biển. 19 Đến ngày kế tiếp, họ tự tay vắt bỏ mọi dụng cụ hàng hải ra khỏi tàu. 20 Cuồng phong tiếp tục thổi, suốt nhiều ngày không nhìn thấy mặt trời, chúng tôi chẳng còn hy vọng thoát nạn. 21 Thấy mọi người nhịn ăn đã lâu, Phao-lô bước ra khích lệ: "Thưa anh em, nếu anh em nghe tôi, đừng rời khỏi Cơ-rết, chắc chúng ta đã tránh được những thiệt hại mất mát này. 22 Nay giờ anh em hãy can đảm lên! Không một ai trong chúng ta sẽ bị thiệt mạng, chỉ phải mất chiếc tàu này thôi. 23 Vì đêm qua, một thiên sứ của Đức Chúa Trời, là Đáng tôi thờ phượng và phục vụ, đến đứng bên cạnh, 24 bảo tôi: 'Phao-lô, đừng sợ! Vì con sẽ ra ứng hầu trước Sê-sa! Đức Chúa Trời cũng sẽ cứu mạng những bạn đồng hành với con.' 25 Vậy, anh em hãy can đảm! Tôi tin chắc Đức Chúa Trời sẽ thực hiện mọi điều Ngài hứa, 26 và chúng ta sẽ tấp vào một hòn đảo." 27 Đêm thứ mười bốn, chúng tôi bị gió bão dồn dập trong vùng biển A-đơ-ria. Khoảng nửa đêm, thủy thủ tướng đã đến gần bờ. 28 Họ thả dây dò, thấy sâu độ 37 mét. Ít lâu sau, chỉ còn 27 mét. 29 Sợ tàu đâm vào bờ đá, họ hạ bốn chiếc neo sau lái xuống biển rồi cầu trời cho mau sáng. 30 Nhưng các thủy thủ định bỗng trốn, lấy cớ đi thả neo đằng mũi tàu để hạ chiếc thuyền con xuống biển. 31 Phao-lô bảo viên đội trưởng và quân lính: "Các ông không thể thoát nạn nếu những người kia rời tàu." 32 Quân lính liền cắt đứt dây, chiếc thuyền con rời xuống biển. 33 Lúc trời gần sáng, Phao-lô khuyên mọi người: "Đã mười bốn ngày nay anh em không ăn gì cả. 34 Nay giờ nên ăn để lấy sức.

Dù một sợi tóc anh em cũng chẳng mất đâu!” chúng tôi xuồng một chiếc tàu khác trú tại đảo 35 Phao-lô lấy bánh tạ ơn Đức Chúa Trời trước suốt mùa Đông. Tàu từ đảo A-léc-xan-ri-a đến, mặt mọi người rồi bê ra ăn. 36 Được khích lệ, mũi tàu có chạm hai vị thần song sinh Cát-tơ mọi người đều ăn bánh. 37 Có tất cả 276 người và Pôn-lút. 12 Chúng tôi ghé lại Sy-ra-quy ba trong tàu. 38 Ăn xong, họ ném hết lương thực ngày. 13 Từ đó đi vòng lên Rê-ghi-um. Ngày xuồng biển cho nhẹ tàu. 39 Trời vừa sáng, họ sau, gió nam bắt đầu thổi, nên chạy thêm một thấy một cái vịnh có bãi cát, nhưng không biết ngày nữa chúng tôi đến Bu-tô-li. 14 Các anh thuộc hải phận nào. Bàn tính phương cách đưa chị em tín hữu tại đây mời chúng tôi ở lại một tàu vào bãi xong, 40 họ cất neo bở lại dưới biển, tuần lể. Sau đó chúng tôi đến La Mã. 15 Anh chị mở dây cột bánh lái rồi trương buồm mũi cho em tín hữu thủ đô La Mã nghe tin, liền ra công gió đưa tàu vào bờ. 41 Tàu trôi vào bãi cát bị trướng Áp-bi-u và Ba Quán đón tiếp. Nhìn thấy mắc cạn, mũi tàu cắm vào cát không xê dịch anh chị em, Phao-lô cảm tạ Đức Chúa Trời và được, còn đằng lái bị sóng đánh dữ dội vỡ tan tinh thần được phần khởi. 16 Đến La Mã, Phao-tanh. 42 Quân lính đê nghị giết hết tù nhân, lô được phép ở đâu tùy ý, chỉ có một người sợ có người bơi vào bờ trốn thoát. 43 Vì muốn lính canh giữ. 17 Ba ngày sau, Phao-lô mời các cứu Phao-lô, Đội trưởng Giu-lo bác bỏ đê nghị lanh tụ Do Thái đến họp. Ông giải thích: “Thưa ấy. Ông ra lệnh cho ai biết bơi cứ nhảy xuống các ông, tôi chẳng làm điều gì phản dân hại nước, bơi vào bờ trước. 44 Những người còn lại nước, hay trái với tục lệ tổ tiên, nhưng tôi bị bám vào tấm ván hoặc mảnh tàu. Thê là mọi bắt tại Giê-ru-sa-lem và giao nộp cho người La người đều vào bờ an toàn.

28 Thoát nạn xong, chúng tôi được biết đây là đảo Man-ta. 2 Thủ dân tiếp đãi chúng tôi rất niềm nở. Trời đang mưa gió lạnh lẽo, họ đốt lửa bên bờ biển và tiếp đón chúng tôi. 3 Phao-lô gom một bó củi bỏ vào lửa, một con rắn độc bị nóng bò ra, cắn tay ông. 4 Nhìn thấy rắn đeo nơi cánh tay Phao-lô, thủ dân bảo nhau: “Anh này đúng là kẻ sát nhân, dù khỏi chết chìm ngoài biển, lưỡi trời cũng không thoát được!” 5 Nhưng Phao-lô rầy con rắn vào lửa, và không hề hấn gì. 6 Thủ dân tưởng ông sẽ bị sưng phù hoặc ngã chết tức khắc, nhưng đợi lâu chẳng thấy gì, họ đổi ý cho rằng ông là thần thánh. 7 Cạnh bãi biển là khu đất của chúa đảo Búp-liêu. Ông tiếp đãi chúng tôi thật nồng hậu trong ba ngày. 8 Cha của Búp-liêu bị sốt và bệnh lỵ, đang nằm trên giường bệnh. Phao-lô vào thăm, cầu nguyện và đặt tay chữa lành cho ông. 9 Những người đau ốm trong đảo thấy thế liền kéo nhau đến và đều được chữa lành. 10 Do đó họ càng hậu đãi chúng tôi. Khi chúng tôi từ biệt ra đi, họ mang cho chúng tôi đủ mọi thức cần dùng. 11 Ba tháng sau khi đắm tàu,

Mã. 18 Người La Mã xét thấy tôi không phạm tội gì đáng bị tử hình, muốn trả tự do cho tôi. 19 Nhưng một số lãnh đạo Do Thái phản đối, nên tôi buộc lòng phải khiếu nại lên Sê-sa, chứ không phải tôi đến đây tố cáo dân tộc tôi. 20 Vì thế tôi mời các ông đến giáp mặt chuyện trò. Chính vì niềm hy vọng của dân tộc Ít-ra-ên mà tôi mang xiềng xích này.” 21 Họ đáp: “Chúng tôi chẳng nhận được thư từ xứ Giu-dee nói về anh, cũng chẳng có ai từ Giê-ru-sa-lem đến đây tố cáo anh cả. 22 Tuy nhiên chúng tôi mong được nghe anh trình bày những gì anh tin, vì chúng tôi biết Đạo này bị phản đối khắp nơi.” 23 Đúng kỳ hẹn, họ kéo đến đông hơn trước, họp tại nhà trọ của Phao-lô. Suốt ngày, Phao-lô giảng luận về Nước của Đức Chúa Trời, dùng năm sách Môise và các sách tiên tri trình bày về Chúa Giê-xu. 24 Một số thính giả được thuyết phục tin Chúa, nhưng số còn lại vẫn không tin. 25 Thấy họ bất đồng ý kiến với nhau và sửa soạn ra về, Phao-lô kết luận: “Quả đúng như lời Chúa Thánh Linh đã dùng tiên tri Y-sai phán dạy: 26 ‘Hãy đến nói với dân này: Các ngươi nghe điều Ta nói mà các ngươi không

hiểu. Các ngươi thấy điều Ta làm mà các ngươi không nhận biết. **27** Vì lòng dân này chai lì, đôi tai nghẽn ngâng, và đôi mắt khép kín— nên chúng không thể thấy, tai không thể nghe, lòng không thể hiểu, và chúng không thể quay về với Ta để được Ta chữa lành cho.’ **28** Tôi xin loan báo cho các anh biết: Đạo cứu rỗi của Đức Chúa Trời đã được truyền giảng cho dân ngoại và họ sẽ tin nhận.” **30** Suốt hai năm, Phao-lô sống tại La Mã trong một căn nhà thuê. Ông tiếp đón những người đến thăm ông, **31** công bố Nước của Đức Chúa Trời, và giảng dạy về Chúa Cứu Thế Giê-xu cách bạo dạn. Không bị ai ngăn cấm.

Rô-ma

truyền giảng Phúc Âm. **16** Tôi chẳng bao giờ hổ
thẹn về Phúc Âm của Chúa Cứu Thế. Vì Phúc
1 Đây là thư của Phao-lô, đầy tớ Chúa Cứu Thế Âm thể hiện quyền năng Đức Chúa Trời để cứu
Giê-xu, được Đức Chúa Trời chọn làm sứ đồ rồi mọi người tin nhận—trước hết, Phúc Âm và ủy thác nhiệm vụ truyền giảng Phúc Âm. được công bố cho người Do Thái, rồi truyền
2 Đức Chúa Trời đã hứa Phúc Âm này từ xưa bá cho dân ngoại. **17** Phúc Âm dạy rõ: Đối với
trong các sách tiên tri của Thánh Kinh. **3** Ấy Đức Chúa Trời, con người được tha tội và coi là
là Phúc Âm về Con Ngài. Đáng giáng thế làm công chính một khi tin Chúa Cứu Thế rồi tuân
người thuộc dòng Vua Đa-vít, **4** về Thần Linh, tự tiến bước bởi đức tin, như Thánh Kinh đã
Chúa sống lại từ cõi chết chứng tỏ Ngài là Con dạy: “Người công bình sẽ sống bởi đức tin.”
Đức Chúa Trời đầy uy quyền, là Chúa Cứu Thế **18** Những người vô đạo, bất công, bất nghĩa,
Giê-xu, Chúa chúng ta. **5** Nhờ Chúa Cứu Thế, xuyên tạc sự thật, sẽ bị Đức Chúa Trời hình
Đức Chúa Trời đã ban ơn cứu rỗi, dùng các sứ phật. **19** Vì sự thật về Đức Chúa Trời đã được
đòi để dùi dắt các dân ngoại vào con đường tin giải bày cho họ, chính Đức Chúa Trời đã tóm
cậy và vâng phục Danh Ngài. **6** Trong các dân cho họ biết. **20** Từ khi sáng tạo trời đất, những
người ấy, có cả anh chị em là người được Chúa đặc tính vô hình của Đức Chúa Trời—tức là
chọn làm con dân của Chúa Cứu Thế Giê-xu. **7** quyền năng vô tận và bản tính thần linh—đã
Tôi viết thư này gửi đến anh chị em tại La Mã, hiển nhiên trước mắt mọi người, ai cũng có
là người Đức Chúa Trời yêu thương và kêu gọi họ không còn lý do để không biết Đức Chúa
em hằng hưởng được ơn phước và bình an của Trời. (aiđios g126) **21** Dù biết Đức Chúa Trời nhưng
Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và của Chúa Cứu họ chẳng tôn vinh hay tri ân Ngài. Họ suy tư
Thế Giê-xu. **8** Trước hết, tôi xin nhờ Chúa Cứu trong vòng lẩn quẩn, tâm hồn bị sa lầy trong
Thế Giê-xu dâng lên lời cảm tạ Đức Chúa Trời bóng tối. **22** Họ tự nhận là khôn ngoan nhưng
tôi vì đức tin anh chị em đã được Hội Thánh hóa ra mê muội. **23** Thay vì thờ phượng Đức
khắp nơi khen ngợi. **9** Ngày và đêm, tôi dâng Chúa Trời vinh quang hằng sống, họ tôn thờ
anh chị em và nhu cầu của anh chị em trong lời thần tượng như con người hư nát, đến cả hình
cầu nguyện lên Đức Chúa Trời, là Đáng mà tôi tượng chim, thú, hay loài bò sát. **24** Vì thế, Đức
hết lòng phục vụ bằng cách truyền bá Phúc Âm Chúa Trời để mặc họ theo dục vọng, sa đắm
của Con Ngài. **10** Tôi cũng cầu xin Đức Chúa vào sắc dục, làm ô nhục thân thể của nhau. **25**
Trời, nếu đẹp ý Ngài, cho tôi có phương tiện Họ tráo đổi chân lý của Đức Chúa Trời bằng
và cơ hội đến thăm anh chị em. **11** Vì tôi nóng chuyện giả dối và thờ phượng tạo vật thay cho
lòng muốn gặp anh chị em để chia sẻ ân tú tâm Tạo Hóa, là Đáng đáng được tôn thờ muôn đời!
linh, giúp anh chị em ngày càng vững mạnh, **12** A-men. (aiōn g165) **26** Do đó, Đức Chúa Trời để
để anh chị em và tôi đều khích lệ lẫn nhau bởi mặc họ theo dục tình ô nhục. Đàn bà bỏ cách
đức tin của mỗi người. **13** Thưa anh chị em, tôi luyến ái tự nhiên để theo lối phản tự nhiên. **27**
muốn anh chị em biết điều này. Đã nhiều lần tôi Đàn ông cũng bỏ liên hệ tự nhiên với đàn bà
định đi thăm anh chị em để gặt hái hoa quả tốt mà luyến ái lẫn nhau theo lối tình dục đồng
đẹp, như tôi đã làm tại các nước khác, nhưng giới đáng ghê tởm, để rồi chịu hình phạt xứng
cho đến nay, tôi vẫn gặp trở ngại. **14** Tôi có bốn đáng với thói hư tật xấu của mình. **28** Vì họ
phận nặng nề với các dân tộc, văn minh lẩn dᾶ từ chối, không chịu nhìn nhận Đức Chúa Trời,
man, trí thức lẩn thất học. **15** Vì thế, tôi thiết nên Ngài để mặc họ làm những việc hư đốn
tha mong ước đến với anh chị em tại La Mã để theo đầu óc sa đọa. **29** Đời sống họ đầy tội lỗi,

gian ác, hiêm độc, tham lam, ganh ghét, giết người, tranh chấp, gian trá, quý quyết, nói xấu, là công chính, nhưng người vâng giữ luật pháp. 30 phao vu, ghét Đức Chúa Trời, xác láo, kiêu căng, khoác lác, ưa tìm cách làm ác mỉm, tính làm những điều luật pháp đòi hỏi, hành nghịch cha mẹ, 31 không phân biệt thiện ác, động theo bản tính là luật pháp của họ. 13 Vì không phải người biết luật pháp được kể 14 Khi dân ngoại không có luật pháp, theo bản tinh túc các nguyên tắc luật pháp đã được 32 Dù họ biết rõ theo luật Đức Chúa Trời, người ghi vào lòng họ, lương tâm cũng làm chứng khi làm những việc ấy đều đáng chết, thế mà họ cứ lên tiếng buộc tội hay biện hộ. 15 Việc phạm luật, lại còn khuyến khích người khác làm theo nữa.

2 Thưa anh chị em, khi lên án người khác điều gì, anh chị em cũng tự lên án, vì đã lên án họ mà cũng hành động như họ. Vậy anh chị em chẳng có lý do chạy tội. 2 Chúng ta đều biết Đức Chúa Trời sẽ hình phạt những người giả dối ấy trong công lý của Ngài. 3 Đã lên án người, lai phạm luật như người, liệu anh chị em có khỏi bị Đức Chúa Trời lên án không? 4 Hay anh chị em coi thường lòng nhân từ, khoan dung, nhẫn nại vô biên của Đức Chúa Trời đối với anh chị em? Điều đó không có ý nghĩa nào với anh chị em sao? Hay không nhận thấy Ngài nhân từ vì chờ đợi anh chị em hối cải? 5 Ngoan cố, không hối cải là tự đồn chứa hình phạt khủng khiếp cho mình trong ngày đoán phạt của Đức Chúa Trời, khi Ngài dùng công lý xét xử loài người. 6 Chúa sẽ thưởng phạt tùy theo công việc mỗi người. 7 Người nào bền lòng vâng phục Chúa, tim kiếm vinh quang, danh dự, và những giá trị vĩnh cửu, sẽ được sự sống đời đời. (*aiōnios g166*) 8 Còn người nào vị kỷ, chối bỏ chân lý, đi theo đường gian tà, sẽ bị hình phạt; Đức Chúa Trời sẽ trút cơn giận của Ngài trên họ. 9 Tai ương, thống khổ sẽ giáng trên những người làm ác, trước cho người Do Thái, sau cho dân ngoại. 10 Nhưng vinh quang, danh dự, bình an dành sẵn cho người vâng phục Đức Chúa Trời, trước cho người Do Thái, sau cho dân ngoại, 11 vì Đức Chúa Trời không thiên vị ai. 12 Dân ngoại phạm tội khi chưa biết luật pháp Môisê, sẽ bị hình phạt, nhưng không chiểu theo luật ấy. Người Do Thái biết luật pháp của Đức Chúa Trời mà phạm tội sẽ bị xét xử theo luật pháp.

13 Vì không phải người biết luật pháp được kể 14 Khi dân ngoại không có luật pháp, theo bản tinh túc các nguyên tắc luật pháp đã được 15 Việc Âm tôi truyền giảng, đến ngày Đức Chúa Trời đã định, Chúa Cứu Thế Giê-xu sẽ xét xử mọi tư tưởng, hành động kín đáo của loài người. 16 Anh chị em tự hào là người Do Thái, ỷ lại luật pháp Môisê, khoe mình là dân Đức Chúa Trời. 17 Anh chị em tự phụ vì biết được ý muốn Ngài, biết phân biệt phải quấy nhờ học hỏi luật pháp. 18 Anh chị em kiêu hãnh tự nhận là người dẫn đường người khiếm thị, ánh sáng cho người đi trong đêm tối, 19 là giáo sư của người thất học và trẻ con, vì anh chị em thông thạo luật pháp, tinh hoa của trí thức và chân lý. 20 Do đó, anh chị em ưa dạy dỗ người khác, nhưng sao không tự sửa dạy? Anh chị em bảo người ta đừng trộm cắp, sao anh chị em còn trộm cắp? 21 Anh chị em căm người khác ngoại tình, sao anh chị em vẫn ngoại tình? Anh chị em không cho thờ lạy thần tượng, sao anh chị em ăn trộm đồ thờ? 22 Anh chị em tự hào hiểu biết luật pháp Đức Chúa Trời, sao còn phạm luật để làm nhục Danh Ngài? 23 Thực đúng như lời Thánh Kinh: “Dân ngoại xúc phạm Danh Đức Chúa Trời vì các ngươi.” 24 Người Do Thái chịu cắt bì chỉ có ý nghĩa nếu tôn trọng luật pháp Đức Chúa Trời. Nếu không vâng giữ luật pháp Đức Chúa Trời, thì cũng không hơn gì dân ngoại không chịu cắt bì. 25 Nếu người không chịu cắt bì vâng giữ luật pháp, lẽ nào Đức Chúa Trời chẳng xem họ như dân tộc của Ngài sao? 26 Nếu người không chịu cắt bì nhưng biết tôn trọng luật pháp—sẽ lên án anh em là người Do Thái chịu cắt bì và có luật pháp hàn hoi nhưng không chịu vâng giữ. 27 Và chính họ—những người thật sự không chịu cắt bì nhưng biết tôn trọng luật pháp—sẽ lên án anh em là người Do Thái chịu cắt bì và có luật pháp hàn hoi nhưng không chịu vâng giữ. 28 Người chỉ có hình thức Do Thái không phải là Do Thái thật; lẽ cắt bì chỉ theo nghi thức

bên ngoài không phải lẽ cắt bì chân chính. **29** lời nguyễn rúa cay độc.” **15** “Họ nhanh chân Người Do Thái thật phải có tâm hồn Do Thái đi giết người. **16** Đến đâu cũng để lại vết điêu cùng như lẽ cắt bì thật là sự đổi mới tâm hồn tàn, khốn khổ. **17** Họ chẳng biết con đường do Thánh Linh Đức Chúa Trời, không phải chỉ hạnh phúc, an lành.” **18** “Cũng chẳng nề nang, theo lẽ nghi, luật pháp. Người như thế sẽ được kính sợ Đức Chúa Trời.” **19** Chúng ta biết mọi chính Đức Chúa Trời khen ngợi, không phải là loài người.

3 Vậy người Do Thái hưởng đặc ân gì của Đức Chúa Trời? Lẽ cắt bì có giá trị gì? **2** Thưa, họ hưởng đủ thứ đặc ân. Trước hết, Do Thái là dân tộc được úy thác thông điệp Đức Chúa Trời truyền cho loài người. **3** Nếu có người Do Thái thất tín, không vâng phục Đức Chúa Trời, chẳng lẽ vì thế mà Ngài thất tín sao? **4** Tuyệt đối không! Vì chỉ có loài người mới lật lừa dối trá, còn Đức Chúa Trời luôn luôn chân thật, như Thánh Kinh chép về Ngài: “Lời Chúa luôn công bằng trong lời Ngài phán, và Ngài đắc thắng khi bị xét đoán.” **5** Có vài người nói: “Nhưng tội lỗi chúng ta làm nổi bật đức công chính của Đức Chúa Trời. Có phải như thế là bất công khi Ngài hình phạt chúng ta không?” (Theo lập luận của một vài người). **6** Tuyệt đối không! Vì nếu Đức Chúa Trời bất công thì còn xét xử được thế gian sao? **7** Cũng theo lập luận trên, có người thắc mắc: nếu sự lừa dối của tôi làm sáng tỏ đức chân thật của Đức Chúa Trời, sao tôi còn bị Ngài xét xử như người có tội? **8** Lập luận kiểu ấy, chẳng khác gì bảo: “Gieo ác sẽ gặt thiện!” Thế mà có người dám nói chúng tôi cũng giảng dạy như thế! Họ xứng đáng bị phán xét. **9** Vậy người Do Thái có lương thiện hơn các dân tộc khác không? Hắn là không, vì như chúng ta vừa trình bày, người Do Thái và dân ngoại đều ở dưới quyền lực của tội. **10** Như Thánh Kinh chép: “Chẳng một người nào công chính— dù chỉ một người thôi. **11** Chẳng có ai hiểu biết Đức Chúa Trời; không ai tìm kiếm Ngài **12** Mọi người đều trở mặt; đi vào đường lầm lạc. Chẳng một ai làm lành, dù một người cũng không.” **13** “Họ hôi hám thô tục, như cửa mồ bốc mùi hôi thối. Lưỡi họ chuyên lừa dối. Môi chứa nọc rắn hổ.” **14** “Miệng phun

người sống dưới luật pháp, nên chẳng ai có thể chạy tội và cả nhân loại sẽ bị Đức Chúa Trời xét xử. **20** Chiếu theo luật pháp, chẳng ai được kể là công chính, vô tội trước mặt Đức Chúa Trời, vì luật pháp chỉ giúp con người biết mình có tội. **21** Nhưng ngày nay, Đức Chúa Trời công bố phương pháp trở nên công chính với Ngài mà không nhờ luật pháp. Ngay luật pháp Môisê và các tiên tri cũng xác nhận điều ấy. **22** Chúng ta được kể là công chính bởi đặt đức tin trong Chúa Cứu Thế Giê-xu. Sự thật này cho mọi người tin, không phân biệt một ai. **23** Vì mọi người đều phạm tội; tất cả chúng ta đều thiếu hụt vinh quang Đức Chúa Trời. **24** Nhưng Đức Chúa Trời ban ơn, rộng lòng tha thứ, kể chúng ta là công chính, do công lao cứu chuộc bằng máu của Chúa Cứu Thế Giê-xu. **25** Đức Chúa Trời đã cho Chúa Giê-xu như sinh tế chuộc tội chúng ta, những người tin cậy máu Ngài. Việc cứu chuộc này chứng tỏ đức công chính của Đức Chúa Trời đối với tội lỗi loài người trong quá khứ và hiện tại. Trong quá khứ, Ngài nhẫn nhục bỏ qua tội lỗi. **26** Trong hiện tại, Ngài cũng bày tỏ sự công chính của Ngài. Đức Chúa Trời cho thấy Ngài là công chính và là Đáng xưng công chính cho tội nhân khi họ tin nơi Chúa Giê-xu. **27** Vậy con người có lý do nào để tự hào không? Tuyệt đối không! Vì nhờ đức tin mà chúng ta được cứu, không phải do việc làm. **28** Chúng tôi xin xác nhận: Con người được kể là công chính bởi đức tin, chứ không phải vì vâng giữ luật pháp. **29** Phải chăng Đức Chúa Trời chỉ là Đức Chúa Trời của người Do Thái? Chẳng phải Ngài cũng là Đức Chúa Trời của dân ngoại nữa sao? Dĩ nhiên, Ngài cũng là Chúa của dân ngoại nữa. **30** Vì chỉ có một Đức Chúa Trời duy nhất, Ngài xứng công chính cho người bởi đức

tin cả người Do Thái lẫn dân ngoại. **31** Đã có nên chừng nào không có luật pháp, sẽ không đức tin, chúng ta nên hủy bỏ luật pháp không? còn ai phạm pháp nữa. **16** Cho nên bởi đức tin, Chắc bao giờ! Ngược lại, nhờ đức tin mà luật pháp được vững vàng.

4 Chúng ta giải thích thế nào về trường hợp

Áp-ra-ham, tổ phụ chúng ta? **2** Nếu vì làm lành mà Áp-ra-ham được Đức Chúa Trời nhìn nhận là người công chính vô tội, hẳn ông có lý do tự hào. Nhưng Đức Chúa Trời không thừa nhận điều ấy. **3** Thánh Kinh chép: “Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, nhờ đó Ngài kề ông là người công chính bởi đức tin của ông.” **4** Khi một người làm việc lành thù lao, không thể coi thù lao như ân huệ, nhưng là tiền công. **5** Còn người được kề là công chính không vì việc họ làm, nhưng do tin Đức Chúa Trời, Đáng tha tội cho mình. **6** Khi trình bày hạnh phúc của người được Đức Chúa Trời kề là công chính, Đa-vít đã từng xác nhận: **7** “Phước cho người có tội được tha thứ, vi phạm được khoả lấp.” **8** Phước cho những người được Chúa Hàng Hữu làm sạch.” **9** Vậy phước hạnh ấy chỉ dành riêng cho người Do Thái, hay cho cả dân ngoại không chịu cắt bì? Chúng ta vừa nói rằng nhờ đức tin, Áp-ra-ham được Đức Chúa Trời kề là người công chính. **10** Áp-ra-ham được kề là công chính lúc nào? Trước hay sau khi chịu cắt bì? Thưa, trước khi chịu cắt bì! **11** Lẽ cắt bì là dấu hiệu chứng tỏ ông được kề là công chính nhờ đức tin từ khi chưa chịu cắt bì. Do đó, ông trở thành tổ phụ của mọi người không chịu cắt bì, nhưng được Đức Chúa Trời kề là công chính bởi đức tin. **12** Đồng thời ông cũng là tổ phụ những người chịu cắt bì và sống bởi đức tin như ông khi chưa chịu cắt bì. **13** Đức Chúa Trời hứa cho Áp-ra-ham và dòng dõi ông tin ấy, Chúa Cứu Thế Giê-xu, vâng giữ luật pháp nhưng vì ông tin cậy Ngài và được kề là công chính. **14** Nếu Đức Chúa Trời chỉ dành lời hứa ấy cho những người vâng giữ luật pháp, thì đức tin hóa ra vô ích và lời hứa trở thành vô nghĩa. **15** Luật pháp kinh nghiệm, và từ kinh nghiệm phát sinh hy vọng của sự cứu rỗi.

Áp-ra-ham được lời hứa của Đức Chúa Trời như một ân sủng, nên tất cả dòng dõi ông đều được hưởng lời hứa đó: Cá dòng dõi theo luật pháp, lẫn dòng dõi theo đức tin, Áp-ra-ham là tổ phụ của tất cả chúng ta. **17** Như Thánh Kinh chép: “Ta đã chọn con làm tổ phụ nhiều dân tộc!” Phải, trước mặt Đức Chúa Trời mà ông tin cậy, Áp-ra-ham là tổ phụ tất cả chúng ta. Ông tin Chúa có quyền khiến người chết sống lại và tạo dựng điều mới từ không có. **18** Trong cảnh tuyệt vọng, Áp-ra-ham vẫn hy vọng tin tưởng lời hứa của Đức Chúa Trời: “Dòng dõi con sẽ đông như sao trên trời!” Nhờ đó ông trở thành tổ phụ nhiều dân tộc. **19** Dù lúc ấy ông đã 100 tuổi, thân thể ông hao mòn—còn dạサラ cũng không thể sinh sản—nhưng tình trạng này không làm cho đức tin ông yếu kém. **20** Ông chẳng nghi ngờ lời hứa của Đức Chúa Trời, trái lại đức tin ông càng thêm vững mạnh, và ông cứ ca ngợi Ngài. **21** Ông tin chắc chắn Đức Chúa Trời có quyền thực hiện mọi điều Ngài hứa. **22** Chính nhờ đức tin ấy, ông được kề là người công chính. **23** Đặc ân “được kề là người công chính” không dành riêng cho Áp-ra-ham, **24** nhưng cho chúng ta nữa: Vì khi chúng ta tin lời hứa của Đức Chúa Trời—Đáng đã cho Chúa Giê-xu, Chúa của chúng ta sống lại từ cõi chết. **25** Chúa chịu chết đền tội chúng ta và sống lại để chứng nhận chúng ta là người công chính.

5 Vậy, nhờ đức tin chúng ta được kề là người công chính, và được giải hòa với Đức Chúa Trời qua những điều Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta, đã làm cho chúng ta. **2** Vì đức tin ấy, Chúa Cứu Thế nâng chúng ta lên địa vị hiện tại, cho hưởng đặc ân làm con Đức Chúa Trời, chúng ta hân hoan vì hy vọng được chia sẻ vinh quang với Ngài. **3** Đồng thời, chúng ta vui mừng giữa mọi gian khổ, vì biết rằng gian khổ đào tạo kiên nhẫn. **4** Kiên nhẫn đem lại và đem lại hình phạt cho người phạm pháp, vọng của sự cứu rỗi. **5** Hy vọng trong Chúa

không bao giờ phải thất vọng như hy vọng chính do Chúa Giê-xu. **17** Vì tội của A-dam mà tràn gian, vì Đức Chúa Trời yêu thương chúng sự chết cầm quyền trên mọi người. Trái lại nhờ ta, sai Chúa Thánh Linh đổ tình yêu tràn ngập sự chết của Chúa Cứu Thế Giê-xu, những ai lòng chúng ta. **6** Đang khi chúng ta hoàn toàn nhận ơn phước và sự tha tội dồi dào của Đức tuyệt vọng, Chúa Cứu Thế đã đến đúng lúc để Chúa Trời sẽ được quyền lớn lao hơn để sống chết thay cho chúng ta, là người tội lỗi, xấu thánh thiện và đắc thắng. **18** Do tội của A-dam, xa. **7** Thông thường, ít thấy ai chịu chết cho mọi người bị kết án, nhưng do việc công chính người công chính, hiền lương, nhưng dù sao, của Chúa Cứu Thế, mọi người được xưng công nghĩa cù ấy còn có thể xảy ra. **8** Nhưng Đức chính và được đời sống mới. **19** A-dam không Chúa Trời đã chứng tỏ tình yêu thương Ngài vâng lời Đức Chúa Trời, khiến biết bao người đổi với chúng ta, khi Chúa Cứu Thế chịu chết mắc tội. Chúa Cứu Thế vâng lời Đức Chúa Trời thay chúng ta là người tội lỗi. **9** Vậy bây giờ nên vô số người được trở thành công chính. **20** chúng ta còn nhờ máu Chúa Cứu Thế mà được Luật pháp của Đức Chúa Trời vạch trần qua tha thứ, nay chúng ta sạch tội rồi, hẳn Ngài sẽ nhiều tội lỗi. Nhưng chúng ta càng nhận tội, cứu chúng ta khỏi hình phạt khủng khiếp Đức Chúa Trời dành cho thế gian. **10** Trước là kẻ thù Đức Chúa Trời, chúng ta còn được giải hòa với Ngài nhờ sự chết của Con Ngài, nay chúng ta lại càng được cứu nhờ sự sống của Con Ngài là dường nào. **11** Ngoài ra, chúng ta còn có vinh dự được tương giao khắng khít với Đức Chúa Trời, do công lao Chúa chúng ta là Chúa Cứu Thế Giê-xu, vì nhờ Ngài, chúng ta được hòa thuận với Đức Chúa Trời. **12** Khi A-dam phạm tội, tội lỗi đã xâm nhập thế gian, đem theo sự chết. Do đó, mọi người đều phải chết, vì mọi người đều phạm tội. **13** Tội lỗi đã vào thế gian trước khi luật pháp được ban hành, nhưng lúc ấy chẳng ai bị lén án vì chưa có luật pháp. **14** Tuy nhiên sự chết vẫn ngự trị loài người từ thời A-dam đến Mô-ise, kể cả những người không phạm cùng một tội như A-dam. A-dam là hình bóng cho Chúa Cứu Thế, báo trước sự xuất hiện của Ngài. **15** Nhưng có sự khác biệt lớn giữa tội lỗi của A-dam và ân sủng của Đức Chúa Trời. Vì một A-dam phạm tội mà bao nhiêu người phải chết, nhưng một người là Chúa Cứu Thế đem lại sự tha tội cho vô số người do ân sủng của Đức Chúa Trời. **16** Tội lỗi A-dam thật khác hẳn ơn tha thứ của Đức Chúa Trời. Do tội của A-dam mà mọi người bị tuyên án. Trái lại, dù phạm bao nhiêu tội con người cũng được Đức Chúa Trời tha thứ và kể là công

Chúa Cứu Thế vâng lời Đức Chúa Trời, khiến biết bao người đổi với chúng ta, khi Chúa Cứu Thế chịu chết mắc tội. Chúa Cứu Thế vâng lời Đức Chúa Trời thay chúng ta là người tội lỗi. Nhưng chúng ta càng nhận tội, cứu chúng ta khỏi hình phạt khủng khiếp Đức Chúa Trời dành cho thế gian. Trước kia, tội lỗi hoành hành khiến loài người phải chết, nhưng ngày nay ơn phước Đức Chúa Trời ngự trị, nên chúng ta sạch tội và được sự sống vĩnh cửu, nhờ công lao Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta. (aiōnios g166)

6 Vậy, chúng ta còn tiếp tục phạm tội để Đức Chúa Trời gia tăng ơn phước không? **2** Tuyệt đối không! Chúng ta đã chết về tội lỗi, lẽ nào còn sống trong tội lỗi nữa! **3** Anh chị em không biết khi chúng ta chịu báp-tem trong Chúa Cứu Thế Giê-xu, là chịu chết với Ngài sao? **4** Cũng do báp-tem ấy, chúng ta đã được chôn với Chúa Cứu Thế, để sống một cuộc đời mới cũng như Ngài đã nhờ vinh quang của Chúa Cha mà sống lại từ cõi chết. **5** Đã liên hiệp với Chúa trong sự chết, chúng ta cũng liên hiệp với Ngài trong sự sống lại. **6** Biết rõ người cũ chúng ta đã bị đóng đinh trên cây thập tự với Chúa Cứu Thế, quyền lực tội lỗi đã bị tiêu diệt, nên chúng ta không còn làm nô lệ cho tội lỗi nữa. **7** Vì khi chúng ta đã chết với Chúa Cứu Thế, chúng ta đều được giải thoát khỏi tội lỗi. **8** Đã cùng chết với Chúa Cứu Thế, chắc chắn chúng ta sẽ cùng sống với Ngài. **9** Chúng ta biết Chúa Cứu Thế đã sống lại từ cõi chết, Ngài không bao giờ chết nữa, vì sự chết chẳng còn quyền lực gì trên Ngài, **10** Ngài đã chết, là chết để tiêu diệt tội lỗi một lần đủ cả, và nay Ngài sống cho vinh quang của

Đức Chúa Trời. **11** Anh chị em cũng vậy, phải kể mình thật chét về tội lỗi và sống cho Đức Chúa Trời, nhờ Chúa Cứu Thế Giê-xu. **12** Vậy, pháp chỉ có hiệu lực đối với con người khi còn dùng để tội lỗi thống trị thể xác của anh chị sống sao? **2** Ví dụ người phụ nữ có chồng, luật em, dùng để tội lỗi thèm muốn. **13** Đừng để pháp ràng buộc nàng với chồng suốt thời gian phần nào của thể xác anh chị em làm dụng cụ chồng còn sống. Nhưng sau khi chồng chết, ô uế cho tội lỗi, nhưng hãy dâng trọn thể xác theo luật pháp nàng không còn bị ràng buộc cho Đức Chúa Trời như người từ cõi chết sống với chồng nữa. **3** Nếu lấy người khác khi chồng lại để làm dụng cụ công chính cho vinh quang còn sống, là phạm tội ngoại tình. Nhưng khi của Đức Chúa Trời. **14** Tội lỗi không thống trị chồng chết, nàng có quyền lấy chồng khác và anh chị em nữa, vì anh chị em không còn bị luật pháp không còn ràng buộc hay lên án. **4** luật pháp trói buộc, nhưng được hưởng tự do Thưa anh chị em, trường hợp anh chị em cũng bởi ơn phước Đức Chúa Trời. **15** Đã hưởng ơn thế. Đối với luật pháp, anh chị em đã chết trên phước của Đức Chúa Trời và thoát khỏi luật cây thập tự với Chúa Cứu Thế. Ngày nay anh pháp, chúng ta còn phạm tội không? Tuyệt đối chị em thuộc về Đấng đã sống lại từ cõi chết. không! **16** Anh chị em không biết khi chịu làm Nhờ đó, anh chị em kết quả tốt đẹp cho Đức nô lệ cho ai, là chỉ được phục dịch người chủ Chúa Trời. **5** Khi chúng ta còn sống theo bản đó sao? Vậy anh chị em chỉ có thể chọn, hoặc tính cũ, những ham muốn tội lỗi do luật pháp làm nô lệ cho tội lỗi để rồi chết mất, hoặc chọn khích động, đã hoành hành trong thể xác, kết vâng phục Đức Chúa Trời để được đời sống quả là cái chết. **6** Ngày nay, chúng ta được giải công chính. **17** Tạ ơn Đức Chúa Trời, anh chị thoát khỏi sự trói buộc của luật pháp, vì đối với em trước kia vốn làm nô lệ cho tội lỗi, nhưng luật pháp chúng ta đã chết, để được tự do phục nay đã thành tâm vâng phục các lời giáo huấn vụ Đức Chúa Trời theo cách mới của Thánh của Chúa, **18** nên anh chị em được thoát ách nô Linh, chứ không theo lối cũ của luật pháp. **7** Nói lệ tội lỗi, để làm nô lệ lẽ công chính. **19** Tôi diễn thế, có phải luật pháp là tội lỗi không? Tuyệt tả theo lối nói thông thường để giúp anh chị đổi không! Luật pháp không phải là tội nhưng em nhận thức dễ dàng. Trước kia anh chị em dạy tôi biết điều gì là tội. Tôi không biết tham đem thân làm nô lệ cho tội lỗi, và vô đạo, ngày muôn là tội, nếu luật pháp không dạy: "Con nay hãy dâng thân ấy làm nô lệ cho lẽ công đừng tham muôn." **8** Nhưng tội lỗi lợi dụng chính để anh chị em trở nên thánh khiết. **20** Điều răn này để đánh thức mọi thứ tham muôn Khi còn làm nô lệ cho tội lỗi, đối với lẽ công xấu xa dồn ép trong tôi. Vậy tội lỗi sẽ chết nếu chính, anh chị em được tự do. **21** Như thế, anh không có luật pháp. **9** Khi chưa có luật pháp, chị em nhận được kết quả gì? Chỉ có những kết tội sống, nhưng khi có luật pháp rồi, quyền lực quả nhuốm nhơ mà ngày nay anh chị em còn tội lỗi sống, **10** và tôi chết. Tôi nhận thấy đáng hổ thẹn. Vì kết cuộc của mọi điều ấy chỉ là cái lẽ điều răn chỉ dẫn con đường sống, lại đưa tôi chết. **22** Nhưng ngày nay anh chị em được giải thoát khỏi tội lỗi, để "làm nô lệ" cho Đức Chúa Trời, kết quả là được thánh hóa, và cuối cùng của tội lỗi là sự chết, nhưng tặng phẩm của Đức Chúa Trời là đời sống vĩnh cửu. (aiōnios g166) **23** Vì tiền công của tôi lỗi là sự chết, nhưng tặng phẩm của Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta. (aiōnios g166)

7 Thưa anh chị em—là những người đã thông hiểu luật pháp—anh chị em không biết luật

Nó lợi dụng điều răn của Đức Chúa Trời cho

mục đích gian ác. **14** Chúng ta biết luật pháp sống theo bản tính tội lỗi hướng lòng về những vốn linh thiêng—còn chúng ta chỉ là người trần đời hỏi của tội lỗi, người sống theo Chúa Thánh tục, làm nô lệ cho tội lỗi. **15** Tôi không hiểu nổi Linh chủ tâm đến điều Chúa Thánh Linh vui hành động của mình, vì tôi không làm điều lòng. **6** Người chiều theo bản tính tội lỗi sẽ chết mình muôn, nhưng làm điều mình ghét. **16** Khi nhưng người vâng theo Chúa Thánh Linh sẽ làm điều mình không muôn, trong thâm tâm được sống bình an. **7** Vì chiều theo bản tính tội đồng ý với luật pháp, nhìn nhận luật pháp là tội lỗi là chống lại Đức Chúa Trời. Bản tính tội đúng. **17** Như thế không phải chính tôi làm sai, lỗi không chịu vâng phục và không thể vâng nhưng tội lỗi chủ động trong tôi làm điều ấy. **18** phục luật Đức Chúa Trời. **8** Người sống theo Tôi biết chẳng có điều gì tốt trong tôi cả, tôi bản tính tội lỗi không thể làm Đức Chúa Trời muôn nói về bản tính tội lỗi của tôi. Dù tôi ước vui lòng. **9** Tuy nhiên, anh chị em không sống muôn làm điều tốt, nhưng không thể nào thực theo bản tính tội lỗi, nhưng sống theo Chúa hiện. **19** Tôi chẳng làm điều tốt mình muôn, lại Thánh Linh vì Thánh Linh Đức Chúa Trời đang làm điều xấu mình không muôn. **20** Khi tôi làm ngự trong lòng anh chị em. (Nên nhớ rằng điều mình không muôn, không phải chính tôi người không có Thánh Linh của Chúa Cứu Thế làm nữa, nhưng tội lỗi chủ động trong tôi. **21** dĩ nhiên không thuộc về Ngài.) **10** Nếu Chúa Do đó, tôi khám phá ra luật này: Khi muôn làm Cứu Thế sống trong anh chị em, ngay cả khi điều tốt, tôi lại làm điều xấu. **22** Dù trong thâm thân thể anh chị em phải chết vì tội lỗi, Chúa tâm, tôi vẫn yêu thích luật Đức Chúa Trời. **23** Thánh Linh cho anh chị em sự sống vì anh chị Nhưng có một luật khác trong thể xác tranh em được kế công chính cho Đức Chúa Trời. **11** đấu với luật trong tâm trí, buộc tôi phục tùng Thánh Linh Đức Chúa Trời đã khiến Chúa Giê-luật tội lỗi đang chi phối thể xác tôi. **24** Ôi, thật xu sống lại từ cõi chết, sống trong anh chị em. bất hạnh cho tôi! Ai sẽ giải thoát tôi khỏi ách Như Đức Chúa Trời khiến Chúa Cứu Thế Giê-xu nô lệ của tội lỗi và sự chết? **25** Tạ ơn Đức Chúa sống lại từ cõi chết, Ngài cũng sẽ khiến thi thể Trời! Tôi được giải cứu nhờ Chúa Cứu Thế Giê-xu của anh em sống lại, do quyền năng của Chúa xu, Chúa chúng ta. Như vậy, vì tâm trí tôi tuân Thánh Linh. **12** Vì thế, thưa anh chị em, chúng theo luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng vì ta chẳng có bốn phận gì đối với bản tính tội lỗi bản tính tội lỗi mà tôi nô lệ tội lỗi.

8 Vậy, người thuộc về Chúa Cứu Thế Giê-xu sẽ không bị kết tội nữa. **2** Vì luật của Chúa Thánh Linh Hằng Sống trong Chúa đã giải thoát tôi khỏi luật của tội lỗi và sự chết. **3** Luật pháp Môi-se không giải cứu nổi chỉ vì bản tính tội lỗi của tôi. Vậy Đức Chúa Trời đã làm điều luật pháp không thể làm. Đức Chúa Trời sai chính Con Ngài mang lấy thể xác giống như thể xác tội lỗi của chúng ta. Trong thể xác đó Đức Chúa Trời công bố để tiêu diệt tội lỗi cai trị chúng ta qua sự ban cho Con Ngài làm sinh tế chuộc tội cho chúng ta. **4** Nhờ thế, chúng ta trở nên người công chính, vô tội đúng như luật pháp đòi hỏi, vì chúng ta không sống theo bản tính tội lỗi, nhưng theo Chúa Thánh Linh. **5** Người

tội lỗi, anh chị em sẽ chết, nhưng nếu nhờ Chúa Thánh Linh giết chết những hành vi xấu của thể xác, anh chị em sẽ sống. **14** Những người được Thánh Linh của Đức Chúa Trời hướng dẫn đều là con cái Đức Chúa Trời. **15** Chúa Thánh Linh ngự trong anh chị em không bao giờ đem anh chị em trở về vòng nô lệ khủng khiếp của ngày xưa, nhưng Ngài đưa anh chị em lên địa vị làm con nuôi, nhờ thế anh chị em được gọi Đức Chúa Trời là “A-ba, Cha.” **16** Chính Chúa Thánh Linh xác nhận với tâm linh chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. **17** Đã là con trưởng thành, chúng ta được thừa hưởng cơ nghiệp Đức Chúa Trời, và đồng kế nghiệp với Chúa Cứu Thế. Nếu chúng ta dự phần thông

khổ với Chúa Cứu Thế, hẳn cũng dự phần vinh trình kỳ diệu ấy, chúng ta còn biết nói gì? Một quang với Ngài. **18** Tôi nghĩ rằng khổ đau hiện khi Đức Chúa Trời ở với chúng ta, còn ai dám tại thật quá nhô mọn và ngắn ngủi so với vinh chống lại chúng ta? **32** Đức Chúa Trời đã không quang lợn lao đời đời của chúng ta trong tương tiếc chính Con Ngài, nhưng hy sinh Con để cứu lai. **19** Vạn vật khác khoái chờ mong ngày con chúng ta, hẳn Ngài cũng sẽ ban cho chúng ta cái Đức Chúa Trời được hiện ra. **20** Vì vạn vật mọi sự luôn với Con Ngài. **33** Ai dám kiện cáo đã lệ thuộc sự rủa sả của Đức Chúa Trời. Dù chúng ta là người Đức Chúa Trời lựa chọn? không muốn, nhưng do Đáng muôn chung lệ Không ai—vì Đức Chúa Trời đã tha tội chúng ta, thuộc, với hy vọng, **21** vạn vật được giải thoát **34** Ai dám kết án chúng ta? Không ai—vì Chúa khôi sự chết và hư nát, để chung hưởng với Cứu Thế Giê-xu đã chịu chết, sống lại và hiện vinh quang của con cái Đức Chúa Trời. **22** Mãi nay ngòi bên phải Đức Chúa Trời, đang cầu đến ngày nay, vạn vật đều rên rỉ quằn quại vì thay cho chúng ta. **35** Ai có thể phân cách chúng đau đớn quá đỗi. **23** Chẳng riêng gì vạn vật, ta với tình yêu thương của Chúa Cứu Thế? Phải chính chúng ta, những người nhận lãnh Chúa chẳng hoạn nạn, gian khổ, bức hại, đói khát, Thánh Linh—một bằng chứng về vinh quang tràn truồng, nguy hiểm hay chết chóc? **36** (Như tương lai—cũng phải âm thầm than thở đang Thánh Kinh đã ghi: “Vì Chúa, mạng sống chúng khi thiết tha mong đợi ngày được hưởng trọn tôi bị đe dọa suốt ngày; chúng tôi chẳng khác gì quyền làm con Đức Chúa Trời, trong thân thể bầy chiên tại lò thịt”). **37** Nhờ Chúa Cứu Thế mới Ngài đã hứa cho chúng ta. **24** Chúng ta đã yêu thương, chúng ta thừa sức chiến thắng tất được cứu với niềm hy vọng đó. (Nếu đã có rồi cả. **38** Tôi biết chắc chắn không một điều nào đâu cần hy vọng nữa, vì chẳng ai hy vọng sẽ có thể ngăn cách chúng ta với tình yêu thương được điều mình đang có. **25** Nếu chúng ta hy của Đức Chúa Trời. Dù cái chết hay cuộc sống, vọng điều mình chưa có, hẳn chúng ta phải dù thiên sứ hay ác quỷ, dù tình hình hiện tại nhẫn nại chờ đợi). **26** Cũng do niềm hy vọng đó, hay biến chuyên tương lai, dù quyền lực uy vũ, Chúa Thánh Linh bỗ khuyết các nhược điểm **39** dù trời cao, vực thẳm, dù bất cứ vật gì trong của chúng ta. Chúng ta không biết phải cầu vũ trụ cũng chẳng bao giờ phân cách nổi chúng nguyệt thế nào, nhưng chính Chúa Thánh Linh ta với tình yêu thương của Đức Chúa Trời đã cầu thay cho chúng ta với những lời than thở thể hiện nơi Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng không diễn tả được bằng tiếng nói loài người. ta.

27 Đức Chúa Trời là Đáng thấu hiểu lòng người cũng biết rõ tâm trí Chúa Thánh Linh vì Chúa Thánh Linh cầu thay cho chúng ta đúng theo ý muốn Đức Chúa Trời. **28** Chúng ta biết mọi việc đều hợp lại làm ích cho người yêu mến Chúa, tức là những người được lựa chọn theo ý định của Ngài. **29** Vì Đức Chúa Trời đã biết trước những người thuộc về Ngài, nên cũng chỉ định cho họ trở nên giống như Con Ngài; như vậy Chúa Cứu Thế là Con Trưởng giữa nhiều anh chị em. **30** Chúa kêu gọi những người Ngài chỉ định. Khi chúng ta đáp ứng, Chúa nhìn nhận chúng ta là công chính. Người công chính được hưởng vinh quang của Ngài. **31** Trước chương

9 Tôi xin chân thành trình bày, trong Chúa Cứu Thế tôi không dám nói ngoa, có Chúa Thánh Linh chứng giám và lương tâm tôi xác nhận. **2** Lòng tôi buồn rầu quá đỗi, lòng tôi đau xót đêm ngày **3** vì dân tộc tôi, anh chị em của tôi. Tôi sẵn lòng chịu Chúa Cứu Thế khai trừ và bị rủa sả mãi mãi miễn là cứu vớt được anh chị em của tôi. **4** Họ là dân tộc Ít-ra-ên, dân được Đức Chúa Trời nhận làm con cái, chia sẻ vinh quang, kết lời giao ước. Ngài dạy họ luật pháp, cách thờ phượng và hứa cho họ nhiều ân huệ. **5** Họ thuộc dòng dõi Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-copp; về phần xác, Chúa Cứu Thế cũng thuộc dòng dõi ấy. Nhưng Ngài vốn là Đức Chúa

Trời, Đáng cai trị mọi vật và đáng được chúc “Sao ông nặn ra tôi thế này?” 21 Người thợ gốm tung muôn đời! A-men. (aiôn g165) 6 Vậy, có phải chẳng có quyền dùng một miếng đất sét nặn ra Đức Chúa Trời không giữ lời hứa của Ngài với chiếc bình này dùng vào việc sang trọng, và người Ít-ra-ên không? Không, vì không phải tất chiếc bình kia dùng vào việc tầm thường sao? cả dòng dõi Ít-ra-ên đều là dân của Đức Chúa 22 Cũng thế, lẽ nào Đức Chúa Trời chẳng có Trời! 7 Cũng không phải tất cả dòng dõi Áp- quyền biểu lộ cơn thịnh nộ, chứng tỏ uy quyền ra-ham đều được Đức Chúa Trời lựa chọn. Vì của Ngài đối với những kẻ tội lỗi đáng hủy diệt, Kinh Thánh chép: “Bởi Y-sác mà dòng dõi con mà Ngài đã kiên tâm chịu đựng sao? 23 Chúa sẽ được kể,” Mặc dù Áp-ra-ham cũng có những không có quyền bày tỏ vinh quang rực rỡ của con khác được hưởng lời hứa. 8 Điều này có Ngài cho những người đáng thương xót được nghĩa là không phải con cháu của Áp-ra-ham chuẩn bị từ trước để hưởng vinh quang với là con cái Đức Chúa Trời. Nhưng chỉ dòng dõi Ngài sao? 24 Chính chúng ta là những người đức tin mới thật sự là con cái theo lời hứa của được Chúa lựa chọn, bao gồm cả người Do Thái Ngài. 9 Đức Chúa Trời đã hứa: “Năm tới vào lúc lẵn dân ngoại. 25 Về dân ngoại, đúng như lời này Ta sẽ trở lại và Sa-ra sẽ có con trai.” 10 Con Đức Chúa Trời dạy trong sách tiên tri Ô-sê: “Ta trai này là Y-sác, tổ phụ chúng ta. Khi Y-sác sẽ gọi họ là dân Ta dù họ chẳng phải dân Ta. Ta cưới Rê-bê-ca, nàng có thai song sinh. 11 Trước sẽ gọi họ là người yêu dấu dù họ chẳng từng khi hai con chưa sinh ra, chưa biết làm điều tốt được yêu dấu.” 26 Và: “Đáng lẽ phải nói với hay điều xấu, thì người mẹ đã nhận sứ điệp họ: ‘Các ngươi chẳng phải dân Ta,’ thì Ta sẽ gọi từ Đức Chúa Trời. (Sứ điệp cho biết Đức Chúa họ là: ‘Con cái Đức Chúa Trời Hằng Sống.’” 27 Trời lựa chọn theo ý muốn của Ngài; 12 Ngài Tiên tri Y-sai đã than thở về người Ít-ra-ên: chọn người của Ngài không theo việc làm tốt “Dù dòng dõi Ít-ra-ên đông như cát bờ biển, hay xấu của họ). Chúa phán bảo Rê-bê-ca: “Đứa chỉ một số ít người được cứu. 28 Vì Chúa Hằng lớn sẽ phục dịch đứa nhỏ.” 13 Như Thánh Kinh Hữu sẽ nhanh chóng thi hành án phạt trên viết: “Ta yêu Gia-côp, nhưng ghétÊ-sau.” 14 khắp đất.” 29 Và Y-sai cũng đã nói: “Nếu Chúa Vậy có phải Đức Chúa Trời bất công không? Hằng Hữu Vạn Quân không chừa lại cho chúng Chẳng bao giờ! 15 Vì Đức Chúa Trời đã phán ta một vài hậu tự, hẳn chúng ta đã bị quét sạch dạy Môi-se: “Ta sẽ nhân từ với người Ta chọn, như Sô-đôm và tuyệt diệt như Gô-mô-roi.” 30 và Ta sẽ thương xót người Ta muốn thương Vậy, chúng ta sẽ nói thế nào? Ngay cả khi các xót.” 16 Như thế, việc lựa chọn của Đức Chúa dân ngoại không theo được tiêu chuẩn của Đức Trời không tùy thuộc ý muốn hay sức cố gắng Chúa Trời, nhưng họ đạt được công chính của của con người, nhưng do lòng nhân từ Ngài. Đức Chúa Trời. Và bởi đức tin đó họ đạt được 17 Thánh Kinh cho biết Đức Chúa Trời phán công chính. 31 Còn người Ít-ra-ên cố gắng vâng với Pha-ra-ôn: “Ta cất nhắc ngươi lên ngôi để giữ luật pháp để được nhìn nhận là người công chứng tỏ quyền năng của Ta đối với ngươi, và chính, lại không đạt được. 32 Tại sao? Vì họ nhân đó, Danh Ta được truyền ra khắp đất.” cây công đức theo luật pháp, chứ không nhờ 18 Vậy, Đức Chúa Trời tò lòng nhân từ đối với đức tin nêu họ vấp phải hòn đá chướng ngại. người này hoặc làm cứng lòng người khác tùy 33 Đức Chúa Trời đã cảnh cáo họ trong Thánh ý Ngài. 19 Có người sẽ hỏi: “Đã thế, sao Đức Kinh: “Này, Ta đặt tại Si-ôn một hòn đá chướng Chúa Trời còn khiến trách, vì ai chống cự được ngại, một tảng đá khiến nhiều người vấp ngã. ý Ngài?” 20 Thưa không, đừng nói vậy. Bạn là ai Nhưng ai tin Ngài sẽ không bao giờ thất vọng.” mà dám chất vấn Đức Chúa Trời? Lẽ nào một chiếc bình bằng đất dám hỏi người thợ gốm:

10 Thưa anh chị em, lòng tôi hằng ao ước và
tôi luôn cầu xin Đức Chúa Trời cứu người

Ít-ra-ên. 2 Tôi xin xác nhận, tuy họ có nhiệt khi Phúc Âm của Chúa Cứu Thế được công bố. tâm với Đức Chúa Trời, nhưng nhiệt tâm đó 18 Nhưng tôi hỏi, có phải người Ít-ra-ên thật dựa trên hiểu biết sai lầm. 3 Họ không biết chưa nghe sứ điệp của Chúa? Thưa, họ nghe rằng đường lối Đức Chúa Trời khiến con người rồi, như Thánh Kinh viết: “Đạo Chúa được công công chính với chính Ngài, lại cố gắng lập con bối khắp nơi, truyền đến mọi dân tộc khắp đất.” đường riêng để đạt công chính với Đức Chúa 19 Tôi hỏi tiếp, chẳng lẽ người Ít-ra-ên chưa Trời bởi cố gắng tuân giữ luật pháp. 4 Vì Chúa hiểu biết sao? Họ đã biết, vì ngay trong thời Cứu Thế đã xuông đời để chấm dứt thời kỳ Mô-ise, Đức Chúa Trời đã phán: “Ta sẽ làm cho luật pháp, từ đây ai tin nhận Ngài, đều được họ ghen tức với những người không đáng gọi kể là công chính với Đức Chúa Trời. 5 Vì Mô- là dân tộc Họ sẽ giận dữ vì dân ngoại dại dột, se đã viết về sự công chính với Đức Chúa Trời kém cỏi.” 20 Sau đó, Y-sai cũng đã quả quyết: do kinh luật là người làm theo tất cả đời hỏi “Người chẳng tìm kiếm thì sẽ gặp được Ta, Ta của luật pháp. 6 Nhưng sự công chính với Đức đã tỏ mình cho người chẳng cần hỏi Ta.” 21 Còn Chúa Trời do đức tin nói rằng: “Đừng nói trong về người Ít-ra-ên, Đức Chúa Trời phán: “Suốt lòng con rằng: ‘Ai sẽ lên trời’ (ngụ ý đem Chúa ngày Chúa vẫn đưa tay chờ đợi họ nhưng họ là Cứu Thế xuống). 7 Cũng đừng nói rằng: ‘Ai dân tộc phản nghịch và ngoan cố.”

sẽ xuống nơi cõi chết” (ngụ ý rước Chúa Cứu Thế lên).” (Abyssos g12) 8 Bởi vì, có lời nói: “Đạo rất gần con; Đạo ở ngay trong miệng và trong lòng con.” Đó là Đạo đức tin chúng tôi hằng công bố. 9 Nếu miệng anh chị em xưng nhận Giê-xu là Chúa, và lòng anh chị em tin Đức Chúa Trời đã khiến Ngài sống lại thì anh chị em được cứu rồi. 10 Vì do lòng tin, anh chị em được kẻ là người công chính, và do miệng xưng nhận Ngài, anh chị em được cứu rồi. 11 Như Thánh Kinh cho chúng ta biết: “Ai tin Ngài sẽ không thất vọng,” 12 không phân biệt người Do Thái hay dân ngoại, vì họ có chung một Chúa. Chúa giáng phúc dồi dào cho người cầu xin Ngài. 13 Vì “mọi người kêu cầu Danh Chúa Hallel Hữu đều được cứu rồi.” 14 Nhưng nếu họ chưa tin Chúa thì kêu cầu Ngài sao được? Nếu chưa nghe nói về Ngài, làm sao biết mà tin? Nếu không có người truyền giảng thì nghe cách nào? 15 Nếu không được sai phái thì ai đi truyền giảng? Nên Thánh Kinh ghi nhận: “Bàn chân người đi truyền giảng Phúc Âm thật xinh đẹp biết bao!” 16 Tuy nhiên, chẳng phải mọi người nghe Phúc Âm đều tin nhận, như Tiên tri Y-sai đã nói: “Thưa Chúa Hallel Hữu, ai chịu tin lời giảng của chúng con?” 17 Cho nên, người ta tin Chúa nhờ nghe giảng và họ nghe

11 Vậy, Đức Chúa Trời đã hoàn toàn từ bỏ dân Ngài sao? Chẳng bao giờ! Chính tôi cũng là người Ít-ra-ên, dòng dõi Áp-ra-ham, thuộc đại tộc Bên-gia-min. 2 Đức Chúa Trời chẳng từ bỏ dân tộc Ngài đã lựa chọn từ trước. Anh chị em còn nhớ trong Thánh Kinh, Tiên tri Eli than phiền với Chúa về người Ít-ra-ên: 3 “Thưa Chúa, họ đã giết các tiên tri Ngài, phá đổ bàn thờ Ngài. Chỉ còn một mình con trốn thoát, họ cũng đang tìm giết con.” 4 Đức Chúa Trời đáp lời ông thế nào? Chúa đáp: “Ta đã dành sẵn cho Ta bảy nghìn người không chịu quỳ lạy Ba-anh!” 5 Ngày nay cũng thế, vẫn có một số ít người Do Thái được Đức Chúa Trời lựa chọn, do ơn phước của Ngài. 6 Đã gọi là ơn phước, tất nhiên không do việc làm hay công đức của họ, vì nếu thế, đâu còn là ơn phước nữa. 7 Vậy, hầu hết người Ít-ra-ên không đạt được điều họ tìm kiếm, chỉ một thiểu số do Đức Chúa Trời lựa chọn đạt đến mà thôi, số còn lại, lòng cứng cỏi, chai đá. 8 Như Thánh Kinh đã chép: “Đức Chúa Trời làm cho tâm linh họ tối tăm, mắt không thấy, tai không nghe cho đến ngày nay.” 9 Đa-vít cũng nói: “Nguyên yến tiệc của họ biến thành lưới bẫy, nơi họ sa chân vấp ngã và bị hình phạt. 10 Nguyên mắt họ bị mờ tối chẳng nhìn thấy gì, và lungen họ còng

xuống mãi!” **11** Tôi xin hỏi tiếp: Người Ít-ra- quyên tháp họ vào lại cây. **24** Nếu anh chị em, ên có vấp ngã nặng đến mức bị Đức Chúa Trời theo bản chất chỉ là cành ô-liu hoang, còn được hoàn toàn loại bỏ không? Thưa không! Nhưng cắt và tháp vào cây ô-liu vươn trái hẳn bắn vì họ không vâng lời, Đức Chúa Trời đem ơn chất mình, huống chi họ đúng bản chất là ô-liu cứu rỗi cho dân ngoại để kích thích lòng ganh vươn, lại càng được tháp vào gốc cũ? **25** Thưa đua của họ. **12** Nếu lỗi lầm của họ đem phước anh chị em, tôi muốn anh chị em biết rõ huyền hạnh cho nhân loại và khuyết điểm của họ giúp nhiệm này, để anh chị em khỏi tự phụ: Một dân ngoại hưởng ơn cứu rỗi, thì khi họ quay về thành phần người Ít-ra-ên cứng lòng cho đến với Chúa, ơn phước mọi người hưởng được sẽ chừng đú số dân ngoại đến với Chúa Cứu Thế. dồi dào biết bao! **13** Tôi xin ngỏ lời với anh chị **26** Vậy cả Ít-ra-ên sẽ được cứu. Như Thánh Kinh em dân ngoại. Đức Chúa Trời chỉ định tôi làm chép: “Vì Cứu Tinh sẽ đến từ Giê-ru-sa-lem, sứ đồ cho dân ngoại, tôi thật vinh dự với chức loại bỏ những điều vô đạo ra khỏi nhà Ít-ra-ên. vụ này. **14** Tôi ước mong công tác tôi giữa anh **27** Và đây là giao ước Ta lập với họ, tôi lỗi họ sẽ chị em sẽ khơi dậy lòng ganh đua của dân tộc được Ta tha thứ.” **28** Bây giờ, nhiều người Ít-tôi, nhân đó một số người trong họ được cứu. **ra-ên** là kẻ thù của Phúc Âm, nên anh chị em **15** Nếu việc họ bị Đức Chúa Trời tạm thời loại dân ngoại được cứu rỗi, nhưng xét theo khía bỏ giúp cho nhân loại được hòa thuận với Ngài, cạnh tuyển chọn, họ là người yêu dấu của Đức thì khi họ được Ngài tiếp nhận, hậu quả sẽ diệu Chúa Trời, vì Ngài lựa chọn tổ phụ họ là Áp-ra-kỳ chẳng khác gì người chết sống lại. **16** Từ ham, Y-sác, và Gia-cốp. **29** Vì sự ban tặng và khi Áp-ra-ham và các tộc trưởng là thánh, con kêu gọi của Đức Chúa Trời chẳng hề thay đổi. cháu họ cũng là thánh. Nếu nắm bột nhồi được **30** Như anh chị em trước kia không vâng phục dâng lên làm của lễ đầu mùa là thánh, thì cả Đức Chúa Trời, mà nay được ơn thương xót, mẻ bánh cũng là thánh. Nếu rẽ cây là thánh, thì nhờ họ không vâng phục Ngài. **31** Cũng thế, cả cành cây cũng thánh. **17** Một số cành cây ô- ngày nay họ không vâng phục Đức Chúa Trời, nhưng nhờ anh chị em nhận sự thương xót mà liu trong vươn đã bị cắt bỏ, để cho anh chị em **32** Vì Đức Chúa Trời đã đặt mọi người vào địa vị không vâng phục, để tỏ ân khoan hồng cho cả nhân loại. hút mầm mống nuôi dưỡng từ rễ của Đức Chúa Trời là cây ô-liu đặc biệt. **18** Anh chị em đừng **eleesē g1653** **33** Ôi, tri thức và khôn ngoan của vậy tự hào vì được thay thế các cành kia, hãy luôn nhớ anh chị em chỉ là cành, không phải là Đức Chúa Trời thật phong phú, sâu xa vô tận! rẽ. **19** Anh chị em nói: “Các cành kia bị cắt đi Cách Ngài phán đoán chẳng ai dò biết được, cốt để tôi được tháp vào.” **20** Phải, họ bị loại bỏ đường lối Ngài chẳng ai tìm hiểu được! **34** Ai vì không tin Chúa Cứu Thế, còn anh chị em tồn biết được tư tưởng Chúa Hallel Hushai có thể tại nhở đức tin. Chớ tự kiêu nhưng hãy kính làm cố vấn cho Ngài? **35** Ai dâng hiến cho Chúa sơ. **21** Nếu Đức Chúa Trời đã không tiếc các cành nguyên trong cây, Ngài cũng không tiếc cành tháp. **22** Hãy ghi nhớ, Đức Chúa Trời nhân vật do Chúa sáng tạo, đều tồn tại nhờ Ngài và từ nhưng nghiêm minh. Chúa nghiêm minh với Ngài! A-men. (**aiōn g165**) người vấp ngã nhưng nhân từ với anh chị em. Nhưng nếu anh chị em ngừng tin cây, anh chị em sẽ bị cắt bỏ. **23** Còn nếu người Ít-ra-ên từ bỏ lòng vô tín, tin nhận Chúa Cứu Thế, Ngài sẽ tháp họ vào chỗ cũ, vì Đức Chúa Trời có nồng

12 Và vì vậy, thưa anh chị em, tôi nài khuyên anh chị em dâng thân thể mình lên Đức Chúa Trời vì tất cả điều Ngài đã làm cho anh chị em. Hãy dâng như một sinh tế sống và thánh—là của lễ Ngài hài lòng. Đó là cách đích

thực để thờ phượng Ngài. 2 Đừng đồng hóa với người đời, nhưng hãy để Chúa đổi mới tâm trí mình; nhờ đó anh chị em có thể tìm biết ý muốn của Đức Chúa Trời, và hiểu rõ điều gì tốt đẹp, trọn vẹn, hài lòng Ngài. (a&n g165) 3 Do ơn

phúoc Đức Chúa Trời ban, tôi khuyên anh chị em đừng có những ý nghĩ quá cao về mình, nhưng mỗi người phải khiêm tốn tự xét đúng theo mức độ đức tin Đức Chúa Trời ban cho mình. 4 Thân thể chúng ta có nhiều chi thể, mỗi chi thể giữ một chức phận khác nhau. 5 Cũng thế, trong Chúa Cứu Thế, tất cả chúng ta hợp làm một thân thể, và các chi thể đều tùy thuộc lẫn nhau. 6 Trong ơn phúoc Ngài, Đức Chúa Trời ban ân tứ cho chúng ta mỗi người một khác. Người có ân tứ nói tiên tri, hãy nói theo đức tin mình. 7 Ai phục dịch, hãy hăng hái phục dịch. Ai dạy dỗ, hãy chuyên tâm dạy dỗ. 8 Ai khích lệ, hãy tận tình khích lệ. Ai cứu tế, hãy dâng hiến rời r rộng. Ai lãnh đạo, hãy tận tâm lãnh đạo. Ai an ủi người đau khổ, hãy hết lòng an ủi. 9 Tình yêu thương phải chân thành. Phải ghét bỏ điều ác và gắn bó điều thiện. 10 Hãy yêu thương nhau tha thiết như anh chị em ruột thịt, phải kính trọng nhau. 11 Phải siêng năng làm việc, đừng biếng nhác, phải phục vụ Chúa với tinh thần hăng hái. 12 Hãy vui mừng trong niềm hy vọng. Nhẫn nại trong lúc hoạn nạn, và bền lòng cầu nguyện. 13 Hãy chia cớm sẻ áo cho các tín hữu, hãy ân cần tiếp khách. 14 Hãy cầu phúoc cho những người bức hại anh chị em, chớ nguyên rủa họ; cầu xin Đức Chúa Trời ban phúoc cho họ. 15 Hãy vui với người vui, khóc với người khóc. 16 Hãy sống hòa hợp với nhau. Đừng kiêu kỳ, nhưng phải vui vẻ hòa mình với những người tầm thường. Đừng cho mình là khôn ngoan! 17 Đừng lấy ác báo ác. Hãy thực hành điều thiện trước mặt mọi người. 18 Phải cố sức sống hòa bình với mọi người. 19 Anh chị em yêu dấu, đừng báo thù. Hãy để cho Đức Chúa Trời báo ứng. Vì Thánh Kinh đã chép: “Báo ứng là việc của Ta; Ta sẽ thưởng phạt.” Chúa Hằng Hữu phán vậy.

Nhưng: “Nếu kẻ thù con có đói, nên mời ăn. Nếu họ có khát, hãy cho uống. Làm như thế chẳng khác gì con lây than hồng chất lên đầu họ.” 21 Đừng để điều ác thắng mình, nhưng phải lấy điều thiện thắng điều ác.

13 Mọi người phải vâng phục chính quyền vì tất cả thẩm quyền đến từ Đức Chúa Trời, tất cả chính quyền hiện hữu là từ Đức Chúa Trời. 2 Vậy ai chống chính quyền là chống lại mệnh lệnh Đức Chúa Trời và sẽ bị phán xét. 3 Nhà cầm quyền không khiến cho người lương thiện kinh hãi, nhưng người gian ác phải lo sợ. Muốn khỏi sợ hãi nhà cầm quyền, anh chị em cứ làm điều ngay thẳng, thì họ sẽ khen ngợi anh chị em. 4 Họ là những người Đức Chúa Trời sai phái để giúp anh chị em làm điều thiện, nhưng nếu anh chị em làm điều ác, hãy lo sợ, vì không thể tránh hình phạt. Đức Chúa Trời dùng họ để phạt người làm ác. 5 Vậy, phải vâng phục chính quyền, chẳng những để khỏi bị hình phạt nhưng cũng vì lương tâm trong sạch. 6 Do đó, anh chị em nộp thuế, vì nhà cầm quyền phục dịch Đức Chúa Trời khi họ thi hành nhiệm vụ. 7 Phải trả hết mọi thứ nợ: Trả thuế và đóng lợi tức cho người thu thuế, kính sợ và tôn trọng người có thẩm quyền. 8 Đừng mắc nợ ai gì hết, trừ món nợ yêu thương. Vì yêu thương nhau là giữ trọn luật pháp. 9 Các điều răn dạy: “Chớ gian dâm. Các ngươi không được giết người. Các ngươi không được trộm cắp. Chớ tham muôn.” Tất cả những điều răn khác đều tóm tắt trong câu: “Yêu người lân cận như chính mình.” 10 Tình yêu thương chẳng làm hại đồng loại, vậy yêu thương là giữ trọn luật pháp. 11 Hơn nữa, đã đến lúc anh chị em phải thức tỉnh, vì ngày hoàn thành sự cứu rỗi gần đến, gần hơn lúc ta mới tin. 12 Đêm sắp qua, ngày gần đến. Vậy chúng ta hãy từ bỏ việc xáu xa trong đêm tối để làm việc công chính dưới ánh sáng. 13 Phải ăn ở xứng đáng như sinh hoạt giữa ban ngày. Đừng chè chén say sưa, truy lạc phóng đãng, đừng tranh giành, ganh ghét. 14 Hãy để Chúa Cứu Thế Giê-xu bảo bọc

anh chị em như áo giáp. Đừng chiêu theo các động theo tình yêu thương nữa. Đừng để thức ăn của anh chị em hủy diệt người được Chúa Cứu Thế chịu chết thay. 16 Đừng để việc tốt của anh chị em làm cớ cho người ta chỉ trích. 17

14 Hãy tiếp nhận các tín hữu còn yếu đức tin, đừng chỉ trích họ về những gì họ nghĩ đúng hay sai. 2 Có người tin mình ăn được mọi thức ăn. Nhưng có tín hữu khác với lương tâm nhạy bén chỉ ăn rau mà thôi. 3 Người ăn được mọi món đừng khinh bỉ người không ăn, và người không ăn cũng đừng lên án người ăn, vì Đức Chúa Trời đã chấp nhận họ. 4 Anh chị em là ai mà kết án các đầm tớ của Chúa? Họ làm đúng hay sai, thành công hay thất bại đều thuộc thẩm quyền của Chúa. Nhưng nhờ Chúa giúp đỡ, họ sẽ thành công. 5 Cũng vậy, có người cho rằng ngày này tốt hơn các ngày khác, trong khi người khác xem mọi ngày như nhau. Điều này mỗi người nên tự mình thẩm định. 6 Người giữ lễ nhầm mục đích thờ phượng Chúa. Người ăn muôn tôn vinh Chúa, vì tạ ơn Ngài cho thức ăn. Người không ăn, cũng nhầm mục đích tôn vinh Chúa và tạ ơn Ngài. 7 Vì chúng ta không ai còn sống cho mình, hoặc chết cho mình cả. 8 Chúng ta sống để tôn vinh Chúa. Nếu được chết, cũng để tôn vinh Chúa. Vậy, dù sống hay chết, chúng ta đều thuộc về Chúa. 9 Vì Chúa Cứu Thế đã chết và sống lại để tề trị mọi người, dù còn sống hay đã chết. 10 Vậy, tại sao còn dám chỉ trích tín hữu khác? Tại sao khinh bỉ anh chị em mình? Đừng quên tất cả chúng ta đều sẽ bị xét xử trước tòa án của Đức Chúa Trời. 11 Vì Thánh Kinh chép: “Chúa Hằng Hữu phán: ‘Thật như Ta hằng sống, mọi đầu gối sẽ quỳ xuống trước mặt Ta, và mọi lưỡi sẽ ca tụng mọi lời sỉ nhục của kẻ thù nghịch Chúa.’” 12 Như thế, mỗi chúng ta đều sẽ khai trình mọi việc trong đời mình cho Đức Chúa Trời.” 13 Vậy, anh chị em nên chấm dứt việc kết án nhau, nhưng hãy quyết định không tạo chướng ngại cho anh chị em mình vấp ngã. 14 Nhờ Chúa Giê-xu chỉ dạy, tôi biết chắc không có người cho là ô uế, thì chỉ ô uế đối với người Giê-xu, 15 Nếu thức ăn của anh chị em làm cho một tín hữu bị tổn thương, anh chị em không hành động theo tình yêu thương nữa. Đừng để thức ăn của anh chị em hủy diệt người được Chúa Cứu Thế chịu chết thay. 16 Đừng để việc tốt của anh chị em làm cớ cho người ta chỉ trích. 17 Điều thiết yếu trong Nước của Đức Chúa Trời không phải là ăn uống, nhưng là sống thiện lành, bình an và vui vẻ trong Chúa Thánh Linh. 18 Người nào phục vụ Chúa Cứu Thế theo tinh thần đó, sẽ được Đức Chúa Trời hài lòng và người ta tán thưởng. 19 Vậy, chúng ta hãy cố gắng thực hiện sự hòa hợp trong Hội Thánh, và gây dựng lẫn nhau. 20 Đừng để thức ăn làm hỏng việc của Đức Chúa Trời. Mọi thức ăn đều được chấp nhận, nhưng ăn uống mà gây cho người khác vấp phạm thì thật xấu. 21 Tốt hơn là đừng ăn thịt, uống rượu hoặc làm gì cho anh chị em mình vấp phạm. 22 Điều gì anh chị em tin là đúng, hãy giữ cho mình; Đức Chúa Trời chấp thuận là đủ. Phước cho người không bị lương tâm lên án khi làm điều mình biết là phải. 23 Nhưng nếu anh chị em nghi ngờ có nên ăn thức ăn nào đó hay không mà vẫn ăn là có tội vì anh chị em không theo lương tâm mình. Mọi việc, nếu tin là không đúng mà vẫn làm, là anh chị em phạm tội.

15 Dù có lòng tin vững mạnh, chúng ta cũng không nên làm thỏa lòng mình, nhưng phải lưu tâm nâng đỡ người kém đức tin. 2 Mỗi chúng ta phải làm vui lòng anh chị em mình, để giúp ích và xây dựng cho họ. 3 Vì ngay cả Chúa Cứu Thế cũng không làm thỏa lòng mình như Thánh Kinh đã viết: “Tôi hứng chịu cả những lời ghi chép trong Thánh Kinh cốt để dạy dỗ an ủi chúng ta, rèn luyện tính kiên nhẫn và đem lại cho chúng ta niềm hy vọng tràn đầy vì lời hứa của Đức Chúa Trời được thực hiện. 5 Cầu xin Đức Chúa Trời, Đấng ban tinh thần hợp nhất theo gương Chúa Cứu Thế cho anh chị em một lòng, một tiếng nói tôn vinh Đức Chúa Trời là Cha của Chúa chúng ta là Chúa Cứu Thế Giê-xu. 7 Vậy, anh

chị em hãy tiếp nhận nhau như Chúa Cứu Thế khác. **21** Như Thánh Kinh dạy: “Người chưa đã tiếp nhận chúng ta, để Đức Chúa Trời được được thông báo về Chúa sẽ thấy Ngài, và người tôn vinh. **8** Tôi xin thưa, Chúa Cứu Thế đã đến chưa nghe sẽ hiểu Ngài.” **22** Cũng vì lý do ấy, tôi phục vụ giữa người Do Thái để chứng tỏ đức bị ngăn trở nhiều lần, chưa đến thăm anh chị chân thật của Đức Chúa Trời là thực hiện lời em. **23** Nhưng hiện nay, công tác tại miền này hứa với tổ phụ họ. **9** Chúa cũng đến cho các đã xong. Theo lòng mong mỏi đến thăm anh dân ngoại để họ ca ngợi Đức Chúa Trời vì nhân chị em từ nhiều năm nay, **24** tôi hy vọng trong từ của Ngài, như tác giả Thi Thiên đã ghi: “Vì chuyền đi Tây Ban Nha, sẽ ghé thăm anh chị thế, tôi sẽ tôn vinh Chúa giữa dân ngoại; tôi sẽ em cho thỏa lòng mong ước, rồi anh chị em lại ca ngợi Danh Ngài.” **10** Có lời chép: “Hỡi dân tiễn tôi lên đường. **25** Nhưng trước khi tôi đến, ngoại hãy chung vui với dân Chúa.” **11** Và: “Tất tôi phải lên Giê-ru-sa-lem để trao tặng phẩm cả dân ngoại, hãy tôn vinh Chúa Hằng Hữu. cho các tín hữu. **26** Vì Hội Thánh ở Ma-xê-đoan Tất cả dân tộc trên đất, hãy ngợi tôn Ngài.” **12** và A-chai đã vui lòng quyên góp để giúp các Tiên tri Y-sai cũng đã nói: “Hậu tự nhà Gie-sê tín hữu túng thiếu tại Giê-ru-sa-lem. **27** Họ vui sẽ xuất hiện để cai trị các dân ngoại. Họ sẽ đặt vé làm việc này vì tự biết mình thật sự mắng hy vọng nơi Ngài.” **13** Cầu xin Đức Chúa Trời, nợ. Từ khi dân ngoại được tín hữu Giê-ru-sa-làm nguồn hy vọng, cho anh chị em tràn ngập lem chia sẻ phước hạnh tâm linh, họ tự thấy có vui mừng và bình an khi anh chị em tin cậy bốn phận chia sót lại của cải vật chất. **28** Sau Ngài, nhờ đó lòng anh chị em chứa chan hy khi hoàn thành công tác, trao xong mọi phẩm vong do quyền năng của Chúa Thánh Linh. **14** vật quyên trợ, tôi sẽ lên đường đến thăm anh Thưa anh chị em, tôi biết chắc anh chị em thừa chị em trong chuyền đi Tây Ban Nha. **29** Chắc hào tâm và kiến thức nên có thể tự khuyên bảo chấn khi tôi đến, Chúa Cứu Thế sẽ ban phước lẫn nhau. **15** Tuy nhiên, viết cho anh chị em, tôi lành dồi dào cho anh chị em. **30** Thưa anh chị nhấn mạnh một vài điều chỉ để nhắc nhớ anh em, tôi nài khuyên anh chị em trong Danh của chị em. Bởi ơn phước Đức Chúa Trời đã dành Chúa chúng ta là Chúa Cứu Thế Giê-xu và do cho tôi, **16** tôi được chọn làm sứ giả của Chúa tình yêu thương trong Chúa Thánh Linh, hãy Cứu Thế giữa các dân ngoại để công bố Phúc cùng tôi hết sức khẩn nguyện Đức Chúa Trời, Âm của Đức Chúa Trời. Nhờ đó, các dân tộc ấy **31** xin Ngài cho tôi tránh thoát cạm bẫy hâm hại được dâng lên cho Đức Chúa Trời như một lễ của người không tin Chúa Cứu Thế ở xứ Giu-vật vui lòng Ngài do Chúa Thánh Linh thánh đê, cho công việc tôi tại Giê-ru-sa-lem được hóa. **17** Vì thế, tôi lấy làm vinh dự được phục anh em tín hữu vui lòng chấp nhận. **32** Trong ý vụ Đức Chúa Trời, nhờ Chúa Cứu Thế Giê-xu. **18** muôn của Chúa, tôi sẽ đến thăm anh chị em Tôi chẳng dám nói điều gì ngoài việc Chúa Cứu cách vui vẻ, và chúng ta cùng được khích lệ. **33** Thế đã dùng tôi dùi dắt dân ngoại trở về đầu Cầu xin Đức Chúa Trời bình an ở với tất cả anh phục Đức Chúa Trời qua lời giảng và những chị em. A-men.

việc tôi làm giữa họ. **19** Họ tin bởi quyền năng của các dấu lạ, phép màu, và bởi quyền năng của Thánh Linh Đức Chúa Trời. Nhờ thế, tôi đã chu toàn nhiệm vụ truyền bá Phúc Âm của Chúa Cứu Thế từ Giê-ru-sa-lem cho đến I-ly-ri. **20** Vì ước nguyện của tôi là công bố Phúc Âm tại những miền chưa nghe Danh Chúa Cứu Thế, để khôi xây dựng trên nền tảng của người

16 Tôi xin giới thiệu chị Phê-bê, nữ chấp sự Hội Thánh Sen-cơ-rê. **2** Xin anh chị em đón tiếp chị trong tình yêu thương của Chúa, nồng nhiệt hoan nghênh một chị em trong Chúa, sẵn sàng giúp chị mọi điều, vì chị đã giúp đỡ nhiều người, kể cả tôi nữa. **3** Tôi xin kính chào Bê-rít-sin và A-qui-la, bạn đồng sự của tôi trong Chúa Cứu Thế Giê-xu. **4** Họ đã liều mạng

sống vì tôi. Chẳng những riêng tôi, mà tất cả anh chị em. **22** Tôi là Tết-tiu, người chép bức Hội Thánh dân ngoại đều tri ân. **5** Cũng xin thư này xin kính chào anh chị em trong Chúa. kính lời thăm Hội Thánh nhóm họp tại nhà họ. **23** Gai-út, người tiếp đãi tôi và cả Hội Thánh, Xin gửi lời thăm Ê-bai-nết, bạn yêu dấu của tôi, gửi lời thăm anh chị em. Ê-rát, thủ quỹ thành và là người tin Chúa Cứu Thế đầu tiên tại Tiêu phố và tín hữu Qua-ro-tu cũng gửi lời thăm Á. **6** Kính chào Ma-ri, người có nhiều công khó anh chị em. **24** Cầu chúc tất cả anh chị em hằng với anh chị em. **7** Kính chào An-trô-ni-cơ và hưởng ơn phước của Chúa chúng ta là Chúa Giu-ni-a, bà con của tôi, cũng là bạn tù với tôi. Cứu Thế Giê-xu. **25** Tôn vinh Đức Chúa Trời, là Họ tin Chúa Cứu Thế trước tôi và từng được các sứ đồ khen ngợi. **8** Kính chào Am-li-a, bạn yêu dấu của tôi trong Chúa. **9** Kính chào U-ro-banh, bạn đồng sự với chúng tôi trong Chúa Cứu Thế, và Êch-ta-chi, bạn yêu dấu của tôi. **10** Kính chào A-be-lo, người được Chúa Cứu Thế chấp thuận. Kính chào gia đình A-ríc-tô-bu. **11** Kính chào Hê-rơ-đi-ôn, bà con của tôi, và các tín hữu trong gia đình Nạt-xít. **12** Kính chào Try-phe-nơ và Try-phô-sơ, hai người có công khai phục vụ Chúa. Kính chào Pẹt-si-đơ, bạn yêu dấu, đã dày công phục vụ Chúa. **13** Kính chào Ru-phu, người được Chúa lựa chọn; và kính chào mẹ của anh ấy, cũng là mẹ tôi. **14** Kính chào A-sin-cơ-rích, Pho-lê-gôn, Hẹt-me, Pa-trô-ba, Hẹt-ma, và anh chị em ở với họ. **15** Kính chào Phiên-lơ, Giu-li, Nê-rơ, chị của Nê-rơ, Ô-lâm và tất cả tín hữu ở với họ. **16** Hãy chào nhau bằng cái siết tay thân mật. Tất cả các Hội Thánh của Chúa Cứu Thế gửi lời chào anh chị em. **17** Xin anh chị em để phòng những người gây chia rẽ, hoang mang, và chống nghịch chân lý anh chị em đã học. Hãy xa lánh họ. **18** Những người ấy không phục vụ Chúa Cứu Thế chúng ta, nhưng chỉ tìm tư lợi. Họ dùng những lời nói ngọt ngào tâng bốc để đánh lừa người nhẹ dạ. **19** Mọi người đều biết lòng tin kính vâng phục của anh chị em nêu tôi rất mường. Tôi muốn anh chị em khôn ngoan về điều thiện, nhưng ngày thơ về điều ác. **20** Đức Chúa Trời Bình An sẽ sớm chà nát Sa-tan dưới chân anh chị em. Cầu chúc anh chị em hằng hưởng ơn phước của Chúa chúng ta là Chúa Giê-xu. **21** Ti-mô-thê, bạn đồng sự với tôi, và Lu-si-út, Gia-sôn, Sô-xi-ba-tê, bà con của tôi, đều gửi lời thăm Đáng có quyền cho anh chị em sống vững mạnh bởi Phúc Âm tôi truyền giảng. Đây là sứ điệp về Chúa Cứu Thế Giê-xu bày tỏ chương trình của Ngài cho anh chị em dân ngoại, đúng theo huyền nhiệm được giữ kín suốt các thời đại trước. (aiōnios g166) **26** Nhưng nay, huyền nhiệm ấy được bày tỏ và công bố cho tất cả dân ngoại theo lệnh Đức Chúa Trời hằng sống, như Thánh Kinh đã báo trước, để họ tin nhận và vâng phục Chúa. (aiōnios g166) **27** Nguyễn vinh quang vĩnh viễn quy về Đức Chúa Trời duy nhất, qua Chúa Cứu Thế Giê-xu. A-men. (aiōn g165)

I Cô-rinh-tô

Phao-lô chịu báp-tem sao? 14 Tôi tạ ơn Chúa vì trừ Cơ-rít-bu và Gai-út, tôi không làm báp-tem

1 Đây là thư của Phao-lô, người được Đức cho ai trong anh chị em. 15 Như thế, không ai Chúa Trời chọn làm sứ đồ của Chúa Cứu Thế có thể nói anh chị em nhân danh tôi mà chịu Giê-xu, và của Sốt-then, anh em trong Chúa. báp-tem. 16 Tôi cũng làm báp-tem cho gia đình 2 Kính gửi Hội Thánh của Đức Chúa Trời tại Sê-pha-na, ngoài ra tôi không làm báp-tem cho Cô-rinh-tô, những người được chọn làm dân ai nữa. 17 Vì Chúa Cứu Thế đã sai tôi đi truyền Chúa và được thánh hóa nhờ liên hiệp với Chúa giảng Phúc Âm, chứ không phải đi làm báp-Cứu Thế Giê-xu, cùng tất cả những người ở tem. Khi giảng Phúc Âm, tôi không dùng tài khéo nơi đang cầu khẩn Danh Chúa chúng ta diễn thuyết triết học; nếu ý lại tri thức tài năng là Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa của họ và của là chưa biết hiệu năng của Đáng hy sinh trên chúng ta. 3 Cầu xin Đức Chúa Trời, Cha chúng cây thập tự. 18 Đối với người vô tín, Đạo thập ta và Chúa Cứu Thế Giê-xu ban cho anh chị em tự giá chỉ là khờ dại, nhưng đối với chúng ta là ơn phước và bình an. 4 Tôi luôn cảm tạ Đức người được cứu rỗi thì đó là quyền năng Đức Chúa Trời vì những ơn lành anh chị em được Chúa Trời. 19 Thánh Kinh viết: “Ta sẽ tiêu diệt hưởng từ khi thuộc về Chúa Cứu Thế Giê-xu. óc khôn ngoan của người khôn ngoan, và loại 5 Chúa đã ban ân tú dồi dào cho anh chị em bổ trí sáng suốt của người sáng suốt.” 20 Nhà từ lời nói đến sự hiểu biết chân lý, 6 đến nỗi triết học ở đâu? Nhà văn hào ở đâu? Nhà hùng kinh nghiệm bản thân của anh chị em đã xác biện, thuyết khách lừng danh một thời ở đâu? nhận những lời tôi giảng về Chúa Cứu Thế là Đức Chúa Trời đã chẳng khiến sự khôn ngoan chân thật. 7 Anh chị em được hưởng đầy đủ của thế gian trở thành khờ dại sao? (aiōn g165) 21 ân tú của Chúa để làm theo ý Ngài trong khi Vì thế gian chỉ cậy khôn ngoan riêng của mình, chờ đợi Chúa chúng ta là Chúa Cứu Thế Giê- không nhờ khôn ngoan của Đức Chúa Trời để xu trở lại. 8 Chúa sẽ giữ vững anh chị em đến nhận biết Ngài nên Đức Chúa Trời vui lòng cuối cùng, làm cho anh chị em thành người dùng lối truyền giảng có vẻ khờ dại của chúng trọn vẹn không bị khiển trách trong ngày Chúa ta để cứu rỗi những người tin nhận. 22 Trong Cứu Thế Giê-xu của chúng ta trở lại. 9 Chắc khi người Do Thái đòi hỏi phép lạ và người Hy chấn Đức Chúa Trời sẽ thực hiện điều đó, vì Lạp tìm triết lý, 23 chúng ta luôn luôn truyền Ngài là Đáng thành tín. Ngài đã mời gọi anh giảng Chúa Cứu Thế chịu đóng đinh trên cây chi em đến kết bạn với Con Ngài là Chúa Cứu thập tự. Điều này người Do Thái cho là sỉ nhục Thế Giê-xu, Chúa chúng ta. 10 Thưa anh chị trong khi các dân tộc khác coi như khờ dại. 24 em, nhân danh Chúa chúng ta là Chúa Cứu Thế. Nhưng đối với người Do Thái hay Hy Lạp nào Giê-xu, tôi khuyên anh chị em hãy đồng tâm tiếp nhận Phúc Âm, Chúa Cứu Thế là hiện thân nhất trí. Đừng chia rẽ, nhưng phải hợp nhất, của quyền năng và khôn ngoan của Đức Chúa cùng một tâm trí, một ý hướng. 11 Tôi vừa Trời. 25 Vì những điều có vẻ khờ dại của Chúa nghe người nhà Cơ-lô-ê cho biết anh chị em còn khôn ngoan hơn sự khôn ngoan nhất của tranh chấp nhau, mỗi người một ý. 12 Người loài người, và những điều có vẻ yếu đuối của này nói: “Tôi theo Phao-lô.” Người kia nói: “Tôi Chúa còn mạnh mẽ hơn điều mạnh mẽ nhất theo A-bô-lô,” người khác nói: “Tôi theo Phi-e- của loài người. 26 Thưa anh chị em là người rơ,” có người lại bảo: “Tôi theo Chúa Cứu Thế.” được Chúa kêu gọi, trong anh chị em không có 13 Chúa Cứu Thế đã bị chia ra từng mảnh sao? nhiều người thông thái, chức trọng quyền cao Phao-lô đã chịu đóng đinh trên cây thập tự vì hay danh gia vọng tộc, 27 nhưng Đức Chúa Trời anh chị em sao? Hay anh chị em nhân danh đã lựa chọn người bị coi như khờ dại để làm

cho người khôn ngoan hổ thẹn. Đức Chúa Trời đã nhờ Chúa Thánh Linh tiết lộ cho chúng ta. **đã lựa chọn** người yếu ớt để làm cho người Thánh Linh Ngài dò xét mọi sự, kể cả điều sâu mạnh mẽ phải hổ thẹn. **28** Đức Chúa Trời đã nhiệm của Đức Chúa Trời. **11** Vì chẳng ai có thể chọn những người bị thế gian khinh bỉ, coi là biết những tư tưởng sâu kín trong lòng người, hèn mọn, không đáng kể, để san bằng mọi giá trừ ra tâm linh của chính người đó. Cũng thế, trị trong thế gian. **29** Vậy, không một người nào ngoài Thánh Linh Đức Chúa Trời, không ai còn dám khoe khoang điều gì trước mặt Chúa. biết được những ý tưởng mà nhiệm của Đức **30** Nhờ Đức Chúa Trời, anh chị em được sống Chúa Trời. **12** Đức Chúa Trời ban Thánh Linh trong Chúa Cứu Thế Giê-xu, là hiện thân sự Ngài cho chúng ta—không phải thần linh trần khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là nguồn công gian—nên chúng ta biết được những ân tứ của chính, thánh thiện, và cứu chuộc của chúng ta. Đức Chúa Trời. **13** Khi truyền giảng, chúng tôi **31** Như lời Thánh Kinh đã viết: “Ai khoe khoang, không dùng từ ngữ triết học, nhưng dùng từ hãy khoe khoang những việc Chúa Hallelujah Hữu ngữ của Chúa Thánh Linh, giải thích điều thuộc linh bằng ngôn ngữ thuộc linh. **14** Người không có thuộc linh không thể nhận lãnh chân lý từ Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Đó chỉ coi như chuyện khờ dại và họ không thể hiểu được, vì chỉ những người thuộc linh mới hiểu giá trị của Chúa Thánh Linh. **15** Người có thuộc linh hiểu giá trị mọi điều, nhưng người khác không hiểu họ. **16** Vì: “Ai biết được tư tưởng Chúa Hallelujah Hữu? Ai dám khuyên bảo Ngài?” Nhưng chúng ta có thể hiểu những điều này, vì chúng ta có tâm trí của Chúa Cứu Thế.

2 Thưa anh chị em, khi đến thăm anh chị em, tôi không dùng lời lẽ hoa mỹ hay triết lý cao xa để truyền giảng huyền nhiệm của Đức Chúa Trời. **2** Vì tôi đã quyết định không nói gì với anh chị em ngoài Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đáng chịu đóng đinh trên cây thập tự. **3** Tôi có vẻ yếu đuối, sợ sệt và run rẩy khi đến thăm anh chị em. **4** Lời giảng dạy của tôi chẳng do tài biện luận khôn khéo mà chỉ dựa vào quyền năng của Chúa Thánh Linh thôi. **5** Như thế, đức tin của anh chị em không dựa vào khôn ngoan loài người, nhưng xây dựng trên quyền năng Đức Chúa Trời. **6** Tuy nhiên, với những tín hữu trưởng thành, chúng tôi cũng giảng về sự khôn ngoan, nhưng không phải khôn ngoan của đời này, hay của các nhà lãnh đạo thế giới, là những người sẽ chìm vào quên lãng. (aiôn g165) **7** Chúng tôi giảng đạo của Đức Chúa Trời, là huyền nhiệm trước kia không ai biết, nhưng từ nghìn xưa Đức Chúa Trời đã dành sẵn để đem lại cho chúng ta vinh quang muôn đời. (aiôn g165) **8** Không một nhà lãnh đạo nào của thế giới biết được huyền nhiệm này. Vì nếu biết rõ, họ đã chẳng đóng đinh Chúa vinh quang trên cây thập tự. (aiôn g165) **9** Theo Thánh Kinh, huyền nhiệm đó là: “Những điều chưa mắt nào thấy, chưa tai nào nghe, và trí loài người chưa hề nghĩ tới, nhưng Đức Chúa Trời dành sẵn

trước kia không ai biết, nhưng từ nghìn xưa Đức Chúa Trời đã dành sẵn để đem lại cho chúng ta vinh quang muôn đời. (aiôn g165) **9** Theo Thánh Kinh, Chúa Trời—những người đã giúp anh chị em tin nhận Ngài—theo khả năng Chúa cho mỗi người. **6** Tôi đã tròng, A-bô-lô đã tưới, nhưng Đức Chúa Trời làm cho lớn lên. **7** Người tròng, cho người yêu mến Ngài.” **10** Đức Chúa Trời người tưới đều không quan trọng, vì chính

Đức Chúa Trời làm cho cây lớn lên. **8** Người tinh thiết yếu của quản gia là trung thành. **3** tròng, người tưới đều như nhau, mỗi người Riêng phần tôi, dù bị anh chị em hay người được thưởng tùy theo công khó mình. **9** Chúng khác xét đoán, tôi cũng không bận tâm. Chính tôi là bạn đồng sự phục vụ Đức Chúa Trời, còn tôi cũng không xét đoán mình. **4** Tôi biết tôi anh chị em là ruộng, là nhà của Ngài. **10** Nhờ chẳng có gì đáng trách, nhưng không phải vì ơn phước của Đức Chúa Trời, tôi đã đặt nền thế mà tôi được kể là công chính. Chính Chúa mỏng như một nhà kiến trúc giỏi và người là Đáng sẽ xét xử tôi. **5** Vậy đừng xét đoán quá khác xây cát lên trên, nhưng mỗi người phải sớm. Hãy đợi Chúa đến. Ngài sẽ đưa ra ánh thận trọng về cách xây cát của mình. **11** Vì sáng những điều giấu kín trong bóng tối và ngoài nền móng thật đã đặt xong là Chúa Cứu phơi bày các ý định trong lòng người. Lúc ấy, Thê Giê-xu, chẳng ai có thể đặt nền móng nào mỗi người sẽ được Đức Chúa Trời khen ngợi khác. **12** Trên nền móng ấy, người ta có thể cất đúng mức. **6** Thưa anh chị em, tôi xin lấy chính nhà bằng vàng, bạc, ngọc hay bằng gỗ, rơm, A-bô-lô và tôi làm thí dụ để anh chị em hiểu rõ tranh. **13** Công trình của mỗi người sẽ được bày điều tôi đã nói. Đừng thiên vị ai hết. Anh chị tôi trong ngày cuối cùng. Chúa sẽ dùng lửa thử em đừng kiêu hãnh theo người này để chống luyện mọi vật. Vật liệu nào rồi cũng sẽ bị thử lại người khác. **7** Anh chị em kiêu hãnh về việc luyện trong ngọn lửa. **14** Công trình nào tồn tại, gì? Có điều gì không do Đức Chúa Trời ban cho người xây cát sẽ được thưởng. **15** Trái lại công anh chị em? Đã nhận lãnh của Đức Chúa Trời, trình nào bị thiêu hủy, người xây cát sẽ mất sao anh chị em còn khoe khoang như không hề hết, nhưng chính người ấy sẽ được cứu như nhận lãnh? **8** Anh chị em no đủ rồi! Anh chị em vượt qua lửa mà thôi. **16** Anh chị em không biết giàu có rồi! Anh chị em đã chiếm được ngai mình là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh vàng, đâu cần nhờ đến chúng tôi nữa! Thật Linh Đức Chúa Trời sống trong anh chị em sao? chúng tôi cũng mong anh chị em lên ngôi để **17** Ai hủy hoại đền thờ của Đức Chúa Trời sẽ bị chúng tôi đồng cai trị với anh chị em. **9** Tôi có Ngài tiêu diệt. Vì đền thờ của Đức Chúa Trời cảm tưởng Đức Chúa Trời đưa các sứ đồ chúng phải thánh khiết và anh chị em là đền thờ của tôi ra sau rốt như những người tử tội, để trình Ngài. **18** Đừng ai tự lừa dối! Ai trong anh chị diễn cho thiên sứ và loài người cùng xem. **10** em tướng mình khôn ngoan theo đời này, hãy Chúng tôi đại dột vì Chúa Cứu Thế, nhưng anh nhìn nhận mình khờ dại để được khôn ngoan chị em khôn ngoan trong Ngài. Chúng tôi yêu thật. (aôô g165) **19** Khôn ngoan của thế gian bị đuổi nhưng anh chị em mạnh mẽ. Chúng tôi Đức Chúa Trời xem là khờ dại. Như Thánh Kinh chịu nhục nhã nhưng anh chị em được vinh viết: "Chúa khiến người khôn ngoan tự sa vào dụ. **11** Đến giờ này, chúng tôi vẫn bị đói khát, bẫy của họ." **20** Và: "Chúa biết ý tưởng người rách rưới, đánh đập, xua đuổi. **12** Chúng tôi khôn ngoan chỉ là hư ảo." **21** Vậy đừng tự hào phải làm việc vất vả để tự nuôi thân. Bị nguyễn về tài năng con người. Tất cả đều thuộc về anh rủa, chúng tôi chúc phước. Bị bức hại, chúng chị em. **22** Cả Phao-lô, A-bô-lô, hay Phi-e-rô, tôi chịu đựng. **13** Bị vu cáo, chúng tôi từ tốn trả thế gian, sự sống, sự chết, việc hiện tại, việc lời. Đến nay, người ta vẫn xem chúng tôi như tương lai, tất cả đều thuộc về anh chị em, **23** và rác rưởi của thế gian, cặn bã của xã hội. **14** Tôi anh chị em thuộc về Chúa Cứu Thế, và Chúa viết những điều này, không phải để anh chị em Cứu Thế thuộc về Đức Chúa Trời.

4 Anh chị em hãy coi chúng tôi là đầy tớ của Chúa Cứu Thế, là quản gia có nhiệm vụ trình bày huyền nhiệm của Đức Chúa Trời. **2** Đức

xấu hổ, nhưng để khuyên răn anh chị em như con cái thân yêu. **15** Dù anh chị em có một vạn thầy giáo trong Chúa Cứu Thế, nhưng chỉ có một người cha. Tôi đã dùng Phúc Âm sinh anh

chị em trong Chúa Cứu Thế. **16** Nên tôi khuyên Nhưng tôi muốn khuyên anh chị em đừng kết nài anh chị em bắt chước tôi. **17** Vì thế, tôi đã bạn với người tự xưng là tín hữu mà còn gian cứ Ti-mô-thê, con yêu dấu và trung tín của tôi dâm, tham lam, thò th(___t) tượng hoặc chửi rủa, trong Chúa. Người sẽ nhắc nhở anh chị em nếp nghiện rượu, trộm cắp. Cũng đừng ăn uống với sống của tôi trong Chúa Cứu Thế, đúng theo lời những hạng người ấy. **18** Vì chúng ta không tôi giảng dạy trong các Hội Thánh khắp nơi. có phận sự xét xử người thế gian, nhưng phải **19** Có mấy người lên mặt kiêu ngạo vì tưởng nghiêm minh xét xử người phạm tội trong Hội tôi không còn đến thăm anh chị em. **20** Nhưng Thánh. **21** Đức Chúa Trời sẽ xét xử người thế nếu Chúa cho phép, tôi sẽ đến ngay để xem gian; còn Kinh Thánh dạy: “Hãy diệt trừ người khả năng của những người kiêu ngạo đó, chứ gian ác khỏi anh chị em.”

không phải để nghe những lời khoa trương của họ. **20** Vì Nước của Đức Chúa Trời không cốt ở lời nói suông nhưng ở năng lực. **21** Anh chị em muốn gì đây? Muốn tôi cầm roi đến sửa phạt anh chị em hay muốn tôi đến thăm với lòng yêu thương, dịu dàng?

6 Khi anh chị em tín hữu có việc tranh chấp với nhau, sao không để Hội Thánh phân xử, lại đưa nhau ra tòa cho người chưa tin Chúa xét xử? **7** Anh chị em không biết Hội Thánh sẽ xét xử thế gian sao? Đã có quyền xét xử thế gian lẽ nào anh chị em không thể xét xử những việc

5 Được tin trong vòng anh chị em có việc gian nhô nhặt? **8** Anh chị em không biết chúng ta dâm ghê tởm—hơn cả các dân ngoại đạo. sẽ xét xử các thiên sứ sao? Huống hồ việc đồi Có người dám lấy vợ kế của cha mình. **9** Khi có việc tranh chấp như thế, sao anh mà anh chị em vẫn kiêu hãnh, không biết than chị em nhờ người ngoài phân xử? **10** Thật xấu khóc để loại người phạm tội ra khỏi cộng đồng. **11** Trong anh chị em không có người nào đủ **11** Mặc dù vắng mặt, nhưng tâm linh tôi vẫn ở khôn ngoan phân xử giúp tín hữu sao? **12** Anh với anh chị em, nên tôi đã quyết định xử phạt chị em kiện cáo nhau rồi lại đem ra cho người người phạm tội như tôi đang có mặt, **13** nhân không tin Chúa phân xử! **14** Kiện cáo nhau đã là danh Chúa Giê-xu. Anh chị em trong Hội Thánh sai rồi. Chịu phần bất công có hơn không? Chịu hội họp với tâm linh tôi và nhờ quyền năng lường gạt có hơn không? **15** Thế mà anh chị em Chúa Giê-xu. **16** Chúng ta giao người ấy cho Satan để hủy diệt thân xác, nhưng linh hồn được làm quấy và lường gạt ngay chính anh chị em tan rã. **17** Anh chị em không biết người gian ác cứu khi Chúa Cứu Thế Giê-xu trở lại. **18** Thế mà chẳng được vào Vương Quốc của Đức Chúa anh chị em vẫn khoe khoang không biết xấu Trời sao? Đừng tự lừa dối mình. Những người hổ! Anh chị em không biết một ít men làm cả gian dâm, thò th(___t) tượng, ngoại tình, tình dục đồng bột dậy lên sao? **19** Hãy loại bỏ người tội đồng giới, **20** hoặc người trộm cắp, tham lam, lỗi đó—chẳng khác gì tẩy sạch men cũ—để anh chị em được vào Vương Quốc của Đức Chúa Trời. **21** Chúa Cứu Thế là Chiên Con của Đức Chúa Trời Trước kia, trong anh chị em có người sống như đã bị giết thay chúng ta rồi. **22** Vậy hãy ăn lê thé. Nhưng anh chị em đã được rửa sạch tội lỗi, Vượt Qua với bánh không men—là lòng thành được thánh hóa và kể là công chính nhờ Danh thật, chân chính—và loại bỏ men cũ gian trá, Chúa Cứu Thế Giê-xu và Thánh Linh của Đức độc ác. **23** Trong thư trước, tôi khuyên anh chị em đừng kết bạn với người gian dâm. **24** Tôi việc tôi đều được phép làm”—nhưng không không có ý nói về người ngoại đạo gian dâm, phải mọi việc đều có ích cho anh chị em. Hay hoặc tham lam, trộm cắp, thò th(___t) tượng, vì dù: “Tôi được phép làm mọi việc,” nhưng tôi nếu thế, anh chị em phải ra khỏi thế gian. **25** không làm nô lệ cho bất cứ việc gì. **26** Anh chị

em nói: “Thức ăn dành cho dạ dày, dạ dày dành nếu không tự kiềm chế được thì nên lập gia cho thức ăn.” (Đúng vậy, nhưng Đức Chúa Trời định, vì thà có vợ có chồng còn hơn để cho tình sẽ hủy hoại cả hai). Anh chị em không thể nói dục hành hạ. **10** Đối với người đã lập gia đình, thân thể dành cho việc gian dâm. Chúng được tôi truyền lệnh, không phải của tôi nhưng là dành cho Chúa, và Chúa là Chủ của thân thể. **14** của Chúa. Vợ không được lìa chồng. **11** Nhưng Đức Chúa Trời đã khiến Chúa chúng ta sống nếu đã ly thân, người vợ nên sống một mình lại, Ngài cũng sẽ khiến chúng ta sống lại bởi hoặc làm hòa lại với chồng. Chồng cũng không quyền năn nỉ Ngài. **15** Anh chị em không biết được ly dị vợ. **12** Ngoài ra, tôi có thêm vài lời thân thể chúng ta là chi thể của Chúa Cứu Thế khuyên, tôi nói chứ không phải Chúa. Anh em sao? Không lẽ chúng ta khiến chi thể của Chúa nào có vợ không tin Chúa, nếu vợ đồng ý tiếp thành chi thể của gái mãi dâm sao? Không bao tục sống chung, đừng ly dị. **13** Chị em nào có giờ! **16** Anh chị em không biết ai kết hợp với chồng không tin Chúa, nếu chồng vẫn bằng gái mãi dâm sẽ trở nên một thân thể với nó lòng sống với mình, đừng lìa bỏ. **14** Vì người sao? Vì Kinh Thánh dạy: “Hai người sẽ thành chồng chưa tin Chúa nhờ vợ tin Chúa mà được một thân.” **17** Còn ai liên hiệp với Chúa sẽ có thánh hóa, và vợ chưa tin Chúa được thánh một tâm linh với Ngài. **18** Hãy tránh gian dâm! hóa nhờ chồng. Nếu không, con cái anh chị em Tôi nào cũng còn ở ngoài thân thể, nhưng gian là ô uế sao? Thật ra, chúng được thánh hóa rồi. dâm là phạm ngay vào thân thể mình. **19** Anh **15** (Tuy nhiên, nếu người không tin Chúa muốn chị em không biết thân thể anh chị em là đền ly thân, nên cho ly thân. Trong trường hợp thờ của Chúa Thánh Linh và Ngài đang sống ấy người tin Chúa không bị ràng buộc gì. Vì trong anh chị em sao? Đức Chúa Trời đã ban Đức Chúa Trời muốn chúng ta sống bình an.) Chúa Thánh Linh cho anh chị em nên anh chị **16** Nhờ thế, biết đâu nữ tín hữu sẽ giúp chồng em không còn thuộc về chính mình nữa. **20** Anh mình tin Chúa, và nam tín hữu sẽ cứu được chị em đã được Đức Chúa Trời chuộc với giá vợ mình? **17** Mỗi người phải sống theo ân tứ rất cao nên hãy dùng thân thể tôn vinh Ngài. **18** Chị em hãy dùng thân thể tôn vinh Ngài. **19** Chị em hãy dùng thân thể tôn vinh Ngài.

7 Về vấn đề hôn nhân anh chị em hỏi trong thư, thiết tưởng đàn ông không lập gia đình là tốt. **2** Nhưng muốn tránh tội gian dâm, người nam nên lấy vợ, người nữ nên lấy chồng. **3** Chồng phải trọn bốn phận đối với vợ, vợ cũng phải trọn bốn phận đối với chồng. **4** Vợ không có quyền trên thân thể mình nhưng là chồng; chồng cũng không có quyền trên thân thể mình mà là vợ. **5** Đừng từ khước nhau, ngoại trừ khi hai bên đồng ý dành một thời gian để cầu nguyện. Nhưng sau đó trở lại với nhau, đừng để Sa-tan cám dỗ nhân lúc anh chị em không tự kiềm chế. **6** Đây là điều tôi đề nghị, không phải truyền lệnh. **7** Tôi muốn mọi người đều sống độc thân như tôi. Nhưng mỗi người có ân tứ riêng của Đức Chúa Trời, nên không giống nhau. **8** Đối với người đang sống độc thân hay ở góa—nếu cứ ở độc thân như tôi là tốt. **9** Nhưng

Chúa cho và cứ giữ cương vị mình như khi Đức Chúa Trời kêu gọi. Đây là mệnh lệnh tôi truyền cho tất cả Hội Thánh. **18** Ai tin Chúa sau khi chịu cắt bì, đừng xóa bỏ sự cắt bì. Ai tin Chúa khi chưa chịu cắt bì, đừng chịu cắt bì nữa. **19** Chịu hay không chịu cắt bì không phải là điều quan trọng. Điều quan trọng là vâng giữ mệnh lệnh của Đức Chúa Trời. **20** Ai ở cương vị nào cứ tiếp tục sống trong cương vị ấy sau khi tin Chúa. **21** Người nô lệ đã tin Chúa đừng lo lắng về thân phận mình. Nhưng nếu có cơ hội được tự do, hãy nắm lấy. **22** Người nô lệ tin Chúa là được Chúa giải cứu, còn người tự do tin Chúa là được làm nô lệ cho Chúa Cứu Thế. **23** Chúa đã cứu chuộc anh chị em bằng giá cao, đừng làm nô lệ cho thế gian nữa. **24** Anh chị em thân mến, mỗi người ở cương vị nào khi tin Chúa, hãy tiếp tục sống trong cương vị ấy trước mặt Chúa. **25** Về vấn đề độc thân, tôi không được

mệnh lệnh Chúa truyền dạy, nhưng với tư cách này tôi cũng được Thánh Linh Đức Chúa Trời người được tín nhiệm trong thương xót của hướng dẫn.

Chúa, tôi xin trình bày ý kiến. **26** Vì tình hình khó khăn hiện nay, tôi tưởng tốt hơn cả là mỗi người cứ duy trì hiện trạng của mình. **27** Ai đã lập gia đình đừng tìm cách thoát ly, còn ai chưa lập gia đình đừng lo lấy vợ. **28** Người nam lấy vợ, người nữ lấy chồng chẳng có tội lỗi gì, nhưng sẽ gặp khó khăn trong đời sống, nên tôi mong anh chị em tránh thoát. **29** Thưa anh chị em, tôi muốn nói: Chúng ta không còn nhiều thì giờ. Vì thế, người có vợ nên như người độc thân, **30** người than khóc nên như người không khóc, người vui mừng nên như chẳng vui mừng, người mua sắm nên như không mua sắm. **31** Người sử dụng tiện nghi thế gian, đừng lạm dụng, vì hiện trạng của thế gian này sẽ qua đi. **32** Nhưng tôi muốn anh chị em khỏi bận tâm về đời này. Ai sống độc thân mới rảnh rang để chăm lo việc Chúa, làm đẹp lòng Ngài. **33** Người có vợ phải bận lo việc đời này, làm cho vợ hài lòng, **34** nên tinh thần bị chi phối. Trường hợp phụ nữ cũng thế. Người không có chồng chăm lo việc Chúa cho thân thể và linh hồn được thánh hóa. Người có chồng còn phải bận lo việc đời này, làm cho chồng hài lòng. **35** Tôi nói thế vì lợi ích cho anh chị em, không phải tôi muốn ngăn cản anh chị em. Tôi mong anh chị em sống xứng đáng, chuyên tâm phục vụ Chúa, không bị xao lâng. **36** Nếu có người đến tuổi trưởng thành tự cảm thấy không thể cứ sống độc thân, muốn lập gia đình, đó là điều phải, không tội lỗi gì, người ấy hãy lập gia đình theo lòng mong muốn. **37** Trái lại, nếu có người vững tâm, không bị ràng buộc, tự chủ được ý muốn mình, trong lòng quyết định cứ sống độc thân: người ấy làm thế là phải. **38** Lập gia đình với người vợ hứa của mình là làm điều tốt, nhưng người không lập gia đình thì tốt hơn. **39** Vợ phải gắn bó với chồng suốt đời chồng. Khi chồng qua đời, vợ được quyền tái giá với người tin Chúa. **40** Nhưng theo ý kiến tôi, nên ở góa là hạnh phúc hơn. Thiết tưởng, khi nói những lời

này tôi cũng được Thánh Linh Đức Chúa Trời đều có kiến thức cả. Nhưng kiến thức dễ sinh kiêu căng, còn lòng yêu thương xây dựng cho nhau. **2** Ai tự nghĩ mình hiểu biết nhiều là người chưa biết đủ những điều đáng phải biết. **3** Nhưng ai yêu thương Đức Chúa Trời, Ngài biết người đó. **4** Tôi nói đến việc ăn của chúng ta không có thật, chỉ Đức Chúa Trời là Đáng Duy Nhất. **5** Dù người ta tin tưởng nhiều thần, nhiều chúa trên trời hay dưới đất. **6** Nhưng chúng ta biết chỉ có một Đức Chúa Trời duy nhất, là Cha, Đáng tạo dựng vạn vật và chúng ta sống vì Ngài. Cũng chỉ có một Chúa Tể vũ trụ là Chúa Cứu Thế Giê-xu, vạn vật do Ngài mà có và chúng ta sống bởi Ngài. **7** Tuy nhiên, không phải mọi người đều ý thức được điều ấy. Một số người trước nay quá quen thuộc với ý niệm thần tượng, nên khi ăn phải của chúng ta không phải là ý thức được điều ấy. **8** Thật ra, chẳng phải do thức ăn mà chúng ta được Đức Chúa Trời khen ngợi. Không ăn cũng chẳng thiệt gì, mà ăn cũng chẳng hơn gì. **9** Nhưng hãy cẩn thận, đừng để hành động tự do của anh chị em làm cho người yếu đuối vấp ngã. **10** Nếu có ai thấy anh chị em—là người hiểu biết—ngồi ăn trong đèn miếu thần tượng, lương tâm yếu đuối sẽ khuyến khích họ ăn của chúng ta. **11** Như thế, vì “kiến thức” của anh chị em mà một tín hữu yếu đuối—được Chúa Cứu Thế chê thay—phải bị hư vong. **12** Khi anh chị em phạm tội với một tín hữu, làm thương tổn một lương tâm yếu đuối, tức là anh chị em phạm tội với Chúa Cứu Thế. **13** Cho nên, nếu thức ăn gây cho anh chị em tôi phạm tội, tôi sẽ chẳng bao giờ ăn thịt để anh chị em tôi khỏi vấp phạm. (aiôn g165)

9 Tôi không phải là sứ đồ sao? Tôi không được tự do sao? Tôi chẳng từng thấy Chúa Giê-xu chúng ta sao? Anh chị em không phải là

thành quả công lao tôi trong Chúa sao? 2 Nếu Phàn thưởng của tôi là niềm vui được công bố không phải là sứ đồ cho người khác, ít ra tôi Phúc Âm không nhận thù lao, và không đòi hỏi cũng là sứ đồ cho anh chị em, vì chính anh chị quyền lợi. 19 Dù được tự do, không lệ thuộc ai, em là bằng chứng về chức vụ sứ đồ của tôi nhưng tôi tình nguyện làm nô lệ mọi người trong Chúa. 3 Khi có người chất vấn, tôi biện để dù dắt nhiều người đến với Chúa. 20 Giữa bạch như sau: 4 Chúng tôi không được phép người Do Thái, tôi sống như người Do Thái để ăn uống sao? 5 Chúng tôi không được cưới giúp họ tin Chúa. Giữa người theo luật pháp một nữ tín hữu làm vợ và đem theo như các Do Thái, dù không bị luật pháp chi phối, tôi sứ đồ khác, các người em của Chúa hay Phi- sống như người theo luật pháp, để đưa họ đến e-ro đã làm sao? 6 Hay chỉ có Ba-na-ba và tôi với Chúa. 21 Giữa người không theo luật pháp, phải cẩn cùi làm việc để giảng đạo tự túc? 7 tôi sống như người không luật pháp (dù tôi Có người lính nào phải tự trả lương cho chính vẫn theo luật pháp của Chúa Cứu Thế) để giúp mình không? Có ai trồng cây mà không được họ được cứu rỗi. 22 Giữa người yếu đuối, tôi ăn qua? Có ai nuôi bò mà không được uống sống như người yếu đuối, để cứu người yếu sưa? 8 Phải chăng tôi chỉ lập luận theo quan đuối. Tôi hòa mình với mọi người, dùng mọi niềm người đời, hay luật pháp cũng nói như cách để có thể cứu một số người. 23 Tôi làm thế? 9 Vì luật Môi-se dạy: “Con đừng khéo mọi việc vì Phúc Âm, để được hưởng phước miệng con bò đang đập lúa!” Đức Chúa Trời với Phúc Âm. 24 Anh chị em không biết trong chỉ nói về bò, 10 hay Ngài lo cho chúng ta? cuộc đua, tất cả các lực sĩ đều chạy, nhưng chỉ Dĩ nhiên câu ấy viết cho chúng ta. Người cày một người giật giải sao? Vậy anh chị em hãy ruộng, người đập lúa phải có hy vọng được chạy cách nào để giật giải. 25 Tất cả lực sĩ tranh chia phần công quả. 11 Chúng tôi đã gieo hạt tài đều phải luyện tập khắc khổ để mong được giống tâm linh cho anh chị em, nếu muốn thu thưởng mao miện bằng hoa lá chóng tàn. Còn gặt của cải vật chất của anh chị em cũng chẳng chúng ta luyện tập để được mao miện tồn tại có gì quá đáng. 12 Người khác còn có quyền vĩnh viễn. 26 Tôi đang chạy đua, chẳng phải là thu gặt, huống chi chúng tôi! Nhưng chúng tôi không chuẩn đích. Tôi đang tranh đấu, chẳng không sử dụng quyền ấy, tự lo cung ứng mọi phải là không có đối thủ. 27 Tôi đối xử nghiêm nhu cầu để khỏi trở ngại việc truyền bá Phúc khác với bản thân, bắt nó phải khuất phục, nếu Âm của Chúa Cứu Thế. 13 Anh chị em không không, sau khi huấn luyện nhiều người, chính biết người phục vụ trong đền thờ được ăn thực tôi sẽ bị loại bỏ.

phẩm của đền thờ sao? Người phục vụ trong bàn thờ cũng được chia lễ vật trên bàn thờ. 14 Cũng thế, Chúa dạy rằng ai công bố Phúc Âm sẽ sống nhờ Phúc Âm. 15 Tôi chẳng dùng quyền ấy, nay viết thư này cũng không buộc anh chị em phải cung cấp cho tôi. Vì tôi thà chết đói còn hơn bị mất niềm hân diện này. 16 Tôi chẳng có gì mà khoe khi công bố Phúc Âm, vì đó là bỗn phận tôi. Không chịu công bố Phúc Âm là một thảm họa cho tôi. 17 Nếu tôi tình nguyện công bố Phúc Âm, tôi sẽ được tưởng thưởng. Nhưng Chúa đã bắt phục tôi, uỷ thác nhiệm vụ cho tôi. 18 Như thế, tôi được phần thưởng gì?

10 Thưa anh chị em, xin đừng quên tổ phụ chúng ta trong hoang mạc ngày xưa. Tất cả đều đã đi dưới sự hướng dẫn của tru mây phía trước và băng qua biển trên đất khô. 2 Trong mây và dưới biển, họ đã được Môi-se làm báp-tem. 3 Tất cả đều ăn một thức ăn thiêng liêng, 4 đều uống một dòng nước thiêng chảy từ một vàng đá thiêng lanh theo họ. Vàng đá ấy là Chúa Cứu Thế. 5 Nhưng hầu hết số người đó không vâng lời Đức Chúa Trời nên phải phơi thây trong hoang mạc. 6 Những điều này đã xảy ra như lời cảnh cáo cho chúng ta, vì vậy, chúng ta đừng ham muốn những điều xấu xa

như họ. 7 Đừng thờ thán tượng như một số nói: “Mọi việc tôi đều được phép làm”—nhưng người xưa. Như Thánh Kinh chép: “Dân chúng không phải mọi việc đều xây dựng. 24 Đừng ngồi ăn uống rồi đứng dậy nhảy múa.” 8 Đừng làm việc vì lợi riêng, nhưng hãy mưu lợi ích gian dâm như một số người xưa đến nỗi trong chung cho nhiều người. 25 Đối với thức ăn bày một ngày có 23.000 người thiệt mạng. 9 Đừng bán tại quán thịt, anh chị em cứ ăn, đừng vì thử thách Chúa Cứu Thế như một số người xưa lương tâm mà thắc mắc. 26 Vì “đất và mọi vật để rồi bị rắn cắn chết. 10 Cũng đừng càu nhau trên đất đều thuộc về Chúa Hằng Hữu.” 27 Nếu oán trách như họ để rồi bị thiên sứ hủy diệt. được người chưa tin Chúa mời ăn, và nếu anh 11 Các việc ấy xảy ra để làm gương cho chúng ta, được ghi vào sử sách để cảnh giác chúng 12 Vậy, ai tưởng mình đứng vững, hãy cúng tế.” Anh chị em đừng ăn vì lợi ích cho cẩn thận để khỏi vấp ngã. 13 Anh chị em không người đó và vì lương tâm. 29 Không phải lương chịu đựng của con người. Đức Chúa Trời luôn Anh chị em có thể thắc mắc tại sao hành động luôn thành tín, Ngài không để anh chị em bị tự do của mình bị lương tâm người khác chỉ cám dỗ quá sức đâu, nhưng trong cơn cám dỗ phổi? 30 Tại sao tôi đã tạ ơn Chúa khi ăn, mà Ngài cũng mở lối thoát để anh chị em đủ sức còn bận lòng vì người khác nói xấu? 31 Vậy, chịu đựng. 14 Vì thế, thưa anh chị em thân yêu, khi anh chị em ăn hay uống, hay làm bất cứ hấy xa lánh việc thờ cúng thần tượng. 15 Anh việc gì, anh chị em phải nhầm mục đích vinh chí em là người khôn ngoan, xin hãy suy xét quang của Đức Chúa Trời. 32 Đừng gây cho ai điều tôi nói. 16 Khi nâng chén xin Chúa ban vấp phạm, dù là người Do Thái, Hy Lạp, hay phước lành, chúng ta không dự phần với máu anh chị em tín hữu trong Hội Thánh. 33 Tôi có Chúa Cứu Thế sao? Khi bẻ bánh tưởng niệm gắng làm đẹp lòng mọi người trong mọi việc, Chúa, chúng ta không dự phần với thân thể không tìm lợi riêng nhưng mưu lợi ích chung Chúa sao? 17 Chúng ta dù nhiều người nhưng cho nhiều người, để họ được cứu rỗi.

đều ăn chung một ổ bánh, đều thuộc về một thân thể của Chúa. 18 Hãy xem người Ít-ra-ên. Có phải người ăn thịt sinh tế được dự phần với bàn thờ không? 19 Tôi nói thế có nghĩa gì? Thần tượng và của cúng thần tượng chẳng có giá trị gì, 20 nhưng những lễ vật đó cúng cho ác quỷ chứ không phải dâng cho Đức Chúa Trời. Vì thế, ăn của cúng thần tượng là dự phần với ác quỷ. Dĩ nhiên tôi không muốn anh chị em thuộc về ác quỷ. 21 Anh chị em không thể vừa uống chén của Chúa, vừa uống chén của ác quỷ. Không thể đồng thời dự tiệc của Chúa và tiệc của ác quỷ. 22 Anh chị em dám chọc Chúa ghen sao? Chúng ta sức lực là bao mà thách thức Ngài? 23 Anh chị em nói: “Mọi việc tôi đều được phép làm,”—nhưng không phải mọi việc đều có ích cho anh chị em. Anh chị em còn

11 Anh chị em hãy noi gương tôi, như tôi noi gương Chúa Cứu Thế. 2 Tôi khen ngợi anh chị em vì anh chị em ghi nhớ và làm theo mọi điều tôi truyền dạy. 3 Nhưng còn điều này tôi muốn nhắc anh chị em: Người nam là đầu người nữ, Chúa Cứu Thế là đầu người nam, Đức Chúa Trời là đầu Chúa Cứu Thế. 4 Nếu người nam trùm đầu khi cầu nguyện hoặc giảng đạo là làm nhục Chúa Cứu Thế. 5 Trái lại người nữ không trùm đầu khi cầu nguyện hoặc giảng道理 Chúa là làm nhục chồng mình như người bị cạo đầu. 6 Người nữ nào không chịu trùm đầu, nên cạo hết tóc đi. Nếu xấu hổ không muốn hớt tóc, cạo đầu, hãy trùm đầu lại. 7 Người nam là hình ảnh và vinh quang của Đức Chúa Trời, nên không cần trùm đầu, còn người nữ là vinh quang của người nam. 8 Vì người nam

đầu tiên không ra từ người nữ, nhưng người máu Ta. Khi nào các con uống, hãy làm điều nữ đầu tiên ra từ người nam. **9** A-đam không này để tưởng nhớ Ta!" **26** Vậy, mỗi khi ăn bánh được sáng tạo vì Ê-va, nhưng Ê-va được sáng uống chén ấy, anh chị em công bố sự chết của tạo vì A-đam. **10** Vì các thiên sứ, người nữ Chúa và tiếp tục cho đến lúc Ngài trở lại. **27** Vì phải trùm đầu để tỏ dấu hiệu uy quyền của thế, ai ăn bánh uống chén của Chúa cách không chồng. **11** Nhưng trong Chúa người nam vẫn xứng đáng, sẽ mắc tội với thân và máu của cần người nữ, và người nữ vẫn cần người nam. Chúa. **28** Mỗi người phải xét mình trước khi ăn **12** Nếu người nữ đầu tiên ra từ người nam, thì bánh uống chén ấy. **29** Ai ăn bánh uống chén ấy từ đó người nam do người nữ sinh ra, và tất mà không tôn trọng thân thể của Chúa là tự cả đều do Đức Chúa Trời sinh thành. **13** Anh chuốc lấy phán xét vào mình. **30** Vì lý do đó, chị em hãy tự suy xét. Người nữ để đầu trần trong anh chị em có nhiều người đau yếu, bệnh cầu nguyện với Đức Chúa Trời có thích hợp tật và một số người qua đời. **31** Nếu biết tự xét, không? **14** Theo lẽ tự nhiên, người nam để tóc chúng ta khỏi bị Chúa xét xử. **32** Nhưng khi dài là tự sỉ nhục. **15** Nhưng người nữ để tóc chúng ta bị Chúa xét xử, Ngài sửa phạt chúng dài lại làm vẻ vang cho mình vì người nữ được ta để khỏi bị kết tội chung với người thế gian. tóc dài để che phủ đầu mình. **16** Nhưng nếu ai **33** Vậy tha anh chị em, khi anh chị em họp muôn tranh luận về vấn đề này, tôi xin thưa: nhau dự Tiệc Thánh, hãy chờ đợi nhau. **34** Nếu chúng tôi—và các Hội Thánh của Đức Chúa ai đó, hãy ăn trước tại nhà riêng để khỏi phạm Trời—không có tục lệ nào khác. **17** Nhưng có tội khi hội họp rồi bị hình phạt. Mọi việc khác điều này tôi không thể khen anh chị em: Việc tôi sẽ giải quyết khi đến thăm anh chị em.

nhóm họp của anh chị em đã không tiến mà còn lùi nữa. **18** Trước hết tôi nghe mỗi khi Hội Thánh hội họp, anh chị em chia thành từng phe nhóm, tôi cũng tin phần nào. **19** Việc chia rẽ trong anh chị em cho thấy ai là người Đức Chúa Trời chấp nhận! **20** Khi nhóm họp, anh chị em không còn dự Tiệc Thánh của Chúa nữa. **21** Vì khi ăn, ai cũng vội vã, không chờ đợi chia sẻ cho người khác, đến nỗi người thì đói, người lại quá no. **22** Anh chị em ăn uống tại nhà riêng không được sao? Hay anh chị em khinh thường Hội Thánh của Đức Chúa Trời, làm cho người nghèo phải xấu hổ? Tôi phải nói gì đây? Phải khen ngợi anh chị em về việc này sao? Không, tôi chẳng khen đâu! **23** Điều tôi được Chúa dạy dỗ, tôi đã truyền lại cho anh chị em. Trong đêm bị phản nộp, Chúa Giê-xu cầm bánh, **24** tạ ơn Đức Chúa Trời rồi bẻ ra và phán: "Các con hãy lấy ăn. Đây là thân thể Ta phải tan nát vì các con. Hãy làm điều này để tưởng nhớ Ta!" **25** Cũng như thế, sau khi ăn tối, Chúa cầm chén và phán: "Chén này là giao ước mới giữa Đức Chúa Trời và nhân loại, được ân chứng bằng

12 Thưa anh chị em, tôi mong anh chị em biết rõ các ân tứ của Chúa Thánh Linh. **2** Anh chị em còn nhớ, trước kia anh chị em là người ngoại quốc, bị hướng dẫn làm lạc theo các thần tượng cám. **3** Vì thế, tôi muốn anh chị em biết rằng không ai được Thánh Linh Đức Chúa Trời cảm động mà nguyên rủa Chúa Giê-xu, cũng không ai công nhận Giê-xu là Chúa nếu không do Chúa Thánh Linh hướng dẫn. **4** Có nhiều ân tứ khác nhau nhưng chỉ có một Chúa Thánh Linh. **5** Có nhiều cách phục vụ khác nhau nhưng chỉ có một Chúa. **6** Có nhiều chức năng khác nhau nhưng chỉ có một Đức Chúa Trời thực hiện mọi việc trong mọi người. **7** Ân tứ thuộc linh được biểu lộ nơi mỗi người một khác vì lợi ích chung. **8** Chúa Thánh Linh cho người này lời nói khôn ngoan, cũng Chúa Thánh Linh ấy cho người kia nói điều hiểu biết. **9** Chúa Thánh Linh cho người này đức tin, người khác ân tứ chữa bệnh. **10** Người làm phép lạ, người nói tiên tri công bố Lời Chúa, người phân biệt các thần giả mạo với Thánh Linh của Đức Chúa Trời, người nói ngoại ngữ,

và người thông dịch ngoại ngữ. **11** Những ân túy ấy đều do cùng một Chúa Thánh Linh phân phối cho mọi người theo ý Ngài. **12** Thân thể con người gồm nhiều chi thể khác nhau. Chi thể tuy nhiều nhưng kết hợp làm một thân thể. Anh chị em hãy khao khát ân túy hữu ích hơn. Thân thể Chúa Cứu Thế cũng vậy. **13** Vài người trong chúng ta là người Do Thái, người Hy Lạp, người nô lệ, hay người tự do. Nhờ một Chúa Thánh Linh, tất cả chúng ta đều chịu báp-têm để gia nhập vào một thân thể, và chúng ta đều nhận lãnh cùng một Chúa Thánh Linh. **14** Thân thể không phải chỉ có một bộ phận, nhưng gồm nhiều bộ phận. **15** Nếu chân nói: “Tôi không phải là tay nên không thuộc về thân thể,” thì không vì thế mà chân không thuộc về thân thể. **16** Nếu tai nói: “Tôi không phải là mắt nên không thuộc về thân thể,” thì không vì thế mà tai không thuộc về thân thể. **17** Nếu cả thân thể đều là mắt, làm sao nghe? Nếu cả thân thể đều là tai, làm sao ngửi? **18** Đức Chúa Trời đã phân định mỗi chi thể trong thân thể theo ý Ngài. **19** Nếu tất cả chỉ là một chi thể, đâu còn thân thể nữa! **20** Thật ra, bộ phận tuy nhiều nhưng hợp làm một thân thể. **21** Mắt không thể nói với tay: “Tôi không cần đến anh,” đâu không thể nói với hai chân: “Tôi không cần các anh.” **22** Trái lại, những chi thể nào trong thân có vẻ yêu ớt nhất lại là cần thiết nhất. **23** Chi thể nào tưởng tầm thường lại càng được tôn trọng. Chi thể nào thiếu vẻ đẹp lại càng được trau dồi hơn. **24** Các chi thể đã đẹp không cần trang điểm nữa. Đức Chúa Trời xếp đặt các phần trong thân thể chúng ta theo nguyên tắc: Chi thể yếu kém hơn lại được săn sóc tôn trọng hơn, **25** để tất cả các chi thể đều hòa hợp, hỗ trợ nhau. **26** Nếu chi thể nào đau, cả thân thể cùng đau; nếu chi thể nào được ngợi tôn, cả thân thể cùng vui mừng. **27** Anh chị em là thân thể của Chúa Cứu Thế, mỗi người là một chi thể. **28** Đức Chúa Trời đã phân định trong Hội Thánh: thứ nhất là sứ đồ, thứ hai là tiên tri, thứ ba là giáo sư, rồi đến người làm phép lạ, người chữa bệnh, người phục vụ, người quản trị, người nói ngoại ngữ.

29 Không phải tất cả là sứ đồ, hoặc tiên tri hay

giáo sư. Không phải tất cả đều làm phép lạ. **30** Cũng không phải tất cả đều có ân túy chữa bệnh, hoặc nói hay thông dịch ngoại ngữ. **31** Nhưng bây giờ tôi sẽ chỉ cho anh chị em đường lối tốt đẹp nhất.

13 Dù tôi nói được các ngôn ngữ của loài người và thiên sứ, nhưng không có tình yêu thì tôi cũng chỉ khua chiêng, gióng trống òn ào. **2** Dù tôi được ơn noi tiên tri, hiểu biết mọi huyền nhiệm, hay quán thông mọi ngành tri thức, dù tôi có đức tin di chuyển cả dời núi, nhưng thiếu tình yêu, tôi vẫn là con người vô dụng. **3** Dù tôi dâng hiến hết tài sản để nuôi người nghèo khổ hay xả thân trên dàn hỏa thiêu, nhưng không do tình yêu thúc đẩy thì hy sinh đến thế cũng vô ích. **4** Tình yêu hay nhẫn耐 và tử tế. Tình yêu chẳng ghen tị, khoe mình, kiêu căng, **5** hay khiếm nhã. Tình yêu không vị kỷ, không mau giận, không chấp trách. **6** Tình yêu không vui mừng về việc bất công nhưng hân hoan trong sự thật. **7** Tình yêu khoan dung tất cả, tin tưởng tất cả, hy vọng tất cả, chịu đựng tất cả. **8** Tình yêu trưởng tồn bất diệt. Các lời giảng thuyết hùng hồn sẽ dứt, tài nói ngoại ngữ sẽ ngưng và tri thức con người sẽ lỗi thời. **9** Vì tri thức chúng ta còn thiếu sót, tài giảng thuyết cũng bất toàn! **10** Nhưng một khi cái toàn vẹn xuất hiện, các điều bất toàn sẽ bị đào thải. **11** Khi còn thơ dại, tôi nói như trẻ con, suy nghĩ như trẻ con, lập luận như trẻ con. Đến tuổi trưởng thành, tôi chấm dứt mọi chuyện trẻ con. **12** Ngày nay, ta thấy sự vật phản chiếu qua một tấm gương mờ. Đến ngày ấy, ta sẽ thấy rõ ràng tận mắt. Ngày nay, tôi chỉ biết đôi phần; ngày ấy, tôi sẽ biết tường tận như Chúa biết tôi. **13** Vậy, chỉ có ba điều tồn tại—đức tin, hy vọng, và tình yêu—nhưng tình yêu vĩ đại hơn cả.

14 Anh chị em hãy tìm cầu tình yêu và ao ước các ân túy Chúa Thánh Linh, nhất là

ân truyền giảng lời Chúa. **2** Người nói tiếng lạ Chúa Trời vì tôi nói được nhiều tiếng lạ hơn không nói với con người nhưng với Đức Chúa anh chị em. **19** Nhưng giữa Hội Thánh, thà tôi Trời, không ai hiểu được vì người ấy nói về các nói năm ba lời cho người khác hiểu để hướng huyền nhiệm do Chúa Thánh Linh cảm động. dẫn họ còn hơn nói hàng vạn lời bằng ngôn **3** Còn truyền giảng là nói lời Chúa cho người ngữ không ai hiểu. **20** Thưa anh chị em, đừng khác nghe, nhầm mục đích gây dựng, khích hiểu biết hời hợt như trẻ con. Về việc xảo trá, lè, và an ủi. **4** Người nói tiếng lạ gây dựng cho nên ngày thơ như trẻ con, nhưng về việc hiểu mình, nhưng người giảng lời Chúa gây dựng biết, nên chín chắn như người lớn. **21** Thánh Hội Thánh. **5** Tôi muốn mỗi anh chị em đều Kinh chép: "Chúa Hằng Hữu phán: Ta sẽ dùng nói tiếng lạ, nhưng tôi càng mong anh chị em người nước ngoài và qua môi miệng của họ giảng lời Chúa, vì giảng lời Chúa quan trọng nói tiếng lạ với dân này. Nhưng họ không lắng hơn nói tiếng lạ. Nói tiếng lạ chỉ gây dựng Hội nghe Ta." **22** Như thế, ngoại ngữ là dấu hiệu Thánh khi có người thông dịch. **6** Thưa anh chị cho người vô tín biết quyền năng của Chúa, em, nếu tôi đến thăm anh chị em và nói thứ không phải cho tín hữu. Còn công bố lời Chúa tiếng anh chị em không hiểu, thì ích lợi gì cho là để giúp ích tín hữu, không phải cho người vô anh chị em? Anh chị em chỉ được gây dựng tín. **23** Nếu Hội Thánh nhóm họp, tất cả đều nói khi tôi nói cho anh chị em hiểu chân lý Chúa ngoại ngữ, và nếu có người không hiểu hoặc mặc khải, hoặc tri thức tâm linh, hoặc khi tôi người vô tín bước vào, họ sẽ tưởng anh chị công bố, giảng dạy lời Chúa. **7** Cũng như các em điên loạn. **24** Nhưng nếu tất cả đều truyền nhạc khí, ống tiêu, hay đàn hạc, nếu phát ra âm giảng lời Chúa, gặp lúc người vô tín hay người thanh hồn loạn, làm sao biết đang tấu bản nhạc chưa hiểu Phúc Âm bước vào, những lời ấy sẽ gì? **8** Nếu kèn trận thổi những tiếng lạc lõng, thuyết phục, cáo trách họ, **25** và những điều bí ròi rạc, ai hiểu được mà xông pha chiến trận? ần trong lòng bị phơi bày. Họ sẽ cúi đầu xuống **9** Anh chị em cũng thế, nếu miệng lưỡi phát âm thờ phượng Đức Chúa Trời và nhìn nhận Đức không rõ ràng, ai biết anh chị em muốn nói gì? Chúa Trời thật đang sống giữa anh chị em. **26** Đó chỉ là lời nói vô nghĩa. **10** Thế giới có nhiều Vì thế, khi anh chị em nhóm họp, người hát ngôn ngữ, mỗi ngôn ngữ đều có ý nghĩa. **11** thánh ca, người giảng dạy, người tò bà mặc Khi tôi không hiểu ngôn ngữ nào, người nói khải, người nói ngoại ngữ, người thông dịch. ngôn ngữ đó xem tôi là người ngoại quốc, và Nhưng tất cả đều nhằm mục đích gây dựng Hội tôi cũng xem họ là người ngoại quốc. **12** Anh Thánh. **27** Về việc nói ngoại ngữ, mỗi lần họp chị em đã ao ước nhận lãnh ân tứ Chúa Thánh chỉ cho hai hoặc ba người nói: phải nói lần lượt Linh, hãy cầu xin ân tứ tốt nhất để gây dựng và có người thông dịch. **28** Nếu không ai thông Hội Thánh. **13** Người nào nói tiếng lạ cũng cầu dịch, người được ơn nói ngoại ngữ phải ngồi xin Chúa cho mình có khả năng thông dịch. **14** yên lặng trong Hội Thánh, nói thầm với mình Nếu tôi cầu nguyện bằng tiếng lạ, tâm linh tôi và với Đức Chúa Trời. **29** Cũng nên để hai hoặc cầu nguyện, nhưng trí óc tôi không hiểu. **15** ba người nói tiên tri, còn các tín hữu khác ngồi Vậy tôi phải làm gì? Tôi cầu nguyện bằng cả nghe. **30** Trong số người nghe, nếu ai được mặc tâm linh lần trí óc, ca ngợi Chúa bằng cả tâm khải, người giảng giải nên nhường lời. **31** Vì linh lần trí óc. **16** Nếu anh chị em ta ơn Chúa tất cả anh chị em có thể lần lượt giảng giải bằng tâm linh, người khác không thể hiểu, làm lời Chúa để ai nấy đều học hỏi và được khích sao họ đồng lòng hiệp ý với anh chị em? **17** Lời lệ. **32** Người nói tiên tri phải làm chủ tâm linh cảm tạ của anh chị em vẫn tốt, nhưng người của mình và thay phiên nhau. **33** Vì Đức Chúa khác không được gây dựng. **18** Tôi cảm tạ Đức Trời là Chúa bình an, Ngài không ưa cảnh hồn

loạn. Hội Thánh khắp nơi đều giữ trật tự khi tôi truyền giảng Chúa Cứu Thế đã sống lại từ hội họp, **34** phụ nữ phải yên lặng, không được cõi chết, sao trong anh chị em còn có người nói lên tiếng thảo luận, phải thuận phục như luật người chết sẽ không sống lại? **13** Nếu người pháp đòi hỏi. **35** Nếu phụ nữ muốn tìm hiểu chết không sống lại, Chúa Cứu Thế cũng đã điều gì, hãy hỏi chồng lúc ở nhà, không được không sống lại. **14** Nếu Chúa Cứu Thế không phát biểu ý kiến giữa Hội Thánh. **36** Anh chị em sống lại, lời giảng dạy của chúng tôi hóa ra vô tưởng Đạo Chúa phát xuất từ Cô-rinh-tô, và chỉ ích, và đức tin anh chị em cũng mất nền tảng. truyền bá tại Cô-rinh-tô thôi sao? **37** Người nào **15** Chúng tôi trở thành nhân chứng giả dối, vì cho mình được ơn nói tiên tri hoặc ân tứ khác xác nhận Đức Chúa Trời đã cho Chúa Cứu Thế của Chúa Thánh Linh, hẳn biết những điều tôi sống lại. Tất nhiên, Đức Chúa Trời cũng không viết cho anh chị em là mệnh lệnh của Chúa. **38** cho Chúa Cứu Thế sống lại, nếu người chết Ai không nhìn nhận như thế, anh chị em đừng không được sống lại. **16** Ngài sống lại làm gì nhìn nhận họ. **39** Vậy, anh chị em hãy ước ao nếu người chết không được sống lại? **17** Nếu được ơn nói tiên tri, truyền giảng lời Chúa và Chúa Cứu Thế đã chẳng sống lại, đức tin anh đừng ngăn cản việc nói tiếng lạ. **40** Mọi việc chị em hóa ra vô ích, anh chị em vẫn còn bị dày phải thực hiện cách thích hợp và trong vòng đọa trong tội lỗi, **18** Như vậy những các tín hữu trật tự.

15 Thưa anh chị em, tôi xin nhắc lại Phúc Âm tôi đã công bố; anh chị em đã tin nhận và đứng vững cho đến ngày nay. **2** Nhờ Phúc Âm đó, anh chị em được cứu rỗi, nếu cứ giữ vững đức tin trừ ra trường hợp không thật lòng. **3** Trước hết, tôi truyền lại cho anh chị em những chân lý tôi đã tin nhận: Chúa Cứu Thế chịu chết vì tội chúng ta theo lời Thánh Kinh. **4** Chúa được chôn, qua ngày thứ ba Ngài sống lại theo lời Thánh Kinh. **5** Chúa hiện ra cho Phi-e-rơ, rồi cho Nhóm Mười Hai. **6** Ngài lại hiện ra cho hơn 500 anh chị em xem thấy cùng một lúc, phần đông vẫn còn sống, nhưng một vài người đã qua đời. **7** Sau đó Chúa hiện ra cho Gia-cơ, rồi cho tất cả các sứ đồ. **8** Sau hết, Ngài cũng hiện ra cho tôi, như cho một hài nhi sinh non. **9** Tôi là người hèn mọn hơn hết trong các sứ đồ, không đáng gọi là sứ đồ, vì tôi đã bức hại Hội Thánh của Đức Chúa Trời. **10** Nhưng nhờ ơn phước Đức Chúa Trời, tôi được đổi mới như ngày nay, và ơn Ngài ban cho tôi không đến nỗi vô ích. Tôi đã chịu vất vả hơn tất cả sứ đồ, thật ra không phải tôi nhưng nhờ ơn Chúa cho tôi. **11** Nhưng dù tôi hay các sứ đồ khác chịu gian khổ, mục đích chúng tôi là truyền bá Phúc Âm để anh chị em tin nhận. **12** Nếu chúng

tôi truyền giảng Chúa Cứu Thế đã sống lại từ đời này thoi, thì trong cả nhân loại, chúng ta là những người bất hạnh hơn hết. **20** Nhưng Chúa Cứu Thế thật đã sống lại, Ngài sống lại đầu tiên trong muôn triệu người sẽ sống lại. **21** Do một người mà có sự chết, cũng do một người mà có sự sống lại của người chết. **22** Do A-dam mọi người đều chết; do Chúa Cứu Thế mọi người đều sẽ sống lại. **23** Sự sống lại diễn ra theo thứ tự: Chúa Cứu Thế sống lại trước hết, đến ngày Chúa tái lâm, những người thuộc về Ngài sẽ sống lại. **24** Kế đó là ngày tận thế, Chúa Cứu Thế giao Vương Quốc lại cho Đức Chúa Trời là Cha, sau khi đã tiêu diệt mọi lãnh đạo, mọi uy quyền, mọi thế lực trần gian. **25** Vì Ngài phải cai trị cho đến khi Đức Chúa Trời đặt tất cả thù nghịch dưới chân Ngài. **26** Kẻ thù bị tiêu diệt sau cùng là sự chết, **27** vì Đức Chúa Trời bắt vạn vật đầu phục dưới chân Ngài. Khi nói vạn vật đầu phục Ngài, tất nhiên ngoại trừ Đức Chúa Trời, là Đấng khiến vạn vật đầu phục Chúa Cứu Thế. **28** Khi vạn vật đã đầu phục Chúa Cứu Thế, đến lượt chính Ngài đầu phục Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời cầm quyền tuyệt đối. **29** Nếu không có sống lại, có ai chịu báp-tem cho người chết làm gì? Nếu người chết không được sống

lại, thì báp-tem cho người chết làm gì? 30 Và đất, còn Chúa Cứu Thế, Đáng thứ hai đến từ tại sao chúng tôi chịu nguy hiểm từng giờ? 31 trời. 48 Mọi người trần gian đều có thân thể Thưa anh chị em, mỗi ngày tôi giáp mặt với cái bằng cát bụi; nhưng người thuộc về trời sẽ có chết; do niềm tự hào vì anh chị em, trong Chúa thân thể giống như Đáng đến từ trời. 49 Nếu đã Cứu Thế Giê-xu, tôi dám quả quyết như thế. 32 có thân thể giống như người trần gian, chúng Nếu cần nhắc lợi hại như người đời, tôi dại gì ta cũng sẽ có thân thể giống như Đáng đến từ xông pha chiến đấu với hùm beo rắn rết tại Ê- trời. 50 Thưa anh chị em, tôi xin nói rõ: thân phế-sô? Nếu người chết sẽ chẳng sống lại, “Hãy thể bằng thịt và máu không thể hưởng được cứ ăn uống vì ngày mai chúng ta sẽ chết!” 33 Nước của Đức Chúa Trời, vì thân thể hư nát Đừng để bị người ta mê hoặc, vì giao hảo với không thể hưởng sự sống bất diệt. 51 Tôi xin tỏ người xấu, anh chị em sẽ mất hết tính tốt. 34 cho anh chị em huyền nhiệm này: Chúng ta sẽ Hãy sáng suốt lại và từ bỏ tội lỗi vì trong anh không chết hết, nhưng tất cả đều sẽ được biến chị em vẫn có người không hiểu biết Chúa. Tôi hóa. 52 Trong giây lát, trong chớp mắt, khi có nói thế để anh chị em hổ thẹn. 35 Nhưng có tiếng kèn cuối cùng. Vì kèn sẽ thổi, người chết người hỏi: “Người chết sống lại cách nào? Lấy sẽ sống lại với thân thể vĩnh viễn, và chúng ta, thể xác đâu mà sống lại?” 36 Câu hỏi thật ngây những người còn sống sẽ được biến hóa. 53 ngô! Khi anh chị em gieo giống, nếu hạt giống Thân thể bằng xương thịt hư hoại này sẽ biến không chết đi sẽ không bao giờ nảy mầm sống thành thân thể thần linh, bất tử. 54 Rồi, thân lại. 37 Cây non từ hạt giống mọc lên trông khác thể hư nát sẽ trở nên thân thể không hư nát, hẵn hạt lúa, hạt đậu lúc gieo xuống đất. 38 Đức lúc ấy lời Thánh Kinh sẽ được ứng nghiệm: “Sự Chúa Trời cho nó hình thể theo ý Ngài, mỗi chết bị Đáng Toàn Năng Chiến Thắng tiêu diệt. loại hạt giống sinh ra một loại cây. 39 Cũng thế, 55 Nay sự chết, ngươi chiến thắng nơi nào? Nay động vật chia ra nhiều loài, mỗi loài có cơ thể sự chết, nọc độc ngươi để đâu?” (Hadès g86) 56 khác nhau: loài người, loài thú, loài chim, loài Nọc độc của sự chết là tội lỗi, quyền lực của tội cá. 40 Có hình thể trên trời, có hình thể dưới lỗi là luật pháp. 57 Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời, đất. Nhưng vinh quang hình thể trên trời khác Ngài cho chúng ta toàn thắng nhờ Chúa chúng vinh quang hình thể dưới đất. 41 Vinh quang ta là Chúa Cứu Thế Giê-xu. 58 Vậy, thưa anh chị mặt trời khác, vinh quang mặt trăng khác, và em thân yêu, hãy giữ vững đức tin, đừng rúng mỗi tinh tú vinh quang cũng khác nhau. 42 Sự chuyển. Luôn luôn tích cực phục vụ Chúa, vì sống lại của người chết cũng thế: Chết là thân không một việc nào anh chị em làm cho Chúa thể hư nát, nhưng sống lại là thân thể không là vô ích cả.

hư nát. 43 Chết lúc bệnh tật già nua nhưng sống lại đầy vinh quang rực rỡ. Khi chết rất yếu ớt, nhưng sống lại thật mạnh mẽ. 44 Chết là thân thể xương thịt, nhưng sống lại là thân thể thần linh. Vì đã có thân thể xương thịt, tất nhiên cũng có thân thể thần linh. 45 Thánh Kinh chép: “Người thứ nhất là A-đam có sự sống.” Nhưng A-đam sau cùng—tức Chúa Cứu Thế—Thần Linh ban sự sống. 46 Chúng ta có thân thể bằng xương thịt trước; sau đó Đức Chúa Trời ban cho chúng ta thân thể thần linh. 47 A-đam thứ nhất ra từ cát bụi và thuộc về

16 Về việc lạc quyên giúp đỡ các tín hữu, xin anh chị em thực hiện theo phương cách tôi đã dặn bảo các Hội Thánh xứ Ga-lati. 2 Anh chị em nên dành một phần lợi tức theo khả năng Chúa cho từng người và quyên góp đều đặn mỗi Chúa nhật, đừng đợi nước tới chân mới nhảy. 3 Lúc đến Cô-rinh-tô tôi sẽ phái những người được anh chị em lựa chọn cầm thư ủy nhiệm và mang tặng phẩm của anh chị em lên Giê-ru-sa-lem. 4 Nếu thấy cần tôi phải đi, thì những người ấy sẽ cùng đi với tôi. 5 Tôi sẽ đến thăm anh chị em sau khi ghé qua Ma-

xê-doan, vì tôi phải đi ngang qua xứ ấy. **6** Có lẽ nơi đây lòng yêu thương chân thành của tôi tôi sẽ ở lại ít lâu với anh chị em—có thể cả mùa trong Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Đông—và nhờ anh chị em đưa tôi đến những nơi tôi muốn viếng thăm. **7** Tôi không có ý định chỉ ghé qua thăm anh chị em, nhưng nếu Chúa cho phép, tôi muốn lưu lại khá lâu với anh chị em. **8** Hiện nay tôi phải ở lại Ê-phê-sô cho đến lễ Ngũ Tuần. **9** Vì tại đây cánh cửa truyền bá Phúc Âm mở rộng trước mặt tôi, nhưng đồng thời cũng có nhiều người chống đối. **10** Nếu Ti-mô-thê đến, anh chị em hãy niềm nở tiếp đón vì anh ấy cũng phục vụ Chúa như tôi. **11** Đừng ai xem thường, nhưng hãy vui vẻ tiếp đón anh cho đến khi anh trở lại với tôi, vì tôi đang chờ anh về đây với các anh chị em khác. **12** Tôi đã khuyên giục A-bô-lô cùng đi với các thân hữu đến thăm anh chị em, nhưng anh ấy chưa muốn đi lúc này. Khi nào có cơ hội, anh sẽ lên đường. **13** Hãy đề cao cảnh giác, giữ vững đức tin, phải can đảm và mạnh mẽ. **14** Hãy làm mọi việc vì lòng yêu thương. **15** Anh chị em còn nhớ gia đình Sê-pha-na, là những người tin Chúa đầu tiên tại Hy Lạp. Họ đã hết lòng giúp đỡ phục vụ tín hữu khắp nơi. Tôi khuyên anh chị em **16** hãy noi gương họ, hết sức giúp đỡ họ cũng như ủng hộ những người đã dày công hoạt động với anh chị em. **17** Tôi vui mừng vì Sê-pha-na, Phốt-tu-na, và A-chai-cơ đã thay mặt anh chị em đến thăm tôi. **18** Nhờ đó tinh thần tôi được phần khởi, chắc hẳn anh chị em cũng được họ khích lệ như tôi. Anh chị em nên ghi nhận công khó của họ. **19** Các Hội Thánh Tiểu Á gửi lời chào anh chị em. A-quí-la và Bê-rit-sin cùng Hội Thánh họp trong nhà họ, thân ái chào thăm anh chị em trong Chúa. **20** Tất cả các thân hữu tại đây cũng gửi lời chào thăm anh chị em. Anh chị em hãy chào nhau bằng cái siết tay thân mật. **21** Chính tay tôi, Phao-lô, viết dòng chữ này. **22** Ai không yêu kính Chúa phải bị nguyền rủa! Lạy Chúa xin hãy đến! **23** Cầu chúc anh chị em hằng hưởng được ơn phước của Chúa Giê-xu. **24** Xin tất cả anh chị em nhận

II Cô-rinh-tô

cao kỳ khó hiểu, mỗi lời chúng tôi đều rõ ràng, chân thật. Tôi hy vọng một ngày anh chị em

1 Đây là thư của Phao-lô, được Đức Chúa Trời sê hiếu chúng tôi trọng vẹn. **14** Dù nay chỉ hiếu tuyển chọn làm sứ đồ của Chúa Cứu Thế Giê-chúng tôi được đồi phòn, nhưng đến ngày Chúa xu, cùng với Ti-mô-thê. Kính gửi Hội Thánh Giê-xu trở lại, anh chị em sê hiếu rõ và tự hào của Chúa tại Cô-rinh-tô và tất cả anh chị em về chúng tôi, cũng như chúng tôi tự hào về anh tín hữu thánh thiện xứ Hy Lạp. **2** Cầu xin Đức chị em. **15** Vì tín nhiệm anh chị em, tôi dự định Chúa Trời, Cha chúng ta và Chúa Cứu Thế Giê-ghé thăm anh chị em để anh chị em nhận được xu ban ơn phước và bình an cho anh chị em. **3** phước hạnh gấp đôi— **16** trên đường qua Ma-Trước hết tôi xin ngợi tôn Đức Chúa Trời, Cha xê-doan lần đầu và từ Ma-xê-doan trở về, tôi sê của Chúa chúng ta, Chúa Cứu Thế Giê-xu; Ngài dừng lại thăm anh chị em lần nữa. Rồi anh chị là Cha từ ái và là nguồn an ủi. **4** Ngài đã an ủi em sẽ tiễn tôi lên đường sang xứ Giu-dê. **17** chúng tôi trong mọi cảnh gian nan, khốn khổ. Nhưng chương trình này chưa thực hiện được. Nhờ niềm an ủi của Chúa, chúng tôi có thể an ủi anh chị em đang gặp gian khổ. **5** Chúng ta sự theo lối người thế gian, nghĩ có nói không, càng chịu khổ đau vì Chúa Cứu Thế bao nhiêu, nghĩ không nói có? **18** Thưa không! Như Đức Ngài càng an ủi, giúp chúng ta phần khởi bấy Chúa Trời thành tín, lời nói chúng tôi chẳng nhiêu. **6** Chúng tôi chịu gian khổ để anh chị lật lừa, gian dối. **19** Chúa Cứu Thế Giê-xu, Con em được an ủi và cứu rỗi. Còn khi chúng tôi Đức Chúa Trời, Đấng mà Si-la, Ti-mô-thê, và được an ủi, anh chị em lại thêm phần khởi để tôi truyền giảng cho anh chị em, chẳng bao nhẫn nại chịu đựng gian khổ như chúng tôi. **7** giờ mâu thuẫn, bất nhất; trong Ngài chỉ có sự Chúng tôi hy vọng vững vàng, vì biết anh chị chân thật. **20** Ngài đã thực hiện mọi lời hứa của em đã dự phần gian khổ, tất nhiên cũng dự Đức Chúa Trời, nhờ Ngài, chúng ta cùng nói “A-phần an ủi. **8** Thưa anh chị em, thiết tưởng anh men,” và đồng thanh ngợi tôn Đức Chúa Trời. chị em nên biết nỗi gian khổ của chúng tôi tại **21** Đức Chúa Trời cho chúng tôi với anh chị Tiểu Á. Chúng tôi bị áp lực nặng nề quá mức, em đứng vững trong Chúa Cứu Thế, bổ nhiệm không còn hy vọng sống nữa. **9** Chúng tôi cảm thấy tôi truyền giảng Phúc Âm. **22** Ngài cũng thấy như bị lén án tử hình, nên không dám đóng ấn trên chúng tôi, ban Chúa Thánh Linh cậy mình, chỉ biết ủy thác mọi việc trong tay vào lòng để bão đảm mọi điều Ngài hứa ban Đức Chúa Trời, Đấng khiến người chết sống lại. cho chúng tôi. **23** Xin Đức Chúa Trời làm chứng **10** Ngài đã giải cứu chúng tôi thoát chết trong cho tôi, sở dĩ tôi chưa đến Cô-rinh-tô thăm anh đường tơ kẽ tóc. Chúng tôi tin chắc Ngài sê chị em vì muốn anh chị em khỏi bị khiển trách tiếp tục giải cứu chúng tôi. **11** Xin cầu thay cho nặng nề. **24** Không phải chúng tôi muốn không chúng tôi để Chúa cho chúng tôi được an toàn, chế đức tin anh chị em. Chúng tôi muốn cùng và anh chị em cũng sê vì chúng tôi cảm tạ ơn làm việc với anh chị em để anh chị em có niềm lành của Chúa khi Ngài nhận lời cầu nguyện vui trọn vẹn, vì đức tin của anh chị em đã vững của anh chị em. **12** Chúng tôi vui mừng vì có vàng.

thể chân thành xác nhận: Chúng tôi đã đối xử cách trong sạch và ngay thẳng với mọi người, nhất là với anh chị em. Chúng tôi không dùng thuật ngữ khôn khéo của con người, nhưng hoàn toàn nhờ ơn phước Đức Chúa Trời. **13** Chúng tôi không viết cho anh chị em điều gì

2 Vì thế, tôi đã quyết định không đến thăm anh chị em giữa lúc phiền muộn. **2** Nếu tôi

làm cho anh chị em phiền muộn, ngoài anh chị em, còn ai có thể làm cho tôi vui mừng? **3** Tôi đã viết điều này cho anh chị em để khi đến thăm, tôi không bị phiền muộn bởi những

người đáng lẽ khiến tôi vui mừng. Tôi tin chắc chúng tôi, mọi người đều thấy và đọc. 3 Ai niềm vui của tôi cũng là niềm vui của anh chị cũng nhìn nhận anh chị em là bức thư của em. 4 Giữa cơn khốn khổ, lòng dạ tan nát, nước Chúa Cứu Thế; Ngài dùng chúng tôi viết ra. Bức mắng đầm đìa, tôi đã cầm bút viết thư cho anh thư không viết bằng mực nhưng bằng Thánh chị em, không phải để làm anh chị em phiền Linh của Đức Chúa Trời Hằng Sống. Bức thư muộn, nhưng để anh chị em biết tình thương không viết trên bảng đá, nhưng trên lòng dạ vô hạn tôi đã dành cho anh chị em. 5 Tôi không con người. 4 Chúng tôi nói thế, vì vững tin nơi quá lời khi nói có người đã gây phiền muộn, Đức Chúa Trời, nhờ Chúa Cứu Thế. 5 Chúng tôi không phải riêng tôi nhưng tất cả anh chị em biết mình không có khả năng làm việc gì, khả năng đều phiền muộn. 6 Phần đông anh chị em năng chúng tôi đến từ Đức Chúa Trời. 6 Ngài đã trừ phạt anh ấy, tôi nghĩ thế là đủ. 7 Böyle cũng cho chúng tôi khả năng đảm nhiệm công giờ anh chị em nên tha thứ, an ủi anh, để anh vụ của giao ước mới, không phải giao ước bằng khởi quá buồn rầu, thất vọng. 8 Nên chứng tỏ văn tự, nhưng bằng Chúa Thánh Linh. Văn tự cho anh ấy biết tình yêu thương của anh chị làm cho chết, nhưng Chúa Thánh Linh ban sự em. 9 Cũng vì thế, tôi đã viết cho anh chị em, sống. 7 Nếu công vụ tuyên cáo sự chết, bằng để xem anh chị em có vâng phục tôi trong mọi văn tự khắc trên bảng đá được thực hiện cách việc không. 10 Anh chị em tha thứ ai, tôi cũng vinh quang, người Ít-ra-ên không dám nhìn tha thứ. Tôi tha thứ họ trước mặt Chúa Cứu Môi-se, vì mặt ông phản chiếu vinh quang của Thế vì anh chị em. 11 Như thế Sa-tan không Đức Chúa Trời, dù vinh quang ấy chống tàn, 8 thế thắng chúng ta, vì chúng ta thừa biết mưu hắn công vụ của Chúa Thánh Linh truyền sự lược của nó. 12 Khi tôi đến Trô-ách, Chúa đã sống phải vô cùng rực rỡ hơn. 9 Nếu công vụ mở cửa cho tôi truyền giảng Phúc Âm. 13 Vì kết án đã vinh quang, công vụ công chính lại không gặp Tích, anh em yêu dấu của tôi, nên càng vinh quang hơn. 10 Vịnh quang quá rực tôi chẳng an tâm, dành từ giã nơi đó, qua xứ rõ này che lấp cả vinh quang trước. 11 Nếu cái Ma-xê-đoan. 14 Tạ ơn Đức Chúa Trời! Ngài đã tạm thời đã vinh quang, cái trờng cữu phải cho chúng tôi dự phần chiến thắng với Chúa vinh quang bội phần hơn! 12 Với niềm hy vọng Cứu Thế, dùng chúng tôi truyền bá Phúc Âm đó, chúng tôi dùng cảm truyền bá Phúc Âm, 13 như gieo rắc hương thơm ngào ngạt khắp nơi. không như Môi-se lấy màn che mặt, để người 15 Trước mặt Đức Chúa Trời chúng tôi là hương Ít-ra-ên không nhìn thấy lúc vinh quang phai thơm của Chúa Cứu Thế giữa người được cứu tàn. 14 Tâm trí dân ấy vẫn bị mờ tối, mãi đến rồi và người bị hư vong. 16 Người hư vong xem ngày nay họ đọc Cựu Ước, tấm màn vẫn còn chúng tôi như mù tử khí hôi tanh. Trái lại đối che phủ cách ngăn. Chỉ trong Chúa Cứu Thế với người tin Chúa, chúng tôi là luồng sinh khí tấm màn ấy mới được dẹp đi. 15 Mãi đến ngày đem lại sức sống hào hùng. Ai có đủ khả năng nay, khi họ đọc sách Môi-se, tấm màn vẫn che nhận lãnh chức vụ ấy? 17 Được Đức Chúa Trời kín lòng họ. 16 Chỉ khi nào họ quay về với Chúa, úy thác, chúng tôi chân thành truyền giảng tấm màn ấy mới được dẹp bỏ. 17 Chúa là Thánh Đạo Chúa trước mặt Ngài, không như nhiều Linh, Thánh Linh ở đâu, nơi ấy được tự do thật. người “thương mại hóa” Đạo Chúa để trục lợi. 18 Tất cả chúng ta đều để mặt trần phản chiếu vinh quang của Chúa như tấm gương thì được biến hóa giống như hình ảnh vinh quang của Ngài do Chúa Thánh Linh.

3 Chúng tôi lại bắt đầu tự đề cao sao? Hay chúng tôi cần trình thư giới thiệu cho anh chị em, hoặc xin thư gửi gắm của anh chị em như những người khác? Chắc chắn không! 2 **4** Do lòng nhân từ của Chúa, chúng tôi được úy thác chức vụ truyền bá Phúc Âm, nên

chẳng thối chí ngã lòng. 2 Chúng tôi không dùng thủ đoạn ám muội, không lừa gạt dối trá, không xuyên tạc lời Đức Chúa Trời. Trái lại, trước mặt Đức Chúa Trời, chúng tôi công khai giảng giải chân lý cho mọi người có lương tâm nhận xét. 3 Nếu Phúc Âm chúng tôi truyền giảng có vẻ khó hiểu, chỉ khó hiểu cho người hụ vong. 4 Vì Sa-tan, thần của đòn này đã làm mờ tối tâm trí người vô tín, khiến họ không nhìn thấy ánh sáng Phúc Âm, không hiểu lời truyền giảng về vinh quang Chúa Cứu Thế, là hiện thân của Đức Chúa Trời. (aiōnios g165) 5 Chúng tôi không rêu rao tài đức của mình, nhưng truyền giảng Chúa Cứu Thế Giê-xu là Chúa, và chúng tôi làm đầy tớ cho anh chị em. 6 Đức Chúa Trời đã truyền bão ánh sáng phải soi chiếu trong cõi tối tăm, nên Ngài soi sáng lòng chúng tôi, giúp chúng tôi hiểu được vinh quang Đức Chúa Trời hằng sáng rực trên gương mặt Chúa Cứu Thế. 7 Chúng tôi đựng bảo vật này trong bình đất—là thân thể chúng tôi. Vậy quyền năng vô hạn ấy đến từ Đức Chúa Trời, chứ không do chúng tôi. 8 Chúng tôi bị áp lực đủ cách, nhưng không kiệt quệ, bị bối rối, thắc mắc nhưng không bao giờ tuyệt vọng, 9 bị bức hại nhưng không mất nوى nương tựa, bị quật ngã nhưng không bị tiêu diệt. 10 Thân này hằng mang sự chết của Chúa Giê-xu để sức sống Ngài thể hiện trong thân xác mình. 11 Chúng tôi sống nhưng tính mạng luôn bị đe dọa vì phục vụ Chúa, để sức sống Ngài thể hiện trong thân xác hư hoại của chúng tôi. 12 Như thế, chết chóc luôn đe dọa chúng tôi, nhưng chính nhờ đó anh chị em được sống. 13 Chúng tôi nói điều chúng tôi tin, như tác giả Thi Thiên đã viết: “Tôi tin Đức Chúa Trời nên tôi nói.” 14 Chúng tôi biết Đức Chúa Trời, Đáng đã khiến Chúa Giê-xu sống lại, cũng sẽ cho chúng tôi sống lại với Chúa Giê-xu, và trình diện chúng tôi cùng anh chị em trước mặt Ngài. 15 Mọi việc ấy đều nhằm mục đích phục vụ anh chị em. Do đó, càng đông người hưởng ân sủng Đức Chúa Trời, càng thêm nhiều lời cảm tạ, ngợi tôn Ngài. 16 Vì thế, chúng ta chẳng nản lòng. Dù người bè ngoài hư nát, nhưng người bè trong cứ ngày càng đổi mới. 17 Vì nỗi khổ đau nhẹ nhàng, tạm thời sẽ đem lại cho chúng ta vinh quang rực rỡ muôn đời. (aiōnios g166) 18 Chúng ta chẳng tìm tội những điều thấy được, nhưng chú tâm vào những điều không thấy được; vì điều thấy được chỉ là tạm thời, còn điều không thấy được là trường tồn, bất diệt. (aiōnios g166)

5 Chúng ta biết nhà bằng đất tạm thời của chúng ta đổ nát, chúng ta vẫn còn nhà chờ đợi trên trời, do Đức Chúa Trời sáng tạo, không phải do loài người. (aiōnios g166) 2 Chúng ta than thở trong nhà tạm này, ước mong được mặc lấy nhà mới trên trời. 3 Nếu chúng ta được mặc lấy nhà ấy, hẳn sẽ không còn trần trụi. 4 Chúng ta than thở vì quá nặng nhọc trong nhà tạm này, chẳng phải muốn cởi bỏ nó, nhưng muốn được mặc lấy nhà trên trời, để thân thể hư hoại nhường chỗ cho sức sống vĩnh viễn. 5 Đức Chúa Trời sẽ thực hiện mọi điều ấy cho chúng ta; Ngài bao đảm bằng cách ban Chúa Thánh Linh trong lòng chúng ta. 6 Vậy, chúng ta đầy lòng tin tưởng, biết rằng hễ bao lâu còn mang thân xác này, chúng ta còn xa ngày về nhà trên trời. 7 Chúng ta sống nhờ đức tin chứ không nhờ mắt thấy. 8 Chúng ta đầy tin tưởng, muốn rời bỏ thân xác này, để về nhà trên trời với Chúa là tốt hơn. 9 Dù còn trong thân thể hay ra khỏi, chúng ta vẫn cố gắng làm vui lòng Chúa. 10 Vì tất cả chúng ta đều phải ra trước tòa án Chúa Cứu Thế, để Ngài thưởng phạt mỗi người theo những việc tốt lành hay vô giá trị ta làm lúc còn trong thân xác. 11 Do lòng kính sợ Chúa, chúng tôi cố gắng thuyết phục mọi người. Đức Chúa Trời đã thấy rõ lòng chúng tôi, ước mong anh chị em cũng hiểu chúng tôi. 12 Chúng tôi không tự đề cao, nhưng mong anh chị em hánh diện vì chúng tôi, nêu trường hợp chúng tôi làm gương để trả lời những người chỉ lo khoe khoang bè ngoài mà không biết giá trị tâm hồn. 13 Chúng tôi có vẻ cuồng nhiệt cũng vì tôn vinh Đức Chúa Trời, hoặc chúng tôi

sáng suốt, dè dặt là vì ích lợi cho anh chị em. từ trau dồi tri thức, trong Chúa Thánh Linh, và 14 Do tình yêu thương của Chúa Cứu Thế cảm trong tình yêu thương chân thành. 7 Chúng thút, chúng tôi nghĩ rằng Chúa đã chết cho mọi tôi chỉ nói lời chân thật, sử dụng quyền năng người, nên mọi người phải coi đời cũ mình Đức Chúa Trời, với khí giới tiến công, phòng như đã chết. 15 Vì Ngài đã chết cho chúng ta, thủ của người công chính. 8 Chúng tôi phục vụ nên chúng ta không sống vị kỷ, nhưng sống Đức Chúa Trời cách bền vững giữa lúc thăng cho Đấng đã chết và sống lại cho chúng ta. 16 trầm, vinh nhục, khi bị đâ kích hay lúc được Từ nay, chúng tôi không nhận xét ai theo quan tuyên dương. Chúng tôi bị xem như người lừa điểm người đời. Đã có lần chúng tôi nhận xét gạt, nhưng vẫn chân thành. 9 Chúng tôi bị coi Chúa Cứu Thế theo quan điểm ấy, nhưng nay như người vô danh xa lạ, nhưng lại được nhiều không còn nhầm lẫn như thế nữa. 17 Ai ở trong người quen biết. Chúng tôi bị kể như chết rồi Chúa Cứu Thế là con người mới: cuộc đời cũ đã nhưng vẫn sống. Chúng tôi bị mang thương qua, nhường chỗ cho đời sống hoàn toàn đổi tích đầy mình nhưng không bỏ mạng. 10 Lòng mới. 18 Tất cả cuộc đổi mới đều do Đức Chúa chúng tôi buồn bực, nhưng luôn vui mừng. Trời thực hiện. Ngài cho chúng ta phục hòa Chúng tôi nghèo cực, nhưng làm cho nhiều với Ngài, nhờ công lao Chúa Cứu Thế. Ngài ủi người giàu có. Chúng tôi như chỉ còn hai bàn thác cho chúng tôi thi hành chức vụ hòa giải. tay trắng, nhưng lại có tất cả mọi sự. 11 Thưa 19 Do công lao Chúa Cứu Thế, Đức Chúa Trời anh chị em tín hữu Cô-rinh-tô, chúng tôi bộc đã cho nhân loại hòa giải với Ngài, không còn bạch với anh chị em mọi ý nghĩ, yêu thương kể đến tội lỗi họ. Ngài sai chúng tôi công bố anh chị em với tất cả tâm hồn. 12 Nhưng giữa sứ điệp này. 20 Chúng tôi là sứ giả của Chúa chúng ta vẫn thiếu tình thân mật, không phải Cứu Thế. Đức Chúa Trời dùng chúng tôi kêu tại chúng tôi, nhưng vì anh chị em hẹp lượng. gọi anh chị em. Chúng tôi nài xin anh chị em, 13 Tôi nói với anh chị em như con cái thân yêu. vì Danh Chúa Cứu Thế, hãy phục hòa với Đức Xin hãy mở rộng lòng đáp lại tình yêu thương Chúa Trời. 21 Đức Chúa Trời đã khiến Đấng vô của chúng tôi! 14 Đừng mang ách với người tội gánh chịu tội lỗi chúng ta, nhờ đó chúng ta vô tín, vì đức công chính không thể kết hợp được Đức Chúa Trời nhìn nhận là người công với tội ác, cũng như ánh sáng không thể hòa chính trong Chúa Cứu Thế.

6 Nhân danh người cộng sự với Chúa, chúng tôi nài xin anh chị em chớ tiếp nhận ơn phước Ngài cách vô ích. 2 Vì Đức Chúa Trời phán: “Đến kỳ thuận tiện, Ta nhậm lời con. Trong ngày cứu rỗi, Ta cứu giúp con.” Lúc này là kỳ thuận tiện. Hiện nay là ngày cứu rỗi. 3 Chúng tôi có giữ gìn không gây cho ai vấp phạm, để chức vụ chúng tôi khỏi bị khiên trách. 4 Trong mọi hoàn cảnh, chúng tôi chứng tỏ mình xứng đáng là đầy tớ của Đức Chúa Trời. Chúng tôi kiên nhẫn chịu đựng khi hoạn nạn, quẫn bách, khốn cùng. 5 Chúng tôi bị tra tấn, tù dày, chịu lao khổ, nhặt đói, chà đạp trong bạo loạn, nhiều hôm phải thức trắng đêm. 6 Chúng tôi giữ nếp sống trong sạch, nhẫn nhục, nhân

đồng với bóng tối. 15 Có điểm hòa hợp nào giữa Chúa Cứu Thế với ác quỷ? Người tin Chúa dự phần gì với người vô tín? 16 Làm sao hòa đồng đền thờ của Đức Chúa Trời với thần tượng? Vì anh chị em là đền thờ của Đức Chúa Trời Hằng Sống. Như Đức Chúa Trời phán: “Ta sẽ sống trong họ và đi lại giữa họ. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ và họ sẽ làm dân Ta. 17 Vì thế, Chúa kêu gọi từ giữa những người không tin hãy lia bỏ chúng nó, đoạn tuyệt với chúng nó. Đừng động chạm đến vật ô uế, thì Ta sẽ tiếp nhận các con. 18 Ta sẽ làm Cha các con, các con sẽ làm con trai và con gái Ta, Chúa Hằng Hữu Vạn Quận phán vậy.”

7 Thưa anh chị em yêu quý! Theo lời hứa của Chúa, chúng ta hãy tẩy sạch mọi điều ô uế

của thể xác và tâm hồn, để được thánh khiết trọn vẹn trong niềm kính sợ Đức Chúa Trời. **2** anh chị em, cũng không bị thất vọng, vì tôi nói Hãy lấy tình tri kỷ đáp lại chúng tôi. Chúng tôi đúng sự thật, cũng như tất cả những điều tôi chẳng gây hại, làm hư hỏng anh chị em, hay nói với anh chị em điều chân thật. **15** Tích yêu tranh quyền đoạt lợi. **3** Tôi nói thế không phải để buộc tội anh chị em, nhưng như tôi đã nói mến anh chị em vô cùng và không quên lòng trắc ái của tôi. **16** Tôi vui mừng cùng sống cùng chết với tôi. **4** Tôi rất tin tưởng vì có thể tín nhiệm anh chị em hoàn toàn.

nơi anh chị em, vô cùng hân diện vì anh chị em. Anh chị em làm cho tôi tràn đầy an ủi và chứa chan vui mừng trong mọi cảnh gian khổ.

5 Khi đến Ma-xê-doan, chúng tôi bị khốn khổ đủ điều, chẳng lúc nào được an thân, bên ngoài phải tranh đấu không ngừng, trong lòng lo sợ hãi hùng. **6** Nhưng Đức Chúa Trời, Đáng khích lệ người nản lòng, đã an ủi chúng tôi, đưa Tích đến thăm chúng tôi. **7** Chẳng những được an ủi vì gặp Tích, chúng tôi còn phấn khởi vì Tích được anh chị em khích lệ. Tích cho biết anh chị em đã buồn rầu khắc khoải, trông mong chờ đợi chúng tôi, anh chị em cũng hăng hái đáp ứng lời kêu gọi của tôi, nên tôi càng thêm vui mừng! **8** Tôi không hối tiếc đã gửi bức thư làm buồn anh chị em. Tôi biết anh chị em chỉ buồn ít lâu thôi. **9** Hiện nay tôi vui mừng, không phải vì anh chị em buồn rầu, nhưng vì buồn rầu giúp anh chị em hồi cải. Đó là đau buồn theo ý Đức Chúa Trời. Như thế, chúng tôi không làm hại gì anh chị em. **10** Đau buồn theo ý Đức Chúa Trời dẫn đến sự ăn năn để được cứu rỗi, đó là thứ đau buồn không cần hối tiếc. Còn đau buồn của thế gian đưa đến sự chết. **11** Anh chị em xem đau buồn theo ý Đức Chúa Trời đã đem lại cho anh chị em nhiều điểm tốt, như lòng nhiệt thành, cố gắng thanh minh, ân hận sợ sệt, mong mỏi, sôt sắng, sửa trị người có lỗi. Anh chị em đã tỏ ra trong sạch trong mọi việc.

12 Tôi viết thư ấy không vì mục đích hạ người làm lối hay bênh người thiệt thòi, nhưng để thấy rõ nhiệt tâm của anh chị em đối với tôi trước mặt Đức Chúa Trời. **13** Nhờ thế, chúng tôi được an ủi. Chúng tôi lại càng vui mừng khi thấy Tích hân hoan, phấn khởi nhờ anh

chị em. **14** Tôi đã khoe với anh ấy điều gì về mến anh chị em vô cùng và không quên lòng trắc ái của tôi. **15** Tôi vui mừng cùng sống cùng chết với tôi. **16** Tôi vui mừng

8 Chúng tôi xin báo cho anh chị em biết những phước lành Đức Chúa Trời ban cho các Hội Thánh xứ Ma-xê-doan. **2** Trong lúc bị khó khăn thử thách, họ vẫn đầy lòng vui mừng, dù nghèo khổ cùng cực, họ vẫn rộng rãi cứu trợ mọi người. **3** Tôi xin xác nhận, không những họ đóng góp tùy khả năng, nhưng quá khả năng, với tinh thần tự nguyện. **4** Họ nài nỉ chúng tôi cho họ dự phần giúp đỡ các tín hữu tại Giê-ru-salem. **5** Họ đã làm quá điều chúng tôi mong ước, trước hết họ hiến dâng tất cả cho Chúa, rồi cho chúng tôi, theo ý muốn Đức Chúa Trời.

6 Vậy chúng tôi khuyên Tích tiếp tục khích lệ anh chị em hoàn thành công việc từ thiện này, như đã khích lệ từ trước. **7** Tôi biết anh chị em trỗi hơn người khác về nhiều phương diện—về đức tin, khẫu tài, kiến thức, nhiệt thành và lòng yêu thương chúng tôi, vậy anh chị em cũng nên làm trỗi hơn trong cuộc tương trợ này. **8** Không phải tôi truyền lệnh cho anh chị em, nhưng tôi xem thấy nhiệt thành của nhiều người khác, tôi muốn anh chị em được dịp chứng tỏ lòng yêu thương của mình. **9** Anh chị em biết ơn phước vô hạn của Chúa Cứu Thế chúng ta, Ngài vốn giàu, nhưng vì hy sinh cứu vớt anh chị em mà trở nên nghèo, và do sự nghèo khổ của Ngài, anh chị em được giàu có. **10** Tôi nhắc nhở anh chị em việc quyên trợ này vì ích lợi cho anh chị em. Chẳng những đền xưởng, anh chị em còn bắt đầu thực hiện việc từ thiện này từ một năm nay. **11** Vậy anh chị em hãy cố gắng chu toàn việc ấy. Điều anh chị em thiết tha mong muốn, hãy hoàn thành tốt đẹp tùy khả năng. **12** Ai muốn giúp đỡ, đừng ngại ít hay nhiều. Hãy đóng góp vật gì mình có,

chứ đừng lo điều mình không có. **13** Tôi không với tôi thấy anh chị em không sẵn sàng, chính có ý để người nhận lãnh ngồi chơi hưởng thụ, chúng tôi—chứ không phải anh chị em—sẽ phải trong khi anh chị em phải đóng góp nặng nề. **14** hổ thẹn vì tín nhiệm anh chị em. **5** Nên tôi nhờ Nhưng tôi muốn có sự đồng đều. Nay giờ phần ba thân hữu ấy đến thăm anh chị em trước để thặng ơn của anh chị em đem bù qua phần chuẩn bị việc quyên trợ như anh chị em đã thiếu hụt của họ, để sau này, khi họ có dư sê hứa. Tôi muốn cuộc lạc quyên thực hiện do bù lại phần thiếu hụt của anh chị em. **15** Như từ tâm, chứ không bị ép buộc. **6** Anh chị em Thánh Kinh đã chép: “Người thu nhiều cũng nên nhớ—Ai gieo ít thì gặt ít. Ai gieo nhiều sẽ chẳng thừa, người thu ít cũng chẳng thiếu.” **16** gặt nhiều. **7** Mỗi người đóng góp tùy theo lòng Cảm tạ Đức Chúa Trời đã cho Tích nhiệt thành mình. Đừng ép buộc ai quyên trợ quá điệu họ giúp đỡ anh chị em như tôi. **17** Chẳng những muôn. “Vì Đức Chúa Trời yêu thương người nghe tôi khuyến khích, chính Tích cũng hăng vui lòng dâng hiến.” **8** Đức Chúa Trời ban ơn hái tình nguyện đến thăm anh chị em. **18** Chúng phước dồi dào để anh chị em luôn luôn đầy tôi cử một thân hữu cùng đi với Tích, anh này đủ mọi nhu cầu và còn dư sức làm mọi việc được các Hội Thánh khen ngợi về việc truyền lành. **9** Như Thánh Kinh chép: “Người phân giảng Phúc Âm. **19** Anh được các Hội Thánh phát của cải cứu giúp người nghèo. Ân đức chọn làm đại biểu tham gia các cuộc quyên trợ người tồn tại mãi mãi.” (aiōn g165) **10** Đức Chúa chúng tôi tổ chức tại Giê-ru-sa-lem để tôn vinh Trời cung cấp hạt giống cho người gieo để thu Chúa và bày tỏ nhiệt tâm của chúng tôi. **20** Như hoạch lương thực, chính Ngài sẽ cung cấp hạt thế chúng tôi tránh được mọi nghi ngờ, chỉ giống cho anh chị em, khiến nó sinh sản thêm trích về số tiền quyên trợ lớn họ ủy thác cho nhiều, nhờ đó anh chị em có thể gia tăng việc chúng tôi. **21** Chúng tôi làm mọi việc cách liêm từ thiện. **11** Như thế anh chị em được giàu có khiết, chẳng những trước mặt Chúa, nhưng dư dật là để cứu trợ rộng rãi, và khi chúng tôi trước mặt người ta nữa. **22** Chúng tôi cử thêm trao lại tặng phẩm ấy, người nhận sẽ dâng lời một đại biểu khác. Trong nhiều công tác, anh ta ơn Chúa. **12** Vì công cuộc lạc quyên tương luôn luôn siêng năng hăng hái. Nay anh càng trợ này, ngoài mục đích thỏa mãn nhu cầu các sót sắng đi thăm anh chị em vì rất tín nhiệm tín hữu, còn giúp nhiều người lớn tiếng ta ơn anh chị em. **23** Nếu ai hỏi về Tích, hãy cho họ Đức Chúa Trời. **13** Họ ca ngợi Đức Chúa Trời vì biết Tích là bạn đồng sự với tôi, đặc trách giúp nghĩa cử này minh chứng hùng hồn rằng anh tôi phục vụ anh chị em. Còn hai thân hữu kia chị em thật lòng tin nhận Phúc Âm của Chúa là đại biểu xứng đáng của các Hội Thánh, làm Cứu Thế. Họ tôn vinh Chúa vì anh chị em rộng rạng rõ Danh Chúa Cứu Thế. **24** Anh chị em hãy lòng giúp đỡ họ và mọi người. **14** Họ sẽ thành tôi tình thương đối với họ, để các Hội Thánh tâm cầu nguyện cho anh chị em, vì ơn phước biết rõ tôi đã không quá lời để cao anh chị em.

9 Về việc cứu trợ các tín hữu, thiết tưởng tôi không cần đề cập nữa. **2** Tôi biết anh chị

em sót sắng giúp đỡ, như tôi từng khoe với các tín hữu Ma-xê-doan rằng người Hy Lạp đã sẵn sàng từ năm trước, và nhiệt tâm của họ đã đến để xác nhận lời tôi để cao anh chị em là đúng, như tôi từng nói: Anh chị em đã chuẩn đối xử nặng nề. Vì tôi phải dùng biện pháp bị sẵn sàng. **4** Nếu người Ma-xê-doan cùng đi

để dồi dào Đức Chúa Trời ban cho anh chị em. **15** Cảm tạ Đức Chúa Trời vì tặng phẩm Ngài ban cho vô cùng vĩ đại!

10 Tôi, Phao-lô nài khuyên anh chị em, theo đức khiêm tốn hiền hòa của Chúa Cứu Thê (có người bảo tôi rất nhút nhát khi gặp khích lệ nhiều Hội Thánh. **3** Tôi gửi các anh ấy mặt anh chị em, chỉ bạo dạn khi vắng mặt). **2** đến để xác nhận lời tôi để cao anh chị em là Xin anh chị em đừng để khi gặp mặt, tôi phải mạnh với những người tưởng chúng tôi ăn ở

núi người đời. 3 Chúng tôi dù sống trong thế gian, nhưng không đấu tranh theo lối người đời. 4 Khí giới chiến đấu của chúng tôi không do loài người chế tạo, nhưng là vũ khí vô địch của Đức Chúa Trời san bằng mọi chiến lũy kiên cố, 5 chiến thắng mọi lý luận, mọi tư tưởng tự cao cản trở sự hiểu biết Đức Chúa Trời, bắt mọi mưu lược phải đầu hàng Chúa Cứu Thế. 6 Chúng tôi sẵn sàng chiến đấu chống tất cả những ai không vâng phục, sau khi hướng dẫn anh chị em đầu phục Chúa Cứu Thế. 7 Sao anh chị em chỉ suy xét hời hợt bên ngoài? Nếu có ai nghĩ mình thuộc về Chúa Cứu Thế, đừng quên chúng tôi cũng thuộc về Ngài. 8 Dù tôi nói hơi nhiều về quyền hành Chúa cho chúng tôi để gây dựng anh chị em, chứ không phải để phá hoại, tôi cũng không hổ thẹn. 9 Anh chị em đừng tưởng tôi dùng thư từ dọa nạt anh chị em. 10 Vì có người nói: "Lời Phao-lô viết trong thư thật đanh thép, mạnh bạo, nhưng đến khi gặp mặt, chỉ thấy một người yếu ớt, nói năng tầm thường!" 11 Người đó nên biết lúc vắng mặt chúng tôi viết thế nào, khi có mặt chúng tôi hành động thế ấy. 12 Chúng tôi không dám xếp hàng với những người tự đề cao, cũng không muốn ganh đua với họ. Họ lấy mình làm mẫu mực để đo lường chính mình và đánh giá, đề cao lẫn nhau. Thật thiếu khôn ngoan! 13 Chúng tôi không khoe khoang quá mức, chỉ muốn giữ đúng giới hạn Đức Chúa Trời phân định cho chúng tôi, giới hạn ấy bao gồm chức vụ chăn dắt anh chị em. 14 Anh chị em thuộc lãnh vực hoạt động của chúng tôi, nên chúng tôi không đi quá giới hạn khi đem Phúc Âm của Chúa Cứu Thế đến nơi anh chị em. 15 Chúng tôi không vượt giới hạn, khoe khoang công lao người khác, chỉ mong đức tin anh chị em tăng trưởng, công việc chúng tôi giữa anh chị em cũng mở rộng, trong giới hạn Chúa đã phân định. 16 Nhờ thế, chúng tôi có thể truyền giảng Phúc Âm tại các vùng xa xôi hơn Cô-rinh-tô, chứ không khoe khoang công việc người khác thực hiện trong lãnh vực của

như người đời. 17 Như Kinh Thánh chép: "Ai khoe khoang,

hãy khoe về Chúa Hằng Hữu." 18 Vì người được tán thưởng không phải người tự đề cao, nhưng người được Chúa khen.

11 Xin anh chị em nhẫn耐 với tôi một chút. Thật ra, anh chị em sẵn sàng nghe tôi. 2

Tôi ghen tức anh chị em—với lòng ghen thánh của Đức Chúa Trời—vì tôi ghen anh chị em cho một Người Chồng, trình diện anh chị em như một trinh nữ cho Chúa Cứu Thế. 3 Tôi sợ anh chị em suy tư làm lạc, mất lòng trong sạch chuyên nhất với Chúa Cứu Thế, như Ê-va ngày xưa bị Con Rắn dùng quỷ kế lừa gạt. 4 Vì nếu có người đến tuyên truyền một Giê-xu khác với Chúa Giê-xu chúng tôi đã truyền giảng, hoặc một thần linh khác với Chúa Thánh Linh anh chị em đã nhận, hoặc một phúc âm khác với Phúc Âm anh chị em đã tin, anh chị em cũng sẵn sàng hưởng ứng! 5 Thiết tưởng tôi chẳng có gì thua kém các "sứ đồ thượng hạng" ấy. 6 Dù tôi nói năng không lưu loát, nhưng kiến thức chẳng kém cỏi. Trong nhiều trường hợp, tôi đã chứng tỏ cho anh chị em biết kiến thức của tôi về mọi vấn đề. 7 Hay tôi đã làm lỗi vì truyền giảng Phúc Âm Đức Chúa Trời cho anh chị em mà không đòi hỏi gì, tôi tự hạ mình để anh chị em được đề cao? 8 Tôi phải tạm nhận lấy từng đồng phụ cấp từ các Hội Thánh khác để phục vụ anh chị em. 9 Khi ở với anh chị em, gặp lúc thiếu thốn tôi không làm phiền ai cả, vì tín hữu Ma-xê-doan đến tiếp tế cho tôi. Trong mọi trường hợp, tôi cố tránh nhờ vả anh chị em, trong quá khứ hay tương lai cũng vậy. 10 Tôi quả quyết với tất cả lòng chân thành trong Chúa Cứu Thế, chẳng có gì xóa bỏ được niềm tự hào này của tôi tại Hy Lạp. 11 Tại sao? Vì tôi không yêu thương anh chị em sao? Có Đức Chúa Trời biết lòng tôi! 12 Tôi vẫn tiếp tục hành động như thế, để khôi tạo cơ hội cho những người tìm dịp khoe khoang rằng họ cũng phục vụ như chúng tôi. 13 Họ là sứ đồ, tiên tri giả, mạo làm sứ giả của Chúa Cứu Thế. 14 Chẳng có gì lạ, chính Sa-tan cũng giả làm thiên sứ sáng

chói, 15 nên đầy tớ nó mạo làm người phục vụ Giê-xu chúng ta, Đáng được ca ngợi muôn đời, Đức Chúa Trời cũng chẳng đáng ngạc nhiên. Họ sẽ bị hình phạt xứng đáng. 16 Xin anh chị em đừng tưởng tôi là người dại dột, nhưng nếu nghĩ như thế thì xin cõng nghe tôi “nói dại” để tôi có thể khoe khoang mệt tí. 17 Mấy lời tôi sắp bộc bạch đây cũng là “nói dại,” không phải tôi truyền lời Chúa. 18 Vì có nhiều người khoe khoang theo lối người đời, nên tôi cũng khoe khoang. 19 Anh chị em là người khôn ngoan, hẳn vui lòng nghe “người nói dại” một chút! 20 Nếu bị người ta bắt làm nô lệ, bóc lột, cướp đoạt, khinh dể, vả vào mặt, anh chị em cũng chịu. 21 Tôi hổ thẹn nhìn nhận, chúng tôi quá “mềm yếu” với anh chị em! Nhưng nếu người khác dám khoe khoang về điều gì—tôi nói như người dại—tôi cũng dám khoe khoang về điều đó. 22 Họ là người Hê-bơ-ro? Tôi cũng thế. Họ là người Ít-ra-ên? Tôi cũng thế. Họ thuộc dòng dõi của Áp-ra-ham? Tôi cũng thế. 23 Họ là đầy tớ của Chúa Cứu Thế? Tôi nói như người dại, chứ tôi phục vụ nhiều hơn, làm việc nặng nhọc hơn, lao tù nhiều hơn, đòn vọt vô số, nhiều phen gần bỏ mạng. 24 Năm lần bị người Do Thái đánh roi, mỗi lần ba mươi chín roi. 25 Ba lần tôi bị đánh bằng gậy. Một lần bị ném đá. Ba lần chìm tàu. Một ngày một đêm lênh đênh giữa biển. 26 Tôi trải qua nhiều cuộc hành trình. Đôi diện với hiểm nguy trên sông bến và trộm cướp, nguy vì dân mình, nguy với người Do Thái, nguy với dân ngoại, nguy trong thành phố, nguy ngoài hoang mạc, nguy trên biển cả, nguy với tín hữu giả mạo. 27 Tôi làm việc cực nhọc vất vả, nhiều đêm thao thức trằn trọc. Tôi phải chịu đói, chịu khát, và thường không có thức ăn. Tôi chịu rét mướt, không đủ quần áo giữ ấm. 28 Ngoài ra, tôi còn gánh vác trách nhiệm coi sóc tất cả Hội Thánh, hằng ngày nỗi lo âu đè nặng tâm hồn. 29 Có ai yếu đuối mà tôi không cảm thấy yếu đuối? Có ai vấp ngã mà tôi không quay quắt như bị tạt dầu sôi? 30 Nếu cần khoe khoang, tôi sẽ khoe về những điều yếu đuối của tôi. 31 Đức Chúa Trời là Cha của Chúa

biết rõ tôi nói thật. (aiôn 165) 32 Tại Đa-mách, viên thống đốc của Vua A-rê-ta cho lính canh giữ cổng thành để bắt tôi. 33 Nhưng tôi được người đưa qua lỗ trống trên vách thành, dòng xuống bên ngoài thành phố, trong một cái giỏ, nên tôi thoát nạn.

12 Khoe khoang thật chẳng có ích gì cho tôi cả, nên tôi sẽ nói về khải tượng và mạc khải của Chúa. 2 Tôi biết một người trong Chúa Cứu Thế, mười bốn năm trước được cát lên tầng trời thứ ba—hoặc trong thân xác hoặc ngoài thân xác, tôi không rõ, có Đức Chúa Trời biết— 3 Vâng, chỉ có Đức Chúa Trời biết người ấy ở trong thân xác hay ngoài thân xác. 4 Nhưng tôi biết người ấy được đem lên Thiên Đàng, nghe những lời không thể nói được, tức là những lời loài người không được phép nói ra. 5 Tôi sẽ khoe về người đó, nhưng không khoe chính mình, trừ những yếu đuối của tôi. 6 Nếu muốn khoe khoang, tôi không phải dại dột vì tôi chỉ nói sự thật. Nhưng tôi không khoe, vì không muốn người khác nghĩ về tôi cao hơn sự thật qua hành động, lời nói của tôi. 7 Để tôi không kiêu hãnh vì được thấy khải thị siêu việt, Chúa cho phép một gai nhọn đâm vào thịt tôi—như một sứ giả của Sa-tan vả vào mặt—khiến tôi cúi đầu, khiêm tốn. 8 Đã ba lần, tôi nài xin Chúa cho nó lìa xa tôi. 9 Mỗi lần Chúa trả lời: “Con chỉ cần Ta ở với con là đủ. Càng biết mình yếu đuối, con càng kinh nghiệm quyền năng Ta đến mức hoàn toàn.” Vậy tôi rất vui mừng nhìn nhận mình yếu đuối để quyền năng Chúa Cứu Thế cứ tác động trong tôi. 10 Cho nên, vì Chúa Cứu Thế, tôi vui chịu yếu đuối, si nhục, túng ngặt, khổ bô, khó khăn, vì khi tôi yếu đuối là lúc tôi mạnh mẽ. 11 Anh chị em ép buộc, tôi phải khoe khoang như người dại dột. Đáng lý anh chị em khen ngợi tôi còn hơn bắt tôi phải kể công. Dù không xứng đáng gì, tôi chẳng thua kém các “sứ đồ thượng hạng” kia chút nào. 12 Các bằng chứng xác nhận tôi là sứ đồ như dấu lạ, phép lạ, việc quyền năng

tôi đã trình bày với tất cả lòng nhẫn nại trước chứng, việc nghiêm trị này chứng tỏ Chúa Cứu măt mọi người. **13** Anh chị em chẳng thua kém Thĕ dùng tôi dạy dỗ anh chị em. Chúa không gì các Hội Thánh khác, trừ việc tôi không nhờ đổi xử yếu ớt với anh chị em đâu, quyền năng vả, làm phiền anh chị em. Xin anh chị em tha Ngài trong anh chị em thật mạnh mẽ. **4** Thân thứ cho tôi điều đó. **14** Đây là lần thứ ba tôi săn thể yếu đuối của Chúa đã bị đóng đinh trên cây sảng đến thăm anh chị em, không phải để làm thập tự, nhưng Ngài đang sống với quyền lực phiền anh chị em. Tôi không cần tiền bạc của vạn năng của Đức Chúa Trời. Thân thể chúng anh chị em, nhưng tôi cần chính anh chị em tôi vốn yếu đuối như thân thể Ngài khi trước, đó! Dù con cái không dành dụm tiền giúp cha nhưng nay chúng tôi sống mạnh mẽ như Ngài mẹ, nhưng cha mẹ vẫn luôn luôn giúp đỡ con và dùng quyền năng Đức Chúa Trời để đổi xử cái. **15** Tôi vui mừng chịu tiêu hao tiền của lẩn với anh chị em. **5** Anh chị em hãy tự xét, xem tâm lực cho anh chị em. Nhưng đường như mình có đức tin không? Anh chị em có nhận tình tôi càng tha thiết, anh chị em càng phai thấy Chúa Cứu Thế sống trong anh chị em, và lat. **16** Có người nói: "Tuy không nhờ và anh quyền năng Ngài tác động ngày càng mạnh mẽ chị em, nhưng ông ấy xảo trá, đã khéo dùng trong anh chị em không? Hay anh chị em tự mưu bắt phục anh chị em." **17** Thủ hỏi, trong nhận mình là con cái Chúa mà thật ra không những người tôi sai đến thăm anh chị em, có phải? **6** Tôi hy vọng anh chị em thừa biết chính ai lợi dụng anh chị em không? **18** Tôi đã cử tôi đã tự xét mình cẩn thận và biết rõ chúng Tích và một thân hữu đi Cô-rinh-tô; Tích có lợi tôi đạt tiêu chuẩn. **7** Tôi cầu xin Đức Chúa Trời dụng anh chị em không? Chúng tôi chẳng có cho anh chị em có đời sống đạo đức tốt đẹp, một tinh thần, một đường lối hoạt động nhất không phải để biện minh cho chúng tôi, nhưng trí sao? **19** Chúng tôi không làm điều gì phải để anh chị em biết làm theo lẽ phải, dù chính bào chữa cả. Anh chị em thân yêu! Tôi xin long chúng tôi có bị khinh chê. **8** Vì chúng tôi tôn trọng xác nhận trước mặt Đức Chúa Trời, và trọng chân lý, không bao giờ làm điều gì sai trong Chúa Cứu Thế, chúng tôi làm mọi việc quấy. **9** Chúng tôi vui mừng dù phải chịu yếu ớt vì mục đích xây dựng cho anh chị em. **20** Tôi khinh chê, miễn là anh chị em được mạnh mẽ, sợ khi tôi đến, sẽ thấy anh chị em không được Chúng tôi cầu xin Chúa cho anh chị em trưởng như tôi mong ước, và anh chị em cũng thấy thành trong Ngài. **10** Vì thế, tôi viết thư này để tôi không như anh chị em ước ao. Tôi lo ngại khi đến thăm, tôi khỏi phải đổi xử nghiêm khắc sẽ thấy anh chị em cãi cọ, ghen ghét, giận dữ, với anh chị em. Tôi muốn dùng quyền hành tranh giành, nói hành, nói vu, kiêu căng, và Chúa cho để gây dựng chứ không phải trường hỗn loạn. **21** Tôi cũng lo ngại khi tôi đến, Đức phạt anh chị em. **11** Cuối thư, xin chào tạm biệt. Chúa Trời sẽ khiến tôi bẽ mặt vì anh chị em và Anh chị em hãy trưởng thành trong Chúa, thực tôi phải than khóc vì nhiều người ô uế, gian hành lời tôi khuyên dặn, sống hòa đồng, và hòa dâm, phóng đãng vẫn chưa chịu ăn năn.

13 Đây là lần thứ ba tôi đến thăm anh chị em.

(Như Thánh Kinh dạy: "Nếu có hai hoặc ba nhân chứng, người có tội phải bị hình phạt"). **2** Trong chuyến thăm anh chị em lần trước, tôi đã cảnh cáo những người có lỗi. Nay tôi cảnh cáo họ lần nữa và cảnh cáo tất cả mọi người: Lần này tôi đến sẽ trừng phạt nặng nề, chẳng dung thứ đâu. **3** Vì anh chị em đòi hỏi bằng

bình an ở với anh chị em. **12** Hãy chào nhau bằng cái siết tay thân mật trong Chúa. **13** Tất cả

tín hữu tại đây kính lời chào thăm anh chị em.

14 Cầu chúc anh chị em hằng hưởng được ơn phước Chúa Cứu Thế Giê-xu, tình yêu thương của Đức Chúa Trời, và sự tương giao của Chúa Thánh Linh.

Ga-la-ti

cố sức sống theo truyền thống của tổ phụ. 15

Nhưng Đức Chúa Trời yêu thương tuyển chọn

1 Đây là thư của Phao-lô, một sứ đồ, không tôi từ trong lòng mẹ, ban ơn kêu gọi tôi, 16 phải do loài người đề cử, nhưng do chính khai thị cho tôi biết Con Ngài ở trong tôi, cốt Chúa Cứu Thế Giê-xu và do Đức Chúa Trời, là để tôi truyền giảng Phúc Âm của Chúa Cứu Thế Cha, Đáng khiến Chúa Giê-xu sống lại từ cõi cho dân ngoại. Được biết ý định của Chúa, tôi chết. 2 Cùng tất cả anh chị em đang ở với tôi, tức khắc vâng lời, không bàn tính thiệt hơn. 17 kính gửi các Hội Thánh miền Ga-la-ti. 3 Cầu Tôi cũng không lên Giê-ru-sa-lem để yết kiến chúc anh chị em hưởng ơn phước và bình an các sứ đồ, nhưng tôi qua xứ A-rập rồi quay về từ Đức Chúa Trời, Cha chúng ta và từ Chúa thành phố Đa-mách. 18 Ba năm sau, tôi lên Giê-Cứu Thế Giê-xu. 4 Chúa Cứu Thế đã hiển dâng ru-sa-lem để thăm Phi-e-rơ và ở lại với ông mạng sống để chuộc tội chúng ta và cứu chúng ta khỏi cuộc đời gian ác hiện tại, đúng theo ý mười lăm ngày. 19 Trong thời gian ấy, tôi chỉ định của Đức Chúa Trời, Cha chúng ta. (aiōn g165) gặp hai vị sứ đồ là Phi-e-rơ và Gia-cơ, em Chúa. 5 Cầu xin Ngài được vinh quang muôn đời vô 20 Có Đức Chúa Trời chứng giám, những điều tôi viết đây là chân thật. 21 Sau đó tôi sang xứ cùng! A-men. (aiōn g165) 6 Tôi ngạc nhiên vì anh Sy-ri và xứ Si-li-si. 22 Lúc ấy, các Hội Thánh của chị em đã vội bỏ Đức Chúa Trời để theo một Chúa Cứu Thế tại xứ Giu-dê cũng chưa giáp Phúc Âm khác, mặc dù Ngài đã cho anh chị em mặt tôi. 23 Họ chỉ nghe rằng người bức hại họ hưởng ơn phước của Chúa Cứu Thế. 7 Thật ngày trước, nay đang truyền Đạo mà mình đã ra chabilidad có Phúc Âm nào khác, nhưng chỉ có cố sức tiêu diệt. 24 Vì tôi, họ càng ngợi tôn Đức những người gieo hoang mang, xuyên tạc Phúc Chúa Trời.

Âm của Chúa Cứu Thế, khiến anh chị em làm lạc. 8 Dù chính chúng tôi, dù thiên sứ từ trời hiện xuống, nếu ai truyền giảng một Phúc Âm nào khác với Phúc Âm chúng tôi đã công bố cho anh chị em, cũng sẽ bị Đức Chúa Trời lên án. 9 Tôi xin nhắc lại: Nếu ai truyền giảng cho anh chị em một “Phúc Âm” nào khác với Phúc Âm anh chị em đã tin nhận, người ấy đáng bị Đức Chúa Trời lên án. 10 Anh chị em biết rõ, tôi chẳng cần nịnh hót để được anh chị em hoan nghênh, vì tôi chỉ lo phục vụ Đức Chúa Trời. Nếu tôi muốn mua chuộc lòng người, tôi không còn là đầy tớ của Chúa Cứu Thế. 11 Thưa anh chị em, Phúc Âm tôi truyền giảng không phải do loài người đặt ra. 12 Vì tôi không nhận Phúc Âm ấy từ nơi ai cả, nhưng nhận trực tiếp từ Chúa Cứu Thế Giê-xu. Ngoài Chúa, chẳng có ai dạy tôi. 13 Anh chị em đã biết nếp sống tôi ngày trước—tôi theo Do Thái giáo, nhẫn tâm bức hại và phá hoại Hội Thánh của Đức Chúa Trời. 14 Giữa những người đồng trang lứa, tôi là người cuồng nhiệt nhất trong Do Thái giáo,

2 Mười bốn năm sau, tôi lại lên Giê-ru-sa-lem với Ba-na-ba và Tích. 2 Vâng theo lời Chúa chỉ bảo, tôi về Giê-ru-sa-lem gặp riêng các lãnh đạo Hội Thánh, trình bày Phúc Âm tôi đã truyền giảng cho dân ngoại, để họ biết rõ công việc của tôi trước nay là đúng và hữu ích. 3 Họ cũng không buộc Tích—một người Hy Lạp cùng đi với tôi—phải chịu cắt bì. 4 Tuy nhiên, một số tín hữu giả mạo đã trà trộn vào Hội Thánh để do thám chúng ta, xem chúng ta được tự do trong Chúa Cứu Thế Giê-xu như thế nào. Họ nhằm mục đích trói buộc chúng ta vào luật lệ của họ, chẳng khác gì bắt chúng ta làm nô lệ. 5 Đối với hạng người ấy, chúng tôi không nhượng bộ tí nào, dù trong giây phút, để chân lý của Phúc Âm được vững bền trong anh em. 6 Về các nhà lãnh đạo quan trọng—dù họ quan trọng đến đâu cũng chẳng quan hệ gì với tôi, vì Đức Chúa Trời không thiên vị ai—họ cũng không bỏ khuyết gì cho tôi cả. 7 Trái lại, họ thấy rõ tôi được Chúa ủy thác việc truyền giảng Phúc Âm cho dân ngoại cũng như Phi-e-rơ truyền giáo

cho người Do Thái. **8** Vì Đức Chúa Trời đang chết đối với luật pháp để sống cho Đức Chúa thúc đẩy Phi-e-ro làm sứ đồ cho người Do Thái Trời. **20** Tôi đã bị đóng đinh vào cây thập tự với cũng thúc đẩy tôi truyền giáo cho dân ngoại. **9** Chúa Cứu Thế; hiện nay tôi sống không phải là Nhận thấy ơn phước Chúa ban cho tôi, Gia-cơ, tôi sống nữa, nhưng Chúa Cứu Thế sống trong Phi-e-ro, và Giăng, là ba nhà lãnh đạo tôi cao tôi. Những ngày còn sống trong thể xác, tôi của Hội Thánh đã siết chặt tay tôi và Ba-na-ba, sống do niềm tin vào Con Đức Chúa Trời. Ngài khích lệ chúng tôi cứ tiếp tục truyền giáo cho đã yêu thương tôi và dâng hiến mạng sống Ngài dân ngoại trong khi họ truyền giảng cho người vì tôi. **21** Tôi không phải là người phủ nhận giá Do Thái. **10** Họ chỉ nhắc chúng tôi cứu tế người trị sự chết của Chúa Cứu Thế. Nếu con người nghèo khổ là điều chính tôi cũng đã hăng hái có thể được cứu rỗi nhờ vâng giữ luật pháp thì thực thi. **11** Khi Phi-e-ro đến thành An-ti-ốt, Chúa Cứu Thế không cần chịu chết làm gì.

tôi phải phản đối ông trước mặt mọi người vì hành động của ông thật đáng trách. **12** Lúc mấy người Do Thái, bạn của Gia-cơ, chưa đến, Phi-e-ro vẫn ngồi ăn chung với các tín hữu dân ngoại là những người không chịu cắt bì hoặc giữ luật pháp Do Thái. Nhưng khi họ đến nơi, ông tránh ra nơi khác, không ăn chung với người nước ngoài nữa, vì sợ những người Do Thái theo chủ trương “phải chịu cắt bì mới được cứu rỗi.” **13** Các tín hữu Do Thái khác, kể cả Ba-na-ba, cũng bắt chước hành động đạo đức giả ấy. **14** Thấy họ không hành động ngay thẳng theo chân lý Phúc Âm, tôi liền trách Phi-e-ro trước mặt mọi người: “Anh là người Do Thái, từ lâu đã bỏ luật pháp Do Thái, sao anh còn buộc người nước ngoài phải vâng giữ luật pháp đó?” **15** Anh và tôi đều là người Do Thái, không thuộc về các dân tộc tội lỗi, **16** chúng ta đều biết rõ con người được Đức Chúa Trời tha tội nhờ tin Chúa Cứu Thế Giê-xu chứ không nhờ tuân theo luật pháp Do Thái. Vì thế chúng ta đã tin Chúa Cứu Thế, để được Đức Chúa Trời tha tội—nhờ đức tin chứ không nhờ luật pháp, vì không có một người nào nhờ giữ luật pháp mà được cứu rỗi.” **17** Nếu chúng ta tin Chúa Cứu Thế cứu rỗi chúng ta, rồi quay lại nhận mình có tội, cần phải chịu cắt bì và giữ luật pháp mới được cứu rỗi, hóa ra Chúa Cứu Thế lại đưa chúng ta vào vòng tội lỗi hay sao? Tuyệt đối không! **18** Vì nếu tôi tái lập luật pháp mà tôi đã lật đổ, trở lại vâng giữ luật pháp để được cứu rỗi, thì tôi là người phạm pháp. **19** Vì bởi luật pháp, tôi đã

3 Anh chị em Ga-la-ti thật là dại dột! Anh chị em đã biết Chúa Cứu Thế hy sinh trên cây thập tự—biết quá rõ như thấy tận mắt—thế mà anh chị em còn bị mê hoặc! **2** Tôi chỉ hỏi anh chị em một điều: “Có phải anh chị em nhận lãnh Chúa Thánh Linh nhờ cõi gắng tuân theo luật pháp không?” Tuyệt đối không! Vì Chúa Thánh Linh chỉ ngự vào lòng người nghe và tin nhận Chúa Cứu Thế. **3** Sao anh chị em dại dột thế? Đã bắt đầu nhờ Chúa Thánh Linh, nay anh chị em quay lại dùng sức riêng để trở thành người hoàn hảo hay sao? **4** Anh chị em chịu bao nhiêu gian khổ chỉ để mức nước đỗ biển sao? Việc ấy có thật là vô ích không? **5** Đức Chúa Trời ban Chúa Thánh Linh và thực hiện các phép lạ giữa anh chị em vì anh chị em vâng giữ luật pháp hay vì nghe và tin Chúa Cứu Thế? **6** Thử xem gương Áp-ra-ham: “Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời nên Đức Chúa Trời kề ông là người công chính.” **7** Tất nhiên người nào tin Chúa cũng được coi là công chính như Áp-ra-ham. **8** Thánh Kinh cũng nói trước trong thời đại này người nước ngoài tin Chúa sẽ được Đức Chúa Trời cứu rỗi. Đức Chúa Trời đã bảo Áp-ra-ham từ trước: “Mọi dân tộc sẽ nhờ con mà được phước.” **9** Như thế những người tin Chúa đều hướng phước hạnh như Áp-ra-ham. **10** Tất cả những người mong giữ luật pháp để được cứu rỗi đều bị lén án, vì Thánh Kinh đã viết: “Ai không liên tục tuân theo mọi điều đã ghi trong Sách Luật Pháp của Đức Chúa Trời đều bị lén án.” **11** Dĩ nhiên, không ai được Đức Chúa Trời

nhìn nhận là công chính nhờ tuân theo luật Tuyệt đối không! Vì nếu luật pháp có thể cứu pháp, vì chỉ nhờ đức tin chúng ta mới được rỗi loài người, hẳn Đức Chúa Trời đã không Đức Chúa Trời tha tội. Tiên tri Ha-ba-cúc viết: dùng phương pháp khác để giải thoát chúng ta “Người công chính sẽ sống bởi đức tin.” 12 Con khỏi xiềng xích của tội lỗi. 22 Trái lại, Thánh đường đức tin khác hẳn con đường luật pháp, Kinh cho biết cả nhân loại đều bị tội lỗi giam vì có lời chép: “Người nào vâng giữ luật pháp, cầm và phương pháp giải thoát duy nhất là thì nhờ đó được sống.” 13 Chúa Cứu Thế đã tin Chúa Cứu Thế Giê-xu. Con đường cứu rỗi cứu chúng ta khỏi bị luật pháp lén án khi Chúa đã mở rộng cho mọi người tin nhận Ngài. 23 hy sinh trên cây thập tự, tình nguyện thay ta Trước khi Chúa Cứu Thế đến, chúng ta bị luật chịu lén án; vì Thánh Kinh đã nói: “Ai bị treo pháp canh giữ cho đến ngày chúng ta tin nhận lên cây gỗ là người bị lén án.” 14 Trong Chúa Chúa. 24 Luật pháp Môi-se đóng vai người giám Cứu Thế Giê-xu, Đức Chúa Trời cũng cho người hộ canh giữ chúng ta trong khi chờ đợi Chúa nước ngoài chung hưởng phước hạnh mà Ngài Cứu Thế thực hiện chương trình cứu rỗi bởi đã hứa cho Áp-ra-ham; và tất cả chúng ta là đức tin. 25 Chúa Cứu Thế đã đến nên chúng ta con cái Chúa đều nhờ đức tin mà tiếp nhận không cần người giám hộ nữa. 26 Tất cả chúng Chúa Thánh Linh như Ngài đã hứa. 15 Thưa ta đều được làm con cái Đức Chúa Trời khi tin anh chị em, tôi xin đơn cử một thí dụ trong nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu. 27 Vì tất cả những cuộc sống hằng ngày: một khi giao kèo đã ký người đã chịu báp-tem, liên hiệp với Chúa Cứu xong, không ai được thay đổi hay thêm bớt Thế đều được Ngài bảo bọc. 28 Sự chia rẽ kỳ thị một điều nào. 16 Lời hứa của Chúa với Áp-ra- giữa Do Thái và dân ngoại, giữa nô lệ và tự do, ham cũng thế. Chúa hứa ban phước lành cho giữa nam và nữ, đã chấm dứt, vì chúng ta đều Áp-ra-ham và hậu tự. Thánh Kinh không nói hợp nhất trong Chúa Cứu Thế Giê-xu. 29 Hiện “các hậu tự” theo số nhiều, nhưng nói “hậu tự” nay chúng ta thuộc về Chúa Cứu Thế, làm con đẻ chi về một người là Chúa Cứu Thế. 17 Điều cháu thật của Áp-ra-ham và thừa hưởng cơ ấy có nghĩa: Đức Chúa Trời đã lập giao ước nghiệp Áp-ra-ham như Đức Chúa Trời đã hứa. và cam kết với Áp-ra-ham, cho nên 430 năm sau, luật pháp Môi-se ban hành cũng không thể nào hủy bỏ giao ước và lời hứa đó. 18 Nếu Áp-ra-ham hưởng phước lành nhờ tuân theo luật pháp thì đâu cần lời hứa của Chúa nữa! Nhưng Đức Chúa Trời ban phước lành cho Áp-ra-ham chỉ vì lời hứa của Ngài. 19 Như thế, luật pháp có nhiệm vụ gì? Luật pháp được công bố để giúp loài người nhận biết tội lỗi mình, cho đến khi Chúa Cứu Thế xuất hiện, tức Đáng đã hứa từ trước. Đức Chúa Trời ban hành luật pháp qua các thiêng sú cho Môi-se, là người trung gian giữa Đức Chúa Trời và con người. 20 Còn khi lập giao ước, chính Đức Chúa Trời trực tiếp cam kết với Áp-ra-ham, không dùng thiêng sú hay người nào làm trung gian cả. 21 Như thế, luật pháp của Đức Chúa Trời có mâu thuẫn với lời hứa của Đức Chúa Trời không?

4 Anh chị em nên nhớ, khi người thừa kế còn thơ ấu, cũng không khác gì nô lệ, dù có quyền làm chủ sản nghiệp. 2 Người ấy vẫn phải ở dưới quyền người giám hộ và quản gia cho đến ngày cha người đã định. 3 Chúng ta cũng thế, trước khi Chúa Cứu Thế đến, chúng ta phải làm nô lệ cho các thần linh sơ đẳng trong thế gian vì tưởng những thứ ấy có thể cứu rỗi chúng ta. 4 Nhưng đúng kỳ hạn, Đức Chúa Trời sai Con Ngài xuống trần gian, do một người nữ sinh ra trong một xã hội bị luật pháp trói buộc 5 để giải cứu những người làm nô lệ của luật pháp, và cho họ quyền làm con Đức Chúa Trời. 6 Vì chúng ta là con Đức Chúa Trời nên Ngài đã sai Thánh Linh của Chúa Cứu Thế ngự vào lòng chúng ta, giúp chúng ta gọi Đức Chúa Trời bằng Cha. 7 Như thế, chúng ta không còn làm nô lệ nữa, nhưng làm con Đức Chúa Trời. Đã là

con, chúng ta cũng được thừa hưởng cơ nghiệp người con của vợ nô lệ, một người con của vợ của Đức Chúa Trời. **8** Ngày trước, anh chị em tự do. **23** Người vợ nô lệ sinh con theo công lý, không biết Đức Chúa Trời, nên đã làm nô lệ nhưng người vợ tự do sinh con do lời hứa của cho những thần linh giả tạo. **9** Ngày nay, anh Đức Chúa Trời. **24** Chuyện ấy tượng trưng cho chị em đã tìm gặp Đức Chúa Trời, hay đúng hai giao ước, là phương pháp Đức Chúa Trời hơn Đức Chúa Trời đã tìm gặp anh chị em, sao cứu giúp dân Ngài. Đức Chúa Trời ban hành anh chị em còn quay lại làm nô lệ cho những luật pháp trên núi Si-nai để dân Ngài vâng giữ. giáo lý rõ ràng tuếch, vô dụng ấy? **10** Anh chị em **25** Núi Si-nai—người A-rập gọi là núi A-ga theo còn giữ ngày, tháng, mùa, năm làm gì? **11** Tôi lo tên người mẹ nô lệ—chỉ về Giê-ru-sa-lem hiện ngại cho anh chị em. Tôi sợ rằng công lao khổ nay, vì thành phố ấy là thủ đô của dân tộc làm nhọc của tôi hóa ra vô ích. **12** Thưa anh chị em nô lệ cho luật pháp. **26** Còn mẹ chúng ta là Giê-thân yêu, xin anh chị em theo gương tôi, vì ru-sa-lem tự do trên trời, không bao giờ làm nô cung như anh chị em, tôi đã từng thoát ách nô lệ. **27** Tiên tri Y-sai đã viết: “Này, người nữ son lè của luật pháp. Anh em đã không ngược đài sê, hãy hân hoan! Người nữ chưa hề sinh con, chúng tôi khi tôi đến với anh em lần đầu. **13** hãy reo mừng! Vì con của người nữ bị ruồng Anh chị em còn nhớ, trong lúc đau yếu, tôi đã bỏ sê nhiều hơn của người nữ có chồng!” **28** đến truyền giảng Phúc Âm cho anh chị em lần Thưa anh chị em, chúng ta là con cái sinh ra thứ nhất. **14** Mặc dù bệnh hoạn của tôi có thể theo lời hứa, như Y-séc ngày xưa. **29** Ngày nay, làm anh chị em khó chịu, nhưng anh chị em chúng ta là người do Chúa Thánh Linh sinh không khước từ, ruồng rẫy tôi. Trái lại, anh thành vẫn bị người lệ thuộc luật pháp bức hại, chị em đã tiếp đón tôi như thiên sứ của Đức buộc chúng ta phải vâng giữ luật pháp, chẳng Chúa Trời, như chính Chúa Cứu Thế vậy. **15** khác gì ngày xưa Y-séc, con sinh ra theo lời Nhiệt tình chan chứa ấy bây giờ ở đâu? Lúc ấy, hứa, bị Ích-ma-ên, con của người nô lệ, chèn anh chị em yêu mến tôi đến mức sẵn sàng móc ép. **30** Nhưng Thánh Kinh đã nói gì? “Hãy đuổi mắt tặng tôi. **16** Thế mà nay anh chị em xem tôi người vợ nô lệ cùng con trai nàng, vì con trai như người thù, có phải vì nói thật lòng người nô lệ không được quyền thừa kế với con anh chị em không? **17** Tôi biết có những người trai người tự do.” **31** Thưa anh chị em, chúng hết sức chiều chuộng anh chị em với dụng ý ta không phải là con của người nô lệ, nhưng không tốt đẹp. Họ chỉ muốn chia rẽ anh chị em con của người tự do.

với tôi để anh chị em lệ thuộc họ và hăng hái phục vụ họ. **18** Tỏ tình quý mến chân thành bao giờ cũng là một cử chỉ đẹp, nhưng sao họ phải đợi lúc tôi có mặt mới lo chiều chuộng anh chị em? **19** Các con thơ bé ơi! Các con làm cho ta đau đớn như người mẹ quấn thắt, đợi chờ đứa con lọt lòng, mong mỏi đến lúc hình dạng Chúa Cứu Thế nổi bật trong các con. **20** Ước gì tôi có mặt bên anh chị em ngay giờ phút này để nói cho cạn lời, chử xa xôi cách trở, viết không thể nào hết ý. **21** Anh chị em đã muốn phục tùng luật pháp để được cứu rỗi, không lẽ anh chị em không biết luật pháp nói gì sao? **22** Kinh luật chép rằng Áp-ra-ham có hai con trai, một

5 Chúa Cứu Thế đã giải cứu chúng ta, cho chúng ta được tự do. Vậy hãy sống trong tự do, đừng tự tròng cỗ vào ách nô lệ của luật pháp nữa. **2** Xin anh chị em lưu ý lời này của tôi, Phao-lô: nếu chịu lẽ cắt bì, anh chị em không được Chúa Cứu Thế cứu giúp. **3** Tôi xin nhắc lại. Nếu ai chịu cắt bì để mong vui lòng Đức Chúa Trời, người ấy buộc phải vâng giữ toàn bộ luật pháp Môi-se. **4** Một khi anh chị em muốn nhờ luật pháp để được cứu rỗi, anh chị em đã tự ly khai với Chúa Cứu Thế và đánh mất ơn phước của Đức Chúa Trời. **5** Tuy nhiên, nhờ Chúa Thánh Linh, chúng ta đầy tin tưởng, trông đợi những kết quả tốt đẹp mà

người công chính có quyền hy vọng. 6 Một khi 20 thờ thần tượng, yêu thuật, hận thù, tranh Chúa Cứu Thế Giê-xu đã ban cho chúng ta sự chấp, ganh ghét, giận dữ, khích bác, bè phái, tà sống vĩnh cửu, chúng ta không cần quan tâm giáo, 21 ghen tỵ, say sưa, chè chén, và những đến việc chịu cắt bì hay không, giữ luật pháp điều tương tự. Tôi cảnh cáo anh chị em như hay không. Điều quan trọng là hành động do tôi đã nói rồi, người làm những việc ấy không tình yêu thương, để chứng tỏ đức tin mình. 7 Thế nào làm con dân của nước Đức Chúa Trời. Trước kia, anh chị em đã thắng tiến trên đường 22 Trái lại, nếp sống do Chúa Thánh Linh dùn theo Chúa. Nhưng ai đã ngăn chặn anh chị em, dắt sê kết quả yêu thương, vui mừng, bình an, không cho anh chị em vâng theo chân lý? 8 Dĩ nhẫn nại, nhân từ, hiền lương, thành tín, 23 nhiên, Đức Chúa Trời không bao ai làm điều ấy, hòa nhã, và tự chủ. Không có luật pháp nào vì Ngài đã cho anh chị em hưởng tự do trong cấm các điều ấy. 24 Người thuộc về Chúa Cứu Chúa Cứu Thế. 9 Sự dạy sai này như một ít men Thế Giê-xu đã đóng đinh bản tính tội lỗi với làm dậy cả đồng bột! 10 Nhưng tôi tin chắc các ham muốn, tình dục vào cây thập tự. 25 Vì Chúa sẽ dù dắt anh chị em trở về đường chính Chúa Thánh Linh ban sự sống mới cho chúng đáng, để anh chị em có đồng một đức tin như ta, nên chúng ta hãy theo sự hướng dẫn của chúng tôi. Còn người gây xáo trộn cho anh chị Chúa Thánh Linh. 26 Đừng tự tôn tự đại, đừng em sẽ bị Chúa phán xét, dù người đó là ai. 11 ghen tỵ khiêu khích nhau.

Thưa anh chị em, nếu tôi còn rao giảng việc cắt bì thì tại sao tôi vẫn còn bị bức hại? Nếu tôi không rao giảng về thập tự của Chúa Cứu Thế, thì không còn ai bị xúc phạm nữa. 12 Thiết tưởng những người thích cắt bì, gây rối loạn cho anh chị em, thà tự cắt mình còn hơn. 13 Thưa anh chị em, Chúa đã cho anh chị em được tự do, nhưng đừng hiểu làm tự do là phóng đãng, buông trôi theo dục vọng. Anh chị em được tự do để phục vụ lẫn nhau trong tình yêu thương, 14 vì cả luật pháp cô đọng trong câu này: "Yêu người lân cận như chính mình." 15 Trái lại, nếu anh chị em xâu xé, cắn nuốt nhau, hãy coi chừng kéo anh chị em tiêu diệt lẫn nhau. 16 Vậy tôi khuyên anh chị em đi theo sự hướng dẫn của Chúa Thánh Linh, để thoát khỏi dục vọng của bản tính cũ. 17 Bản tính cũ thích làm những điều nghịch với Chúa Thánh Linh, trong khi Chúa Thánh Linh muốn anh chị em làm những việc trái với bản tính cũ. Hai bên luôn luôn tranh đấu, nên anh chị em không thể làm điều mình muốn. 18 Nhưng một khi anh chị em để Chúa Thánh Linh hướng dẫn, luật pháp không còn quyền trói buộc anh chị em. 19 Để mặc cho bản tính tội lỗi lộng hành, con người bị lôi cuốn vào gian dâm, ô uế, trụy lạc,

6 Thưa anh chị em thân yêu, nếu có tín hữu nào bị tội lỗi quyến rũ, anh chị em là người có Chúa Thánh Linh hãy lấy tinh thần dịu dàng khiêm tốn dù dắt người ấy quay lại đường chính đáng. Anh chị em phải cẩn thận giữ mình để khỏi bị cám dỗ. 2 Hãy ghé vai chung gánh với nhau những nhiệm vụ lớn lao, đúng theo luật của Chúa Cứu Thế. 3 Người nào tự tôn tự đại, không chịu giúp đỡ anh chị em, là người vô dụng, chỉ tự lừa dối mà thôi. 4 Mỗi người hãy tin tưởng ở việc tốt đẹp mình làm, tự xét lấy mình, không nên sánh mình với người khác, để rồi khoe khoang tự mãn. 5 Vì mỗi người đều có những bốn phận riêng phải làm cho trọn. 6 Người học Đạo Chúa phải chia sẻ tài sản, lợi tức cho người dạy dỗ mình. 7 Đừng tự lừa dối, tưởng mình có thể qua mặt Chúa. Hễ gieo gì gặt nấy. 8 Người gieo giống xấu theo bản tính cũ sẽ gặt hái sự hư hoại, diệt vong. Người gieo giống tốt của Chúa Thánh Linh sẽ gặt hái sự sống vĩnh cửu do Chúa Thánh Linh ban tặng. (aiōnios g166) 9 Hãy kiên tâm làm việc thiện, đừng chán nản, vì đến mùa chúng ta sẽ gặt hái kết quả tốt đẹp. 10 Vậy, hãy nắm ngay cơ hội để làm việc thiện cho mọi người, nhất là cho anh chị em tín hữu. 11 Chính tay tôi viết những

dòng cuối thư này cho anh chị em, chữ nào cũng lớn. **12** Những người ép buộc anh em chịu cắt bì chỉ có một dụng ý: Họ chiêu theo thị hiếu quần chúng, sợ bị khủng bố nếu họ nhìn nhận Chúa Cứu Thế hy sinh trên cây thập tự để cứu rỗi loài người. **13** Họ chịu cắt bì nhưng không vâng giữ luật pháp. Họ muốn ép anh em chịu cắt bì để khoe rằng anh em là môn đệ họ. **14** Riêng tôi không dám khoe khoang điều gì ngoài cây thập tự của Chúa Cứu Thế Giê-xu chúng ta. Nhờ cây thập tự ấy, tôi xem thế gian như đã bị đóng đinh, và thế gian coi tôi như đã chết. **15** Điều quan trọng không phải chịu thánh lễ cắt bì hay không, nhưng tâm hồn có được Chúa đổi mới hay không **16** Cầu Chúa thương xót và ban bình an cho mọi người sống theo tiêu chuẩn đó và cho cả dân Chúa. **17** Tôi mong từ nay về sau, không còn ai quấy rầy tôi vì những vấn đề ấy nữa, vì thân thể tôi mang những vết sẹo chứng tỏ Chúa Giê-xu là Chủ tôi. **18** Cầu chúc tâm linh anh chị em hằng hưởng được ơn phước của Chúa chúng ta, Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Ê-phê-sô

1 Đây là thư của Phao-lô, người được Đức Chúa Trời chọn làm sứ đồ của Chúa Cứu Thế Giê-xu. Kính gửi anh chị em tín hữu thánh thiện tại thành phố Ê-phê-sô, là môn đệ trung tín của Chúa Cứu Thế Giê-xu. **2** Cầu xin Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và Chúa Cứu Thế Giê-xu ban ơn phước và bình an cho anh chị em. **3** nơi, **16** tôi không ngớt cảm tạ Đức Chúa Trời Chúng tôi ca ngợi Đức Chúa Trời, Cha của Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta; Ngài đã ban cho chúng ta, là Cha cho chúng ta đủ mọi phước lành thuộc linh vinh quang, ban cho anh chị em tâm linh khôn từ trời vì chúng ta tin cậy Chúa Cứu Thế. **4** ngoan để biết rõ Chúa Cứu Thế qua những điều Truởc khi sáng tạo trời đất, Đức Chúa Trời đã Ngài tiết lộ. **18** Cũng xin Đức Chúa Trời cho tâm yêu và chọn chúng ta trong Chúa Cứu Thế để trí anh chị em sáng suốt để hiểu biết niềm hy thánh hóa chúng ta đến mức toàn hảo trước vọng của người Chúa đã lựa chọn và cơ nghiệp mặt Ngài. **5** Do tình yêu thương, Đức Chúa Trời vinh quang phong phú Ngài dành cho con cái đã hoạch định chương trình cho Chúa Cứu Thế Ngài. **19** Cầu xin Đức Chúa Trời cho anh chị Giê-xu để nhận chúng ta làm con cái Ngài, theo em biết được quyền năng vô cùng lớn lao của hảo tâm, thiện ý của Ngài. **6** Chúng ta nên ca Ngài đang tác động trong chúng ta, là người tin ngợi Đức Chúa Trời về ơn phước Ngài ban cho nhận Ngài. Do quyền năng phi thường ấy chúng ta, vì chúng ta thuộc về Con yêu dấu của Chúa Cứu Thế đã sống lại từ cõi chết và hiện Ngài. **7** Nhờ ơn phước dồi dào đó, chúng ta nay ngồi bên phải ngai Đức Chúa Trời trên trời, được cứu chuộc và tha tội do máu Chúa Cứu Thế. **8** Đức Chúa Trời khôn ngoan sáng suốt đã ban ơn phước vô cùng dư dật cho chúng ta. **9** Ngài tiết lộ cho chúng ta biết chương trình huyền nhiệm mà Ngài đã vui lòng hoạch định từ trước. **10** Đến cuối các thời đại, Ngài sẽ thống nhất tất cả vạn vật, dù ở trên trời hay dưới đất, và đặt dưới quyền lãnh đạo của Chúa Cứu Thế. **11** Mọi việc đều diễn tiến đúng theo chương trình Đức Chúa Trời đã ấn định. Theo chương trình đó, Ngài đã lựa chọn chúng tôi làm cơ nghiệp Ngài. **12** Mục đích của Đức Chúa Trời là để chúng ta, những người đầu tiên đặt niềm hy vọng trong Chúa Cứu Thế ca ngợi và tôn vinh Đức Chúa Trời. **13** Và bây giờ, anh chị em cũng thế, sau khi nghe lời chân lý—là Phúc Âm cứu rỗi—anh chị em tin nhận Chúa Cứu Thế, nên được Đức Chúa Trời ban Chúa Thánh Linh vào lòng chứng thực anh chị em là con cái Ngài. **14** Chúa Thánh Linh hiện diện trong chúng ta bão đảm rằng Đức Chúa Trời sẽ ban cho chúng ta mọi điều Ngài hứa; Chúa Thánh Linh cũng là một bằng chứng Đức Chúa Trời sẽ hoàn thành sự cứu chuộc, cho chúng ta thừa hưởng cơ nghiệp, để ca ngợi và tôn vinh Ngài. **15** Vì lẽ đó, khi nghe nói về đức tin của Chúa Cứu Thế Giê-xu. **16** Tôi không ngớt cảm tạ Đức Chúa Trời của Chúa Cứu Thế Giê-xu chúng ta, là Cha Trời của Chúa Cứu Thế Giê-xu chúng ta, là Cha cho chúng ta đủ mọi phước lành thuộc linh vinh quang, ban cho anh chị em tâm linh khôn từ trời vì chúng ta tin cậy Chúa Cứu Thế. **17** xin Đức Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta; Ngài đã ban cho chúng ta, là Cha cho chúng ta đủ mọi phước lành thuộc linh vinh quang, ban cho anh chị em tâm linh khôn từ trời vì chúng ta tin cậy Chúa Cứu Thế. **18** Cũng xin Đức Chúa Trời cho tâm yêu và chọn chúng ta trong Chúa Cứu Thế để trí anh chị em sáng suốt để hiểu biết niềm hy thánh hóa chúng ta đến mức toàn hảo trước vọng của người Chúa đã lựa chọn và cơ nghiệp mặt Ngài. **19** Cầu xin Đức Chúa Trời cho anh chị Giê-xu để nhận chúng ta làm con cái Ngài, theo em biết được quyền năng vô cùng lớn lao của hảo tâm, thiện ý của Ngài. **20** Chúng ta, vì chúng ta thuộc về Con yêu dấu của Chúa Cứu Thế đã sống lại từ cõi chết và hiện Ngài. **21** Địa vị Chúa Cứu Thế cao cả hơn địa vị mọi thế chế, mọi thâm quyền, mọi sức mạnh, mọi lanh đạo, hay bất cứ quyền lực nào. Uy danh Ngài lừng lẫy hơn tất cả các uy danh trong thế giới hiện tại và tương lai. (aiōn g165) **22** Đức Chúa Trời đã đặt vạn vật dưới chân Chúa Cứu Thế, lập Ngài làm thủ lãnh tối cao của Hội thánh. **23** Hội Thánh là thân thể Ngài, Hội Thánh được đầy dẫy Chúa Cứu Thế, và Chúa Cứu Thế đầy dẫy khắp vạn vật.

2 Trước kia tâm linh anh chị em đã chết vì tội lỗi gian ác. **2** Anh chị em theo nép sống xấu xa của người đời, vâng phục Sa-tan, bạo chúa của đế quốc không gian, hiện đang hoạt động trong lòng người chống nghịch Đức Chúa Trời. (aiōn g165) **3** Tất cả chúng ta một thời đã sống sa đọa như thế, chiêu chuộng ham muốn xác thịt và ý tưởng gian ác của mình. Vì bản tính tội lỗi đó, chúng ta đáng bị Đức Chúa Trời hình phạt như bao nhiêu người khác. **4** Nhưng

Đức Chúa Trời vô cùng nhân từ, vì tình yêu phận của một thân thể, hận thù tất nhiên cũng thương của Ngài đối với chúng ta quá bao la; 5 tiêu tan, cả hai đều được giảng hòa với Đức dù tâm linh chúng ta đã chênh vì tội lỗi, Ngài Chúa Trời. Vậy chiến tranh đã chấm dứt tại cho chúng ta được sống lại với Chúa Cứu Thế. cây thập tự. 17 Chúa Cứu Thế đã đến công bố Vậy nhờ ơn phước Đức Chúa Trời, anh chị em Phúc Âm hòa bình ấy cho các dân tộc gần xa. 18 được cứu. 6 Trong Chúa Cứu Thế, Đức Chúa Nhờ Chúa Cứu Thế, tất cả các dân tộc đều được Trời cất bồng chúng ta lên cao, cho chúng ta Chúa Thánh Linh dùi dắt đến cùng Đức Chúa cùng ngồi với Chúa Cứu Thế trên ngai trời. 7 Cha. 19 Hiện nay anh chị em dân ngoại không Muôn đời về sau, Ngài có thể tiếp tục bày tỏ còn là kiều dân ngoại tịch nữa, nhưng là công ơn phước, nhân từ phong phú vô tận cho mọi dân Nước Chúa, là người trong gia đình Đức người tin nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu. (aiôn g165) Chúa Trời như mọi tín hữu khác. 20 Nền móng 8 Vậy anh chị em được cứu nhờ ơn phước Đức của anh chị em là Chúa Cứu Thế Giê-xu, còn Chúa Trời, do đức tin nơi Chúa Cứu Thế. Sự các sứ đồ và tiên tri là rường cột. 21 Tất cả anh cứu rỗi là tặng phẩm của Đức Chúa Trời, chứ chị em tín hữu chúng ta đều được kết hợp chắt không do anh chị em tự tạo. 9 Không phải là chẽ với Chúa Cứu Thế, và xây nên Đền Thánh kết quả của công đức anh chị em, nên chẳng ai của Đức Chúa Trời. 22 Trong Chúa Cứu Thế, có thể khoe khoang. 10 Đức Chúa Trời sáng tạo anh chị em được Chúa Thánh Linh kết hợp với chúng ta và truyền cho chúng ta sự sống mới nhau thành ngôi nhà của Đức Chúa Trời.

trong Chúa Cứu Thế Giê-xu để chúng ta thực hiện những việc tốt lành Ngài hoạch định từ trước. 11 Đừng quên rằng trước kia anh chị em là người nước ngoài, bị người Do Thái coi là vô đạo, ô uế, vì họ tự cho là thánh sạch. Kỳ thực lòng họ vẫn ô uế, dù thân họ đã chịu thánh lễ cắt bì, một nghi lễ do tay người thực hiện. 12 Đừng quên rằng thuở ấy anh chị em sống xa cách Chúa Cứu Thế, đối nghịch với đoàn thể con dân của Đức Chúa Trời, không được Đức Chúa Trời hứa hẹn bão đảm gì cả. Giữa cuộc đói, anh chị em sống không hy vọng, không Đức Chúa Trời, 13 nhưng bây giờ anh chị em là người của Chúa Cứu Thế Giê-xu. Dù ngày trước cách xa Đức Chúa Trời, ngày nay nhờ máu Chúa Giê-xu, anh chị em được đến gần Đức Chúa Trời. 14 Chúa Cứu Thế đem lại hòa bình cho chúng ta. Ngài hòa giải hai khôi dân tộc thù nghịch, kết hợp làm một Nhân loại mới. Chúa đã hy sinh thân báu để phá đổ bức tường ngăn cách đôi bên, 15 chấm dứt hận thù, phế bỏ luật pháp Do Thái với giới răn, quy luật. Chúa hợp nhất hai khôi dân thù nghịch, cho họ gia nhập vào thân thể Chúa để tạo nên nhân loại mới và xây dựng hòa bình. 16 Hai bên đã là bộ

3 Vì truyền giảng Phúc Âm cho các dân tộc nước ngoài, mà tôi, Phao-lô, đầy tớ của Chúa Cứu Thế phải chịu lao tù. 2 Anh chị em đều biết Đức Chúa Trời ủy thác cho tôi nhiệm vụ công bố Phúc Âm cho dân ngoại. 3 Như tôi đã trình bày sơ lược, chính Đức Chúa Trời đã tiết lộ cho tôi biết chương trình huyền nhiệm của Ngài. 4 Đọc thư này anh chị em sẽ rõ ý của tôi về huyền nhiệm đó. 5 Trong các thời đại trước, Đức Chúa Trời chẳng cho ai biết, nhưng ngày nay Ngài nhờ Chúa Thánh Linh tiết lộ cho các sứ đồ và tiên tri của Ngài. 6 Đây là huyền nhiệm: Cả dân ngoại cũng như người Do Thái, nhờ nghe Phúc Âm và tin nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu, sẽ được làm con cái Đức Chúa Trời, được thừa kế cơ nghiệp trong nước Ngài, được tham gia vào Hội Thánh và được hưởng mọi phước hạnh Đức Chúa Trời đã hứa. 7 Đức Chúa Trời cho tôi đặc ân làm sứ giả công bố chương trình huyền nhiệm ấy; Ngài cũng ban quyền năng cho tôi để làm tròn công tác Ngài giao. 8 Dù tôi kém cỏi nhất trong mọi tín hữu, Chúa đã dùng tôi truyền giảng Phúc Âm cho dân ngoại, tức là trình bày sự phong phú vô hạn của Chúa Cứu Thế, 9 và để giải thích cho mọi người biết

Đức Chúa Trời cũng là Chúa Cứu Thế của tất cả dân tộc. Huyền nhiệm này đã được Đáng Tạo Hóa giữ bí mật trong các thời đại trước. **(aiōn g165)** 10 Ngày nay các bậc cầm quyền trên trời nhận biết được sự khôn ngoan vô hạn của Đức Chúa Trời, khi họ nhìn thấy Hội Thánh Ngài gồm đủ tất cả dân tộc. **11** Đó là chương trình Đức Chúa Trời hoạch định từ trước, do Chúa Cứu Thế Giê-xu thực hiện. **(aiōn g165)** 12 trong chúng ta nhận lãnh một ân tứ khác nhau, Ngày nay, nhờ Chúa Cứu Thế và qua niềm tin tùy theo sự phân phối của Chúa Cứu Thế. **8** nơi Ngài, chúng ta bạo dạn và vững lòng bước đến gần Đức Chúa Trời. **13** Vậy, xin anh chị em đừng nản lòng khi thấy tôi mắc vòng lao lý vì anh chị em; thật ra đây là một vinh dự cho anh chị em. **14** Khi nghĩ đến chương trình cứu rỗi của vạn vật trên trời và dưới đất, tôi quỳ gối trước mặt Cha trên trời, xuống thấp cung kính như tác giả Thi Thiên ghi nhận: “Ngài đã lên đến nơi cao nhất theo những người tù và ban tặng phẩm cho loài người.” **9** Nhữngh chữ “Ngài trở về trời cao” có nghĩa Ngài đã từ trời giáng thế, đến nơi thấp nhất của trần gian. **10** Đáng kỳ diệu ấy, tôi cầu xin Cha, do vinh quang vô hạn nhất. **11** Ngài cho người này làm sứ đồ, người của Ngài, ban quyền năng Thánh Linh làm cho kia làm tiên tri, người khác làm nhà truyền tâm hồn anh chị em vững mạnh, **17** cầu xin đạo, mục sư, hay giáo sư. **12** Ngài phân phối Chúa Cứu Thế, nhân đức tin ngự vào lòng anh chị em, cho anh chị em đậm rẽ vững gốc trong tình yêu thương, **18** cầu cho anh chị em cũng có khả năng hiếu thảo nhất, cùng chung một niềm tin về sự cứu rỗi tinh yêu sâu rộng bao la của Chúa Cứu Thế, **19** và về Con Đức Chúa Trời—Chúa Cứu Thế chúng cầu cho chính anh chị em được kinh nghiệm ta—và mỗi người đều đạt đến bậc trưởng thành tinh yêu ấy, dù nó lớn lao vô hạn, vượt quá trí tuệ con người. **20** Xin vinh quang quý mến ước mong ước. **21** Nguyên Đức Chúa Trời được cung nghinh muôn đời vô cùng, vì Ngài đã lập chương trình cứu rỗi Hội Thánh, do Chúa Cứu Thế Giê-xu thực hiện! A-men. **(aiōn g165)**

4 Vì thế, tôi, một người bị tù vì phục vụ Chúa, tôi nài xin anh chị em phải sống đúng theo tiêu chuẩn Đức Chúa Trời đã đặt khi Ngài tuyển chọn anh chị em làm con cái Ngài. **2** Phải hết sức khiêm cung, hiền từ. Phải nhân ái, nhường nhịn nhau trong tình yêu thương. **3** Phải cố gắng sống bình an hoà thuận để giữ sự

hợp nhất trong Chúa Thánh Linh. **4** Chúng ta cùng thuộc về một thân thể, cùng nhận lãnh một Chúa Thánh Linh, cùng chia sẻ một niềm hy vọng về tương lai vinh quang. **5** Chúng ta chỉ có một Chúa, một đức tin, một lễ báp-têm, **6** một Đức Chúa Trời là Cha mọi người, cao quý hơn mọi người, tác động trên mọi người và sống trong mọi người. **7** Tuy nhiên, mỗi người chúng ta nhận lãnh một ân tứ khác nhau, Như tác giả Thi Thiên ghi nhận: “Ngài đã lên đến nơi cao nhất theo những người tù và ban tặng phẩm cho loài người.” **9** Nhữngh chữ “Ngài trở về trời cao” có nghĩa Ngài đã từ trời giáng thế, đến nơi thấp nhất của trần gian. **10** Đáng kỳ diệu ấy, tôi cầu xin Cha, do vinh quang vô hạn nhất. **11** Ngài cho người này làm sứ đồ, người của Ngài, ban quyền năng Thánh Linh làm cho kia làm tiên tri, người khác làm nhà truyền tâm hồn anh chị em vững mạnh, **17** cầu xin đạo, mục sư, hay giáo sư. **12** Ngài phân phối Chúa Cứu Thế, nhân đức tin ngự vào lòng anh chị em, cho anh chị em đậm rẽ vững gốc trong tình yêu thương, **18** cầu cho anh chị em cũng có khả năng hiếu thảo nhất, cùng chung một niềm tin về sự cứu rỗi tinh yêu sâu rộng bao la của Chúa Cứu Thế, **19** và về Con Đức Chúa Trời—Chúa Cứu Thế chúng cầu cho chính anh chị em được kinh nghiệm ta—và mỗi người đều đạt đến bậc trưởng thành tinh yêu ấy, dù nó lớn lao vô hạn, vượt quá trí tuệ con người. **20** Xin vinh quang quý mến ước mong ước. **21** Nguyên Đức Chúa Trời được cung nghinh muôn đời vô cùng, vì Ngài đã lập chương trình cứu rỗi Hội Thánh, do Chúa Cứu Thế Giê-xu thực hiện! A-men. **(aiōn g165)**

Nhưng chúng ta luôn luôn sống theo chân lý và truyền bá chân lý trong tình yêu thương, để ngày càng tăng trưởng đến mức giống Chúa Cứu Thế về mọi phương diện. Chúa Cứu Thế là Đầu; Hội Thánh là thân thể. **16** Dưới quyền lãnh đạo của Chúa, mọi bộ phận trong thân thể kết hợp và nâng đỡ nhau. Mỗi bộ phận đều làm trọn chức năng riêng, và cả thân thể lớn mạnh trong tình yêu thương. **17** Nhân danh Chúa, tôi khuyên anh chị em điều này: Đừng sống như người chưa được cứu. Vì tâm trí họ hư hoại, **18** lòng họ vô cùng đen tối, xa cách hẳn

sự sống của Đức Chúa Trời, trí tuệ họ đóng kín, Tham lam là thò lạy thần tượng. 6 Đừng để không thể nhận biết Ngài. 19 Họ mất cả lương những người ấy dùng lời rỗng tuếch lừa gạt tri, không còn biết phải quấy, buông mình theo anh chị em, họ sẽ bị Đức Chúa Trời hình phạt lối sống tội lỗi dơ bẩn, mê mải không thôi. 20 vì không vâng phục Ngài. 7 Vậy anh chị em Đó không phải là điều anh chị em học hỏi từ đừng tham dự vào tội ác của họ. 8 Trước kia Chúa Cứu Thế. 21 Nếu anh chị em đã nghe tiếng lòng anh chị em tối tăm, nhưng ngày nay đã Ngài và học tập chân lý của Ngài, 22 hãy vứt bỏ được Chúa soi sáng, vậy phải sống như người con người cũ, là nếp sống cũ đã bị hư hỏng vì thuộc về ánh sáng. 9 Nhờ ánh sáng của Chúa, dục vọng lừa dối. 23 Tâm hồn anh chị em phải anh chị em sẽ làm mọi điều tốt đẹp, công chính đổi mới. 24 Anh chị em phải trở nên người mới, và chân thật. 10 Phải tìm biết điều gì vui lòng có bản tính tốt đẹp thánh sạch giống Đức Chúa Chúa. 11 Đừng dự vào những việc không xứng Trời. 25 Vậy, hãy chừa bỏ sự dối trá; anh chị em đáng trong bóng tối, nhưng hãy phơi bày ra phải nói thật với nhau, vì chúng ta cùng chung ánh sáng. 12 Những việc làm trong bóng tối, nói một thân thể, một Hội Thánh. 26 Lúc nóng đến cũng thấy xấu hổ rồi. 13 Nhưng khi phơi giận, đừng để cơn giận đưa anh chị em đến chỗ bày ra ánh sáng, mọi sự vật sẽ được chiếu sáng, phạm tội. Đừng giận cho đến chiếu tối. 27 Đừng 14 Và những gì được chiếu sáng cũng trở nên tạo cơ hội cho ác quỷ tấn công. 28 Người hay sáng láng. Vì thế, Thánh Kinh viết: “Hãy tinh trộm cắp phải bỏ thói xấu ấy, dùng tay mình thức, hối người đang ngủ mê, hãy vùng dậy từ làm việc lương thiện để giúp đỡ người khác cõi chết, để được Chúa Cứu Thế chiếu soi.” 15 khi có cần. 29 Miệng lưỡi anh chị em đừng nói Phải thận trọng trong mọi việc, đừng sống như những lời xấu xa tai hại, nhưng hãy nói lời tốt người dại dột, nhưng như người khôn ngoan. đẹp xây dựng, đem lại lợi ích cho người nghe. 16 Hãy nắm mọi cơ hội để làm việc lành, vì thời 30 Đừng làm buồn Thánh Linh của Đức Chúa kỳ khó khăn. 17 Đừng hành động nông nổi, dại Trời, vì cho đến ngày cứu chuộc, Chúa Thánh dột, nhưng phải tìm hiểu ý muốn của Đức Chúa Linh trong lòng anh chị em là bằng chứng anh Trời. 18 Đừng say rượu, vì say sưa làm hủy chị em thuộc về Chúa. 31 Phải loại bỏ khỏi đời hoại đời sống anh chị em, nhưng phải đầy dẫy sống anh chị em những điều cay đắng, oán hờn, Chúa Thánh Linh. 19 Hãy dùng những lời hay ý giận dữ, cãi cọ, phỉ báng và mọi điều xấu xa đẹp trong thi thiên, thánh ca mà xướng họa khác. 32 Phải có lòng nhân từ, yêu mến nhau, với nhau, nức lòng trỗi nhạc ca ngợi Chúa. 20 phải tha thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha Gặp bất cứ việc gì, cũng luôn nhân danh Chúa thứ anh chị em trong Chúa Cứu Thế.

5 Trong mọi việc, hãy noi theo gương Đức Chúa Trời, như con cái yêu dấu bắt chước cha mình. 2 Phải sống đời yêu thương, như Chúa Cứu Thế đã yêu thương chúng ta, dâng thân Ngài làm sinh tế chuộc tội đẹp lòng Đức Chúa Trời. 3 Đã là con cái thánh của Chúa, anh chị em đừng nói đến chuyện gian dâm, ô uế, tham lam. 4 Đừng nói lời tục tiu, bậy bạ, hoặc chuyện tiêu lâm thô bỉ, nhưng cứ nhắc nhớ ơn Đức Chúa Trời và cảm tạ Ngài. 5 Anh chị em nên biết người gian dâm, ô uế, tham lam không thể thừa hưởng cơ nghiệp gì trong Nước Chúa.

Cứu Thế Giê-xu cảm tạ Đức Chúa Trời, Cha chúng ta. 21 Do lòng kính sợ Chúa Cứu Thế, anh chị em phải cùng phục nhau. 22 Vợ phải cùng phục chồng như cùng phục Chúa. 23 Vì chồng là đầu vợ, như Chúa Cứu Thế là Đầu Hội Thánh; Ngài cứu chuộc Hội Thánh là thân thể Ngài. 24 Cũng như Hội Thánh vâng phục Chúa Cứu Thế, vợ phải vâng phục chồng trong mọi việc. 25 Chồng phải yêu vợ như Chúa Cứu Thế đã yêu Hội Thánh, hy sinh tính mạng vì Hội Thánh, 26 dùng nước và Đạo Đức Chúa Trời rửa cho Hội Thánh được tinh sạch, 27 nhằm trình diện trước mặt Ngài như một Hội Thánh

vinh hiển, không vết khồng nhăn, khồng một khuyết điểm nào, nhưng thánh khiết trọn vẹn. **28** Đó là cách chồng phải yêu vợ, coi vợ như bản thân, yêu vợ tức là yêu bản thân. **29** Vì chẳng thắng. **14** Muốn được như thế anh chị em phải ai ghét chính thân mình, nhưng phải lo nuôi nai nịt lưng bằng chân lý, mặc sự công chính dưỡng và chăm sóc, cũng như Chúa Cứu Thế làm giáp che ngực. **15** Mang giày săn sàng từ chăm sóc Hội Thánh là thân thể Ngài, **30** và Phúc Âm hòa bình. **16** Luôn luôn dùng thuần chúng ta là bộ phận của thân thể đó. **31** Vì thế, đức tin để gạt đỡ mọi tên lửa của Sa-tan. **17** người đàn ông sẽ lìa cha mẹ để kết hợp với vợ Đội nón sắt cứu rỗi, cầm bảo kiếm của Thánh mình, và hai người thành một. **32** Điều này là Linh là Lời Đức Chúa Trời. **18** Phải luôn luôn một huyền nhiệm, chẳng khác gì huyền nhiệm giữa Chúa Cứu Thế và Hội Thánh. **33** Vậy, tôi điều theo sự hướng dẫn của Chúa Thánh Linh. xin nhắc lại, chồng phải yêu vợ như chính thân mình, còn vợ phải kính phục chồng.

6 Con cái phải vâng lời cha mẹ trong Chúa, đó là điều phải. **2** “Phải hiếu kính cha mẹ,” là điều răn đầu tiên có kèm theo lời hứa: **3** Nếu con cái hiếu kính cha mẹ thì “nhờ đó con mới được phước và sống lâu trên đất.” **4** Cha mẹ không nên chọc giận con cái, nhưng phải nuôi nấng, sửa trị, dạy dỗ chúng theo đường lối Chúa. **5** Đầy tớ phải vâng lời chủ, thành thật kính sợ vâng phục chủ như vâng phục Chúa Cứu Thế. **6** Không phải chỉ lo làm vừa lòng chủ khi có mặt, nhưng luôn cố gắng phục vụ chủ như phục vụ Chúa Cứu Thế, hết lòng làm theo ý muốn Đức Chúa Trời. **7** Phải tận tâm phục vụ như đầy tớ của Chúa, chứ không phải của người ta. **8** Nên nhớ Chúa sẽ tưởng thưởng mọi người tùy theo việc tốt lành họ làm, vô luận đầy tớ hay chủ. **9** Người chủ cũng phải đối xử với đầy tớ cách ngay thẳng chính đáng như thế, không được dọa nạt. Nên nhớ anh chị em và họ đều có chung một Chủ trên trời là Chúa Cứu Thế, và Ngài chẳng thiên vị ai. **10** Sau hết, anh chị em phải mạnh mẽ trong Chúa nhờ năng lực kiên cường của Ngài. **11** Hãy trang bị đầy đủ khí giới của Đức Chúa Trời để có thể đứng vững đối phó với mọi mưu kế của quỷ vương. **12** Vì chúng ta không chiến đấu chống người trần gian nhưng chống lại quyền lực vô hình đang thống trị thế giới tối tăm này và chống các tà linh trên trời. (aiôn g165) **13** Vậy hãy

mặc toàn bộ áo giáp của Đức Chúa Trời, để anh chị em có thể chiến đấu lúc bị tiến công, và khi chiến cuộc đã qua, anh chị em là người toàn thân, yêu vợ tức là yêu bản thân. **14** Muốn được như thế anh chị em phải ai ghét chính thân mình, nhưng phải lo nuôi nai nịt lưng bằng chân lý, mặc sự công chính dưỡng và chăm sóc, cũng như Chúa Cứu Thế làm giáp che ngực. **15** Mang giày săn sàng từ chăm sóc Hội Thánh là thân thể Ngài, **30** và Phúc Âm hòa bình. **16** Luôn luôn dùng thuần chúng ta là bộ phận của thân thể đó. **31** Vì thế, đức tin để gạt đỡ mọi tên lửa của Sa-tan. **17** người đàn ông sẽ lìa cha mẹ để kết hợp với vợ Đội nón sắt cứu rỗi, cầm bảo kiếm của Thánh mình, và hai người thành một. **32** Điều này là Linh là Lời Đức Chúa Trời. **18** Phải luôn luôn một huyền nhiệm, chẳng khác gì huyền nhiệm giữa Chúa Cứu Thế và Hội Thánh. **33** Vậy, tôi điều theo sự hướng dẫn của Chúa Thánh Linh. xin nhắc lại, chồng phải yêu vợ như chính thân mình, còn vợ phải kính phục chồng.

Phải cảnh giác và kiên nhẫn cầu thay cho tất cả tín hữu. **19** Cũng cầu nguyện cho tôi có lời của Chúa mỗi khi mở miệng, để tôi dạn dĩ công bố huyền nhiệm của Phúc Âm. **20** Chính vì Phúc Âm mà tôi làm sứ thần trong lao tù, nhưng hãy cầu xin Chúa cho tôi cứ bạo dạn công bố Phúc Âm dù phải bị xiềng xích tù đày. **21** Ty-chi-cơ, anh yêu dấu của chúng ta, đầy tớ trung thành của Chúa, sẽ tường thuật mọi việc cho anh chị em, để anh chị em biết rõ tình trạng và hoạt động của chúng tôi. **22** Tôi cử anh ấy đến thăm anh chị em để biết rõ tình trạng anh chị em hiện nay và an ủi khích lệ anh chị em. **23** Cầu xin Đức Chúa Trời là Cha và Chúa Cứu Thế Giê-xu ban cho anh chị em sự bình an, tình yêu thương và đức tin. **24** Cầu xin ân sủng ở với tất cả những người yêu mến Chúa Cứu Thế Giê-xu với tình yêu bất diệt.

Phi-líp

cùm, nhưng càng vững tin nơi Chúa và anh dũng truyền giảng Phúc Âm. 15 Thật ra, có vài

1 Đây là thư của Phao-lô và Ti-mô-thê, đầy người rao giảng Chúa Cứu Thế chỉ vì ganh tị. 16 Tớ của Chúa Cứu Thế Giê-xu. Kính gửi các Nhưng những người khác rao giảng vì thiện tín hữu thánh thiện và các cấp lãnh đạo Hội chí, do lòng yêu thương thúc đẩy, họ biết rõ tôi Thánh tại thành phố Phi-líp. 2 Cầu xin Đức có nhiệm vụ biện hộ cho Phúc Âm. 17 Trong Chúa Trời, Cha chúng ta và Chúa Cứu Thế Giê-xu ban ơn phước và bình an cho anh chị em. Thế vì tinh thần đảng phái, không chân thành 3 Mỗi khi tưởng nhớ anh chị em, tôi luôn ca phục vụ; họ tưởng làm như thế là chòng chất ngọt Đức Chúa Trời. 4 Mỗi lần cầu nguyện cho thêm nỗi khổ đau cho tôi trong ngục tù! 18 Dù anh chị em, lòng tôi tràn ngập vui mừng. 5 Vì giả bộ hay chân thành, Phúc Âm của Chúa Cứu anh chị em đã tích cực góp phần trong công Thế vẫn được truyền bá; chính sự thật đó làm cuộc truyền bá Phúc Âm từ khi tiếp nhận Chúa cho tôi vui mừng sung sướng. 19 Vâng, tôi sẽ cho đến ngày nay. 6 Chúa đã bắt đầu làm việc tiếp tục vui mừng vì biết rõ: Nhờ anh chị em tốt lành trong anh chị em, nên Ngài sẽ tiếp tục cầu nguyện và nhờ Thánh Linh của Chúa Cứu hoàn thành công tác cho đến ngày Chúa Cứu Thế Giê-xu phù hộ, việc này sẽ trở thành ích Thế Giê-xu trở lại; đó là điều chắc chắn. 7 Tôi lợi cho tôi. 20 Vì tôi mong mỏi hy vọng không tin nhiệm anh chị em như thế vì anh chị em đã bao giờ làm điều gì đáng hổ thẹn, nhưng tôi chiếm một chỗ quan trọng trong lòng tôi. Anh luôn luôn sẵn sàng nói về Chúa Cứu Thế cách chị em đã cùng tôi chia sẻ ơn phước của Đức bạo dạn trong cảnh tù đày hiện nay cũng như Chúa Trời, trong những ngày tôi bị xiềng xích trong những ngày tự do. Dù sống hay chết, tôi giam cầm cũng như những năm tháng tôi được vẫn làm nổi bật vinh quang của Chúa Cứu Thế. tự do biện hộ cho chân lý Phúc Âm. 8 Có Đức 21 Đối với tôi, hễ còn sống ngày nào là còn có cơ Chúa Trời chứng giám, tôi triều mến anh chị em hội làm vinh hiển Chúa Cứu Thế; nếu chết đi lại với tình yêu thương của Chúa Cứu Thế Giê-xu càng ích lợi cho tôi. 22 Còn tiếp tục sống trong xu. 9 Tôi cầu nguyện cho tình yêu thương của thân xác, tôi còn có cơ hội dùi dắt nhiều người anh chị em ngày càng chan chứa, cho tri thức đến với Chúa; nên tôi không biết lựa chọn thế và sự sáng suốt của anh chị em ngày càng sâu nào. 23 Tôi phân vân giữa sự sống và sự chết. rộng, 10 đến nỗi anh chị em biết quý chuộng Tôi muốn đi ở với Chúa Cứu Thế là điều vô những điều tuyệt hảo, giữ tâm hồn trong sạch cùng phước hạnh hơn cho tôi. 24 Nhưng tôi và sống một cuộc đời hoàn toàn, không ai chê còn ở lại đây để giúp ích anh chị em lại là điều trách được cho đến ngày Chúa Cứu Thế trở lại. tốt hơn. 25 Tôi biết chắc tôi sẽ còn ở lại với anh 11 Cầu chúc anh chị em luôn kết quả tươi đẹp chị em một thời gian nữa để giúp anh chị em trong nếp sống công chính do Chúa Cứu Thế tăng trưởng và vui sống trong đức tin. 26 Nhờ Giê-xu để đem vinh quang về cho Đức Chúa đó, khi tôi trở lại viếng thăm, anh chị em sẽ Trời. 12 Thưa anh chị em, tôi mong anh chị em càng vui mừng, ca ngợi Chúa Cứu Thế. 27 Dù có điều biết rõ: Chính những hoạn nạn, bức hại, mặt tôi hay không, anh chị em phải luôn luôn tù đày của tôi đã làm cho Phúc Âm càng lan sống theo tiêu chuẩn cao cả trong Phúc Âm của rộng 13 đến nỗi mọi người, kể cả quân đoàn Chúa Cứu Thế, ngõ hầu mọi người có thể nhìn ngự lâm của hoàng đế La Mã, đều biết rõ tôi bị nhận rằng anh chị em vẫn siết chặt hàng ngũ giam cầm chỉ vì theo Chúa Cứu Thế, 14 và hầu chiến đấu cho niềm tin Phúc Âm. 28 Dù bọn thù hết các anh chị em tín hữu thấy tôi chịu tù tội nghịch làm gì đi nữa, anh chị em vẫn anh dũng vì Chúa nên không còn biết sợ xiềng xích gông kiêm trì. Đó chính là điều báo hiệu họ sẽ bị hư

vong còn anh chị em được cứu rỗi. 29 Vì anh hành mọi công tác không một lời phàn nàn, chị em chẳng những tin Chúa Cứu Thế nhưng cãi cọ, 15 cốt để anh chị em sống trong sạch còn được vinh dự chịu gian khổ vì Ngài nữa. 30 tinh khiết như con cái toàn hảo của Đức Chúa Anh chị em cũng hăng say chiến đấu bên cạnh Trời giữa thế giới gian ác băng hoại, đề cao Đạo chúng tôi: Như anh chị em đã thấy tôi từng sống, chiểu rọi như các vì sao sáng giữa bầu chị bao gian khổ vì Chúa, nay tôi vẫn tiếp tục trót tối tăm. 16 Hãy giữ vững lời hằng sống đấu tranh quyết liệt cho Ngài.

2 Trong Chúa Cứu Thế có niềm khích lệ không?

Anh chị em có thương nhau đến độ săn sàng giúp đỡ nhau không? Tình anh em trong Chúa và mối tương giao trong Chúa Thánh Linh có thực hữu không? Lòng anh chị em có mềm mại cảm thương nhau không? 2 Nếu có, xin anh chị em đồng tâm nhất trí, yêu thương nhau cách chân thành, hợp tác chặt chẽ với nhau, cùng nhắm vào một mục đích chung, đề làm cho tôi hoàn toàn vui thỏa. 3 Đừng làm việc gì để thỏa mãn tham vọng cá nhân hoặc tự đề cao, nhưng hãy khiêm tốn, coi người khác hơn mình. 4 Đừng vị kỷ nhưng phải lưu ý đến quyền lợi người khác. 5 Anh chị em hãy có tinh thần giống Chúa Cứu Thế. 6 Dù Ngài vốn có bản thể như Đức Chúa Trời, nhưng Ngài không xem sự bình đẳng với Đức Chúa Trời là điều phải nắm giữ. 7 Ngài đã từ bỏ chính mình, chịu thân phận đầy tớ, và trở nên giống như loài người. Ngài hiện ra như một người, 8 hạ mình xuống, vâng phục Đức Chúa Trời, và chịu chết như một tội nhân trên thập tự giá. 9 Chính vì thế, Đức Chúa Trời đưa Ngài lên tột đỉnh vinh quang và ban cho Ngài danh vị cao cả tuyệt đối, 10 để mỗi khi nghe Danh Chúa Giê-xu tất cả đều quỳ gối xuống, dù ở tận trên các tầng trời hay dưới vực thẳm, 11 mọi lưỡi đều tuyên xưng Chúa Cứu Thế là Chúa, và tôn vinh Đức Chúa Trời là Cha. 12 Vì thế, thưa anh chị em thân yêu, anh chị em luôn luôn vâng lời khi tôi có mặt, nay cần vâng lời hơn khi vắng mặt tôi: Anh chị em hãy tiếp tục hoạt động với tấm lòng kính sợ, run rẩy để hoàn thành sứ cứu rỗi mình. 13 Vì Đức Chúa Trời luôn luôn tác động trong anh chị em, khiến anh chị em vừa muốn vừa làm theo ý muốn Ngài. 14 Hãy thi

ngõ hầu khi Chúa Cứu Thế trở lại, tôi có thể tự hào rằng những gian khổ, đấu tranh của tôi không phải là vô ích. 17 Dù máu tôi bị rưới làm lễ quán trên tế lễ mà anh chị em dâng lên Chúa trong niềm tin, tôi cũng vui mừng và chia sẻ với tất cả anh chị em. 18 Anh chị em cũng hãy vui mừng và chia sẻ niềm vui với tôi như thế. 19 Nhờ ơn của Chúa Giê-xu, tôi tin chắc Ti-mô-thê sẽ được cử đi thăm viếng anh chị em một ngày gần đây, để thu lượm các tin tức khích lệ về cho tôi. 20 Tôi chỉ có Ti-mô-thê là người ý hợp tâm đầu và thực lòng chăm sóc anh chị em. 21 Những người khác còn bận tâm về các việc riêng tư, không lưu ý đến công việc Chúa Cứu Thế. 22 Chính anh chị em cũng biết phẩm cách của Ti-mô-thê khi anh ấy làm việc chặt chẽ với tôi—như con với cha—để xúc tiến công việc truyền bá Phúc Âm. 23 Tôi hy vọng có thể sai Ti-mô-thê lên đường ngay sau khi biết rõ kết quả phiên tòa. 24 Tôi tin chắc chẳng bao lâu Chúa sẽ cho tôi đến thăm anh chị em. 25 Nhưng tôi thấy cần cho Ê-ba-phô-đi về ngay với anh chị em. Được anh chị em cử đến giúp tôi, Ê-ba-phô-đi nay đã thân thiết như người ruột thịt, đồng sự và chiến đấu với tôi. 26 Anh trông mong gặp mặt anh chị em. Anh lo ngại vì anh chị em đã nghe tin anh đau yếu. 27 Anh đau nặng gần chết nhưng Đức Chúa Trời đã thương xót cả anh và tôi, nên chữa lành cho anh để tôi khỏi thêm buồn bã giữa cảnh gian khổ hiện nay. 28 Vì thế, tôi càng nôn nả cho anh về để anh chị em vui thỏa gặp mặt anh, do đó tôi cũng bớt băn khoăn. 29 Anh chị em hãy nghênh đón anh với niềm hân hoan nồng nhiệt trong Chúa. Hãy tôn trọng những người như thế, 30 vì anh gần bỗng trong khi phục

vụ Chúa Cứu Thế. Anh đã liều mạng để bù lại những điều anh chị em không làm được.

3 Thưa anh chị em, dù gặp hoàn cảnh nào, cứ hân hoan trong Chúa! Tôi không ngại nhắc đi nhắc lại, vì niềm vui giữ cho anh chị em an toàn. **2** Hãy đê phỏng những lũ chó, những người hiểm độc! Họ buộc anh em làm lễ cắt bì giả tạo. **3** Vì thờ phượng Đức Chúa Trời bởi Chúa Thánh Linh mới đúng ý nghĩa của thánh lễ cắt bì. Người theo Chúa hân diện nương cây công việc cứu rỗi Chúa Cứu Thế Giê-xu đã hoàn thành và nhìn nhận con người không thể nào tự súc mình đạt đến sự cứu rỗi. **4** Nếu người khác có thể tự hào về công đức riêng, thì tôi càng có quyền tự hào. Nếu con người có thể tự giải thoát nhờ công đức, lẽ nghi khô hạnh, thì tôi lại càng có đủ điều kiện hơn! **5** Tôi chịu thánh lễ cắt bì khi mới sinh được tám ngày; tôi sinh trưởng trong một gia đình ít-raben chính gốc, thuộc đại tộc Bên-gia-min; tôi là người Hê-bơ-rơ thuần túy; giữ giáo luật rất nghiêm khắc vì tôi thuộc dòng Pha-ri-si; **6** xét theo bầu nhiệt huyết, tôi đã bức hại Hội Thánh; xét theo tiêu chuẩn thánh thiện của luật pháp Mô-i-se, nếp sống của tôi hoàn toàn không ai chê trách được. **7** Những ưu điểm ấy nay tôi coi là điều thất bại; vì tôi hoàn toàn đặt niềm tin vào Chúa Cứu Thế. **8** Vâng, tất cả những điều ấy đều trở thành vô nghĩa nếu đem so sánh với điều quý báu tuyệt đối này: Biết Chúa Giê-xu là Chúa Cứu Thế tôi. Tôi trút bỏ tất cả, kể như vô giá trị, cốt để được Chúa Cứu Thế, **9** được liên hiệp với Ngài—không còn ỷ lại công Cứu Thế để Ngài cứu rỗi tôi. Đức tin nơi Chúa Cứu Thế làm cho con người được tha tội và coi là công chính trước mặt Đức Chúa Trời. **10** Đó là phương pháp duy nhất để biết Chúa Cứu Thế, để kinh nghiệm quyền năng phục sinh của Ngài, để chia sẻ những nỗi khổ đau và chịu chết với Ngài. **11** Như thế, tôi có thể đạt đến sự sống lại từ cõi chết! **12** Không phải tôi đã đến mức toàn thiện hay đã đạt mục đích, nhưng

tôi đang tiếp tục chạy đua để đoạt giải vì Chúa Cứu Thế đã đoạt được lòng tôi rồi. **13** Tuy chưa đoạt giải, tôi vẫn deo đuổi một mục đích cao cả duy nhất, xoay lưng với quá khứ, và nhanh chân tiến bước vào tương lai. **14** Tôi cố gắng chạy đến đích để giật giải, tức là sự sống thiên thượng. Đức Chúa Trời đã kêu gọi chúng ta hướng về trời qua con đường cứu chuộc của Chúa Cứu Thế Giê-xu. **15** Tất cả những người trưởng thành trong Chúa nên có tâm chí ấy. Nhưng nếu có ai chưa đồng ý, Đức Chúa Trời sẽ soi sáng cho họ. **16** Dù sao, chúng ta cứ tiến bước theo nguyên tắc đã tiếp thu. **17** Thưa anh chị em, hãy theo gương tôi. Hãy lưu ý đến những người sống theo tiêu chuẩn ấy. **18** Dù đã nói nhiều lần, nay tôi lại khóc mà nhắc lại: Có nhiều người sống như kẻ thù của thập tự của Chúa Cứu Thế. **19** Chắc chắn họ sẽ bị hư vong, vì tôn thờ thần tư dục và lấy điều ô nhục làm vinh dự; tâm trí chỉ tập trung vào những việc trần tục. **20** Nhưng chúng ta là công dân Nước Trời, sốt sắng mong đợi Chúa Cứu Thế Giê-xu chúng ta từ trời trở lại. **21** Chúa sẽ biến hóa thân thể hư hoại của chúng ta ra giống như thân thể vinh quang của Ngài, bởi quyền năng thống trị vạn vật.

4 Thưa các anh chị em yêu quý, là những người tôi yêu mến và mong mỏi gặp mặt, anh chị em chính là niềm vui và vòng hoa chiến thắng của tôi. Anh chị em yêu quý, hãy vững vàng trong Chúa! **2** Tôi nài xin hai chị É-vô-di và Sinh-ty-cơ hãy giải hòa với nhau trong Chúa. **3** Yêu cầu anh—người đồng sự chân chính của đức, đạo hạnh của mình—nhưng tin cậy Chúa tôi—hết sức giúp đỡ hai chị ấy vì họ từng lao Cứu Thế để Ngài cứu rỗi tôi. Đức tin nơi Chúa khổ trong công cuộc truyền bá Phúc Âm, từng Cứu Thế làm cho con người được tha tội và cộng tác với Cơ-lê-măn và các bạn đồng sự khác của tôi, những người đã được ghi tên vào Sách Sự Sống. **4** Hãy vui mừng trong Chúa luôn luôn; tôi xin nhắc lại: Hãy vui mừng! **5** Hãy chứng tỏ tinh thần hòa nhã với mọi người. Chúa gần trở lại. **6** Đừng lo lắng chi cả, nhưng trong mọi việc hãy cầu nguyện, nài xin và cảm tạ trong khi trình bày các nhu cầu của mình cho Đức Chúa

Trời. **7** Sự bình an của Đức Chúa Trời mà con đói. A-men. (aiōn g165) **21** Xin kính chào các tín ngưỡi không thể nào hiểu thấu sẽ bảo vệ trí óc hữu thánh thiện trong Chúa Cứu Thế Giê-xu và tâm khảm anh chị em, khi anh chị em tin tại Phi-líp. Các bạn cùng ở với tôi kính lời chào cậy Chúa Cứu Thế Giê-xu. **8** Sau hết, xin anh thăm anh chị em. **22** Tất cả thánh đồ tại đây, chị em nghiền ngẫm những điều chân thật, nhất là các tín hữu trong cung điện Hoàng đế, cao thượng, công bằng, trong sạch, đáng yêu cũng xin gửi lời chào anh chị em. **23** Cầu xin ơn chuông, và đáng khen ngợi. Hãy suy nghiệm phước của Chúa Cứu Thế Giê-xu chúng ta tràn những công việc nhân đức. Hãy tập trung tâm ngập trong tâm linh của tất cả các anh chị em. trí vào những điều làm cho anh chị em nức lòng ca tụng Chúa. **9** Hãy thực hành những điều anh chị em đã học hỏi với tôi, những lời tôi nói cũng như những việc tôi làm, –thì Đức Chúa Trời bình an sẽ ở với anh chị em. **10** Tôi rất hân hoan ca ngợi Chúa vì anh chị em lại tiếp trợ tôi lần nữa. Tôi biết anh chị em vẫn quan tâm, nhưng lâu nay chưa có dịp tiện. **11** Nói thế không có nghĩa tôi lo túng ngắt, vì tôi đã học biết cách sống thỏa lòng trong mọi cảnh ngộ. **12** Tôi đã trải qua những cơn túng ngắt cũng như những ngày dư dật. Tôi đã nắm được bí quyết này: Ở đâu và lúc nào, dù no hay đói, dù dư hay thiếu, tôi vẫn luôn vui thỏa. **13** Mọi việc tôi làm được đều do năng lực Chúa ban. **14** Tuy nhiên, nghĩa cử của anh chị em càng nổi bật vì anh chị em đã chia sẻ cảnh hoạn nạn với tôi. **15** Thưa Hội Thánh Phi-líp, như anh chị em đã biết, khi tôi rời xứ Ma-xê-doan, tuy anh chị em mới vừa tiếp nhận Phúc Âm, Phi-líp là Hội Thánh duy nhất tiếp trợ tôi và chia ngọt sẻ bùi với tôi. **16** Ngay lúc tôi ở Tê-sa-lô-ni-ca, anh chị em cũng đã nhiều lần gửi tặng phẩm cho tôi. **17** Không phải tôi thích được quà, nhưng tôi muốn anh chị em được Chúa thường lai dồi dào vì nghĩa cử cao đẹp. **18** Tôi đã nhận đủ các món quà anh chị em gửi—thật là trọng hậu! Khi Ê-ba-phô-đi mang tặng phẩm của anh chị em đến đây, tôi không còn thiếu thốn gì nữa. Thật là một lễ vật tỏa hương thơm ngào ngạt, một sinh tế làm vui lòng Đức Chúa Trời— **19** Đức Chúa Trời của tôi sẽ đem cả tài nguyên phong phú trong Chúa Cứu Thế Giê-xu mà đáp ứng tất cả các nhu cầu của anh chị em. **20** Đức Chúa Trời, Cha chúng ta được vinh quang đón

Cô-lô-se

máu mình cứu chuộc chúng ta và tha thứ tội lỗi chúng ta. 15 Chúa Cứu Thế là hiện thân của

1 Đây là thư của Phao-lô, được Đức Chúa Trời Đức Chúa Trời vô hình. Ngài có truớc mọi vật chọn làm sứ đồ của Chúa Cứu Thế Giê-xu, trong vữ trụ, 16 vì bởi Ngài, Đức Chúa Trời sáng và Ti-mô-thê, người anh em của chúng ta. 2 tạo vạn vật, dù trên trời hay dưới đất, hữu hình Kính gửi các anh chị em tín hữu thánh thiện và hay vô hình, ngôi vua hay quyền lực, người cai trung thành của Chúa Cứu Thế tại thành phố tri hay giới cầm quyền, tất cả đều do Chúa Cứu Cô-lô-se. Cầu xin Đức Chúa Trời, Cha chúng ta Thế tạo lập và điều đầu phục Ngài. 17 Chúa Cứu ban ơn phước và bình an cho anh chị em. 3 Thế có truớc vạn vật, Ngài an bài và chi phối Chúng tôi luôn luôn cảm tạ Đức Chúa Trời, Cha vạn vật. 18 Chúa là đầu của thân thể, tức là Đầu Chúa Cứu Thế Giê-xu chúng ta, mỗi khi cầu Hội Thánh. Chúa sống lại đầu tiên, làm Căn nguyên cho anh chị em, 4 vì chúng tôi nghe nguyên của sự sống lại. Nên Chúa đứng đầu anh chị em hết lòng tin Chúa Cứu Thế và yêu vạn vật. 19 Vì Đức Chúa Trời đã vui lòng đặt tất thương con cái Ngài. 5 Ấy là nhờ anh chị em đã cả sự đầy trọn của mình ở trong Chúa Cứu Thế, đặt hy vọng vững chắc vào nơi thiêng thượng từ 20 và qua Ngài, Đức Chúa Trời hòa giải mọi loài khi nghe lời chân lý của Phúc Âm. 6 Phúc Âm với chính Ngài. Máu Chúa Cứu Thế đã đổ ra đã truyền đến anh chị em, cũng được quảng bá trên cây thập tự đã tái lập hòa bình giữa Đức khắp thế giới, kết quả và phát triển mọi nơi Chúa Trời và nhân loại. 21 Anh chị em truớc cũng như đổi mới đời sống anh chị em ngay từ kia từng có tư tưởng chia rẽ nghịch thù với ngày anh chị em nghe và hiểu được ơn phước Chúa, từng làm những việc gian ác không vui của Đức Chúa Trời. 7 Anh chị em đã học hỏi lời lòng Ngài. 22 Nhưng hiện nay, Chúa Cứu Thế Chúa với anh Ê-pháp-ra, bạn đồng sự thân yêu đã hy sinh tính mạng để giải hòa anh chị em của chúng tôi và đầy tớ trung thành của Chúa với Đức Chúa Trời, nên anh chị em có thể ra Cứu Thế. Ê-pháp-ra đã thay anh chị em phục vụ mắt Chúa như những người thánh khiết, toàn tâm 8 và tօng thuật cho chúng tôi biết tình yêu hảo, không chê trách được. 23 Muốn được thế, thương mà Chúa Thánh Linh đã thể hiện qua đức tin anh chị em phải tiếp tục đứng vững đời sống anh chị em. 9 Vì vậy, từ ngày được trong đức tin. Không chuyền dịch khỏi niềm tin anh chị em, chúng tôi luôn luôn cầu thay hy vọng của Phúc Âm mà anh chị em đã nghe. cho anh chị em, xin Đức Chúa Trời cho anh chị Phúc Âm ấy đang được truyền bá khắp các dân em trí khôn ngoan và tâm linh sáng suốt để tộc trên thế giới. Chính tôi, Phao-lô, được vinh thầu triết ý muôn Ngài, 10 cho anh chị em sống dự góp phần trong công tác ấy. 24 Hiện nay tôi xứng đáng với Chúa, hoàn toàn vui lòng Ngài, vui mừng gánh chịu gian khổ vì anh chị em, làm việc tốt lành cho mọi người và ngày càng đem thân hững lấy phần nào những hoạn nạn hiểu biết Đức Chúa Trời. 11 Cũng xin Chúa cho mà Chúa Cứu Thế phải gánh chịu thay cho Hội anh chị em ngày càng mạnh mẽ nhờ năng lực Thánh là thân thể Ngài. 25 Theo sự phân công vinh quang của Ngài để nhẫn nại chịu đựng của Đức Chúa Trời, Ngài cho tôi làm sứ giả loan mọi gian khổ, lòng đầy hân hoan, 12 và luôn báo cho các dân tộc nước ngoài chương trình luôn cảm tạ Cha Thiên Thượng. Chúa Cha đã huyền nhiệm của Ngài và phục vụ Hội Thánh. làm cho anh chị em xứng đáng chung hưởng cơ 26 Chương trình ấy được Đức Chúa Trời giữ kín nghiệp với các thánh đồ trên Vương Quốc sáng từ muôn đời trước, nhưng hiện nay đã bày tỏ láng. 13 Ngài giải thoát chúng ta khỏi quyền lực cho những người yêu mến Ngài. (aiôn g165) 27 tối tăm, chuyền chúng ta qua Vương Quốc của Vinh quang vô hạn của chương trình ấy cũng Con yêu dấu Ngài. 14 Chính Con Ngài đã dùng dành cho các dân tộc nước ngoài nữa. Huyền

nhiệm đó là: Chúa Cứu Thế ở trong anh chị em chết và được chôn với Chúa, rồi được sống lại là nguồn hy vọng về vinh quang. **28** Cho nên với Ngài do đức tin nơi quyền năng Đức Chúa chúng tôi đi đâu cũng truyền giảng về Chúa Trời, là quyền năng phục sinh của Chúa Cứu Cứu Thế, khéo léo khuyên bảo và cố gắng huấn luyện mọi người để họ đạt đến mức toàn hảo vì tội lỗi và vì bản tính hư hại, nhưng Đức trong Chúa Cứu Thế Giê-xu. **29** Chính vì thế mà Chúa Trời đã làm cho anh chị em sống lại với tôi phải lao khổ đấu tranh, nhờ năng lực Chúa Cứu Thế và tha thứ mọi tội lỗi của chúng ta.

2 Tôi mong anh chị em biết rõ: Tôi đã nỗ lực

đấu tranh cho anh chị em, cho người Lao-di-xê cũng như cho các anh chị em khác chưa từng gặp mặt. **2** Tôi cầu xin Đức Chúa Trời khích lệ tinh thần anh chị em, cho anh chị em liên kết chặt chẽ trong tình yêu thương, hiều biết Chúa thật vững vàng và thâu triệt huyền nhiệm của Đức Chúa Trời tức là Chúa Cứu Thế. **3** Vì Chúa Cứu Thế là kho báu tiềm tàng mọi khôn ngoan và tri thức. **4** Tôi nói rõ điều ấy để anh chị em khỏi bị ai quyền rũ lừa dối bằng những luận chứng có vẻ hợp lý. **5** Dù tôi xa cách anh chị em, nhưng tinh thần tôi vẫn ở bên anh chị em. Tôi mừng vì thấy anh chị em sống trong tinh thần hòa hợp và lòng tin Chúa Cứu Thế của anh chị em thật vững vàng. **6** Anh chị em đã tin Chúa Cứu Thế cứu rỗi anh chị em, hãy cứ tiếp tục tin cậy Ngài trong mọi việc và sống trong Ngài. **7** Anh chị em đã đâm rẽ trong Chúa, hãy lớn lên trong Ngài, đức tin càng thêm vững mạnh, đúng theo điều anh chị em đã học hỏi, và luôn luôn vui mừng tạ ơn Chúa về mọi điều Ngài ban cho anh chị em. **8** Hãy thận trọng để khỏi mắc bẫy những người dùng triết lý và mưu mẹo cạm cợt theo thói tục của người đời, theo hệ ý thức của trần gian chứ không theo lời dạy của Chúa Cứu Thế. **9** Chúa Cứu Thế là hiện thân của tất cả bản chất thần linh của Đức Chúa Trời. **10** Trong Ngài, anh chị em đầy đủ mọi sự, vì Ngài tể trị mọi nền thống trị và uy quyền. **11** Khi đến với Chúa, anh em được Ngài giải thoát khỏi tội lỗi, không phải do cuộc giải phẫu thể xác bằng lẽ cắt bì, nhưng do cuộc giải phẫu tâm linh, là lẽ báp-têm của Chúa Cứu Thế. **12** Do lẽ báp-têm ấy, anh em đã

cùng các luật lệ ràng buộc chúng ta, đem đóng đinh vào cây thập tự. **15** Như thế, Đức Chúa Trời đã tước hết uy quyền thống trị của Sa-tan, công khai phô bày cho mọi người biết Chúa Cứu Thế đã chiến thắng nó tại cây thập tự. **16** Vậy đừng cho ai xét đoán anh chị em về món ăn thức uống, về lễ nghi, ngày trăng mới hay ngày Sa-bát. **17** Đó là những luật lệ tạm thời, hình bóng của một thực tại sẽ đến sau, là Chúa Cứu Thế. **18** Có những người vừa làm bộ khiêm tốn vừa thờ lạy thiên sứ, đừng để họ lừa dối anh chị em. Họ chỉ dựa vào hình ảnh lúc xuất thần rồi thêu dệt theo quan điểm xác thịt, **19** chứ chẳng có liên lạc gì với đầu não là Chúa Cứu Thế. Vì Chúa là Đầu, chúng ta là thân thể, được nuôi dưỡng, kết hợp bằng các sợi gân và khớp xương và được phát triển đúng mức trong Đức Chúa Trời. **20** Anh chị em đã cùng chết với Chúa Cứu Thế, được giải thoát khỏi những quan niệm lầm lạc của thế gian, sao còn tuân theo các nguyên tắc kiêng cữ như: **21** “Không ăn! Không ném! Không đụng chạm!”? **22** Đó là những thức ăn hư hại theo luật lệ và lời dạy của loài người. **23** Những luật lệ ấy có vẻ khôn ngoan theo nếp sống đạo hạnh, khiêm tốn và khắc khổ thân xác, nhưng chẳng kiềm chế nổi ý tưởng xấu và dục vọng con người.

3 Chúa Cứu Thế đã ban cho anh chị em sự

sống mới, vậy hãy hướng lòng về những việc thiêng liêng, nơi Chúa Cứu Thế ngự bên phải ngai Đức Chúa Trời. **2** Hãy tập trung tâm trí vào việc thiêng liêng, đừng châm vào việc trần gian. **3** Vì anh chị em đã chết, sự sống của anh chị em được giấu kín với Chúa Cứu Thế trong Đức Chúa Trời. **4** Khi nào Chúa Cứu Thế,

là nguồn sống thật của chúng ta trở lại, anh chị đừng trách mắng con cái quá nặng nề, khiến em sẽ sáng chóe rực rỡ và chia sẻ vinh quang chúng nản lòng. 22 Đầy tớ phải luôn luôn vâng với Ngài. 5 Anh chị em hãy tiêu diệt những thói quen tràn tục như gian dâm, ô uế, tình dục, khi có mặt, nhưng phục vụ với tâm lòng chân ham muốn xấu xa, và tham lam—tham lam là thành và kính sợ Chúa. 23 Làm việc gì cũng nên thờ thần tượng. 6 Làm những việc xấu xa ấy tận tâm như làm cho Chúa chứ không phải cho tức là chọc giận Đức Chúa Trời. 7 Trước kia, khi người. 24 Đừng quên Chúa sẽ tưởng thưởng còn theo nếp sống cũ, anh chị em đã ăn ở như anh chị em phần cơ nghiệp xứng đáng. Vì Chúa thế. 8 Nhưng bây giờ, anh chị em phải lột bỏ Cứu Thế mới thật là Chủ của anh chị em. 25 những chiếc áo dơ bẩn như giận dữ, căm hờn, Nếu anh chị em không tận tâm, Chúa sẽ báo gian ác, nguyên rủa, và nói tục. 9 Đừng nói dối trả, Ngài không hề thiên vị.

nhau vì con người cũ của anh chị em đã chết, các hành động xấu xa đã bị khai trừ. 10 Anh chị em đã được đổi mới, ngày càng hiểu biết và càng giống Chúa Cứu Thế là Đáng đã tạo sự sống mới trong anh chị em. 11 Trong cuộc sống ấy, không còn phân biệt người Do Thái hay dân ngoại, cắt bì hay không cắt bì, không còn phân biệt trình độ giáo dục hay giai cấp xã hội. Vì có Chúa Cứu Thế mới là điều quan trọng; Ngài sẵn lòng tiếp nhận mọi người. 12 Anh chị em đã được Đức Chúa Trời lựa chọn trở nên thánh và yêu thương, nên hãy đối xử với mọi người với tấm lòng thương xót, nhân từ, khiêm tốn, dịu dàng, và nhẫn耐. 13 Đừng hận thù nhau, hãy nhường nhịn nhau, và tha thứ nhau, như Chúa đã tha thứ anh chị em. 14 Vượt trên mọi đức tính ấy, tình yêu thương là mối dây liên kết toàn hảo. 15 Cầu xin sự bình an của Chúa Cứu Thế ngự trị trong lòng anh chị em, phải sống hòa thuận với nhau vì anh chị em đều thuộc về thân thể duy nhất của Chúa. Hãy luôn tạ ơn Ngài. 16 Lòng anh chị em phải thầm nhuần lời dạy phong phú của Chúa Cứu Thế, phải hết sức khôn khéo giáo huấn, khuyên bảo nhau. Hãy ngâm thi thiêng, hát thánh ca với lòng tạ ơn Đức Chúa Trời. 17 Anh chị em nói hay làm gì cũng phải nhân danh Chúa Giê-xu và nhờ Ngài mà cảm tạ Chúa Cha. 18 Trong gia đình, vợ phải tùng phục chồng theo đúng bốn phận của người tin Chúa. 19 Chồng phải yêu vợ, đừng đối xử khắt khe. 20 Con cái phải luôn luôn vâng lời cha mẹ vì điều đó đẹp lòng Chúa. 21 Cha mẹ

4 Người chủ hãy đổi xử công bằng tử tế với tôi tớ mình. Đừng quên anh chị em cũng có Chủ trên trời đang xem xét hành động của anh chị em. 2 Anh chị em nên kiên nhẫn cầu nguyện, đề cao cảnh giác và tạ ơn Đức Chúa Trời. 3 Xin cũng cầu nguyện cho chúng tôi để Đức Chúa Trời mở rộng cửa cho chúng tôi truyền giảng Phúc Âm của Chúa Cứu Thế. Chính vì công tác ấy mà tôi mắc vòng lao lý. 4 Xin cầu nguyện Chúa cho tôi truyền giảng Phúc Âm, đầy đủ, rõ ràng. 5 Anh chị em nên tìm cơ hội loan báo Phúc Âm cho người khác, phải đổi xử khôn khéo với họ. 6 Lời nói anh chị em phải luôn luôn ân hậu, mặn mà, để anh chị em đổi xử xứng hợp với mọi người. 7 Ty-chi-cơ sẽ tường thuật cho anh chị em mọi việc về tôi. Anh ấy là người anh em yêu dấu, đầy tớ trung thành của Chúa và là bạn đồng sự với tôi trong Chúa. 8 Tôi cử anh ấy đến thăm anh chị em để biết rõ tình trạng anh chị em hiện nay và an ủi khích lệ anh chị em. 9 Cùng đi với Ty-chi-cơ có Ô-nê-sim, người anh em trung thành thân yêu của chúng tôi và là người đồng hương với anh chị em. Hai anh ấy sẽ tường thuật mọi việc cho anh chị em. 10 A-ri-tac, người bạn tù của tôi tại đây và Mác, anh chị em chú bác với Ba-na-ba, gửi lời thăm anh chị em. Tôi đã dặn anh chị em tiếp đón Mác khi anh ấy đến thăm. 11 Giúc-tu gửi lời chào anh chị em. Giữa vòng người Do Thái, tôi chỉ có ba bạn đồng sự đó an ủi khích lệ và cộng tác chặt chẽ trong công cuộc mở mang Nước Chúa. 12 È-pháp-ra người đồng

hương với anh chị em và đầy tớ của Chúa Cứu Thế Giê-xu gửi lời chào anh chị em. Anh ấy luôn luôn chiến đấu cầu nguyện cho anh chị em vững mạnh, trưởng thành và theo đúng ý muôn Đức Chúa Trời trong mọi việc. **13** Tôi xác nhận: Anh ấy đã tích cực hoạt động cho anh chị em cũng như cho Hội Thánh Lao-đi-xê và Hi-ra-bô-ly. **14** Lu-ca, y sĩ thân yêu và Đê-ma gửi lời chào anh chị em. **15** Xin cho tôi kính lời thăm các anh chị em tín hữu ở Lao-đi-xê và chị Ninh-phà cùng Hội Thánh họp tại nhà chị. **16** Đọc thư này xong, anh chị em nên chuyển qua cho Hội Thánh Lao-đi-xê cùng đọc. Anh chị em cũng hãy xem bức thư tôi gửi cho Hội Thánh Lao-đi-xê. **17** Xin nhắc giúp anh A-chíp: “Hãy cố gắng chu toàn nhiệm vụ Chúa đã ủy thác.” **18** Chính tay tôi—Phao-lô—viết mấy lời này chào thăm anh chị em. Hãy nhớ cảnh lao tù xiềng xích của tôi. Cầu xin Đức Chúa Trời ban ơn phước cho anh chị em.

I Thê-sa-lô-ni-ca

gì sai quấy, xấu xa hay lừa dối. 4 Nhưng được Đức Chúa Trời tín nhiệm ủy thác, chúng tôi

1 Đây là thư của Phao-lô, Si-la, và Ti-mô-thê. công bố Phúc Âm, không phải để thỏa mãn thị Kính gửi Hội Thánh tại Tê-sa-lô-ni-ca, là Hội hiếu quần chúng, nhưng để làm hài lòng Đức thánh của Đức Chúa Trời, Cha chúng ta và của Chúa Trời, Đáng dò xét lòng người. 5 Anh chị Chúa Cứu Thế Giê-xu. Cầu xin Đức Chúa Trời em đã biết, chúng tôi chẳng bao giờ tâng bốc, ban ơn phước và bình an cho anh chị em. 2 cũng không dùng lời đe dọa mặt để che đậy Chúng tôi luôn cảm tạ Đức Chúa Trời vì tất cả lòng tham, Đức Chúa Trời chứng giám cho lòng anh chị em, nhắc đến anh chị em trong giờ chúng tôi. 6 Chúng tôi cũng không cầu mong cầu nguyện. 3 Mỗi khi cầu nguyện với Đức anh chị em hay mọi người khen ngợi. 7 Dù Chúa Trời, Cha trên trời, chúng tôi không bao chúng tôi xứng đáng được vinh dự ấy vì là sứ giờ quên công việc anh chị em thực hiện do đồ của Chúa Cứu Thế, nhưng chúng tôi đã sống đức tin, những thành quả tốt đẹp do tình yêu giữa anh chị em cách dịu dàng như người mẹ thương và lòng nhẫn nại đợi chờ Chúa Cứu Thế âu yếm săn sóc con cái. 8 Chúng tôi yêu mến Giê-xu trở lại. 4 Thưa anh chị em, chúng tôi anh chị em nhiều đến nỗi săn lòng chia sẻ với biết Đức Chúa Trời đã yêu thương tuyển chọn anh chị em, không những Phúc Âm của Đức anh chị em. 5 Vì chúng tôi công bố Phúc Âm Chúa Trời, nhưng luôn cả đời sống của chúng cho anh chị em, không phải với lời nói suông tôi. 9 Thưa anh chị em thân yêu, anh chị em nhưng với quyền năng Chúa Thánh Linh và còn nhớ công lao khổ nhọc của chúng tôi suốt niềm tin quyết. Ngay nếp sống chúng tôi cũng thời gian truyền bá Phúc Âm Đức Chúa Trời giúp anh chị em hiểu rõ Phúc Âm. 6 Anh chị cho anh chị em, chúng tôi đã nhọc nhằn lao em đã theo gương chúng tôi và theo gương động ngày đêm để khỏi phiền luy đến ai. 10 Chúa. Giữa lúc vô cùng gian khổ, anh chị em đã Anh chị em hiệp với Đức Chúa Trời làm nhân tiếp nhận Đạo Chúa với niềm vui trong Chúa chứng của chúng tôi, biết rõ chúng tôi đã ăn ở Thánh Linh. 7 Anh chị em làm gương cho tất cách trong sạch, công chính, không chê trách cả tín hữu trong xứ Ma-xê-doan và Hy Lạp. 8 được giữa các tín hữu. 11 Anh chị em cũng Đạo Chúa từ nơi anh chị em đã vang dội khắp biết, chúng tôi đổi xứ với mỗi người trong anh nơi, không những trong hai xứ ấy. Mọi người chị em như cha với con, 12 khích lệ, an ủi, đều biết rõ lòng anh chị em tin kính Đức Chúa khuyên giục anh chị em sống xứng đáng với Trời, nên chúng tôi không cần nhắc đến. 9 Họ Đức Chúa Trời, vì Ngài đã mời gọi anh chị em thường kể: Anh chị em tiếp đón nồng hậu sứ vào hưởng Nước Trời và vinh quang của Ngài. già Phúc Âm, lia bổ thần tượng, trở về phụng 13 Chúng tôi không ngót tạ ơn Đức Chúa Trời, sự Đức Chúa Trời, Chân Thần hằng sống, 10 và vì khi chúng tôi truyền giảng Phúc Âm, anh kiên tâm đợi chờ Con Ngài từ trời trở lại; vì chị em tiếp nhận ngay như lời Đức Chúa Trời, Chúa Giê-xu đã phục sinh và cứu chúng ta khỏi không phải lời loài người. Phúc Âm chính là cơn đoán phạt tương lai.

lời Đức Chúa Trời đã đổi mới đời sống anh chị em, khi anh chị em tin nhận. 14 Anh chị em đã

2 Thưa anh chị em thân yêu, anh chị em đã biết cuộc viếng thăm của chúng tôi không phải vô ích. 2 Dù chịu tra tấn, si nhục tại thành phố Phi-líp như anh chị em đã biết, chúng tôi vẫn nhờ cây Đức Chúa Trời, can đảm công bố Phúc Âm cho anh chị em giữa lúc bị chống đối dữ dội. 3 Lời chúng tôi truyền giảng không có

theo gương các Hội Thánh của Đức Chúa Trời, trong xứ Giu-dê, chịu đựng thống khổ do đồng hương mình vì tin vào Chúa Cứu Thế, cũng như các Hội Thánh ấy chịu khổ dưới tay người Do Thái. 15 Người Do Thái đã giết Chúa Giê-xu và sát hại các nhà tiên tri. Họ xua đuổi chúng

tôi, làm buồn lòng Đức Chúa Trời và chống tôi. **10** Ngày đêm chúng tôi thiết tha cầu xin nghịch mọi người. **16** Người Do Thái đã cố ngăn Chúa cho sớm gặp anh chị em để kiện toàn đức chúng tôi truyền bá Phúc Âm cứu rỗi cho dân tin anh chị em. **11** Cầu xin Đức Chúa Trời, Cha ngoại, không muôn ai được cứu rỗi. Họ luôn chúng ta và Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng luôn phạm tội quá mức, nhưng cuối cùng Đức ta mờ đường cho chúng tôi đến thăm anh chị Chúa Trời cũng hình phạt họ. **17** Thưa anh chị em. **12** Cầu xin Chúa cho tình yêu thương của em, chúng tôi phải tạm biệt anh chị em ít lâu anh chị em luôn tăng trưởng, để anh chị em nay (chỉ cách mặt chứ không cách lòng) nên tha thiết yêu thương nhau và yêu thương mọi chúng tôi mong mỏi, cố gắng trở lại thăm anh người, như chúng tôi yêu thương anh chị em. chị em. **18** Vì thế đã nhiều lần, chúng tôi—nhất **13** Xin Đức Chúa Trời cho lòng anh chị em vững là Phao-lô—muốn đến thăm anh chị em, nhưng mạnh, thánh khiết, không chồ trách được, để quý Sa-tan đã ngăn cản chúng tôi. **19** Vì hy anh chị em có thể đứng trước mặt Ngài trong vọng, niềm vui và vòng hoa danh dự của chúng ngày Chúa Giê-xu chúng ta trở lại với tất cả tôi là gì? Đó là anh chị em được gặp mặt Chúa con dân Ngài.

Giê-xu khi Ngài trở lại. **20** Thật thế, anh chị em

4 Sau hết, nhân danh Chúa Giê-xu chúng tôi
nài khuyên anh chị em ngày càng cố gắng

3 Vì không thể chờ lâu nữa, tôi quyết sống cho vui lòng Đức Chúa Trời, theo mọi điều định ở lại A-thên một mình, **2** và cử Ti-mô-anh chị em đã học nơi chúng tôi. **2** Anh chị thê, một thân hữu cùng phục vụ Đức Chúa Trời em đã biết huấn thị chúng tôi nhân danh Chúa để truyền rao Phúc Âm của Chúa Cứu Thế với truyền cho anh chị em. **3** Đây là ý muốn của tôi đến khích lệ và tăng cường đức tin anh chị Đức Chúa Trời: Anh chị em phải sống thánh em, **3** để anh chị em khỏi thói chí ngã lòng khi thiện, xa hẳn sự gian dâm, **4** mỗi người phải hoạn nạn. Anh chị em thừa biết hoạn nạn xảy giữ gìn thân thể cho thánh khiết và đáng trọng, ra theo chương trình của Đức Chúa Trời. **4** Khi **5** không buông thả theo nhục dục như những còn ở với anh chị em, chúng tôi đã nói trước: dân tộc ngoại đạo không biết Đức Chúa Trời. **6** tất cả chúng ta đều sẽ chịu hoạn nạn. Việc đã Đừng lợi dụng, lừa dối anh chị em mình, Chúa xảy ra đúng như lời. **5** Vì thế, tôi không thể sê báo ứng, như chúng tôi đã cảnh cáo. **7** Đức chờ đợi nữa, phải nhờ Ti-mô-thê đến thăm cho Chúa Trời muốn chúng ta sống thánh khiết, biết tình trạng đức tin anh chị em, để Sa-tan Ngài không chấp nhận con người ô uế. **8** Vậy, khỏi cám dỗ anh chị em và phá hoại công trình ai không tuân lệnh này, không phải bác bỏ lời chúng tôi. **6** Nay Ti-mô-thê vừa quay về báo tin: người ta, nhưng khước từ Đức Chúa Trời, Đáng Đức tin và lòng yêu thương của anh chị em vẫn ban Thánh Linh Ngài cho anh chị em. **9** Về tình vững bền. Ti-mô-thê cho biết anh chị em luôn anh em, tôi không cần viết thêm, vì chính anh nhắc đến chúng tôi, trông mong gặp mặt chúng chị em đã được Đức Chúa Trời dạy bảo. **10** Anh tôi, cũng như chúng tôi mong gặp lại anh chị chị em cũng đã thắt chặt tình anh em với mọi em. **7** Nghe anh chị em vẫn giữ vững đức tin tín hữu trong xứ Ma-xê-doan. Dù thế, chúng trong Chúa, chúng tôi được an ủi vô cùng dù tôi nài xin anh chị em cứ yêu thương họ hơn đang trải qua mọi cảnh hiểm nguy gian khổ. **8** nữa. **11** Hãy tập sống trầm lặng, chăm lo công Chúng tôi có thể chịu đựng tất cả một khi anh việc mình, tự tay mình làm việc như chúng tôi chị em cứ vững mạnh trong Chúa. **9** Mỗi khi đã dặn. **12** Do nếp sống đó, anh chị em được cầu thay cho anh chị em, chúng tôi không đủ người chưa tin Chúa tôn trọng, và khỏi phiền lời tạ ơn Đức Chúa Trời vì anh chị em, và vì luy, nhờ cậy ai. **13** Thưa anh chị em, chúng tôi mọi niềm vui anh chị em đem lại cho chúng muôn anh chị em biết số phận những người đã

khuất, để anh chị em khỏi buồn rầu như người anh chị em ghi ân những người có công khó tuyệt vọng. 14 Chúng ta đã tin Chúa Giê-xu chịu hướng dẫn, khuyên bảo anh chị em. 13 Hãy hết chết và sống lại, tất nhiên cũng tin Đức Chúa lòng tôn trọng, yêu mến họ, anh chị em phải Trời sẽ đem những người qua đời trong Chúa sống hòa thuận nhau. 14 Xin anh chị em khiêm Giê-xu cùng trở lại với Ngài. 15 Chúng tôi xin tỏ trách người lười biếng, khuyến khích người cho anh chị em lời dạy của Chúa: Chúng ta là nhút nhát, nâng đỡ người yếu đuối và nhẫn nại người đang sống, và còn sống đến ngày Chúa với mọi người. 15 Đừng lấy ác báo ác, nhưng trả lại, sẽ không đi trước những người đã qua luôn luôn làm điều thiện cho nhau và cho mọi đời. 16 Vì khi có tiếng truyền lệnh, tiếng của người. 16 Hãy mãi mãi vui mừng, 17 cầu nguyện thiên sứ trưởng và tiếng kèn của Đức Chúa không ngừng, và 18 tạ ơn Chúa trong mọi tình Trời, chính Chúa sẽ từ trời giáng xuống. Lúc ấy, huống; Đức Chúa Trời muốn mỗi người thuộc những người qua đời trong Chúa Cứu Thế sẽ về Chúa Cứu Thế Giê-xu thi hành điều ấy. 19 sống lại trước hết. 17 Sau đó chúng ta, những Đừng dập tắt Chúa Thánh Linh. 20 Đừng coi người còn sống trên mặt đất, sẽ cùng với họ thường các lời tiên tri. 21 Hãy thử nghiệm mọi được cất lên trong đám mây, để nghênh đón điều và giữ lấy điều tốt. 22 Hãy tránh xa gian ác Chúa giữa không gian. Như thế, chúng ta sẽ ở dưới mọi hình thức. 23 Cầu xin chính Đức Chúa với Ngài mãi mãi. 18 Anh chị em nên dùng lời Trời hòa bình thánh hóa anh chị em hoàn toàn. Chúa mà an ủi nhau.

5 Thưa anh chị em, thiết tưởng không cần viết cho anh chị em về thời kỳ và ngày giờ Chúa trở lại. 2 Vì chính anh chị em biết quá rõ ngày của Chúa sẽ đến bất ngờ như kẻ trộm giữa đêm khuya. 3 Khi người ta nói: “Hòa bình và an ninh” thì hủy diệt xảy đến bất ngờ như sản phụ bị quặn đau trước giờ sinh nở; họ không thể nào tránh thoát. 4 Tuy nhiên, thưa anh chị em, anh chị em không tối tăm đến nỗi ngày ấy đến bất ngờ như kẻ trộm. 5 Anh chị em là con của ánh sáng, của ban ngày; chúng ta không thuộc về ban đêm, về bóng tối. 6 Vậy chúng ta đừng mê ngủ như kẻ khác, nhưng phải thức canh và tinh táo; 7 Vì ban đêm người ta mới ngủ nghỉ, say sưa. 8 Nhưng chúng ta là người của ban ngày, nên phải tinh táo, mặc áo giáp đức tin và yêu thương, đội nón sắt hy vọng cứu rỗi. 9 Vì Đức Chúa Trời chẳng chọn chúng ta để đoán phạt, nhưng để cứu rỗi do công lao Chúa Cứu Thế Giê-xu. 10 Chúa đã chết thay cho chúng ta để chúng ta sống với Ngài mãi mãi, dù chúng ta còn sống hay đã qua đời trong ngày Chúa trở lại. 11 Vậy anh chị em hãy tiếp tục an ủi, xây dựng nhau, như anh chị em thường làm. 12 Thưa anh chị em thân yêu, xin

Cầu xin tâm linh, tâm hồn và thân thể anh chị em được bảo vệ trọn vẹn trong ngày Chúa Cứu Thế Giê-xu trở lại. 24 Đáng dã kêu gọi anh chị em sẽ thực hiện điều ấy, vì Ngài thành tín. 25 Xin anh chị em cũng cầu nguyện cho chúng tôi. 26 Hãy kính chào tất cả anh chị em với cái siết tay thân mật. 27 Nhân danh Chúa, tôi yêu cầu anh chị em đọc thư này cho tất cả các tín hữu. 28 Cầu chúc anh chị em hăng hárga được ơn phước của Chúa Cứu Thế Giê-xu.

II Thê-sa-lô-ni-ca

1 Đây là thư của Phao-lô, Si-la, và Ti-mô-thê. Kính gửi Hội Thánh tại Tê-sa-lô-ni-ca, là Hội Thánh của Đức Chúa Trời, Cha chúng ta và của Chúa Cứu Thế Giê-xu. **2** Cầu Đức Chúa Trời là Cha, và Chúa Cứu Thế Giê-xu ban ơn phước và bình an cho anh chị em. **3** Thưa anh chị em thân mến, chúng tôi luôn luôn cảm tạ Đức Chúa Trời vì anh chị em. Không cảm tạ Chúa sao được khi đức tin anh chị em tăng trưởng vượt bực và anh chị em yêu thương nhau ngày càng tha thiết! **4** Chúng tôi vui mừng kể lại cho Hội Thánh của Đức Chúa Trời về lòng nhân nại và đức tin anh chị em giữa mọi cảnh bức hại và gian khổ. **5** Đây là một bằng chứng điển hình về nguyên tắc hành động ngay thẳng công minh của Đức Chúa Trời, vì Ngài dùng gian khổ, đau đớn đào luyện anh chị em thành những công dân xứng đáng của Vương Quốc Ngài. **6** Đồng thời, Chúa cũng hình phạt công minh những người bức hại anh chị em. **7** Chúa sẽ cho những người chịu gian khổ như anh chị em nghỉ ngơi với chúng tôi trong ngày Chúa Cứu Thế từ trời xuất hiện giữa ngọn lửa sáng ngời, với các thiên sứ uy quyền. **8** Chúa sẽ báo ứng những người không muôn biết Đức Chúa Trời và khurc từ Phúc Âm của Chúa Giê-xu chúng ta. **9** Họ sẽ bị hình phạt đời đời trong địa ngục, vĩnh viễn xa cách mặt Chúa, không còn thấy vinh quang và quyền năng Ngài. (*aiōnios g166, questioned*) **10** Ngày ấy, Chúa sẽ xuất hiện để các tín hữu thánh thiện của Ngài tung hô, ca tụng. Trong số ấy có cả anh chị em là người đã tin Chúa nhờ lời chứng của chúng tôi. **11** Vì thế chúng tôi liên tục cầu nguyện cho anh chị em, xin Chúa cho anh chị em sống xứng đáng với danh là con cái Chúa, bởi quyền năng Ngài cho anh chị em đạt được mọi điều mong ước tốt lành và hoàn thành công việc của đức tin. **12** Nhờ thế, khi nhìn anh chị em, người ta ca ngợi Danh Chúa Cứu Thế Giê-xu, và anh chị em

được vinh dự làm con cái Ngài, do ơn phước của Đức Chúa Trời và Chúa Cứu Thế Giê-xu. **13** Thưa anh chị em, về sự tái lâm của Chúa Cứu Thế và cuộc tập họp của chúng ta để đón tiếp Ngài, **2** xin anh chị em đừng dao động, hốt hoảng mỗi khi nghe đồn ngày Chúa gần đến. Tin đồn có thể do người mạo nhận là “được thần linh cảm ứng,” do bài giảng luận hoặc một bức thư người ta bảo là của chúng tôi. **3** Dù ai dùng cách nào, anh chị em đừng để họ lừa gạt; vì trước ngày Chúa đến, phải có thời kỳ bộn rộn, và người vô luật pháp (hiện thân của sự hư vong) xuất hiện. **4** Nó sẽ chống nghịch mọi thần linh, khuyễn lót mọi thần thánh được người ta thờ phượng. Nó sẽ ngồi trong Đền Thờ Đức Chúa Trời, mạo nhận là Đức Chúa Trời. **5** Anh chị em không nhớ những ngày còn ở với anh chị em, tôi đã nói trước rồi sao? **6** Anh chị em cũng biết rõ ai ngăn cản nó, cầm giữ nó đến đúng kỳ mới được xuất hiện. **7** Quyền lực vô đạo đã hoạt động rồi, nhưng đến khi nào Đáng ngăn cản ra đi. **8** Bấy giờ, người vô luật pháp xuất hiện nhưng Chúa Giê-xu sẽ trở lại, dùng hơi thở từ miệng Ngài thiêu hủy nó, và vinh quang Ngài sẽ tiêu diệt nó. **9** Người vô luật pháp đến, dùng quyền năng Sa-tan lừa dối mọi người bằng đủ thứ phép lừa, dấu lừa và việc lừa. **10** Nó dùng mọi thủ đoạn gian ác lừa gạt những người sắp bị diệt vong, vì họ không chịu tiếp nhận và yêu chuộng chân lý để được cứu rỗi. **11** Do đó, Đức Chúa Trời để họ bị lừa gạt, tin theo những lời giả dối. **12** Cuối cùng mọi người không tin chân lý, ưa thích tội lỗi đều bị hình phạt. **13** Thưa anh chị em tín hữu thân yêu của Chúa, chúng tôi phải luôn luôn cảm tạ Đức Chúa Trời về anh chị em, vì Chúa đã chọn anh chị em từ đầu để hưởng ơn cứu rỗi, khi anh chị em tin nhận chân lý và được Chúa Thánh Linh thánh hóa. **14** Chúa dùng Phúc Âm kêu gọi anh chị em, cho anh chị em chung hưởng vinh quang với Chúa Cứu Thế Giê-xu chúng ta. **15** Vì thế, thưa anh chị em, hãy đứng vững, giữ gìn các chân lý chúng tôi đã dạy qua lời giảng hoặc

thư từ. **16** Cầu xin Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta, và Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, Đáng yêu thương chúng ta và ban ơn cho chúng ta được niềm an ủi vĩnh cửu và hy vọng tốt lành, (ān̄ios g166) **17** an ủi lòng anh chị em và giúp anh chị em mạnh mẽ thực thi mọi việc thiện lành.

em. 16 Cầu xin chính Chúa hòa bình cho anh chị em luôn luôn bình an trong mọi cảnh ngộ. Xin Chúa ở với hết thảy anh chị em. **17** Chính tay tôi—Phao-lô—viết lời này chào thăm anh chị em. Đây chính là chữ ký, bút tích của tôi trong mọi bức thư. **18** Cầu chúc tất cả anh chị em hằng hưởng được ơn phước của Chúa Cứu Thế Giê-xu.

3 Sau hết, thưa anh chị em, xin cầu nguyện cho chúng tôi để Đạo Chúa được phổ biến nhanh chóng và ca ngợi khắp nơi, như tại Tê-sa-lô-ni-ca. **2** Cũng cầu nguyện cho chúng tôi thoát khỏi nanh vuốt của người gian ác, nham hiểm vì chẳng phải mọi người đều hoan nghênh Đạo Chúa. **3** Chúa luôn luôn thành tín, Ngài sẽ cho anh chị em mạnh mẽ và bảo vệ anh chị em khỏi ác quỷ. **4** Trong Chúa, chúng tôi tin chắc anh chị em luôn luôn thực hành những điều chúng tôi dặn bảo. **5** Cầu Chúa cho lòng anh chị em đeo đuổi tình yêu thương của Đức Chúa Trời và đức kiên nhẫn của Chúa Cứu Thế. **6** Nhân danh Chúa Cứu Thế Giê-xu, chúng tôi khuyên anh chị em hãy xa lánh những người mang danh tín hữu mà sống bê tha, biếng nhác, không vâng giữ lời giáo huấn của chúng tôi. **7** Anh chị em biết phải noi gương chúng tôi, vì khi ở với anh chị em, chúng tôi không lười biếng. **8** Chúng tôi không ăn nhờ người khác, nhưng ngày đêm làm việc nặng nhọc để khởi phiền lụy ai. **9** Không phải chúng tôi không có quyền đòi anh chị em cung cấp, nhưng muốn làm gương cho anh chị em. **10** Vì khi còn ở với anh chị em, chúng tôi thường nhắc nhở: “Ai không chịu làm việc, cũng đừng nên ăn.” **11** Tuy nhiên, chúng tôi nghe trong anh chị em có mấy người sống biếng nhác, không chịu làm việc, mà còn thích xen vào chuyện người khác. **12** Nhân danh Chúa Cứu Thế Giê-xu, chúng tôi truyền bá và kêu gọi họ phải yên lặng làm việc để nuôi sống chính mình. **13** Phản anh chị em, đừng bao giờ nản lòng khi làm điều thiện. **14** Nếu có ai không theo lời khuyên chúng tôi viết trong thư này, anh chị em hãy để ý, đừng giao thiệp với họ, để họ xấu hổ. **15** Tuy nhiên, đừng coi họ là thù địch, chỉ khiến trách như anh chị

I Ti-mô-thê

1 Đây là thư của Phao-lô, sứ đồ của Chúa Cứu

Thế, theo lệnh Đức Chúa Trời, Đáng giải cứu chúng ta, và Chúa Cứu Thế Giê-xu, niềm hy vọng của chúng ta. **2** Mến gởi Ti-mô-thê, con thân yêu của ta trong đức tin. Cầu xin Đức Chúa Trời là Cha và Cứu Chúa Giê-xu, Chúa chúng ta ban cho con ơn phước, nhân từ và bình an. **3** Trước, ta truyền lệnh cho con: hãy chiến đấu Như ta đã dặn con khi ta lên đường qua xứ Ma-xê-doan, con phải ở lại Ê-phê-sô để ngăn chặn những người truyền bá tà giáo. **4** Con đừng lương tâm trong sạch, lương tâm trong sạch nên đức tin bị chìm đắm. gia phả huyền hoặc về các thiên sứ, vì chỉ gây tranh cãi vô ích chứ chẳng giúp ai tin Chúa. **5** Ta đã giao họ cho Sa-tan hình phạt, để họ học Mục đích chức vụ con là gây dựng tình thương

bắt nguồn từ tấm lòng thánh khiết, lương tâm trong sạch và đức tin chân thật. **6** Vài người đi sai mục đích ấy và theo đuổi những cuộc cãi cọ, nói xàm vô ích. **7** Họ muốn làm thầy dạy luật mà không hiểu điều mình nói và tin tưởng. **8** Chúng ta biết luật pháp chỉ có giá trị nếu người ta áp dụng đúng. **9** Luật pháp được đặt ra không vì người công chính, nhưng vì người phạm pháp, phản nghịch, bất kính, gian ác, vô đạo, phạm thượng, giết cha mẹ, giết người, **10** vì người gian dâm, tình dục đồng giới, bắt cóc buôn người, thè gian, nói dối, và làm những việc chống nghịch Phúc Âm. **11** Phúc Âm vinh quang do Đức Chúa Trời đầy ân sủng ủi thác cho ta phổ biến khắp nơi. **12** Cảm tạ Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta! Ngài đã ban cho ta năng lực làm việc và chọn ta phục vụ Ngài vì xét thấy lòng trung thành của ta. **13** Trước kia, ta là người phạm thượng, tàn bạo, khủng bố người theo Chúa, nhưng Chúa còn thương xót vì ta không hiểu điều mình làm khi chưa tin nhận Ngài. **14** Chúa đã ơn phước dồi dào, ban cho ta đức tin và lòng yêu thương trong Chúa Cứu Thế Giê-xu. **15** Đây là lời trung thực, đáng được mọi người tin nhận: Chúa Cứu Thế Giê-xu đã xuông trần gian để cứu vớt người tội lỗi. Trong những người tội lỗi ấy, ta nặng tội nhất.

16 Nhưng Chúa rộng lòng thương xót ta, kẻ xấu xa nhất, để chứng tỏ lòng kiên nhẫn vô hạn của Ngài, và dùng ta làm gương cho người khác tin Ngài để được sống vĩnh hằng. (*aiōnios g166*)

17 Nguyện Vua muôn đời, bất diệt, vô hình, là Đức Chúa Trời duy nhất được vinh dự và vinh quang đời đời vô cùng. A-men. (*aiōn g165*) **18** Ti-

mô-thê, con của ta, theo lời tiên tri về con ngày anh dũng cho cuộc chiến của Chúa Hallel Hữu.

19 Giữ vững đức tin trong Chúa Cứu Thế và cho họ phổ biến những chuyện hoang đường, lương tâm trong sạch nên đức tin bị chìm đắm. **20** Như Hy-mê-nê và A-léc-xan-đơ chẳng hạn.

Ta đã giao họ cho Sa-tan hình phạt, để họ học tập đừng phạm thượng nữa.

2 Trước hết ta khuyên dặn con phải cầu xin, khấn nguyện, cảm tạ và cầu thay cho mọi người, **2** cho các vua, cho các cấp lãnh đạo, để chúng ta được sống thanh bình, yên tĩnh trong tinh thần đạo đức đoan chính. **3** Đó là điều tốt và đẹp lòng Đức Chúa Trời, Chúa Cứu Thế chúng ta. **4** Chúa mong muốn mọi người được cứu rỗi và hiểu rõ chân lý. **5** Chỉ có một Đức Chúa Trời, cũng chỉ có một Đáng Trung Gian hòa giải giữa Đức Chúa Trời và loài người, là Chúa Cứu Thế Giê-xu. **6** Ngài đã hy sinh tính mạng để cứu chuộc nhân loại. Đó là thông điệp đã được công bố đúng lúc cho mọi người. **7** Ta đã được cử làm người truyền giáo và sứ đồ để công bố thông điệp ấy và dạy dỗ các dân tộc nước ngoài về đức tin và chân lý. **8** Ta muốn người nam khắc nòi đều đưa tay thánh sạch lên trời cầu nguyện; đừng giận dữ và cãi cọ. **9** Phụ nữ phải ăn mặc đúng đắn, giản dị và thích hợp. Họ không nên phô trương kiểu tóc, vàng ngọc, hay áo quần quý giá. **10** Phụ nữ đã tin Chúa phải trang sức bằng việc lành. **11** Phụ nữ nên yên lặng học hỏi với tinh thần vâng phục. **12** Phụ nữ không được dạy dỗ hoặc cầm quyền trên chồng mình nhưng phải yên lặng. **13** Vì A-dam được tạo ra trước Ê-va, **14** và A-dam không mắc mưu Sa-tan nhưng Ê-va bị lừa gạt

và phạm tội. **15** Tuy nhiên, phụ nữ sẽ được cứu rỗi nhờ sinh nở, nếu giữ vững đức tin, tình yêu thương, đức thánh khiết và khiêm tốn.

3 Đây là lời trung thực: Muốn lãnh đạo Hội

Thánh là một ước mơ cao quý. **2** Người lãnh đạo phải có nếp sống không ai chê trách được, một chồng một vợ, điều độ, tự chủ, thứ tự, hiếu khách, khéo giáo huấn, **3** không say sưa hoặc hung bạo, nhưng nhẫn nhục, hòa nhã, không tham tiền bạc, **4** giỏi việc tè gia, dạy dỗ con cái biết vâng phục trọng vẹn. **5** Nếu không biết tè gia, làm sao cai trị Hội Thánh của Đức Chúa Trời? **6** Người mới tin Chúa không được giữ chức vụ lãnh đạo, vì có thể lên mặt kiêu căng mà bị xét xử như ác quỷ. **7** Hơn nữa, người lãnh đạo Hội Thánh phải được người chưa tin Chúa làm chứng tốt, để khỏi bị sĩ nhục và mắc vào cạm bẫy của ác quỷ. **8** Các chấp sự cũng thế, phải trang nghiêm, thành thật, không say sưa, không tham tiền. **9** Họ phải giữ lẽ huyền nhiệm của đức tin với lương tâm trong sạch. **10** Họ phải chịu thử nghiệm, nếu không có gì đáng trách, mới được làm chấp sự. **11** Vợ của chấp sự cũng phải nghiêm trang, không vu oan cho người khác, Họ phải điều độ, trung tín trong mọi việc. **12** Chấp sự cũng chỉ một chồng một vợ, khéo quản trị con cái và gia đình. **13** Chấp sự phục vụ tốt sẽ được kính trọng và đức tin càng thêm vững vàng trong Chúa Cứu Thế Giê-xu. **14** Ta mong sớm đến thăm con, nhưng cứ viết thư này gửi trước, **15** dù ta chưa đến kịp, con cũng biết cách quản trị Hội Thánh của Đức Chúa Trời Hằng Sống, là trụ cột và nền móng của chân lý. **16** Huyền nhiệm của Đạo Chúa thật quá vĩ đại: “Chúa Cứu Thế đã hiện ra trong thân xác, được Chúa Thánh Linh chứng thực.

Ngài được thiên sứ chiêm ngưỡng, được công bố cho mọi dân tộc. Ngài được nhân loại tin nhận và được lên trời trong vinh quang.”

4 Chúa Thánh Linh đã dạy dỗ rõ ràng: trong thời kỳ cuối cùng, một số người sẽ bỏ đức tin, đi theo các thần lừa gạt và lời dạy của ác

quý, **2** qua môi miệng bọn đạo đức giả chuyên nói dối đến nỗi lương tâm trở thành chai đá. **3** Họ cầm kết hôn, bảo kiêng cữ các thức ăn được Đức Chúa Trời sáng tạo cho người tin và hiểu chân lý. **4** Vì mọi vật Đức Chúa Trời sáng tạo đều tốt lành, không gì đáng bô, nếu ta cảm tạ mà nhận lãnh. **5** Tất cả đều được thánh hóa do lời Đức Chúa Trời và lời cầu nguyện. **6** Nếu con trung thực trình bày những điều ấy cho các tín hữu, thì con đúng là đầy tớ trung thành của Chúa Cứu Thế Giê-xu, được nuôi dưỡng bằng đức tin và các giáo huấn tốt lành mà con cẩn thận vâng giữ. **7** Đừng phí thì giờ tranh luận về chuyện phàm tục, hoang đường, nhưng phải luyện tập lòng tin kính. **8** Luyện tập thân thể ích lợi một phần, nhưng luyện tập lòng tin kính ích lợi mọi mặt cho cuộc sống đời này và đời sau. **9** Đó là lời trung thực, đáng được mọi người tin nhận. **10** Vì thế, chúng ta lao khổ và chiến đấu, vì đặt hy vọng nơi Đức Chúa Trời Hằng Sống, Chúa Cứu Thế của mọi người, nhất là người tin nhận Ngài. **11** Con hãy răn bảo, dạy dỗ những điều đó. **12** Đừng để ai khinh con vì trẻ tuổi, nhưng con phải làm gương cho các tín hữu trong lời nói, việc làm, tình thương, đức tin và tấm lòng trong sạch. **13** Con hãy chuyên đọc và giảng Thánh Kinh, khích lệ và dạy dỗ tín hữu cho đến khi ta trở lại. **14** Đừng lảng quên các ân tứ Chúa cho con qua lời tiên tri và sự đặt tay của các trưởng lão Hội Thánh. **15** Con phải hết lòng chăm lo trau dồi các ân tứ ấy, để mọi người thấy rõ sự tiên bộ của con. **16** Phải cẩn trọng với chính mình và cẩn thận giảng dạy. Con cứ chuyên tâm thực hành nguyên tắc ấy. Chúa sẽ ban ơn phước cho con và dùng con cứu vớt nhiều người.

5 Con đừng nặng lời quở trách người lớn tuổi nhưng lễ phép khuyên giải họ như cha. Phải khuyên bảo thanh niên như anh chị em, 2 phụ nữ lớn tuổi như mẹ, thiếu nữ như chị em, với lòng trong sạch hoàn toàn. **3** Hội Thánh nên săn sóc những quả phụ không còn no nêng tựa. **4** Quả phụ nào còn con cháu, trước hết

con cháu phải lo phụng dưỡng mẹ già và người vội vã đặt tay trên ai, cũng đừng tòng phạm thân thuộc, vì điều đó vui lòng Đức Chúa Trời. với tội người khác, nhưng phải giữ mình cho 5 Quá phụ không nơi nương tựa đã đặt hy vọng trong sạch. 23 Vì dạ dày con yếu và con hay đau mình nơi Đức Chúa Trời, ngày đêm cầu nguyện óm, con nên uống tí rượu nho, chứ đừng uống nài xin. 6 Nhưng các quá phụ mãi mê vui chơi nước lạnh mãi. 24 Tội lỗi của một số người sớm dù sống cũng như chết. 7 Con hãy dạy rõ để bị phát lộ và đem ra xét xử, nhưng có những họ khỏi bị khiển trách. 8 Ai không săn sóc bà người phạm tội mà lâu ngày về sau mới bị phơi con thân thuộc, nhất là gia đình mình, là người bày ra. 25 Việc lành cũng thế, có việc được biết chối bỏ đức tin, còn xấu hơn người không tin ngay, có việc người ta không biết, nhưng không Chúa. 9 Quá phụ muôn được ghi tên vào danh thê giấu kín mãi.

sách, phải trên sáu mươi tuổi, chỉ có một đời chồng, 10 nổi tiếng nhân đức, biết nuôi dạy con cái, tiếp đãi tân khách, phục vụ thánh đồ, cứu giúp người hoạn nạn và siêng năng làm việc lành. 11 Nhưng đừng cho những quá phụ còn trẻ gia nhập đoàn thể ấy, vì khi dục tình thắng hơn lòng kính mến Chúa Cứu Thế, họ đổi ý đòi lấy chồng, 12 nên mắc tội bội lời hứa nguyện ban đầu. 13 Hơn nữa, họ quen thói ở không, đi hết nhà này sang nhà khác, lại còn ngồi lê đồi mách, xen vào việc người khác, nói những lời không đáng nói. 14 Vì thế, ta khuyên những quá phụ còn trẻ nên lấy chồng, sinh con cái, lo tề gia nội trợ, để người thù nghịch không thể nào chê trách được. 15 Đã có mấy quá phụ lia lỏng Hội Thánh, theo quý Sa-tan. 16 Nếu tín hữu nào có quá phụ trong nhà thì phải lo cấp dưỡng, đừng phiền đến Hội Thánh, để Hội Thánh có thể cấp dưỡng những quá phụ không nơi nương tựa. 17 Con hãy hết lòng tôn kính các trưởng lão khéo lãnh đạo Hội Thánh, đặc biệt là những người đã dày công truyền giáo và giáo huấn. 18 Vì Thánh Kinh đã dạy: “Con đừng khörp miệng con bò đang đạp lúa,” và “Người làm việc thì xứng đáng lãnh thù lao.” 19 Đừng nhận đơn tố cáo trưởng lão khi chưa có hai hoặc ba người làm chứng. 20 Hãy khiến trách người có lỗi trước mặt mọi người để làm gương cho người khác. 21 Trước mặt Đức Chúa Trời, Chúa Cứu Thế Giê-xu, và các thiên sứ được chọn, ta long trọng khuyên bảo con hãy giữ đúng huấn thị này, gác bỏ mọi thành kiến, không thiên vị người nào. 22 Đừng

6 Tôi từ phải hết lòng kính chủ, để Danh Đức Chúa Trời và Đạo Ngài khỏi bị xúc phạm. 2 Nếu chủ là tín hữu, đầy từ không vì thế mà coi thường, nhưng phải tận tụy làm việc, vì phục vụ cho một tín hữu thân yêu. Con phải dạy dỗ, khuyên bảo những nguyên tắc ấy. 3 Ai dạy giáo lý khác, không phù hợp với lời Chúa Cứu Thế Giê-xu và giáo huấn Phúc Âm, 4 là người kiêu ngạo, dại dột, ham chất vấn và khâu chiến, gieo mầm ghen tị, tranh chấp, xúc phạm, nghi ngờ xấu, 5 gây cãi vã không dứt giữa những người có tâm trí hư hại và chối bỏ chân lý. Họ coi Đạo Chúa như một phương tiện trục lợi. Con nên tránh xa những người ấy. 6 Nhưng niềm tin kính và lòng mẫn nguyện là lợi ích lớn. 7 Vì con người ra đời tay trắng, khi qua đời cũng chẳng đem gì theo được, 8 nên dù ăn dù mặc là thỏa lòng rồi. 9 Người ham làm giàu thường mặc vào những cám dỗ và cạm bẫy, bị lôi cuốn vào hố sâu tham dục dại dột và tai hại để nhận lấy hư hại và diệt vong. 10 Vì lòng ham mê tiền bạc là căn nguyên của mọi tội ác. Có những người vì tham tiền mà mất đức tin, chịu bao nhiêu phiền muộn, khổ đau. 11 Con là người của Đức Chúa Trời, hãy tránh những điều xấu xa ấy, mà deo đuổi sự công chính, tin kính, đức tin, yêu thương, nhẫn耐, hiền hòa. 12 Con hãy chiến đấu vì đức tin, giữ vững sự sống vĩnh cửu Chúa ban khi con công khai xác nhận niềm tin trước mặt nhiều nhân chứng. (aiōnios g166) 13 Trước mặt Đức Chúa Trời, Đáng ban sự sống cho vạn vật và trước mặt Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đáng xác nhận niềm tin trước

mặt Phi-lát, ta khuyên con **14** hãy theo đúng huấn lệnh này đến mức không chê trách được, cho đến ngày Chúa Cứu Thế Giê-xu xuất hiện. **15** Ngài sẽ được tôn làm Vua các vua, Chúa các chúa trong thời kỳ Đức Chúa Trời đã định. Đức Chúa Trời là Đáng Chủ Tể tối cao, được chúc tụng đời đời. **16** Chỉ một mình Ngài là Đáng bất tử, là Đáng ở trong cõi sáng láng không ai đến gần được. Không một người nào thấy Ngài. Cầu xin vinh dự và quyền năng đời đời đều quy về Ngài! A-men. (*aiōnios g166*) **17** Con hãy khuyên bảo người giàu có ở đời này: Đừng kiêu ngạo và tin tưởng nơi tiền của không bền lâu, nhưng phải đặt hy vọng nơi Đức Chúa Trời, Đáng rộng rãi ban mọi vật cho chúng ta được hưởng. (*aiōn g165*) **18** Hãy khuyên họ làm điều lành, chuyên lo việc từ thiện, mở lòng rộng rãi và sẵn sàng cứu trợ, **19** tích trữ một kho tàng tốt đẹp cho đời sau để được hưởng sự sống thật. **20** Ti-mô-thê con, hãy giữ những điều Chúa đã ủy thác cho con, tránh những lời phàm tục và những cuộc tranh luận về lý thuyết mạo xưng là “tri thức.” **21** Có người tự khoe về “tri thức” ấy mà mất đức tin. Cầu chúc con hăng hưởng được ân sủng của Đức Chúa Trời.

II Ti-mô-thê

1 Đây là thư của Phao-lô, sứ đồ của Chúa Cứu

The Giê-xu theo ý muốn Đức Chúa Trời, có nhiệm vụ công bố Phúc Âm về sự sống dành cho mọi người tin Chúa Cứu Thế Giê-xu. 2 Mến gửi Ti-mô-thê, con thân yêu của ta. Cầu xin Đức Chúa Trời là Cha, và Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta, cho con hưởng ơn phước, ta phục vụ Ngài với lương tâm trong sạch như tổ tiên ta ngày xưa. Đêm ngày cầu nguyện, ta luôn tưởng nhớ con— 4 nhớ dòng nước mắt của con—nên ta mong mỏi đến thăm con cho thỏa lòng. 5 Ta cũng nhớ đến đức tin chân thành của con—thật giống đức tin của Lô-ích, bà ngoại con, và của O-ních, mẹ con. Ta biết chắc đức tin ấy vẫn phát triển trong tâm hồn con. 6 Vì thế, ta nhắc con khơi cao ngọn lửa Thánh Linh mà Đức Chúa Trời đã thắp sáng tâm hồn con sau khi ta đặt tay cầu nguyện. 7 Đức Chúa Trời không cho chúng ta tinh thần nhút nhát, nhưng có năng lực, yêu thương và tự chủ. 8 Con đừng hổ thẹn khi làm chứng cho Chúa chúng ta, cũng đừng xấu hổ vì ta bị lao tù, nhưng nhờ quyền năng Chúa, con hãy chịu khổ vì Phúc Âm. 9 Chúa đã cứu chúng ta, gọi chúng ta vào chức vụ thánh, không do công đức riêng nhưng theo ý định và ơn phước Ngài dành cho chúng ta trong Chúa Cứu Thế từ trước vô cùng. (aiōnios g166) 10 Ông phước ấy ngày nay được bày tỏ nơi Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đáng Cứu Tinh của chúng ta. Chúa Cứu Thế đã tiêu diệt sự chết, dùng Phúc Âm giải bày cho loài người sự sống vĩnh cửu. 11 Đức Chúa Trời đã chọn ta làm sứ đồ để truyền bá Phúc Âm và dạy dỗ các dân tộc nước ngoài. 12 Chính vì thế mà ta chịu lao tù, nhưng ta không hổ thẹn vì biết rõ Đáng ta tin cậy; chắc chắn Ngài có quyền bảo vệ mọi điều ta cam kết với Ngài cho đến ngày cuối cùng. 13 Con hãy giữ những chân lý đã học với ta làm mẫu mực, cùng niềm tin và tình thương trong Chúa Cứu Thế Giê-xu. 14 Hãy bảo vệ mọi điều

đã ủy thác cho con nhờ Chúa Thánh Linh đang ngự trong lòng. 15 Như con biết, mọi người

trong xứ Tiêu Á đều bỏ rơi ta; Phi-ghen và Hết-mô-ghen cũng thế. 16 Cầu Chúa ban phước cho gia đình Ô-nê-si-phô, vì nhiều lần anh thăm đến thủ đô La Mã, anh liền vội vã tìm thăm Đức Chúa Trời là Cha, và Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta, cho con hưởng ơn phước, Ngài trở lại! Con cũng biết rõ, trước kia anh đã nhân từ, và bình an. 3 Cảm tạ Đức Chúa Trời, hết lòng phục vụ ta tại Ê-phê-sô.

2 Con thân yêu, phải mạnh mẽ bạo dạn nhờ

ôn phước Chúa Cứu Thế Giê-xu. 2 Điều con nghe ta giảng dạy trước mặt nhiều nhân chứng, hãy truyền lại cho những người trung tín để họ dạy dỗ người khác. 3 Hãy chịu đựng gian khổ như một chiến sĩ anh dũng của Chúa Cứu Thế.

4 Người vào quân ngũ không còn ván vương với đời sống dân sự, họ chỉ muốn làm đẹp lòng cấp chỉ huy. 5 Lực sĩ đang tranh tài nếu phạm kỷ luật cũng không thể đoạt huy chương. 6

Bác nông phu cày sâu cuốc bầm được hưởng hoa lợi trước nhất. 7 Hãy suy xét điều ta nói vì Chúa sẽ cho con hiểu rõ mọi việc. 8 Con hãy nhớ: Chúa Cứu Thế, thuộc dòng dõi Đa-vít, đã

sống lại sau khi chịu chết. 9 Chính vì công bố Phúc Âm mà ta chịu khổ xiềng xích như một tử tội, nhưng đạo Chúa không ai trói cột nỗi. 10 Vì thế, ta chịu đựng mọi gian khổ để

những người được Chúa lựa chọn có cơ hội tiếp nhận ơn cứu rỗi và được vinh quang vĩnh cửu trong Chúa Cứu Thế Giê-xu. (aiōnios g166) 11

Đây là lời chân thật: Nếu chúng ta chịu chết với Chúa, sẽ được sống với Ngài. 12 Nếu chúng ta chịu đựng mọi thử thách, sẽ được cai trị với Chúa. Nếu chúng ta chối Chúa, Ngài cũng sẽ chối chúng ta. 13 Dù chúng ta thất tín, Chúa vẫn thành tín, vì Ngài không thể từ chối chính mình. 14 Con nhắc nhớ tín hữu những điều ấy,

khuyên răn họ trước mặt Chúa. Đừng cãi vã những chuyện vụn vặt, đã vô ích lại có hại cho người nghe. 15 Con hãy cố gắng phục vụ để Đức Chúa Trời hài lòng, như một công nhân gương mẫu ngay thẳng công bố chân lý. 16 Hãy

tránh những lời phàm tục, làm con người xa **thể** phá hoại được nữa, vì mưu gian bị bại lộ, cách Chúa, 17 những lời ấy phá hoại như ung cũng như hai người kia. 18 Riêng phần con, nhọt ngày càng lở lói. Trong số đó có Hy-mê-nê con đã theo sát lời dạy, nếp sống, chí hướng, và Phi-lết. 19 Họ xuyên tạc chân lý, phao tin sự đức tin, chịu đựng, yêu thương, kiên nhẫn, 20 sống lại đã qua rồi, làm cho một số người mất cũng như những con bức hại, khổ nhục của đức tin. 21 Nhưng nền tảng Đức Chúa Trời đã ta tại An-ti-ô, Y-cô-ni, và Lít-tro. Ta đã chịu đặt vẫn vững như bàn thạch. Trên nền tảng mọi hoạn nạn nhưng Chúa đã giải thoát ta. 22 ấy ghi những lời: “Chúa Hằng Hữu biết người Thật vậy, mọi người muốn sống đạo đức trong thuộc về Ngài” và “Người kêu cầu Danh Chúa Chúa Cứu Thế Giê-xu đều sẽ bị bức hại. 23 Còn phải tránh điều gian ác.” 24 Trong một ngôi những người gian ác, giả mạo càng thêm xấu nhà sang trọng, ngoài dụng cụ bằng vàng, bằng xa, lừa gạt người rồi bị người lừa gạt. 25 Con bạc cũng có dụng cụ bằng đất, bằng gỗ. Thứ cứ tiếp tục thực hành những điều đã học tập dùng vào việc sang, thứ dùng vào việc hèn. 26 và tin nhận vì con biết ai đã dạy con. 27 Từ tuổi Vật, người nào luyện mình cho tinh khiết sẽ áu thơ, con biết Thánh Kinh có năng lực đào như dụng cụ quý được dành cho Chúa, sẵn sàng tạo con nên người khôn ngoan để tiếp nhận ân làm việc lành. 28 Con phải tránh dục vọng tuổi cứu rỗi do đức tin nơi Chúa Cứu Thế Giê-xu. 29 trẻ. Hãy hợp tác với người có lòng trong sạch, Cá Thánh Kinh đều được Đức Chúa Trời cảm tin kính Chúa để theo đuổi sự công chính, đức ứng, có ích cho việc dạy dỗ, khiến trách, sửa tin, yêu thương, và bình an. 30 Hãy từ khước trị, đào luyện con người theo sự công chính. 31 những cuộc cải vã dại dột ngây thơ vì chỉ gây Nhờ đó, người của Đức Chúa Trời được trang tranh chấp. 32 Đầy tớ Chúa không nên tranh bị, có khả năng làm mọi việc lành.

chấp, nhưng phải hoà nhã với mọi người, khéo dạy dỗ và nhẫn nhục. 33 Phải nhu mì sửa dạy người chống nghịch, có lẽ Chúa sẽ dùn dắt họ ăn năn, nhận thức chân lý, 34 họ sẽ được thức tỉnh, thoát khỏi cạm bẫy của quỷ vương, vì họ bị bắt giữ để làm theo ý nó.

4 Trước mặt Đức Chúa Trời và Chúa Cứu Thế Giê-xu—Đáng sẽ xét xử người sống và người chết khi Ngài hiện ra thiết lập Vương Quốc Ngài—ta long trọng khuyên con: 2 Hãy công bố Đạo Chúa, hết sức cố gắng dù gặp thời hay không, hãy sửa trị, quở trách, khích lệ, dạy dỗ

3 Con nên biết trong thời kỳ cuối cùng sẽ có với tất cả lòng nhẫn nại. 3 Vì sắp đến thời kỳ những giai đoạn khó khăn. 4 Vì người ta người ta không muốn nghe dạy chân lý, nhưng đều vị kỷ, tham tiền, khoe khoang, hogn hĩnh, chièu theo dục vọng, tập hợp nhiều giáo sư dạy phi báng, nghịch cha mẹ, phụ bạc, vô đạo, 5 những lời bùi tai. 4 Họ xây tai không nghe chân không tinh nghĩa, thù hận, gièm pha, truy lạc, lý nhưng hướng về chuyện hoang đường. 5 Con hung dữ, ghét điều lành, 4 phản trắc, liều lĩnh, phải bình tĩnh sáng suốt trong mọi việc, chịu kiêu ngạo, ưa lạc thú hơn yêu mến Chúa, 5 mặt đựng gian khố, lo truyền bá Phúc Âm, làm tròn ngoài thì đạo đức, nhưng trong lòng chối bỏ nhiệm vụ của đầy tớ Chúa. 6 Riêng phần ta, đời quyền năng đạo đức. Con nên tránh xa họ. 7 sống ta đang được dâng lên Đức Chúa Trời như Trong số ấy, có những kẻ lén vào nhà người một tể lẽ. Giờ qua đời của ta đã giàn rồi. 7 Ta đã khác để chinh phục các phụ nữ khờ dại, cưu chiến đấu anh dũng, chạy xong cuộc đua, giữ mang tội lỗi, buông thả theo tình dục, 7 học vững niềm tin. 8 Từ đây, mảo miện công chính mãi mà không bao giờ hiểu biết chân lý. 8 Như đã dành sẵn cho ta; Chúa là Quan Ân công bằng Gian-ne và Giam-bết chống nghịch Môi-se ngày sẽ ban cho ta trong ngày Ngài trở lại, cũng như xưa, họ cứ chống đối chân lý—tâm trí họ hư cho tất cả những người yêu mến, trông đợi hóng, đức tin bị chìm đắm. 9 Nhưng họ không Ngài. 9 Con cố gắng đến ngay với ta, 10 vì Đê-

ma ham mê đời này, bỏ ta đi Tê-sa-lô-ni-ca rồi.
Cơ-ra-sen qua xứ Ga-la-ti và Tích lén phục vụ
tại Nam tư. (aiôn g165) 11 Chỉ còn Lu-ca ở đây với
ta. Con nên đem Mác theo, vì Mác có ích cho ta
trong chức vụ. 12 Ta đã sai Ty-chi-cơ sang Ê-
phê-sô. 13 Khi đi, con nhớ đem chiếc áo choàng
ta để tại nhà Ca-bút, thành Trô-ách, và sách
vở của ta, nhất là các quyển sách da. 14 Anh
thợ đồng A-lét-xan-đơ làm hại ta nhiều lắm.
Chúa sẽ báo ứng tùy việc anh làm. 15 Con cũng
nên đề phòng, vì anh ấy hết sức chống nghịch
lời chúng ta giảng dạy. 16 Khi ta ra tòa lần thứ
nhất, chẳng có ai bênh vực, mọi người đều bỏ
rơi ta. Xin tôi ấy đừng đỗ về họ. 17 Nhưng Chúa
đã bảo vệ, bồi sức để ta tích cực phổ biến Phúc
Âm cho dân ngoại. Ta vừa được cứu khỏi nanh
vuốt sư tử. 18 Chúa sẽ giải thoát ta khỏi mọi
điều ác và đưa ta vào Vương Quốc Trời. Cầu
xin Ngài được vinh quang mãi mãi vô cùng! A-
men. (aiôn g165) 19 Ta gửi lời chào thăm Bê-rít-
sin, A-qui-la, và gia đình Ô-nê-si-phô. 20 Ê-rát
còn ở Cô-rinh-tô; Trô-phim bị bệnh phải ở lại
Mi-lê. 21 Con nên cố gắng đến đây trước mùa
Đông, Ó-bu-li, Bu-den, Li-nút, Cơ-lô-dia, và các
anh chị em đều gửi lời thăm con. 22 Cầu xin
Chúa ở với tâm linh con. Cầu chúc anh chị em
hằng hưởng được ơn phước Chúa.

Tít

- 1** Đây là thư của Phao-lô, đầy tớ của Đức Chúa Trời và sứ đồ của Chúa Cứu Thế Giê-xu. Ta có nhiệm vụ đem đức tin đến cho những người được Đức Chúa Trời lựa chọn, và dạy họ chân lý có khả năng đổi mới con người. **2** Cốt để họ được sống vĩnh cửu, bởi Đức Chúa Trời—Đáng không hề nói dối—đã hứa ban sự sống ấy cho họ trước khi sáng tạo trời đất. (aiōnios g166) **3** Nay đã đến thời kỳ Đức Chúa Trời bày tỏ Phúc Âm và ủy thác cho ta công bố khắp nơi. **4** Mến gửi Tích, con thật của ta trong đức tin. Cầu xin Đức Chúa Trời là Cha, và Chúa Cứu Thế Giê-xu, Cứu Chúa của chúng ta, ban ơn phước và bình an cho con. **5** Ta nhờ con ở lại Cơ-rết để thu xếp cho xong các việc còn dở dang, và bồi nhiệm người lãnh đạo Hội Thánh tại các thành phố theo lời ta dặn. **6** Người lãnh đạo phải có nếp sống gương mẫu, trung thành với vợ, con cái phải yêu mến Chúa, không bị mang tiếng hư hỏng hay ngỗ nghịch. **7** Là quản gia của Đức Chúa Trời, người lãnh đạo đừng để ai chê trách mình kiêu căng, nóng tính, say rượu, vũ phu, tham tiền. **8** Nhưng phải hiếu khách, yêu mến người lành, tự chủ, công bằng, thánh thiện, tiết độ. **9** Họ phải vững tin chân lý đã học hỏi mới có thể dạy lại người khác và hướng dẫn những người làm lạc. **10** Có rất nhiều người, nhất là những người câu nệ lè cắt bì, chỉ biết chống đối, huênh hoang, lừa dối người ta. **11** Cần phải ngăn chặn họ vì họ chỉ vì tiền tài mà dạy dỗ những điều sai lạc, khiến nhiều gia đình lìa bỏ chân lý Đức Chúa Trời. **12** Một nhà tiên tri của Cơ-rết đã nói: “Người Cơ-rết hay nói dối, ham mê ăn uống như những con vật lười biếng.” **13** Ông nói thế mà đúng. Vì vậy, con phải khiêm trách nghiêm minh, để đức tin họ được vững vàng. **14** Đừng lưu ý đến những chuyện hoang đường của người Do Thái và các điều răn dạy của những người đã khước từ chân lý. **15** Người trong sạch nhìn thấy mọi vật đều trong sạch. Nhưng người ô uế, vô đạo, chẳng thấy gì trong sạch hết, vì trí óc và lương tâm đã bị dơ bẩn. **16** Họ khoe mình hiểu biết Đức Chúa Trời, nhưng hành động lại chối bỏ Ngài. Họ thật đáng ghét, ngang ngược, không thể làm một việc thiện nào cả.
- 2** Về phần con, hãy dạy dỗ những điều thích hợp với Đạo thật. **2** Hãy khuyên người có tuổi nên điem đậm, đứng đắn, khôn khéo, vững vàng trong đức tin, làm mọi việc với lòng yêu thương, và nhẫn耐. **3** Phụ nữ lớn tuổi cũng thế, phải có nếp sống khả kính, không được gièm pha người khác hoặc nghiện rượu. **4** Họ phải dạy đạo lý và huấn luyện phụ nữ trẻ tuổi biết yêu chồng thương con, **5** khôn khéo, trong sạch, hiền hòa, biết tề gia nội trợ, tùng phục chồng, hầu cho Đạo Đức Chúa Trời không bị xúc phạm. **6** Hãy khuyên thanh niên phải khôn khéo, tự chủ. **7** Chính con hãy làm gương sáng về các việc lành. Trong mọi việc, con hãy chứng tỏ tinh thần ngay thật và nghiêm chỉnh. **8** Con phải ăn nói thuận tình hợp lý, để người thù nghịch phải hổ thẹn, không thể nào chỉ trích được. **9** Cũng hãy khuyên người đầy tớ vâng phục chủ trong mọi việc, cố gắng làm vui lòng chủ, đừng cãi trả **10** hoặc ăn cắp, nhưng phải tỏ lòng trung thành trọng vẹn. Nhờ đó, đạo lý của Đức Chúa Trời, Chúa Cứu Thế chúng ta, được rạng rỡ. **11** Vì Đức Chúa Trời đã bày tỏ ơn phước để cứu rỗi mọi người. **12** Một khi hướng ơn phước đó, chúng ta từ bỏ dục vọng trần gian và tinh thần vô đạo, ăn ở khôn khéo, thánh thiện và sùng kính Đức Chúa Trời. (aiōn g165) **13** Đồng thời, cũng phải kiên nhẫn đợi chờ sự tái lâm vinh quang của Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đáng Cứu Rỗi và Đức Chúa Trời cao cả. **14** Chúa đã hy sinh cứu chúng ta khỏi mọi tội lỗi, luyện lọc chúng ta thành dân tộc riêng của Ngài để sốt sắng làm việc thiện. **15** Con phải dạy rõ những điều đó, dùng uy quyền khích lệ và quở trách họ, đừng để ai coi thường con.
- 3** Hãy nhắc nhớ các tín hữu phải vâng phục nhà cầm quyền, tuân lệnh họ và sẵn sàng

làm mọi việc thiện. 2 Đừng nói xấu, tranh chấp, nhưng phải hiền hòa, nhã nhặn với mọi người. 3 Vì trước kia, chúng ta vốn ngu muội, ngang ngược, bị lừa gạt, trở nên nô lệ dục vọng, chơi bời, sống độc ác, ganh tị, đã đáng ghét lại thù ghét lẫn nhau. 4 Nhưng—“Đức Chúa Trời, Đáng Cứu Rỗi chúng ta đã bày tỏ lòng nhân từ, yêu thương, 5 Ngài cứu rỗi không phải vì công đức chúng ta, nhưng bởi lòng nhân từ. Ngài ban Chúa Thánh Linh tẩy sạch tội lỗi và đổi mới chúng ta. 6 Đức Chúa Trời đã đổ Chúa Thánh Linh dồi dào trên chúng ta qua Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đáng Cứu Rỗi của chúng ta. 7 Nhờ đó, bởi ơn phước Ngài, chúng ta được kẻ là công chính và được thừa hưởng sự sống vĩnh cửu.”

(aiōnios g166) 8 Đó là những lời chân thật ta muốn con nhấn mạnh để những người tin Chúa chăm làm việc thiện. Những điều ấy vừa chính đáng vừa hữu ích cho mọi người. 9 Con nên tránh xa những cuộc tranh luận đại dột, những tranh chấp thần học, những cãi vã về luật pháp Do Thái, vì những điều đó vô ích và tai hại. 10 Nếu có ai gây chia rẽ Hội Thánh, con hãy cảnh cáo họ một hai lần, sau đó, không cần giao thiệp với họ nữa. 11 Đó là hạng người hư hỏng, phạm tội và tự lên án. 12 Khi ta sai A-tê-ma hay Ty-chi-cơ đến, con hãy cố gắng thu xếp lén gặp ta tại thành Ni-cô-pô-líc, vì ta đã quyết định đến ở đó suốt mùa Đông. 13 Hãy ân cần giúp đỡ luật sư Xê-na và A-bô-lô trong cuộc hành trình, đừng để họ thiếu thốn điều gì. 14 Con cũng phải dạy các tín hữu tham gia công tác từ thiện để đời sống họ kết quả tốt đẹp. 15 Tất cả thân hữu ở đây gửi lời chào thăm con. Ta cũng gửi lời chào thăm tất cả các tín hữu—những người yêu mến ta. Cầu chúc anh chị em hằng hưởng được ơn phước của Đức Chúa Trời.

Phi-lê-môn

theo cả tình người lẫn tình anh em trong Chúa.

17 Vậy nếu anh xem tôi là bạn thân, hãy đón

1 Đây là thư của Phao-lô, người tù của Chúa tiếp Ô-nê-sim như tiếp chính tôi. **18** Nếu anh ấy Cứu Thế Giê-xu, và Ti-mô-thê, một anh em đã gây thiệt hại gì cho anh, hay còn mắng anh trong Chúa. Kính gửi anh Phi-lê-môn thân yêu, món nợ nào, xin anh cứ tính cho tôi. **19** Tôi, người bạn đồng sự của tôi, **2** đồng kính gửi chị Phao-lô, chính tay tôi viết câu này: Tôi sẽ trả lại Áp-phi và anh A-chíp, chiến hữu của tôi, và Hội cho anh đủ số. Còn chuyện anh nợ tôi về chính Thánh họp tại nhà anh. **3** Cầu xin Đức Chúa bùn thân mình thì không nhắc nhở. **20** Anh Trời, Cha chúng ta và Chúa Cứu Thế Giê-xu ban thân mến, vì Chúa, hãy dành cho tôi ân huệ đó, ơn phước và bình an cho anh chị em. **4** Anh để khích lệ lòng tôi, một người anh em trong Phi-lê-môn thân mến, mỗi khi cầu nguyện, tôi Chúa Cứu Thế. **21** Viết mấy dòng này, tôi biết nhắc đến anh và luôn cảm tạ Đức Chúa Trời chắc chắn không những anh sẽ làm điều tôi của tôi. **5** Vì tôi thường nghe nói về tình yêu yêu cầu, mà còn làm nhiều hơn nữa. **22** Đồng thương của anh đối với tất cả con dân Đức thời, xin anh dọn sẵn phòng trọ cho tôi vì tôi Chúa Trời và đức tin anh đã đặt trong Chúa hy vọng Đức Chúa Trời sẽ nhậm lời cầu nguyện Giê-xu. **6** Mỗi khi anh chia sẻ đức tin với người của tất cả các tín hữu và cho tôi sớm được tự khác, cầu Chúa cho lời nói anh tác động sâu do trở về với anh chị em. **23** È-pháp-ra gửi lời xa trong lòng họ, khi họ thấy những điều tốt thăm anh. Anh ấy cùng bị giam cầm với tôi vì đẹp do Chúa Cứu Thế Giê-xu thực hiện trong truyền giảng Chúa Cứu Thế Giê-xu. **24** Mác, A-dori sống anh. **7** Lòng yêu thương của anh đã ri-tạc, Đê-ma, và Lu-ca là các bạn đồng sự của đem lại cho tôi nhiều an ủi, vui mừng. Anh đã tôi cũng xin gửi lời chào thăm anh. **25** Cầu xin sưởi ấm lòng của tất cả con dân Chúa. **8** Vì thế, ơn phước của Chúa Cứu Thế Giê-xu đầy tràn dù tôi có quyền nhân danh Chúa Cứu Thế bảo tâm linh anh.

anh làm việc này, **9** nhưng vì tình yêu thương, thiết tưởng tôi yêu cầu anh là hơn. Tôi, Phao-lô—người bạn già của anh đang bị tù vì Chúa Cứu Thế Giê-xu. **10** Tôi chỉ yêu cầu anh giúp Ô-nê-sim là con tôi trong Chúa, vì tôi đã dùi dắt người này đến với Chúa giữa khi tôi mắc vòng lao lý. **11** Trước kia đối với anh, người này thật là vô dụng nhưng nay đã thành người hữu ích cho cả anh và tôi. **12** Tôi sai Ô-nê-sim về với anh, như đem cả tấm lòng tôi gửi cho anh. **13** Tôi muốn giữ người này ở đây với tôi để người này thay anh giúp việc tôi trong lúc tôi bị lao tù vì Phúc Âm. **14** Nhưng tôi không muốn làm gì khi chưa được anh đồng ý. Trái lại, tôi muốn để anh tình nguyện thì hay hơn. **15** Có lẽ Ô-nê-sim đã xa anh một thời gian ngắn, để trở về với anh mãi mãi, (*aiōnios g166*) **16** không phải làm nô lệ như ngày trước, nhưng đã trở thành đứa em thân yêu của anh. Ô-nê-sim thân thiết với tôi nên đối với anh lại càng thân yêu hơn nữa,

Hê-bơ-rơ

1 Thời xưa, Đức Chúa Trời đã dùng các nhà tiên tri dạy bảo tổ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách. **2** Nhưng trong những ngày cuối cùng này, Đức Chúa Trời sai Con Ngài là Chúa Cứu Thế dạy dỗ chúng ta. Đức Chúa Trời đã nhờ Con Ngài sáng tạo vũ trụ, cũng cho Con Ngài thừa kế quyền chủ tể vạn vật. (aiōn g165) **3** Chúa Cứu Thế là vinh quang rực rỡ của Đức Chúa Trời, là hiện thân của bản thể Ngài. Chúa dùng lời quyền năng bảo tồn vạn vật. Sau khi hoàn thành việc tẩy sạch tội lỗi. Chúa ngồi bên phải Đức Chúa Trời uy nghiêm trên thiên đàng. **4** Đức Chúa Con cao trọng hơn các thiên sứ nên danh vị Ngài cũng cao cả hơn. **5** Có khi nào Đức Chúa Trời phán với thiên sứ như Ngài đã phán với Chúa Giê-xu: “Ngươi thật là Con Ta. Ngày nay Ta đã trở nên Cha của ngươi.” Hoặc: “Ta sẽ làm Cha ngươi, và ngươi sẽ làm Con Ta?” **6** Hơn nữa, khi đưa Con trưởng của Ngài vào đời, Đức Chúa Trời ra lệnh: “Tất cả thiên sứ của Đức Chúa Trời phải thờ lạy Con!” **7** Về các thiên sứ, Ngài phán: “Ngài làm cho thiên sứ giống như gió và đầy tớ Ngài như ngọn lửa.” **8** Nhưng Đức Chúa Trời phán về Con Ngài: “Ngài Đức Chúa Trời sẽ trường tồn vĩnh cửu; Chúa dùng công lý cai trị nước Ngài. (aiōn g165) **9** Chúa yêu lẽ công chính, ghét điều gian ác. Vì thế Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời của vua đã căt nhắc vua, xức dầu hân hoan cho vua nhiều hơn các vua khác.” **10** Đức Chúa Trời phán với Con Ngài: “Ban đầu Chúa lập nền trái đất và các tầng trời cũng do tay Chúa dựng nên. **11** Trời đất sẽ tiêu tan nhưng Chúa hằng còn. Vạn vật sẽ rách nát như áo cũ. **12** Chúa sẽ cuốn chúng lại như áo dài như chiếc áo tồi tàn, cũ mục. Nhưng Chúa vẫn là Chúa Hằng Hữu, năm tháng Chúa vẫn đòi đòi bất tận.” **13** Chẳng khi nào Đức Chúa Trời bảo một thiên sứ: “Hãy ngồi bên phải Ta, cho đến kỳ Ta cho kẻ thù Con làm bệ chân cho Con.” **14** Các thiên sứ chỉ là thần phục

dịch được Chúa sai đi phục vụ những người hưởng ân cứu rỗi.

2 Vậy, chúng ta phải giữ vững những chân lý đã nghe để khỏi bị lôi cuốn, trôi giạt. **2** Nếu những lời thiên sứ rao truyền đã là những mệnh lệnh bắt buộc, mọi người vi phạm, bất tuân đều bị trừng phạt đích đáng thì **3** chúng ta làm sao thoát khỏi hình phạt, một khi khước từ ơn cứu rỗi lớn lao này? Chính Chúa đã công bố sứ điệp cứu rỗi này trước hết, rồi các môn đệ Ngài truyền lại cho chúng ta. **4** Đức Chúa Trời cũng đã xác nhận sứ điệp bằng những dấu lạ, phép lạ và việc quyền năng, cùng ban các ân tú Thánh Linh cho mỗi người tùy theo ý muốn Ngài. **5** Đức Chúa Trời không đem thế giới tương lai đặt dưới quyền các thiên sứ. **6** Như có trong Kinh Thánh chép: “Loài người là gì mà Chúa nhớ đến, con loài người là ai mà Chúa săn sóc? **7** Chúa tạo người chỉ kém thiên sứ một chút, đội lên đầu danh dự và vinh quang. **8** Bất vạn vật phục dưới chân người.” Khi bảo vạn vật phục con người, Đức Chúa Trời chẳng miễn trừ một vật nào. Hiện nay ta chưa thấy vạn vật phục con người. **9** Tuy nhiên, đem lời ấy áp dụng cho Chúa Giê-xu thật đúng: Ngài đã chịu xuống thấp hơn các thiên sứ một bực, nhưng Ngài đã hy sinh, nên được đội vương miện vinh quang và danh dự. Do ơn phước của Đức Chúa Trời, Chúa Giê-xu đã chịu chết để cứu rỗi mọi người. **10** Đức Chúa Trời là Đáng sáng tạo và bảo tồn vạn vật đã khiến Chúa Giê-xu chịu khổ nạn để hoàn thành sự cứu rỗi. Điều đó thật hợp lý, vì nhờ đó Ngài dùi đất nhiều người vào cuộc sống vinh quang. **11** Đáng thánh hóa loài người, và những người được thánh hóa đều là con một Cha. Nên Chúa Giê-xu không ngại mà gọi họ là anh chị em. **12** Ngài phán: “Con sẽ truyền Danh Chúa cho anh chị em con; giữa hội chúng dâng lời ca ngợi Chúa.” **13** Ngài còn phán: “Con sẽ tin cậy Ngài,” và: “Này, Ta đây, cùng với các con cái Đức Chúa Trời đã ban cho Ta.” **14** Vì con cái Đức Chúa Trời là người bằng xương thịt và máu, nên

Chúa Giê-xu cũng đã nhập thể làm người. Ngài Nhưng hằng ngày, hãy khích lệ nhau—trong chịu chết để chiến thắng ma quỷ, vua sự chết. thời gian gọi là “ngày nay”—để không ai bị tội 15 Ngài cũng giải cứu những người vì sợ chết, lỗi quyến rũ mà ngoan cố, cứng lòng. 16 Nếu buộc lòng làm nô lệ suốt đời. 16 Hiển nhiên chúng ta giữ vững niềm tin cậy từ ngày đầu Chúa Giê-xu không trở thành thiên sứ, nhưng theo Chúa, trung kiên đến cuối cùng, chắc chắn Ngài đã thành người, làm hậu tự Áp-ra-ham. 17 chúng ta sẽ dự phần cơ nghiệp với Chúa Cứu Chúa trở nên giống như ta, là anh chị em Ngài, Thê. 15 Như Chúa đã kêu gọi: “Ngày nay, nếu về mọi phương diện, để làm Thầy Thượng Tế các con nghe tiếng Chúa, đừng ngoan cố, cứng thương xót, trung thành trước mặt Đức Chúa lòng như ngày Ít-ra-ên nổi loạn.” 16 Ai đã nghe Trời, chuộc tội cho mọi người. 18 Vì Chúa từng tiếng Chúa rồi nổi loạn? Những người đã được chịu thống khổ khi đương đầu với các cơn cám Môi-se hướng dẫn thoát ly khỏi ngục tù Ai Cập. dỗ, nên Ngài có thể giải cứu những người đang 17 Ai đã chọc giận Đức Chúa Trời suốt bốn mươi bị màng lưới cám dỗ vây quanh.

3 Thưa anh chị em, là những người dự phần ơn cứu rỗi, hãy tập trung tư tưởng vào Chúa Cứu Thế Giê-xu, là Sứ Giả của Đức Chúa Trời và Thầy Thượng Tế mà chúng ta tin cậy. 2

Chúa Giê-xu trung thành với Đức Chúa Trời như Môi-se đã trung thành phục dịch trong

nhà Đức Chúa Trời. 3 Chúa Giê-xu đáng được giữ mình để khỏi một ai bị loại trừ. 2 Vì Phúc vinh dự hơn Môi-se, chẳng khác nào người xây

nhà được tôn trọng hơn ngôi nhà. 4 Con người cho người thời Môi-se, nhưng họ không được

xây cất nhà cửa, còn Đáng sáng tạo vạn vật cứu, vì nghe mà không tin nhận. 3 Còn chúng

chính là Đức Chúa Trời. 5 Môi-se trung thành ta đã tin nhận Chúa, nên được vào nơi an nghỉ

phục dịch Nhà Chúa, trong cương vị đầy tớ; của Ngài. Đức Chúa Trời phán: “Trong cơn

ông nói trước về những điều Chúa sẽ dạy sau thịnh nộ, Ta đã thề: ‘Họ chẳng bao giờ được

này. 6 Còn Chúa Cứu Thế là Con Đức Chúa Trời, vào nơi an nghỉ Ta.’” Dù Ngài đã hoàn tất mọi

lãnh đạo mọi việc trong Nhà Chúa. Ta thuộc về việc và chờ đợi họ từ khi sáng tạo vũ trụ. 4

Nhà Chúa—vì Chúa sống trong chúng ta—nếu Thật vậy, Thánh Kinh chép: “Sau khi hoàn tất

chúng ta giữ vững lòng can đảm và niềm hy mọi việc, Đức Chúa Trời an nghỉ vào ngày thứ

vọng trong Ngài. 7 Như Chúa Thánh Linh đã bảy.” 5 Nhưng họ không được an nghỉ vì Đức

dạy: “Ngày nay, nếu các con nghe tiếng Chúa, 8 Chúa Trời tuyên bố: “Họ chẳng bao giờ được

đừng ngoan cố, cứng lòng như ngày Ít-ra-ên vào nơi an nghỉ Ta.” 6 Tuy nhiên, lời hứa của

nỗi loạn trong thời kỳ thử nghiệm giữa hoang

Đức Chúa Trời vẫn còn hiệu lực, nên một số

mạc. 9 Nơi ấy, tổ phụ các con thử nghiệm, người được vào nơi an nghỉ. Còn những người

thách thức Ta, mặc dù họ đã thấy công việc trước kia đã nghe Phúc Âm nhưng không tin

Ta suốt bốn mươi năm. 10 Vì thế, Ta nỗi giận nhận, đều không được vào. 7 Do đó Đức Chúa

với họ, và than rằng: ‘Lòng họ luôn lầm lạc, Trời lại định một thời hạn khác gọi là “ngày

không chịu vâng lời.’ 11 Trong cơn giận, Ta đã nay” là thời hiện tại. Sau khi loài người thất

thề: ‘Họ chẳng bao giờ được vào nơi an nghỉ’ bại một thời gian dài, Chúa dùng Đa-vít nhắc

Ta.” 12 Thưa anh chị em, hãy thận trọng để lại lời hứa trước kia: “Ngày nay nếu các ngươi

khỏi có ai sinh lòng gian ác, hoài nghi mà xoay

nghe tiếng Chúa, đừng ngoan cố, cứng lòng.” 8

lưng kh Lucifer từ Đức Chúa Trời Hằng Sống. 13 Nếu Giô-suê thật sự đưa họ vào nơi an nghỉ, tất

năm? Những người phạm tội nên phải phơi thây trong hoang mạc. 18 Chúa đã qua quyết không cho ai được vào nơi an nghỉ với Ngài? Những người không vâng lời Chúa. 19 Vì sao họ không được vào nơi an nghỉ? Chỉ vì họ vô tín.

4 Trong thời hạn Đức Chúa Trời dành cho con người vào nơi an nghỉ, chúng ta phải lo sợ

Nhà Đức Chúa Trời. 3 Chúa Giê-xu đáng được giữ mình để khỏi một ai bị loại trừ. 2 Vì Phúc

vinh dự hơn Môi-se, chẳng khác nào người xây

nhà được tôn trọng hơn ngôi nhà. 4 Con người cho người thời Môi-se, nhưng họ không được

xây cất nhà cửa, còn Đáng sáng tạo vạn vật cứu, vì nghe mà không tin nhận. 3 Còn chúng

chính là Đức Chúa Trời. 5 Môi-se trung thành ta đã tin nhận Chúa, nên được vào nơi an nghỉ

phục dịch Nhà Chúa, trong cương vị đầy tớ; của Ngài. Đức Chúa Trời phán: “Trong cơn

ông nói trước về những điều Chúa sẽ dạy sau thịnh nộ, Ta đã thề: ‘Họ chẳng bao giờ được

này. 6 Còn Chúa Cứu Thế là Con Đức Chúa Trời, vào nơi an nghỉ Ta.’” Dù Ngài đã hoàn tất mọi

lãnh đạo mọi việc trong Nhà Chúa. Ta thuộc về việc và chờ đợi họ từ khi sáng tạo vũ trụ. 4

Nhà Chúa—vì Chúa sống trong chúng ta—nếu Thật vậy, Thánh Kinh chép: “Sau khi hoàn tất

chúng ta giữ vững lòng can đảm và niềm hy mọi việc, Đức Chúa Trời an nghỉ vào ngày thứ

vọng trong Ngài. 7 Như Chúa Thánh Linh đã bảy.” 5 Nhưng họ không được an nghỉ vì Đức

dạy: “Ngày nay, nếu các con nghe tiếng Chúa, 8 Chúa Trời tuyên bố: “Họ chẳng bao giờ được

đừng ngoan cố, cứng lòng như ngày Ít-ra-ên vào nơi an nghỉ Ta.” 6 Tuy nhiên, lời hứa của

nỗi loạn trong thời kỳ thử nghiệm giữa hoang

Đức Chúa Trời vẫn còn hiệu lực, nên một số

mạc. 9 Nơi ấy, tổ phụ các con thử nghiệm, người được vào nơi an nghỉ. Còn những người

thách thức Ta, mặc dù họ đã thấy công việc trước kia đã nghe Phúc Âm nhưng không tin

Ta suốt bốn mươi năm. 10 Vì thế, Ta nỗi giận nhận, đều không được vào. 7 Do đó Đức Chúa

với họ, và than rằng: ‘Lòng họ luôn lầm lạc, Trời lại định một thời hạn khác gọi là “ngày

không chịu vâng lời.’ 11 Trong cơn giận, Ta đã nay” là thời hiện tại. Sau khi loài người thất

thề: ‘Họ chẳng bao giờ được vào nơi an nghỉ’ bại một thời gian dài, Chúa dùng Đa-vít nhắc

Ta.” 12 Thưa anh chị em, hãy thận trọng để lại lời hứa trước kia: “Ngày nay nếu các ngươi

khỏi có ai sinh lòng gian ác, hoài nghi mà xoay

nghe tiếng Chúa, đừng ngoan cố, cứng lòng.” 8

lưng kh Lucifer từ Đức Chúa Trời Hằng Sống. 13 Nếu Giô-suê thật sự đưa họ vào nơi an nghỉ, tất

nhiên Đức Chúa Trời chẳng cần án định thêm một thời hạn nữa. **9** Vậy, vẫn còn ngày an nghỉ cho dân Chúa. **10** Người nào vào nơi an nghỉ của Chúa cũng thôi làm việc riêng, như Chúa đã nghỉ công việc của Ngài. **11** Vậy chúng ta hãy **(aiōnios g166)** **10** Đức Chúa Trời đã bổ nhiệm Ngài cố gắng vào nơi an nghỉ đó, để không một ai bị làm Thầy Thượng Tế theo dòng Mên-chi-xê-loại trừ vì theo gương những người ngoan cố dec. **11** Tôi định khai triển vấn đề này, nhưng vì không tin. **12** Lời Đức Chúa Trời sống động và đầy năng lực, sắc hơn gươm hai lưỡi, mổ xé Đáng lẽ ngày nay đã làm giáo sư, nhưng anh hồn linh, xương tủy, phân tích tư tưởng, và chị em vẫn còn áu trĩ, phải học đi học lại những ước vọng trong lòng. **13** Chẳng có vật gì che chắn lý sơ đẳng của Đạo Chúa. Anh chị em vẫn giấu được mắt Chúa, nhưng tất cả đều lột trần, cần uống sữa, chưa tiêu hóa nổi thức ăn của phơi bày trước mặt Ngài vì ta phải tường trình người lớn. **13** Người sống nhờ sữa vẫn còn trẻ mọi việc cho Ngài. **14** Chúa Giê-xu, Con Đức con, chưa biết phân biệt phải trái, chưa thể học Chúa Trời, là Thầy Thượng Tế đã từ trời giáng hỏi về Đạo lý công chính của Chúa. **14** Thức thế và trở về trời để cứu giúp chúng ta, nên ăn đặc dành cho người trưởng thành vì họ có chúng ta hãy giữ vững niềm tin nơi Ngài. **15** kinh nghiệm, biết phân biệt thiện ác.

Thầy Thượng Tế ấy cảm thông tất cả những yếu đuối của chúng ta, vì Ngài từng trải qua mọi cám dỗ như chúng ta, nhưng không bao giờ phạm tội. **16** Vậy, chúng ta hãy vững lòng đến gần ngai Đức Chúa Trời để nhận lãnh tình thương và ơn phước giúp ta khi cần thiết.

5 Các thầy thượng tế đều là người được lựa chọn và bổ nhiệm thay mặt loài người phục vụ Đức Chúa Trời, dâng hiến lễ vật và sinh tế chuộc tội. **2** Thầy thượng tế cũng là người bất toàn, yếu đuối, nên có thể cảm thông với những người làm lỗi. **3** Vì thế, ông phải dâng sinh tế chuộc tội, chăng những cho dân chúng, mà cũng cho chính mình. **4** Không một người nào tự lập mình làm thầy thượng tế, vì chức vụ này do Đức Chúa Trời chọn lập, như trường hợp A-rôn. **5** Chúa Cứu Thế cũng không tự tôn mình làm thầy thượng tế, nhưng được Đức Chúa Trời tấn phong. Đức Chúa Trời phán: “Con là Con Ta; ngày nay Ta trở thành Cha của Con.” **6** Rồi Đức Chúa Trời xác nhận: “Con làm Thầy Tể Lễ đời đời theo dòng Mên-chi-xê-dec.” **(aiōn g165)**

6 Trong lãnh vực tri thức Đạo Chúa, ta nên vượt qua trình độ sơ đẳng để tiến đến giai đoạn trưởng thành. Chúng ta không cần nhắc lại những kiến thức căn bản nữa, như ăn năn tội để được cứu, đức tin nơi Đức Chúa Trời. **2** Cũng không cần bài học về lẽ bapt-tem, việc đặt tay cầu nguyện, sự sống lại của người chết, hay sự phán xét sau cùng. **(aiōnios g166)** **3** Vậy, được Đức Chúa Trời cho phép, chúng ta hãy tiến xa hơn. **4** Người đã được Chúa khai trí, từng nếm biết ân tứ thiêng thượng, nhận lãnh Chúa Thánh Linh, **5** thực nghiệm Đạo tốt lành của Chúa và quyền năng phi thường của thế giới tương lai, **(aiōn g165)** **6** nếu lại vấp ngã lìa bỏ Chúa, tất nhiên không thể ăn năn lần nữa vì đã

đóng đinh Con Đức Chúa Trời lần thứ hai và công khai sỉ nhục Ngài. **7** Một thửa đất thầm nhuần mưa móc, sinh sản hoa màu tốt đẹp cho Trời. **8** Nếu đám đất đó chỉ sinh gai gốc, cỏ dại, tất sẽ bị bỏ hoang và cuối cùng bị đốt sạch. **9** Thưa anh chị em yêu quý, dù nói thế nhưng chúng tôi biết chắc anh chị em đã được cứu rỗi và có kết quả tốt đẹp. **10** Đức Chúa Trời chẳng Ngài khỏi chết. Vì lòng tôn kính nhiệt thành bao giờ bất công; Ngài không quên công việc nên Ngài được Đức Chúa Trời nhậm lời. **8** Dù là của anh chị em và tình yêu thương anh chị em

thể hiện vì Danh Ngài: Anh chị em đã liên tục mười chiến lợi phẩm. 5 Sau này, con cháu Lê-giúp đỡ các tín hữu. 11 Chúng tôi ước mong vi làm thầy tế lễ, chiếu theo luật pháp, được mỗi người cù nhiệt thành như thế đến trọn thu nhận phần mười sản vật của dân chúng, đời đẻ được Chúa ban thưởng. 12 Chúng tôi Dân chúng với thầy tế lễ đều là anh chị em, vì không muốn anh chị em chán nản, bỏ cuộc, cùng một dòng họ Áp-ra-ham. 6 Nhưng Mên-nhưng cù noi gương những người đã hướng chi-xê-dec, dù không phải là con cháu Lê-vi, được điều Chúa hứa, nhờ đức tin và nhẫn耐. cũng nhận lễ vật phần mười của Áp-ra-ham 13 Như thường hợp Áp-ra-ham, khi Đức Chúa và chúc phước lành cho ông là người đã nhận Trời cam kết với ông, Ngài lấy Danh mình mà lãnh lời hứa của Chúa. 7 Ai cũng biết người thè, vì không có danh nào lớn hơn, Chúa thè chúc phước bao giờ cũng lớn hơn người nhận hứa: 14 “Ta sẽ ban phước cho con và dòng dõi lãnh. 8 Các thầy tế lễ dù không sống mãi, vẫn con sẽ vô cùng đông đảo.” 15 Áp-ra-ham kiên được thu lễ vật phần mười, huống chi Mên-nhẫn đợi chờ và cuối cùng đã nhận được điều chi-xê-dec là người được xem là bất tử. 9 Ta có Chúa hứa. 16 Người ta thường lấy danh người thè nói Lê-vi—tổ phụ các thầy tế lễ là những lớn hơn mình mà thè. Lời thè xác nhận lời nói người được thu lễ vật—cũng đã hiệp với Áp- và chấm dứt mọi tranh chấp, cãi vã giữa đôi ra-ham dâng lễ vật cho Mên-chi-xê-dec. 10 Vì bên. 17 Đức Chúa Trời muốn những người thừa khi Áp-ra-ham gấp Mên-chi-xê-dec, Lê-vi còn hướng lời hứa của Ngài biết chắc ý định Ngài ở trong lòng tổ phụ. 11 Nếu công việc của các không bao giờ thay đổi, nên Ngài dùng lời thè thầy tế lễ dòng họ Lê-vi đã hoàn hảo và có thể để xác nhận lời hứa. 18 Cả lời hứa, lời thè đều cứu rỗi chúng ta, sao phải cần một thầy tế lễ bất di bất dịch vì Đức Chúa Trời chẳng bao giờ khác, theo dòng Mên-chi-xê-dec chứ không bởi ước. Vậy, những người tìm đến Ngài để tiếp theo dòng A-rôn, họ Lê-vi? Luật pháp ban hành nhận ân cứu rỗi đều được niềm an ủi lớn lao cho người Do Thái được xây dựng trên chức và hy vọng chắc chắn trong Ngài. 19 Niềm hy quyền của thầy tế lễ. 12 Vậy, một khi thay đổi vọng của chúng ta vừa vững chắc vừa an toàn, chức tế lễ, hẳn cũng phải thay đổi luật pháp. 13 như chiếc neo của linh hồn giữ chặt chúng ta Vì thầy tế lễ mà chúng ta nói đến lại thuộc về trong Đức Chúa Trời; Ngài đang ngự sau bức màn, trong Nơi Chí Thánh trên trời. 20 Chúa Giê-xu đã vào đó trước chúng ta để cầu thay cho chúng ta. Chúa trở nên Thầy Thượng Tế đời đời theo dòng Mên-chi-xê-dec. (aiōn g165)

7 Mên-chi-xê-dec làm vua nước Sa-lem, cũng là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời Chí Cao. Vua đã tiếp đón Áp-ra-ham khi ông kéo quân khải hoàn đẻ chúc phước lành cho ông. 2 Áp-ra-ham dâng lên vua một phần mười chiến lợi phẩm. Mên-chi-xê-dec có nghĩa là “vua công chính,” lại làm vua của Sa-lem, nên cũng là “vua hòa bình.” 3 Vua không có cha mẹ, không tổ tiên, cũng không có ngày sinh ngày mất, nên vua giống như Con Đức Chúa Trời, làm thầy tế lễ đời đời. 4 Mên-chi-xê-dec thật cao trọng, vì Áp-ra-ham đã dâng cho vua một phần

một đại tộc khác, trong đại tộc đó chưa từng có ai phục vụ nơi bàn thờ như thầy tế lễ. 14 Ý tôi là, Chúa chúng ta đến từ đại tộc Giu-đa, và Môi-se cũng không giao việc tế lễ gì cho đại tộc ấy. 15 Sự thay đổi càng nổi bật khi một thầy tế lễ khác xuất hiện, giống như Mên-chi-xê-dec. 16 Thầy tế lễ này được tấn phong không theo luật lệ cổ truyền, nhưng do quyền năng của đời sống bất diệt. 17 Vì Thánh Kinh chép: “Con làm Thầy Tế Lễ đời đời theo dòng Mên-chi-xê-dec.” (aiōn g165) 18 Luật lệ cổ truyền về chức tế lễ đã bị bãi bỏ vì suy yếu và vô hiệu. 19 Luật pháp Môi-se cũng chẳng đem lại điều gì hoàn hảo. Nhưng hiện nay, chúng ta có niềm hy vọng cao cả hơn, nhờ đó chúng ta được đến gần Đức Chúa Trời. 20 Điều này đã được xác lập bằng một lời thè. Con cháu A-rôn được trở nên

thầy tế lễ mà không có lời thề nào cả, 21 nhưng Chúa Giê-xu đã được lập lên bằng lời thề. Vì Đức Chúa Trời đã phán với Ngài: “Chúa Hằng Hữu đã thề và sẽ không bao giờ thay đổi: ‘Con làm Thầy Té Lẽ đời đời.’” Suốt cả lịch sử, không một thầy tế lễ nào được Đức Chúa Trời thề giữa hai bên kết ước. 7 Nếu giao ước thứ nhất đủ điều kiện bảo đảm chắc chắn cho giao ước đã hoàn hảo, hẳn không cần giao ước thứ hai. tốt đẹp hơn. 23 Trước kia phải có nhiều thầy tế lễ, cha truyền con nối, để tiếp tục nhiệm vụ. 24 Nhưng Chúa Giê-xu sống vĩnh cửu nên giữ chức tế lễ đời đời chẳng cần đổi thay. (aiôn g165) 25 Do đó, Chúa Giê-xu có quyền cứu rỗi hoàn toàn những người nhờ Ngài mà đến gần Đức Chúa Trời, vì Ngài hằng sống để cầu thay cho họ. 26 Ai Cập. Họ đã bất trung với giao ước của Ta vì Chúa Giê-xu là Thầy Thượng Tế duy nhất đáp ứng được tất cả nhu cầu của chúng ta. Ngài là Đáng trọng vẹn đời đời. (aiôn g165)

mẫu Ta cho con xem trên núi này.” 6 Chức vụ tế lễ của Chúa Giê-xu cao cả hơn chức vụ các thầy tế lễ kia vô cùng, chẳng khác nào giao ước thứ hai tốt đẹp hơn giao ước thứ nhất, vì được thiết lập trên những lời hứa vô cùng quý báu hơn và được chính Chúa Giê-xu làm trung gian giữa hai bên kết ước. 8 Nhưng Đức Chúa Trời đã khiến trách người tiên họ khi Ta cầm tay họ và dẫn họ ra khỏi ên sau những ngày đó, Chúa Hằng Hữu phán: “Trong thời đại tương lai, Ta sẽ đến ngày Ta lập giao ước mới với dân tộc Ít-ra-ên và Giu-đa. 9 Giao ước này sẽ khác với giao ước Ta đã lập với tổ tiên họ khi Ta cầm tay họ và dẫn họ ra khỏi ên sau những ngày đó, Chúa Hằng Hữu phán: “Trong thời đại tương lai, Ta sẽ đến ngày Ta lập giao ước mới với dân tộc Ít-ra-ên và Giu-đa. 9 Giao ước này sẽ khác với giao ước Ta đã lập với tổ tiên họ khi Ta cầm tay họ và dẫn họ ra khỏi

Chúa Hằng Hữu phán, Sẽ đến ngày Ta lập giao ước mới với dân tộc Ít-ra-ên và Giu-đa. 9 Giao ước này sẽ khác với giao ước Ta đã lập với tổ tiên họ khi Ta cầm tay họ và dẫn họ ra khỏi

Ngài không giống các thầy thượng tế Do Thái khâm họ. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ và phải dâng sinh tế hàng ngày, trước vì tội họ, họ sẽ làm dân Ta. 11 Đến thời kỳ ấy, không cần sau vì tội dân chúng. Nhưng Ngài hiến thân ai nhắc nhớ dân Ta nhìn biết Ta vì tất cả mọi làm sinh tế thuộc tội, một lần là đủ. 28 Trước kia, luật pháp Mô-i-se bỏ nhiệm những người bắt toàn giữ chức thượng tế lễ. Nhưng sau này, Đức Chúa Trời dùng lời thề bỏ nhiệm Con Ngài, là Đáng trọng vẹn đời đời. (aiôn g165)

8 Chủ điểm của đề tài đang trình bày: Chúng

ta có Thầy Thượng Tế vô cùng cao quý, tức Chúa Cứu Thế đang ngồi bên phải ngai Đức Chúa Trời uy nghiêm trên thiên đàng. 2 Ngài thi hành chức tế lễ tại Nơi Chí Thánh trong Đền Thờ thật, do chính Chúa dựng nên, không do loài người xây cất. 3 Nhiệm vụ các thầy thượng tế là hiến dâng lễ vật và sinh tế lên Đức Chúa Trời, nên Chúa Cứu Thế cũng đã hiến dâng sinh Chí Thánh. 4 Nếu Chúa Cứu Thế còn ở trần gian, Ngài bằng vàng và hòm giao ước bọc vàng. Trong không thể giữ chức tế lễ ấy, vì tại đây đã có hòm giao ước, có chiếc bình vàng đựng ma-na, cây gậy A-rôn đã nứt lộc và hai bảng đá Môi-se. 5 Họ chỉ phục vụ tại Đền Thờ trần gian, khắc mười điều răn. 5 Trên hòm giao ước, có là mô hình của Đền Thờ thật trên trời. Vì khi hai chê-ru-bim rực rỡ hào quang, cánh xòe Môi-se sắp dựng Đền Tạm, Đức Chúa Trời đã ra che phủ nắp rương. Nhưng ở đây chúng ta cẩn dặn: “Con nhớ làm mọi thứ đúng theo kiểu không cần đi sâu vào chi tiết. 6 Khi mọi thứ này

9 Giao ước thứ nhất đã được thiết lập giữa

Đức Chúa Trời và người Ít-ra-ên để quy định cách thờ phượng và xây dựng một Đền Thánh trên mặt đất. 2 Sau đó, Đền Tạm được dựng lên, gồm hai phần. Phần thứ nhất gọi là Nơi Thánh có đặt giá đèn và bàn để bánh tràn thiết. 3 Phần thứ hai, bên trong bức màn, gọi là Nơi Trời, tên Chúa Cứu Thế cũng đã hiến dâng sinh Chí Thánh. 4 Nơi đây có bàn thờ xông hương tế. 4 Nếu Chúa Cứu Thế còn ở trần gian, Ngài bằng vàng và hòm giao ước bọc vàng. Trong không thể giữ chức tế lễ ấy, vì tại đây đã có hòm giao ước, có chiếc bình vàng đựng ma-na, cây gậy A-rôn đã nứt lộc và hai bảng đá Môi-se. 5 Họ chỉ phục vụ tại Đền Thờ trần gian, khắc mười điều răn. 5 Trên hòm giao ước, có là mô hình của Đền Thờ thật trên trời. Vì khi hai chê-ru-bim rực rỡ hào quang, cánh xòe Môi-se sắp dựng Đền Tạm, Đức Chúa Trời đã ra che phủ nắp rương. Nhưng ở đây chúng ta cẩn dặn: “Con nhớ làm mọi thứ đúng theo kiểu không cần đi sâu vào chi tiết. 6 Khi mọi thứ này

đã được bày trí, các thầy tế lễ có thể thường đực cùng với nước, dùng lông chiên đỗ tươi và xuyên vào Nơi Thánh để thi hành nhiệm vụ. 7 Cảnh phượng thảo rảy máu trên sách luật và Nhưng chỉ có thầy thượng tế mới được vào Nơi dân chúng. 20 Ông nói: “Đây là máu của giao Chí Thánh mỗi năm một lần, và phải đem máu ước Đức Chúa Trời đã thiết lập cho các ngươi.” dâng lên Đức Chúa Trời vì tội lỗi của chính 21 Môi-se cũng rảy máu trên Đền Tạm và mỗi mình và của toàn dân. 8 Chúa Thánh Linh dùng dụng cụ thờ phượng. 22 Vậy, theo luật pháp, những điều này để dạy chúng ta: Nếu giao ước máu tẩy sạch hầu hết mọi vật: Nếu không đồ cũ vẫn còn thì dân chúng chưa được vào Nơi máu, tội lỗi chẳng bao giờ được tha thứ. 23 Nếu Chí Thánh. 9 Điều này chứng tỏ lễ vật và sinh các vật dưới đất—là mô hình của các vật trên tế không thể hoàn toàn tẩy sạch lương tâm trời—được tẩy sạch nhờ máu sinh tế, thì các loài người. 10 Vì giao ước cũ qui định các thức vật thật trên trời phải dùng máu sinh tế có giá ăn uống, cách tẩy uế, nghi lễ, luật lệ phải thi trị hơn muôn phần. 24 Chúa Cứu Thế không hành cho đến kỳ Đức Chúa Trời cải cách toàn vào Đền Thánh dưới đất do con người xây cất, dienen. 11 Chúa Cứu Thế đã đến, giữ chức Thầy mô phỏng theo Đền Thánh thật. Nhưng Ngài Thượng Tế của thời kỳ tốt đẹp hiện nay. Chúa đã vào Đền Thánh trên trời, và đang thay mặt đã vào Đền Thờ vĩ đại và toàn hảo trên trời, chúng ta đến gặp Đức Chúa Trời. 25 Chúa cũng không do tay người xây cất vì không thuộc trần không dâng thân Ngài nhiều lần, như các thầy gian. 12 Ngài không mang máu của dê đực, bò con, nhưng dâng chính máu Ngài trong Nơi Chí Thánh, để đem lại sự cứu rỗi đời cho chúng ta. (aiōnios g166) 13 Máu của dê đực, bò đực và tro bò cái tơ rảy trên những người ô uế còn có thể thánh hóa, tẩy sạch thân thể họ, 14 huống chi máu của Chúa Cứu Thế lại càng có năng lực tẩy sạch lương tâm chúng ta khỏi hành vi tội lỗi, để chúng ta phụng sự Đức Chúa Trời hằng sống cách trong sạch. Vì Chúa Cứu Thế đã nhờ Chúa Thánh Linh hiến dâng thân Ngài làm sinh tế hoàn toàn cho Đức Chúa Trời. (aiōnios g166) 15 Do đó, Chúa Cứu Thế làm Đáng Trung Gian của giao ước mới; Ngài đã chịu chết để cứu chuộc loài người khỏi mọi vi phạm chiếu theo giao ước cũ. Nhờ Ngài, những ai được Đức Chúa Trời mời gọi đều tiếp nhận phước hạnh vĩnh cửu như Đức Chúa Trời đã hứa. (aiōnios g166) 16 Người ta không thể thi hành một chúc thư khi chưa có bằng chứng người viết chúc thư đã chết, 17 vì chúc thư chỉ có hiệu lực khi người ấy qua đời. Nếu người ấy còn sống, chúc thư chưa có hiệu lực. 18 Vì thế, giao ước cũ cần được máu ấn chứng mới có hiệu lực. 19 Sau khi công bố các điều khoản luật pháp cho dân chúng, Môi-se lấy máu bò con và máu dê

thượng tế Do Thái mỗi năm phải đem máu sinh tế vào Nơi Chí Thánh. 26 Không lẽ từ khi sáng tạo vũ trụ đến nay, Ngài đã phải chịu chết nhiều lần sao? Không, Chúa Cứu Thế chỉ xuất hiện một lần vào cuối các thời đại, dâng thân Ngài làm sinh tế để xóa sạch tất cả tội lỗi chúng ta. (aiōn g165) 27 Theo như đã định, mỗi người chỉ chết một lần rồi bị Chúa xét xử. 28 Cũng thế, Chúa Cứu Thế chỉ hy sinh tính mạng một lần là đủ gánh thay tội lỗi loài người. Ngài sẽ trở lại, không phải gánh tội lỗi nữa, nhưng để cứu rỗi những người trông đợi Ngài.

10 Luật pháp Do Thái thời xưa chỉ là hình ảnh lu mờ của những việc tốt đẹp trong thời đại cứu rỗi. Sinh tế dâng lên hằng năm vẫn không thể khiến người dâng tế lễ trở nên hoàn hảo được. 2 Nếu được, sao họ không chấm dứt việc dâng sinh tế? Vì nếu đã được sạch tội, lương tâm họ tất nhiên không còn cáo trách tội lỗi nữa. 3 Trái lại, tội lỗi của họ vẫn được nhắc nhớ hằng năm mỗi khi dâng tế lễ, 4 vì máu của bò đực và dê đực không bao giờ loại trừ tội lỗi được. 5 Bởi thế, khi xuống trần gian, Chúa Cứu Thế đã tuyên bố: “Đức Chúa Trời chẳng muốn sinh tế hay lễ vật, nên Ngài chuẩn bị một thân thể cho tôi. 6 Ngài cũng không hài lòng

té lẽ thiêu hay té lẽ chuộc tội. 7 Bấy giờ, tôi một số người thường làm, nhưng hãy khích lệ nói: ‘Này tôi đến để thi hành ý muốn Chúa, ôi nhau, nhất là lúc này, vì Chúa gần trở lại.’ 26 Đức Chúa Trời— đúng theo mọi điều Thánh Một khi đã biết rõ chân lý, nếu chúng ta còn cố Kinh đã chép về tôi.’” 8 Trước hết, Chúa Cứu ý phạm tội sẽ chẳng còn sinh tế nào chuộc tội Thê xác nhận: “Đức Chúa Trời chẳng muôn, được nữa, 27 nhưng phải đợi chờ ngày phán xét cũng chẳng hài lòng sinh tế hay lễ vật, té lẽ kinh khiếp của Chúa và lửa hùng sẽ thiêu đốt thiêu hay chuộc tội” (mặc dù luật pháp Môise người phán nghịch. 28 Người phạm luật Môise se đã quy định rõ ràng). 9 Sau đó, Chúa tiếp: phải bị xử tử không thương xót, nếu có hai, ba “Này, tôi đến để thi hành ý muốn Chúa.” Vậy nhân chứng xác nhận. 29 Vậy, hãy nghĩ xem, Chúa Cứu Thê đã bãi bỏ lệ dâng hiến cũ để lập có hình phạt thảm khốc nào tương xứng với thể thức dâng hiến mới. 10 Theo ý muốn Đức người giàe đẹp Con Đức Chúa Trời, coi thường Chúa Trời, Ngài đã dâng hiến bản thân làm máu giao ước đã tẩy sạch tội mình và sỉ nhục sinh tế thánh chuộc tội một lần là đủ tẩy sạch Chúa Thánh Linh là Đáng hằng ban ân cho con tội lỗi chúng ta. 11 Các thầy té lẽ Do Thái mỗi cái Ngài? 30 Vì chúng ta biết Chúa dạy: “Xét ngày cứ dâng đi dâng lại những sinh tế không xử là phần việc Ta. Ta sẽ báo ứng.” Ngài phán thế nào loại trừ tội lỗi. 12 Còn Chúa Cứu Thê tiếp: “Chúa Hằng Hữu sẽ xét xử dân Ngài.” 31 chỉ dâng sinh tế chuộc tội một lần, nhưng có Sa vào tay Đức Chúa Trời Hằng Sông thật là hiệu lực vĩnh viễn, rồi lên ngôi bên phải Đức kinh khiếp. 32 Hãy nhớ lại ngày trước, lúc anh Chúa Trời, 13 đợi chờ các kẻ chống nghịch đầu chị em mới tiếp nhận ánh sáng Chúa Cứu Thê, hàng dưới chân Ngài. 14 Nhờ dâng té lẽ chỉ dù gặp nhiều gian khổ anh chị em vẫn kiên tâm một lần, Chúa làm cho những người sạch tội chiến đấu. 33 Có lúc anh chị em công khai chịu được thánh đòn đởi. 15 Chúa Thánh Linh cũng sỉ nhục, hoạn nạn; đến khi người khác phải xác nhận với chúng ta điều ấy. Ngài phán: 16 chịu, anh chị em cũng vui lòng chia sẻ. 34 Anh “Đây là giao ước mới Ta sẽ lập với dân Ta trong chị em cùng chịu gian khổ với người bị lao tù, ngày đó, Chúa Hằng Hữu phán. Ta sẽ ghi luật vui lòng bị tước đoạt của cái, vì biết mình còn Ta trong lòng họ và khắc vào tâm trí họ.” 17 của cái vĩnh viễn tốt đẹp hơn. 35 Đừng bô lòng Ngài lại hứa: “Ta sẽ tha thứ các gian ác của họ, tin quyết trong Chúa, vì nhờ đó anh chị em sẽ chẳng còn ghi nhớ tội lỗi nữa.” 18 Một khi tội được phàn thường lớn. 36 Anh chị em phải kiên lối đã được tha thứ, việc dâng té lẽ chuộc tội nhân làm trọn ý muốn của Đức Chúa Trời, rồi không cần thiết nữa. 19 Do đó, thưa anh chị Ngài sẽ ban cho anh chị em mọi điều Ngài hứa, em, chúng ta được dạn dĩ vào Nơi Chí Thánh 37 “Chẳng còn bao lâu nữa, Đáng chúng ta chờ nhờ máu Chúa Giê-xu. 20 Vì Ngài đã mở cho ta mong sẽ trở lại không chậm trễ đâu. 38 Người con đường sống mới mê xuyên qua bức màn, công chính sẽ sống bởi đức tin. Nếu ta thôi lui, tức là thân xác Ngài. 21 Ta đã có Thầy Thượng Chúa chẳng hài lòng.” 39 Nhưng ta chẳng bao Tế quản trị cả nhà Đức Chúa Trời. 22 Vậy, với giờ thối lui, bỏ cuộc, để rồi bị hủy diệt. Trái lại, tấm lòng thành và niềm tin vững chắc, ta hãy ta giữ vững đức tin để linh hồn được cứu rỗi.

bước đến gần Đức Chúa Trời, vì tâm hồn được tẩy sạch khỏi lương tâm xấu và thân thể được tắm bằng nước tinh khiết. 23 Chúng ta hy vọng chắc chắn nơi lời hứa của Chúa, vì Ngài luôn luôn thành tín. 24 Cũng hãy lưu ý khích lệ nhau trong việc yêu thương, tương trợ và làm đùi các việc lành. 25 Đừng xao lảng việc nhóm họp như

11 Đức tin là sự xác quyết về những điều chúng ta hy vọng, là bằng chứng của những việc chúng ta chưa thấy. 2 Nhờ đức tin, nhiều người xưa đã được khen ngợi, tuyên dương. 3 Bởi đức tin, chúng ta biết vũ trụ được sáng tạo bởi lời Đức Chúa Trời và nguồn gốc của vạn vật không phải là những vật hữu hình.

(aiōn g165) 4 Bởi đức tin, A-bên dâng lên Đức Do đó Đức Chúa Trời không thiện tự xưng là Chúa Trời một sinh tế tốt hơn của Ca-in, nhờ Đức Chúa Trời của họ, vì Ngài đã chuẩn bị cho đó ông được Đức Chúa Trời chứng nhận là họ một thành phố vĩnh cửu. 17 Bởi đức tin, Áp-người công chính, vì Ngài đã nhậm lề vật ấy. ra-ham dâng con là Y-sác làm sinh tế khi được Cho nên, dù đã chết, A-bên vẫn còn dạy cho Đức Chúa Trời thử nghiệm. Ông sẵn sàng dâng hậu thế bài học đức tin. 5 Bởi đức tin, Hê-nóc hiến đứa con một đã nhận được theo lời hứa, được tiếp đón về thiên đàng, không phải vào 18 là đứa con mà Đức Chúa Trời đã hứa: “Nhờ cõi chết—“ông biến mất, vì Đức Chúa Trời đã Y-sác mà dòng dõi con sẽ sinh sôi nẩy nở.” 19 cất ông lên trời.” Trước khi được cất lên, ông Áp-ra-ham nhìn nhận Đức Chúa Trời có quyền đã được chứng nhận là người làm hài lòng Đức khiến người chết sống lại, nên ông đã được lại Chúa Trời. 6 Người không có đức tin không đứa con, như người sống lại từ cõi chết. 20 Bởi thế nào làm hài lòng Đức Chúa Trời vì người đức tin, Y-sác chúc phước lành cho Gia-cốp và đến gần Đức Chúa Trời phải tin Ngài có thật, và Ê-sau trong cuộc sống tương lai. 21 Bởi đức tin, Ngài luôn luôn tưởng thưởng cho người tìm lúc gần qua đời Gia-cốp chúc phước lành cho cầu Ngài. 7 Bởi đức tin, Nô-ê vâng lời Chúa, hai con trai Giô-sép và tựa đầu vào cây gậy thờ đóng một chiếc tàu để cứu gia đình khi nghe phượng Chúa. 22 Bởi đức tin, trong giờ hấp hối, Ngài báo trước những việc tương lai. Bởi đức Giô-sép nói trước về cuộc di cư của người Ít-tin đó, ông kết tội thế gian và hưởng mọi hạnh ra-ên ra khỏi Ai Cập và dặn bảo về việc cải táng phúc, đặc quyền của người tin cậy Chúa. 8 xác mình. 23 Bởi đức tin, khi mới sinh Mô-i-se, Bởi đức tin, Áp-ra-ham vâng lời Chúa gọi, lên cha mẹ đem giấu đi ba tháng vì thấy đứa con đường đến xứ mình sẽ nhận làm sản nghiệp. khâu khỉnh khác thường, không sợ lệnh cấm Ông ra đi nhưng chẳng biết sẽ về đâu. 9 Bởi của nhà vua. 24 Bởi đức tin, khi đã khôn lớn, đức tin, ông kiều ngụ trên đất hứa như trên Mô-i-se từ bỏ địa vị hoàng tử Ai Cập, 25 tình đất nước người, sống tạm trong các lều trại nguyen cùng chịu áp bức với dân Chúa hơn cũng như Y-sác và Gia-cốp, là những người là hưởng thụ cảnh giàu sang tội lỗi. 26 Mô-i-thừa kế cùng hưởng lời hứa với ông. 10 Vì ông se xem sự sỉ nhục vì Chúa Cứu Thế quý hơn trông đợi một thành phố xây dựng trên nền châu ngọc Ai Cập, vì ông trông đợi Chúa ban móng vững chắc do Đức Chúa Trời vẽ kiều và thường. 27 Bởi đức tin, Mô-i-se bỏ nước Ai Cập xây cất. 11 Bởi đức tin, Sa-ra vẫn có khả năng ra đi, không sợ nhà vua thù hận, vì ông đứng sinh sản, dù bà đã hiếm muộn và tuổi già vững như thấy Chúa vô hình. 28 Bởi đức tin, nua vì bà tin cậy lòng thành tín của Chúa. 12 Vì Mô-i-se giữ lễ Vượt Qua và rảy máu sinh tế để thế chỉ một người già yếu xem như đã chết, đã thiêu sứ hủy diệt không giết hại các con trai sinh ra muôn triệu con cháu đông như sao trên đầu lòng của dân tộc. 29 Bởi đức tin, dân Chúa tròn, như cát bãi biển, không thể đếm được. qua Biển Đỏ như đi trên đất liền, còn người Ai 13 Tất cả những người ấy đã sống bởi đức tin Cập bắt chước đi theo liền bị nước biển chôn cho đến ngày qua đời, dù chưa nhận được điều vui. 30 Bởi đức tin, các thành lũy Giê-ri-cô sụp Chúa hứa. Nhưng họ đã thấy trước và chào đỗ sau khi dân Chúa đi vòng quanh bảy ngày. đón những điều ấy từ xa, tự xưng là kiều dân 31 Bởi đức tin, ky nữ Ra-háp khởi chết chung và lữ khách trên mặt đất. 14 Lời xác nhận ấy với người vô tín, vì cô niêm nở đón tiếp các chứng tỏ họ đang đi tìm quê hương. 15 Vì nếu thám tử Ít-ra-ên. 32 Tôi còn phải kể những ai họ nhớ tiếc miền quê cũ, tất đã có ngày trở nữa? Nếu nhắc đến từng người như Ghi-de-ôn, về. 16 Trái lại, họ tha thiết mong mỏi một quê Ba-rác, Sam-sôn, Giép-thê, Đa-vít, Sa-mu-ên, và hương tốt đẹp hơn, đó là quê hương trên trời. các nhà tiên tri thì phải mất nhiều thì giờ. 33

Bởi đức tin, họ đã chinh phục nhiều nước, cầm cản công lý, hưởng được lời hứa, khóa hàm con cái Chúa thì chưa phải con thật của Ngài. **34** Tất đám lửa hừng, thoát lưỡi gươm **9** Cha thể xác sửa dạy vẫn được ta tôn kính. địch, chuyển bại thành thắng. Họ đã dũng cảm chiến đấu, quét sạch quân thù. **35** Một số phụ nữ có thân nhân đã chết được sống lại. Nhiều người bị cực hình tra tấn đã quyết định tha. Nhưng Cha thiên thượng sửa dạy vì lợi ích chết còn hơn chối Chúa để được phỏng thích, đói đói, để ta trở nên thánh khiết như Ngài. vì họ chọn sự sống lại tốt hơn. **36** Có người chịu sỉ nhục đòn vọt. Có người bị xiêng xích, lao tù. chứ chẳng vui sướng gì; nhưng về sau mới **37** Người bị ném đá, người bị cưa xẻ, người chịu thấy kết quả tốt đẹp là tâm hồn bình an và đâm chém, người mặc da chiên, da dê. Họ chịu nếp sống thánh thiện, công chính ngày càng gian khổ cùng cực, bị bức hại, bạc đãi đủ điều. tăng trưởng. **12** Vậy anh chị em hãy duỗi thẳng **38** Xã hội loài người không còn xứng đáng cho bàn tay mõi mệt và đầu gối tê liệt. **13** Hãy làm họ sống nên họ phải lang thang ngoài hoang đường thẳng cho chân anh chị em đi để người mạc, lưu lạc trên đồi núi, chui rúc dưới hang què khòi lạc đường, lại còn được chữa lành. **14** sâu hầm tối. **39** Tất cả những người ấy dù được Hãy cố gắng sống hòa hảo với mọi người và ca ngợi vì đức tin, vẫn chưa ai nhận được điều đeo đuổi con đường thánh hóa vì nếu không Chúa hứa. **40** Đức Chúa Trời đã dành cho chúng thánh hóa không ai được thấy Đức Chúa Trời. ta điều tốt đẹp hơn, vì nếu không có chúng ta, **15** Hãy đề cao cảnh giác để khỏi trật phần ơn họ vẫn chưa đạt được sự toàn hảo.

12 Như thế, vì chung quanh ta có những rùng người chứng kiến, chúng ta hãy kiên nhẫn chạy xong cuộc đua đang tham dự, sau khi cất bỏ các chướng ngại và tội lỗi dễ vướng chân. **2** Chúng ta cứ nhìn chăm Chúa Giê-xu, là căn nguyên và cứu cánh của đức tin. Nhằm vào niềm vui tối hậu, Chúa đã kiên nhẫn vác cây thập tự, xem thường sỉ nhục và hiện nay ngồi bên phải ngai Đức Chúa Trời. **3** Anh chị em hãy ghi nhớ gương kiên nhẫn của Chúa trước những cuộc tiến công vũ bão của bọn người tội lỗi, để khỏi nản lòng. **4** Anh chị em chiến đấu với tội ác dù gian khổ đến đâu cũng chưa phải đổ máu như Ngài. **5** Anh chị em đã quên lời khuyên nhủ của Chúa, chẳng khác lời cha khuyên con: “Con ơi, đừng xem thường sự sửa dạy của Chúa, khi Chúa quở trách, con đừng chán nản.” **6** Vì Chúa Hàng Hữu sửa dạy người Ngài yêu thương, và dùng roi vọt sửa trị như con ruột.” **7** Anh chị em được sửa dạy vì Đức Chúa Trời coi anh chị em là con ruột. Có người con nào mà cha không sửa dạy? **8**

Nếu anh chị em không được sửa dạy như tất cả con cái Chúa thì chưa phải con thật của Ngài. Ta lại càng nên vâng phục Cha thiên thượng để được sức sống dồi dào. **10** Cha thể xác sửa dạy một thời gian ngắn, cố gắng giúp ích ta. **11** Người bị sửa trị lúc đầu chỉ thấy đau buồn **12** Người bị ném đá, người bị cưa xẻ, người chịu thấy kết quả tốt đẹp là tâm hồn bình an và đâm chém, người mặc da chiên, da dê. Họ chịu nếp sống thánh thiện, công chính ngày càng gian khổ cùng cực, bị bức hại, bạc đãi đủ điều. tăng trưởng. **13** Vậy anh chị em hãy duỗi thẳng **14** sâu hầm tối. **15** Hãy đề cao cảnh giác để khỏi trật phần ơn phước của Đức Chúa Trời. Đừng để điều cay đắng đâm rẽ trong anh chị em, gây trở ngại và làm hoen ô nhiều người. **16** Đừng ai gian dâm, hoặc phàm tục như Ê-sau, người đã bán quyền trưởng nam chỉ vì miếng ăn. **17** Như anh chị em đã biết, về sau Ê-sau muốn hưởng phước lành nhưng bị khước từ. Đã quá trễ cho sự ăn năn, dù khóc lóc van xin cũng không thể làm cha mình đổi ý. **18** Anh chị em không phải đến gần núi Si-nai đang cháy rực, hoặc đến chốn tối tăm, nơi tử địa hay chỗ gió gào. **19** Anh chị em cũng không nghe tiếng loa vang hay tiếng nói kinh khiếp đến nỗi ai nghe cũng xin đừng nói nữa. **20** Vì người Ít-ra-ên không chịu đựng nỗi lời cảnh cáo: “Dù thú vật đụng đến núi này cũng bị ném đá.” **21** Quang cảnh trên núi ấy rùng rợn đến nỗi Môi-se phải nhìn nhận: “Tôi đã khiếp sợ và run cầm cập.” **22** Nhưng anh chị em đã đến gần núi Si-ôn, gần thành của Đức Chúa Trời Hàng Sống, gần thiên quốc Giê-ru-sa-lem, gần hàng triệu thiên sứ. **23** Anh em đến gần đoàn thể và giáo hội của các con trưởng được ghi danh vào sổ trên trời, gần

Đức Chúa Trời là Thẩm Phán Tối Cao của nhân loại, gần linh hồn các người công chính được trọn lành. **24** Anh em đã đến gần Chúa Giê-xu là Đáng Trung Gian của giao ước mới giữa Chúa Trời và dân Ngài, và gần máu rưới ra, là máu có năng lực cứu người và biện hộ hùng hồn hơn máu của A-bên. **25** Anh chị em hãy giữ đúng từ khước tiếng gọi của Chúa. Nếu để làm lỗ chuộc tội, còn xác nó phải đốt bên người xưa khước từ lời cảnh cáo dưới đất còn không thoát khỏi trùng phạt thì chúng ta chạy đầu cho thoát một khi khước từ tiếng cảnh cáo sạch tội lỗi làm chúng ta nên thánh. **13** Vậy từ trời? **26** Lúc ấy, tiếng Chúa trên núi Si-nai đã hagy ra ngoài vách thành với Chúa (tức là ra làm rúng chuyển cả mặt đất. Ngày nay, Chúa lại ngoài vòng danh lợi của thế gian này) để chia hứa: “Lần sau, Ta sẽ làm rúng chuyển cả đất lẩn sẻ khổ nhục với Ngài. **14** Vì thế giới này chỉ là trời.” **27** Câu ấy xác nhận những gì hay rúng nơi tạm trú, nên chúng ta tìm về quê hương chuyển sẻ bị đào thải, và những gì không rúng vĩnh cửu trên trời. **15** Vậy nhờ Chúa Giê-xu, chuyển sẻ tồn tại. **28** Đã thuộc về một nước bền vững, tòn tại đời đời, chúng ta hãy liên tục dâng “tế lễ ca ngợi” Đức Chúa Trời bằng cách nói cho người khác biết vụ Chúa với lòng nhiệt thành, kính sợ để Chúa vinh quang Danh Ngài. **16** Đừng quên làm việc vui lòng. **29** Vì Đức Chúa Trời chúng ta là một thiện và chia sớt của cải cho người nghèo khổ, đó là những tế lễ vui lòng Đức Chúa Trời. **17**

13 Hãy yêu thương nhau như anh chị em ruột thịt. **2** Đừng quên tiếp đãi khách, có người vì hiếu khách đã tiếp rước thiên sứ mà không biết. **3** Anh chị em hãy nhớ những người bị lao tù và chia sẻ nỗi khổ đau của họ. Hãy gánh bớt đau buồn cho những người bị bạc đãi, như người cùng cảnh ngộ. **4** Hãy tôn trọng hôn nhân, giữ lòng chung thủy và thánh sạch, vì Đức Chúa Trời sẽ đoán phạt người gian dâm, ngoại tình. **5** Đừng tham tiền, hãy thỏa lòng với điều mình có. Vì Đức Chúa Trời đã dạy: “Ta không bao giờ bỏ con. Ta sẽ chẳng khi nào quên con.” **6** Vì thế, chúng ta vững lòng xác nhận: “Chúa Hằng Hữu luôn luôn cứu giúp tôi, tôi chẳng lo sợ gì. Loài người có thể làm gì được tôi?” **7** Anh chị em hãy nhớ đến những người dùi dắt và truyền dạy lời Chúa cho mình. Hãy nghĩ đến kết quả tốt đẹp của đời sống họ và học tập đức tin của họ. **8** Hôm qua, ngày nay và cho đến muôn đời, Chúa Cứu Thế Giê-xu không bao giờ thay đổi. (aiōn g165) **9** Đừng để các tư tưởng mới lạ lôi cuốn anh chị em. Tinh

Hay vắng lời những người dùi dắt anh chị em và theo đúng lời hướng dẫn của họ, vì họ coi sóc linh hồn anh chị em và chịu trách nhiệm trước mặt Chúa. Hãy vắng phục họ để họ vui vẻ thi hành nhiệm vụ. Nếu họ buồn phiền, chính anh chị em cũng chịu thiệt thòi. **18** Xin anh chị em cầu nguyện cho chúng tôi, vì chúng tôi tin tưởng mình có lương tâm trong sạch, chỉ muốn sống cách tốt đẹp hoàn toàn. **19** Tôi thiết tha nài xin anh chị em cầu nguyện để Chúa cho tôi sớm trở về với anh chị em. **20** Cầu xin Đức Chúa Trời Hòa Bình—Đáng đã cho Chúa Giê-xu, Chúa chúng ta sống lại, Đáng Chân Chiên lớn chăm sóc anh chị em, đúng theo giao ước đời đời Án chứng bằng máu Ngài—(aiōnios g166) **21** trang bị cho anh chị em mọi điều cần thiết để thi hành ý muốn của Ngài. Cầu xin Đức Chúa Trời thực hiện trong anh chị em, do quyền năng của Chúa Cứu Thế, những việc đẹp ý Ngài. Vinh quang muôn đời đều quy về Ngài! A-men. (aiōn g165)

22 Anh chị em hãy kiên nhẫn nghe lời khuyên bảo trong thư, vì tôi chỉ viết vắn tắt đôi lời. **23**

Tôi xin báo tin mừng: Anh em chúng ta, anh Ti-mô-thê đã được trả tự do. Nếu đến đây kịp, anh sẽ cùng tôi đi thăm anh chị em. **24** Xin kính chào các nhà lãnh đạo Hội Thánh cùng tất cả anh chị em tín hữu. Các tín hữu Ý-đại-lợi kính chào anh chị em. **25** Cầu Chúa ban ân sủng cho tất cả anh chị em.

Gia-cơ

1 Đây là thư của Gia-cơ, đầy tớ của Đức Chúa

Trời và Chúa Cứu Thế Giê-xu. Kính gửi lời hào điều đến từ Đức Chúa Trời là Nguồn Sáng thiêng thương. Ngài chiếu sáng muôn đời, chẳng chào “mười hai đại tộc” — các tín hữu Do Thái hè biển đổi, lu mờ. **18** Do ý định tốt đẹp của tân lạc khắp các nước. Chúc anh chị em an vui! Chúa, Ngài dùng Đạo chân lý ban cho chúng **2** Thưa anh chị em, phải chăng anh chị em hiện ta cuộc sống mới. Nhờ đó, chúng ta trở thành đương đầu với bao nhiêu gian lao thử thách? những người con đầu lòng trong gia đình mới Hãy vui mừng lên, **3** vì đường đức tin của anh của Ngài. **19** Anh chị em nên ghi nhớ điều này. chị em có chồng gai hiềm trớ, nghị lực mới có Phải nghe nhiều, nói ít, và đừng giận dữ. **20** Vì cơ hội phát triển. **4** Cứ để cho nghị lực phát giận dữ ngăn trở chúng ta thực hiện điều công triển, đừng tìm cách lảng tránh khó khăn. Một chính của Đức Chúa Trời. **21** Vậy, hãy loại bỏ khi nghị lực phát triển trọng vẹn, anh chị em sẽ mọi thứ xấu xa trong cuộc sống và khiêm cung vững mạnh và được trang bị đầy đủ để đương tiếp nhận Đạo vào sâu trong lòng, là Đạo có đầu mọi cảnh ngộ. **5** Nếu anh chị em không quyền cứu rỗi linh hồn anh chị em. **22** Đạo Chúa hiểu biết đường lối Chúa, hãy cầu xin Ngài chỉ không phải chỉ để nghe suông nhưng để thực dẫu, vì Ngài không quở trách những người cầu hành. Đừng tự dối mình, cho rằng chỉ nghe là xin, nhưng luôn luôn sẵn sàng ban khôn ngoan đủ. **23** Người nào nghe Đạo mà không làm theo, dối dào cho họ. **6** Khi anh chị em cầu xin, phải cũng giống như một người soi gương, **24** nhìn tin chắc Chúa nhậm lời, đừng hoài nghi. Vì tâm qua mặt mình rồi bỏ đi, quên mất là dơ hay trạng người hoài nghi giống như sóng biển bị sạch. **25** Nhưng nếu ai chú tâm soi mình trước gió dập dìu. **7** Người như thế đừng mong Chúa tâm gương luật pháp toàn hảo của Đức Chúa ban gì cho mình. **8** Vì đó là một người phân Trời, là luật pháp đem lại sự tự do, lại ghi nhớ tâm, bắt nhất, không quyết định được điều gì và thực hành, chắc chắn sẽ được phước lành trong mọi việc người làm. **9** Nếu anh chị em trong mọi việc mình làm. **26** Người nào tự xưng nghèo, nên tự hào về điều đó, vì Đức Chúa Trời là con cái Chúa mà không chịu kiềm chế miệng tôn trọng anh chị em. **10** Nếu anh chị em giàu lưỡi, là tự lừa dối mình, giữ đạo như thế chẳng sang, cũng nên vui mừng, vì Chúa giúp mình có ích gì. **27** Đối với Đức Chúa Trời, Cha chúng biết khiêm nhu. Người giàu ở đời này sẽ qua đi ta, người theo Đạo thanh khiết, không tì vết là như hoa cỏ chóng tàn. **11** Dưới ánh mặt trời người săn sóc các cô nhi quả phụ, trung thành thiêu đốt, cây sẽ héo, hoa sẽ rơi, sắc hương sẽ với Chúa và giữ mình khỏi bị tiêm nhiễm thói tàn tạ. Người giàu cũng vậy, sẽ tàn lụi cùng với hư tận xấu của người đời.

những thành tựu của đời mình. **12** Người nào bị cám dỗ mà biết giữ mình, không phạm tội, là người có phước. Đức Chúa Trời sẽ đặt trên đầu họ mão miện sự sống, vì Ngài đã hứa ban phần thưởng ấy cho những người yêu mến Ngài. **13** Khi bị cám dỗ, đừng đổ lỗi cho Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời không hề làm điều sai quấy và chẳng bao giờ cám dỗ ai. **14** Chính những tư tưởng, dục vọng xấu xa trong con người thói thúc, tạo ra sự cám dỗ. **15** Tư tưởng xấu xa sẽ biến thành hành động tội lỗi; tội lỗi phát triển

đem lại cái chết. **16** Vậy, xin anh chị em đừng nhầm lẫn về điều đó. **17** Những gì tốt đẹp, toàn

2 Anh chị em đã đặt niềm tin vào Chúa Cứu Thế Giê-xu là Chúa vinh quang, sao anh chị em còn thiên vị người này hơn kẻ khác? **2** Nếu có một người ăn mặc sang trọng, đeo nhẫn vàng, cùng đi với một người nghèo, quần áo tồi tàn, bước vào nhà thờ, **3** anh chị em chỉ lảng xẳng chào đón người giàu, mời ngồi chỗ tốt, lại bảo người nghèo đứng hay ngồi dưới đất. **4** Kỳ thị như thế là xét người theo thành kiến xấu xa. **5** Thưa anh chị em, xin nghe tôi nói đây: Đức Chúa Trời đã chọn người nghèo trong

thê gian để làm cho họ giàu đức tin. Vương sao? 21 Áp-ra-ham, tổ phụ chúng ta đã chẳng Quốc của Chúa thuộc về họ, vì Đức Chúa Trời nhờ hành động dâng con trai mình là Y-sác lên đã hứa ban cho người yêu mến Ngài. 6 Vậy bàn thờ mà được kề là công chính sao? 22 Anh sao anh chị em lại khinh miệt người nghèo? Chị em thấy đức tin ông đi đôi với hành động, Anh chị em không biết những người giàu hay và đạt đến mức toàn hảo khi đức tin thể hiện áp bức, kiện cáo anh chị em. 7 Chẳng phải họ trong hành động. 23 Do đó, Thánh Kinh chép: là những kẻ nhạo cười Danh Chúa Giê-xu mà “Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời và được Ngài kề anh chị em tôn kính sao? 8 Nếu anh chị em là công chính,” ông còn được gọi là bạn của giữ luật Thánh Kinh: “Yêu người lân cận như Đức Chúa Trời. 24 Như thế, anh chị em thấy chính mình” thì tốt biết bao! 9 Nhưng nếu anh người ta được cứu rỗi không phải chỉ nhờ đức chị em thiên vị, thì anh chị em phạm tội. Anh tin, mà cũng nhờ hành động nữa. 25 Ký nữ Rachì em có tội vì phạm luật. 10 Người nào giữ háp cũng được cứu nhờ hành động che chở các toàn bộ luật pháp nhưng chỉ phạm một điều là thám tử và chỉ cho họ con đường trốn thoát coi như đã phạm tất cả. 11 Vì Đức Chúa Trời an toàn. 26 Xác không có hồn thì chết; đức tin đã phán: “Con không được ngoại tình,” cũng không có hành động cũng chết như vậy.

day: “Các ngươi không được giết người.” Dù không ngoại tình nhưng giết người, cũng vẫn phạm pháp. 12 Vậy, hãy thận trọng về hành động và lời nói của mình. Vì chúng ta sẽ bị xét xử theo luật của Chúa. 13 Ai không có lòng thương xót sẽ bị xét xử cách không thương xót. Nếu anh chị em thương xót người khác, Đức Chúa Trời sẽ thương xót anh chị em và anh chị em khỏi bị kết án. 14 Anh chị em thân yêu, nếu anh chị em bảo mình có đức tin mà không chứng tỏ bằng hành động thì có ích gì không? Đức tin ấy chẳng cứu được ai. 15 Nếu anh chị em gặp một người bạn đói khổ rách rưới 16 mà chỉ nói: “Chào anh, Chúa ban phước lành cho anh! Chúc anh mạnh khỏe, no ấm!” nhưng chẳng cho họ thức ăn, áo mặc, thì lời nói ấy có ích lợi gì? 17 Vậy, đức tin phải đi đôi với hành động. Đức tin không thực hành chỉ là đức tin vô dụng. 18 Đối với người cho rằng chỉ có đức tin mới đáng kể, tôi xin thưa: Hành động rất quan trọng. Vì chẳng ai biết anh có đức tin hay không nếu anh không tỏ ra trong hành động, nhưng mọi người đều biết tôi có đức tin khi họ thấy tôi hành động theo đức tin. 19 Anh tin có Đức Chúa Trời phải không? Tốt lắm! Chính các quý cung tin như vậy và run sợ. 20 Nay, người khờ dại kia ơi, anh không nhận thấy đức tin thiêu hành động là đức tin chết

3 Thưa anh chị em thân yêu, không có nhiều người trong anh chị em tự tôn mình làm thầy trong Hội Thánh, vì chúng ta biết hễ làm thầy thì phải chịu phán xét nghiêm khắc hơn. 2 Chúng ta ai cũng làm lỗi cả. Vì nếu chúng ta có thể kiểm soát được lưỡi mình, thì đó là người trọn vẹn và có thể kiểm chế bản thân trong mọi việc. 3 Chỉ cần tra hàm thiếc vào miệng ngựa, chúng ta có thể sai khiến con ngựa to lớn tuân theo ý mình. 4 Chỉ cần chiếc bánh lái nhỏ, người hoa tiêu có thể điều khiển cả chiếc tàu to lớn đi theo hướng mình muốn. 5 Cũng vậy, cái lưỡi tuy rất nhỏ, nhưng có thể gây thiệt hại lớn lao. Một đốm lửa nhỏ có thể đốt cháy cả khu rừng rộng lớn. 6 Cái lưỡi cũng là một ngọn lửa. Nó chứa đầy nọc độc, đầu độc cả thân thể. Nó đã bị lửa địa ngục đốt cháy, và sẽ thiêu đốt cả cuộc sống, làm hư hoại con người. (**Geenna g1067**) 7 Con người đã chế ngự và có thể chế ngự mọi loài muông thú, chim chóc, mọi loài bò sát và cá dưới biển, 8 nhưng chưa ai chế ngự được miệng lưỡi. Lúc nào nó cũng sẵn sàng tung ra những chất độc giết người. 9 Chúng ta dùng lưỡi ca tụng Chúa là Cha chúng ta, lại dùng nó để chửi rủa người đồng loại đã được tạo nên giống như Đức Chúa Trời. 10 Thưa anh chị em, từ một miệng mà phát ra lời ca tụng lần lìu nguyên rủa như thế, thật trái lẽ. 11 Một ngọn

suối có thể vừa chảy nước ngọt vừa tuôn nước vương, nó sẽ tránh xa anh chị em. 8 Hãy đến
để không? 12 Cây vả có thể sinh trái ô-liu gần Đức Chúa Trời, Ngài sẽ đến gần anh chị em.
hay cây nho sinh trái vả không? Không đâu, Người có tội, hãy rửa sạch tay mình và dâng
anh chị em cũng không thể nào mực nước ngọt lòng mình lên Đức Chúa Trời để Ngài ngự trị. 9
trong hồ nước mặn được. 13 Nếu anh chị em Hãy khóc lóc về những lỗi lầm mình đã phạm.
khôn ngoan sáng suốt, phải sống một đời hiền Hãy hối tiếc, đau thương, hãy buồn rầu thay vì
hòa đạo đức, vì khôn ngoan chân chính nầy cười đùa, âu sầu thay vì vui vẻ. 10 Khi anh chị
sinh ra việc lành. 14 Nhưng nếu ai khoe mình em nhận thấy mình chẳng xứng đáng gì trước
khôn ngoan mà còn ganh tị, hiềm khích, ích kỷ, mặt Chúa, Ngài sẽ khích lệ và nâng đỡ anh chị
là nói dối trắng trợn. 15 Đó không phải là khôn em lên. 11 Anh chị em thân mến, đừng nói
ngohan thiên thượng, mà chỉ là khôn ngoan thế hành, lên án nhau. Nếu anh chị em nói hành,
gian, trần tục, khôn ngoan của ác quỷ. 16 Vì nơi lên án nhau tức là phê phán luật yêu thương
nào có ganh ghét và tranh giành, nơi đó đầy của Chúa. Đối với luật, anh chị em không có
hỗn loạn và mọi thứ xấu xa. 17 Nhưng khôn quyền phê phán, mà phải vâng giữ. 12 Chỉ Đáng
ngohan thiên thượng trước hết là trong sạch, lại làm ra luật ấy, mới có quyền phán xét. Chỉ Ngài
hòa nhã, nhẫn nhục, nhân từ, làm nhiều việc mới có quyền giải cứu hay hình phạt chúng
lành, không thiên kiến, không giả dối. 18 Người ta. Vậy anh chị em là ai mà dám nói hành hay
hòa giải gieo hạt giống hòa bình sẽ gặt bông phê phán người khác? 13 Có người nói: “Nay
trái công chính.

4 Tại sao giữa anh chị em có những xung đột,
tranh chấp? Không phải là do dục vọng thôi
thúc trong lòng anh chị em sao? 2 Anh chị
em ham muốn mà không được gì. Ham muốn
rồi giết người nhưng vẫn không chiếm đoạt
được điều mình muốn. Anh chị em cãi cọ, tranh
giành. Anh chị em không được những điều
mình mong muốn vì anh chị em không cầu
xin Chúa. 3 Anh chị em cầu xin mà vẫn không
được, vì có mục đích sai lầm, chỉ xin những
giá đem lại thỏa mãn, vui thú cho mình. 4 Anh
chị em giống như người ngoại tình! Anh chị
em không biết rằng kết bạn với kẻ thù của Đức
Chúa Trời là thù nghịch với Đức Chúa Trời
sao? Kẻ thù đó là thế gian, là những thú vui
tội lỗi. 5 Anh chị em nghĩ gì khi Thánh Kinh
nói rằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang
ngự trong lòng chúng ta yêu mến chúng ta
đến mức ghen tuông? 6 Chính Ngài ban thêm
sức lực cho chúng ta để chống lại những ham
muốn xấu xa. Như Thánh Kinh đã chép: “Đức
Chúa Trời ban sức mạnh cho người khiêm tốn,
nhưng chống cự người kiêu căng.” 7 Vậy, hãy
phục tùng Đức Chúa Trời. Hãy chống lại quỷ
đã nuôi mình mập béo giữa thời kỳ tàn sát.

mai ta sẽ tới thành phố này hay thành phố kia,
ở đó một năm, buôn bán và phát tài.” 14 Anh
chị em làm sao biết được những gì sẽ xảy ra
ngày mai? Cuộc sống anh chị em mong manh
chẳng khác gì làn sương mai, chốc lát đã tan
ngay. 15 Đúng ra anh chị em phải nói: “Nếu
Chúa muôn, chúng ta vẫn còn sống thì sẽ làm
việc này việc kia.” 16 Còn nói như cách trên là
tự phụ về chương trình mình hoạch định, và
tự phụ như thế không bao giờ vui lòng Chúa.
17 Đừng quên rằng đã biết điều tốt thì phải làm,
biết mà không làm là phạm tội.

5 Nay những người giàu có, bây giờ là lúc anh
chị em phải khóc lóc, kêu than vì tai họa
thảm khốc sắp đổ xuống trên anh chị em. 2
Của cải anh chị em hư nát và áo quần đẹp đẽ bị
mối ăn tươi tả. 3 Bạc vàng anh chị em bị mất
giá, đó là một bằng chứng tố cáo anh chị em,
thiêu hủy thể xác anh chị em như lửa. Anh
chị em đã tích trữ tiền của trong những ngày
cuối cùng. 4 Hãy nghe tiếng kêu than của nông
dân bị anh chị em bóc lột, tiếng kêu áy đã thấu
đến tai Chúa Toàn Năng. 5 Anh chị em đã sống
nhưng chống cự người kiêu căng.” 7 Vậy, hãy
những chuỗi ngày hoan lạc xa hoa trên đất,

6 Anh chị em đã kết án và xử tử người công chính mà họ không chống cự. 7 Về phần anh chị em là người đang trông đợi Chúa trở lại, hãy kiên nhẫn như người làm ruộng chờ đợi mùa lúa chín. 8 Phải, anh chị em hãy nhẫn耐, vững lòng vì Chúa gần đến. 9 Anh chị em đừng phản nàn trách móc lẫn nhau, chính anh chị em cũng không thoát khỏi lỗi làm đáng trách. Kìa, vị Thẩm Phán tối cao sắp bước vào tòa xét xử. 10 Hãy noi gương các bậc tiên tri ngày xưa, kiên nhẫn chịu khổ nạn để truyền giảng lời Chúa. 11 Chúng ta biết hiện nay họ hưởng phước lớn, vì đã trung thành với Chúa qua bao gian khổ. Anh chị em biết gương kiên nhẫn của Gióp, và cuối cùng Chúa ban phước cho ông, vì Ngài là Đáng nhân từ, thương xót. 12 Thưa anh chị em, trong mọi trường hợp, đừng chỉ trời, đất hay bất cứ vật gì mà thề. Phải thì nói phải, không thì nói không, để anh chị em khỏi bị kết án. 13 Giữa vòng anh chị em, có ai gặp hoạn nạn? Người ấy hãy cầu nguyện. Có ai vui mừng? Hãy ca hát tôn vinh Chúa. 14 Có ai đau yếu? Hãy mời các trưởng lão trong Hội Thánh đến nhận danh Chúa xức dầu cầu nguyện. 15 Lời cầu nguyện do đức tin sẽ chữa lành người bệnh. Vì Chúa sẽ đỡ người bệnh dậy, nếu người ấy có tội, Chúa sẽ tha thứ. 16 Hãy nhận lỗi với nhau và cầu nguyện cho nhau để anh chị em được lành bệnh. Lời cầu nguyện của người công chính rất mạnh mẽ và hiệu nghiệm. 17 È-li cũng chỉ là người như chúng ta, nhưng khi ông cầu xin khẩn thiết cho đừng mưa, thì trong ba năm rưỡi chẳng có mưa rơi xuống đất. 18 Rồi ông cầu xin cho mưa trở lại, trời liền mưa và đất đai sinh hoa màu. 19 Thưa anh chị em thân yêu, nếu có ai làm lạc, rời xa Đức Chúa Trời, và có người dùn dắt trở về với Ngài, 20 thì nên biết rằng dùn dắt người làm lạc trở lại với Chúa là cứu một linh hồn khỏi chết, và giúp người ấy được tha thứ vô số tội lỗi.

I Phi-ros

khi viết về công cuộc cứu rỗi, đã tìm tòi, suy xét rất kỹ. 11 Thánh Linh Chúa Cứu Thế trong

1 Đây là thư của Phi-e-ros, sứ đồ của Chúa Cứu Thế Giê-xu. Kính gửi các tín hữu sống tản lạc tại các tỉnh Bông-ty, Ga-la-ti, Cáp-ba-đốc, quang của Chúa Cứu Thế. Trong khi viết, họ Tiểu Á, và Bi-thi-ni. 2 Từ trước vô cùng, Đức tự hỏi những việc đó bao giờ xảy ra và xảy ra Chúa Trời, Cha chúng ta, đã chọn anh chị em trong hoàn cảnh nào. 12 Cuối cùng họ được làm con cái Ngài. Chúa Thánh Linh tác động biết rằng những việc đó không xảy ra vào thời trong lòng anh chị em, tẩy sạch và thánh hóa đại họ, nhưng mãi đến thời anh chị em mới anh chị em bằng máu Chúa Cứu Thế Giê-xu để hiện thực. Bây giờ, Phúc Âm đã được truyền bá anh chị em sống vui lòng Ngài. Cầu Đức Chúa cho anh chị em. Các nhà truyền giáo đã công bố Trời ban ơn phước dồi dào trên anh chị em và Phúc Âm với quyền năng của Chúa Thánh Linh cho tâm hồn anh chị em được bình an, không từ trời. Đó là việc quá kỳ diệu đến nỗi các thiên chúa lo âu sợ hãi. 3 Tôn vinh Đức Chúa Trời, sự cung mong biết rõ. 13 Bởi vậy, anh chị em Cha của Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta, hãy cảnh giác, giữ tâm trí minh mẫn, tập trung Bởi lòng nhân từ vô biên, Đức Chúa Trời đã hy vọng đợi chờ ơn phước Đức Chúa Trời dành cho chúng ta được tái sinh để làm con cái Ngài. cho anh chị em khi Chúa Cứu Thế trở lại. 14 Do đó, niềm hy vọng của chúng ta đầy sức sống Đã là con cái Đức Chúa Trời, anh chị em hãy vì Chúa Cứu Thế đã từ cõi chết sống lại. 4 Đức vâng phục Ngài, đừng buông mình theo những Chúa Trời đã dành sẵn cho con cái Ngài một cơ duy vọng tội lỗi như lúc chưa biết Chúa. 15 nghiệp vô giá trên trời, không gì có thể làm Đáng cứu rỗi anh chị em rất thánh thiện, nên ô nhiễm, biến chất hay mục nát được. 5 Đức anh chị em hãy ăn ở thánh thiện như Ngài. 16 Chúa Trời sẽ dùng quyền năng Ngài bảo vệ anh Chính Ngài đã dạy: “Các con phải thánh, vì Ta chị em cho tới khi anh chị em nhận cơ nghiệp là thánh.” 17 Khi cầu khấn Cha trên trời, anh đó, vì anh chị em đã tin cậy Ngài. Đến ngày cuối chị em nêu nhớ Ngài không bao giờ thiên vị, cùng, anh chị em sẽ được “cơ nghiệp cứu rỗi” Ngài sẽ lấy công lý tuyệt đối xét xử anh chị trước mặt mọi người. 6 Vậy, hãy vui mừng lên! em đúng theo hành động của mỗi người, nên Vì cuối cùng anh chị em sẽ được hạnh phúc hãy kính sợ Ngài suốt đời. 18 Anh chị em đã vô biên, dù hiện nay phải chịu đau buồn, thử biết rõ, Đức Chúa Trời đã trả giá rất cao để cứu thách ít lâu. 7 Mục đích của những thử thách thuộc anh chị em khỏi nếp sống lầm lạc của tổ đó là tôi luyện niềm tin anh chị em cho vững tiên. Không phải trả giá bằng bạc vàng dễ mất, bền, tinh khiết, cũng như lửa thử nghiệm và mau hư 19 nhưng bằng máu quý báu của Chúa tinh luyện vàng. Đối với Đức Chúa Trời, đức tin Cứu Thế, Chiên Con vô tội không tỳ vết của anh chị em còn quý hơn vàng ròng; nếu đức tin Đức Chúa Trời. 20 Trước khi sáng tạo vũ trụ, anh chị em giữ nguyên tính chất thuần khiết Đức Chúa Trời đã dành sẵn Con Ngài cho mục qua cơn thử lửa, anh chị em sẽ được khen ngợi, đích áy; nhưng đến thời chúng ta, Chúa Giê-xu tuyên dương và hưởng vinh dự khi Chúa Cứu mới xuất hiện để thực thi chương trình cứu rỗi Thế Giê-xu trở lại. 8 Anh chị em yêu thương anh chị em. 21 Nhờ Chúa, anh chị em tin Đức Chúa mặc dù chưa hề thấy Ngài. Hiện nay tuy Chúa Trời, Đáng đã khiến Ngài sống lại và tôn chưa thấy Chúa, nhưng anh chị em tin cậy Ngài vinh Ngài. Bởi đó, anh chị em có thể đặt niềm nêu lòng hân hoan một niềm vui rạng ngời khó tin, hy vọng hoàn toàn vào Đức Chúa Trời. 22 tả. 9 Nhờ niềm tin áy, anh chị em được cứu rỗi Một khi tin cậy Chúa, tâm hồn anh chị em đã linh hồn mình. 10 Các nhà tiên tri ngày xưa được tẩy sạch những ganh ghét, hận thù rồi

đầy tràn tình yêu, nên anh chị em hãy hết lòng yêu thương nhau. **23** Anh chị em đã được tái sinh không phải bởi sự sống dễ hư hoại, nhưng do Lời Sống bất diệt của Đức Chúa Trời. (aiôn g165) **24** Như Thánh Kinh có chép: “Mọi xác thịt giống như cỏ; thê xác chúng ta rồi sẽ tàn tạ như cỏ hoa đồng nội. Danh lợi đời này sẽ héo rung như đoá phù dung. **25** Nhưng lời của Chúa tồn tại muôn đời.” Và lời đó chính là Phúc Âm được truyền giảng cho anh chị em. (aiôn g165)

2 Hãy bỏ hết mọi hận thù, gian trá, giả nhân

giả nghĩa, ganh tị, nói hành. **2** Như trẻ sơ sinh, anh chị em hãy khao khát sữa thiêng liêng thuần khiết, để nhờ đó anh chị em càng tăng trưởng trong sự cứu rỗi. **3** Ném biết sự nuôi dưỡng này, bấy giờ anh chị em sẽ biết sự ngọt ngào của lòng nhân từ của Chúa. **4** Hãy đến gần Chúa Cứu Thế là nền đá sống. Ngài đã bị loài người loại bỏ, nhưng được Đức Chúa Trời lựa chọn và quý chuộng. **5** Anh chị em cũng đã trở thành những tảng đá sống, được Đức Chúa Trời dùng xây nhà Ngài. Hơn nữa, anh chị em còn làm thầy tế lễ thánh, nên hãy nhờ Chúa Cứu Thế Giê-xu, dâng lên Đức Chúa Trời những lễ vật đẹp lòng Ngài. **6** Thánh Kinh đã xác nhận: “Ta đã đặt tại Si-ôn một tảng đá, được lựa chọn và quý trọng, và ai tin cậy nơi Ngài sẽ không bao giờ thất vọng.” **7** Vâng, Ngài rất quý báu đối với anh chị em là những người có lòng tin. Nhưng đối với những ai khước từ Ngài, thì “Tảng đá bị thợ nề loại bỏ lại trở thành Tảng Đá móng.” **8** Và: “Ngài là Tảng Đá làm nhiều người vấp chân, Tảng Đá khiến lâm người bị ngã nhào.” Họ vấp ngã vì không chịu vâng lời Đức Chúa Trời. Đó là hậu quả tất nhiên. **9** Nhưng anh chị em không vấp ngã vì đã được chính Đức Chúa Trời tuyển chọn. Anh chị em là thầy tế lễ của Vua Thiên Đàng. Anh chị em là một dân tộc thánh thiện, thuộc về Đức Chúa Trời. Anh chị em được chọn để làm chứng cho mọi người biết Chúa đã đem anh chị em ra khỏi cảnh tối tăm tuyệt vọng đưa vào trong ánh sáng phước hạnh kỳ diệu của Ngài.

10 “Trước kia thân phận anh chị em quá hẩm hiu, nhưng bây giờ anh chị em được làm dân Đức Chúa Trời. Trước kia, anh chị em chẳng biết gì về lòng nhân từ của Đức Chúa Trời; nhưng nay anh chị em đã được Ngài thương xót.” **11** Anh chị em thân yêu, dưới trán thế này anh chị em chỉ là khách lạ. Thiên đàng mới là quê hương thật của anh chị em. Vậy, tôi xin anh chị em hãy xa lánh mọi dục vọng tội lỗi vì chúng phá hoại linh hồn anh chị em. **12** Hãy thận trọng đối xử với bạn hữu chưa được cứu, để dù có lén án anh chị em, cuối cùng khi Chúa Giê-xu trở lại họ cũng phải ca ngợi Đức Chúa Trời vì nếp sống ngay lành của anh chị em. **13** Vì Danh Chúa, anh chị em hãy vâng phục mọi thẩm quyền của loài người—hoặc vua là người nắm quyền tối cao, **14** hoặc những quan viên do vua chỉ định. Vì vua đã ủy nhiệm họ trừng phạt những người làm ác và vinh danh người làm lành. **15** Đức Chúa Trời muốn anh chị em sống cuộc đời lương thiện để làm cảm lặng những người đại dột thường nói lời dốt nát chống lại anh em. **16** Anh chị em đã thoát khỏi vòng kiềm tỏa; như thế không có nghĩa là anh chị em được tự do làm điều quấy. Hãy sống như người đầy tớ của Đức Chúa Trời. **17** Hãy kính trọng mọi người. Hãy yêu thương anh chị em tín hữu. Hãy kính sợ Đức Chúa Trời và tôn trọng vua. **18** Người làm đầy tớ phải kính trọng chủ, phục tùng không những chủ tốt bụng, biết điều, **19** mà luôn cả người khó tính. Hãy ca ngợi Chúa nếu anh chị em bị bạc đãi vì làm lành. **20** Dĩ nhiên nếu anh chị em làm quấy, rồi chịu đựng hành hạ đánh đập thì chẳng có gì đáng khen, nhưng nếu anh chị em chịu khổ vì làm lành và kiên nhẫn chịu đựng, Đức Chúa Trời sẽ rất hài lòng. **21** Chịu đau khổ cũng là việc Đức Chúa Trời giao cho anh chị em. Chúa Cứu Thế đã chịu khổ vì anh chị em và làm gương sáng cho anh chị em, nên anh chị em hãy bước theo dấu chân Ngài. **22** Chúa chẳng hề phạm tội, không nói một lời dối trá. **23** Khi bị lăng nhục Ngài không trả đũa, khi bị đau khổ Ngài

không hăm dọa phục thù. Ngài phó thác nỗi **11** Hãy xa lánh điều dữ và làm điều lành. Hãy oan khiên của mình trong tay Đức Chúa Trời, tìm kiếm và theo đuổi hòa bình. **12** Vì Chúa Đáng xét xử công minh. **13** Khi chịu chết trên đang theo dõi con cái Ngài, lắng nghe lời cầu cậy thập tự, Ngài đã gánh hết tội lỗi chúng ta nguyện họ. Nhưng Ngài ngoảnh mặt xoay lưng trong thân thể Ngài, để chúng ta có thể dứt với người làm ác.” **14** Thường thường, chẳng ai khoát với tội lỗi và sống cuộc đời công chính. làm hại anh chị em khi anh chị em làm điều Vết thương Ngài chịu đã chữa lành thương tích lành. **15** Nhưng dù có đi nữa, anh chị em cũng chúng ta. **16** Anh chị em trước kia như chiên đi đứng sợ họ, vì Chúa sẽ ban phước lành cho anh lạc. Nhưng nay đã trở về Đáng Chân Chiên Lớn, chị em. **17** Hãy yên lặng, tôn cao Đáng Cứu Thế, Đáng coi sóc linh hồn anh chị em.

3 Cũng vậy, vợ nên thuận phục chồng mình, nếu người chồng nào không chịu nghe vợ nói về Chúa, cũng có thể nhìn thấy cách ăn nét ở của vợ mà được cảm hóa. **2** Nếp sống trong sạch, đạo đức của người vợ còn có ý nghĩa hơn cả lời nói suông. **3** Đừng quá chú trọng vẻ đẹp bề ngoài, như đeo vàng bạc, diện quần áo, hay biện tóc. **4** Nhưng hãy trang sức con người bì trong bằng vẻ đẹp không phai của tâm hồn dịu dàng, bình lặng; đó là thứ trang sức rất quý giá đối với Đức Chúa Trời. **5** Vẻ đẹp ấy đã nổi bật nơi các nữ thánh ngày xưa, những người tin cậy Đức Chúa Trời và từng phục chồng mình. **6** Chẳng hạn, Sa-ra vâng phục và tôn trọng chồng như chủ. Nếu các bà theo gương Sa-ra làm điều hay lẽ phải, các bà mới là con gái thật của Sa-ra, và không có gì phải khiến các bà khiếp sợ. **7** Người làm chồng nên săn sóc vợ, hiểu biết những nhu cầu của vợ, tôn trọng không những vì họ thuộc phái yếu, mà còn vì cả hai vợ chồng cùng chia sẻ sự sống Chúa cho. Như vậy, sự cầu nguyện của anh em sẽ không bị cản trở. **8** Tóm lại, tất cả anh chị em hãy sống cho hòa hợp, thông cảm nhau, yêu thương nhau bằng tâm hồn dịu dàng và thái độ khiêm nhường. **9** Đừng “ăn miếng trả miếng” hoặc nặng lời với người sis và mình, trái lại, hãy cầu phước cho họ, vì Chúa bảo chúng ta làm lành cho người khác.

Như thế, chúng ta sẽ được Đức Chúa Trời ban phước. **10** Vì Kinh Thánh chép: “Nếu anh chị em muốn sống cuộc đời hạnh phúc và thấy những ngày tốt đẹp, hãy kiềm chế lười khói

Chúa của anh chị em. Nếu có ai hỏi: “Tại sao anh chị em tin Chúa?” hãy sẵn sàng trả lời họ cách hòa nhã, lễ độ, và rành mạch. **16** Hành động nào cũng phải quang minh chính đại, giữ lương tâm trong sạch vì anh em thuộc về Chúa Cứu Thế, để những người đặt điều nói xấu anh chị em phải hổ thẹn khi họ biết mình đã tố cáo sai lầm. **17** Vậy, nếu Chúa muốn anh chị em chịu khổ, thà khổ vì làm lành còn hơn làm ác. **18** Chúa Cứu Thế cũng đã chịu khổ. Mặc dù không hề phạm tội, Ngài đã một lần chết vì tội lỗi của tất cả chúng ta, để đem chúng ta trở về với Đức Chúa Trời. Dù thế xác Ngài chết, nhưng Ngài vẫn sống trong Thánh Linh. **19** Với tâm linh ấy, Ngài đi thăm viếng và giảng dạy cho những linh hồn bị giam cầm từ thời Nô-ê. **20** Dù Đức Chúa Trời nhẫn耐 chờ đợi họ ăn năn khi Nô-ê đóng tàu, nhưng họ cứ ngoan cố nén trong cơn nước lụt, chỉ có tám người được cứu. **21** Nước lụt ấy tiêu biếu cho lễ báp-tem ngày nay, nhờ đó, anh chị em được cứu. Trong lễ báp-tem, chúng ta xác nhận mình được cứu nhờ kêu cầu Đức Chúa Trời tẩy sạch tội lỗi trong lương tâm chúng ta, bởi sự phục sinh của Chúa Cứu Thế Giê-xu, chứ không phải nhờ nước rửa sạch thân thể. **22** Hiện nay, Chúa Cứu Thế đang ở trên thiên đàng, ngồi chỗ danh dự tối cao bên cạnh Chúa Cha và được các thiên sứ, các giới quyền uy trên trời cúi đầu vâng phục.

4 Vì Chúa Cứu Thế đã chịu đau đớn trong thể xác, anh chị em cũng phải có tinh thần sẵn sàng chịu khổ như Ngài. Nên nhớ, khi thể xác anh chị em đau đớn, tội lỗi sẽ mất năng lực, 2 điều ác và giữ môi miệng đừng nói lời dối trá. và anh chị em sẽ không còn theo đuổi những

dục vọng thấp hèn, nhưng quyết tâm làm theo khác. **16** Nhưng nếu chịu khổ vì trở nên Cơ Đốc ý Đức Chúa Trời. **3** Trong quá khứ, anh chị em nhân thì chẳng có gì phải hổ thẹn. Hãy ta ơn đã buông mình vào đầu thứ xấu xa của người Đức Chúa Trời vì mình được mang Danh Chúa. ngoại đạo, trụy lạc, tham dục, chè chén, say **17** Thời kỳ phán xét đã đến; Chúa bắt đầu xét xử sưa, trác táng, và thờ lạy thần tượng. **4** Dĩ con cái Ngài trước hết. Nếu tín hữu chúng ta nhiên, các bạn cũ vô cùng ngạc nhiên khi thấy còn bị xét xử, thì số phận những người không anh chị em không còn nhập bọn với họ trong chịu tin Tin Mừng của Đức Chúa Trời sẽ ra sao? các cuộc ăn chơi trụy lạc, nên cười chê, nhạo **18** Và cũng vậy: “Nếu người lành còn khó được báng anh chị em. **5** Nhưng rồi đây họ sẽ phải ra cứu, thì người có tội sẽ ra sao?” **19** Vậy nếu anh tòa của Đáng Thảm Phán tối cao của loài người, chị em chịu khổ theo ý Đức Chúa Trời, hãy cứ cả người chết lẫn người sống, và họ sẽ bị hình làm lành và phó thác đời mình cho Đáng Tạo phạt vì nếp sống của họ. **6** Chính vì thế, Phúc **Hóa**, Ngài không bao giờ bỏ rơi anh chị em.

Âm cũng được rao giảng cho những người đã chết (trong cơn nước lụt) để linh hồn họ có thể sống với Đức Chúa Trời dù thân xác phải bị hình phạt. **7** Ngày tận thế gần đến. Vậy hãy sáng suốt, thức canh và cầu nguyện. **8** Nhát là hãy luôn luôn tò lòng yêu thương nhau, vì tình yêu khóa lấp nhiều tội lỗi. **9** Hãy hoan hỉ tiếp đai nhau, đừng phàn nàn. **10** Đức Chúa Trời đã ban cho mỗi người chúng ta một khả năng riêng, hãy dùng để giúp đỡ nhau, như người quản nhiệm biết sử dụng ơn phước muôn màu muôn vẻ của Đức Chúa Trời. **11** Nếu anh chị em truyền bá Phúc Âm, hãy giảng đúng lời Đức Chúa Trời. Nếu anh chị em phục vụ Hội Thánh, hãy sử dụng tất cả năng lực Đức Chúa Trời ban cho mình. Trong bất cứ việc gì, hãy làm sao cho Đức Chúa Trời được tôn vinh qua Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đáng đáng được vinh quang, quyền năng đời đời vô cùng! A-men. (**a10n g165**) **12** Anh chị em thân yêu, gặp hoạn nạn thử thách, anh chị em đừng hoang mang, bỗng ngỡ như gặp phải một việc khác thường. **13** Trái lại, hãy vui mừng, vì nhờ thử thách anh chị em được chia sẻ sự đau khổ với Chúa Cứu Thế, để rồi đến khi Ngài trở lại, anh chị em sẽ vui mừng tột bực, đồng hưởng vinh quang với Ngài. **14** Khi bị chửi rủa nhục mạ vì Danh Chúa Cứu Thế, anh chị em được phước lành bởi Chúa Thánh Linh vinh quang của Đức Chúa Trời đang ngự trên anh chị em. **15** Đừng chịu khổ như kẻ giết người, trộm cắp, gây rối, hay quấy phá việc người

5 **B**ây giờ, tôi có đôi lời nhắn nhủ các trưởng lão trong Hội Thánh. Tôi cũng là một trưởng lão như anh em. Tôi là nhân chứng về sự Chúa Cứu Thế chết trên cây thập tự. Khi nào Ngài trở lại, tôi cũng sẽ hưởng vinh quang với Ngài. Tôi nài khuyên anh chị em: **2** Hãy chăn bầy chiên Đức Chúa giao cho anh chị em, chăm sóc họ cách vui vẻ, đừng phàn nàn miễn cưỡng; không phải vì được lợi lộc gì nơi họ mà chỉ vì muôn tích cực phục vụ Chúa. **3** Đừng áp chế ai, nhưng hãy làm gương tốt cho họ noi theo. **4** Rồi khi Người Chăn Chiên Vĩ Đại đến, anh em sẽ được chung hưởng vinh quang bất diệt với Ngài. **5** Cũng vậy, các thanh niên hãy vâng phục thâm quyền của các trưởng lão. Tất cả các bạn hãy phục vụ nhau với tinh thần khiêm nhường, vì: “Đức Chúa Trời ban phước lành cho người khiêm nhường nhưng chống nghịch người kiêu căng.” **6** Nếu các bạn hạ mình xuống dưới bàn tay quyền năng của Đức Chúa Trời, đến ngày thuận lợi, Ngài sẽ nhắc các bạn lên cao. **7** Hãy trao mọi lo âu cho Chúa, vì Ngài luôn luôn chăm sóc anh chị em. **8** Hãy cẩn thận, canh phòng đối phó cuộc tiến công của ma quỷ, tên đại tử thù của anh chị em. Nó đi lảng vảng quanh anh chị em như sư tử gầm thét tìm mồi, chực vồ được người nào là xé xác ngay. Khi bị nó tiến công, **9** hãy chống trả với lòng tin cậy Chúa, và nhớ rằng các anh chị em tín hữu khác trên thế giới cũng đang chịu khổ đấu tranh như vậy. **10** Sau khi anh chị em chịu đau khổ một thời

gian, Đức Chúa Trời, Đáng đầy ơn phước sẽ ban cho anh chị em vinh quang bất diệt trong Chúa Cứu Thế. Chính Đức Chúa Trời sẽ làm cho anh chị em toàn hảo, trung kiên, mạnh mẽ và vững vàng. (aiōnios g166) 11 Ngài cầm quyền vĩnh cửu trên vạn vật! A-men. (aiōn g165) 12 Nhờ sự giúp đỡ của Si-la, người bạn thân tín trong Chúa, tôi viết thư này gửi đến anh chị em. Tôi mong anh chị em được khích lệ qua những lời tôi viết trong thư về ơn phước thật của Đức Chúa Trời. Anh chị em cứ đứng vững trong ơn phước đó. 13 Hội Thánh tại Ba-by-lôn—gồm những người được Chúa cứu như anh chị em—và Mác, con trai tôi, xin gửi lời chào thăm anh chị em. 14 Anh chị em hãy chào nhau bằng cái siết tay nồng nàn tình thương trong Chúa. Cầu chúc tất cả mọi người trong Chúa Cứu Thế đều được bình an.

II Phi-ro

Giê-xu, Đáng Cứu Rỗi của chúng ta. (aiōnios g166)

12 Bởi thế, tôi không ngần ngại nhắc lại những

1 Đây là thư của Si-môn Phi-e-ro, đầy tớ và sứ điêu này cho anh chị em, dù anh chị em đã biết giả của Chúa Cứu Thế Giê-xu. Kính gửi tất cả và thực hành chân lý. **13** Vậy hễ còn sống bao những người cùng một niềm tin với chúng tôi. lâu, tôi sẽ tiếp tục nhắc nhớ anh chị em. **14** Vì Chúa Cứu Thế Giê-xu là Đức Chúa Trời và Đáng Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta, có cho tôi Cứu Rỗi của chúng ta đã ban cho chúng ta niềm biết những ngày tôi sống trên đất không còn tin ấy, một niềm tin quý báu đặt nền tảng trên bao lâu nữa, **15** vậy nên, tôi sẽ cố gắng để lại đức công chính của Ngài. **2** Cầu xin Đức Chúa một ân tượng sâu đậm, hầu anh chị em có thể Trời ban cho anh chị em càng được ơn phước nhớ mãi sau khi tôi ra đi. **16** Khi chúng tôi giải và bình an nhờ sự nhận biết Đức Chúa Trời và thích cho anh chị em quyền năng của Chúa Cứu Chúa Giê-xu, Chúa chúng ta. **3** Bởi quyền năng Thế Giê-xu và sự tái lâm của Ngài, không phải thiên thượng, Đức Chúa Trời đã ban cho anh chúng tôi kể chuyện huyền hoặc đâu. Chính chị em mọi nhu cầu để sống cuộc đời tin kính. mắt tôi đã trông thấy vinh quang rực rỡ của Chúng ta đã nhận được tất cả những phước Ngài **17** khi Ngài nhận danh dự và vinh quang hạnh này khi nhận biết Đáng đã kêu gọi chúng từ Đức Chúa Cha. Có tiếng từ nơi vinh quang uy ta đến với Ngài bằng vinh quang và nhân đức nghiêm của Đức Chúa Trời phán với Ngài: "Đây của Ngài. **4** Cũng với quyền năng ấy, Ngài đã là Con yêu dấu của Ta, làm hài lòng Ta hoàn ban cho chúng ta mọi phước lành quý báu kỳ toàn." **18** Chính chúng tôi đã nghe tiếng phán diệu mà Ngài đã hứa, giải thoát chúng ta khỏi từ trời khi chúng tôi ở với Ngài trên núi thánh, mọi dục vọng, băng hoại đang ngự trị khắp **19** Những điều chúng tôi thấy càng chứng tỏ nơi, và cho chúng ta được có cùng bản tính với các lời tiên tri trong Thánh Kinh là xác thực. Vì Ngài. **5** Tuy nhiên, muốn được những phước thế, anh chị em phải lưu ý những lời tiên tri ấy, lành đó, không phải chỉ có đức tin là đủ, anh xem như ngọn hải đăng giữa biển đời mù mịt, chị em còn phải sống cuộc đời đạo đức. Hơn giúp chúng ta hiểu được nhiều huyền nhiệm, nữa, anh chị em phải học hỏi để biết rõ Đức khát mắc của Thánh Kinh. Khi anh chị em suy Chúa Trời hơn và tìm hiểu Chúa muôn minh nghiêm chân lý của lời tiên tri, ánh rạng đông làm gì. **6** Lại phải biết tự chủ và kiên tâm sống sẽ bừng lên giữa cảnh tối tăm, và Chúa Cứu một cuộc đời tin kính. **7** Nhờ đó, anh chị em Thê, Ngôi Sao Mai, sẽ soi sáng tâm hồn anh chị biết đối xử với người đồng loại trong tình anh em. **20** Trên hết, anh chị em phải biết không em, và nhất là yêu thương họ cách chân thành. có lời tiên tri nào trong Thánh Kinh được giải **8** Càng tiến bước theo chiều hướng đó, tâm linh thích bởi sự thông hiểu của các tiên tri, **21** hay anh chị em ngày càng tăng trưởng và kết quả sự hiểu biết của con người. Những tiên tri này tốt đẹp cho Chúa Cứu Thế Giê-xu. **9** Ai đi ngược đãi được Chúa Thánh Linh cảm ứng, và họ nói lại hẳn là người mù lòa, nếu không cũng là cậy ra lời của Đức Chúa Trời. thi, vì họ quên rằng Đức Chúa Trời giải cứu họ khỏi nếp sống cũ đầy tội lỗi cốt để họ sống cuộc đời mạnh mẽ, đức hạnh trong Ngài. **10** Vậy, anh chị em hãy nỗ lực chứng tỏ mình đã thật được Đức Chúa Trời kêu gọi và lựa chọn, anh chị em sẽ không còn vấp ngã nữa. **11** Đức Chúa Trời sẽ mở rộng cửa tiếp đón anh chị em vào Vương Quốc vĩnh cửu của Chúa Cứu Thế

2 Nếu xưa kia, đã có nhiều tiên tri giả, thì ngày nay trong vòng anh chị em cũng sẽ có những giáo sư giả xuất hiện. Họ khéo léo dạy những giáo lý giả trá về Đức Chúa Trời, chối bỏ cả Đáng Chủ Tể đã chuộc họ, nhưng họ sẽ sớm rước lấy kết cuộc thảm khốc. **2** Nhiều người sẽ theo tà thuyết ấy, sống bừa bãi phóng túng, làm cho Chúa Cứu Thế và Đạo Ngài bị chê cười.

3 Các giáo sư giả sè bịa đặt nhiều chuyện để quyền rū đàn bà con gái nhẹ dạ như một trò trực lợi anh chị em hào thỏa mãn lòng tham. **4** Đức Chúa Trời đã lên án họ từ lâu và họ không dung thứ các thiên sứ phạm tội, nhưng quăng họ vào hỏa ngục, giam họ trong chốn tối tăm để đợi ngày phán xét. (*Tartaroō g5020*) **5** Đức Chúa Trời đã chẳng chờ một ai lúc Ngài dùng quả trách ông. **6** Về sau, Đức Chúa Trời thiêu hủy hai thành Sô-dôm và Gô-mô-rơ ra tro bụi, và xóa hai thành ấy khỏi mặt đất, để làm gương cho những người vô đạo thời sau. **7** xa, kéo họ trở lại con đường tội lỗi. **8** Đúng vậy, Lót là người công chính, linh hồn ông bị dẫn vặt bởi những điều tội lỗi ông đã thấy và nghe diễn ra hàng ngày. **9** Như vậy, Chúa biết giải cứu người tin kính khỏi cơn cám dỗ, còn người vô đạo đến ngày phán xét sẽ bị Ngài hình phạt. **10** Ngài đặc biệt nghiêm khắc với những người sống buông thả theo dục vọng xấu xa. **11** Ngay như các thiên sứ đứng chầu trước mặt Chúa, dù quyền uy phép tắc cao hơn các giáo sư giả biết bao, cũng không hề nói một lời bất kính nào xúc phạm đến các bậc đó. **12** Họ chẳng khác thú vật vô tri như sinh ra chỉ sống theo bản năng, rồi cuối cùng bị tiêu diệt. Họ cười nhạo thế giới quý thần vô hình mà họ chẳng biết chút gì, để rồi sau này bị tiêu diệt với các ác quỷ. **13** Tội lỗi họ đem lại kết cuộc thảm khốc, vì ngày này qua tháng khác họ mê mải ăn chơi. Họ là một mối nhục và vết nhơ cho anh chị em. Họ lừa gạt anh chị em, một mặt sống trong tội lỗi nhuốm, một mặt chêm chệ ngồi dự bữa tiệc yêu thương của anh chị em, ra vẻ con người thật thà. **14** Cắp mắt háo sắc của họ lúc nào cũng nhìn ngang liếc dọc, không hề chán chê sắc dục. Họ coi chuyện

đua. Họ ích kỷ, tham lam nên đã bị Đức Chúa Trời lên án, nguyên rủa. **15** Họ đã bỏ đường đang đi đến chỗ bị tiêu diệt. **16** Nhưng Ba-la-am đã bị con lừa ngăn cản hành động điên rồ, khi nó nói ra tiếng người, la rầy Bê-ô, đã vì tham tiền mà làm việc phi nghĩa. **17** Những bọn này như suối khô nước, như mây bị gió đua, chỉ còn chờ đợi số phận tối tăm đời đời nơi hỏa ngục. (*questioned*) **18** Họ khoe khoang những hành vi hư hỏng của mình, và lấy khoái lạc xác thịt làm mồi nhử những người vừa thoát khỏi cuộc sống xấu làm họ đang làm nô lệ cho sự đói truy. Vì hễ người ông bị giày vò vì lỗi sống vô luân của những ta bị thứ gì chủ trị, là làm nô lệ cho thứ đó. **19** Họ chủ trương và truyền bá chủ nghĩa tự do; thật ra, dêm, vì ông là một người công chính, tâm hồn họ đã truyền cho sự đói truy. **20** Khi một người đã thoát khỏi nếp sống tội lỗi của trần gian nhờ biết Chúa Giê-xu là Đáng cứu rỗi mình, mà còn trở về tội lỗi, làm nô lệ cho diễn ra hàng ngày. **21** Chẳng thà đừng biết gì về sự công chính, còn hơn là biết, rồi sau đó lại từ bỏ những điều răn thánh đã truyền cho mình. **22** Thật đúng như lời tục ngữ “Chó quay lại ăn đồ đã mửa.” Và: người kiêu căng, liều lĩnh, dám khinh mạn cả “Heo tám rửa rồi lăn vào bùn.”

3 Thưa anh chị em, đây là bức thư thứ hai tôi gửi đến anh chị em yêu dấu, và trong cả hai thư, tôi đều nhắc nhớ anh chị em về những điều cần suy nghiệm chín chắn. **2** Tôi muốn anh chị em nhớ những điều các nhà tiên tri thánh đã nói từ trước và những điều Chúa chúng ta và Đáng Cứu Rỗi đã truyền qua các sứ đồ của anh chị em. **3** Trước hết, anh chị em nên nhớ vào thời cuối cùng sẽ có nhiều người sống thắc loạn theo dục vọng, cười nhạo chân lý. **4** Họ mỉ mai: “Chúa Giê-xu hứa Ngài sẽ tái lâm phải không? Vậy Ngài ở đâu chưa thấy đến? Ngài chẳng bao giờ trở lại, vì từ khi có trời đất, mọi sự đều y nguyên, chẳng có gì thay đổi!” **5** Họ có tình quên đi sự thật từ xưa, Đức Chúa Trời dùng lời Ngài sáng tạo vũ trụ; đất ra từ nước và nước bao bọc nó. **6** Nhưng Ngài đã tiêu diệt

thế giới đầu tiên đó bằng một cơn nước lụt. 7 Rõi chúng ta. Cầu xin vinh quang quy về Chúa Chính Đức Chúa Trời cũng phán bảo trời đất hiện nay và suốt cả cõi đời đời! A-men. (aion g165) tồn tại, để dành cho lửa thiêu đốt vào ngày phán xét, và tiêu diệt tất cả những người vô đạo. 8 Anh chị em thân yêu, xin anh chị em đừng quên sự thật này: Đối với Chúa, một ngày như nghìn năm và nghìn năm như một ngày. 9 Không phải Chúa chậm trễ thực hiện lời hứa như người ta tưởng. Nhưng Ngài kiên nhẫn chờ đợi, vì không muốn ai bị hư vong nên Ngài dành thêm thì giờ cho mọi người có dịp ăn năn. 10 Ngày của Chúa chắc chắn đến, nhưng thình lình như kẻ trộm. Vào ngày đó, các tầng trời sẽ vang rầm biến mất, các thiên thể sẽ tiêu tan trong lửa hừng, địa cầu và mọi công trình trên đó đều bị thiêu hủy cả. 11 Vì mọi vật quanh mình rồi sẽ tiêu tan, chúng ta càng nên sống cuộc đời thánh thiện, đạo đức! 12 Anh chị em nên trông chờ ngày của Chúa và mong sao cho ngày ấy mau tới. Ngày ấy, các tầng trời bị bốc cháy tiêu tan, các thiên thể tan chảy trong lửa hừng. 13 Nhưng ngày ấy, chúng ta sẽ được vào trời mới đất mới, nơi có công chính ngự trị, như lời Ngài đã hứa. 14 Anh chị em thân yêu, trong khi chờ đợi các việc đó xảy ra, hãy chuyên tâm sống thánh thiện, ăn ở hòa thuận với mọi người, để Chúa vui lòng khi Ngài trở lại. 15 Cũng hãy nhớ Chúa còn nhẫn耐 chờ đợi vì Ngài muốn chúng ta có thì giờ mang thông điệp cứu rỗi đến cho người khác. Đây là những điều mà Phao-lô, người anh thân yêu và thông thái của chúng ta, 16 cũng đã nhắc trong nhiều bức thư. Nhưng lời giải luận của ông có mấy phần khó hiểu, nên những người dốt nát, không vững vàng đã xuyên tạc, như họ thường giải thích sai các sách Thánh Kinh khác. Và kết quả là họ đã chuốc lấy sự hủy diệt cho mình. 17 Anh chị em thân yêu, đã biết những điều đó, anh chị em hãy để cao cảnh giác, để khỏi bị những lý thuyết sai lầm của bọn xảo trá ấy quyến rũ mà vấp ngã. 18 Nhưng anh chị em hãy tăng trưởng trong ơn phước Chúa và học biết nhiều hơn về Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đáng Cứu

I Giăng

1 Chúa Cứu Thế đã có từ ban đầu, từ trước khi sáng tạo vũ trụ, thế mà chính mắt chúng tôi đã được hân hạnh thấy Chúa, chính tai chúng tôi đã nghe Chúa dạy và tay tôi đã rờ Chúa. Chúa là Lời Hằng Sống của Đức Chúa Trời. **2** Chúa Trời. Theo tiêu chuẩn ấy, chúng ta có thể biết Chúa hay không. **3** Một lần nữa, tôi xin quyết định rằng tôi đã thấy Sự Sống ấy: Chúng tôi nói về Chúa Cứu Thế, Nguồn Sống vĩnh cửu! Ngài ở với Chúa Cha và đã xuống đời, sống với chúng tôi. (aiōnios g166) **4** Ai nói chúng tôi. **5** Người vâng lời tôi đã nghe Chúa dạy, là người nói dối. **6** Ai nói quyết định rằng tôi đã thấy Sự Sống ấy: Chúng tôi nói về Chúa Cứu Thế, Nguồn Sống vĩnh cửu! **7** Anh chị em thân yêu, đây tôi không viết về một quy luật mới, là quy luật cũ anh chị em đã có từ đầu, là quy luật cũ anh chị em đã nghe từ trước. **8** Tuy nhiên, những điều mắt thấy tai nghe tường tận, để lúc nào nó cũng mới mẻ, và có hiệu lực—đối với anh chị em có thể cùng chúng tôi vui hưởng anh chị em cũng như đối với Chúa. **9** Nếu chúng tôi trong đời sống chúng ta biến mất, và ánh sáng thật của Chúa Cứu Thế bắt đầu chiếu rọi ta được hoàn toàn. **10** Ai yêu thương anh chị em mình là vẫn còn ở trong anh chị em: Đức Chúa Trời là ánh sáng, trong bóng tối. **11** Còn người nào ghét anh chị em mình là còn chân lý. **12** Các con ơi, ta viết những điều này cho các con đã được tha trong Danh Chúa Giê-xu. **13** Tôi viết những điều này cho các bậc phụ lão, Chúa, Ngài sẽ giữ lời hứa tha thứ chúng ta và vì quý vị đã biết Chúa Cứu Thế, Đáng hiện hữu và tẩy sạch tất cả lỗi lầm chúng ta, đúng theo bản tính công chính của Ngài. **14** Ta cũng đã viết cho các con ơi, ta viết cho các bạn đã thắng Sa-tan. **15** Ta cũng đã viết cho các thiều nhi vì các con đã biết Đức Chúa Trời, Cha chúng ta. Tôi đã viết cho các bậc phụ lão, những người đã biết Chúa Cứu Thế, Đáng sống từ thuở ban đầu. Tôi đã viết cho các bạn thanh niên vì các bạn khỏe mạnh. Lời của Đức Chúa Trời ở trong lòng các bạn, và các bạn đã thắng Sa-tan. **16** Đừng yêu thế gian và những gì thuộc về thế gian, vì nếu yêu thế gian, anh chị em chứng tỏ mình không thật lòng yêu Đức Chúa Trời. **17** Tất cả những thứ trần tục, những

2 Các con ơi, ta bảo các con điều ấy để các con xa lánh tội lỗi. Nhưng nếu lỡ làm phạm tội, các con sẽ được sự bào chữa của Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đáng Toàn Thiện cầu thay cho các con trước Chúa Cha. **3** Ngài đã lãnh hết hình phạt tội lỗi loài người trên chính thân Ngài; Ngài hy sinh tính mạng để chuộc tội cho chúng ta và cho cả nhân loại. **4** Làm sao biết chắc chúng ta

tham dục của thân xác, đam mê của mắt, và chính, nên ai làm điều công chính mới là con kiêu ngạo của đời đều không do Đức Chúa Trời, cái Đức Chúa Trời.

nhung ra từ thế gian. **17** Thế gian đang suy vong và tham dục nó cũng bị tiêu diệt, nhưng ai làm theo ý muốn Đức Chúa Trời sẽ còn lại đời đời. (aiōn g165) **18** Các con ơi, giờ cuối cùng đã đến. Các con đã nghe kẻ chống Chúa Cứu Thế sẽ tới và nhiều người “chống Chúa” đã xuất hiện. Điều đó cho chúng ta biết chắc ngày tận thế đã gần. **19** Những kẻ “chống Chúa” trước kia ở trong giáo hội, nhưng họ không thuộc về chúng ta, vì nếu là người của chúng ta, họ đã ở trong hàng ngũ chúng ta. Họ đã bỏ đi, chứng tỏ họ không thuộc về chúng ta. **20** Nhưng vì được Chúa Thánh Linh xức dầu, nên tất cả các con đều biết Chân lý. **21** Vì thế, ta viết cho các con như những người đã biết phân biệt chân giả, chứ không phải như người chưa biết; vì điều giả dối không ra từ chân lý. **22** Ai là kẻ nói dối? Đó là kẻ nói Giê-xu không phải là Chúa Cứu Thế. Nó chống nghịch Chúa vì nó không tin Chúa Cha và Chúa Con. **23** Người nào không tin Chúa Cứu Thế là Con Đức Chúa Trời, cũng không thể nào được Chúa Cha nhận làm con. Nhưng ai có Chúa Cứu Thế thì cũng được làm con Đức Chúa Trời. **24** Vậy, hãy vững tin những điều các con đã học từ ban đầu. Như thế, các con sẽ luôn luôn được tương giao mật thiết với Chúa Cha và Chúa Con. **25** Chính Đức Chúa Trời đã hứa ban cho chúng ta sự sống vĩnh cửu. (aiōnios g166) **26** Ta viết những điều đó về những kẻ lừa gạt đang tìm cách dẫn các con đi lạc. **27** Nhưng các con đã tiếp nhận Chúa Thánh Linh vào tâm hồn, nên chẳng cần ai dạy bảo nữa, vì Ngài đã dạy các con mọi sự. Chúa Thánh Linh là chân lý, Ngài không hề nói dối. Và như Ngài đã dạy, các con phải sống mãi trong Chúa Cứu Thế, đừng bao giờ xa Ngài. **28** Vậy, các con ơi, hãy duy trì mối tương giao phước hạnh với Chúa Cứu Thế, để khi Ngài đến, các con đầy lòng tin tưởng, không phải hổ thẹn lúc gặp Ngài. **29** Vì chúng ta biết Đức Chúa Trời là công

3 Hãy xem Chúa Cha yêu chúng ta biết bao: Ngài cho chúng ta được mang danh “con cái Chúa,” và chúng ta đích thật là con cái Ngài! Nhưng người đời không biết chúng ta là con cái Chúa vì họ không biết Ngài. **2** Anh chị em thân yêu, hiện nay chúng ta đã là con cái Đức Chúa Trời. Mặc dù chưa biết hết tương lai nhưng chúng ta biết chắc khi Chúa trở lại, chúng ta sẽ giống như Ngài vì chúng ta sẽ thấy chính Ngài. **3** Ai có niềm hy vọng ấy sẽ giữ mình tinh khiết vì Chúa Cứu Thế thật là tinh khiết. **4** Nhưng người nào phạm tội là phạm luật Đức Chúa Trời, vì tội lỗi là phạm pháp. **5** Anh chị em biết Chúa Cứu Thế đã xuống đời làm người để tiêu diệt tội lỗi chúng ta, trong Ngài không có tội lỗi. **6** Vậy nếu chúng ta cứ sống trong Ngài; và vâng phục Ngài, chúng ta cũng sẽ không phạm tội; còn những người tiếp tục phạm tội, là không biết Chúa và không thuộc về Ngài. **7** Các con ơi, đừng để ai lừa gạt các con. Ai làm điều công chính là người công chính, giống như Chúa là Đáng công chính. **8** Còn ai phạm tội là thuộc về ma quỷ; vì nó đã phạm tội từ đầu và tiếp tục phạm tội mãi. Nhưng Con Đức Chúa Trời đã vào đời để tiêu diệt công việc của ma quỷ. **9** Không người nào được Đức Chúa Trời tái sinh lại tiếp tục cuộc sống tội lỗi, vì đã có sức sống của Đức Chúa Trời. **10** Như thế, chúng ta có thể phân biệt ai là con cái Đức Chúa Trời và ai thuộc về quỷ vương. Người nào sống trong tội lỗi và không yêu thương anh chị em chứng tỏ mình không thuộc về Đức Chúa Trời. **11** Đây là thông điệp Ngài ban cho chúng ta từ đầu là: Hãy yêu thương nhau. **12** Chúng ta đừng như Ca-in, người theo Sa-tan và giết em mình. Tại sao Ca-in giết em? Vì Ca-in làm điều xấu, còn A-ben làm điều tốt. **13** Vậy, anh chị em yêu dấu đừng ngạc nhiên khi người đời thù ghét các anh chị em. **14** Yêu thương anh chị em tín hữu chứng tỏ chúng ta đã thoát chết nơi hỏa ngục để hưởng sự sống vĩnh cửu. Nhưng ai

không yêu thương người khác là lao mình vào của Ké Chóng Chúa, như anh chị em đã nghe cõi chết đời đời. **15** Ai ghét anh chị em mình là nó sẽ xuất hiện. Hiện nay tinh thần chống Chúa kě giết người; đã giết người làm sao có sự sống đã biểu lộ trên thế giới. **4** Các con thân yêu! bắt diệt? (*aiōnios g166*) **16** Chúa Cứu Thế đã nêu Các con đã thuộc về Đức Chúa Trời và chiến gươong yêu thương khi Ngài hy sinh tính mạng thắng những người chống nghịch Chúa Cứu vì chúng ta. Vậy chúng ta cũng phải xá thân vì Thê, vì trong các con có Đáng mạnh mẽ hơn anh chị em trong Chúa. **17** Nếu một tín hữu có thần linh ở trong thế gian. **5** Những người đó của cái sung túc, thấy anh chị em mình thiêu thuộc về thế gian, dĩ nhiên họ chú trọng những thốn mà không chịu giúp đỡ, làm sao có thể gọi việc tràn tục, nên người đời chú ý nghe họ, là người có tình thương của Đức Chúa Trời? **6** Nhưng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời, **18** Các con ơi, đừng yêu thương đầu môi chót nên người nào thuộc về Đức Chúa Trời mới lưỡi, nhưng phải thật lòng yêu thương người nghe chúng ta. Ai không thuộc về Đức Chúa khác và bày tỏ tình yêu đó bằng hành động. Trời thì chẳng chịu nghe chúng ta. Căn cứ vào **19** Khi đã chứng tỏ tình yêu bằng hành động, đó, chúng ta phân biệt được Thần Chân Lý với chúng ta biết chắc mình thuộc về Đức Chúa thần làm lạc. **7** Anh chị em thân yêu, chúng ta Trời, và lương tâm chúng ta sẽ thanh thản khi hãy yêu thương nhau, vì tình yêu phát xuất từ đứng trước mặt Ngài. **20** Nhưng nếu lương tâm Đức Chúa Trời. Những người biết yêu thương lên án chúng ta vì làm điều quấy, thì Chúa lại chứng tỏ họ là con cái Đức Chúa Trời, và biết rõ càng thấy rõ hơn cả lương tâm chúng ta, vì Đức Chúa Trời. **8** Ai không yêu thương là chưa Ngài biết hết mọi việc. **21** Anh chị em thân yêu, biết Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời chính là nếu lương tâm chúng ta thanh thản, chúng ta Tình yêu. **9** Đức Chúa Trời biểu lộ tình yêu khi có thể mạnh dạn, vững tin đến gần Chúa, **22** và sai Con Ngài xuống thế chịu chết để đem lại nhận được mọi điều chúng ta cầu xin, vì chúng cho chúng ta sự sống vĩnh cửu. **10** Nhìn hành ta vâng phục Ngài và làm mọi điều vui lòng đó, chúng ta hiêu được đâu là tình yêu Ngài. **23** Đức Chúa Trời dạy chúng ta phải tin đích thực: Không phải chúng ta yêu Đức Chúa Danh Con Ngài là Chúa Cứu Thế Giê-xu và yêu Trời trước, nhưng Đức Chúa Trời đã yêu chúng thương lẫn nhau. **24** Người nào vâng lệnh Đức ta, sai Con Ngài đến hy sinh chuộc tội chúng ta. Chúa Trời là người sống trong lòng Đức Chúa **11** Anh chị em thân yêu, Đức Chúa Trời đã yêu Trời và có Đức Chúa Trời sống trong lòng. Ta thương chúng ta đến thế, hẳn chúng ta phải biết Đức Chúa Trời sống trong lòng ta vì Thánh yêu thương nhau. **12** Dù chúng ta chưa thấy Linh Ngài ngự trong ta.

4 Anh chị em thân yêu, đừng vội tin những người tự cho mình được thần linh cảm ứng: Trước hết phải thử xem thần linh này có từ Đức Chúa Trời không. Vì hiện nay đã có các tiên tri giả xuất hiện nhiều nơi trong thế gian. **2** Muốn biết điều họ giảng dạy có thật do Chúa Thánh Linh cảm ứng không, chỉ cần xem nó có phù hợp giáo lý “Chúa Cứu Thế Giê-xu, Con Đức Chúa Trời, đã trở thành người, mang thân thể con người” hay không. Nếu có, đó là do Đức Chúa Trời. **3** Nếu không, lời giảng dạy họ không do Đức Chúa Trời, nhưng do thần linh

được Đức Chúa Trời, nhưng một khi chúng ta yêu thương nhau, Đức Chúa Trời sống trong chúng ta và tình yêu Ngài trong chúng ta càng tăng thêm mãi. **13** Chúa đã ban Chúa Thánh Linh vào lòng chúng ta để chứng tỏ chúng ta đang ở trong Ngài và Ngài ở trong chúng ta. **14** Hơn nữa, chính mắt chúng tôi đã chứng kiến và bây giờ chúng tôi loan báo cho cả thế giới biết Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống đời làm Đáng Cứu Rỗi giải thoát nhân loại. **15** Ai tin và xưng nhận Chúa Cứu Thế là Con Đức Chúa Trời đều được Đức Chúa Trời ngự trong lòng, và được ở trong Đức Chúa Trời. **16** Chúng ta

biết và tin lòng yêu thương của Đức Chúa Trời. tin lời chứng của Đức Chúa Trời: Ngài tuyên bố Đức Chúa Trời là Tình Yêu. Ai sống trong tình Chúa Cứu Thế là Con Ngài. **10** Ai tin Con Đức yêu là sống trong Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời đều biết lời chứng của Đức Chúa Trời sống trong họ. **11** Chúng ta càng sống với Trời là chân thật. Không tin Con Đức Chúa Trời Chúa Cứu Thế, tình yêu trong chúng ta sẽ ngày càng như báo Đức Chúa Trời nói dối, vì cho lời phán xét, chúng ta có thể vững lòng gặp mặt Đức Chúa Trời phán về Con Ngài không đúng sự thật. **12** Đức Chúa Trời đã tuyên bố Ngài ban cho chúng ta sự sống vĩnh cửu và Chúa Cứu Thế là Nguồn Sống. (*aiōnios g166*) **13** Ai tiếp nhận Con Đức Chúa Trời mới có sự sống. Ai khước từ Con Đức Chúa Trời làm sao có sự sống được? **14** Tôi viết điều đó để anh chị em biết rõ nhờ tin Con Đức Chúa Trời mà anh chị em được sống vĩnh cửu. (*aiōnios g166*) **15** Một khi biết rõ Chúa đang là chúng ta chưa tin chắc Ngài thật tình yêu chúng ta. **16** Như thế, chúng ta yêu Chúa vì chấn khi cầu xin điều gì hợp ý Chúa thì Ngài yêu Ngài yêu chúng ta trước. **17** Nếu có ai bảo: “Tôi nghe chúng ta. **18** Một khi biết rõ Chúa đang trược mặt, làm sao yêu Đức Chúa Trời mình nghe bất cứ điều gì chúng ta cầu xin, thì chúng em là nói dối, vì nếu không thương anh chị em ta vững tin Ngài sẽ nhậm lời cầu nguyện. **19** Trước mặt, làm sao yêu Đức Chúa Trời mà vẫn thù ghét anh chị em thấy có tín hữu nào phạm tội chưa trông thấy? **20** Chính Đức Chúa Trời cũng không đến nỗi chết, hãy cầu xin Chúa tha thứ đã truyền dạy: Ai yêu Đức Chúa Trời cũng phải người ấy. Chúa sẽ cho người ấy sống, nếu người đó không phạm tội đáng chết. Nhưng cũng có tội đưa tới cái chết, nếu họ phạm tội đó thì cầu nguyện cũng vô ích. **21** Mọi hành vi không chính đáng đều là tội, nhưng có tội không đáng chết. **22** Nhữn ai được Đức Chúa Trời sinh thành không còn tiếp tục phạm tội, vì Chúa Cứu Thế, Con Ngài, bảo vệ họ và quý vương không thể động chạm đến họ được. **23** Chúng ta biết mình là con cái Đức Chúa Trời, còn cả thế giới đều ở dưới quyền thống trị của quý vương.

5 Ai tin Giê-xu là Chúa Cứu Thế, đều là con cái Đức Chúa Trời, và ai yêu Đức Chúa Trời cũng phải yêu con cái Ngài. **6** Yêu thương con cái Đức Chúa Trời chứng tỏ lòng yêu thương và vâng phục điều luật của Đức Chúa Trời. **7** Yêu thương Đức Chúa Trời là tuân lệnh Ngài; việc ấy chẳng có gì khó khăn, **8** vì mỗi con cái Đức Chúa Trời đều có thể nhờ đức tin mà chiến thắng tội lỗi, tham dục của thế gian. **9** Ai có thể chiến thắng thế gian, ngoài những người tin Chúa Giê-xu là Con Đức Chúa Trời? **10** Chúng ta biết Chúa Cứu Thế là Con Đức Chúa Trời, vì chính Đức Chúa Trời đã từ trời xác nhận lúc Chúa Giê-xu chịu lề baptême, và khi Ngài chịu chết trên cây thập tự—vâng, chẳng những lúc Chúa chịu baptême mà cả lúc Ngài hy sinh tinh mạng. Thánh Linh là Thần Chân lý, cũng chứng nhận Chúa Giê-xu là Con Đức Chúa Trời? **11** Chúng ta có ba bằng chứng: **12** Thánh Linh, nước, và huyết; cả ba đều hiệp một. **13** Nếu đã tin lời chứng của loài người, chúng ta càng phải

II Giăng

1 Đây là thư của Giăng, một trưởng lão của Hội Thánh. Kính lời chào thăm bà và quý Hội Thánh mà tôi cũng như tất cả những người đã biết chân lý đều rất yêu mến— **2** vì chân lý tồn tại trong chúng ta và ở với chúng ta muôn đời.

(tiết g165) **3** Cầu xin Đức Chúa Trời, Cha chúng ta và Chúa Cứu Thế Giê-xu—Con Ngài—ban cho chúng ta ơn phước, nhân từ, bình an trong chân lý và tình yêu. **4** Tôi rất vui mừng được gặp một số anh chị em tín hữu của quý Hội Thánh tại đây và thấy họ sống theo chân lý như Chúa Cha đã truyền dạy chúng ta. **5** Thưa bà và các anh chị em, tôi xin ân cần nhắc nhở quy luật Đức Chúa Trời ban cho chúng ta từ đầu là chúng ta phải yêu thương nhau. **6** Nếu chúng ta yêu Đức Chúa Trời, chúng ta phải thực hành mệnh lệnh Ngài, và ngay từ ban đầu Ngài dạy chúng ta phải yêu thương nhau. **7** Hãy coi chừng các lãnh đạo giả dối đã xuất hiện ở nhiều nơi; họ không tin Chúa Cứu Thế Giê-xu đã đến thế gian trong hình hài xương thịt như chúng ta. Đó là người lừa gạt, kẻ phản Chúa Cứu Thế. **8** Anh chị em hãy đề phòng, đừng đánh mất thành quả mà anh chị em đã dày công xây dựng, nhưng hãy có gắng để lãnh trọn phần thưởng nơi Chúa. **9** Vì nếu anh chị em xa lìa lời dạy của Chúa Giê-xu, anh chị em sẽ mất Đức Chúa Trời, nhưng nếu anh chị em vâng giữ giáo huấn của Chúa Cứu Thế, anh chị em sẽ có cả Chúa Cha và Chúa Con. **10** Nếu có ai đến giảng dạy anh chị em mà không tin lời dạy của Chúa Giê-xu, đừng rước họ vào nhà, cũng đừng hoan nghênh họ. **11** Nếu tiếp đón họ là đồng lõa với họ làm việc ác. **12** Tôi còn có nhiều điều cần nói, nhưng không muốn viết ra đây. Mong sẽ có dịp đến thăm bà và các anh chị em để chúng ta trực tiếp nói hết mọi chuyện với nhau thì tốt hơn, lúc ấy tất cả chúng ta đều vui mừng trọn vẹn. **13** Các tín hữu tại đây kính lời chào thăm bà và quý Hội Thánh.

III Giăng

thăm anh. Xin cho tôi gửi lời thăm các thân hữu từng người một.

1 Đây là thư của Giăng, một trưởng lão. Kính gửi anh Gai-út thân mến, người mà tôi quý mến trong chân lý. **2** Thưa anh, tôi cầu nguyện cho anh được mọi việc tốt đẹp, cho thể xác anh được khỏe mạnh như tâm linh anh. **3** Tôi rất vui mừng vì gặp mấy anh chị em ghé thăm cho biết anh vẫn giữ lòng trung tín và sống theo chân lý. **4** Được nghe những tin mừng ấy về các tín hữu mình đã dùn dắt đến với Chúa, thật không có gì vui hơn. **5** Thưa anh, anh thật trung tín với Chúa khi các nhà truyền giáo ghé qua nơi anh đều được anh tiếp đãi nồng hậu dù anh chưa từng quen biết. **6** Họ đến đây kể cho Hội Thánh biết về các công tác bác ái của anh. Tôi rất hài lòng nghe anh tiến chân họ cách hào phóng. Đó là một nghĩa cử tốt đẹp trước mặt Chúa. **7** Họ ra đi vì Chúa, không nhận thức ăn, quần áo, tiền bạc gì của người không tin. **8** Chúng ta nên tiếp đãi những người ấy để dự phần phục vụ và truyền bá chân lý. **9** Tôi đã gửi Hội Thánh một bức thư vắn tắt về vấn đề này, nhưng Đô-trép, người ưa cầm đầu các tín hữu, không chịu nhìn nhận thẩm quyền của chúng ta. **10** Vì thế, nếu tôi tới được, tôi sẽ đưa ra ánh sáng những việc anh ấy làm, là dùng các luận điệu hiểm độc để vu cáo chúng ta. Đã thế còn chưa thỏa, anh ta lại khước từ không tiếp rước các nhà truyền giáo, và có ai tiếp rước, anh ta lại ngăn cản và khai trừ. **11** Anh thân mến, đừng để gương xấu đó ánh hưởng đến anh. Hãy tiến hành những việc tốt lành. Nên nhớ rằng, ai làm lành chứng tỏ mình là con Đức Chúa Trời, còn người làm ác chứng tỏ mình hoàn toàn cách biệt với Ngài. **12** Nhưng Đê-mê-triu thì ai cũng khen, một người thật sự sống đạo. Chúng tôi xác nhận điều ấy, và anh thừa biết chúng tôi luôn luôn nói thật. **13** Tôi còn có nhiều điều cần nói, nhưng không muốn viết ra đây. **14** Mong sớm gặp anh để trực tiếp nói chuyện thì tốt hơn. Cầu xin sự bình an ở với anh. Các tín hữu ở đây gửi lời chào

Giu-de

súc vật vô tri, muôn gì làm nấy, để rồi hủy hoại linh hồn mình. **11** Thật khốn cho họ! Họ đã đi

1 Đây là thư của Giu-de, đầy tớ Chúa Cứu Thế con đường sa đọa của Ca-in, vì ham lợi mà theo Giê-xu và là em Gia-cơ. Kính gửi các anh chị vét xe đồ của Ba-la-am và phản nghịch như Cô-
em tín hữu khắp nơi, là những người được Đức rẽ để rồi bị tiêu diệt. 12 Những người này ngoài
Chúa Trời lựa chọn và yêu thương. 2 Cầu chúc dự tiệc yêu thương với anh chị em trong Hội
anh chị em được thương xót, bình an, và yêu Thánh, như một vết nhớ giữa anh chị em, chỉ
thương dồi dào từ Đức Chúa Trời. 3 Anh chị em lo đùa giỡn cười cợt và ăn cho đầy bụng, chứ
thân mến, trước kia tôi nhiệt thành viết cho chẳng để gì đến người khác. Bọn họ cũng như
anh chị em về ơn cứu rỗi Đức Chúa Trời ban đám mây bạt theo chiều gió không thể đỡ mưa,
cho chúng ta, nhưng nay, tôi thấy cần khuyên hứa hẹn nhiều mà đem lại chẳng bao nhiêu,
nhưng anh chị em hãy tích cực bảo vệ chân lý mà như cây ăn trái mà đến mùa lại không ra trái.
Đức Chúa Trời ban cho dân thánh Ngài một lần Họ chẳng những hư vong, mà còn chết tới hai
lần, đã bật rẽ mất gốc, lại còn bị thiêu đốt. 13
đạo tràn trộn vào hàng ngũ anh chị em tuyên bố Họ để lại phía sau những túi nhục nhuốm nhơ
rằng sau khi tin Chúa, chúng ta muốn làm gì như đám bọt biển bắn thùi trôi bập bènh theo
cũng được, không còn sợ Đức Chúa Trời phán những lượn sóng tấp vào bờ. Họ vụt sáng như
xét nữa. Số phận bọn người đó đã được định mảnh sao băng, để rồi vĩnh viễn rơi vào vùng
đoạt từ lâu rồi, vì họ từ bỏ Đáng Chủ tể duy tối tăm mù mịt. (aiōn g165) 14 Hê-nóc, vị tổ bảy
nhất là Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta. 5 đời sau A-dam đã nói tiên tri về họ rằng: “Trông
Tôi xin nhắc lại sự thật anh chị em đã biết: Dù kia, Chúa đang ngự đến với muôn triệu thánh
Chúa cứu cả một dân tộc ra khỏi Ai Cập, nhưng đó. 15 Chúa sẽ đem bọn người vô đạo ra xét xử,
sau đó Ngài trừ diệt những người không chịu sẽ phanh phui những hành vi chống nghịch
tin cậy vâng phục Ngài. 6 Anh chị em nên nhớ, Đức Chúa Trời và những lời lẽ ngạo mạn họ nói
những thiên sứ không chịu giữ địa vị của mình phạm đến Ngài.” 16 Lúc nào họ cũng ta thán,
mà sa vào tội lỗi đã bị Đức Chúa Trời xiềng lại oán trách, theo đuổi dục vọng xấu xa, kiêu căng
mãi mãi trong ngục tối để đợi ngày phán xét. phách lối, phỉnh nịnh người ta để lợi dụng. 17
(aiōnos g126) 7 Cũng đừng quên hai thành Sô-đôm Anh chị em thân yêu, chắc anh chị em còn nhớ,
và Gô-mô-rơ cùng các thị trấn chung quanh các sứ đồ của Chúa Cứu Thế Giê-xu đã từng
đầy dãy mọi thứ dâm ô, kẻ cản tình dục đồng nói cho anh chị em biết rằng, 18 đến thời kỳ
giới. Các thành phố ấy đều bị lửa tiêu diệt và cuối cùng sẽ có những người khinh bạc gièu
trở thành tấm gương cảnh cáo cho chúng ta biết có một hỏa ngục cháy đời đời để hình phạt
tội nhân. (aiōnios g166) 8 Thế mà những người làm lạc kia cứ sống mãi cuộc đời gian ác, làm Thưa anh chị em thân yêu, về phần anh chị em,
như nhuốm thân thể, khinh bỉ mọi uy quyền và hãy xây dựng cuộc sống thật vững mạnh trên
chế gièu cả các bậc tà linh cường bạo. 9 Đến nền tảng đức tin thánh thiện, hãy học tập cầu
như Mi-ca-ên, là một trong những vị thiên sứ nguyện trong quyền năng Chúa Thánh Linh. 21
lớn nhất, khi tranh luận với quỷ vương về thi hài Môi-se, cũng chẳng dám nặng lời tố cáo Hãy ở luôn trong vòng tay yêu thương của Đức
mà chỉ nói: “Cầu Đức Chúa Trời khiển trách Chúa Trời trong khi chờ đợi Chúa Cứu Thế Giê-
người!” 10 Còn bọn này hễ điều gì không hiểu xu nhân từ hoàn thành sự sống vĩnh cửu trong
cũng đem ra nhạo cười chế gièu hết, như đám anh chị em. (aiōnios g166) 22 Hãy tỏ lòng thương
đem ra nhạo cười chế gièu hết, như đám xót những người phân tâm, dao động, 23 đưa

tay vục họ ra khỏi lửa. Đôi với người khác, phải
vừa thương vừa sợ, ghét cả những tấm áo bị
tội lỗi họ làm ô uế. **24** Cầu xin tất cả vinh quang
thuộc về Đức Chúa Trời, Đáng thừa súc gìn
giữ anh chị em thánh khiết trọn vẹn, không
vấp ngã, và đem anh chị em vào nơi ngự vinh
quang của Ngài, giữa những tiếng reo vui bất
tận. **25** Tất cả vinh quang Ngài đều quy về Đức
Chúa Trời duy nhất, Đáng Cứu Rỗi chúng ta do
Chúa Cứu Thế Giê-xu, Chúa chúng ta. Vâng, tất
cả vinh quang, uy nghiêm, sức mạnh, và quyền
thế đều thuộc về Chúa từ trước vô cùng, hiện
nay, và cho đến đời đời! A-men. (**aiōn g165**)

Khải Huyền

1 Đây là mạc khải của Chúa Cứu Thế Giê-xu mà Đức Chúa Trời đã ban cho Ngài để bày tỏ cho các tôi tớ Ngài những việc sắp phải xảy ra. **2** Giăng đã trung tín tường phái Ngài cầm bảy ngôi sao, miệng có thanh thuât mọi điều đã chứng kiến. Đây là bản gươm hai lưỡi sắc bén, mặt sáng rực như mặt tường thuật về lời của Đức Chúa Trời và về lời chứng của Chúa Cứu Thế Giê-xu. **3** Phước cho ngã xuống chân Ngài như chết. Nhưng Ngài đặt người đọc sách này cũng như người nghe và của Giăng gửi cho bảy Hội Thánh xứ Tiêu Á. Cầu chúc anh chị em được ơn phước và bình an từ Đức Chúa Trời, là Đáng đã có, hiện có, và còn đời đời, từ Chúa Thánh Linh ở trước ngai Ngài và từ Chúa Cứu Thế Giê-xu. Ngài là nhân chứng thành tín, Đáng sống lại đầu tiên từ cõi chết, và có uy quyền trên tất cả vua chúa trên thế gian. Tất cả vinh quang thuộc về Chúa, Đáng đã yêu thương chúng ta, dùng máu Ngài tẩy sạch tội lỗi chúng ta. **6** Chúa đã làm cho chúng ta trở nên công dân Vương Quốc Chúa, làm thầy tế lễ của Đức Chúa Trời là Cha. Cầu xin vinh quang và uy quyền thuộc về Ngài mãi mãi vô tận! A-men. ([aiōn g165](#)) **7** Nay! Ngài đến giữa áng mây Mọi mắt sẽ trông thấy Ngài—những người đã đâm Ngài cũng thấy. Mọi dân tộc trên thế giới sẽ khóc than vì Ngài. Thật đúng như lời! A-men! **8** Chúa là Đức Chúa Trời phán: “Ta là An-pha và Ô-mê-ga—là đầu tiên và cuối cùng. Ta là Đáng hiện có, đã có, và còn đời—là Đáng Toàn Năng.” **9** Tôi là Giăng, thân hữu của anh chị em, cùng chia sẻ hoạn nạn và dự phần trong Vương Quốc Đức Chúa Trời với anh chị em. Tôi ở tù trên đảo Bát-mô này, vì truyền giảng Đạo Đức Chúa Trời và làm chứng cho Chúa Giê-xu. **10** Nhầm ngày của Chúa, tôi được Thánh Linh cảm và nghe có tiếng gọi sau lưng vang dội như tiếng loa: **11** “Hãy ghi chép những điều con thấy và gửi cho bảy Hội Thánh tại Ê-phê-sô, Si-miệc-nơ, Bêt-găm, Thi-a-ti-ro, Sạt-de, Phi-la-đen-phi, và Lao-di-xê.” **12** Quay lại để xem ai vừa nói, tôi thấy bảy giá đèn bằng vàng. **13** Giữa các giá đèn có ai giống như Con Người, mặc áo dài, ngực thắt đai vàng. **14** Tóc Ngài trắng như lông chiên, như tuyết, mắt sáng như ngọn lửa, **15** chân như đồng sáng loáng trong lò, tiếng nói vang àm như thác đổ. **16** Tay Giăng, tôi tớ Ngài. **17** Vừa thấy Chúa, tôi trời chói lọi giữa trưa. **18** Là Đáng Sống, Ta là Đầu Tiên và Cuối Cùng. **19** Là Đáng Sống, Ta đã chết, nhưng nay Ta sống đời đời, giữ chìa khóa cõi chết và âm phủ. ([aiōn g165, Hadēs g86](#)) **20** Vậy, hãy ghi chép những việc con vừa thấy và những việc sắp xảy ra. **21** Đây là ý nghĩa bảy ngôi sao trong tay phái Ta và bảy giá đèn bằng vàng: Bảy ngôi sao là bảy thiên sứ của bảy Hội Thánh, còn bảy giá đèn là bảy Hội Thánh.”

2 “Hãy viết cho thiên sứ của Hội Thánh Ê-phê-sô. Đây là thông điệp của Đáng cầm bảy ngôi sao trong tay phái và đi lại giữa bảy giá đèn bằng vàng: **2** Ta biết công việc con, nỗi lao khổ và lòng nhẫn耐 của con. Ta biết con không thể dung thứ người ác. Con đã thử nghiệm những người mạo xưng là sứ đồ nhưng không phải là sứ đồ. **3** Con đã nhẫn耐 chịu khổ vì Danh Ta, không biết mỏi mệt. **4** Nhưng Ta khiêm trách con vì con đã đánh mất tình yêu ban đầu, khi con mới theo Ta. **5** Hãy nhớ lại con đã sa sút từ đâu! Phải ăn năn và làm những việc con đã làm ban đầu. Nếu không, Ta sẽ sớm đến, cắt bỏ giá đèn con khỏi chỗ nó. **6** Tuy nhiên con còn một ưu điểm: Con ghét công việc của phái Ni-cô-la mà Ta cũng ghét nữa. **7** Ai có tai để nghe, hãy lắng nghe lời Chúa Thánh Linh kêu gọi các Hội Thánh. Những người chiến thắng, Ta sẽ cho ăn trái cây hằng sống trong Vườn của Đức Chúa Trời.” **8** “Hãy viết cho thiên sứ của Hội Thánh Si-miệc-nơ. Đây là thông điệp của Đáng Đầu Tiên và Cuối Cùng, Đáng đã chết và sống lại: **9** Ta biết nỗi gian khổ, sự nghèo thiếu của con—nhưng thật ra con giàu có. Ta cũng

nghe lời vu cáo của những người mạo danh bệnh, cũng như những người gian dâm với nó, người Do Thái, con cái Đức Chúa Trời, mà thật trừ khi chúng nó ăn năn. **23** Ta sẽ trừ diệt con ra là hội viên của Sa-tan. **10** Đừng sợ những nỗi cái nó, và mọi Hội Thánh sẽ biết Ta là Đáng gian khổ sắp đến. Nay, ma quỷ sẽ thử thách thăm dò lòng dạ loài người. Ta sẽ báo ứng mỗi con, tống giam một vài người vào ngục tối. Con người tùy công việc họ làm. **24** Riêng những sẽ chịu khổ nạn trong mười ngày. Hãy trung người tại Thi-a-ti-ro không chịu theo tà thuyết thành với Ta dù phải chết, Ta sẽ cho con vương này—không học đòi điều họ gọi là ‘lẽ thâm thúy miện của sự sống vĩnh viễn. **11** Ai có tai hãy của Sa-tan’—Ta sẽ không để các con mang gánh lắng nghe lời Chúa Thánh Linh kêu gọi các Hội nặng gì khác, **25** miễn là các con giữ vững điều Thánh. Những người chiến thắng sẽ không bị mình cõi cho tới khi Ta đến. **26** Những người chết lần thứ hai.” **12** “Hãy viết cho thiên sứ nào chiến thắng và tiếp tục làm công việc Ta của Hội Thánh Bết-găm. Đây là thông điệp của đến cuối cùng, Ta sẽ cho quyền thống trị các Đáng có thanh gươm hai lưỡi sắc bén: **13** Ta nước. **27** Họ sẽ cai trị bằng một cây trượng sắt biệt nơi con ở là ngai của Sa-tan. Tuy nhiên, và đập tan chúng nó như đồ gốm. **28** Họ sẽ có con đã giữ vững đức tin, không chối bỏ Danh thẩm quyền như Ta đã nhận quyền thống lãnh Ta, ngay cả lúc An-ty-ba, nhân chứng trung nơi Cha Ta, và Ta cũng sẽ cho họ ngôi sao mai. thành của Ta, bị giết tại Bết-găm, là nơi Sa-tan **29** Ai có tai để nghe, hãy nghe lời Chúa Thánh ở. **14** Nhưng Ta phải khiến trách con vài điều. Linh kêu gọi các Hội Thánh.”

Con có những người theo đường lối của Ba-la-am, người đã dạy Ba-lác cách quyến rũ người Ít-ra-ên phạm tội gian dâm và ăn của cúng thần tượng. **15** Con cũng có những người theo phái Ni-cô-la. **16** Vậy, hãy ăn năn, nếu không Ta sẽ sớm đến, dùng thanh gươm ở miêng Ta đánh dẹp bọn đó. **17** Ai có tai để nghe, hãy lắng nghe lời Chúa Thánh Linh kêu gọi các Hội Thánh. Những người chiến thắng, Ta sẽ cho ăn ma-na giữ kín. Ta sẽ cho mỗi người một viên đá trắng ghi tên mới Ta đặt cho, ngoài người nhận lãnh không ai biết được.” **18** “Hãy viết cho thiên sứ của Hội Thánh Thi-a-ti-ro. Đây là thông điệp của Con Đức Chúa Trời, Đáng có mắt sáng như ngọn lửa, chân như đồng tinh luyện trong lò: **19** Ta biết những việc con làm với tình yêu thương, đức tin, tinh thần phục vụ và lòng nhân ái. Con sẽ còn làm nhiều hơn nữa. **20** Nhưng đây là điều Ta khiến trách. Con dung túng cho Giê-sa-ben, người tự xưng là nữ tiên tri, nhưng dạy dỗ và quyến rũ các đàn tớ Ta phạm tội gian dâm và ăn của cúng thần tượng. **21** Ta đã cho nó thì giờ ăn năn, nhưng nó không chịu từ bỏ tội gian dâm. **22** Vậy, Ta sẽ khiến nó chịu đau đớn kinh khiếp trên giường

3 “Hãy viết cho thiên sứ của Hội Thánh Sát-de. Đây là thông điệp của Đáng có bảy thần linh của Đức Chúa Trời và cầm bảy ngôi sao: Ta biết công việc con, con có tiếng là sống—nhưng thật ra đã chết! **2** Hãy tỉnh dậy, củng cố những gì còn lại và sắp chết; vì Ta thấy công việc con thật bất toàn dưới mắt Đức Chúa Trời. **3** Vậy, hãy nhớ những điều con đã nghe và tin nhận. Hãy vâng phục và ăn năn. Nếu con không thức tỉnh, Ta sẽ đến bất ngờ như kẻ trộm, con chẳng biết trước được. **4** Nhưng tại Sát-de có mấy người không làm ô uế áo xống mình. Họ sẽ mặc áo trắng đi với Ta, vì họ thật xứng đáng. **5** Những người chiến thắng cũng sẽ được mặc áo trắng như thế. Ta sẽ không xóa tên họ khỏi Sách Sự Sống. Trước mặt Đức Chúa Trời và các thiên sứ, Ta sẽ công nhận họ. **6** Ai có tai để nghe, hãy lắng nghe lời Chúa Thánh Linh kêu gọi các Hội Thánh.” **7** “Hãy viết cho thiên sứ của Hội Thánh Phi-la-den-phi. Đây là thông điệp của Đáng Thánh và Chân Thật, Đáng giữ chìa khóa của Đa-vít. Đáng mở thì không ai đóng được; và Ngài đóng thì không ai mở được. **8** Ta biết công việc con. Dù năng lực kém cỏi, con đã vâng giữ lời Ta, không chối bỏ danh

Ta. Ta đã mở rộng trước mặt con một cái cửa đây, Ta sẽ cho con xem những việc phải xảy
chẳng ai có quyền đóng lại. 9 Một số hội viên ra.” 2 Lập tức, tôi được Thánh Linh cảm, nhìn
của Sa-tan mạo nhận là người Do Thái sẽ rơi thấy chiếc ngai trên trời, và có người ngồi trên
mặt nạ. Ta sẽ khiến họ đến quỳ dưới chân con ngai. 3 Đáng ngồi trên ngai chiếu sáng như
và họ sẽ biết Ta yêu mến con. 10 Vì con vâng đá quý—như ngọc thạch anh và mã não đỏ.
lệnh Ta chịu khổ nạn, nên Ta sẽ bảo vệ con Có một cầu vòng tròn như ngọc lục bảo bao
trong kỳ đại nạn sắp xảy ra trên thế giới để quanh ngai. 4 Chung quanh ngai là hai mươi
thứ thách mọi người. 11 Ta sẽ sớm đến! Hãy bốn ngai khác, có hai mươi bốn trưởng lão
giữ vững điều con có để không ai cướp mất đang ngồi, mặc áo trắng và đội vương miện
vương miện của con. 12 Những người chiến vàng. 5 Từ ngai phát ra chớp nhoáng cùng sấm
thunder, Ta sẽ cho làm cột trụ trong Đền Thờ sét vang động. Có bảy ngọn đèn cháy rực trước
của Đức Chúa Trời Ta, họ sẽ ở đó mãi mãi. Ta ngai, là bảy Thần Linh của Đức Chúa Trời. 6
sẽ ghi trên người họ danh Đức Chúa Trời, và Phía trước ngai, có biển đầy thủy tinh, trong
tên Giê-ru-sa-lem mới—thành này sẽ từ Đức như pha lê. Quanh ngai có bốn sinh vật, phía
Chúa Trời trên trời mà xuống—Ta cũng ghi trước và sau đều có nhiều mắt. 7 Sinh vật thứ
tên mới của Ta trên họ. 13 Ai có tai để nghe, nhất giống như sư tử; sinh vật thứ hai như bò
hay lảng nghe lời Chúa Thánh Linh kêu gọi các tơ; sinh vật thứ ba có mặt người; và sinh vật
Hội Thánh.” 14 “Hãy viết cho thiên sứ của Hội thứ tư như đại bàng đang bay. 8 Mỗi sinh vật
Thánh Lao-đi-xê. Đây là thông điệp của Đáng có sáu cánh, toàn thân và cánh đều có nhiều
A-men—Nhân Chứng thành tín và chân thật, mắt. Ngày đêm các sinh vật tung hô không dứt:
Nguồn Gốc cuộc sáng tạo của Đức Chúa Trời: “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, Chúa là
15 Ta biết công việc con, con không lạnh cũng Đức Chúa Trời, Đáng Toàn Năng—Đáng đã có,
không nóng. Ta mong con nóng hoặc lạnh hẳn hiện có, và còn đời đời.” 9 Mỗi khi các sinh vật
thì hơn. 16 Nhưng vì con hâm hâm, không nóng tôn vinh, tung hô và cảm tạ Đáng ngồi trên
cũng không lạnh, nên Ta sẽ nhả con ra khỏi ngai, (là Đáng hằng sống đời đời), (aiōn g165) 10
miệng Ta. 17 Con nói: Tôi giàu, có nhiều tài sản, thì hai mươi bốn trưởng lão quỳ xuống trước
không cần gì nữa, nhưng con không biết con mặt Ngài, thờ lạy Ngài vĩnh viễn, vút vương
khốn khổ, đáng thương, nghèo nàn, mù lòa, và miện trước ngai và ca ngợi: (aiōn g165) 11 “Lạy
trần truồng. 18 Ta khuyên con hãy mua vàng Chúa là Đức Chúa Trời của chúng con, Chúa
tinh luyện của Ta để con giàu có, mua áo trắng đáng nhận vinh quang, vinh dự, và uy quyền.
để che thân và mua thuốc xức mắt để con nhìn Vì Chúa đã sáng tạo vạn vật, do ý muốn Chúa,
thấy được. 19 Người nào Ta yêu mến, Ta mới muôn vật được dựng nên và tồn tại.”
khiêm trách, sửa trị. Vậy con hãy sắm ăn năn. 20 Nay! Ta đứng bên ngoài gõ cửa, nếu ai
nghe tiếng Ta mà mở cửa ra, Ta sẽ vào thăm, ăn tối với người, chỉ người với Ta. 21 Những người
chiến thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trên ngai Ta, như chính Ta đã thắng và ngồi với Cha Ta trên
ngai Ngài. 22 Ai có tai để nghe, hãy lắng nghe lời Chúa Thánh Linh kêu gọi các Hội Thánh.”

4 Sau đó, tôi nhìn lên. Nay trên trời có một cái cửa mở ra. Tiếng nói vang dội như tiếng trưởng lão bảo tôi: “Đừng khóc nữa. Nay, sư tử
loa lúc đầu tôi đã nghe, lại bảo tôi: “Hãy lên đại tộc Giu-đa, chối lộc Đa-vít, Đáng đã toàn

thắng, có thể mở cuốn sách và mở bảy án.” tôi nghe sinh vật thứ ba gọi: “Lại đây!” Tôi thấy 6 Tôi nhìn thấy Chiên Con đứng trước ngai, một con ngựa đen; người cưỡi ngựa tay cầm chung quanh là bốn sinh vật và các trưởng lão. cái cân. 6 Tôi nghe tiếng phát ra giữa bốn sinh Chiên Con trông như đã bị giết, có bảy sừng và vật: “Một lít lúa mì giá một ngày công hay ba lít bảy mắt, là bảy vị Thần Linh của Đức Chúa Trời lúa mạch giá một ngày công. Còn dầu và rượu, sai xuống khắp thế giới. 7 Chiên Con bước tới đừng phí phạm.” 7 Khi Chiên Con tháo ấn thứ lẩy cuốn sách trong tay phải Đáng ngồi trên tư, tôi nghe sinh vật thứ tư gọi: “Lại đây!” 8 ngai. 8 Ngài vừa lấy cuốn sách, bốn sinh vật Tôi thấy một con ngựa màu xám nhạt, người và hai mươi bốn trưởng lão đều quỳ xuống cưỡi tên là Tử Vong, có Âm Phủ theo sau. Họ trước mặt Chiên Con. Mỗi vị nâng một chiếc đòn hạc và một bát vàng đầy hương liệu, là nhận được quyền thống trị một phần tư địa những lời cầu nguyện của các thánh đồ. 9 Họ thú dữ giết hại loài người. (Hadēs g86) 9 Khi Chiên đồng hát một bài ca mới: “Ngài xứng đáng lấy Con tháo ấn thứ năm, tôi thấy dưới bàn thờ có cuốn sách, tháo các ấn và mở ra. Vì Ngài đã linh hồn những người bị giết vì đã công bố Đạo chịu chết để lấy máu mình chuộc về cho Đức Chúa và trung thành làm chứng cho Ngài. 10 Chúa Trời những người thuộc mọi dòng giống, Họ kêu lớn: “Lạy Chúa Chí Cao, là Đáng Thánh dân tộc, và quốc gia. 10 Ngài khiến họ trở thành và chân thật, đến bao giờ Chúa mới xét xử và công dân của Vương Quốc Chúa, làm thầy tế lễ báo ứng những người trên mặt đất đã sát hại của Đức Chúa Trời. Và họ sẽ cai trị trên đất.” 11 chúng con?” 11 Họ được cấp mỗi người một áo Tôi lại nhìn và nghe tiếng hát của hàng triệu dài trăng. Chúa bảo họ cứ an nghỉ ít lâu cho thiên sứ đứng bao quanh ngai, bốn sinh vật và tới lúc đông đủ các anh chị em và bạn đồng sự các trưởng lão. 12 Các thiên sứ hát lớn tiếng: chịu giết như họ. 12 Khi Chiên Con tháo ấn thứ “Chiên Con đã chịu giết—đáng được uy quyền, sáu, có một trận động đất dữ dội. Mặt trời tối giàu có, khôn ngoan, sức mạnh, vinh dự, vinh quang, và chúc tụng.” 13 Tôi lại nghe tất cả tạo 13 Các vì sao trên trời rơi xuống đất như sung vật trên trời, dưới đất, bên dưới đất, và trong rụng. 14 Trời bị thu lại như tờ giấy cuộn tròn, biển đều lên tiếng: “Nguyên chúc tụng, vinh núi và đảo bị di chuyển. 15 Mọi người trên mặt dự, vinh quang và uy quyền thuộc về Đáng đất—vua chúa trên đất, những người cai trị, ngài trên ngai và thuộc về Chiên Con đời đời các tướng lãnh, người giàu có, người thề lực, vô tận.” (aiōn g165) 14 Bốn sinh vật tung hô: “A- cùng mọi người tự do hay nô lệ—tất cả đều men!” và các trưởng lão quỳ xuống thờ lạy trốn trong hang động, giữa các khe đá trên núi. Chiên Con.

6 Khi Chiên Con tháo ấn thứ nhất, tôi nghe một sinh vật ở trước ngai gọi vang như sấm: “Lại đây!” 2 Tôi thấy một con ngựa trắng; người cưỡi ngựa tay cầm cung, được trao cho một vương miện. Người ra đi như vị anh hùng bách chiến bách thắng. 3 Khi Chiên Con tháo ấn thứ hai, tôi nghe sinh vật thứ hai gọi: “Lại đây!” 4 Một con ngựa hồng đi ra, người cưỡi ngựa yên. 2 Tôi lại thấy một thiên sứ khác đến từ nhận một thanh gươm lớn và được quyền gây phương đông, cầm ấn của Đức Chúa Trời Hằng chiến tranh khắp thế giới, khiến người ta giết Sóng. Thiên sứ này lớn tiếng kêu gọi bốn thiên hại lẫn nhau. 5 Khi Chiên Con tháo ấn thứ ba, sứ đã được quyền làm hại đất và biển: 3 “Đừng

cầu, dùng chiến tranh, đối kem, bệnh tật, và Con tháo ấn thứ năm, tôi thấy dưới bàn thờ có chịu giết như họ. 12 Khi Chiên Con tháo ấn thứ “Chiên Con đã chịu giết—đáng được uy quyền, sáu, có một trận động đất dữ dội. Mặt trời tối giàu có, khôn ngoan, sức mạnh, vinh dự, vinh quang, và chúc tụng.” 13 Tôi lại nghe tất cả tạo 13 Các vì sao trên trời rơi xuống đất như sung vật trên trời, dưới đất, bên dưới đất, và trong rụng. 14 Trời bị thu lại như tờ giấy cuộn tròn, biển đều lên tiếng: “Nguyên chúc tụng, vinh núi và đảo bị di chuyển. 15 Mọi người trên mặt dự, vinh quang và uy quyền thuộc về Đáng đất—vua chúa trên đất, những người cai trị, ngài trên ngai và thuộc về Chiên Con đời đời các tướng lãnh, người giàu có, người thề lực, vô tận.” (aiōn g165) 14 Bốn sinh vật tung hô: “A- cùng mọi người tự do hay nô lệ—tất cả đều men!” và các trưởng lão quỳ xuống thờ lạy trốn trong hang động, giữa các khe đá trên núi. Chiên Con.

16 Họ kêu xin núi và đá: “Hãy đỡ xuống che kín chúng tôi, để chúng tôi tránh khỏi mặt Đáng ngồi trên ngai và sự đoán phạt của Chiên Con. 17 Vì ngày đoán phạt lớn của Ngài đã đến, còn ai đứng nổi?”

7 Sau đó, tôi thấy bốn thiên sứ đứng bốn góc địa cầu, cầm giữ gió bốn phương trên đất, hai, tôi nghe sinh vật thứ hai gọi: “Lại đây!” khiến cho khắp đất, biển và cây cối đều lặng 4 Một con ngựa hồng đi ra, người cưỡi ngựa yên. 2 Tôi lại thấy một thiên sứ khác đến từ nhận một thanh gươm lớn và được quyền gây phương đông, cầm ấn của Đức Chúa Trời Hằng chiến tranh khắp thế giới, khiến người ta giết Sóng. Thiên sứ này lớn tiếng kêu gọi bốn thiên hại lẫn nhau. 5 Khi Chiên Con tháo ấn thứ ba, sứ đã được quyền làm hại đất và biển: 3 “Đừng

làm hại đất, biển, và cây cối cho đến khi chúng đứng trước mặt Đức Chúa Trời và được trao ta đóng ấn trên trán các đài tớ của Đức Chúa cho bảy chiếc kèn. 3 Một thiên sứ khác tay cầm Tròi.” 4 Tôi nghe có nhiều người được đóng lư hương vàng, đến đứng trước bàn thờ. Và ấn của Đức Chúa Trời—số người được đóng ấn vị này nhận nhiều hương để dâng trên bàn thuộc các đại tộc Ít-ra-ên là 144.000 người: 5 thờ và trước ngai, với lời cầu nguyện của các Đại tộc Giu-đa có 12.000 người, đại tộc Ru-bê-ni thánh đồ. 4 Khói hương cùng lời cầu nguyện có 12.000 người, đại tộc Gát có 12.000 người, 6 các thánh đồ từ tay thiên sứ bay lên trước mặt đại tộc A-se có 12.000 người, đại tộc Nép-ta-Đức Chúa Trời. 5 Sau đó, thiên sứ lấy lửa trên li có 12.000 người, đại tộc Ma-na-se có 12.000 bàn thờ bỏ đầy lư hương rồi quăng xuống đất. người, 7 đại tộc Si-mê-ôn có 12.000 người, đại Liên có sấm sét vang rền, chớp nhoáng và động tộc Lê-vi có 12.000 người, đại tộc Y-sa-ca có đất. 6 Bảy thiên sứ cầm bảy chiếc kèn sửa soạn 12.000 người, 8 đại tộc Sa-bu-luân có 12.000 thổi. 7 Thiên sứ thứ nhất thổi kèn, liền có mưa người, đại tộc Giô-sép có 12.000 người, đại tộc đá và lửa pha với máu đồ xuồng mặt đất. Một Bên-gia-min có 12.000 người. 9 Sau đó tôi thấy phần ba đất bị thiêu đốt, một phần ba cây cối vô số người, không ai đếm nổi, từ mọi quốc bị thiêu đốt và mọi loài cỏ xanh bị thiêu đốt. 8 gia, dòng giống, dân tộc, và ngôn ngữ. Họ đứng Thiên sứ thứ hai thổi kèn, liền có vật gì giống trước ngai và trước Chiên Con. Họ mặc áo dài như hòn núi lớn đang bốc cháy bị quăng xuồng trắng, tay cầm cành chà là. 10 Họ lớn tiếng tung biển. Một phần ba biến hóa ra máu. 9 Một phần hô: “Ơn cứu rỗi chúng ta là do Đức Chúa Trời, ba sinh vật trong biển bị chết, và một phần ba Đấng ngồi trên ngai và do Chiên Con!” 11 Các tàu bè bị tiêu diệt. 10 Thiên sứ thứ ba thổi kèn, thiên sứ đang đứng quanh ngai, các trưởng một vì sao lớn bốc cháy như đuốc từ trời sa lão và bốn sinh vật đều sắp mặt xuồng trước xuồng một phần ba sông ngòi và suối nước. 11 ngai thờ phượng Đức Chúa Trời. 12 Họ ca tụng: Tên vì sao ấy là Ngài Cứu. Một phần ba nước “A-men! Sự chúc tụng, vinh quang, và khôn ngoan, cảm tạ và vinh dự, uy quyền và sức mạnh thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta đời đời vô tận! A-men.” (aiōn g165) 13 Một trong hai mươi bốn trưởng lão hỏi tôi: “Những người mặc áo dài trắng đó là ai? Họ từ đâu đến?” 14 ngày bị giám đi, ban đêm cũng vậy. 13 Kế đến, Tôi thưa: “Thưa ông, ông là người biết điều tôi thấy một con đại bàng bay trên không trung đó.” Rồi trưởng lão nói với tôi: “Đó là những kêu lớn: “Khốn thay, khốn thay, khốn thay cho người đã qua khỏi cơn đại nạn, đã giặt và phiêu di tán trên đất vì tiếng kèn của ba thiên sứ trắng áo mình trong máu Chiên Con. 15 Vì thế, sấp thổi.”

họ được đứng trước ngai Đức Chúa Trời, ngày đêm phụng sự Ngài trong Đền Thờ. Đáng ngồi trên ngai sẽ che chở họ. 16 Họ sẽ không còn đối khát; cũng không còn bị mặt trời hay sức nóng nào nung đốt. 17 Vì Chiên Con ở giữa ngai sẽ là Đáng Chănh Dắt của họ. Ngài sẽ dẫn họ đến những suối nước sống. Và Đức Chúa Trời sẽ lau sạch nước mắt họ.”

9 Thiên sứ thứ năm thổi kèn, tôi thấy một vì sao từ trời rơi xuống đất, và được trao cho chìa khóa vực thẳm. (Abyssos g12) 2 Vì sao này mở vực thẳm ra, liền có khói bốc lên như khói lò lửa lớn, mặt trời và không gian bị tối tăm vì luồng khói ấy. (Abyssos g12) 3 Châu chấu từ luồng khói bay ra khắp mặt đất, chúng có khả năng châm chích như bò cạp. 4 Chúng

8 Khi Chiên Con tháo ấn thứ bảy, trên trời yên được lệnh không phá hoại cỏ xanh, cây cối và lặng chừng nửa giờ. 2 Tôi thấy bảy thiên sứ mọi loài thực vật khác, nhưng chỉ nhắm vào

những người không có ân của Đức Chúa Trời được! 21 Họ cũng không chịu ăn năn các tội trên trán. 5 Chúng không được phép giết ai, giết người, tà thuật, gian dâm, trộm cắp. mà chỉ làm cho họ đau đớn trong năm tháng. Họ bị nhức nhối như khi bò cạp đốt. 6 Trong những ngày đó, người ta tìm cách chết nhưng không được, mong mỏi được chết nhưng sự chết lánh xa. 7 Hình dạng của châu chấu giống như chiến mã chuẩn bị ra trận, trên đầu như có mao miện vàng, mặt giống mặt người. 8 Tóc dài như tóc đàn bà, răng như răng sư tử. 9 Giáp che ngực trông như giáp sắt, tiếng cánh bay vang lầm như đoàn xe ngựa xông ra chiến trường. 10 Đuôi có nọc giống như bò cạp, trong đuôi có độc chất làm đau đớn loài người trong năm tháng. 11 Vua của chúng là thiên sứ của vực thẳm, có tên A-ba-đôn theo tiếng Hê-bơ-rơ và A-bô-ly-ôn theo tiếng Hy Lạp. (Abyssos g12) 12 Khổ nạn thứ nhất đã qua, nhưng kia, còn hai khổ nạn nữa sắp đến! 13 Thiên sứ thứ sáu thổi kèn, tôi nghe có tiếng phát ra từ bốn chiếc sừng trên bàn thờ vàng trước mặt Đức Chúa Trời. 14 Tiếng ấy bảo thiên sứ thứ sáu đang cầm kèn: “Hãy phóng thích bốn thiên sứ bị trói giữ tại sông lớn O-pho-rát.” 15 Bốn thiên sứ này đã chuẩn bị sẵn, đến đúng ngày giờ năm tháng được thả ra liền đi giết hại một phần ba nhân loại. 16 Bốn thiên sứ chỉ huy một đạo kỵ binh 200 triệu người. Tôi nghe rõ con số đó. 17 Trong khải tượng, tôi được nhìn thấy đạo binh này. Các kỵ binh mang giáp đỏ như lửa, xanh như da trời và vàng như lưu huỳnh. Các chiến mã có đầu như sư tử; miệng phun lửa, khói và diêm sinh. 18 Một phần ba nhân loại bị sát hại vì ba tai họa phát xuất từ miệng ngựa, là lửa, khói, và diêm sinh. 19 Năng lực khủng khiếp của đám ngựa này phát ra từ miệng lần đuôi, vì đuôi chúng giống như đầu rắn, gây ra tai họa. 20 Số người sống sót sau các tai họa này vẫn không chịu ăn năn những việc ác họ làm. Họ tiếp tục thờ lạy các quỷ cùng các thần tượng bằng vàng, bạc, đồng, đá, và gỗ—là những thần tượng không thấy, không nghe và không đi

10 Tôi thấy một thiên sứ uy dũng khác từ trời xuống, mình mặc mây trời, đầu đội cầu vồng, mặt sáng rực như mặt trời, chân như trụ lửa. 2 Thiên sứ cầm trên tay một cuốn sách mở ra, đặt chân phải trên biển, chân trái trên đất, 3 và kêu lên một tiếng lớn như tiếng gầm sư tử, liền có bảy tiếng sấm đáp lời. 4 Khi bảy tiếng sấm vang ra, tôi định chép lại liền nghe tiếng nói từ trời: “Phải giữ kín những điều bảy tiếng sấm nói ra, đừng ghi chép.” 5 Thiên sứ đứng trên biển và đất đưa tay phải lên trời. 6 Thiên sứ thề trước Đáng hằng sống đời đời, Đáng sáng tạo trời cùng mọi vật trên trời, đất cùng mọi vật dưới đất, biển cùng mọi vật trong biển rằng: “Sắp hết thời hạn rồi! (aiōn g165) 7 Ngày nào thiên sứ thứ bảy thổi kèn. Đức Chúa Trời sẽ hoàn tất chương trình huyền nhiệm của Ngài, như đã báo trước cho các đài tớ Ngài, là các tiên tri.” 8 Tiếng nói từ trời lại bảo tôi: “Đi lấy cuộn sách mở ra trên tay thiên sứ đứng trên biển và đất.” 9 Tôi đến bên thiên sứ xin cuộn sách. Thiên sứ bảo: “Ông lấy sách mà ăn! Tuy bụng thấy đắng nhưng miệng sẽ ngọt như mật!” 10 Tôi lấy sách khỏi tay thiên sứ, và tôi ăn! Nó ngọt như mật trong miệng tôi, nhưng khi nuốt vào, thấy đắng trong bụng. 11 Rồi tôi được bảo: “Ông còn phải nói tiên tri về nhiều dân tộc, quốc gia, ngôn ngữ, và vua chúa.”

11 Sau đó tôi nhận được cây thước giống như cây gậy, với lời dặn bảo: “Hãy đứng dậy do Đèn Thờ của Đức Chúa Trời và bàn thờ cùng đếm những người thờ phượng. 2 Còn sân ngoài Đèn Thờ thì đừng đo, vì đã giao cho các dân tộc, họ sẽ dày xéo thành thánh trong bốn mươi hai tháng. 3 Ta sẽ trao quyền cho hai nhân chứng của Ta; họ sẽ mặc vải thô và nói tiên tri suốt 1.260 ngày.” 4 Hai tiên tri là hai cây ô-liu, cũng là hai già đèn đứng trước mặt Chúa của hoàn vũ. 5 Nếu có ai định làm hại họ, lửa từ miệng họ sẽ phun ra tiêu diệt kẻ thù. Bất cứ ai

muốn hại họ đều bị giết sạch. 6 Họ được quyền Đền Thờ Đức Chúa Trời trên trời mở cửa, để lộ đóng trời lại, để mưa không rơi xuống trong ba năm rưỡi, là thời gian họ nói tiên tri. Họ cũng có quyền hóa nước thành máu, và gieo tai họa

dữ dội.

trên mặt đất bao nhiêu tùy ý. 7 Khi họ đã hoàn tất lời chứng, con thú từ vực thẳm lên sẽ giao tranh với họ, chiến thắng và giết họ đi. (Abysos g12)

8 Thây họ sẽ phơi ngoài đường phố Giê-rusa-lem, còn gọi bóng là “Sô-đôm” hay “Ai Cập,” cũng là nơi Chúa của họ chịu đóng đinh trên cây thập tự. 9 Người thuộc mọi dân tộc, dòng giống, ngôn ngữ, và quốc gia sẽ kéo đến xem thi thể của họ trong ba ngày rưỡi, chẳng ai được phép chôn cất. 10 Mọi người trên thế giới sẽ mừng rỡ vì hai người đã bị sát hại. Người ta ăn mừng, tặng quà cho nhau, vì hai tiên tri ấy đã khuấy động lương tâm mọi người. 11 Sau ba ngày rưỡi, sinh khí từ Đức Chúa Trời nhập vào hai người, họ vùng đứng dậy. Mọi người đến xem đều quá khiếp sợ. 12 Hai tiên tri nghe tiếng gọi lớn từ trời: “Lên đây!” Họ cưỡi mây lên trời trước mắt kẻ thù. 13 Ngay giờ đó, một trận động đất dữ dội tiêu diệt một phần mười thành phố, làm 7.000 người thiệt mạng. Những người sống sót đều kinh hoàng và tôn vinh Đức Chúa Trời trên trời. 14 Khổ nạn thứ hai đã qua, nhưng kìa, khổ nạn thứ ba sắp đến. 15 Thiên sứ thứ bảy thối kén, liền có tiếng nói vang dội từ trời: “Cả thế giới từ nay thuộc Vương Quốc của Chúa chúng ta và Đáng Cứu Thế của Ngài, Ngài sẽ cai trị mãi mãi.” (aiōn g165) 16 Hai mươi bốn trưởng lão ngồi trên ngai trước mặt Đức Chúa Trời, quỳ xuống thờ lạy Ngài. 17 Và họ thưa: “Chúng con xin dâng lời cảm tạ Ngài, lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Đáng Toàn Năng, Đáng hiện có, đã có, và còn đời đời, vì Ngài đã sử dụng quyền năng lớn lao và đã bắt đầu cai trị. 18 Các dân tộc đều nỗi giận, nhưng con đoán phạt của Chúa đã đến. Đây là lúc Chúa xét xử người chết và tướng thường cho đầy tớ Ngài, là các tiên tri và thánh đồ, cùng mọi người kính sợ Danh Chúa, từ nhỏ đến lớn. Cũng là lúc Chúa hủy diệt những ai đã phá hoại thế giới.” 19 Bấy giờ,

Đền Thờ Đức Chúa Trời trên trời mở cửa, để lộ hòm giao ước bên trong Đền Thờ. Lại có chớp nhoáng, sấm sét vang rền, động đất và mưa đá dữ dội.

12 Tôi chứng kiến một dấu lạ vĩ đại diễn ra trên trời. Tôi thấy một người phụ nữ mặc áo mặt trời, chân đạp mặt trăng, đầu đội vương miện kết bằng mười hai tinh tú. 2 Nàng có thai, kêu la, quấn thắt vì sắp đến giờ sinh nở. 3 Ké đến, tôi chứng kiến một dấu lạ vĩ đại khác. Tôi thấy một con rồng đỏ thật lớn xuất hiện, nó có bảy đầu, mười sừng, mỗi đầu đội một vương miện. 4 Đuôi rồng kéo theo một phần ba tinh tú trên trời quăng xuống đất. Rồng đứng trước mặt người phụ nữ sắp sinh nở, chực nuốt đứa bé khi vừa ra đời. 5 Nàng sinh một con trai. Con trai ấy sẽ dùng cây trượng sắt cai trị mọi dân tộc, và sẽ được đưa lên ngai Đức Chúa Trời. 6 Còn người đàn bà chạy trốn vào hoang mạc, nơi Đức Chúa Trời đã chuẩn bị cho nàng. Nàng được nuôi dưỡng 1.260 ngày tại đây. 7 Sau đó, một cuộc chiến tranh bùng nổ trên trời. Mi-ca-ên và các thiên sứ dưới quyền giao chiến với con rồng và các tướng lãnh của nó. 8 Rồng bị đánh bại, không còn được ở trên trời nữa. 9 Con rồng lớn—là con rắn ngày xưa, gọi là quỷ vương hay Sa-tan, là kẻ lừa dối cả thế giới—nó cùng các thiên sứ của nó bị quăng xuống đất. 10 Tôi nghe có tiếng vang dội từ trời: “Giờ đây, sự cứu rỗi được thể hiện. Đức Chúa Trời đã dùng quyền lực cai trị Vương Quốc Ngài, Chúa Cứu Thế đã nắm giữ uy quyền. Vì kẻ buộc tội anh chị em chúng ta, kẻ ngày đêm tố cáo chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời, đã bị quăng xuống đất rồi. 11 Họ đã thắng nó nhờ máu Chiên Con và nhờ lời chứng của mình. Họ đã hy sinh tính mạng, không luyến tiếc. 12 Vậy, các天堂 trời, hãy vui mừng! Và những ai sống trên trời, hãy reo vui! Nhưng khốn cho đất và biển! Quý vương đã xuống đó, giận dữ vô cùng vì biết thì giờ nó chẳng còn bao lâu.” 13 Khi rồng thấy mình bị quăng xuống đất, liền đuổi bắt người phụ nữ đã sinh con trai. 14 Nhưng người phụ

nữ được ban cho hai cánh chim đại bàng thật thú khác từ đất lên có hai sừng như sừng chiên lớn để bay đến chỗ đã dự bị cho nàng trong con và nói như con rồng. 12 Nó sử dụng mọi hoang mạc và lánh nạn con rồng. Tại đó nàng quyền hành của con thú thứ nhất, buộc cả thế được nuôi dưỡng trong ba năm rưỡi. 13 Con giới phải thờ lạy con thú đã bị trọng thương rồi rồng phun nước ra như dòng sông đuổi theo được chữa lành. 13 Nó làm những phép lạ vĩ người phụ nữ để cuốn nàng trôi đi. 16 Nhưng đại như khiến lửa từ trời rơi xuống đất trước đất há miệng nuốt lấy dòng sông mà con rồng mặt mọi người. 14 Trước mắt con thú thứ nhất, đã phun ra từ miệng nó để tiếp cứu nàng. 17 nó được quyền làm phép lạ ấy để lừa gạt mọi Rồng tức giận người phụ nữ, liền bỏ đi giao người trên mặt đất. Nó bảo người ta phải tạc chiến cùng những con cái khác của nàng, là tượng con thú đã bị gươm đâm và được lành. những người vâng giữ điều răn Đức Chúa Trời 15 Nó lại được khả năng truyền hơi thở vào và làm chứng về Chúa Giê-xu.

13 Rồng đứng rình bên bờ biển. Tôi thấy một con thú từ biển lên. Thú có bảy đầu và mười sừng. Mỗi sừng có một vương miện. Và mỗi đầu ghi một danh hiệu xúc phạm Đức Chúa Trời. 2 Con thú ấy giống như con beo, có chân như chân gấu, miệng như miệng sư tử. Con rồng đã ban cho con thú năng lực, ngai báu và uy quyền lớn lao của nó. 3 Một trong bảy đầu của con thú hình như bị tật thương, nhưng vết thương được chữa lành. Cả thế giới đều kinh ngạc và theo con thú. 4 Người ta thờ lạy con rồng vì nó đã trao quyền cho con thú. Họ cũng ghi tên Ngài và tên Cha Ngài. 2 Tôi nghe có thờ lạy con thú và ca tụng: “Ai dám sánh với

tượng con thú thứ nhất, khiến tượng này nói được và giết được những người không chịu thờ lạy mình. 16 Nó buộc mọi người lớn nhỏ, giàu nghèo, tự do, nô lệ phải chịu ghi một dấu hiệu trên tay phải hoặc trên trán. 17 Không có dấu hiệu này, chẳng ai được phép mua bán. Đó là dấu hiệu mang tên con thú hoặc số của tên nó. 18 Điều này người khôn ngoan mới hiểu. Ai sáng suốt hãy tính số của con thú; đó là số của một người: 666.

14 Tôi thấy Chiên Con đứng trên núi Si-ôn cùng với 144.000 người, trên trán họ có tiếng từ trời như thác đổ, như sấm rền vang. Đó con thú? Ai dám chiến đấu với con thú?” 5 Con là tiếng hòa tấu của đàn hạc. 3 Họ đứng trước thú được con rồng khuyến khích, nói những lời ngai và trước bốn sinh vật cùng các trưởng lão, kiêu căng, xúc phạm Đức Chúa Trời. Nó cũng hát một bài ca mới. Không ai học được bài ca được quyền hành động trong bốn mươi hai ngày trừ ra 144.000 người đó, là những người tháng. 6 Nó mở miệng xúc phạm đến Đức Chúa được cứu chuộc từ trần gian. 4 Họ là những Trời, đến Danh Ngài, Đền Thờ Ngài và tất cả người thanh khiết, chưa dấn dít với phụ nữ. những ai ở trên trời. 7 Nó cũng được phép giao Chiên Con đi đâu họ theo đó. Giữa cả nhân loại, chiến với dân Chúa và đắc thắng. Nó lại được họ là những người đầu tiên được cứu chuộc về quyền cai trị mọi dòng giống, dân tộc, ngôn ngữ, và quốc gia. 8 Mọi người trên thế giới sẽ nói dối, không làm lỗi. 6 Tôi thấy một thiên sứ thờ lạy nó. Đó là những người từ thuở sáng tạo trời đất không được ghi tên trong Sách Sự Sống của Chiên Con, là Đấng đã hy sinh. 9 Người nào có tai để nghe hãy lắng nghe và hiểu. 10 Ai phải g₁₆₆ 7 Thiên sứ lớn tiếng gọi: “Phải kính sợ Đức chịu bức hại tù đầy, sẽ bị bức hại tù đầy. Ai phải bị giết bằng gươm, sẽ bị giết bằng gươm. Vì Ngài đã đến. Phải thờ lạy Ngài, Đấng đã sáng thế, thánh đồ của Đức Chúa Trời phải tò lòng tạo trời, đất, biển, và mọi dòng sông.” 8 Thiên nhẫn nại và trung tín. 11 Tôi lại thấy một con sứ thứ hai bay theo sau tuyên bố: “Ba-by-lon

vĩ đại sụp đổ tan tành rồi! Vì nó quyến rũ các không cho ghi số nó trên trán hoặc trên tay. dân tộc trên thế giới uống rượu gian dâm đênhay họ đều nâng đàn hạc của Đức Chúa Trời. 3 cuồng của nó.” 9 Thiên sứ thứ ba bay sau cùng Họ hát bài ca của Môi-se là đầy tớ của Đức Chúa kêu lớn: “Tất cả những người thờ lạy con thú Trời và bài ca của Chiên Con: “Lạy Chúa, là và tượng nó, chịu ghi dấu hiệu nó trên trán Đức Chúa Trời Toàn năng! Công việc Ngài thật hoặc trên tay, 10 đều phải uống chén rượu hình huyền diệu lớn lao. Lạy Vua muôn đời! Đường phạt nguyên chất của Đức Chúa Trời. Họ phải lối Ngài công minh, chân chính. 4 Lạy Chúa! Ai chịu khổ hình trong lửa và diêm sinh trước mặt chẳng kính sợ Ngài? Ai không tôn vinh Danh các thiên sứ thánh và Chiên Con. 11 Khói lửa Ngài? Vì chỉ có Ngài là Chí Thánh. Muôn dân sẽ bốc lên nghi ngút vô tận. Những người thờ lạy đến thờ lạy Ngài, vì Ngài đã xét xử công minh.” con thú và tượng nó cùng những ai mang dấu 5 Sau đó, tôi thấy Nơi Chí thánh của Đền Thờ hiệu con thú, ngày đêm chịu khổ hình không trên trời mở ra. 6 Bảy thiên sứ mang bảy tai ngọt.” (aiōn g165) 12 Điều này đòi hỏi lòng nhẫn hoạ từ Đền Thờ đi ra, mặc áo vải gai tinh khiết nại của các thánh đồ, là những người vâng rực rõ, ngực thắt đai vàng. 7 Một trong bốn giữ điều răn của Đức Chúa Trời và vững vàng tin Chúa Giê-xu. 13 Tôi nghe tiếng nói từ trời: sinh vật trao cho bảy thiên sứ bảy bát vàng đựng hình phạt của Đức Chúa Trời, là Đáng Hằng Sông đời đời. (aiōn g165) 8 Đền Thờ nghỉ nhận: Họ sẽ nghĩ mọi việc lao khổ và thu gặt Trời tỏa ra. Chẳng ai được vào Đền Thờ cho kết quả tốt đẹp.” 14 Lúc ấy, tôi nhìn thấy một áng mây trắng, Đáng ngồi trên mây giống như Con Người, đầu đội vương miện vàng, tay cầm cái liềm sắc bén. 15 Một thiên sứ từ Đền Thờ bước ra, thưa lớn tiếng: “Xin Chúa dùng liềm gặt hái vì giờ gặt đã đến, mùa màng dưới đất đã chín rồi.” 16 Đáng ngồi trên mây liền vung liềm trên mặt đất và gặt hái mùa màng. 17 Sau đó, một thiên sứ khác từ Đền Thờ trên trời đi ra, cũng cầm một cái liềm sắc bén. 18 Một thiên sứ khác nữa có quyền trên lửa, từ bàn thờ bước ra, lớn tiếng gọi thiên sứ cầm liềm: “Xin dùng liềm hái nho dưới đất, vì nho đã chín!” 19 Thiên sứ vung liềm trên mặt đất, hái nho quăng vào bồn ép rượu hình phạt của Đức Chúa Trời. 20 Bồn ép rượu ở bên ngoài thành, máu từ bồn trào ra, ngập đến hầm thiếc ngựa suốt một khoảng gần 296 nghìn mét.

15 Tôi lại thấy một hiện tượng vĩ đại kỳ diệu

trên trời. Bảy thiên sứ mang bảy tai họa để kết thúc cơn đoán phạt của Đức Chúa Trời. 2 Tôi thấy biển đầy thủy tinh rực lửa. Đứng trên mặt biển là những người đã chiến thắng ta xúc phạm đến Danh Đức Chúa Trời là Đáng

ăn năn và tôn vinh Ngài. **10** Thiên sứ thứ năm phụ nữ mặc hàng đồ thăm và đồ tươi, đeo đầy đồ bát mình xuống ngai con thú, vương quốc vàng ngọc và trân châu, tay cầm cái chén vàng của nó bỗng tối tăm, người ta cắn lưỡi vì đau đực đầy những vật ghê tởm, gorm ghiếc. **5** đớn. **11** Họ nói xúc phạm đến Đức Chúa Trời Trên trán nó có ghi một danh hiệu bí ẩn: “Bên trên trời vì đau đớn và ung nhọt, chứ không by-lôn lớn, mẹ của các kỵ nữ và mọi điều gorm chịu ăn năn. **12** Thiên sứ thứ sáu đồ bát mình ghiếc trên thế gian.” **6** Tôi thấy người phụ nữ xuống sông lớn gọi là O-pho-rát, sông liền cạn say máu các thánh đồ và máu các nhân chứng khô, dọn đường cho các vua từ phương Đông của Chúa Giê-xu. Nhìn nó, tôi vô cùng kính đi đến. **13** Tôi thấy có ba tà linh giống như éch ngạc. **7** Thiên sứ hỏi tôi: “Sao ông ngạc nhiên? nhái ra từ miệng con rồng, miệng con thú, Tôi sẽ giải nghĩa cho ông bí ẩn của nó và của và miệng tiên tri giả. **14** Đó là thần của quý, con thú có bảy đầu, mười sừng nó đang cởi. chuyên làm phép lạ, đi xúi giục các vua trên **8** Con thú ông thấy xuất hiện trước đây bây thế giới liên minh chiến tranh chống với Đức Chúa Trời trong ngày trọng đại của Đáng Toàn giờ không còn nữa. Nhưng nó sẽ từ vực thẳm Nắng. **15** “Này, Ta đến như kẻ trộm! Phước cho người trên thế gian không được ghi tên trong người nào tỉnh thức và giữ gìn áo xống mình, Sách Sự Sống từ khi sáng tạo trời đất, lúc nhìn để không phải trần trụi, xấu hổ lúc ra đi.” **16** Họ tập trung quân đội các vua tại một chỗ mà thấy con thú đều kinh ngạc, vì nó đã mất rồi mà nay xuất hiện trở lại. (*Abyssos g12*) **9** Điều này tiếng Hê-bo-rơ gọi là Ha-ma-ghê-dôn. **17** Thiên người khôn ngoan mới hiểu. Bảy đầu có nghĩa sứ thứ bảy đồ bát mình trong không khí. Một là bảy ngọn núi, nơi người phụ nữ cư ngụ, **10** tiếng lớn vang ra từ ngai trong Đền Thờ: “Xong cũng có nghĩa là bảy vua: Năm vua đã đồ, vị rồi!” **18** Liền có chớp nhoáng, sấm sét vang rền thứ sáu đang cầm quyền, vị thứ bảy chưa đến, và động đất dữ dội. Trong lịch sử loài người, Khi nào xuất hiện, vị này chỉ làm vua trong ít chưa hề có trận động đất nào dữ dội, lớn lao lâu thôi. **11** Còn con thú đã tung hoành trước đến thế. **19** Thành Ba-by-lôn vỡ ra làm ba và kia nay không còn nữa là vua thứ tam. Nó vốn các thành khắp thế giới bị sụp đổ. Đức Chúa là một trong bảy vua kia, và sẽ đi vào chốn hủy Trời đã nhớ lại Ba-by-lôn lớn và cho nó uống diệt. **12** Mười sừng có nghĩa là mười vua chưa chén rượu hình phạt của Ngài. **20** Mọi hải đảo lên ngôi. Họ sẽ nắm quyền hành, trị vì trong đều biển mây, núi non cũng chẳng còn thấy một giờ với con thú. **13** Rồi họ đồng lòng trao nữa. **21** Lại có mưa đá rất lớn, mỗi hạt nặng độ quyền hành và uy lực lại cho con thú. **14** Chúng 34 ký từ trời đồ xuống trên loài người. Người sẽ giao chiến với Chiên Con, nhưng Chiên Con ta xúc phạm đến Đức Chúa Trời vì họa mưa đá sẽ thắng, vì Ngài là Chúa của các chúa, Vua của các vua. Dân Chúa là những người được Ngài kêu gọi, lựa chọn và trung thành với Ngài.” **15** Thiên sứ lại bảo tôi: “Các dòng sông nơi kỵ nữ đó ngồi, tiêu biểu cho các đoàn thể, dân tộc, quốc gia, và ngôn ngữ. **16** Con thú và mười vua sẽ ghét bỏ kỵ nữ. Chúng sẽ tấn công, lột trần, ăn thịt và thiêu nó trong lửa. **17** Đức Chúa Trời thúc giục họ thi hành ý định của Ngài, khiến họ đồng lòng trao nước mìn cho con thú để lời Ngài được ứng nghiệm. **18** Người phụ nữ đầy những danh hiệu phạm thượng. **4** Người

17 Một trong bảy thiên sứ gieo tai họa đến bảo tôi: “Lại đây! Tôi sẽ cho ông xem vụ đoán phạt người đại dâm phụ ngồi trên các dòng sông. **2** Các vua trên thế gian đã gian dâm với nó, dân cư trên mặt đất đều say sưa vì rượu dâm loạn của nó”. **3** Tôi được Thánh Linh cảm, thấy thiên sứ đem tôi vào hoang mạc. Tại đó tôi thấy một người phụ nữ ngồi trên lưng một con thú đồ tươi, có bảy đầu, mười sừng, ghi đầy những danh hiệu phạm thượng. **4** Người

ông nhìn thấy là thủ đô lớn cai trị trên các vua
thế gian.”

18 Sau đó, tôi thấy một thiên sứ khác từ trời
xuống, có uy quyền rất lớn, hào quang
chiếu khắp mặt đất. **2** Thiên sứ lớn tiếng tuyên
bố: “Ba-by-lôn lớn sụp đổ—thành vĩ đại sụp đổ
hoàn toàn! Thành này đã biến thành sào huyệt
của các quỷ. Nó là nơi giam giữ tà linh và các
loài chim dơ dáy, gớm ghiếc. **3** Mọi dân tộc sụp
đổ vì đã uống rượu gian dâm điên cuồng của
nó. Các vua trên thế gian đã gian dâm với nó.
Các nhà buôn làm giàu nhờ sự xa hoa quá mức
của nó.” **4** Tôi lại nghe một tiếng khác từ trời:
“Dân Chúa! Hãy ra khỏi thành để khỏi đính dấp
vào tội lỗi nó mà mang họa lây. **5** Vì tội lỗi nó
chồng chất đến tận trời, và Đức Chúa Trời đã
nhớ lại tội ác nó. **6** Nó đối với các con thế nào.
Hãy đáp lại nó thế ấy. Hơn nữa, hãy báo trả gấp
hai những việc nó làm. Chén nó đã pha cho các
con, hãy cho nó uống gấp đôi. **7** Nó đã sống
vinh hoa, xa xỉ thế nào, hãy cho nó chịu đau
đớn khổ sở thế ấy. Nó nói thầm trong lòng: ‘Ta
là nữ hoàng ngự trên ngai báu. Ta nào phải là
quả phụ, và ta chẳng bao giờ phải khóc than.’ **8**
Cho nên mọi tai họa sẽ giáng trên nó trong một
ngày—nào đói khổ, tang chế và diệt vong. Nó
sẽ bị thiêu trong lửa, vì Chúa là Đức Chúa Trời,
Đáng Toàn Năng sẽ đoán phạt nó.” **9** Các vua
thế gian, là những người đã gian dâm và sống
xa hoa với nó sẽ khóc lóc than vãn khi thấy
khói thiêu đốt nó bay lên. **10** Khiếp sợ vì nỗi đau
đớn của nó, họ đứng xa than thở: “Khốn nạn
cho kinh thành vĩ đại, Ba-by-lôn hùng cường
đệ nhất! Chỉ trong một giờ sự phán xét của Đức
Chúa Trời giáng trên ngươi.” **11** Các nhà buôn
trên thế giới cũng khóc lóc than vãn, vì chẳng
còn ai mua hàng hóa của họ nữa. **12** Hàng hóa
gồm đủ loại: Vàng, bạc, đá quý, trân châu; vải
gai mịn, vải màu tía, lụa, và vải màu điêu; các
loại gỗ thơm, các phẩm vật bằng ngà, và gỗ
quý; đồng, sắt, và cẩm thạch. **13** Quế, hương
liệu, nhang, nhựa thơm, trầm hương, rượu, dầu
ô-liu, bột, lúa mì, gia súc, chiên, ngựa, xe, và nô

lệ—tức linh hồn người ta. **14** Họ sẽ nói: “Mọi
bảo vật nó ham chuộng đã lìa xa nó. Mọi cảnh
xa hoa lộng lẫy cũng đã tan biến, chẳng còn
trông thấy nữa.” **15** Các nhà buôn làm giàu nhờ
giao thương với nó, cũng khiếp sợ vì nỗi đau
đớn của nó, đứng cách xa than thở: **16** “Khốn
nạn cho kinh thành vĩ đại này! Nó mặc toàn vải
gai mịn đỗ tía và đồ tươi, trang sức bằng vàng,
đá quý, và trân châu! **17** Chỉ trong một giờ, sự
giàu sang phồn thịnh kia tan biến!” Các thuyền
trưởng, hành khách, hoa tiêu, và các nhà buôn
đều đứng từ xa. **18** Nhìn thấy khói thiêu đốt nó
bốc lên, họ kêu la: “Còn thành nào vĩ đại như
thành này không?” **19** Họ sẽ vãi bụi đất lên đầu
than khóc: “Khốn nạn, khốn nạn cho thành vĩ
đại này! Tất cả chủ thuyền trở nên giàu có nhờ
sự di chuyển tập nập trên biển của nó. Nhưng
chỉ trong một giờ nó đã hoang tàn.” **20** Hãy vui
mừng về nó, hỡi bầu trời, cùng các thánh đồ,
các sứ đồ, và các tiên tri! Vì Đức Chúa Trời đã
xét xử nó theo cách nó đã xét xử các ngươi. **21**
Một thiên sứ uy dung nhắc một tảng đá như
cối xay lớn quăng xuống biển, và tuyên bố:
“Thành Ba-by-lôn lớn sẽ bị quăng xuống như
thế, chẳng còn ai trông thấy nữa. **22** Tiếng hát
ca, tiếng đàn hạc, tiếng sáo, hay tiếng kèn sẽ
không được nghe từ thành này nữa. Chẳng tìm
thấy thợ thủ công hay kỹ nghệ nào. Cả tiếng
cối xay cũng im bặt trong thành này. **23** Không
còn thấy ánh đèn, Không còn nghe tiếng cò dâu
chú rể nơi đó nữa. Các nhà buôn của nó từng
nổi tiếng khắp thế giới, và nó dùng tà thuật
lừa gạt mọi quốc gia. **24** Máu của các tiên tri và
thánh đồ, cùng máu của mọi người bị giết trên
thế giới cũng tìm thấy tại thành này.”

19 Sau đó, tôi nghe có tiếng lớn như tiếng
của vô số người trên trời tung hô: “Ngợi
tôn Chúa Hallel Hữu! Sự cứu rỗi, vinh quang
và quyền năng đều thuộc về Đức Chúa Trời
của chúng ta. **2** Việc xét xử của Ngài thật công
quý; đồng, sắt, và cẩm thạch. Ngài đã xử phạt tên đại
liệu, nhang, nhựa thơm, trầm hương, rượu, dầu
dâm phu từng làm bại hoại thế gian, Ngài đã
báo ứng nó vì máu của các đầy tớ Ngài.” **3** Họ

lại reo lên: “Ngợi tôn Chúa Hallel Hallel! Khói
thiêu đốt nó bốc lên mãi mãi vô tận!” (**aiōn g165**)
4 Hai mươi bốn trưởng lão và bốn sinh vật quý
xuống thò lạy Đức Chúa Trời đang ngồi trên
ngai, và tung hô: “A-men! Ngợi tôn Chúa Hallel
Hallel!” **5** Có tiếng từ ngai nói: “Hãy chúc tôn
Đức Chúa Trời chúng ta, tất cả các đài tớ của
Ngài, là những người kính sợ Ngài, từ nhỏ đến
lớn.” **6** Tôi nghe có tiếng như tiếng của vô số
người, như tiếng thác đổ hoặc sấm rèn: “Ngợi
tôn Chúa Hallel Hallel! Vì Chúa là Đức Chúa Trời
chúng ta, Đáng Toàn Năng, đang ngự trị.” **7**
Chúng ta hãy vui mừng, hoan hỉ, và dâng vinh
dự lên Ngài. Vì lễ cưới của Chiên Con đã đến,
cô dâu đã sửa soạn sẵn sàng. **8** Nàng mặc vái
gai mịn, thanh sạch, rực rỡ” (Vái gai mịn là
việc làm công chính của các thánh đồ). **9** Thiên
sứ bảo tôi: “Hãy ghi điều này: Phước cho người
được mời dự tiệc cưới Chiên Con.” Thiên sứ lại
nói: “Đó là lời chân thật của Đức Chúa Trời.” **10**
Tôi phục dưới chân thiên sứ để thò lạy, nhưng
thiên sứ bảo tôi: “Đừng thò lạy, vì tôi cũng là
đài tớ Đức Chúa Trời như ông và các anh chị
em ông, là những người tin Chúa Giê-xu. Ông
hãy thò lạy Đức Chúa Trời! Mục đích của lời
tiên tri là làm chứng về Chúa Giê-xu.” **11** Tôi
thấy bầu trời mở rộng, một con ngựa trắng
xuất hiện. Đáng cưới ngựa tên là Thành Tín và
Chân Thật, vì Ngài xét xử và tranh chiến theo
lẽ công chính. **12** Mắt Ngài sáng rực như ngọn
lửa, đầu Ngài đội nhiều vương miện có ghi tên
mà ngoài Ngài ra không ai biết được. **13** Ngài
mặc áo dài nhuộm máu; danh hiệu Ngài là “Lời
Đức Chúa Trời.” **14** Các đạo quân trên trời cưỡi
ngựa trắng theo Ngài, mặc toàn vái gai mịn
trắng tinh khiết. **15** Một thanh gươm sắc bén
ra từ miệng Ngài chiến thắng các nước, Ngài
cai trị họ bằng một cây trượng sắt. Ngài sẽ dâng
cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời Toàn Năng,
như nước nho chảy từ máy ép rượu. **16** Trên áo
dài và trên đùi Ngài có ghi danh hiệu: Vua của
các vua, Chúa của các chúa. **17** Tôi lại thấy một
thiên sứ đứng trên mặt trời, lớn tiếng kêu gọi

chim chóc bay giữa không trung: “Hãy tập họp
để dự tiệc lớn của Đức Chúa Trời, **18** để ăn thịt
các vua, tướng lãnh, dũng sĩ, ngựa, và kỵ sĩ, thịt
của mọi người tự do và nô lệ, lớn và nhỏ.” **19**
Tôi thấy con thú, các vua thế gian và quân đội
của họ tập trung giao chiến với Đáng cưới ngựa
và quân đội Ngài. **20** Nhưng con thú bị bắt cùng
với tiên tri giả, là kẻ đã thực hiện nhiều phép
lạ trước mặt con thú, để lừa gạt những người
mang dấu hiệu con thú và thò lạy tượng nó.
Cả hai đều bị bỏ sống vào hồ lửa và diêm sinh
đang bốc cháy. (**Limnē Pyr g3041 g4442**) **21** Những kẻ
còn lại đều bị giết bằng gươm từ miệng Đáng
cưới ngựa. Chim chóc ăn thịt chúng no nê.

20 Tôi thấy một thiên sứ từ trời xuống,
tay cầm chìa khóa của vực thẳm và một
dây xiềng lớn. (**Abyssos g12**) **2** Thiên sứ bắt con
rồng—tức là con rắn ngày xưa, cũng gọi là quỷ
vương hay Sa-tan—xiềng lại một nghìn năm,
3 quăng nó vào vực thẳm, khóa chặt và niêm
phong. Suốt một nghìn năm, nó không còn lừa
gạt các dân được nữa. Sau đó, nó lại được thả
ra ít lâu. (**Abyssos g12**) **4** Tôi thấy có nhiều ngai,
những người ngồi trên ngai được ủy quyền
xét xử. Tôi cũng thấy linh hồn những người
bị chém giết vì làm chứng cho Chúa Giê-xu và
truyền giảng Đạo Đức Chúa Trời, những người
không chịu thò lạy con thú và tượng nó, không
chịu ghi dấu hiệu nó trên trán và trên tay. Họ
sống lại và cai trị thế giới suốt một nghìn năm
với Chúa Cứu Thế. **5** Đó là cuộc sống lại thứ
nhất. (Lúc ấy, những người chết khác chưa
sống lại, nhưng phải đợi một nghìn năm). **6**
Những người được dự phần trong cuộc sống
lại thứ nhất thật hạnh phước và thánh thiện
biết bao! Vì sự chết thứ hai chẳng có quyền
già trên họ, nhưng họ được làm thầy tế lễ của
Đức Chúa Trời và Chúa Cứu Thế, cùng Ngài cai
trị một nghìn năm. **7** Khi kỳ hạn một nghìn
năm đã mãn, Sa-tan được thả ra khỏi ngục. **8**
Nó sẽ đi du thuyết khắp thế giới, cỗ động mọi
dân tộc liên minh với dân Gót và Ma-gót để
chiến tranh. Quân đội chúng đồng đảo như cát

trên bờ biển. 9 Chúng kéo quân tràn ngập khắp đất, bao vây dân Chúa và thành phố Ngài yêu quý. Nhưng lửa từ trời rơi xuống tiêu diệt đạo quân xâm lăng. 10 Còn quý vương đã lừa gạt chúng bị quăng vào hồ lửa diêm sinh, là nơi con thú và tiên tri giả cũng bị cầm tù. Chúng bị đau đớn ngày đêm, mãi mãi vô tận. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Rồi tôi thấy một chiếc ngai lớn và trắng, cùng Đáng ngồi trên ngai. Các cuốn sách đều mở ra, kể cả Sách Sự Biển trao trả các thi hài nằm trong lòng biển. Tử vong và âm phủ cũng giao nộp người chết chúng giam cầm. Mỗi người bị xét xử tùy theo công việc mình đã làm. (Hadēs g86) 14 Tử vong và âm phủ bị quăng xuống hồ lửa. Vào hồ lửa là chết lần thứ hai. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Người nào không có tên trong Sách Sự Sống phải bị quăng xuống hồ lửa. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Tôi thấy trời mới và đất mới, vì trời và đất thứ nhất đã biến mất, biển cũng không còn nữa. 2 Tôi thấy Giê-ru-sa-lem mới, là thành thánh từ Đức Chúa Trời trên trời xuống, sửa soạn như cô dâu trang điểm trong ngày thành hôn. 3 Tôi nghe một tiếng lớn từ ngai nói: “Kìa, nhà của Đức Chúa Trời ở giữa loài người! Chúa sẽ sống với họ và họ sẽ làm dân Ngài. Chính Đức Chúa Trời sẽ ở giữa họ và làm Chân Thần của họ. 4 Ngài sẽ lau hết nước mắt cho họ. Sẽ không còn ai chết nữa, cũng chẳng còn tang chế, khóc than, đau khổ, vì mọi thứ ấy đã qua rồi”. 5 Đáng ngồi trên ngai tuyên bố: “Này Ta làm mới lại mọi vật. Hãy ghi chép vì các lời này đều chân thật, đáng tin.” 6 Chúa phán tôi: “Xong rồi! Ta là An-pha và Ô-mê-ga, là Đầu Tiên và Cuối Cùng. Ai khát sẽ được Ta cho uống miễn phí Nước Suối Hằng Sóng. 7 Người chiến thắng sẽ được thừa hưởng những điều đó. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ, và họ sẽ làm con

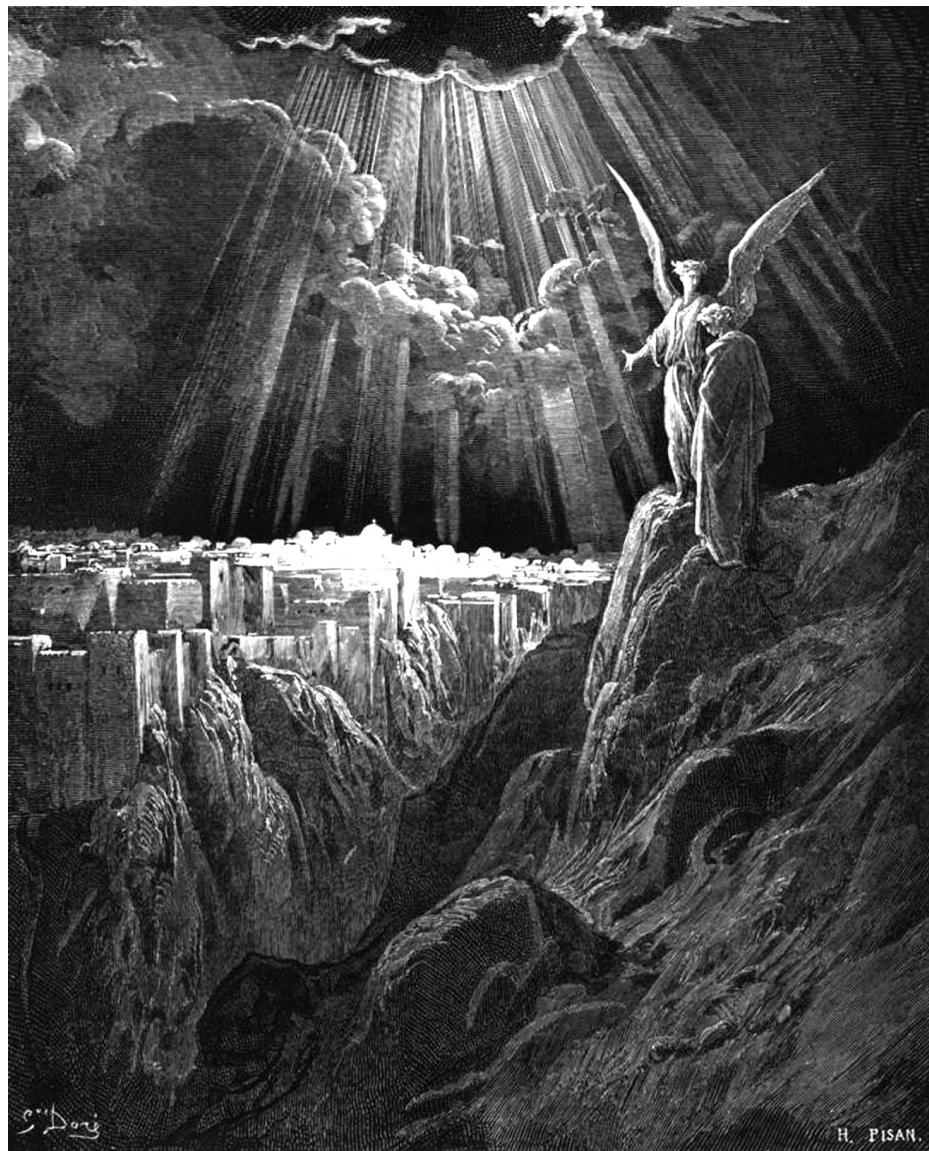
Ta. 8 Còn những người hèn nhát, vô tín, hư hỏng, sát nhân, gian dâm, tà thuật, thờ thần tượng, và đổi trá, đều phải vào hồ lửa diêm sinh. Đó là chết lần thứ hai.” (Limnē Pyr g3041 g4442)

9 Một trong bảy thiên sứ cầm bảy bát đựng các tai họa cuối cùng, đến bảo tôi: “Lại đây, tôi sẽ cho ông thấy cô dâu, vợ của Chiên Con.” 10 Tôi được Thánh Linh cảm và thiên sứ đưa tôi đến một ngọn núi cao, chỉ cho tôi xem thành thánh Trước mặt Chúa, trời đất đều chạy trốn, nhưng Giê-ru-sa-lem, từ Đức Chúa Trời trên trời mà không tìm được chỗ ẩn nấp. 11 Thành phản chiếu vinh quang Đức người đã chết, cả lớn và nhỏ đều đứng trước Chúa Trời, sáng chói như kim cương, như ngọc ngai. Các cuốn sách đều mở ra, kể cả Sách Sự thạch anh, trong vắt như pha lê. 12 Tường Sông. Người chết được xét xử tùy theo công việc thiện ác họ làm mà các sách đó đã ghi. 13 Biển trao trả các thi hài nằm trong lòng biển. Tử vong và âm phủ cũng giao nộp người chết chúng giam cầm. Mỗi người bị xét xử tùy theo công việc mình đã làm. (Hadēs g86) 14 Tử vong và âm phủ bị quăng xuống hồ lửa. Vào hồ lửa là chết lần thứ hai. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Người nào không có tên trong Sách Sự Sống phải bị quăng xuống hồ lửa. (Limnē Pyr g3041 g4442)

thành thật cao lớn, có mười hai cột do mười hai thiên sứ canh gác. Trên các cột có ghi tên mười hai đại tộc Ít-ra-ên. 13 Có ba cột mỗi hướng—đông, tây, nam, bắc. 14 Nền của tường thành là mười hai tảng đá móng, trên đó có ghi tên mười hai sứ đồ của Chiên Con. 15 Vị thiên sứ đang nói chuyện với tôi, cầm trên tay một cây thước bằng vàng để đo thành, cột, và tường. 16 Thiên sứ dùng thước đo thành: Thành hình lập phương mỗi chiều 2.200 nghìn mét. 17 Thiên sứ cũng đo tường: Tường dày 65 mét, (theo đơn vị đo lường của loài người mà thiên sứ đang dùng). 18 Tường xây bằng ngọc thạch anh, còn thành bằng vàng ròng, trong như thủy tinh. 19 Nền của tường thành được trang trí bằng những loại bảo thạch: Nền thứ nhất là ngọc thạch anh, nền thứ hai là ngọc lam, nền thứ ba là mã não trắng xanh, nền thứ tư là ngọc lục bảo, 20 nền thứ năm là bạch ngọc, nền thứ sáu là hồng mã não, nền thứ bảy là ngọc hoàng bích, nền thứ tám là ngọc thạch xanh lục, nền thứ chín là ngọc thu ba vàng, nền thứ mười là ngọc phi túy, nền thứ mười một là ngọc phong tín, nền thứ mười hai là ngọc thạch anh tím. 21 Mười hai cột làm bằng mười hai hạt châu, mỗi cột là một hạt châu nguyên khối. Đường phố trong thành bằng vàng ròng, như thủy tinh trong suốt. 22 Tôi không thấy Đền Thờ nào trong thành, vì Chúa là Đức Chúa Trời, Đáng Toàn Năng và Chiên

Con là Đèn Thờ. **23** Thành không cần mặt trời điều công chính, người thánh thiện hãy luôn hay mặt trăng soi sáng, vì vinh quang của Đức luôn sống thánh thiện!” **12** “Này, Ta sẽ sớm đến, Chúa Trời chiêu khắp thành, và Chiên Con là đem theo phần thưởng để trao cho mỗi người đèn của thành. **24** Ánh sáng ấy soi sáng cho các tuỳ theo công việc họ làm. **13** Ta là An-pha và dân tộc, các vua trên đất sẽ đem vinh quang Ô-mê-ga, Đầu Tiên và Cuối Cùng, Khởi Thủy mình vào đó. **25** Các cổng thành mở suốt ngày, và Chung Kết.” **14** Phước cho người giặt sạch không bao giờ đóng, vì tại đó không có ban áo mình, được quyền vào cổng thành, ăn trái đêm. **26** Các dân tộc sẽ đem vinh quang và vinh cây sự sống. **15** Những người ô uế, tà thuật, dự vào thành. **27** Những điều ô uế và những gian dâm, sát nhân, thờ thần tượng, cùng tất người xấu xa, giả dối không được vào đó, chỉ cả những người ưa thích và làm điều dối trá những người được ghi tên trong Sách Sự Sống đều không được vào thành. **16** “Ta là Giê-xu, đã sai thiên sứ báo cho con biết những điều này để truyền lại cho các Hội Thánh. Ta là Chồi Lộc và Hậu Tự của Đa-vít, là Sao Mai sáng chói.” **17** Chúa Thánh Linh và Hội Thánh kêu gọi: “Hãy đến!” Người nào nghe tiếng gọi cũng nói: “Mời đến!” Ai khát, cứ đến. Ai muốn, hãy tiếp nhận miễn phí nước hằng sống! **18** Tôi quả quyết với mọi người đọc lời tiên tri trong sách này: Nếu ai thêm vào điều gì, Đức Chúa Trời sẽ thêm cho họ những tai họa đã ghi trong sách. **19** Còn ai bớt lời nào, Đức Chúa Trời sẽ không cho họ ăn trái cây sự sống và vào thành thánh như đã chép. **20** Đáng chứng thực cho những điều này đã hứa: “Phải, Ta sẽ sớm đến!” Lạy Chúa Giê-xu, xin Ngài đến! A-men! **21** Cầu xin ân sủng của Chúa Giê-xu ở với tất cả con dân thánh của Đức Chúa Trời.

22 Thiên sứ chỉ cho tôi thấy sông nước hằng sống, trong như pha lê, chảy từ ngai Đức Chúa Trời và Chiên Con 2 vào chính giữa con đường lớn trong thành. Hai bên bờ sông có cây sự sống, ra trái mười hai mùa, mỗi tháng một mùa. Lá cây dùng làm thuốc chữa bệnh cho các dân tộc. 3 Chẳng còn điều gì xấu xa trong thành vì Đức Chúa Trời và Chiên Con sẽ đặt ngai tại đó. Các đầy tớ Ngài sẽ phục vụ Ngài. 4 Họ sẽ nhìn thấy mặt Ngài và tên Ngài sẽ ghi trên trán họ. 5 Tại đó sẽ không có ban đêm cũng không cần ánh đèn hay ánh sáng mặt trời, vì Chúa là Đức Chúa Trời sẽ chiếu sáng họ. Họ sẽ cai trị đời đời. (aiôn g165) **6** Thiên sứ bảo tôi: “Những lời này là chân thật và đáng tin. Chúa là Đức Chúa Trời đã báo cho các tiên tri những việc tương lai, cũng sai thiên sứ bày tỏ cho đầy tớ Ngài biết những việc sắp xảy ra.” **7** “Này, Ta sẽ sớm đến! Phước cho những người vâng giữ các lời tiên tri trong sách này.” **8** Tôi là Giăng, người đã nghe và thấy những điều này. Khi nghe thấy xong tôi liền quỳ dưới chân thiên sứ để thờ lạy. **9** Nhưng thiên sứ bảo tôi: “Đừng thờ lạy tôi! Tôi cũng là đầy tớ Đức Chúa Trời như ông, như anh chị em ông là các tiên tri và như những người vâng giữ lời Chúa trong sách này. Ông hãy thờ lạy Đức Chúa Trời!” **10** Thiên sứ lại bảo tôi: “Đừng giữ kín những lời tiên tri trong sách này vì thì giờ đã gần rồi. **11** Người gian ác cứ làm điều gian ác, người ô uế cứ làm điều ô uế, nhưng người công chính hãy tiếp tục làm

Tôi thấy Giê-ru-sa-lem mới, là thành thánh từ Đức Chúa Trời trên trời xuống, sửa soạn như cô dâu
trang điểm trong ngày thành hôn. Tôi nghe một tiếng lớn từ ngai nói: “Kia, nhà của Đức Chúa Trời ở
giữa loài người! Chúa sẽ sống với họ và họ sẽ làm dân Ngài. Chính Đức Chúa
Trời sẽ ở giữa họ và làm Chân Thần của họ.
Khải Huyền 21:2-3

Hướng dẫn Đọc

tiếng Việt at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Bảng chủ giải

tiếng Việt at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Bảng chủ giải +

AionianBible.org/Bibles/Vietnamese---Contemporary/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lu-ca 8:31
Rô-ma 10:7
Khải Huyền 9:1
Khải Huyền 9:2
Khải Huyền 9:11
Khải Huyền 11:7
Khải Huyền 17:8
Khải Huyền 20:1
Khải Huyền 20:3

Công Vụ Các Sứ đồ 3:21

Công Vụ Các Sứ đồ 15:18

Rô-ma 1:25

Rô-ma 9:5

Rô-ma 11:36

Rô-ma 12:2

Rô-ma 16:27

I Cô-rinh-tô 1:20

I Cô-rinh-tô 2:6

I Cô-rinh-tô 2:7

I Cô-rinh-tô 2:8

I Cô-rinh-tô 3:18

I Cô-rinh-tô 8:13

I Cô-rinh-tô 10:11

II Cô-rinh-tô 4:4

II Cô-rinh-tô 9:9

II Cô-rinh-tô 11:31

Ga-la-ti 1:4

Ga-la-ti 1:5

Ê-phê-sô 1:21

Ê-phê-sô 2:2

Ê-phê-sô 2:7

Ê-phê-sô 3:9

Ê-phê-sô 3:11

Ê-phê-sô 3:21

Ê-phê-sô 6:12

Phi-líp 4:20

Cô-lô-se 1:26

I Ti-mô-thê 1:17

I Ti-mô-thê 6:17

II Ti-mô-thê 4:10

II Ti-mô-thê 4:18

Tít 2:12

Hê-bo-rơ 1:2

Hê-bo-rơ 1:8

Hê-bo-rơ 5:6

Hê-bo-rơ 6:5

Hê-bo-rơ 6:20

Hê-bo-rơ 7:17

Hê-bo-rơ 7:21

Hê-bo-rơ 7:24

Hê-bo-rơ 7:28

Hê-bo-rơ 9:26

Hê-bo-rơ 11:3

Hê-bo-rơ 13:8

Hê-bo-rơ 13:21

I Phi-rơ 1:23

I Phi-rơ 1:25

I Phi-rơ 4:11

I Phi-rơ 5:11

II Phi-rơ 3:18

I Giăng 2:17

II Giăng 1:2

Giu-de 1:13

Giu-de 1:25

Khải Huyền 1:6

Khải Huyền 1:18

Khải Huyền 4:9

Khải Huyền 4:10

Khải Huyền 5:13

Khải Huyền 7:12

Khải Huyền 10:6

Khải Huyền 11:15

Khải Huyền 14:11

Khải Huyền 15:7

Khải Huyền 19:3

Khải Huyền 20:10

Khải Huyền 22:5

aiōnios

Ma-thi-ơ 18:8

Ma-thi-ơ 19:16

Ma-thi-ơ 19:29

Ma-thi-ơ 25:41

Ma-thi-ơ 25:46

Mác 3:29

Mác 10:17

Mác 10:30

Lu-ca 10:25

Lu-ca 16:9

Lu-ca 18:18

Lu-ca 18:30

Giăng 3:15

Giăng 3:16

Giăng 3:36

Giăng 4:14

Giăng 4:36

Giăng 5:24

Giăng 5:39

Giăng 6:27

Giăng 6:40

Giăng 6:47

Giăng 6:54

Giăng 6:68

aīdios

Rô-ma 1:20
Giu-de 1:6

aiōn

Ma-thi-ơ 12:32

Ma-thi-ơ 13:22

Ma-thi-ơ 13:39

Ma-thi-ơ 13:40

Ma-thi-ơ 13:49

Ma-thi-ơ 21:19

Ma-thi-ơ 24:3

Ma-thi-ơ 28:20

Mác 3:29

Mác 4:19

Mác 10:30

Mác 11:14

Lu-ca 1:33

Lu-ca 1:55

Lu-ca 1:70

Lu-ca 16:8

Lu-ca 18:30

Lu-ca 20:34

Lu-ca 20:35

Giăng 4:14

Giăng 6:51

Giăng 6:58

Giăng 8:35

Giăng 8:51

Giăng 8:52

Giăng 9:32

Giăng 10:28

Giăng 11:26

Giăng 12:34

Giăng 13:8

Giăng 14:16

Giăng 10:28
Giăng 12:25
Giăng 12:50
Giăng 17:2
Giăng 17:3
Công Vụ Các Sứ đồ 13:46
Công Vụ Các Sứ đồ 13:48
Rô-ma 2:7
Rô-ma 5:21
Rô-ma 6:22
Rô-ma 6:23
Rô-ma 16:25
Rô-ma 16:26
II Cô-rinh-tô 4:17
II Cô-rinh-tô 4:18
II Cô-rinh-tô 5:1
Ga-la-ti 6:8
II Thê-sa-lô-ni-ca 1:9
II Thê-sa-lô-ni-ca 2:16
I Ti-mô-thê 1:16
I Ti-mô-thê 6:12
I Ti-mô-thê 6:16
II Ti-mô-thê 1:9
II Ti-mô-thê 2:10
Tít 1:2
Tít 3:7
Phi-lê-môn 1:15
Hê-bo-rô 5:9
Hê-bo-rô 6:2
Hê-bo-rô 9:12
Hê-bo-rô 9:14
Hê-bo-rô 9:15
Hê-bo-rô 13:20
I Phi-rô 5:10
II Phi-rô 1:11
I Giăng 1:2
I Giăng 2:25
I Giăng 3:15
I Giăng 5:11
I Giăng 5:13
I Giăng 5:20
Giu-de 1:7
Giu-de 1:21
Khải Huyền 14:6

eleēsē

Rô-ma 11:32

Geenna

Ma-thi-ơ 5:22
Ma-thi-ơ 5:29
Ma-thi-ơ 5:30
Ma-thi-ơ 10:28
Ma-thi-ơ 18:9
Ma-thi-ơ 23:15
Ma-thi-ơ 23:33
Mác 9:43

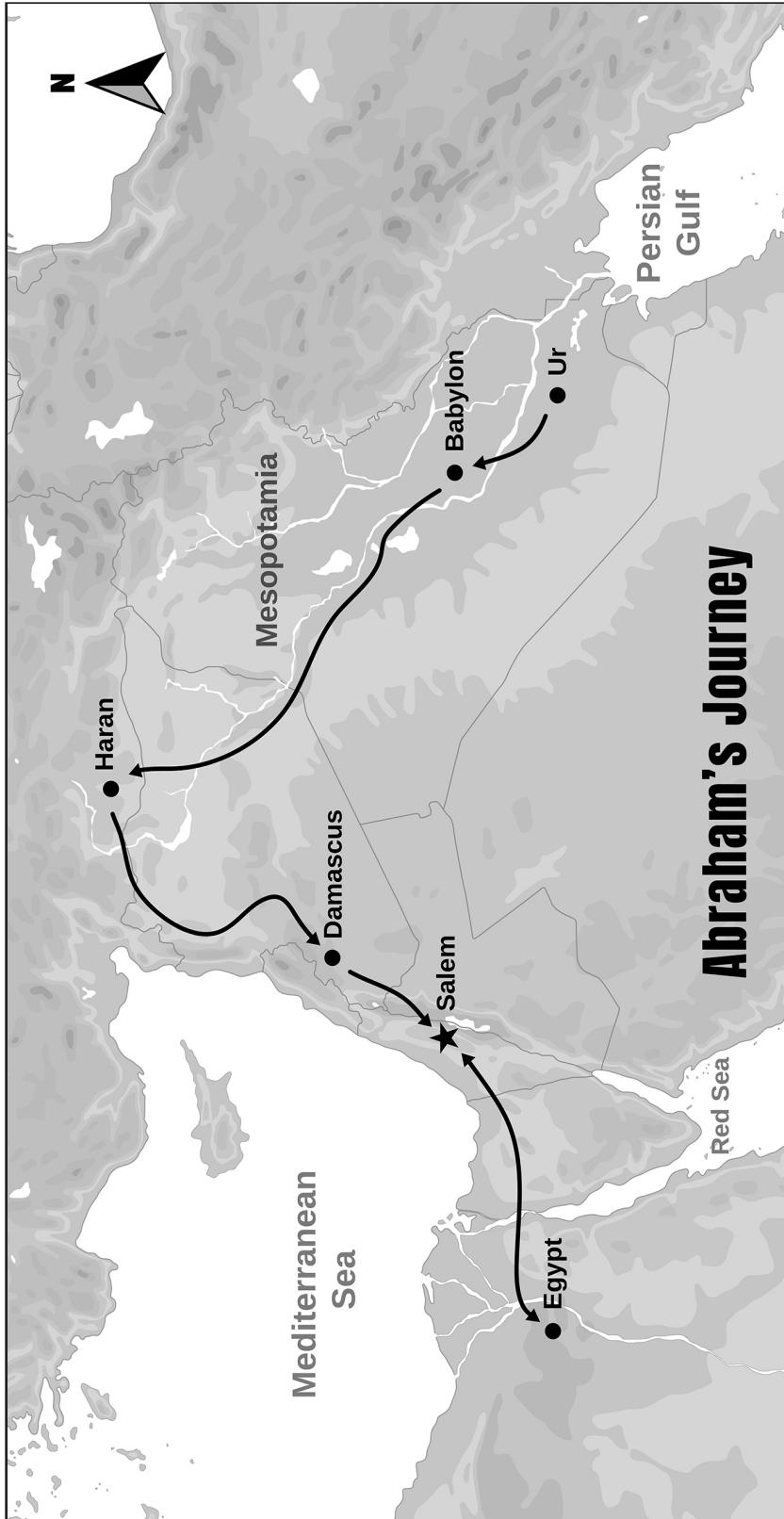
Mác 9:45
Mác 9:47
Lu-ca 12:5
Gia-cô 3:6
Hadēs
Ma-thi-ơ 11:23
Ma-thi-ơ 16:18
Lu-ca 10:15
Lu-ca 16:23
Công Vụ Các Sứ đồ 2:27
Công Vụ Các Sứ đồ 2:31
I Cô-rinh-tô 15:55
Khải Huyền 1:18
Khải Huyền 6:8
Khải Huyền 20:13
Khải Huyền 20:14
Limnē Pyr
Khải Huyền 19:20
Khải Huyền 20:10
Khải Huyền 20:14
Khải Huyền 20:15
Khải Huyền 21:8
Sheol
Sáng Thế 37:35
Sáng Thế 42:38
Sáng Thế 44:29
Sáng Thế 44:31
Dân Số 16:30
Dân Số 16:33
Phục Truyền Luật Lệ 32:22
I Sa-mu-ên 2:6
II Sa-mu-ên 22:6
I Các Vua 2:6
I Các Vua 2:9
Gióp 7:9
Gióp 11:8
Gióp 14:13
Gióp 17:13
Gióp 17:16
Gióp 21:13
Gióp 24:19
Gióp 26:6
Thánh Thi 6:5
Thánh Thi 9:17
Thánh Thi 16:10
Thánh Thi 18:5
Thánh Thi 30:3
Thánh Thi 31:17
Thánh Thi 49:14
Thánh Thi 49:15
Thánh Thi 55:15
Thánh Thi 86:13
Thánh Thi 88:3
Thánh Thi 89:48

Thánh Thi 116:3
Thánh Thi 139:8
Thánh Thi 141:7
Châm Ngôn 1:12
Châm Ngôn 5:5
Châm Ngôn 7:27
Châm Ngôn 9:18
Châm Ngôn 15:11
Châm Ngôn 15:24
Châm Ngôn 23:14
Châm Ngôn 27:20
Châm Ngôn 30:16
Giảng Sư 9:10
Nhã Ca 8:6
I-sai-a 5:14
I-sai-a 7:11
I-sai-a 14:9
I-sai-a 14:11
I-sai-a 14:15
I-sai-a 28:15
I-sai-a 28:18
I-sai-a 38:10
I-sai-a 38:18
I-sai-a 57:9
Ê-xê-ki-ên 31:15
Ê-xê-ki-ên 31:16
Ê-xê-ki-ên 31:17
Ê-xê-ki-ên 32:21
Ê-xê-ki-ên 32:27
Hô-sê-a 13:14
A-mốt 9:2
Giô-na 2:2
Ha-ba-cúc 2:5

Tartaroō

II Phi-rô 2:4

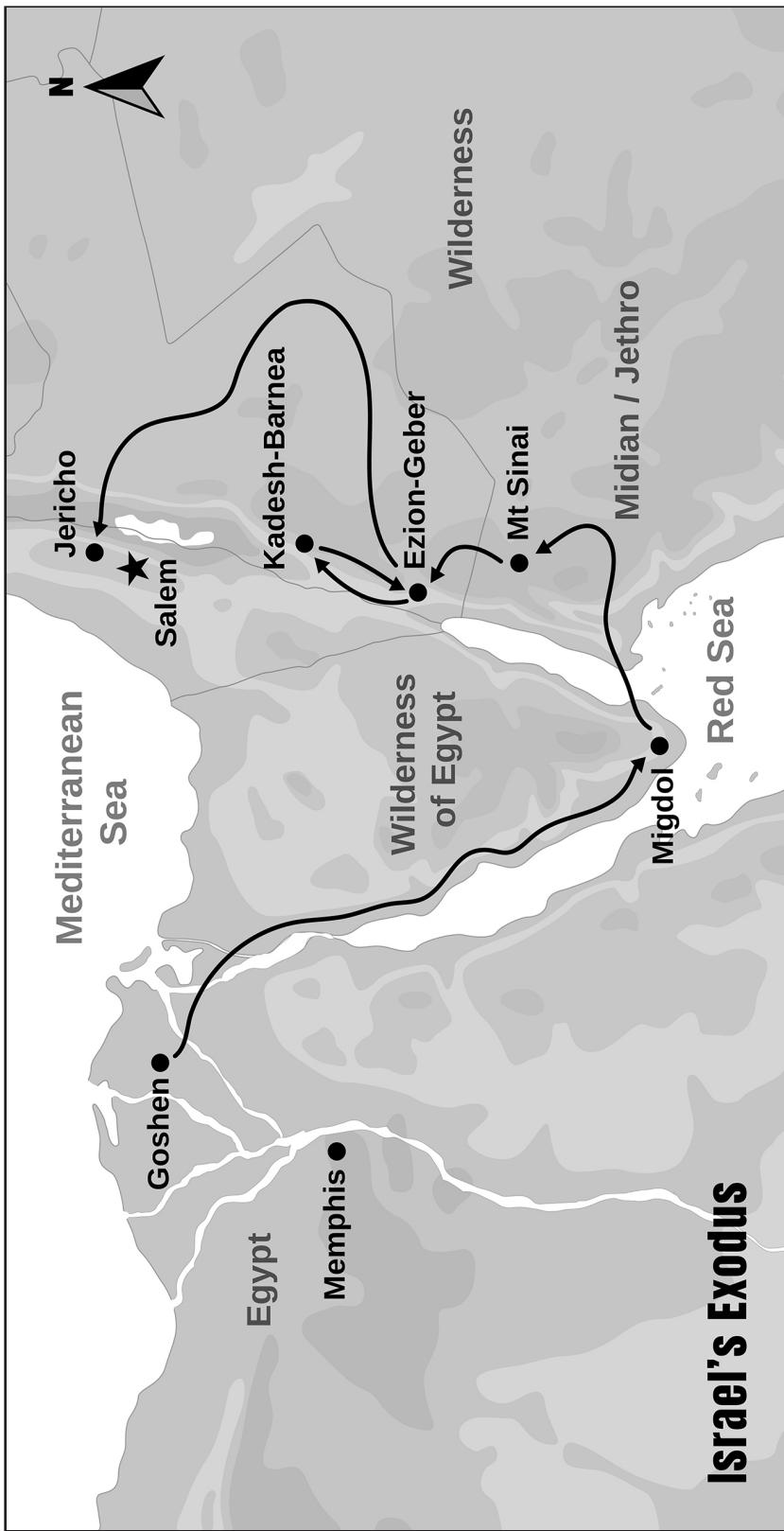
Questioned
Gióp 31:12
Ê-xê-ki-ên 32:23
Ma-thi-ơ 7:13
II Phi-rô 2:17

Abraham's Journey

Bởi đức tin, Áp-ra-ham vâng lời Chúa gởi, lên đường đến xứ mình sẽ nhận làm sún nghiệp. Ông ra đi nhưng chẳng biết sẽ về đâu. - Hê-bô-ro 11.8

Israel's Exodus

Sau khi Pha-ra-ôn đe cho người Í-ta-ên ra đi, Đức Chúa Trời không dẫn họ qua đất Phi-li-tin, là đường ngắn nhất để vào đất hứa. Ngài phán: "E khi dân chúng thấy chiến trận, họ sẽ đổi ý và quay lại Ai Cập chăng." - Xuất Hành 13:17

Mediterranean Sea

Sidon
Tyre
Caesarea-Philippi

Galilee
Capernaum
Bethsaida

Cana
Nazareth

Sychar

Samaria

Ephraim

Jerusalem ★
Bethany

Bethlehem

Judea

► Egypt

Decapolis

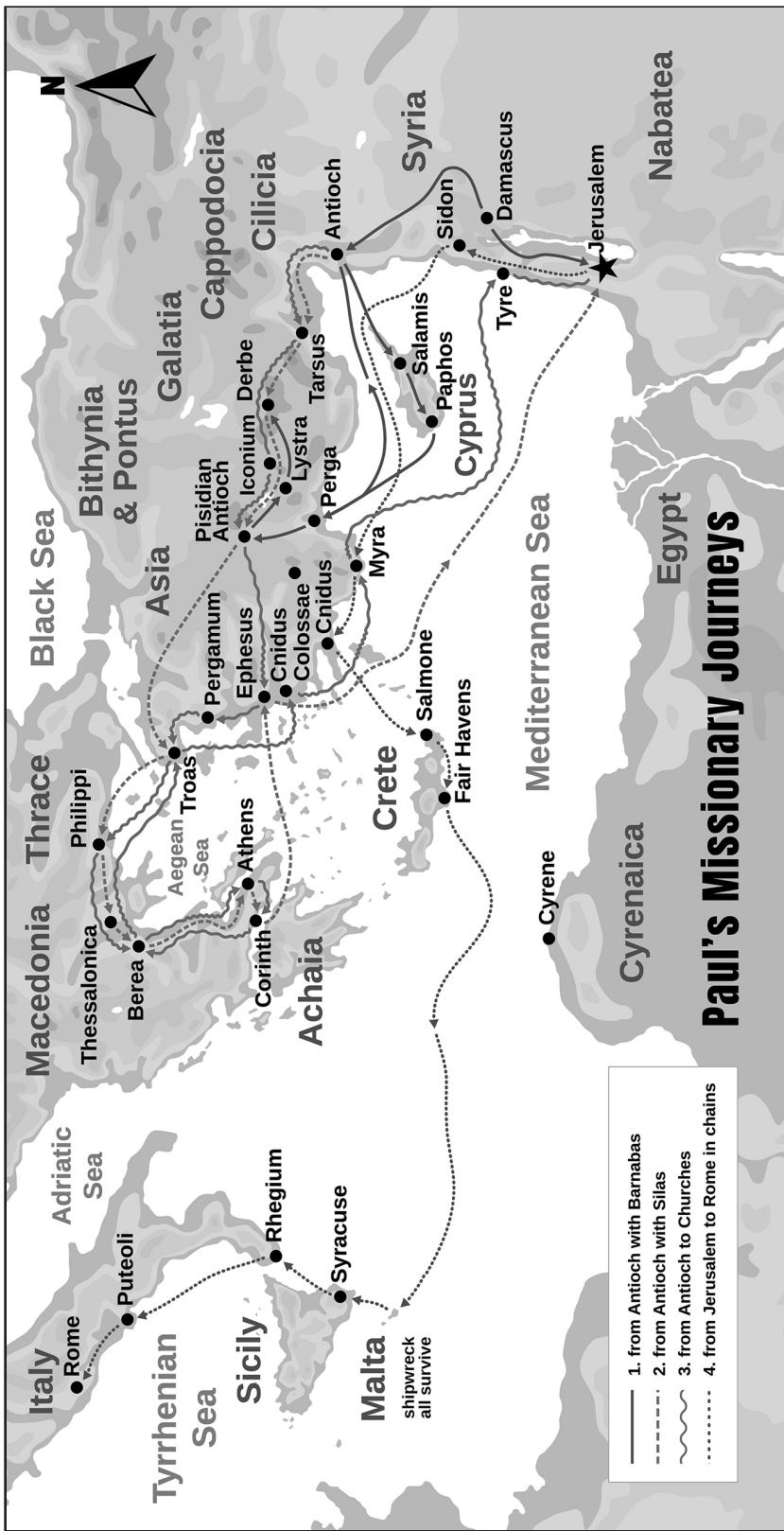
Peraea

Jericho

Jesus' Journeys

Vì Con Người đến trần gian không phải để cho người phục vụ, nhưng để phục vụ người, và hy sinh tính mạng cứu chuộc nhiều người. - Mác 10:45

Paul's Missionary Journeys

Đây là thư của Phao-lô, đầy tớ Chúa Cứu Thế Giê-xu, được Đức Chúa Trời chọn làm sứ đồ và ủy thác nhiệm vụ truyền giảng Phúc Âm. - Rô-ma 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Vân Mạng

tiếng Việt at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Vậy, các con hãy đi đâu đất tất cả các dân tộc làm môn đệ Ta, làm báu-têm cho họ nhân danh Cha, Con, và Chúa Thánh Linh, - Ma-thi-ơ 28:19

